

Giới thiệu Thần Tộc Hạ Phàm Convert

Có một ngày, hắc sắc ma thủ che đầy gió xoáy

Có một ngày, màu đỏ đại địa tái khởi khói lửa

Có một ngày, Thượng Cổ Bách Tộc lại thấy ánh mặt trời

...

Có một ngày, Thần Tộc hàng lâm

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Thiếu niên cùng té gãy chân nữ hài

Chương 1: Thiếu niên cùng té gãy chân nữ hài

Bạo Luru Thành.

Dưới mặt đất sào huyết.

Thủ vệ ngăn lại một người thiếu niên, nói: "Danh tự",

Thiếu niên nói: "Diệp Nhiên",

Thủ vệ quét thiếu niên ở trước mắt, hần chiều dài một đầu nòng đậm tóc đen, tóc cắt ngang trán rủ xuống tại đuôi lông mày, phía dưới là một đôi thần thái sáng láng con mắt, trên mặt đường cong một chút cũng không nhu hòa, thoạt nhìn cũng có chút lạnh tuấn.

Mười lăm mười sáu tuổi bộ dáng, nhưng thoạt nhìn cũng không non nớt.

Hắn ăn mặc áo sơ mi trắng, hắc sắc quần đùi, tuy tẩy vô cùng sạch sẽ, nhưng liếc thấy cho ra là giá rẻ hàng vỉa hè hàng.

Thủ vệ cúi đầu xuống ghi chép thời điểm lại quét mắt nhìn hắn một cái, trên người hắn không có áo giáp, không có vật phẩm trang sức, liền vũ khí cũng không có, chỉ có trên lưng treo lại một cái túi vải, không khỏi thấp giọng thầm nói: "Lại là khu dân thường đồ quý sứ chán ghét",

Gặp được khu dân thường người nghèo, liền có nghĩa là hắn không chỉ không có chất béo có thể kiếm còn tốt hơn hảo đề ra nghi vấn một phen

"Uy, ngay trước mặt ta nói như vậy thật sự được không nào?", Diệp Nhiên bất mãn nói.

Tặc mi thử nhân (*lén lút thậm thụt) thủ vệ cười nhẹ một tiếng, nói: "Người trẻ tuổi, không phải là ta làm khó dễ ngươi, không biết ngươi là một phần của cái nào đại công hội kia, một phần của vị nào Thần Tộc, hay là một phần của kia một đại gia tộc đâu, hay hoặc là, ngươi là kia một chỗ trường học đệ tử? Quy củ của nơi này ngươi cũng biết",

Dưới mặt đất sào huyết quy củ, chỉ có đi qua cho phép đại công hội thành viên, đại gia tộc thành viên, danh giáo đệ tử cùng thần tuyến gia có thể tiến nhập, những người khác cấm đi vào.

Thủ vệ mỉa mai mà cười nói: "Nếu như cũng không phải, ngươi hay là ngoan ngoãn xéo đi hảo",

Diệp Nhiên hừ một tiếng từ trong túi tiền móc ra một mặt thần bài nói: "Ngu ngốc, chọn trúng ta chính là. . . Ái Thần Phù Nhị Nhã",

Nói đến phần sau thanh âm của hắn dần dần nhỏ đi, nhất là "Ái Thần Phù Nhị Nhã" này năm chữ, liền hắn mình nói ra tới đều cảm thấy xấu hổ.

Sau lưng xếp hàng đứng sĩ cũng không khỏi hiếu kỳ, bọn họ nghe nói qua Lôi Thần Thor, Chiến Thần Ares, Tửu Thần Bax đợi rất nhiều thần danh tự, nhưng Ái Thần Phù Nhị Nhã. . . Chưa bao giờ có nghe nói qua.

Thủ vệ từ trong tay hắn cầm qua kia cái màu hồng phấn tiểu thần bài trái xem phải xem, lật qua lật lại nhìn, phía trên hoa văn cùng chính tông thần bài giống như đúc.

Mỗi một trương thần bài trên đều khắc có một hạt Thần giới Ma Tinh Thạch, bạo Luru Thành gian thương là tuyệt đối phòng chế chế.

"Này này, một trượng thần bài muốn xem lâu như vậy sao?",

"Đằng sau còn có người chờ đâu",

"Hắn vừa nhìn sẽ không tiền, đừng nghĩ lấy từ trên người hắn ép ra chất béo",

...

Người phía sau đợi không kiên nhẫn được nữa.

Thủ vệ mặt gà đỏ lên, oán hận mà đem thần bài trả cho Diệp Nhiên nói: "Vào đi thôi",

Diệp Nhiên thu hồi thần bài đi về hướng phía trước tối như mực động quạt, thủ vệ bản năng chỉ vào một bên thân thể rắn chắc ả nhân nói: "Uy, ngươi không cần những cái này kẻ phụ trợ sao? Bọn họ có thể làm ngươi mỏi như, giúp ngươi giết địch, còn có thể giúp ngươi lưng (vác) chiến lợi phẩm . .",

"Không cần",

Hắn còn chưa nói xong Diệp Nhiên liền lôi ra thật dài âm điệu, khoát tay đi vào trong sào huyết.

"Phi, chết tiệt nghèo kiệt xác",

Nhìn hắn như vậy đáng về đặc ý thủ vệ nhìn không được phun một bãi nước miếng, sau đó bắt đầu kiểm tra vị kẻ tiếp.

Hắn cho đi hai cái công hội đội ngũ cùng ba người thần tuyến giả đã nhìn thấy sau lưng Diệp Nhiên đã chậm rì rì đi ra.

Nhìn nhìn bày ở trên bàn chuông nhỏ, mới không được mười lăm phút.

Hắn áo sơ mi trắng vẫn là như vậy sạch sẽ, chỉ là trên tay tràn đầy vết máu, nguyên bản cột vào trên lưng túi vải đổi thành gánh tại trên vai, bên trong phình trướng chừng nửa người lớn nhỏ.

Thủ vệ quái dị mà nhìn hắn nói: "Nhanh như vậy, là bị dọa ra hay là. . . .",

"Án", Diệp Nhiên cái gì cũng không nói đem nửa người lớn nhỏ túi vải mở ra để cho hắn nhìn thoáng qua.

"A ——",

Thủ vệ nhìn thoáng qua liền phát ra hét thảm một tiếng, gần như đặt móng ngồi dưới đất, lại nhìn Diệp Nhiên thì trong mắt tràn đầy kinh khủng.

"Cắt, người nhát gan",

Diệp Nhiên cười nhạo một tiếng nâng lên túi vải tại ánh mắt kinh dị của mọi người bên trong đi ra sào huyết.

Chờ hắn đi xa đằng sau dừng sĩ thoáng cái nổ tung nổi.

"Lão Lư, tiểu tử kia làm sao vậy, đem ngươi dọa thành cái dạng này?",

"Đúng vậy a, ngươi cũng là nơi này tên giáo hoạt. . . A không, lão thủ vệ, như thế nào hôm nay như vậy khác thường?",

Lão Lư bò người lên xoa xoa trên đầu mồ hôi lòng còn sợ hãi mà nói: "Ồ bên trong là. . . Sào huyết tầng thứ hai cỡ lớn chuột kỳ quái thi thể",

"Không phải là cỡ lớn chuột kỳ quái sao? Đây cũng cái gì tốt sợ?",

Lão Lư liếc mắt nhìn hắn: "Bị tách rời mắt cỡ lớn chuột kỳ quái",

"Aha? Vậy thì thế nào?",

Lão Lư lại liếc mắt nhìn hắn nói: "Mười ba phút đồng hồ, đã bị tay không tách rời mắt cỡ lớn chuột kỳ quái",

"Này. . .",

Đem hủy đi chính tề chuột kỳ quái hối đoái cho tây bắc trên đường phố món ăn dân dã quán, Diệp Nhiên lấy được mười miếng tiền đồng.

Diệp Nhiên đem mười miếng tiền đồng bỏ vào trong túi tiền, lông mày hơi hơi nhíu lại, hắn cảm thấy có chút ít.

Mập mạp, trên mặt tràn đầy thịt mỡ đầu bếp trưởng Lai Nhĩ cười nói: "Diệp Nhiên, ngươi biết này đã không ít, ngươi là chúng ta khách hàng cũ, nếu cầm đến cái khác tiệm cơm a tối đa chỉ có thể đổi sáu cái tiền đồng, không có biện pháp, loại này cấp thấp tiểu quái vật rất nhiều người cũng có thể cung cấp",

Diệp Nhiên gật gật đầu không nói thêm gì, đem túi tiền bỏ vào trong túi đi ra tiệm cơm.

Lúc này là lúc chạng vạng tối, trên đường có chút náo nhiệt, quần áo cảm tử mọi người tại ven đường quây hàng trên lựa chọn tuyền tuyền, trong lò rèn truyền ra cường tráng ải nhân rèn sắt tiếng vang, ngẫu nhiên còn có thể nhìn thấy không xa vạn dặm đi đến nhân loại thành thị Tinh Linh tộc, Thụ Nhân tộc, Thổ Nhân tộc cùng Thần Tộc.

Bạo Lưu Thành không thể nghi ngờ là một cái bao dung địa phương, đại đa số chủng tộc đều có thể ở nơi này chiếm hữu một chỗ nhỏ.

Đương nhiên, cũng có chút chủng tộc là bị mệnh lệnh rõ ràng cấm tiến nhập Bạo Lưu Thành, ví dụ như Cự Ma nhất tộc, Thục Nhân tộc, Ác Linh tộc các loại.

Đối với tuyệt đại đa số người đến nói phồn vinh, an bình, ổn định, giàu có Bạo Lưu Thành là vui vẻ thiên đường, nhưng đối với Diệp Nhiên mà nói lại hiển nhiên không phải.

Bởi vì hần nhà cự ly nội thành đáng sợ nhất khu dân thường chỉ có không được 10m cự ly, làm một người hai bàn tay trắng thời điểm thường thường cũng có nghĩa là không nắm chắc, không biết trước tuyến.

Diệp Nhiên đi tiệm thuốc mua băng bó, thuốc giảm đau, khô ho nước cùng một ít dự phòng con muỗi đốt nước thuốc, sau đó đi mỹ thực phố mua hai phần cơm chiên trở về đi.

Lấy ra túi tiền đếm, đã chỉ còn lại hai mai tiền đồng, ngày mai lại muốn vì sinh kế mà bỏn ba.

Đi bộ đi đến bùn ngồi phố, người đi đường dần dần trở nên thiếu đi, nơi này đã rất tiếp cận khu dân thường, phàm là có chút thân phận người cũng không muốn tới gần nơi này trong.

Ở chỗ này có một loại người, không có năng lực chuyển đi người.

Thấy xa xa trong nhà đèn đuốc sáng trưng, trên mặt hần lộ ra nụ cười thần nhiên, đi tới cửa trước gỗ cửa ba cái, sau đó lại gõ ba cái.

Đây là hần cùng trong nhà tiểu la ly ước định ký hiệu, trên đời chỉ có hai người biết.

Trong môn rất nhanh truyền đến hơi có vẻ chậm chạp tiếng bước chân, sau đó cửa mở, một cái cấm đầy kẹp tóc cái đầu nhỏ đưa ra ngoài.

Đây là một cái phấn hồng trắng nõn nà tiểu cô nương, cặp mắt kia nhất là sáng ngời, trông thấy Diệp Nhiên thì khuôn mặt khả ái trên lộ ra tươi đẹp khuôn mặt tươi cười.

Không được hoàn mỹ chính là nàng chống một cây tiểu quả trượng, trên đùi băng thạch cao, quần quít lấy băng bó.

"Phù Nhị nhá, chân của ngươi khá hơn chút nào không?",

Diệp Nhiên nhìn lướt qua bắp chân của nàng, vô luận nhìn mấy lần hần đều rất muốn cười to lên tiếng.

Nó Thần Tộc của hần hàng lâm nhân gian thời điểm đều là các loại trời sinh dị tượng, trời long đất nổ, cuồng tím khóc huyễn, duy chỉ có này Thần Tộc tiểu la ly, nàng hạ phàm thời điểm . . . Té gãy chân. . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Bàn vẽ, bút máy cùng cục tẩy sắt

Chương 2: Bàn vẽ, bút máy cùng cục tẩy sắt

2000 năm trước một ngày, Thần Tộc hàng lâm đại địa.

Từ đó về sau trong truyền thuyết thần lần lượt hàng lâm nhân gian, may mắn vạn người bởi vì các loại nguyên nhân bị Thần Tộc chọn trúng, trở thành làm cho người ta hâm mộ thần tuyền người.

Nguyên bản mọi người quen thuộc lực lượng hệ thống bắt đầu cải biến, thẳng đến "Kỹ Năng Thụ" cùng "Chủng Tộc Bồn Nguyên" thành hình lực lượng mới hệ thống mới cuối cùng xác định hạ xuống.

Thần cùng người trong đó cũng bởi vì thần tuyển giả mà sinh ra đặc thù ràng buộc.

Từ nhỏ cô đơn một người phát triển tại khu dân thường Diệp Nhiên đã từng mười phần hướng tới.

Hắn biết rất nhiều Thần Tộc hàng lâm nhân gian thì truyền thuyết.

Lôi Thần Thor hạ phàm thì thiên thượng tụ họp xuất một cái đại Lôi Trì, trên mặt đất dâng lên mười hai đạo to lớn sét trụ nghênh tiếp hắn.

Trí Tuệ Nữ Thần, Nữ Chiến Thần Athena sinh ra thì trăm hoa đua nở, dãy núi tự đánh giá rạn nứt một con đường, cánh hoa phổ nói.

Chiến Thần Ares phủ xuống thời giờ thiên thượng nắng gắt phủ chiếu vạn phương, mười hai đạo kim quang nương theo hắn một chỗ từ trên trời giáng xuống.

...

Những cái này truyền thuyết đối với Diệp Nhiên mà nói là nghe nhiều nên thuộc, hắn cũng thật mong chờ có một ngày có thể tận mắt nhìn thấy một người Thần Tộc từ trên trời giáng xuống.

Hắn chờ mong đã thực hiện.

Ngay tại ba tháng trước, lúc đó hắn còn sinh hoạt tại đồ bỏ đi khắp nơi, tàn gạch nát ngói khu dân thường.

Kia cái buổi tối hắn ngồi ở trên bệ cửa sổ thổi gió mát, sau đó đã nhìn thấy một đạo óng ánh hào quang từ trên trời giáng xuống, hắn há to miệng, cùng chờ đợi sắp xuất hiện thiên địa dị tượng.

Nhưng hắn cũng không có nhìn thấy có cái gì âm thanh lạ phát sinh, hắn chỉ nghe thấy nhà mình dưới lầu truyền đến "Bếp" một tiếng kỳ quái vang.

Sau đó hắn vội vàng chạy xuống lầu, dưới lầu trong lối đi nhỏ nhìn thấy một cái tám chín tuổi tiểu cô nương.

Diệp Nhiên thề, hắn hội vĩnh viễn nhớ rõ cái ngày đó, hắn tại khu dân thường một cái không có danh tự trong lối đi nhỏ chứng kiến Ái Thần Phù Nhị Nhã bệ rơi xuống đất toàn bộ quá trình. . .

"Ai, ta nói trời cao vì cái gì lão cùng chân của người gây khó dễ đâu này?",

Diệp Nhiên ngồi cạnh thân thể cho Phù Nhị Nhã bập chân đôi băng bó.

Nàng hạ phàm thời điểm ngã đoạn cái chân kia tại hai tháng trước kỳ thật đã hảo không sai biệt lắm, nhưng có một ngày lúc ngủ không cẩn thận trở mình rớt xuống. . . . Cái chân kia lại ngã đã đoạn.

Phù Nhị Nhã cầm lấy thìa vội vàng múc hai muối cơm chiên đưa vào trong miệng, lấy ra trong túi bút máy đang vẽ trên bảng vẽ lên một cái giống như đúc khóc mặt.

Nàng đã chín tuổi, nhưng còn sẽ không nói chuyện, viết chữ cùng vẽ tranh tuy xấu xí một chút nhưng rất lưu loát.

Nếu không là trên người nàng khắp nơi đều lộ ra cổ quái Diệp Nhiên thật sự là không tin thể chất so với nhân loại tiểu cô nương không bằng la lỵ sẽ là Thần Tộc.

Nhưng phàm là thần, đại đa số cũng có thần khí.

Ví dụ như Lôi Thần Thor chùy, Trí Tuệ Nữ Thần Athena áo giáp cùng kiếm, Chiến Thần Ares trường mâu cùng tám chân.

Ái Thần Phù Nhị Nhã cũng có, nàng bệ rơi xuống đất thời điểm mang theo một chi bút máy, một cái cục tẩy sắt, còn có một khối bàn vẽ.

Này ba cái "Thần khí" tách ra nhìn một chút trứng dùng cũng không có.

Nếu như hợp lại dùng, nàng bút máy đang vẽ trên bảng lưu lại dấu vết chỉ có kia khối cục tẩy sắt tài năng sáng bóng, hay là. . . . Một chút trứng dùng cũng không có. . . .

Đem băng bó cuối cùng đánh lên kết, Diệp Nhiên đứng người lên xoa xoa tay nói: "Phù Nhị Nhã, chúng ta tích góp đều dùng hết, ngày mai ngoan ngoan ở lại nhà, ta đi làm công, đợi đã kiếm được tiền lại mang người ra ngoài chơi",

Diệp Nhiên là một đứa cô nhi, từ có ký ức lên liền sinh hoạt tại không có thiên lý khu dân thường, cùng chờ chết người tàn tật, ăn cắp, tên ăn mày cùng không có năng lực làm việc phế nhân sinh hoạt chung một chỗ, hắn lại từ nhỏ liền tự lực gánh sinh.

Mặc dù không có công hội nhìn trứng hắn, không có vị nào thần chọn trứng hắn, cũng bước bắt quá bất kỳ đại gia tộc thí sinh cánh cửa, nhưng hắn vẫn

chưa từng có buông tha cho qua chính mình.

Lúc còn rất nhỏ hẳn liền đi sớm về tối địa làm công, giúp nhân gia giặt quần áo, đưa bưu kiện, chuyển cục gạch. . . .

Từ bùn ngói phổ đến lan tã trên đường lớn tất cả lớn nhỏ nhà hàng, bưu cục, công trường gần như đều gặp thân ảnh của hắn, rất nhiều người đều biết đến từ khu dân thường thiếu niên, hẳn quật cường, kiên nghị, chết cũng không nguyện ý chịu thua tính cách vì hắn thắng được rất nhiều người tán thành.

Rất nhiều người cũng gọi hắn "Mạng con gián Diệp Nhiên".

Gặp được Phù Nhị Nhã thời điểm hắn đã tụ hai mai kim tệ "Lớn tài sản".

Đây không phải chê cười, đối với Diệp Nhiên và khu dân thường bất luận kẻ nào mà nói, đây đều là một khoản tiền lớn, đầy đủ bọn họ gần một năm chi tiêu, muốn biết rõ Diệp Nhiên vừa dùng hơn mười mai tiền đồng liền mua nhiều như vậy được vật cùng đồ ăn.

Nguyên bản đánh tiếp công nhân vài năm hẳn liền có thể tại xa hơn một chút một chút mỹ thực phổ phụ cận mua một cái tiểu phòng ở từ đó không còn tới gần khu dân thường.

Nhưng Phù Nhị Nhã đến để cho hắn bỏ đi ý nghĩ này, vì để cho Phù Nhị Nhã cách... này bày ăn cắp, tên ăn mày xa xa, hẳn dùng chính mình tất cả tích góp mua gian phòng nhỏ này, tuy nó chỉ có không được ba mươi mét vuông đại, phân ra Phù Nhị Nhã phòng ngủ, phòng ngủ của mình cùng phòng bếp đã cũng không có nó không gian của hắn.

Phù Nhị Nhã nắm lên đặt ở chén nhỏ bên cạnh bút máy đang vẽ trên bảng nhanh chóng địa viết: "Ta cũng đi làm công",

Cổ nàng trên kia khối so với cái thớt gỗ còn lớn hơn số một bàn vẽ cũng là Diệp Nhiên cải tạo qua, nguyên bản xuyên qua bàn vẽ chính giữa lỗ nhỏ tuyến rất ngắn, nàng treo này khối bàn vẽ thật giống như mang theo một cái quý danh (*cờ lớn) gông xiềng.

Lúc ngủ nhất là nguy hiểm, nàng luôn là rất quý bởi này khối bàn vẽ, coi như là ngủ cũng phải treo, bàn vẽ nếu không cẩn thận rớt xuống giường cổ của nàng liền. . .

Vì phòng ngủ nàng trong giấc mộng bị cắt đứt khí thảm kịch phát sinh, Diệp Nhiên đem chỉ khâu tăng dài rất nhiều, ít nhất nhỏ hơn nàng giường đến mặt đất cao độ muốn bề trên gấp đôi, lại còn tăng thêm co rút lại công năng.

Diệp Nhiên nói: "Người còn nhỏ, không có chỗ dám thu lao động trẻ em",

"Hơn nữa, chân của người, chắc chắn, nếu đem một cái khác chân cũng ngã đã đoạn, ta đây nhất định sẽ chê cười người một năm, ha ha ha ha. . . .",

Hắn thật sự nhin không được cười ra tiếng.

Phù Nhị Nhã bắt đầu đang vẽ trên bảng ghi: "Cười nữa khóc cho người xem",

"Được rồi, ta không cười", hắn đem hai cái chén nhỏ chồng chất cùng một chỗ nói: "Ngày mai trong nhà vẽ tranh, đọc sách, nếu có người gõ cửa lời không muốn mở cửa, nhớ rõ chúng ta ám hiệu",

Phù Nhị Nhã nhu thuận gật gật đầu, hai ngón tay đầu vươn ra làm cái "Hiểu rõ" thủ thế.

Diệp Nhiên ôm lấy chén đang muốn đi về hướng phòng bếp đột nhiên truyền đến "Đông đông" tiếng đập cửa.

Hắn không khỏi cảnh giác lên, nhẹ nhàng buông xuống đã ôm lấy bát đĩa.

Không phải là hắn nhạy cảm, mà là này phụ cận trị an thật sự là thật không tốt, nhất là buổi tối, khu dân thường ăn cắp, bọn cướp cùng tên ăn mày nhiều lần qua lại, hai năm qua nơi này phát sinh qua ba lên hung sát án, phạm nhân đều bắt lấy, nhưng cái này cũng không có thể khiến Diệp Nhiên yên tâm.

Hắn so với ai khác đều rõ ràng một người cùng cực, cực đối thời điểm sẽ làm ra cỡ nào chuyện đáng sợ.

"Ai?", hắn thấp giọng hỏi.

Rất nhanh nhìn thoáng qua cửa sổ sau đó lại quay đầu lại nhìn chằm chằm cửa.

Một cái ồ ồ tiếng nói lập tức từ công môn truyền đến.

"Là ta à, Diệp lão đệ, có tin tức tốt muốn nói cho người",

Là ở lại khu nhà giàu tên mập mập chết bầm kia.

Nghe được cái thanh âm này trong lòng của hắn cảnh giác tâm không có buông xuống, ngược lại lại thêm một tia chán ghét, xoa xoa tay đi lên trước mở cửa.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Mập mập

Chương 3: Mập mập

Cửa vừa mở ra, một cái to mọng thân hình liền chen lấn đi vào.

Gần 200 cân thân thể đem sàn nhà giẫm được khanh khách rung động, trên mặt hai cái mắt nhỏ thoáng cái đã nhìn thấy ngòi ở trên bàn com vẽ tranh Phù Nhị Nhã, đậu xanh đôi mắt nhỏ nhất thời híp lại, mập mập mở ra hai tay cười nói: "Ha ha ha, tiểu Phù Nhị Nhã, đã lâu không gặp, tới, để cho thúc thúc ôm một cái",

Phù Nhị Nhã ghét bỏ địa nhìn hấn một cái, lại tiếp tục cúi đầu xuống vẽ tranh.

Mập mập cũng không dám thật sự nhào tới.

Diệp Nhiên cười lạnh là có thể đem hấn cho dọa cà nhấc.

"An Đa Lỗ, là bao nhiêu tin tức tốt có thể khiến người muộn như vậy ba ba chạy tới? Người muốn đem người lão ba để lại cho người đi sản phân ra một nửa đưa cho ta?",

Đối với cái tên mập mập này, Diệp Nhiên là phát ra từ đáy lòng chán ghét.

Giữa hai người ăn tết (quá tiết) thật sự là. . . Rất nhiều nhiều nữa....

Hắn lúc mười hai tuổi đi mập mập trong nhà làm công, lúc đó hấn tên gian thương kia lão ba còn sống, hấn không ít bị tên mập mập chết bầm này khi dễ.

Khi dễ hấn đối với mập mập mà nói vốn là chuyện thường ngày, mập mập từ nhỏ liền khi nam bá nữ việc ác bất tận, là mười phần đồ xấu xa, hơn nữa mười phần âm hiểm giáo hoạt.

Mập mập tìm người đánh qua hấn, hấn cũng đêm khuya mai phục tại mập mập tầm hoan tác nhạc rối cuộc trên đường nhỏ đi qua cái tên mập mập này.

Hai người đã từng vì một cái nữ hài huyền não túi bụi.

Đó là một cái ngẫu nhiên, béo Từ Lộ qua khu dân thường thời điểm nhìn thấy cùng Diệp Nhiên sống nương tựa lẫn nhau bốn năm Mật Tuyệt.

Vừa gặp đã thương, hoặc là nói vừa thấy động xuân tâm, tóm lại từ đó về sau mập mập mờ ám sẽ không đoạn qua, rõ ràng truy đuổi bắn lén, lừa gạt.

Diệp Nhiên cũng mười phần phần nộ, chỉ cần thấy được tên mập mập chết bầm này liền đuổi theo đánh.

Bởi vì Diệp Nhiên từ nhỏ liền khắc khổ luyện tập thể thuật, cho nên tuy thoát nhìn cùng mập mập không phải là một cái cấp cao, nhưng trên cơ bản gặp gỡ mập mập như vậy hấn đánh mười cái cũng không có vấn đề gì.

Thăng đến sau này Mật Tuyệt bị Athena sứ giả chọn trúng trở thành thần tuyển giả rồi đi Diệp Nhiên, quan hệ của hai người mới hòa hoãn một ít.

Chỉ là sự kiện kia trở thành Diệp Nhiên trong lòng vĩnh viễn tổn thương, cho tới bây giờ cũng bồi diệt không đi.

Không lâu sau về sau mập mập đã chết lão ba, trong nhà tài sản bị kia cái sài lang cậu thừa cơ đoạt lấy đồng dạng, gian trá giáo hoạt An Đa Lỗ tâm trí cũng thành thực hơn nhiều, cộng thêm Diệp Nhiên dần dần thể hiện ra siêu phẩm năng lực, hấn bắt đầu tận lực kéo gần cùng Diệp Nhiên quan hệ.

"Vâng. . . A phi, cái gì cùng cái gì a", mập mập phối hợp lời ra cái ghế ngồi xuống cười nói: "Có hai cái tin tức tốt muốn nói cho người, một là Hồng Diệp Học Viện năm nay muốn khước trương chiêu, so với những năm qua nhiều chiêu ba mươi tân sinh, chỉ cần là thần tuyển giả cũng có thể tham gia",

Trên mặt hấn thịt mỡ run rẩy cười nói: "Cho dù không phải là thần tuyển giả, chỉ cần có đại gia tộc hoặc đại công hội đề cử cũng có thể tham gia tuyển chọn cuộc thi",

"Hồng Diệp Học Viện. . . .",

Cái tên này tại Bạo Luru Thành thế nhưng là chừng nổi tiếng.

Hồng Diệp Học Viện là nội thành tam đại danh giáo đứng đầu, cũng là trong đó duy nhất một chỗ công lập học viện, rất nhiều đại gia tộc đều tìm kiếm nghĩ cách đem trai gái đưa vào Hồng Diệp Học Viện liên đọc, nhưng đáng tiếc Hồng Diệp Học Viện tuyển nhận danh ngạch cực nhỏ, cho dù là mập mạp như vậy trung đẳng người ta thiếu gia cũng vào không được.

Hơn nữa, Hồng Diệp Học Viện phải không đối ngoại chiêu sinh, cũng chính là Diệp Nhiên loại này không hề có quan hệ người căn bản vào không được.

Đối với Diệp Nhiên mà nói, có thể vào học đọc sách là giấc mộng của hắn, trước đây thật lâu đây là hắn cùng Mật Tuyết hai người mộng tưởng, nhưng mỗi khi buổi sáng tỉnh lại mở mắt ra thấy được khắp nơi tàn gạch nát ngói khu dân thường cũng chỉ có thể tự giễu địa cười cười, muốn nhập học đọc sách, đoán chừng chỉ có thể đợi kiếp sau.

Nghe được tin tức này hắn đầu tiên là tâm động, nhưng sau đó liền lắng xuống, nói: "Điều này cùng ta có quan hệ gì? Cho dù thi đậu cũng chưa đóng nổi học phí, hừ, ta cũng không có thêm",

Mập mạp khoát khoát tay chỉ nói: "Diệp Nhiên, có hai cái miễn phí nhập học danh ngạch a, tuyển chọn cuộc thi đệ nhất danh cùng tên thứ hai miễn phí nhập học, đây là Hồng Diệp Học Viện tối nhân tài mới chính sách",

Diệp Nhiên vừa chìm xuống tâm lại là hơi động một chút, nhưng vẫn còn có chút do dự: "Nhưng ta đã mười sáu tuổi, đã sớm qua nhập học đọc sách tuổi rồi",

"Này, Hồng Diệp Học Viện có ba cái đẳng cấp, người trực tiếp khảo thi đẳng cấp cao chẳng phải được rồi . . .",

Lời còn chưa nói hết hắn liền ngậm miệng, Diệp Nhiên từ nhỏ không có đọc qua sách, chỉ là tại chính mình khắc khổ nghiên cứu dưới khiến cho chính mình không đến mức trở thành mù chữ mà thôi, để cho hắn trực tiếp khảo thi cao đẳng kia cùng trực tiếp tuyển án tử hình cũng không có cái gì khác nhau.

Diệp Nhiên hiển nhiên không có cảm thấy hắn là đang giễu cợt chính mình, mà chỉ nói: "Ta suy nghĩ một chút, tuyển chọn cuộc thi là lúc nào?",

"Một tuần lễ về sau",

"Nhanh như vậy?",

Diệp Nhiên lông mày nhăn nhau.

Mập mạp nở nụ cười, biết hắn nhất định động tâm, hắc hắc mà cười nói: "Là có điểm nhanh, điểm này thời gian cho dù đốt đèn chịu đựng dầu muốn thi đệ nhất đệ nhị cũng rất không có khả năng, nhưng ta đây không phải còn có cái thứ hai tin tức tốt sao?",

Hắn hắng giọng một cái nói: "Ngay tại ngày hôm qua, Dã Lang Công Hội của ta thành lập, hiện tại đang tại đại lực chiêu mộ, phạm là có chỉ hướng, có năng lực tốt thanh niên cũng có thể gia nhập Dã Lang Công Hội, Dã Lang Công Hội cũng sẽ cho tất cả hội viên mang tất cả lợi",

Hắn mập mạp đầu gom góp hướng Diệp Nhiên nói: "Cái thứ nhất phúc lợi chính là, tất cả hội viên đến trường phí tổn đều do chúng ta Dã Lang Công Hội thanh lý",

"Ha ha ha, thế nào, đây có phải hay không thiên đại tin tức tốt? Diệp Nhiên, chỉ cần ngươi gia nhập Dã Lang Công Hội, ngươi học phí ta liền toàn bộ thanh lý, cho dù ngươi là thi không đậu Hồng Diệp Học Viện ta cũng có thể giúp ngươi tiến nhập học viện khác, Bạo Luru Thành còn có rất nhiều ưu tú tu nhân học viện nha, chỉ cần Dã Lang Công Hội hội viên muốn nhập học đọc sách ta liền hết sức nỗ lực thỏa mãn hắn",

Này nghe đối với Diệp Nhiên mà nói là một tuyệt đại tin tức tốt.

Nhưng Diệp Nhiên nhưng lại không thể không do dự, gia nhập công hội đối với hắn nghèo như vậy người đến nói là một cái rất cơ hội tốt, nhờ vào công hội tài nguyên hắn có thể đạt được rất nhiều muốn đồ vật.

Nhưng đồng thời cũng có nghĩa là mất đi một ít đồ vật, về phần hội mất đi cái gì, kia muốn lấy quyết về công hội quy mô, tính chất hoà hội Trường đội rất nhiều nhân tố.

"Gia nhập công hội muốn ký tên những cái kia điều khoản?",

Nói ra nói vậy vài câu không thể nghi ngờ đại biểu chuyện này có hi vọng.

An Đa Lỗ vui vẻ mà cười nói: "Đừng nóng vội, đừng nóng vội, công hội vừa mới thành lập, điều khoản còn không có bổ sung hoàn chỉnh, ngươi không ngại trước gia nhập vào, dù sao đơn giản chính là một ít đoàn kết một lòng các loại lời khách sáo đi",

Hắn có hảo ý, Diệp Nhiên cũng không nên trực tiếp cự tuyệt, vốn lấy hắn đối với mập mạp lý giải. . . An Đa Lỗ chưa bao giờ làm giúp người làm niềm vui sự tình, cho dù là đối với bằng hữu cũng không ngoại lệ.

Cho nên chuyện này lại muốn thận trọng.

Diệp Nhiên nói: "Không vội, đợi điều kiện của người bỏ sung đã xong đưa cho ta xem một chút, ta sẽ chăm chú cân nhắc chuyện này",

"Vây được rồi, Diệp Nhiên, người suy nghĩ thật kỹ, đây chính là rất cơ hội khó được",

Hắn đứng người lên hướng Phù Nhị Nhã khoát tay, lộ ra một cái chất phác nụ cười. Sau đó cùng Diệp Nhiên nói cá biệt vì bọn họ kéo cửa lên.

Diệp Nhiên nhìn thoáng qua Phù Nhị Nhã, Phù Nhị Nhã cũng mở to hai mắt thật to nhìn nhìn hắn, nàng bàn vẽ trên đã viết lên "Đọc sách" hai chữ.

→Câu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Bán thần khí

Chương 4: Bán thần khí

Ánh nắng sáng sớm chiếu vào cửa sổ, trên mặt đất lưu lại một vòng ánh sáng.

Diệp Nhiên nâng má tựa ở bên cửa sổ.

Ngoài cửa lò lửa thiêu đốt lên, trên lò để đó nấu cháo nôi, ước chừng là ngai hỏa nhỏ, chống tiểu quái trượng Phù Nhị Nhã ngồi xỏm người xuống đối với phía dưới lỗ thoát khí thổi a thổi.

Diệp Nhiên cười cười quay đầu con mắt bình tĩnh nhìn nhìn mặt phía bắc, nơi đó là làm cho người ta tránh không kịp khu dân thường, hắn đã từng cư ngụ thật lâu địa phương.

Từ nơi này có thể trông thấy một tòa tan hoang lâu nhỏ, kia tòa nhà tan vỡ gạch trong khe kết thúc không ít mạng nhện, chỗ đó đã từng là nhà của hắn.

Xác thực mà nói, chỗ đó đã từng là hắn và Mật Tuyết hai người nhà.

Lúc đó trong lòng Diệp Nhiên Mật Tuyết chính là trên thế giới tối mỹ lệ, ôn nhu nhất cũng tối hiền lành nữ hài, bởi vì nàng Diệp Nhiên mới như vậy mạnh hơn, liều mạng như vậy, nằm mơ đều muốn lấy có một ngày tránh đến tiền mạng theo nàng một chỗ dời xa làm cho người ta chán ghét khu dân thường.

Hắn thủy chung nhớ rõ mỗi sáng sớm Mật Tuyết sợ quấy rầy hắn lặng lẽ rời giường nấu cơm cho hắn, vì hắn giặt quần áo, đem trong nhà mỗi một tác đều quét dọn vô cùng sạch sẽ.

Sau đó cùng hắn một chỗ ra ngoài làm công, mỗi tránh đến một cái tiền đồng nàng đều cẩn thận từng li từng tí vì hắn đảm bảo lên.

Đã từng, Diệp Nhiên cách giấc mộng kia rất gần.

Nhưng Thần sứ đến dễ như trở bàn tay liền đánh nát giấc mộng của hắn.

Trở thành Athena thần tuyển giả, đi theo Thần sứ đi đến xa xôi Đệ Lục Thiên Thần Điện, từ đó biển rộng bằng ngư được, trời cao mặc chim bay.

Hoặc là, lựa chọn cùng bên người Diệp Nhiên, lại đi qua một đoạn thời gian cũng cần bọn họ thật có thể tích lũy đủ tiền dời xa khu dân thường, sau đó tiếp tục vì âm mưu tương lai mà phấn đấu.

Mật Tuyết lựa chọn phí trước, trở thành Athena thần tuyển giả, vào ở Đệ Lục Thiên Thần Điện.

Đối với quyết định của nàng Diệp Nhiên tuy thương tâm, nhưng vẫn là lựa chọn tiếp nhận, này vốn là tự do của nàng.

Nhưng có một việc để cho Diệp Nhiên phần nộ dị thường, Mật Tuyết lúc rời đi vô thanh vô tức cầm đi hai người vật và mấy năm làm công tránh tới tất cả tích góp, Diệp Nhiên thoáng cái liền rơi tiền vào đáy cốc.

Ngày hôm sau, Diệp Nhiên nhận được nàng gởi thư.

Nàng trong thơ nói nàng cần khoản tiền kia mua rất nhiều đồ vật, nàng không muốn mặc như tên ăn mày đồng dạng đi Đệ Lục Thiên Thần Điện, không muốn lại bị người xem thường, nàng thề nói nàng cả đời này cũng sẽ không lại trở lại khu dân thường.

Nàng còn hi vọng Diệp Nhiên vĩnh viễn không muốn tìm nàng, khu dân thường tất cả qua lại nàng đều đem triệt để quên đi. . .

Lá thư này đem Diệp Nhiên cho tới nay kiên trì, tự tôn toàn bộ đều kích tan tành.

Hắn rốt cuộc không thấy được qua Mật Tuyết, cũng không muốn phải nhìn... nữa.

Đây chẳng qua là một năm trước sự tình, lại cho tới bây giờ như cũ rõ mồn một trước mắt, Diệp Nhiên nhớ rõ Mật Tuyết đi cái ngày đó mập mạp An Đa Lô cũng ở.

"Nếu như khoản tiền kia còn ở đó, có thể cùng Phù Nhị Nhã mua cái càng lớn phòng ở. . . . Cũng không cần lại vì sinh kế bôn ba",

Diệp Nhiên nhỏ giọng nói thầm

Mật Tuyết đi rồi hắn lại biến thành cô độc một người, hắn so với trước kia càng liều mạng làm công, nhưng một năm thời gian cuối cùng là không đủ.

Hắn chỉ là như vậy thuận miệng vừa nói, nhưng Phù Nhị Nhã lỗ tai cũng rất tiêm, nàng chống tiểu quái trọng đi tới đang vẽ trên bảng viết: "Bán thần khí kiếm tiền",

"Thần khí? Người nói là. . . .",

Phù Nhị Nhã vui vẻ mà cười, chỉ vào gắt ở trên cổ mình bàn vẽ, lại từ trong túi tiền móc ra bút máy cùng cục tẩy sắt.

Diệp Nhiên thiếu chút nữa cười ra tiếng.

"Ai hội yếu như vậy thần khí, ha ha. . . .",

Phù Nhị Nhã miệng cong lên tới một bộ thờ phỉ phỉ bộ dáng, hiển nhiên rất quý bồi nàng "Thần khí",

Diệp Nhiên ho một tiếng sửa lời nói: "Ta là nói. . . . Bạo Lưu Thành những cái kia mất bị mù gian thương nơi nào sẽ tuệ nhãn nhận thức châu nhận ra thần khí? Thay vì để cho bọn họ lung tung ép giá còn không bằng ta đi làm công chân thực một chút",

Phù Nhị Nhã xinh đẹp con mắt đi lòng vòng đang vẽ trên bảng viết: "Có đạo lý",

Nàng lại chống tiểu quái trọng đất đất đất đi đến bếp lò bên cạnh đối với lỗ thoát khí thổi a thổi.

Tựa hồ rất có tất yếu gia nhập An Đa Lô Dã Lang Công Hội, tuy cái tên mập mạp kia lập thành điều khoản nhất định sẽ rất hà khắc, nhưng vì tiến nhập Hồng Diệp Học Viện chịu được những cái này lại có cái gì quá không được? Làm công lúc đó chẳng phải ăn nhờ ở đậu sao?

Trừ đó ra còn cần mua một khóa thủy tinh cầu xem xét trong cơ thể mạch lạc Kỹ Năng Thụ cùng bốn nguyên lực lượng.

Diệp Nhiên buổi sáng quát điểm cháo, ăn một chút ăn sáng dặn dò Phù Nhị Nhã vài câu liền đi ra cửa.

Mỗi ngày sớm muộn gì hai lần thể thuật luyện tập hắn cũng không gián đoạn.

Ra bùn ngói phổ hướng bắc đi có một mảnh đất trống, nơi này nguyên bản có một tòa lâu nhỏ, bất hạnh tại một cái mưa to gió lớn buổi tối sụp đổ, may mắn còn sống sót người nhao nhao đều dọn đi rồi, nơi này liền biến thành một mảnh nơi vô chủ.

Đất trống liền tiếp lấy một tòa Tiểu Thổ kiều, rất nhiều đệ tử đến trường đều từ nơi này đi qua.

Diệp Nhiên rèn luyện thể thuật địa phương chính là nơi này, mặc dù có không Thiếu Lâu bán, gạch đá cùng bùn cát, nhưng đối với Diệp Nhiên mà nói đây đã là rất khó được rèn luyện nơi.

Hắn trước sau như một mở ra kia vốn từ Thái Đình Học Viện đệ tử trong tay mua được "cao cấp thể thuật", dựa theo phía trên giáo trình làm ra mấy cái rườm rà động tác.

Thái Đình Học Viện Thị Bạo Lưu Thành bên trong có danh tự nhân học viện, giống như Hồng Diệp Học Viện cũng là chỉ có nhân vật nổi tiếng quý tộc mới lên được lên trường học, này vốn "cao cấp thể thuật" là Thái Đình Học Viện thể thuật sách giáo khoa, cao đẳng lớp đệ tử nhân thủ một quyển, tại thể thuật giáo sư dạy bảo dưới học tập.

Rất nhiều đệ tử tu luyện thể thuật thời điểm đều khổ không thể tả, nhưng Diệp Nhiên lại làm không biết mệt, hoặc là nói, đây là hắn trở nên mạnh mẽ phương pháp duy nhất.

Nếu như không có hệ thống học tập, không có chính xác bồi dưỡng cùng dẫn đạo là rất khó khiến cho trong cơ thể Kỹ Năng Thụ mọc rễ nảy mầm, muốn thức tỉnh bốn nguyên lực lượng lại càng là cả đời vô vọng, đem so sánh ra chỉ cần chịu khổ sẽ có chỗ thành tựu thể thuật luyện tập chính là Diệp Nhiên trở nên mạnh mẽ đường ra duy nhất.

Cũng bởi vậy hần thể thuật cho dù đặt ở Thái Đình Học Viện trung đẳng lớp cũng tuyệt đối xem như nổi tiếng.

Hắn không sợ người khác làm phiền từng lần một địa luyện tập, cánh tay làm ra các loại độ khó cao động tác, xà tay, thốn kính, đoạn chỉ . . . , cánh tay chạy trong đó phát ra rất nhỏ tiếng vang, ngẫu nhiên còn kèm theo khớp xương nứt ra vang, phía sau trên đường nhỏ thỉnh thoảng có đeo bọc sách đệ tử hướng nơi này nhìn lên một cái.

Thường đi qua này con đường nhỏ đệ tử gần như đều nhận ra Diệp Nhiên, cũng đều biết hần thể thuật lợi hại, bọn họ đã sớm thấy quái không kinh.

Một cái lưng mang bạch sắc thêu hoa bao thiếu nữ chậm rãi mà đến, xa xa địa liền nhìn nhìn so sánh lấy sách vở luyện tập mười phần vong ngã Diệp Nhiên.

Nàng vượt qua vội vàng đi học các học sinh đi đến Diệp Nhiên sau lưng sàn gác bên cạnh, từ thêu hoa trong bọc rút ra một trương báo chí điểm tại sàn gác trên sau đó vung lên quần trắng ngồi xuống, kéo qua móc treo đem thêu hoa bao phóng tới một bên.

Nàng môi đỏ cái mũi đẹp dễ tinh xảo, da thịt trắng nõn, trên người lộ ra ấm áp lại không màng danh lợi khí chất, vô luận là ai trông thấy nàng đều có một loại như tắm gió xuân cảm giác.

Diệp Nhiên ngừng đầu nhìn nàng một cái gật gật đầu, thẳng đến đem trên tay kỹ xảo toàn bộ đi một lần mới đứng lên nói: "Người xem lên một chút cũng không vội",

Thiếu nữ nhẹ giọng cười nói: "Buổi sáng hôm nay tám giờ khóa, còn sớm đâu",

Nàng kéo ra khóa kéo từ thêu hoa trong bọc lấy ra cà-mên nói: "Người còn không ăn bữa sáng a, ta cho người dẫn theo bánh đậu bao, sữa bò còn có bánh mì" .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Khí cùng Bốn Nguyên

Chương 5: Khí cùng Bốn Nguyên

Diệp Nhiên không có khách khí, tiếp nhận nàng đưa tới bánh đậu bao nhẹ nhàng cắn.

Mười sáu tuổi vốn là vườn người thể thời điểm, cần sức ăn rất lớn, hần buổi sáng uống một chén cháo, còn đói bụng đến phải vô cùng.

Hắn ngược lại là nghĩ ăn nhiều một chút, nhưng trong nhà lại liền mét cũng không có, Phù Nhị Nhã cái tiểu nha đầu kia cũng chính là vườn người thể thời điểm . . . , đột nhiên nhớ tới nàng cũng cũng giống như mình, không thiếu được còn đói bụng, còn dư lại hai cái bánh bao bóp trong tay như thế nào cũng ăn không vô nữa.

"Diệp Nhiên, người làm sao vậy?",

Thấy hắn nhìn nhìn bánh bao ngẩn người, thiếu nữ hỏi.

"Không có. . . Không có gì. . .",

Diệp Nhiên nói.

Nàng gọi Vân Mộng, nếu như không tính lời của Phù Nhị Nhã nàng chính là Diệp Nhiên duy nhất bằng hữu.

Bọn họ quen biết bình thân như nước, Diệp Nhiên mỗi Thiên Đô ở chỗ này luyện tập thể thuật, Vân Mộng mỗi ngày đến trường đều từ nơi này đi qua, thấy lâu rồi lẫn nhau hội gật đầu cười cười, sau đó đáp hơn mấy vài câu trở thành bằng hữu, tiếp theo nói chuyện nhiều nhận thức lẫn nhau liền biến thành bạn tốt.

Lui tới đi qua học sinh nơi này nhiều như vậy, nhưng chỉ có Vân Mộng trở thành bằng hữu của hắn, nàng một chút cũng không chê Diệp Nhiên, lại còn

mỗi sáng sớm đều đặc biệt cho hẳn mang một phần bữa sáng, gió mặc gió, mưa mặc mưa.

Diệp Nhiên từ đáy lòng trong cảm kích nàng.

Luận thân phận, Vân Mộng là mỹ thực phổ "Hào lại đến" chủ quán cơm nữ nhi, tuy không phải là cái gì thiên kim, nhưng là xem như giàu có người ta, nàng có rất tốt đẹp hiện tại.

Nàng cũng là Sa Lê Học Viện đệ tử, nhất định sẽ có rất tốt đẹp tương lai.

Tuy nghe danh tự Sa Lê Học Viện như là huấn luyện cao cấp thợ cắt tóc địa phương, nhưng trên thực tế nó là cùng Hồng Diệp Học Viện cùng Thái Đình Học Viện nổi danh danh giáo, cùng... sau cùng nhau nổi tiếng tam giáp.

"Nếu ăn không hết liền lưu lại giữa trưa ăn đi", tựa hồ là nhìn ra tâm tư của hắn, Vân Mộng khẽ cười nói.

Nàng luôn là rất khéo hiểu lòng người.

Diệp Nhiên đỏ mặt lên, gật gật đầu.

"Nghe nói Hồng Diệp Học Viện năm nay khuếch trương chiêu, người ý định đi thử một chút sao?",

Diệp Nhiên nói: "Ta đang tại cân nhắc. . .",

"Cân nhắc học phí cùng nuôi sống tiêu chuyện của Phù Nhị Nhã sao?",

Không đợi hắn trả lời Vân Mộng liền cười nói: "Đồ ngốc, cùng cùng khôn cảnh chỉ là nhất thời, nếu như đọc sách là giấc mộng của người, cần gì phải bởi vì điểm này khó khăn mà do dự?",

"Người nha, chính là lòng tự trọng quá mạnh mẽ",

Nàng từ thêu hoa trong bọc lại lấy ra một khóa thủy tinh cầu cùng hai quyển sách nói: "Đây là dùng để xem xét mạch lạc Kỹ Năng Thụ ma Tinh cầu, còn có về Bốn Nguyên cùng Kỹ Năng Thụ sách giáo khoa, mấy ngày nay hảo hảo ôn tập a",

Nàng đem thiếp thân giắt ở trên lưng hầu bao cũng lấy hạ xuống đưa cho hắn: "Những cái này tính ta cho người mượn, mấy ngày nay không muốn đi làm công, cũng không muốn lại đi dưới mặt đất sào huyết mạo hiểm, chờ người thi đậu Hồng Diệp Học Viện về sau có rất nhiều kiếm tiền cơ hội, đến lúc sau trả lại ta đi",

"Về phần cái khác, chung quy sẽ có biện pháp",

Nàng đã sớm đem thứ mà hắn cần toàn bộ đều chuẩn bị xong, nàng suy tính so với chính mình đều nhiều hơn.

Diệp Nhiên cúi đầu "Ừ" một tiếng.

"Thời gian không còn sớm, ta nên đến trường đi, ngày mai gặp, Diệp Nhiên",

Nàng nhảy xuống sàn gác cổng lên thêu hoa bao.

"Vân Mộng, cảm ơn",

Vân Mộng hướng hắn thân nhiên cười cười, vẫy vẫy tay chạy chậm hướng Sa Lê Học Viện.

Mở ra hầu bao nhìn nhìn, bên trong có một mai kim tệ, sáu mai tiền bạc, đầy đủ chính mình làm công non nửa năm, hắn biết này đối với Vân Mộng mà nói cũng nhất định không phải là một cái số lượng nhỏ

Diệp Nhiên lúc về đến nhà Phù Nhị Nhã đang nằm ở trên giường vẫn không nhúc nhích ngơ ngác nhìn trần nhà.

"Phù Nhị Nhã, người ngã bệnh sao?", hắn kỳ quái mà hỏi, trở tay đóng cửa lại.

Thấy hắn trong tay mang theo ăn, Phù Nhị Nhã "Đằng" địa ngồi dậy, lộ ra bông hoa đồng dạng khuôn mặt tươi cười đang vẽ trên bảng viết: "Không có, tiết kiệm thể lực, ăn ít cơm",

Diệp Nhiên muốn cười, lại cười không nổi, chỉ cảm thấy nội tâm một hồi mờ mờ: cay mũi, đêm vừa mưa được điểm tâm đặt ở nàng đầu giường nói: "Ngao nghe lời ăn cơm, ít nằm ỳ",

Đi đến trong phòng của mình đem bức màn kéo ra, để cho ánh mặt trời chiếu đi vào, Diệp Nhiên trước đại khái mở ra Vân Mộng kia hai quyển sách.

Một quyển là "Mạch Lạc Khí Kỵ", một quyển là "Vạn Vật Bốn Nguyên".

Này hai quyển đều là tương đối dễ hiểu khái luận sách, chủ giảng mạch lạc Kỹ Năng Thụ cùng Bốn Nguyên Lực Lượng định nghĩa.

Mạch lạc Kỹ Năng Thụ chỉ chính là chạy trên cơ thể người bên trong "Khí", đang giải phẫu học thượng căn bản tìm không được "Khí" tồn tại, nhưng thông qua rất nhiều thí nghiệm cũng có thể chứng minh "Khí" không chỉ tồn tại, hơn nữa quanh quẩn tại trong cơ thể con người tất cả xương cốt tứ chi cùng mỗi một mảnh mạch lạc.

Chỉ là không có chịu qua huấn luyện người "Khí" rất yếu, hơn nữa hành tẩu hỗn loạn, sẽ không vận dụng.

Hệ thống đã học mạch lạc người của Kỹ Năng Thụ thì có thể dẫn đạo cỗ này "Khí", đưa hán vận dụng tại thể thuật, ma pháp cực kỳ hán thuật pháp.

Mà "Bổ Nguyên Lực Lượng" từ ý nào đó mà nói là so với "Khí" cao cấp hơn đồ vật.

"Khí" cùng "Bổ Nguyên Lực Lượng" hợp lại mới là hoàn chỉnh mạch lạc Kỹ Năng Thụ, mà "Khí" là này cây cành lá, "Bổ Nguyên Lực Lượng" mới là này cây cây.

Thí dụ như một người Bổ Nguyên là sét, kia Bổ Nguyên của hán một khi thức tỉnh trong cơ thể hán "Khí" sẽ có đủ lời thuộc tính, cả khóa mạch lạc Kỹ Năng Thụ đều đem hiện ra vì lời thuộc tính.

Rất nhiều nhân loại học giả đem nhân loại xưng là "Vạn Vật Linh Trường" đều là bởi vì tại tất cả trong chủng tộc chỉ có nhân loại có được "Bổ Nguyên", tuy cũng không phải mỗi người đều có.

Có thể khẳng định một chút là, có được "Bổ Nguyên Lực Lượng" là trở thành thần tuyền giả một trong điều kiện tất yếu.

Chủng tộc khác chỉ có đặc biệt thiên phú.

Tinh linh am hiểu cung tiễn, ái nhân am hiểu rèn sắt, cự ma am hiểu chiến đấu, những cái này đều là bọn họ bẩm sinh thiên phú, chỉ có Nhân Tộc ngoại lệ, người không có đặc biệt thiên phú, tựa hồ các loại kỹ xảo đều biết, nhưng dường như cũng không phải rất am hiểu, bất quá mảnh cứu lên lại tổng có thể phát hiện ngoại lệ, tiễn bắn so với tinh linh tốt hơn cung thủ, rèn sắt nhanh hơn ái nhân tốt hơn thợ rèn, chiến đấu bức cự ma càng dũng mãnh chiến sĩ. . .

Mỗi người "Bổ Nguyên Lực Lượng" đều bất đồng, trong đó phong hỏa lôi điện là thường thấy nhất bốn loại, Niệm Lực, Linh Mối, nhìn thấu đời thì tương đối hiếm thấy.

Cho đến ngày nay vẫn có thật nhiều không ai biết Bổ Nguyên Lực Lượng còn chờ phát hiện.

Bổ Nguyên Lực Lượng chủng loại liên đầy đủ làm cho người ta nhức đầu, mà muốn để cho Bổ Nguyên thức tỉnh lại càng là khó càng thêm khó.

Những cái này chỉ là tối dễ hiểu nhận thức.

Nhìn "Vạn Vật Bổ Nguyên" trên còn giới thiệu có càng sâu tầng thứ thức tỉnh, ví dụ như Bạo Lưu Thành công nhận đệ nhất cao thủ Tiềm Long liền có được ba loại Bổ Nguyên, điều này cũng có nghĩa là hán đã từng thức tỉnh qua ba lần.

Đương nhiên, những cái này cự ly Diệp Nhiên còn quá mức xa xôi.

Hán khép sách lại nhìn thoáng qua vui vẻ địa gặm bánh đậu bao Phù Nhị Nhã, chính mình là nàng thần tuyền giả, nhưng tiểu nha đầu này thật sự biết Bổ Nguyên Lực Lượng loại vật này sao?

Hán là. Biết, lúc trước nàng đem thần bài giao cho chính mình thời điểm thế nhưng là rất trịnh trọng chuyện lạ đang vẽ trên bảng viết "Trở thành ta thần tuyền giả a, Ái Thần Phù Nhị Nhã vì cứu vớt nhân gian tà ác nhất, đáng sợ nhất Ác Ma mà hàng lâm",

Lúc đó Diệp Nhiên liền nàng té gậy chân sự tình đều không hề để tâm, cam tâm tình nguyện trở thành vị "Thần nữ" thần tuyền giả, chỉ là bây giờ nhìn lại cảm giác, cảm thấy là mất trong hầm. . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Thần tuyền giả

Chương 6: Thần tuyền giả

"Phù Nhị Nhã, người biết Bồn Nguyên Lực Lượng sao?", Diệp Nhiên hỏi.

Phù Nhị Nhã vẽ mặt ngây thơ, đang vẽ trên bảng viết: "Là ăn sao?",

"Ách. . . .",

Diệp Nhiên ước lượng trong túi quần tiểu thần bài nói: "Bồn Nguyên Lực Lượng không phải là trở thành thần tuyền giả điều kiện tất yếu sao? Người vì cái gì tuyền ta với tư cách là thần tuyền giả đâu này?",

Phù Nhị Nhã vẫn là vẻ mặt ngây thơ nhìn nhìn hắn, dường như căn bản nghe không hiểu hắn đang nói cái gì.

"Ta là nói, vì cái gì đem cái này thần bài giao cho ta?",

Phù Nhị Nhã đột nhiên có chút ngượng ngùng, bụm lấy thường thường bụng nhỏ đang vẽ trên bảng viết: "Đói, sẽ có ăn",

Diệp Nhiên trên mặt không khỏi co quắp một chút, đáng giận, dường như tiến vào một cái vạn trọng hổ to trong . .

Nhưng đây không phải rõ ràng sao?

Lúc đó Diệp Nhiên đối với thần rất thành kính, mỗi Thiên Đô lăm bằm "Nếu như vị nào thần minh tuyền ta với tư cách là thần tuyền giả, ta nhất định mỗi ngày cung phụng, tuyệt không lười biếng",

Tiểu nha đầu này nhất định là đã nghe được cái gì, mới đưa thần bài giao cho chính mình. . . . Để đổi ăn.

Phù Nhị Nhã nghiêng đầu nhìn hắn, tựa hồ đang tự hỏi cái gì.

Diệp Nhiên thì trong nội tâm ai thán một tiếng.

Thần Tộc cùng Nhân Tộc bất đồng, Thần Tộc rất nhiều lực lượng là bẩm sinh, hậu thiên không cần tận lực tu luyện, theo bọn họ được thành Trường lực lượng tự nhiên sẽ kéo lên, có một chút đặc thù năng lực cũng sẽ dần dần gia thân.

Nhân Tộc thì hoàn toàn tương phản, sinh ra thời điểm tay trái gà không chặt, toàn bộ nhờ hậu thiên từng điểm từng điểm phấn đấu.

Mà thành vì thần tuyền giả ngay tại trình độ nhất định trên đền bù khuyết điểm, thần tuyền giả thông qua một ít huấn luyện hoặc đồ vật liền có thể đạt được thần bộ phận năng lực, trên lý luận mà nói nếu như là người thiên phú cực cao có thể học tập một loại Thần Tộc tất cả năng lực, bất quá trước mắt mới chỉ còn không ai thật có thể đủ làm được, trên thực tế, liền có được Bán Thần kỹ năng người cũng không có.

Mặc dù như thế muốn trở thành thần tuyền giả người cũng nhiều vô số kể, rốt cuộc đây bằng với cứ thế nhiều hơn rất nhiều kỹ năng.

Trừ đó ra thần còn có thể dẫn đạo thần tuyền giả thức tỉnh Bồn Nguyên Lực Lượng của mình, đây cũng là một điểm rất trọng yếu.

Về phần trở thành thần tuyền giả về sau sẽ có cái gì ước thúc, vậy muốn xem là bị vị nào thần chọn trúng, như Lôi Thần Thor như vậy hào sảng cũng không sao ước thúc, chỉ cần không làm phản đồ hết thủy hành vì đều rất tự do.

Nghĩ tới đây Diệp Nhiên lại thở dài một hơi, trở thành Phù Nhị Nhã thần tuyền giả liền có nghĩa là thần tuyền giả ưu thế hắn cũng không có.

Đi theo Phù Nhị Nhã có thể học tập cái gì đâu này?

Đọc sách? Vẽ tranh? Làm không nói gì? Hoặc là té gãy chân. . .

Càng nghĩ càng phiền muộn, hay là trung thực tu luyện mạch lạc Kỹ Năng Thụ là đứng đắn.

Hắn đưa bàn tay dán trên thủy tinh cầu khảo thí chính mình mạch lạc Kỹ Năng Thụ, loại này ma Tinh cầu là bị các gia tri qua, có thể chiếu rọi xuất thân trong cơ thể tất cả "Khí".

Ma Tinh cầu chính giữa rất nhanh xuất hiện một cái bức họa, từng đạo thật nhỏ khí lưu hội tụ thành hình, dường như nhánh cây đồng dạng giao thoa, mỗi một đạo khí lưu đều cùng chính giữa "Thân cây" liên tiếp lấy.

Diệp Nhiên mở ra "Vạn Vật Bồn Nguyên" cùng "Mạch Lạc Khí Ky" trên đồ so sánh lấy nhìn một chút.

Chính mình "Khí" mười phần yếu ớt, mà chính giữa "Thân cây" không ra dự kiến, quả nhiên là hắn chờ mong đã lâu "Bồn Nguyên Lực Lượng",

So sánh lấy "Vạn Vật Bồn Nguyên" Chương 3: Tinh tế quan sát, lại cảm thấy dường như không đúng chỗ nào.

"'Bồn Nguyên Lực Lượng' là tại rễ cây bộ phận, không phải là thân cây bộ phận. . . Nhưng này đồ. . . . Dường như căn bản cũng không có thân cây. . . .",

Tuy tên gọi mạch lạc Kỹ Năng Thụ, nhưng trên thực tế nhân thể này khóa "Thụ" cùng tại chân chính thụ tại hình dạng trên vẫn có nhất định khác nhau.

Nhân thể toàn thân đều có khí lưu, toàn bộ khí lưu cùng Bản Nguyên Lực Lượng thêm vào mới là hoàn chỉnh mạch lạc Kỹ Năng Thụ, cho nên thoát nhìn Kỹ Năng Thụ là hình bầu dục, dường như cả gốc cũng bị rút lên, cũng bị trừ đi thân cây thụ.

Tất cả khí lưu đều chỉ cùng Bản Nguyên Lực Lượng liên tiếp.

Đại đa số Bản Nguyên Lực Lượng đều là viên cầu hình dạng, mà Diệp Nhiên hiển nhiên không phải.

Thật sự là hắn có được Bản Nguyên, chỉ là còn nhiều ra một cái "Thân cây", viên kia hình trụ đại khí lưu luyện đón lấy từng đám cây keo kiệt lưu.

Diệp Nhiên đem quyển sách này trên tất cả mạch lạc Kỹ Năng Thụ vật dụng thực tế đồ đều so sánh một lần, phát hiện không có một trương đồ là cũng giống như mình.

Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ mình là quái thai sao?

Đau khổ nghiên cứu đến giữa trưa hắn cũng làm không rõ ràng Kỹ Năng Thụ của mình đến cùng là chuyện gì xảy ra, ăn cơm trưa thời điểm cũng một bộ suy nghĩ sâu xa biểu tình, Phù Nhị Nhã giờ bàn vẽ ở trước mặt hắn loáng mấy lần hắn mới hồi phục tinh thần lại.

"Ta đang suy nghĩ chuyện gì, Phù Nhị Nhã, ăn nhiều một chút thịt",

Hắn cho Phù Nhị Nhã gấp một khối thịt bò.

Đây đại khái là nhiều ngày trôi qua như vậy ăn tốt nhất một bữa.

Vân Mộng tiền đầy đủ hắn trong ngắn hạn chi tiêu, nhưng cùng Hồng Diệp Học Viện đất đỏ học phí so với hay là kém xa.

Học phí sự tình tổng không có khả năng lại để cho Vân Mộng quan tâm, nàng chỉ là tiểu nhà giàu có, Diệp Nhiên cũng không muốn nhiều hơn nữa liên lụy nàng.

Gia nhập Dã Lang Công Hội, để cho An Đa Lỗ gánh chịu học phí?

Thứ nhất hắn không muốn thừa An Đa Lỗ tình, thứ hai cũng không muốn để cho Dã Lang Công Hội hạn chế chính mình, công hội ước thúc so với thân tuyền giả muốn hà khắc nhiều.

Không được một bước cuối cùng hắn sẽ không lựa chọn con đường này.

Như vậy, cũng chỉ còn lại có một mảnh cuối cùng đường có thể đi.

Đi dưới mặt đất sào huyết làm mạo hiểm giả ba lô khách, tuy nguy hiểm, nhưng tránh tiền cũng so với làm công còn nhiều.

"Phù Nhị Nhã, ta buổi chiều phải đi ra ngoài một bận, ngươi ngoan ngoãn ở lại nhà, nhớ rõ chúng ta ám hiệu",

Hắn mỗi một lần đi ra ngoài cũng không quên nhắc nhở nàng ám hiệu sự tình.

"Buổi tối hôm nay. . . Ta cũng có thể không trở lại, ngươi muốn là sợ đen liền đốt nến, muốn đem cửa sổ khóa kỹ, tiền đặt ở phía dưới gối đầu, chính ngươi nhìn nhìn dùng",

Cửa cùng cửa sổ đều là Diệp Nhiên tìm người đánh chế, tính an toàn rất cao.

"Ồ bên ngoài qua đêm không tốt",

Phù Nhị Nhã đang vẽ trên bảng viết, hai cái đen nhánh con mắt nhìn nhìn Diệp Nhiên, nội tâm không biết đang suy nghĩ gì bằng cửu chương.

"Ngươi biết làm chuyện nguy hiểm",

Hiển nhiên, tiểu nha đầu này cũng không ngu ngốc.

Diệp Nhiên nói: "Ta có chừng mực",

Sau khi ăn cơm tối Phù Nhị Nhã cho hắn mang lên tiểu thần bài, đang vẽ trên bảng viết: "Sớm một chút trở về, đã chậm, Phù Nhị Nhã hội chết đói",

Diệp Nhiên buồn cười sờ lên đầu nhỏ của nàng đi ra cửa.

Vừa ra cửa đã nhìn thấy trong hành lang một cái lén lén lút lút thân ảnh, thân thể của hắn gầy yếu, ánh mắt lấp lánh, đang ghé vào bên trái đạo thứ ba trên cửa theo khe cửa đi đến bên trong nhìn. ,

Hành lang phần cuối còn có một cái người đang nhìn phong.

Loại tình hình này Diệp Nhiên thấy cũng nhiều, khu dân thường ăn cấp luôn là lựa chọn cái chỗ này với tư cách là mục tiêu, một cái điều nghiên địa hình, một cái trông chừng, chỉ cần kia một hộ người ta ra ngoài rồi bọn họ liền đem khóa cạy mở nhập thất ăn cấp.

Bọn họ đắc thủ tỷ lệ cũng không thấp, chỉ là lần này có chút xui vãi nồn, vừa điều nghiên địa hình liền đụng chạm Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên xuất hiện tương đối đột nhiên, vốn lại cùng bọn họ nhận thức, trông chừng chú lùn lại cùng hắn bốn mắt nhìn nhau, đã quên nhắc nhở điều nghiên địa hình người gầy kia.

Diệp Nhiên cau mày: "Các người cũng sẽ không làm điểm nghiên chính nghề nghiệp? Cả đời đều ý định như vậy trộm đạo sao?",

"Diệp. . . . Diệp ca",

Chú lùn đông cứng địa bay ra một cái khuôn mặt tươi cười.

Hắn đang muốn lôi kéo làm quen, Diệp Nhiên từ trong túi tiền móc ra một mai tiền bạc ném cho bọn họ.

"Lại bị ta thấy được các người chuồn vào trong này ra khóa ta sẽ không lại trông nom các người, hừ",

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Yết bảng

Chương 7: Yết bảng

"Ác Ma Hùng Công Hội chiêu mộ thông cáo, chiêu mộ một người dũng sĩ đi đến dưới mặt đất sào huyết tầng thứ hai đẩy ngã hỏa diễm chuột, yêu cầu: Có được một loại Bốn Nguyên hoặc khí kinh cường độ đạt tới tam đoạn và trở lên, thù lao: Tất cả thu hoạch binh quân phân phối",

"Tứ Thần Bax thần tuyển giả đội ngũ chiêu mộ thông cáo, chiêu mộ một người dũng sĩ hộ tống chúng ta tiến nhập dưới mặt đất sào huyết tầng thứ ba thu thập nguyên liệu nấu ăn, yêu cầu: Có được một loại Bốn Nguyên hoặc khí kinh cường độ đạt tới năm đoạn trở lên, có thể bảo chứng ba người chúng ta an toàn, có bảo tiêu kinh nghiệm ưu tiên, thù lao: Kim tệ mười miếng, danh từ 'Nhất Túy Vong Ưu' hai bình",

. . .

Vùng ngoại thành dưới mặt đất sào huyết lối vào có một loạt cột công cáo, mỗi một khối cột công cáo trên đều dán hồ lấy đủ loại màu sắc hình dạng chiêu mộ thông cáo.

Đại đa số đều là đám người mạo hiểm chiêu mộ thông cáo.

Dưới mặt đất sào huyết từ xưa đến nay, đã không có người có thể nói trở nên rõ ràng nó lịch sử, chỉ biết nó so với Thần Tộc sớm hơn xuất hiện trong Bạo Lưu Thành.

Dưới mặt đất sào huyết tổng cộng tầng bảy, mỗi một tầng đều có phong phú nguyên liệu nấu ăn, dược liệu, là thu thập tốt nơi đi.

Trong sào huyết đồng dạng có đủ loại màu sắc hình dạng thượng cổ khổng lồ sinh vật, chúng hình thể to lớn, hung ác tàn bạo, là mạo hiểm giả thiên đường, cũng là rất nhiều dũng sĩ táng thân bãi tha ma.

Sào huyết mỗi một tầng đều có một cái mùi phần cường lực thù quan người, chúng hay là tầng này khổng lồ sinh vật thù lĩnh hay là biến dị sinh vật, nhưng đều không ngoại lệ đều thập phần cường đại.

Bởi vì Bạo Lưu Thành bên trong có một cái chung nhận thức, thành danh cao thủ hòa khí lực đạt tới mười đoạn trở lên cao thủ không được đi vào dưới mặt đất sào huyết vừa đến tầng năm, cho nên sào huyết vừa đến tầng năm thù quan người đến nay còn sống rất tốt.

Vừa đến tầng năm là thuộc về tuổi trẻ mạo hiểm giả, sáu, tầng bảy mới là cao thủ thành danh đám người.

Nhưng mà, trước mắt mới chỉ dưới mặt đất sào huyết vừa đến tầng bảy thủ quan người cũng còn sống rất tốt, mà rất nhiều tiến nhập đám người mạo hiểm mộ phần cỏ xanh đều dài hơn có hai thước cao.

Rất nhiều người cũng biết Bạo Lưu Thành bên trong công nhận đệ nhất cao thủ Tiềm Long từng cùng Đệ Lục Thiên Thần Điện thần tuyền giả Chúc Vũ, Lôi Thần Điện thần tuyền giả chùy Thần Nông quang cùng nhau tiến nhập qua tầng thứ sáu.

Cuối cùng, Chúc Vũ trọng thương mà quay về, Tiềm Long bò xuất ra, mà nông chỉ là nằm ra, hắc "Chùy thần" ngoại hiệu cũng bị người giễu cợt trở thành "Thối thần",

Diệp Nhiên là hoàng hôn thời điểm đến nơi đây, hắc cuối cùng đứng ở đệ tam trưng thông cáo bài trước.

"Thái Đình Học Viện thám hiểm tiểu đội chiêu mộ thông cáo, chiêu mộ một người bốc bao khách, tiến nhập dưới mặt đất sào huyết tầng thứ tư, yêu cầu: Dừng cảm, ký kết sinh tử sách, thù lao: Hai mươi mai kim tệ",

Đây là đệ tam trưng thông cáo bài trên dán hồ chiêu mộ thông cáo, rất nhiều người cũng bị kia hai mươi mai kim tệ thù lao mà hấp dẫn ngừng chân quan sát, nhưng khi thấy yêu cầu ký kết sinh tử lòi bặt cũng đều lắc đầu rời đi.

Tại Bạo Lưu Thành, bốc bao khách sinh mệnh phải không đáng giá, nếu như là một người mạo hiểm giả tại trong sào huyết mất đi sinh mệnh, các đồng đội không thể thiếu phải bồi thường tuyệt bút tiền tài, nghiêm trọng khả năng còn muốn bị cảnh vệ săn mang đi.

Nhưng ký sinh tử sách bốc bao khách một khi chết rồi, đó chính là chết rồi, chứng bình thường tại trong sào huyết chết không toàn thây, không có bồi thường, không có phần mộ, ngay cả nhật xác người cũng sẽ không có.

Mà yêu cầu ký kết sinh tử sách chiêu mộ, bốc bao khách kết cục bình thường. . . Đích thực là chết.

Tỉ lệ tử vong 95%, đây là cảnh vệ săn công bố qua tỉ lệ tử vong (ký kết sinh tử sách).

Hai mươi mai kim tệ đối với nghèo khó ải nhân, Địa Tinh cùng Bạo Lưu Thành dân nghèo mà nói đích thực là một cái rất mê người con số, nhưng dính đến sinh mệnh thời điểm bọn họ lại muốn cân nhắc nhiều lần.

Dưới mặt đất sào huyết tầng thứ tư, không hề nhèn nhện kỳ quái, thủ quan người, biến dị nhèn nhện Vương.

Thù lao, hai mươi mai kim tệ, chỉ cần làm này một bút Hồng Diệp Học Viện học phí coi như là tích lũy đã đủ rồi.

Diệp Nhiên chỉ là do dự một chút ngay tại ải nhân cùng đám Địa Tinh kinh ngạc trong ánh mắt tiếp nhận này trưng chiêu mộ.

Tại các ải nhân đích trong mắt hắc đi về hướng chờ đợi khu bóng lưng đã cùng người chết không có gì khác nhau.

Đệ tam khối thông cáo bài đối ứng chính là chờ đợi khu đệ tam khu vực, Diệp Nhiên quen việc để làm địa tìm được cái chỗ này.

Độc lập lầu kế tiếp đầu đầy tóc vàng thanh niên ngồi ở một trưng dài mảnh hình trên mặt bàn.

Trên mặt bàn bày biện một tấm bảng, trên bài tử viết "Thái Đình Học Viện mạo hiểm tiểu đội",

"Ai, chuyện nguy hiểm như vậy e rằng không ai dám tới, đều dán ra đi ba ngày",

Hắn thở dài một hơi.

Xoa xoa bởi vì thời gian dài nâng cảm lên dẫn đến có chút mỏi nhừ:cay mũi cánh tay, hé miệng muốn đánh cho ngáp, vừa mới bắt gặp ăn mặc áo sơ mi trắng Diệp Nhiên cầm lấy một trưng thông cáo, mục quang nhìn thẳng chính mình.

Hắn không khỏi ngơ ngác một chút, chẳng lẽ thực tìm được một cái không muốn sống?

"Cái này tờ đơn là người dán đích?", Diệp Nhiên trực tiếp đi đến trước mặt hắn đem chiêu mộ đặt lên bàn.

Thanh niên tóc vàng phục hồi tinh thần lại, nói: "Vâng. . . Ha ha, đúng vậy",

"Ta tiếp, Diệp Nhiên",

"Xin chào, ta là Mars", thanh niên tóc vàng có chút kích động vươn tay.

Diệp Nhiên tượng trưng địa cùng hắn nắm tay nói: "Chiêu mộ trên ghi không phải là rất rõ ràng, nhất là các người tiến nhập tầng thứ tư nguyên nhân",

"Ha ha, là như vậy, ta nữ. . . Đồng học thí nghiệm cần tầng thứ tư Lưỡng Sắc Ma Cô, nàng một người tiến nhập lại quá nguy hiểm, cho nên ta không thiếu được cùng nàng cùng đi",

Mars đánh giá Diệp Nhiên vài lần nói: "Diệp Nhiên dừng sĩ, thứ cho ta mạo muội, người xem lên. . . Không phải là rất cường tráng",

"A, phải không?", Diệp Nhiên cầm lấy hán đặt lên bàn đoán kiếm, nhỏ ra nhẹ nhàng sờ một cái. . . Không gãy. . . .

Mars cảm thấy có chút buồn cười.

"Chuôi kiếm này là thuần túy thép chế tạo, người bình thường. . .",

"Hừ",

"Đương",

Thấy bóp không ngừng chuôi kiếm này, Diệp Nhiên bốn chỉ cùng nhau mãnh liệt cắt ra, một tiếng nứt ra vang đoản kiếm lên tiếng mà đoản, vốn định vì hán đánh cho giảng hòa Mars phía dưới cũng bị nghẹn.

Người này. . . Lực lượng rất mạnh, thân thủ rất tốt, nhưng như vậy căn bản nhìn không ra thực lực của hán a, có hay không Bồn Nguyên Lực Lượng? Khí kinh là vài đoản?

Nhưng hán triển lộ ra chiêu thức ấy không thể nghi ngờ rất cường hãn, mặc dù tìm khắp toàn bộ Thái Đình Học Viện cao đẳng lớp có thể dễ như trở bàn tay bẻ gãy chuôi này đoản kiếm cũng không nhiều.

"Kiếm cũng không tệ lắm, tính dẻo dai có chút kém, bất quá dạng này tính là thông qua sao?",

Diệp Nhiên xoa xoa hơi đau thủ chương nói.

"Thông qua, thông qua, thông qua. . .", Mars bận rộn gật đầu không ngừng nói.

Đũa cột, có thể sử dụng chương đao liền đem chuôi này thuần túy thép đoản kiếm chặt đứt cao thủ tuyệt đối so với đám kia chỉ có đàn khí lực ả nhân cùng nhìn nhìn cũng rất áp chế Địa Tinh phải mạnh hơn, hoa hai mươi mai kim tệ đạt được cao thủ như vậy không thể nghi ngờ là quá đáng giá.

Huống chỉ lần này mạo hiểm bản thân cũng rất nguy hiểm. . .

Diệp Nhiên nhìn lướt qua nói: "Chỉ có ngươi cùng người đồng học hai người sao?",

"Ha ha, không phải, ta còn xin một cái rất lợi hại bằng hữu qua, còn có người hành động lần này nhất định sẽ rất thuận lợi",

"Bọn họ buổi tối bây giờ lúc trước hội đến đúng giờ, ta mang người đi trước ăn một chút gì a, ăn no rồi mới có khí lực chiến đấu nha, ân, đây là đưa cho người hai mươi mai kim tệ, ký sinh từ lời bạt sẽ là của ngươi "

. . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Vũ Linh Điện

Chương 8: Vũ Linh Điện

"Mạch lạc Kỹ Năng Thụ chia làm 'Cây' cùng 'Cành', trong đó cây chính là Bồn Nguyên Lực Lượng, cành chính là khí kinh, khí kinh cường độ chỉ chính là cái này khí kinh, khí kinh có mười ba cái đẳng cấp cường độ, nó đối ứng lấy sức gió mười hai đẳng cấp. . . .",

Ăn chút gì ham học hỏi như khát Diệp Nhiên hướng Mars hỏi về khí kinh cường độ phân đoản tri thức.

Mars rất kiên nhẫn trả lời hán, nhưng đáp án lại làm cho hán khó hiểu.

"Vì cái gì khí kinh cường độ chia làm mười ba đoản, nhưng sức gió cũng chỉ có mười hai đẳng cấp?", Diệp Nhiên hỏi.

Mars cười nói: "Một người trong cơ thể khí có thể tại bên ngoài cơ thể hình thành cấp mấy sức gió chính là khí kinh vài đoạn, sức gió mười hai cấp là bão, cuồng bạo tàn sát bữa bãi, sóng biển ngập trời, mà nhân thể khí kinh có lý luận trên là có thể đủ vượt qua cấp bậc này, tuy trước mắt mới chỉ luyện tu luyện tới khí kinh mười một đoạn cao thủ cũng không có mấy cái, nhưng hiện tại không đạt được không có nghĩa là về sau cũng không đạt được đi",

Diệp Nhiên gật gật đầu.

Mars bổ sung: "Khí kinh vừa đến sáu đoạn người thường thấy nhất, sáu đoạn trở lên chính là cao thủ chân chính, từ tam đại học viện tốt nghiệp phần lớn là tại sáu đoạn bên cạnh quanh quẩn một chỗ, về phần vượt qua mười đoạn. . . . Nhìn thấy lời liền quỳ thề lưỡi ra liếm a",

Hắn nói qua mình cũng nở nụ cười, hỏi: "Diệp Nhiên, ngươi là vài đoạn?",

"Ta. . . Không biết. . .",

Khảo thí khí kinh cường độ cũng cần đặc thù dụng cụ, Diệp Nhiên tự nhiên không có khảo nghiệm qua.

Hắn cũng không có tận lực tu luyện qua khí kinh, đoán chừng đẳng cấp rất thấp.

"Hừ, e rằng liền một đoạn cũng không có a",

Nói chuyện chính là ngồi ở Mars bên cạnh từ nam, chính là Mars nói qua vị kia nữ đồng học.

Mars cùng Diệp Nhiên đến nhà hàng không lâu sau nàng đã đến, chỉ là một bộ kiều căng lãnh đạm bộ dáng, Mars cùng nàng đáp lời thì nhàn nhạt đáp lại.

Về phần Diệp Nhiên, nàng liền nhìn cũng không có xem qua liếc một cái.

Diệp Nhiên ngược lại là quét nàng liếc một cái, lớn lên coi như có thể, chỉ là bờ môi cực kỳ lương bạc, thần sắc cực kỳ lãnh đạm, một bộ ai cũng đừng hòng tiến gần bộ dáng.

Hết lần này tới lần khác nàng trang cho cùng khí chất của nàng một chút cũng không tương xứng, trên môi thoa tử sắc son môi, son móng tay cũng bôi được mười phần tươi sống lẹ, mười phần không tốt thiếu nữ phong phạm.

Gặp mặt thì Diệp Nhiên hữu hảo về phía nàng lên tiếng chào, nhưng nàng làm như không thấy, Diệp Nhiên cũng liền không có lại phản ứng nàng.

Lúc này nghe thấy nàng rõ ràng khinh thường lời nói Diệp Nhiên tuy nội tâm không thoải mái nhưng vẫn là không nói gì, dù sao mình là bồi bao khách, mà nàng xem như chính mình nửa cái cổ chủ.

Mars đánh cái ha ha cười nói: "Cho dù khí kinh cường độ đẳng cấp thấp một ít cũng không có quan hệ gì á..., Diệp Nhiên thực lực vẫn rất mạnh, ta xem coi như là bốn đoạn gia hỏa cũng chưa chắc có thể gây đoạn chuỗi này đao",

Từ nam bãi lộng ngón tay ha ha cười nói: "Khí lực đại, da dày thịt béo mà thôi, cấp thấp sinh vật Cự Ma có thể làm so với hắn tốt hơn",

Thanh âm của nàng không lớn không nhỏ, vừa vặn có thể khiến trong nhà hàng đại bộ phận người cũng nghe được.

Mà này trần trụi khinh thường để cho từ trước đến nay lòng tự trọng rất mạnh Diệp Nhiên trong nội tâm thần kỳ phẫn nộ, nhất là làm một đôi con mắt nhìn về phía hắn thời điểm càng đã kích thích hắn hừng hực thiếu đốt lửa giận.

Hắn hừ một tiếng quăng xuống chiếc đĩa đi ra nhà hàng.

"Ta tại lối vào chờ ngươi", hắn đối với Mars nói.

Mars thờ dãi, hắn và từ nam nói gì đó sau đó rất nhanh chạy ra nhà hàng thay từ nam hướng Diệp Nhiên chân thành mà nói xin lỗi.

Diệp Nhiên tại lối vào đợi ước chừng nửa giờ sau Mars cùng từ nam hai người rốt cục đã ăn xong cơm tối cùng hắn tụ họp.

Cùng hai người bọn họ cùng đi còn có một cái thân mặc ngân sắc áo giáp, lưng mang tám chấn cùng trường thương thanh niên.

Hắn lớn lên mày rậm mắt to, vừa nhìn cũng rất có tinh thần, cộng thêm này một thân giá trị xa xỉ trang phục và đạo cụ lại càng là làm cho người ta nhìn chăm chú, liền từ nam cũng nhịn không được nữa nhìn nhiều hắn hai mắt.

Vị này hẳn phải là Mars nói vị bằng hữu kia a, Diệp Nhiên thầm nghĩ.

"Giới thiệu một chút, vị này chính là ta phát tiểu, A Đặc Lai Tư, bây giờ là Vũ Linh Điện học sinh xuất sắc, vị này chính là Diệp Nhiên, đem cùng chúng ta một chỗ mạo hiểm đứng sĩ, hắn rất lợi hại a, có thể tay không chém đứt ta thuần túy thép đoàn đao",

Mars gia giáo hải lòng, nói luôn là làm cho người ta như tắm gió xuân.

A Đặc Lai Tư cũng không có tự cao tự đại, cùng Diệp Nhiên nắm tay nói một tiếng "Hạnh ngộ".

Từ nam nói: "Vũ Linh Điện, là Chiến Thần Ares Vũ Linh Điện sao?",

Rồi mới Mars đã vì nàng giới thiệu qua thân phận A Đặc Lai Tư, nhưng không có cơ hội đặt câu hỏi, cho tới bây giờ tài năng chen vào lời này đầu.

Mars cười nói: "Đúng vậy a, Chiến Thần Ares Thần Điện từ thấp đến cao theo thứ tự là Vũ Linh Điện, Vũ Anh Điện cùng Vũ Thần điện, A Đặc Lai Tư trở thành Chiến Thần thần tuyến giả mới một năm cũng đã là Vũ Linh Điện người nổi bật, không cần bao lâu là hắn có thể tiến nhập Vũ Anh Điện, ta nghĩ lấy tư chất của hắn nhất định cũng có thể tại Vũ Thần điện chiếm hữu một chỗ nhỏ",

Tại Ares Vũ Thần điện chiếm hữu một chỗ nhỏ ý vị như thế nào? Có nghĩa là có cơ hội học tập Chiến Thần tất cả cao thâm chiến kỹ, có cơ hội thành tựu Bán Thần thân thể, Bán Thần chỉ lực, có cơ hội cùng những cái kia thành danh cao thủ đội vai nổi danh, bị người nhìn lên. . . .

"Ha ha, nào có người nói lợi hại như vậy?", A Đặc Lai Tư ngoài miệng khiêm tốn, nhưng trên mặt lại khó nén vẻ đắc ý.

Diệp Nhiên hơi có chút hâm mộ địa nhìn hắn một cái.

Tiến nhập Vũ Linh Điện học tập tiếp nhận Chiến Thần huấn luyện, có cơ hội bước trên tiến nhập Vũ Thần điện trở thành cường giả chân chính.

Đây mới thực sự là thần tuyến giả a.

Còn muốn nghĩ nhà mình té gãy chân vị nào. . . Ai, không thể so với a.

Do vì buổi tối, tiến nhập dưới mặt đất sào huyết mạo hiểm mạo hiểm giả so với ban ngày vui đi rất nhiều, bốn người không cần xếp hàng rất nhanh đi đến thủ vệ vị trí.

Mars đem Thái Đình Học Viện huy hiệu trường cho thủ vệ nhìn một cái, sau đó về phía sau trong cửa hàng mua một chuỗi tân đoàn đao, một ít được phẩm cùng đồ ăn.

Diệp Nhiên cùng người kia quen thuộc thủ vệ liếc nhau cùng hắn sát bên người mà qua,

Lão thủ vệ Lão Lưu có chút cứng ngắc cười cười, hắn đối với Diệp Nhiên ký ức thế nhưng là rất sâu.

Mars đem đoàn đao cắm ở trên lưng, được phẩm cùng thực phẩm đều bỏ vào một cái trong bao nhỏ đưa cho Diệp Nhiên.

"Đoạn đường này muốn làm phiền người khổ cực, Diệp Nhiên",

Diệp Nhiên đem bao nói trong tay nói: "Điều nên làm",

"Cái này cũng giao cho người rồi, cẩn thận một chút, đồ vật bên trong làm hư người không bồi thường nổi",

Không đợi Diệp Nhiên đồng ý từ nam liền đem chính mình nửa người lớn nhỏ bao giắt ở Diệp Nhiên trên vai đi lên trước, nàng đề lên trên lưng đoàn kiếm đi vào dưới mặt đất sào huyết.

Mars quay đầu lại áy náy nhìn thoáng qua Diệp Nhiên, Diệp Nhiên nắm lên nắm tay vừa buông ra, mang theo hai cái bao bọc đi sau lưng bọn họ.

"Lão Lưu, kia cái bồi bao khách chính là người nói tay không xé chuột kỳ quái gia hỏa sao? Áo sơ mi trắng, miếng vá quần, lạnh lùng, cùng người nói giống như đức",

Bốn người đi rồi thủ vệ vị trí tân thủ vệ hướng phía tối như mực dưới mặt đất sào huyết nhập khẩu nhìn thoáng qua.

Lão Lưu gật gật đầu: "Tiểu Lý, ta sống lớn như vậy tuổi, tự nhận nhìn người coi như có một bộ, Diệp Nhiên này nếu một ngày kia có thể thì tới vận chuyển tuyệt đối là nhân vật số má, đáng tiếc a. . . .",

"Đáng tiếc cái gì?",

"Đáng tiếc hắn gặp A Đặc Lai Tư. . . . Kia cái nguy hiểm gia hỏa".

. . . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Sào huyết

Chương 9: Sào huyết

Dưới mặt đất trong sào huyết ẩm ướt âm lạnh, hai bên trên thạch bích đốt bó đuốc, nhưng một nhóm bốn người lại không cảm giác được một tia ấm áp.

Mars cúi đầu nhìn nhìn bề ngoài, lúc này là chín giờ tối, ngoại trừ bốn người bọn họ ngoại tăng thứ nhất không có cái khác mạo hiểm giả.

Tầng này quái vật cũng rất ít ỏi, lúc này yên tĩnh có chút sấm nhân, bọn họ bộ hành thì rất nhỏ tiếng vang cũng rõ ràng lọt vào tai.

Một cái nửa người lớn nhỏ Tích Dịch từ Hắc Ám trên thạch bích leo lên hạ xuống, trong miệng Hồng Hạnh phun ra nuốt vào đang muốn nhào lên chỉ nghe thấy "Đỉnh" một thanh âm vang lên động.

A Đặc Lai Tư trường mâu chuẩn xác Địa Đỉnh nhập Tích Dịch trong đầu, nó liền hừ cũng không có hừ một tiếng liền cúp.

A Đặc Lai Tư rút ra đỉnh tại trên thạch bích trường mâu, rút ra trong túi quần khăn tay xoa xoa mũi thương trên vết máu.

"Đây là Vũ Linh Điện chiến kỹ sao? Quả nhiên gọn gàng", Mars tự đáy lòng địa tán thán nói, hắn và Từ Nam đều đi ở A Đặc Lai Tư đằng sau, vừa rồi một súng nhìn rõ ràng, hắn tự cho là mình thể thuật cũng không tệ, nhưng muốn làm đến A Đặc Lai Tư loại tình trạng này e rằng có chút độ khó.

Từ Nam cũng nói: "Vũ Linh Điện chiến kỹ so với Thái Đỉnh Học Viện thể thuật phải mạnh hơn",

A Đặc Lai Tư đang muốn khiêm tốn hai câu, lại nghe một mực mang theo bao giữ im lặng Diệp Nhiên nói: "Không hẳn như vậy, Thái Đỉnh Học Viện thể thuật bên trong cũng có tương tự thủ pháp, bất quá đem so sánh ra tốc độ có thừa mà lực lượng chưa đủ, về phần ai ưu ai kém, còn phải nhìn người sử dụng tài nghệ như thế nào",

Không có nghĩ đến cái này bởi bao khách cư nhiên phản bác chính mình, Từ Nam mĩa mai mà cười nói: "Ăn nói bậy bạ, người biết cái gì gọi thể thuật? Cái gì gọi là chiến kỹ sao?",

Diệp Nhiên nói: "Đều chẳng qua là chiến đấu nhanh nhẹn linh hoạt mà thôi",

Từ Nam đang muốn phản bác hắn, A Đặc Lai Tư cười nói: "Diệp Nhiên nói không sai, thể thuật cùng chiến kỹ thuộc về cũng không có gì cao thấp chi phân, chủ yếu nhìn người sử dụng như thế nào",

Nghe hắn cũng nói như vậy Từ Nam cảm thấy không khoái, nhưng cũng không có nhiều hơn nữa thêm mĩa mai.

A Đặc Lai Tư hơi mắt nhìn Diệp Nhiên xoay người tiếp tục hướng trước.

Trên đường đi có xuất hiện mấy cái khổng lồ quái vật, nhưng đều tại A Đặc Lai Tư cương mãnh hữu lực trường thương dưới đi đời nhà ma, Mars, Từ Nam cùng Diệp Nhiên liền cơ hội xuất thủ cũng không có.

Bọn họ rất nhanh liền đi tới một chỗ chỗ rẽ.

Trái, phải ba chỗ tất cả có một mảnh thông đạo, ba cái lối đi đều là Hắc Ám sâu thẳm, nhìn không thấy đầu.

Mars không khỏi do dự nói: "Này ba con đường có một ngày có thể đi thông tầng thứ hai, một mảnh sẽ gặp phải thủ quan người, còn có một mảnh là tử lộ, ta chưa có chạy qua, A Đặc Lai Tư, người đã tới sao?",

Hắn và Từ Nam đều là lần đầu tiên tiến nhập dưới mặt đất trong sào huyết mạo hiểm, trước khi đến đơn giản xem qua một ít tiến công chiếm đóng, thể nhưng chút cái gọi là tiến công chiếm đóng tại trong thực chiến tác dụng thật sự có hạn.

Thí dụ như tại tiến công chiếm đóng bên trong bọn họ ở thời điểm này hắn là đi phía đông thông đạo, nhưng ở này hôn ám lòng đất bọn họ căn bản phân ra không rõ đông tây nam bắc.

May mà A Đặc Lai Tư kinh nghiệm phong phú, hắn từ trong lòng ngực lấy ra kim chỉ nam đang muốn chỉ rõ phương hướng, quen thuộc liệu đằng sau Diệp Nhiên đã vượt qua hắn đi vào bên phải thông đạo nói: "Nơi này",

A Đặc Lai Tư cúi đầu nhìn nhìn, kim chỉ nam kim đồng hồ vừa vặn chỉ hướng bên phải.

Hắn có chút ít kinh ngạc nhìn thoáng qua Diệp Nhiên, nơi này không có bất kỳ dấu hiệu, hắn cũng không có mang kim chỉ nam, hắn làm thế nào phân biệt ra?

"Diệp Nhiên, người xác định sao?",

Mars vẫn là có chút không yên lòng.

A Đặc Lai Tư ngón tay giữa nam châm cho hắn nhìn nói: "Không sai, chính là nơi này, Diệp Nhiên, ngươi thường xuyên đến nơi này sao?",

Diệp Nhiên gật đầu nói: "Quen việc dễ làm",

"A, ngươi luôn là vì chỉ là hai mươi mai kim tệ mà bán mạng sao? Hoặc là, cho ít một chút ngươi cũng phải làm như vậy a. . .",

Lời của Từ Nam vẫn là như vậy chối tai, chỉ là lần này nàng còn chưa nói hết.

Đi ở phía trước Diệp Nhiên xoay người dùng một loại bình tĩnh, lãnh đạm nhưng cực kỳ lực uy hiếp ánh mắt nhìn nhìn hắn.

Trên người hắn không có bất kỳ khí kinh, thế nhưng cổ kinh nghiệm sát phạt hình thành sát khí so với khí kinh càng làm cho người khiếp sợ.

"Diệp. . . Diệp Nhiên. . .",

Mars trong nội tâm cả kinh ngăn cản ở trước người Từ Nam, A Đặc Lai Tư cũng cảnh giác lên, trong lòng của hắn cũng cảm thấy kỳ quái, rõ ràng tại trên thân người này không cảm giác được mây may khí kinh, nhưng vì cái gì hắn chỉ là đứng ở nơi đó lại làm cho người ta một loại như vác trên lưng cảm giác?

Diệp Nhiên cũng không có làm ra nguy hiểm gì sự tình, chỉ là bình tĩnh mà nói: "Từ Nam tiểu thư, không người nào nguyện ý vì hai mươi mai kim tệ mà bán mạng, chỉ là có người, đôi khi ngoại trừ bán mạng, không có cái khác sinh tồn phương thức",

Hắn xoay người đem Từ Nam bao lớn vác tại sau lưng, Mars bọc nhỏ nói trong tay, đi một mình ở phía trước.

Thẳng đến hắn đi ra năm mét A Đặc Lai Tư ba người mới liếc nhau đi theo.

Sắc mặt của Từ Nam rất khó coi, nàng không nguyện ý thừa nhận vừa rồi đích xác bị Diệp Nhiên đột nhiên xuất hiện cổ khí thể kia cho Chấn Nhiếp đến.

Mars cùng A Đặc Lai Tư cũng tận lực cùng Diệp Nhiên kéo xa một chút cự ly, bọn họ đều muốn nổi lên một ít mạo hiểm giả bị bồi bao khách mưu tài sát hại tính mệnh thâm án.

Bất quá rất nhanh bọn họ liền yên lòng, Diệp Nhiên vẫn như cũ là Diệp Nhiên đó, hắn cũng không có triển lộ ra cỡ nào cường đại thân thủ, đối với bọn họ cũng không có cái gì địch ý, chỉ là hắn đối với nơi này địa hình hết sức quen thuộc.

Mars dứt khoát đem dẫn đường nhiệm vụ giao cho hắn, A Đặc Lai Tư ba người phụ trách giết địch.

Tầng thứ hai khổng lồ chuột kỳ quái sức chiến đấu cũng không mạnh mẽ, chỉ là số lượng quá nhiều, có chút dày đặc, ba người lấy điểm phá mặt cuối cùng hữu kinh vô hiểm địa tiến nhập đi thông tầng thứ ba thông đạo.

Diệp Nhiên cũng kiến thức Mars cùng Từ Nam hai người thân thủ.

Mars thể thuật hơi chênh lệch, Bồn Nguyên Lực Lượng cũng không có thức tỉnh, nhưng khí kinh cường độ đã đạt đến bốn đoạn, thuộc về Thái Đình Học Viện cao đẳng lớp bình thường tiêu chuẩn.

Đem so sánh ra Từ Nam mạnh hơn một ít, Bồn Nguyên Lực Lượng của nàng đã thức tỉnh, thuộc tính vì thường thấy nước, khí kinh đồng dạng là bốn đoạn, nàng đối với Thủy hệ thuật pháp cũng hơi có thông hiểu.

Đương nhiên, trong ba người tối cường còn thì A Đặc Lai Tư, Bồn Nguyên Lực Lượng của hắn là cực kỳ sức bật sét, phối hợp hắn chiến kỹ sử dụng mười phân cương mãnh.

Mars có chút hết sức, Diệp Nhiên ba người đều ứng phó coi như nhẹ nhõm.

"Ha ha, ta cảm thấy được nếu như có thể mà nói chúng ta không ngại khiêu chiến một chút tầng này thủ quan người hòa điểm chuột, nếu đã thông lời chúng ta liền nổi danh",

Tầng thứ hai chỉ có hai cái thông đạo, bọn họ cũng đều biết chỉ cần phản hồi, đi đến một cái khác cái lối đi liền có thể đụng với để cho rất nhiều đoàn đội mạo hiểm cả đoàn bị diệt khổng lồ hòa điểm chuột.

Trước mắt mới chỉ dưới mặt đất sào huyết vừa đến tầng bảy thủ quan người cũng còn sống rất tốt, tất cả có can đảm khiêu chiến mạo hiểm giả đều lấy thất bại mà chấm dứt, nó cường đại có thể thấy được rõ ràng.

Mặc dù như thế, khiêu chiến người vẫn chạy theo như vịt.

Liền lần đầu tiên tới sẽ tin tâm bành trướng Mars cũng không ngoại lệ.

A Đặc Lai Tư lắc đầu: "Hòa điểm chuột so với trong tường tượng của ngươi mạnh hơn rất nhiều, nơi này mỗi một tầng thủ quan người đều thập phần cường đại, cho dù là Vũ Anh Điện cao thủ tổ đội cũng không nắm chắc có thể đánh mất nó",

"VẬY. . . ĐƯỢC RỒI",

Tuy không biết người của Vũ Anh Điện đến cùng là cấp bậc gì, nhưng so với Vũ Anh Điện thấp cấp một Vũ Linh Điện Mars nên cũng biết, nghe A Đặc Lai Tư nói hần như vậy liền bỏ đi ý nghĩ này.

Phía trước Diệp Nhiên nói: "Cẩn thận rồi, tầng thứ ba quái vật là cỡ lớn kiến ăn thịt người".

→Câu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Tổ kiến

Chương 10: Tổ kiến

"Sinh hoạt tại thượng cổ đất cát bên trong khổng lồ Thực Kim Nghi, một cái có cỡ lòng bàn tay, luận hình thể chúng không chiếm có bất kỳ ưu thế nào, liền tầng thứ hai con chuột đều lớn hơn chúng, nhưng tầng thứ ba lại là rất nhiều mạo hiểm giả sợ hãi nhất địa phương, thậm chí so với tầng thứ tư khổng lồ nhện nhện càng làm người khiếp sợ",

Diệp Nhiên vừa đi vừa cho bọn họ giảng giải nơi này địa hình cùng quái vật.

"Thực Kim Nghi đồng đầu thiết ngạch so với những con chuột kia khó giết nhiều, lúc chúng kết bè kết đội xuất hiện ở tầng thứ ba đất cát thì không có chi kia đội mạo hiểm dám cùng chúng chính diện cứng rắn lắm, hơn nữa, tầng thứ ba bắt đầu thông đạo liền do thủ quan người trông coi",

Nghe đến đó, trừ A Đặc Lai Tư ra hai người khác đều là nội tâm trầm xuống.

"Lại còn, tầng này là hiểm thấy song thủ quan người", Diệp Nhiên bổ sung.

Mars kinh ngạc nói: "Song thủ quan người?",

Diệp Nhiên gật gật đầu: "Thân hình khổng lồ Thực Kim Nghi Kiến Chúa cùng có thể sử dụng mùi khổng chế Thực Kim Nghi cương thi con kiến",

Cương thi con kiến, chỉ là nghe được cái tên này liền đầy đủ làm cho người ta kinh hãi.

Mars cùng Từ Nam đều là lần đầu tiên tiến nhập sào huyệt, nghe được hần nói như vậy đã bắt đầu do dự.

A Đặc Lai Tư nói: "Thực Kim Nghi Kiến Chúa mặc dù là thủ quan người, nhưng nó chủ yếu năng lực là sinh sôi nảy nở cùng phòng ngự, không có cái gì tính công kích, chân chính làm cho người ta kiêng kỵ chính là cương thi con kiến, đây chính là làm cho người ta linh hồn đều đi theo run rẩy sinh vật",

"Bất quá canh giữ ở thông đạo bên cạnh chính là Kiến Chúa, cho nên chúng ta có cơ hội tiến nhập tầng thứ tư",

Hần dù cho bỏ đi Mars cùng Từ Nam sợ hãi, ngược lại hỏi Diệp Nhiên nói: "Diệp Nhiên, người sâu nhất tiến nhập qua tầng thứ mấy?",

Mars cùng Từ Nam cũng nhìn về phía Diệp Nhiên.

Hiển nhiên, bọn họ cũng rất quan tâm vấn đề này.

Diệp Nhiên nói: "Tầng thứ tư",

"Mỗi lần đều là một mình người?",

Diệp Nhiên gật gật đầu.

A Đặc Lai Tư ba người hai mắt nhìn nhau, cuối cùng là như thế nào quái vật, rất nhiều mạo hiểm giả đội ngũ tổ chức thành đoàn thể tới đều không thông qua tầng thứ ba, hần lại có thể đi một mình qua thông đạo.

Trên người hắn không có khí kinh, thể nhưng loại lực uy hiếp so với khí kinh bốn đoạn người càng mạnh.

Bọn họ rất nhanh liền thấy được tầng thứ ba diện mạo.

Cùng trước hai tầng bất đồng, tầng thứ ba dưới đất là mềm mại bùn cát, tứ phía cũng là mềm mại cát vách tường, còn có một cái cái Tiểu Thổ đồng đồng tích, chúng mất trật tự địa phân bố tại đây một tầng.

Huyết tinh mùi truyền đến, bốn người đều nhìn thấy tán rơi trên mặt đất cùng nửa đây tại bùn cát bên trong dày đặc Bạch Cốt.

Chỉ có người Bạch Cốt, những cái này khung xương không khỏi là bị cạo tuyết trắng, không có một tia huyết nhục.

Bên trái mặt cát trên vách đá cũng có khi nào bạch sắc lộ ra.

Mars bước chân lặng yên lui về phía sau một bước, xuyên thấu qua thông đạo, hắn liếc mắt liền nhìn thấy tầng này trung ương, đi thông tầng thứ tư động đất bên cạnh có một cái gần hai người lớn nhỏ hồng sắc Cự Kiến.

Có rất ít người hội chú ý một cước có thể giết chết vài chục chỉ con kiến hình dạng, thẳng đến lúc này, lúc này loại sinh vật phóng đại mấy trăm lần hiện ra tại trước mắt thời điểm mới có thể phát hiện loại sinh vật này là như thế dữ tợn.

Thực Kim Nghi Kiến Chứa toàn thân hóa hồng, nó nằm ngửa sáu chân chỉ thiên, màu đỏ nhạt phần bụng lấy làm cho người ta buồn nôn phương thức ngộ nguyền.

Diệp Nhiên đã từng quan sát qua, bình quân mỗi qua mấy giờ sẽ có mấy cái tân sinh Thực Kim Nghi theo hắn phần bụng leo ra.

Thân thể của nó ngoại cực kỳ khủng bố, chỗ đó chất đầy bị gặm nuốt hoàn toàn thay đổi thi thể.

Đây là Thực Kim Nghi sào huyết, làm cho người kinh hãi địa ngục.

Mars nội tâm rất bồn chồn.

Sắc mặt của Từ Nam cũng thay đổi.

"Nếu không. . . Chúng ta hay là trở về a. . .",

Mars thấp thỏm bất an mà nói, để cho hắn bằng trong tay kiếm mẽ đi cùng kết bè kết đội Thực Kim Nghi liều mạng hắn thật sự không có dũng khí.

Huống chi, lần này hắn sợ đi tới là vì truy cầu Từ Nam, mà không phải là vì cùng nàng tại tổ kiến trong tự tử vì tình.

Diệp Nhiên nội tâm đồng ý, nhưng cũng không nói gì thêm.

A Đặc Lai Tư nhìn hắn một cái nói: "Thông đạo đang ở trước mắt, lúc này trở về có chút kinh sợ a",

Bị hắn như vậy một trách móc Mars trên mặt không khỏi dâng lên nhất điểm hồng chóng mặt.

Sắc mặt của Từ Nam cũng dần dần khôi phục lại, hít và một hơi nhìn về phía Diệp Nhiên nói: "Người từng đi một mình qua nơi này?",

"Ừ", Diệp Nhiên tùy ý mà đáp một tiếng.

"Vậy ta nhóm bốn người vì cái gì không thể? Đến tầng thứ tư hái đến Lưỡng Sắc Ma Cô, nhiệm vụ lần này cho dù hoàn thành",

"Ta cũng không muốn cứ như vậy trở về bị bọn họ chê cười",

Nàng nói "Bọn họ" tự nhiên là Thái Đình Học Viện những cái kia cùng lớp nữ sinh.

Những người kia từ trước đến nay cùng nàng bất hòa, lần này nàng cùng Mars, A Đặc Lai Tư tiến nhập dưới mặt đất sào huyết ngắt lấy chuyện của Lưỡng Sắc Ma Cô lại càng là khiến cho mọi người đều biết, nếu như cứ như vậy trở về lời nàng liền rút cuộc không ngừng đầu được lên.

Từ Nam quay đầu lại nhìn thoáng qua Mars khẽ nói: "Người sẽ không cứ như vậy cách ta mà đi a",

"Không. . . Sẽ không",

Mars tuy là gan không lớn, nhưng vứt bỏ đồng học mà đi sự tình là tuyệt sẽ không làm.

"Hừ, vậy là tốt rồi", Từ Nam nhỏ giọng cô một tiếng.

Diệp Nhiên nhưng trong lòng khó tránh khỏi trầm xuống.

Lúc trước thật sự là hắn một người cũng tiến nhập qua tầng thứ tư, nhưng dưới cái nhìn của hắn bốn người hành động chưa hẳn liền so với một mình hắn

hành động có ưu thế.

Sau lưng ba người bên trong chỉ có A Đặc Lai Tư thân thủ coi như không tệ, Mars cùng Từ Nam luận khí kinh cường độ coi như cũng được, nhưng trong thực chiến chỗ thiếu hụt quá nhiều.

Chỉ cần bọn họ khê động, Thực Kim Nghi tất nhiên sẽ kết bè kết đội nhào lên, lúc đó loại này chỗ thiếu hụt cũng đủ để trí mạng.

Hơn nữa, bốn người thân phận cũng có chỗ khác biệt.

Nếu như là chính mình chết ở chỗ này, Mars ba người không sẽ có phiền toái gì, ai bảo chính mình ký sinh từ sách đầu này?

Nhưng nếu như là Mars trong ba người một cái chết ở chỗ này kia phiền phức của hắn không thiếu được muốn nói gót tới.

Cảnh vệ sảnh kia một cửa liền chưa hẳn qua rồi.

Tuy trong nội tâm tính toán rất nhiều, nhưng hắn cũng không có đem chính mình bản khoản nói ra, chỉ là trong tay áo ô đậm lặng yên rơi vào trong lòng bàn tay.

"Nếu như muốn hảo liên xông thẳng đi qua, đây là tiến nhập tầng thứ tư phương pháp tốt nhất, tại chúng phản ứng kịp tự tập lúc trước tiến nhập, đây là duy nhất phương pháp",

"Hừ, xông a",

Từ Nam rút ra trên lưng trường kiếm.

Trong lúc bất tri bất giác, ba người cũng đã nhận đồng lời của Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên nói: "Chúng ta hiện lên 'Một' hình chữ, như vậy bị công kích mặt nhỏ, hơn nữa có thể lẫn nhau hiệp trợ, A Đặc Lai Tư thuận cùng mâu thích hợp làm quân tiên phong, người tại người đứng đầu hàng, Từ Nam cùng Mars ở bên trong, ta bọc hậu",

Theo lý thuyết lấy thân phận của hắn chỉ có nghe từ người khác an bài phần, nhưng không biết tại sao, lúc này do hắn an bài đội ngũ nhưng không ai phát biểu bất kỳ dị nghị gì.

Liền Từ Nam cũng không ngoại lệ.

Mà đây cũng là Diệp Nhiên có thể nghĩ đến đơn giản nhất, thỏa đáng nhất an bài, hắn xếp hạng đội vĩ, hoặc là toàn bộ sống, hoặc là hắn cái thứ nhất chết, hoặc là toàn quân bị diệt.

A Đặc Lai Tư đi đến phía trước Diệp Nhiên, vừa đi qua sau lưng tầm chắn, đột nhiên khê giật mình.

Đang muốn đi về hướng phía sau Diệp Nhiên cũng là khê giật mình, hai người thẳng tắp nhìn về phía kia to lớn Thực Kim Nghi Kiến Chứa.

"Các người. . . Không có sao chứ",

Thấy hai người bọn họ bỗng nhiên như thế cảnh giác đằng sau Mars tâm lại nhắc lên.

A Đặc Lai Tư quay đầu nhìn về phía Diệp Nhiên.

"Người nhìn thấy không?",

Diệp Nhiên gật gật đầu.

"Thấy được, cái bóng kia là hình người",

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Hoàng Kim Nghi (Hoàng Kim Kiến)

Chương 11: Hoàng Kim Nghi (Hoàng Kim Kiến)

Ngay tại vừa rồi, Diệp Nhiên cùng A Đặc Lai Tư đều thấy được một đạo nhân ảnh từ đất cát trung ương trong động quật lóe lên rồi biến mất.

Đạo nhân ảnh kia tốc độ quá nhanh, Diệp Nhiên còn tưởng rằng là ảo giác, A Đặc Lai Tư cũng tưởng rằng ảo giác.

Nhưng hiện tại, hai người cũng biết đây không phải là, đích đích xác xác có đồ vật gì từ tầng thứ tư nhảy ra ngoài.

"Ta tại sao không có trông thấy? Từ Nam, ngươi nhìn thấy không?",

Vốn là khăn trương Mars tìm đập nhanh hơn.

Từ Nam lắc đầu, lông mày vắn cùng một chỗ.

Diệp Nhiên dùng hơi ánh mắt nhìn về phía ba người, bốn người đột tiến vốn là nguy cơ trùng trùng, lúc này lại càng là nhiều nhất trọng chuyện xấu.

Nhưng A Đặc Lai Tư cùng Từ Nam hiển nhiên không có ý định cải biến chủ ý.

A Đặc Lai Tư thân thương bình bưng, tấm chắn che ở trước người nói: "Không quan hệ, chỉ cần tốc độ của chúng ta rất nhanh, kịp thời xông vào động quật tiến nhập tầng thứ tư liền an toàn",

Từ Nam cũng hạ quyết tâm nói: "Đều đến nơi đây, ta không có khả năng cứ như vậy trở về",

Trên người nàng cũng mang theo sự tàn nhẫn.

Mars khoát tay biểu thị hết thấy như cũ.

Đội Diệp Nhiên đi đến đội vĩ A Đặc Lai Tư quay đầu lại hướng hấn gạt đầu ý bảo nói: "Chuẩn bị xong, ta đếm tới ba liền lao ra",

Đất cát hơn mấy một mình thân thể hòa hồng Thực Kim Nghi từ bùn trong chui ra đầu, đầu lâu trên xúc tu nhẹ nhàng đong đưa, xúc tu bên trong sắc nhọn hàm răng rõ ràng có thể thấy.

"Một, hai . . .",

Cát trên vách đá cũng phát ra rất nhỏ tiếng vang, mấy cái Thực Kim Nghi từ tuyết trắng khung xương trong thò ra cổ lồng bàn tay thân hình.

"Ba",

Cuối cùng một tiếng khí thể mười phần, hấn hai chân đập mạnh dưới mặt đất phát ra một tiếng rất nhỏ nứt ra vang, sau đó thân thể như mũi tên rời cung tạt bắn, sau lưng hấn Từ Nam cũng thả người nhảy lên chạy như bay sau lưng hấn, Mars cũng theo sát phía sau.

Tại đội vĩ Diệp Nhiên thì gần như không sao cả phát lực, hấn lấy đều đều tốc độ chạy sau lưng Mars, chỉ là hấn một chút cũng không dễ dàng.

Đằng trước A Đặc Lai Tư chạy quá nhanh, thoáng cái liền cùng Từ Nam kéo ra gần năm mét cự ly, mà Từ Nam, Mars cùng Diệp Nhiên ở giữa cự ly thì không được ba mét, sơ hở quá rõ ràng.

"Híz-khà zz Hí-zzz",

"Sàn sạt",

Cước bộ của bọn hấn âm thanh lập tức đưa tới đất cát bên trong Thực Kim Nghi chú ý, từng khóa dữ tợn đầu lâu từ đất cát trong thò ra, vô số cổ Bạch Cốt bị phía dưới Thực Kim Nghi dính xuất ra.

Hai cái Thực Kim Nghi trực tiếp hướng A Đặc Lai Tư đánh tới, hấn giơ lên tấm chắn ngăn trở trong đó một cái phát ra kim loại va chạm một tiếng trầm đục, đồng thời trong tay trường mâu đã đâm trúng một con khác, lại là một tiếng kim loại va chạm tiếng vang.

Hấn trường mâu lại không thể đâm thủng này Thực Kim Nghi thân thể, lòng hấn tiếp theo chìm, cũng không dám ham chiến, cổ tay run lên chân khai mũi thương trên Thực Kim Nghi.

Dưới chân hấn không chút nào rất hướng về trung ương kia cái động quật chạy như bay.

Thế nhưng cái động quật xung quanh cũng đã tràn đầy Thực Kim Nghi, lúc đó một chút hồng sắc tụ tập cùng một chỗ thời điểm lại so với huyết quang còn muốn chói mắt.

Phía sau Mars thấy được rậm rạp chằng chịt Thực Kim Nghi lóe lên răng nanh phát ra "Híz-khà zz Hí-zzz" thanh âm thì trong nội tâm run lên, hai chân

như nhũn ra, một cái lão đảo về phía trước ngã.

Đội vĩ Diệp Nhiên tay mát lạnh lẽ, hai bước gia tốc chạy đến bên cạnh hắn thủ chương đặt tại trên vai của hắn ổn định thân hình của hắn.

"Đừng tự loạn trận cước, chúng ta có thể vọt tới tầng thứ tư",

Bình thân lời nói truyền vào trong tai, tại Mars nghe tới lại chẳng biết tại sao có một loại cực kỳ tin cậy cảm giác an toàn.

Không đợi hắn đáp lời Diệp Nhiên liền lôi kéo hắn truy đuổi lên Từ Nam, bốn cái toàn thân đỏ choét Thực Kim Nghĩ đột nhiên từ đất cát trong bắn lên, đánh tới, Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng thò ra tay chuẩn xác địa bắt lấy trước hết nhất nhào đầu về phía trước Thực Kim Nghĩ trên đầu râu, cô tay một lần phát lực kia Thực Kim Nghĩ liền hí một tiếng, sau đó liền nghe "Đương đương" hai tiếng động tĩnh, Diệp Nhiên lại trên không trung đưa hắn vung thành một cái con quay đem mặt khác ba con Thực Kim Nghĩ nện bay ra ngoài.

Này gọn gàng và cực kỳ hữu hiệu thủ pháp nhất thời khó hiểu Từ Nam cùng Mars vậy, Diệp Nhiên lập tức đưa trong tay Thực Kim Nghĩ nhét vào dưới mặt đất, "Ca mong" một cước cân nhắc quyết định lưng của nó sống lưng, máu tươi kích xạ, liền A Đặc Lai Tư trường mâu cũng không thể xuyên qua Thực Kim Nghĩ cuối cùng bị hắn một cước giẫm thành hai đoạn.

Hắn rất nhanh đá ra hai chân, hai đoạn Thực Kim Nghĩ đã bị hắn đá hướng hai bên đem từng con một từ đất cát trong lộ đầu ra Thực Kim Nghĩ vỡ thành lẫn đất hồ lô.

Từ xa nhìn lại hai hàng hồng sắc như nước sóng lật qua lại.

Mars há to miệng, hắn biết Diệp Nhiên thân thủ không kém, nhưng hiển nhiên không biết hắn hội mạnh mẽ đến loại tình trạng này.

Nhưng lúc này lại không có cơ hội đặt câu hỏi, Diệp Nhiên cơ hồ là kéo lấy hắn truy đuổi lên Từ Nam, đáng sợ Thực Kim Nghĩ từ bốn phương tám hướng lộn xộn tuôn ra mà đến, chúng một cái chổng lên một cái, mỗi một cái đều giẫm lên phía trước đồng bạn thân thể, dường như một lớp sóng lại một lớp sóng như thủy triều về phía trước dùng để, phía trước đất cát đã gần như toàn bộ bị kia làm lòng người phiền hỏa hồng sắc nơi bao bọc.

A Đặc Lai Tư tám chắn phía trước, trường mâu lại bên cạnh rất nhanh đột tiến, tuy hai bên thanh âm nhiều người, nhưng hắn không chút nào chịu quấy rầy, rất nhanh phải dựa vào tới gần chính giữa kia cái động quật, tuy động quật ngoại còn có hơn mười Thực Kim Nghĩ nhưng hắn may mắn cũng không để ý.

Chỉ cần những Thực Kim Nghĩ này không có hình thành vây kín liền đối với hắn vô pháp tạo thành uy hiếp, trong tay hắn tám chắn lật một phen đem bên trái Thực Kim Nghĩ đánh bay ra ngoài, dưới eo trầm xuống hai chân nhẹ nhàng địa vào đất cát trong.

Đây là hắn công kích khúc nhạc dạo, nhưng mà. . . .

"Phốc",

Mất thấy hắn chỉ cần lại một lần phát động công kích liền có thể như nguyện tiến nhập động quật, phía trước một đạo bụi đất bỗng nhiên giờ lên.

Chỉ là không được một người cao bụi đất, nhưng để cho bốn người trong nội tâm cùng là cả kinh.

A Đặc Lai Tư trước người bùn đất cuộn cuộn bên trong lại thò ra một khóa dữ tợn đầu, hình dạng cùng Thực Kim Nghĩ giống như đúc, chỉ là toàn thân đều là màu vàng lợt, nhìn qua phảng phất so với A Đặc Lai Tư trong tay tám chắn còn muốn cứng rắn.

Thân thể cũng lớn hơn Thực Kim Nghĩ gấp mấy lần, kia khổ người lại khoảng chừng nửa người lớn nhỏ.

Thấy được này màu vàng lợt khổng lồ con kiến A Đặc Lai Tư không khỏi hít vào một hơi khí lạnh, nhưng không có bất cứ chút do dự nào, hừ lạnh một tiếng hai chân giờ lên một hồi bụi đất áp hướng tiền phương, trong tay trường mâu lấy mãnh hổ hạ sơn thể đâm về màu vàng lợt con kiến đầu lâu.

Này vốn là nhất định phải có được nhất thương, thể nhưng màu vàng lợt Cự Kiến lại ngoài dự đoán mọi người địa rút lên sáu mảnh chân dài, toàn bộ thân thể từ đất cát trong cao cao nhảy lên, lập tức từ không trung mãnh liệt hướng A Đặc Lai Tư đè xuống.

Bọn họ cự ly quá gần, A Đặc Lai Tư muốn trốn tránh căn bản không kịp, ngàn cân treo sợi tóc hắn giờ lên tám chắn ngăn tại đỉnh đầu.

"Đồng",

Màu vàng lợt con kiến một đầu đâm vào hắn trên tám chắn, chỉ có nửa người lớn nhỏ thân hình lại phát ra thường nhân khó có thể thừa nhận đáng sợ lực đạo, lấy A Đặc Lai Tư khí lực cũng ngăn không được loại này quá lực, kêu lên một tiếng khó chịu rút lui hai bước, trong tay trường mâu "Keng" địa một tiếng cắm trên mặt đất miễn cưỡng ổn định thân hình.

Nhưng chỉ là như vậy vừa lui hắn trong khoảng cách kia cái động quật đã xa một ít.

Hai bên Thực Kim Nghĩ vang sào sạt, lộn xộn tuôn ra mà đến, một mảnh lớn hồng sắc đem bốn người bọn họ đoàn đoàn bao vây.

Trước có màu vàng lợt Cự Kiến, bốn phương tám hướng là lộn xộn tuôn ra mà đến Thực Kim Nghĩ, A Đặc Lai Tư trong khoảng thời gian ngắn lại gạt mình.

"Nguy rồi",

Đội vĩ "Kéo lầy" Mars Diệp Nhiên trong nội tâm rùng mình, tăng nhanh bước chân đem Mars giao cho Từ Nam, dưới bàn chân bỗng nhiên phát lực, dưới chân đất cát ầm ầm vừa vang lên, bùn cát lẫn lộn hướng bốn phía khuếch tán ra, thân thể của hắn mãnh liệt bắn ra ngoài.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Dị biến

Chương 12: Dị biến

Một tiếng nổ vang, Diệp Nhiên cả người thân thể thẳng băng bắn thẳng ra ngoài, một cái lên xuống bình mặc năm mét xa, sau đó rơi xuống đất giẫm mạnh lại là "Bành" một tiếng trầm đục, dưới chân hắn bùn cát lẫn nữa không gió tự quét, bày ra ra.

Màu vàng lợt Cự Kiến hiển nhiên cũng cảm nhận được đến từ người này uy hiếp, phía trước hai cái mảnh chân hơi cong lại làm ra phòng ngự đáng đáp, cùng đôi mắt A Đặc Lai Tư thì khác hẳn bất đồng.

"Đương",

Thân ảnh giao thoa, Diệp Nhiên rất nhanh lướt qua A Đặc Lai Tư, tay trái bốn chỉ cùng nhau hình thành chưởng đao chuẩn xác gai đất tại Cự Kiến đầu.

Cự Kiến đầu lâu đã cứng rắn lại bóng loáng, Diệp Nhiên chưởng đao cũng không thể đâm vào đi, mà là tại nó vô cứng mặt ngoài sát ra một mảnh tia lửa, Diệp Nhiên cảm giác thủ chưởng dường như đâm vào một khối kim loại, ngón tay rồi đau nhức.

Cự Kiến trong miệng phát ra "Tê" một tiếng cả người ngược lại trượt nửa mét, đất cát trên bị bắt xuất một cái mất trật tự dấu vết, lại có mấy cái toàn thân đỏ choét Thực Kim Nghĩ từ Cự Kiến dưới thân đất cát trong chui ra.

"Hừ",

Một đâm vào Diệp Nhiên lập tức đơn quyền nắm chặt, lực quan toàn thân, hai chân lại là đập mạnh bạo quyền trùng điệp nện ở Cự Kiến đầu lâu.

Vừa vặn là rồi mới ngón tay đâm trúng cùng một địa phương, một quyền này cực kỳ trầm trọng, Cự Kiến đầu lâu trực tiếp quất hạ xuống.

Cự Kiến hiển nhiên cảm nhận được đau đớn mãnh liệt, xúc tu trong phát ra một tiếng tiếng kêu kì quái hướng Diệp Nhiên lao đến, bùn cát không ngừng giờ lên.

"Các ngươi còn không đuổi kịp",

Diệp Nhiên quay đầu lại hô một tiếng ánh mắt rùng mình, không lùi mà tiến tới, trốn tránh qua Cự Kiến vào đầu đâm tới hai cây lưỡi dao sắc bén xúc tu, một cái đá ngang liền quét tại Cự Kiến cứng rắn vô ngoài, lập tức quyền cước liên hoàn, Cự Kiến trên người không ngừng phát ra va chạm tiếng vang.

Nhưng Cự Kiến thân hình vô cùng cứng rắn, kiên lại trầm trọng vô cùng, chịu Diệp Nhiên liên hoàn khoái công phía dưới chỉ là cúi người xuống đem nửa người đặt ở trong bùn.

Mất thấy tại tiếp như vậy sẽ bị hắn kéo dài tại Thực Kim Nghĩ trong vòng vây, Diệp Nhiên hướng về sau vron tay nói: "A Đặc Lai Tư, đem tám chân ném cho ta, các ngươi chỉ cần về phía trước",

Đã đứng người lên chuẩn bị lần nữa đột tiến A Đặc Lai Tư nghe vậy không có bất kỳ do dự, cánh tay hất lên liền đem trong tay tám chân ném cho Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên tiếp được tám chân ngay tại chỗ lần một vòng lần đến Cự Kiến bên cạnh, Cự Kiến bản năng ý thức được cái gì muốn tránh đi, nhưng nó vừa mới di động Diệp Nhiên liền "Keng" địa một tiếng đem tám chân lật qua cắm ở dưới người hắn đất cát trong, sau đó hắn lấy tay chống đỡ địa trở mình nhảy lên, tiếp theo mượn tung tích xu thế dường như một tảng đá lớn rơi xuống, hai chân trùng điệp dẫm nát trên tám chân.

Lúc này tấm chắn thật giống như một cái hình tròn cầu bập bênh, Diệp Nhiên mãnh liệt ngăn chặn một mặt, kia một chỗ khác Cự Kiến tự nhiên là bị nhấc lên bay lên.

Tiếng gió nhẹ vang lên, màu vàng lợt Cự Kiến bị tấm chắn cao cao địa để qua không trung, Diệp Nhiên hai chân ngay tại chỗ xoay tròn, nhẹ nhàng nhảy lên nắm ngón tay nắm tay, kinh lực bùng bùng, đợi cho cùng Cự Kiến đợi cao thì "Bành" địa một quyền đánh vào bụng của nó.

"Tê",

"Bành Bành Bành",

Cự Kiến kêu thảm một tiếng trên không trung xẹt qua một mảnh kim sắc trắng tấp, nó trắng tấp nện sau lưng Mars, nện ở đuôi theo không bỏ Thực Kim Nghĩ kiến trong đồng, kia một mảnh lớn hòa hồng sắc lại là sóng khai mở sóng nứt ra, kiến thân cuộn cuộn.

"Thanh Hà Chi Vũ",

Từ Nam trường kiếm trong tay tắt điểm, thân thể hóa ra hai đạo Thanh Ảnh cách người mình lóe lên rồi biến mất, lập tức hai đạo thủy lưu trọng khai tụ tập mà đến Thực Kim Nghĩ, lôi kéo Mars chạy đến Diệp Nhiên trước người.

"Cám ơn, Diệp Nhiên",

Đây còn là nàng lần đầu tiên con mắt nhìn lạnh lùng thiếu niên.

Mars trong mắt cũng tận là cảm kích.

Diệp Nhiên lắc đầu: "Mau vào nhập động quật",

Trong lòng của hắn nhẹ nhàng thở ra, khá tốt không có ai đổ máu, bằng không những cái này khổng lồ sinh vật chịu máu tươi kích thích tất nhiên càng hiển hung tính.

Từ Nam gật gật đầu, nhưng còn không ngẩng lên mu bàn chân liền truyền đến một đạo chói mắt kim quang.

Đạo kim quang kia lóe lên rồi biến mất, nhưng bốn người cũng nhìn không được trở về đầu.

Kim quang ngọn nguồn là rồi mới bị màu vàng lợt Cự Kiến phá khai kia mảnh kiến chồng chất, tại kia mảnh thoáng mỏng manh hồng sắc bên trong bốn người đều thấy được một chuỗi kim quang lập lòe trường thương.

Làm kim quang tản đi bọn họ phát hiện chuỗi này trường thương cùng kia khổng lồ Thực Kim Nghĩ vỏ ngoài nhan sắc giống như đúc.

Mà kia màu vàng lợt khổng lồ Thực Kim Nghĩ. . . Biến mất.

Bốn người đều rất kinh ngạc, đã nhặt lên tấm chắn nhích tới gần động quật A Đặc Lai Tư phản ứng lớn nhất, cả người hắn đều tốt như giật mình.

Sau đó một hồi cười to từ miệng hắn phát ra.

"Ha ha ha, cư nhiên là thật sự, cư nhiên là thật sự, thật sự có binh khí, thật sự có binh khí, ha ha ha ha ha. . .",

Hắn bỗng nhiên bùng lên trường thương trở về chạy tới.

"A Đặc Lai Tư",

Diệp Nhiên cả kinh, muốn ngăn lại hắn, nhưng hiển nhiên đã không kịp, A Đặc Lai Tư đột phá mấy cái Thực Kim Nghĩ ngăn trở trực tiếp chạy đến phía sau kiến trong đồng, tấm chắn quét hai quét đem tiến gần Thực Kim Nghĩ nhao nhao bức lui, ngòi xồm người xuống rất nhanh nắm lên cán hoàng kim thương.

Trường thương vào tay, kia lạnh buốt xúc cảm xuyên thấu qua thủ chương truyền vào huyết dịch mạng cho hắn một loại vô cùng thống khoái cảm giác.

Cổ tay run lên quét ra một cái vòng tròn, ngoài thân liền truyền đến một hồi rất nhỏ nứt ra tiếng vang, hoàng kim thương lại dễ như trở bàn tay địa cắt ra thân thể của Thực Kim Nghĩ.

Nhưng không trung bắn tung toé huyết dịch cũng đã kích thích Thực Kim Nghĩ cuồng tính.

"A Đặc Lai Tư, mau trở lại a",

Mars quát to một tiếng.

A Đặc Lai Tư lúc này mới quay đầu lại, nhưng lúc này đập vào mắt vị trí đã chỉ có màu lửa đỏ Thực Kim Nghĩ, phía trước động quật hoàn toàn bị ngăn chặn, từng con một cỡ lòng bàn tay Thực Kim Nghĩ đem vốn là chỉ có nửa mét lớn nhỏ động quật toàn bộ chiếm cứ.

Chỉ là hấn phản hồi trong chốc lát bốn người sinh cơ liền toàn bộ đã đoạn.

Hồng sắc Thực Kim Nghi đầu lâu tích lũy động, một cái chổng lên một cái, một cái giẫm lên một tiến về phía trước dùng để, phạm vi hoạt động của bọn họ càng ngày càng nhỏ.

"Đáng giận. . . .",

Mars cùng Từ Nam sắc mặt trắng bệch, nhìn nhìn càng ngày càng gần dữ tợn kiến đầu tim đập càng lúc càng nhanh, dường như Từ Thần nhanh chóng tới gần.

Diệp Nhiên trong tay đã nhiều hai thanh ô đâm, lúc này hấn còn có thể bảo trì bình tĩnh, nói: "Sinh cơ không lớn, cùng sau lưng ta ôm hấn phải chết quyết tâm a",

Bây giờ cách kia cái động quạt chỉ có không được 10m, nhưng phía trước tầng tầng lớp lớp nhúc nhích đều là cờ lông bàn tay Thực Kim Nghi, sát nhập kiến chổng chất hậu quả tám chín phần mười là bị găm đến nỗi ngay cả khung xương đều không còn, nhưng đây đã là bọn họ duy nhất sinh cơ.

Thân thể của hấn lần nữa cong lên.

"Không, chúng ta còn có thể sống được",

Sau lưng A Đặc Lai Tư đột nhiên nở nụ cười, ước lượng trong tay ngân thương giờ lên cao cao.

Diệp Nhiên quay đầu lại, thấy được hấn quý dị mà lấp lánh ánh mắt.

"Chi bất quá khả năng muốn hi sinh mất một cái, xin lỗi, Diệp Nhiên, chỉ có như vậy chúng ta mới có thể sống",

"Vào",

Cánh tay đột nhiên ném đi, trong tay ngân thương bắn ra, lợi hại ngân thương từ Mars cùng Từ Nam trước mắt xẹt qua, tại Diệp Nhiên trong con mắt không ngừng phóng đại, sau đó. . . .

"Phốc",

Ngân thương mãnh liệt vào Diệp Nhiên ngực, đưa hấn toàn bộ lồng ngực xuyên qua, cuối cùng mang theo thể điểm huyết dịch một mực vào đất cát trong.

"Người. . .",

"A ——",

Vội vàng không kịp chuẩn bị một cái đâm xuyên, ngay sau đó là đau nhức khó có thể chịu được, Diệp Nhiên vừa sợ vừa giận, trong miệng phát ra hét thảm một tiếng.

Mars cùng Từ Nam cũng ngây người, bọn họ như thế nào cũng không nghĩ tới A Đặc Lai Tư lại có thể đối với Diệp Nhiên bỏ đá xuống giếng.

"Híz-khà zz Hí-zzz", nhận lấy máu người mùi kích thích Thực Kim Nghi hành động càng thêm nhanh chóng, liền trong động quạt Thực Kim Nghi cũng rất nhanh leo hướng Diệp Nhiên.

A Đặc Lai Tư trong tay hoàng kim thương rất nhanh khai ra một con đường chạy như bay đến Mars cùng Từ Nam trước người, một tay một cái đem hai người cao cao vút bỏ trên không trung, sau đó mình cũng nhảy lên thật cao, ba người trên không trung xẹt qua một cái đường cung nện vào Thực Kim Nghi đã mỏng manh trong động quạt.

Một lần cuối cùng, bọn họ thấy được Diệp Nhiên cắn răng rút ra cắm ở ngực chuỗi này trường thương liễu mạng địa huy vũ, kia phần nộ mà không cam lòng gào to để cho Mars nghe được tâm đều đi theo run rẩy, hấn mỗi lần ăn xuất nhất thương đều có máu tươi phun ra, mà này mây mây cũng ngăn cản không được lộn xộn tuôn ra mà đến Thực Kim Nghi, phô thiên cái địa hồng sắc rất nhanh liền đem thân ảnh của hấn hoàn toàn bao phủ. . . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Nữ tử

Chương 13: Nữ tử

Máu tươi mùi kích thích côn trùng hung tính, kịch liệt phản kháng đôi lầy là cang hung mãnh sẵn mồi.

Diệp Nhiên trong tay vết máu loang lổ ngấm thương làm ăn quét như gió, mỗi một lần quét ra đều có một đám Thực Kim Nghĩ ngược lại đung ra ngoài, nhưng này không chút nào cũng không thể giảm bớt hấn nguy cơ, màu lửa đỏ Thực Kim Nghĩ một cái lại một cái đánh tới, hấn rất nhanh đã bị bao phủ tại hỏa hồng sắc kiến sóng.

Đau nhức kịch liệt đầu tiên từ phía sau lưng truyền đến, cổ lồng bàn tay Thực Kim Nghĩ một ngum hạ xuống chính là một miếng thịt, vốn là trọng thương Diệp Nhiên ho ra một ngum máu tươi quỳ gối quỳ xuống đất, đau nhức kịch liệt rất nhanh từ trên người mỗi một chỗ truyền đến, làm ba con Thực Kim Nghĩ leo đến trên cánh tay thì hấn đã nhìn thấy cánh tay của mình bằng tốc độ kinh người biến thành Bạch Cốt, huyết nhục làn da toàn bộ bị gặm nuốt hầu như không còn.

"Cút khai mở, ta sẽ không chết ở chỗ này",

Thực Kim Nghĩ gặm nuốt, xé rách linh hồn đau đớn, bị đơn giản hi sinh phần nộ, Diệp Nhiên huyết khí dâng lên, thần sắc gần như điên cuồng, trong tay ngấm thương nhanh hơn, cang hung, ác hơn, làm cuối cùng hấn dứt khoát vứt bỏ uốn lượn trường thương tay không liệp sát Thực Kim Nghĩ, Thực Kim Nghĩ cắn hấn một cái hấn liền xé nát một cái Thực Kim Nghĩ thân thể.

Máu tươi bắn tung toé, toàn thân hấn đã hoàn toàn thay đổi, nhưng vẫn xưa cũ như một cái nổi giận mãnh thú đồng dạng bằng nguyên thủy phương thức cang trái rộng toàn thân Thực Kim Nghĩ huyết chiến.

Chiến đấu chính là như vậy tàn khốc, dù cho ý chí của hấn thể nào kiên cường cũng đánh không lại số lượng trên có tính áp đảo ưu thế Thực Kim Nghĩ, dần dần, máu tươi mờ hồ hai mắt, ý thức trở nên sưng mù.

Chỉ là trong sưng mù đau đớn trên người dường như giảm bớt, bị Thực Kim Nghĩ kiến bày ngăn trở tầm mắt lại trở nên rộng rãi.

Không biết là ảo giác hay là khác biệt, trên người Thực Kim Nghĩ dường như đều chạy thoát rồi, xung quanh Thực Kim Nghĩ cũng rất giống phát ra "Híz-khà zz Híz-zzz" thanh âm tần mở đi ra.

Duổi ra đã biến thành tay của Bạch Cốt chưởng xoa xoa trước mắt huyết dịch, hấn nhìn thấy từng con một Thực Kim Nghĩ chính tề địa tách ra tại hai bên.

Trắng hếu thủ chưởng rõ ràng địa chiếu vào trước mắt, xuống chút nữa nhìn là một bộ tràng mặc bụng nát cảnh tượng, nửa người của hấn đều cơ hồ chỉ còn lại một bộ máu tươi lấm li khung xương, sớm đã không có ai hình.

Làm lý trí khôi phục, sợ hãi cũng đứng hạn mà đến.

Nước mắt từng giọt một rơi vào mềm mại đất cát trong.

Vì cái gì?

Vì cái gì từ lúc sinh ra muốn chịu không công bình đối đãi, tại người khác cũng còn tại trong tã lót thời điểm chính mình muốn thừa nhận sinh hoạt gian khổ?

Vì sao mình liều mạng như thế, lại thủy chung vô pháp cải biến bất đắc dĩ hiện trạng?

Vì cái gì đối với bị người mà nói đơn giản liền có thể thực hiện đồ vật, chính mình lại muốn bốc lên sinh mệnh nguy hiểm tài năng đôi lầy?

Vì sao mình liều mạng bảo hộ kia cái tạp chủng vừa quay đầu liền không chút do dự đem mũi nhọn nhắm ngay chính mình?

Làm máu tươi ngăn không được chảy xuôi, làm sinh mệnh một chút trôi qua thời điểm, hấn mới phát hiện mình nội tâm có nhiều như vậy hận, nhiều như vậy không cam lòng.

"Sợ hãi sao? Vô lực sao? Không cam lòng sao? Nhân loại",

Một đôi chân nhỏ chậm rãi đạp vào mi mắt.

Tùy theo mà đến là một cái nữ tử âm điệu, nằng nhẹ nhàng dịch bước mà đến, trong thanh âm lộ ra một cổ khác hương vị.

"Làm con người cách xa rừng rậm, chuyển vào phồn hoa thành thị, hạ không bị ám, đông không sợ hàn, lấy Vạn Vật Linh Trường tự cho mình là, rồi xa tàn khốc thiên nhiên thời điểm, hấn đồng thời cũng sẽ quên đi từ vong sợ hãi cùng mạnh được yếu thua sinh tồn bản chất",

"Quên lãng những cái này, nhân loại liền tự nhận tài trí hơn người, đem địa vị của mình bày cùng thần cao bằng".

"Không, so với thần càng cao",

Một cây mịn màng ngón tay chỉ tại trên đầu Diệp Nhiên, Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng đẩy ra ngón tay của nàng, hần vùng vẩy bỏ dấy thát tha thút thều rút lui hai bước.

Chỉ là này hai bước trên mặt đất đã lại nhiều ra một bãi huyết dịch.

Xuyên thấu qua mơ hồ hai mắt Diệp Nhiên trông thấy một người mặc tử sắc làn váy nữ tử, tóc của nàng cũng là tử sắc, cái trán một cái điểm đỏ vô cùng bắt mắt, bởi vì trong mắt thẩm huyết hần vô pháp hoàn toàn thấy rõ nữ tử hình dạng, ngược lại là có thể trông thấy sau lưng nàng có tám cây thật dài đồ vật.

"A, ương ngạch",

"Tê",

Từng đám cây tơ trắng từ nữ tử đầu ngón tay bắn ra, Diệp Nhiên bản năng muốn tránh, nhưng lần này lại hữu tâm vô lực, mềm mại sợi tơ nhanh chóng địa cuốn lấy tứ chi của hần, sau đó sợi tơ dày đặc như mạng lưới đem cả người hần đều bao bọc thành bánh chưng.

Diệp Nhiên kịch liệt giãy dụa.

Cô gái nói: "Không muốn chết cũng đừng động",

Thanh âm của nàng cũng không nghiêm khắc, nhưng có chứa một loại bẩm sinh uy thế, dường như từ nhỏ liền có tuyên bố hiệu lệnh quyền lợi.

Diệp Nhiên ngờ ngạc một chút lại thật sự không giãy dụa nữa.

Từng đạo hồng quang theo sợi tơ lan tràn, cùng với chảy xuôi còn có một cỗ kỳ dị lực lượng, cỗ lực lượng kia trực tiếp chui vào Diệp Nhiên trong cơ thể, tu bổ lấy hần tổn hại thân hình, khí quan, liền tay hần trên cánh tay huyết nhục cũng rất nhanh trọng sinh.

Trước mắt lại khôi phục thanh minh, hần lúc này mới thấy rõ nữ tử tươi đẹp như máu tươi bờ môi cùng thê lãnh tuyệt điểm dung mạo.

Trên người nàng hiện ra một loại thấu xương rét lạnh, loại kia lạnh dường như hoàn toàn không thuộc về nhân loại.

Tối nhìn chăm chú chính là sau lưng nàng tám cây thật dài đồ vật, kia rõ ràng là nhên nhện chân.

"Cô nương . . . Ngươi là ai?",

Diệp Nhiên có chút ít ngạc nhiên mà nhìn nàng.

Nữ tử cái trán lấp lánh hồng mang dường như một cái hơi nhỏ mắt thường, cỗ này kỳ dị lực lượng chính là từ nơi này mắt thường giữa dòng xuất.

Nàng đậm mạc mạc quang dừng lại tại trên mặt của Diệp Nhiên, nói: "Giống như ngươi không cam lòng tại chính mình vận mạng... Sinh vật",

"Ngươi nếu như vậy ương ngạch, đối với sinh mạng như vậy khát vọng, ta liền cho ngươi một cái cơ hội",

Bao bọc tại Diệp Nhiên bên ngoài cơ thể lưới lớn dần dần biến sắc, thuần khiết bạch sắc biến thành quý dị thanh sắc, có chất lỏng từ trên lưới nhện chảy ra, sau đó một chút thêm cao, một mực lan tràn đến Diệp Nhiên cái cổ.

Tiếp theo mạng nhện biến thành nhên nhện túi, chất lỏng trải rộng tại trong túi, Diệp Nhiên cảm nhận được thẩm tâm cảm giác mát.

Hần kinh ngạc địa cúi đầu xuống nhìn mình dần dần khôi phục thân thể, cỗ này kỳ dị lực lượng lại dường như có hoạt tử nhân, thật Bạch Cốt công hiệu thần kỳ.

Hần chưa từng nghe nói loại năng lực này, cho dù là Bạo Lưu Thành Hồi Phục Thuật tốt nhất miêu nữ cũng tuyệt đối làm không được.

Mạng nhện từ nữ tử đầu ngón tay ngăn ra, nàng bàn tay trắng nõn thu vào thật dài ống tay áo, chắp tay sau lưng xoay người, trầm thấp nói: "Nhân loại, chỉ vẹn vẹn có ương ngạch không cách nào làm cho ngươi cải lời vận mệnh, bất quá, ngươi ngoan cường ý chí có lẽ có thể khiến ngươi đi xa hơn",

Nàng chậm rãi đi về hướng đất cát trung ương kia cái động quật, hai bên Thực Kim Nghị lặng yên lui tán, liền động quật bên cạnh Thực Kim Nghị Kiến Chúa cũng dùng một loại ánh mắt kính sợ nhìn nhìn nàng.

Đúng vậy, ánh mắt kính sợ.

Tại trong giới tự nhiên chỉ có cấp thấp sinh vật kính trọng cao đẳng sinh vật thì mới có thể toát ra như vậy mực quang.

"Cô nương, thỉnh lưu lại tính danh, Diệp Nhiên ngày sau nhất định báo đáp",

"A",

Nữ từ cười lạnh một tiếng.

"Muốn báo đáp ta, vậy là tốt rồi hảo thích ứng tàn khốc thế giới, để cho vận mệnh cúi đầu trước ngươi",

"Ta muốn nhất thấy, ngay cả có sinh vật có thể khiến vận mệnh, không thể làm gì",

Nàng chậm rãi đi đến động quật bên cạnh, trong động quật còn sống mấy cái Thực Kim Nghĩ hoàng sợ leo ra, leo đến to lớn Kiến Chúa bên người.

Nữ từ thân ảnh chậm rãi chìm tiến trong động quật.

Phía sau, nhèn nhện túi dần dần thêm cao, thẳng đến đem Diệp Nhiên đầu cũng toàn bộ không có qua, nhèn nhện trong túi hấn tổn hại đầu cũng nhanh chóng tu bổ lấy...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Cừu gia gặp mặt

Chương 14: Cừu gia gặp mặt

Dưới mặt đất sào huyết tầng thứ tư là một mảnh màu nâu đỏ thổ địa, mặt đất cứng rắn, vách đá tựa như Kim cương.

Cùng ba tầng trước khác hẳn bất đồng chính là tầng này địa hình vô cùng quái dị, nó dường như là một cái đại hình động quật, từng mảnh từng mảnh con đường rắc rối phức tạp, từng cái góc rẽ đều có dày đặc mạng nhện, nửa người lớn nhỏ nhèn nhện tại trên lưới nhện đến đi.

Trên lưới nhện còn có không tròn vẹn không được đầy đủ nhân thể, để cho Mars đám người sợ hãi chính là những cái này không tròn vẹn không được đầy đủ nhân đại đa số cũng còn còn sống.

Bọn họ đều muốn nổi lên sách giáo khoa trên miêu tả nhèn nhện săn mồi quá trình.

Lúc nhèn nhện bắt được con mồi thời điểm sẽ ở con mồi trong cơ thể rót vào nọc độc, để cho chúng có thần trí lại vô pháp động đậy, sau đó đem chúng tươi sống ăn tươi.

Nghĩ tới đây vốn là trầm mặc ba người đều sồn tóc gáy.

Phía trên Diệp Nhiên tiếng gào thét cũng sớm đã biến mất, nơi này yên tĩnh đáng sợ.

Ba người đều không nói gì, lúc A Đặc Lai Tư đối với Diệp Nhiên đâm ra một thương thời điểm giữa bọn họ tín nhiệm cũng tan thành mây khói.

Nếu như ở chỗ này gặp được nguy hiểm, ai biết A Đặc Lai Tư có thể hay không cũng hi sinh mất trong bọn họ một cái?

Mars cùng Từ Nam đều cảnh giác địa rời xa A Đặc Lai Tư, mà A Đặc Lai Tư đối với cái này không thêm để ý chút nào, lau sạch nhè nhẹ lấy trong tay hoàng kim thương.

Hắn vui vẻ cực kỳ, vền vền là chuôi này thương liền đầy đủ để cho hắn vui vẻ.

"Từ Nam, chúng ta trở về a, ta không có lòng tin xâm nhập tầng này hái đến Lưỡng Sắc Ma Cô",

Ba người bọn họ đều tại động quật đang phía dưới, cái kia nhỏ hẹp trong thông đạo, không có hướng mặt trước đối với phía trước khổng lồ nhèn nhện.

Từ Nam sắc mặt khó coi gật gật đầu.

A Đặc Lai Tư nhìn bọn họ liếc một cái cười nói: "Là vì kia cái bồi bao khách chết sao? Mars, ngươi quá đa tâm",

Từ Nam trầm giọng nói: "Người giết hấn, còn có người dám tin tưởng người sao?",

Nhớ tới Diệp Nhiên tại trong lúc nguy cấp không chút do dự phóng tới kim sắc Cự Kiến vì bọn họ mở đường, nội tâm liền dâng lên mãnh liệt áy náy.

Mars so với nàng càng khó chịu, nếu như không có Diệp Nhiên hấn e rằng không đến được động quật liền trở thành Thực Kim Nghĩ trong bụng món (ăn).

"Hấn cứu được chúng ta, người lại lấy oán trả ơn, A Đặc Lai Tư, ta không cách nào nữa tin tưởng người",

"Ha ha ha. . .", A Đặc Lai Tư chột cười to, lau sạch lấy hoàng kim thương nói: "Huynh đệ, chớ ngu, nếu như ta không giết hấn, dùng máu của hấn hấp dẫn Thực Kim Nghĩ chú ý, người cho rằng các người còn có thể sống được đi tới đây sao? Các người chỉ nhớ rõ hấn đã cứu các người, ta đây đem các người mang ra Thực Kim Nghĩ kiến chông chắt ừ các người làm sao lại không nhớ rõ?",

Hấn đứng người lên cười nhạo nói: "Lương Tiểu Phi quân tử, vô độc bất trượng phu, liền một cái nho nhỏ bối bao khách đều không nỡ bỏ hi sinh ngày sau còn muốn làm thành đại sự?",

Lời của hấn làm cho người ta trong nội tâm dường như rót một chậu nước đá.

Mars dùng một loại ánh mắt quái dị nhìn nhìn hấn, dường như từ trước đến nay cũng không có nhận thức qua người này.

"A Đặc Lai Tư, ta rất kỳ quái, ta trước kia làm sao có thể cùng người làm bằng hữu?",

Hấn cười nhẹ một tiếng tự giễu mà nói: "A Đặc Lai Tư, ta minh bạch, căn cứ Bạo Lư Thành luật pháp, bối bao khách chết không có người hỏi đến, cho nên người giết Diệp Nhiên thời điểm không chút do dự, người không là lần đầu tiên làm ra loại sự tình này a? Về phần chúng ta, chỉ cần có tất yếu đồng dạng sẽ bị hi sinh, A Đặc Lai Tư, ta sẽ không tin tưởng người như người",

Không nghĩ tới từ trước đến nay ôn hòa Mars sẽ nói ra nói như vậy.

A Đặc Lai Tư cũng không kiên nhẫn được nữa.

"Mars, đã đủ rồi, nếu như các người còn muốn lấy được Lưỡng Sắc Ma Cô liền theo ta. . . .",

Hấn còn chưa nói xong Mars liền cười nhạo nói: "Lưỡng Sắc Ma Cô? Đến lúc này ta còn sẽ nhớ lấy loại đồ vật này? Người nghĩ gặp được biến dị quái vật liền chính mình về phía trước, ta sẽ không lại cùng người mạo hiểm, Từ Nam, chúng ta đi",

Hấn không khách khí chút nào vạch trần A Đặc Lai Tư dối trá, để cho sắc mặt của hấn trở nên cực kỳ khó coi.

Mỗi người đi một ngã đã không thể tránh né, A Đặc Lai Tư hừ lạnh nói: "Đã như vậy, kia các người đi các người, ta đi ta, sinh tử tất cả an thiên mệnh",

Hấn dẫn theo thương gio thuận liền bước đi về phía trước đi, nhưng vào lúc này rất nhỏ tiếng gió từ bên trên truyền đến.

Ngẩng đầu trông thấy một người tóc tím từ vấy nữ từ bỗng bành hạ xuống, tay áo phiêu động đang lúc hai chân rơi xuống đất.

Ba người chỉ là kinh hãi thoáng nhìn đang lúc liền có loại cảm giác hít thở không thông, tuyệt mỹ, tuyệt lạnh, tuyệt điểm, nàng cao cao tại thượng phảng phất bẩm sinh, nàng chấp tay sau lưng đi qua ba người bên người thời điểm bọn họ còn hoảng không chỗ nào cảm giác.

Thẳng đến nàng chân đạp Liên Hoa đi vào tràn đầy nhèn nhện trong thông đạo A Đặc Lai Tư mới hồi phục tinh thần lại, kêu lên: "Tiểu thư, chỗ đó nguy. . . .",

Lời của hấn còn chưa nói xong liền ngừng lại, bởi vì hấn thấy được tóc tím nữ tử sau lưng tám cây dũ tợn chân nhện.

"Cút ra ngoài",

Lạnh lẽo lời nói, đột nhiên phát khí kinh, dường như một cỗ gió mạnh đập vào mặt, A Đặc Lai Tư ngực một hồi khó chịu lại gần không được lão đảo rút lui hai bước.

Hấn hé miệng ngạc nhiên mà nhìn phía trước kia cái dần dần đi xa dần từ sắc thân ảnh.

Thông đạo hai bên trái rộng mạng nhện, thạch bích nhèn nhện cung kính phục lấy chân dài, thẳng đến thân ảnh của nàng triệt để tiêu thất ở phương xa mới lần nữa hoạt động.

Rét lạnh con mắt nhìn nhìn động quật phía dưới ba người.

Ba người không khỏi ngạc nhiên, rồi mới trong nháy mắt đó cảm nhận được khí kinh cường độ ít nhất cũng là bảy đoạn.

Mà vậy hiển nhiên chỉ là nàng một góc của băng sơn.

Mars nhìn nhìn phía trên động quật, Thực Kim Nghĩ đã hoàn toàn biến mất, hấn không khỏi trầm tư, là vì vừa rồi cô gái kia sao?

"Từ Nam, ta trước đi lên xem một chút", hắn nói.

Từ Nam lắc đầu: "Ta cùng với người đi lên, người kia vừa từ phía trên đi xuống, phía trên Thực Kim Nghi hắn là đã rất ít",

Hai người tranh chấp trong chốc lát, cuối cùng Mars hay là không lay chuyển được Từ Nam, hai người cẩn thận nhảy lên động quật.

A Đặc Lai Tư hừ một tiếng ở phía dưới đội trong chốc lát.

Phía trước là vô pháp xâm nhập, rồi mới cô gái kia cảnh cáo vô cùng nghiêm khắc, nếu như tùy tiện về phía trước lời bị nàng giết chết liền không đáng giá.

Đi trở về bằng vào trong tay hoàng kim thương hắn không nắm chắc lao ra Thực Kim Nghi kiến chông chất, chờ đợi là phương pháp tốt nhất, nếu như như thế này truyền đến Từ Nam cùng Mars kêu thảm thiết đã nói lên phía trên còn rất nguy hiểm, cần lại chờ một lát, đợi Thực Kim Nghi một lần nữa tấn đi.

Nếu như phía trên không có bất kỳ tiếng động vậy trên thuyết minh mặt đã an toàn.

Hắn đợi trong chốc lát, phía trên không có bất kỳ tiếng vang truyền đến, trong lòng của hắn không khỏi có chút hồ nghi, nhưng nghĩ nghĩ hay là hai chân chia xuống đất nhảy lên.

Hắn cẩn thận leo lên tại trong động quật trên thạch bích, mũi thương hướng lên, đầu theo mũi thương từng điểm từng điểm toát ra động quật.

Làm thấy rõ phía trên tình hình thì hai cái đồng tử không khỏi co rụt lại.

Thực Kim Nghi đã tấn đi, tại động quật phía trước Từ Nam cùng Mars dường như định trụ nhìn nhìn phía trước.

Mà ở hai người trước người có một cái một người lớn nhỏ nhèn nhện túi, nhèn nhện túi đã tan vỡ, lúc này ở nhèn nhện túi trạm kề tiếp lấy chính là một cái bóng người quen thuộc.

"Diệp Nhiên?",

A Đặc Lai Tư trong nội tâm rung mình bắn ra động quật, cảnh giác mà đem tấm chắn che ở trước người.

Y phục đã tan vỡ, nhưng thân thể lại hoàn hảo không tổn hao gì Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng bước nhanh về phía trước, hai tay ngón tay câu khúc.

"Tập chúng, người rút cục ra",

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Báo thù

Chương 15: Báo thù

Lại là loại kia khiếp người khí tức.

Diệp Nhiên từng bước một đi tới, duỗi ra hai ngón tay ngoéo ... một cái ý bảo Mars cùng Từ Nam tránh ra.

Hai người nhanh chóng chạy qua Diệp Nhiên bên người, chạy hướng phía sau thông đạo, hai bên Thực Kim Nghi không biết tại sao không có bất kỳ động tác, mà trên người Diệp Nhiên loại kia kinh nghiệm sát phạt ngưng tụ mà thành huyết khí vẫn còn không ngừng kéo lên.

Tay cầm hoàng kim thương A Đặc Lai Tư tuy kinh hãi, nhưng cũng không loạn đầu trận tuyến, hắn thấp giọng nói: "Diệp Nhiên, người nghĩ báo thù sao?",

Thấy rời khỏi người động quật thân cận quá, sợ động thủ chịu ảnh hưởng, hắn lặng yên hướng bên cạnh dời hai bước.

"Hừ, người cứ nói đi?",

"Thấy tốt thì lấy a, đối địch với ta đối với người không có lợi, nếu như còn sống nên hào hào quý trọng... ",

"Vào",

Hắn còn chưa nói xong Diệp Nhiên liền thân thể khom người, lập tức một cổ kinh phong đập vào mặt.

A Đặc Lai Tư về sợ hãi cả kinh, Diệp Nhiên rõ ràng không có bất kỳ khí kinh, nhưng công kích thời điểm lại kinh phong mặt tiền cửa hiệu, đây tuyệt đối là lực lượng cùng tốc độ đáng sợ nhất kết hợp, hắn không dám chút nào đại ý giờ lên tám chắn ngăn trở Diệp Nhiên một cái này hung ác lên gối.

Trên tám chắn truyền đến một tiếng kim loại giao thoa tiếng vang, lập tức là một cổ cự lực theo tám chắn áp hướng cánh tay, áp hướng toàn thân, A Đặc Lai Tư đồng dạng khí quan toàn thân ngăn trở này cổ lực lượng cường đại, trong cơ thể khí kinh bùng bùng.

Dồi dào khí kinh lưu chuyển quanh thân, Diệp Nhiên tóc đột nhiên bay ngược,

Khí kinh cường độ năm đoạn, phía sau Mars không khỏi tâm chìm, loại cường độ này vô luận là tại Vũ Linh Điện hay là Thái Đình Học Viện cao đẳng lớp đều tuyệt đối không kém.

Mà trên người Diệp Nhiên liền một tí khí kinh cũng không có, hắn khó tránh khỏi vì Diệp Nhiên lo lắng, muốn biết rõ trong chiến đấu khí kinh khác biệt thể nhưng là quyết định thắng bại cực kỳ trọng yếu nhân tố.

Nhưng nhanh tận lực bồi tiếp làm cho người kinh ngạc một màn, Diệp Nhiên hoàn toàn không thấy A Đặc Lai Tư khí kinh, lăng lệ đá ngang quét tại hắn trên tám chắn phát ra một tiếng trầm đục, kinh lực áp bức, mặc dù tức giận lực hộ thân A Đặc Lai Tư cũng bị quét bay ra ngoài.

A Đặc Lai Tư trong nội tâm rung mình trở mình rơi xuống đất, nhưng không đợi hắn đứng vững Diệp Nhiên đã một cước đá vào chân của hắn khóa thân.

Hắn hừ nhẹ một tiếng quỳ một chân trên đất, một tay đâm ra hoàng kim thương một tay đem tám chắn che chở cho bộ phận của cái đầu phía trên, thương còn chưa tới kia khóa lại trên thân thương khí kinh liền đem bờ vai Diệp Nhiên sát xuất một mảnh vết máu, Diệp Nhiên mũi chân đạp mạnh ngược lại hơi mở.

A Đặc Lai Tư cười lạnh một tiếng đứng người lên, nắm thương giờ cao thuận nhìn nhìn Diệp Nhiên vết thương trên vai nói: "Ta khí kinh xa cao hơn người, lại có cái này thượng phẩm vũ khí trên tay, ta không có giết người diệt khẩu đã là nhân từ, người còn dám tìm ta báo thù?",

Làm một người phạm phải sai hơn ngay cả mình đều đếm không hết thời điểm, tại hắn trong tiềm thức cũng sẽ không cho là đó là sai, mà là đương nhiên.

Mấy cái Thực Kim Nghị từ đất cát trong lỗ sọ, nhưng lần này chúng không có tụ tập.

Diệp Nhiên nhìn lướt qua đơn chân trước đạp trên mặt đất tìm một mảnh đường cung, hắn ngoài thân Thực Kim Nghị chẳng biết tại sao lại phát ra "Hí-khà zz Hí-zzz" thanh âm phát ra kinh khủng tiếng kêu tiến vào trong đất.

A Đặc Lai Tư nội tâm lại là cả kinh, trên người của người này đến cùng xảy ra chuyện gì? Những Thực Kim Nghị này không có đưa hắn xé nát thì cũng thôi, vì sao trong mắt lại hội toát ra như vậy kiêng kỵ mục quang?

Diệp Nhiên một tay bóp trán, một tay thành quyền, hành tẩu đang lúc trên cánh tay phát ra khớp xương giao thoa nứt ra vang, dường như rất nhỏ tiếng sấm.

"Xem ra sau lưng chọc dao sự tình người đã thành thói quen, người như người căn bã, táng thân kiến bụng chính là nên được kết cục",

Quý gối đạp mạnh chính là một đạo cát bụi, một tiếng trầm đục, A Đặc Lai Tư chỉ cảm thấy chịu một cổ để cho hắn cảm thấy hít thở không thông kinh lực, hắn phóng thích cách người mình khí kinh toàn bộ bị đè ép trở về, lập tức trên tám chắn phát ra một tiếng kim loại nứt ra vang, tay của Diệp Nhiên trào tại trên tám chắn sống sờ sờ kéo ra một đạo lỗ hồng, sau đó hai ngón tay đem tám chắn chọc thủng, thuận tay vẽ một cái tám chắn bị hắn từ trung gian một phần thành hai, lập tức là khí đại lực chìm một quyền trùng điệp nện ở trên đầu của hắn.

A Đặc Lai Tư kêu thảm một tiếng ngửa mặt phun ra một ngụm lớn máu tươi, lão đảo rút lui hai bước, trên người khí kinh toàn bộ tản đi.

Hắn hoảng sợ ngồi xổm người xuống hai tay bụm lấy đầu lâu, rồi mới, hắn nghe được chính mình cái trán phát ra nứt ra tiếng vang, trong nháy mắt đó hắn cho rằng đầu lâu của mình muốn như tây qua nổ tung.

Máu tươi từng giọt một rơi xuống, nhỏ tại trong lòng bàn tay, sau đó theo ngón giữa khe hở rơi trên mặt đất, cái trán gần như muốn bùng nổ, hắn rốt cuộc làm không ra bất kỳ chống cự, dù cho có hoàng kim thương trên tay, dù cho khí kinh xa cao hơn Diệp Nhiên hắn cũng không cách nào bù đắp lẫn nhau trong đó thể thuật chênh lệch.

Càng không cách nào bù đắp chính là một mực sinh hoạt trong trứng nước vô giả cùng kinh nghiệm sát phạt chiến sĩ ở giữa chênh lệch.

Người được máu tươi mùi, lại có mấy cái Thực Kim Nghị từ đất cát trong leo ra, nhưng Diệp Nhiên mắt lạnh quét qua chúng liền một lần nữa vùi sâu vào trong đất.

"Diệp Nhiên...",

Đã tiến nhập thông đạo Mars hô hán một tiếng, hán thực sợ Diệp Nhiên trong con tức giận giết đi A Đặc Lai Tư, nói như vậy thì phiền toái, vô luận là Diệp Nhiên hay là hán cùng Từ Nam đều rất phiền toái.

Nhưng hán cũng biết rõ, lấy A Đặc Lai Tư với tư cách là cho dù Diệp Nhiên giết hán đi cũng không gì đáng trách.

Diệp Nhiên phảng phất không nghe được lời của hán, hán từng bước một đi đến A Đặc Lai Tư trước mặt, dùng trầm thấp ngữ điệu nói: "Cảm nhận được tử vong sợ hãi sao?",

A Đặc Lai Tư cắn răng, trong nội tâm tuy e ngại, nhưng như thế nào cũng không nguyện ý ở trước mặt hán chịu thua.

"Hừ, có người chính là không rõ, người có đẹp xấu chi phân, giàu nghèo chi phân thậm chí giá cả thế nào chi phân, nhưng chân chính trọng yếu thủy chung đều chỉ có sống hay chết",

"Nếu có lần sau nữa, ta liền sống xé ngươi",

Hán xoay người nhìn nhìn bốn phía, đi đến phía trước ước chừng 20m, ngồi xổm người xuống móc ra một lớn một nhỏ hai cái bao, sau đó nhặt lên chôn ở đất cát bên trong một mai lại một mai kim tệ, đó là hán lúc trước chiến đấu bên trong roi xuống tại đất cát trong đồ vật.

Hai mươi mai kim tệ, hán một mai một mai trong lòng bàn tay chà lau cát vào túi tiền trong.

Không biết tại sao, nhìn nhìn hán chậm rãi động tác, Từ Nam phảng phất rốt cuộc hiểu rõ lòng của hán đau.

Hán trầm mặc tính cách, lạnh lùng bề ngoài dưới đến cùng dấu giấu bao nhiêu gian khổ?

Thẳng đến Diệp Nhiên mang nằng bọc nhỏ nhét vào trong ngực nằng thời điểm nằng còn có chút mất hồn mất vía, từ đầu đến cuối, thẳng đến Diệp Nhiên thân ảnh tiêu thất tại trong thông đạo cũng không có lại nói một câu.

"Hán. . . Còn hận chúng ta sao?",

Từ Nam trong cổ họng hơi khô khát.

Mars lắc đầu: "Hán chỉ là lòng tự trọng rất mạnh, hán nhất định rất không nguyện ý trước mặt chúng ta nhặt lên kia hai mươi mai kim tệ",

"Ta. . . Ta lúc trước đối với hán hơi quá đáng. . .",

Bên ngoài, trời đã sáng rồi, sáng sớm rất nhiều mạo hiểm giả ngay tại dưới mặt đất sào huyết lối vào dãy nổi lên hàng dài.

Lão Lưu theo thường lệ thời da trâu tại giàu có mạo hiểm giả trên người vơ vét chất béo, lúc Diệp Nhiên đi sau khi đi ra hán cầm lấy tiền bạc tay không khỏi run lên.

Trên người hán y phục đã rách nát không còn hình dáng, dường như từng đám cây vải giắt ở trên người, nhưng mặt mũi của hán vẫn là như vậy lạnh lùng, ánh mắt vẫn là như vậy khiếp người.

Đang lúc mọi người ánh mắt khác thường dưới Diệp Nhiên giữ im lặng trong đám người đi ra.

Thật lâu, Lão Lưu thở dài: "Mệnh a...",

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Dị tượng

Chương 16: Dị tượng

Tại yên tĩnh khai tiệm bán quần áo trong mua một kiện áo somi cùng một mảnh hắc sắc rên vải bố quần dài thay đổi Diệp Nhiên đi ra cửa hàng.

Sờ lên túi tiền không khỏi có chút đau lòng.

Buổi sáng hàng vỉa hè cũng còn không có xuất, hẳn chỉ có thể ở trong cửa hàng mua đất đồ y phục, bắt quá cửa hàng nhân viên cửa hàng tựa hồ so với trước kia có lẽ phép, không có đem hẳn trở thành tên ăn mầy đồng dạng đuổi đi.

Đem tay áo trên cúc áo khâu trừ, khoe mắt quét nhìn quét đến thủ chương, hẳn khoe mắt không khỏi nháy lên.

Trên bàn tay có vài đạo tử sắc sợi tơ lóe lên rồi biến mất, trong nội tâm không khỏi cả kinh, lại nhìn kỹ thì lại như thế nào cũng tìm không được.

"Đây là. . . .",

Hắn trước tiên nghĩ xuống đất trong sào huyết kia cái tóc tím từ y nữ tử, nàng chữa trị thân thể của mình cổ thân thể này liền có rất nhiều bất đồng.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được lực lượng tăng cường cùng Thực Kim Nghi đối với này bức thân thể e ngại.

Là vì nàng nguyên nhân sao?

Lần này dưới mặt đất sào huyết hành trình còn có một cái khác đáng giá chú ý địa phương.

Kia màu vàng lợt Cự Kiến.

Nó sau khi chết hóa thành chuôi này lợi hại kim sắc trường thương, nhìn A Đặc Lai Tư lúc ấy phản ứng này cũng không phải trùng hợp, chỉ là này cất giấu trong đó bí mật chính mình một mực không biết mà thôi.

"A.... . . .",

Trong đầu một hồi đau nhức kịch liệt đột nhiên xuất hiện, hắn nhìn không được che cái trán, lập tức trước mắt xuất hiện một cái to lớn nhên nhện.

Trộn vện năm mét cao hắc sắc thân thể cứ như vậy đột ngột địa xuất hiện ở trước mắt, hai cái lóe ra huyết quang con mắt dường như ban đêm là đèn lồng chói mắt, chỉ là đôi mắt này băng lãnh thấu xương, phảng phất ngoại trừ bản năng của động vật cái khác hết thấy cũng không có.

Diệp Nhiên cảnh giác địa rút lui hai bước, đang muốn nói gì này nhên nhện lại xa cách chính mình vài phần, một chuôi toàn thân óng ánh trường kiếm theo hắn trên lưng dày đặc thể xác bên trong bay ra, trôi nổi ở giữa không trung, trên thân kiếm từ quang chói mắt, dường như một vòng tử sắc năng gắt.

"Ngươi là. . . .",

"Diệp Nhiên, Diệp Nhiên",

Một cái thanh thúy giọng nữ bỗng nhiên truyền vào trong tai, trước mắt dần dần hiện ra một Trương Ôn uyển khuôn mặt, Vân Mộng vẻ mặt lo lắng mà nhìn nàng.

Nàng hay là ăn mặc kia kiện thuần bạch sắc lân váy, lưng mang theo hoa bọc nhỏ.

Hắc sắc nhên nhện cùng tử sắc trường kiếm đều nhanh nhanh chóng biến mất, hắn lại nhìn thấy hẹp dài đường đi, hai bên tỏ khắp lấy mùi hương đồ ăn.

Bên trái "Hào lại đến" chữ sâu sắc, nguyên lai trong lúc bắt tri bắt giác đi tới nơi này.

"Vân Mộng. . .",

Diệp Nhiên bỗng nhiên có chút không dám nhìn thẳng ánh mắt của nàng.

"Ngươi lại đi dưới mặt đất sào huyết sao?",

"Ừ", Diệp Nhiên quay đầu.

Vân Mộng vốn định trách cứ hắn vài câu, nhưng nhìn hắn này bức bộ dáng lại có chút không đành lòng, thở dài nói: "Được rồi, liền biết ngươi sẽ không nghe lời",

Kéo tay của hắn đi vào nhà mình trong nhà hàng nói: "Ăn trước bữa sáng a, nếu hôm nay ta không hề ngươi không thiếu được vừa muốn đói bụng",

"Ngươi không đi đến trường sao?",

"Còn chưa tới thời gian đâu",

Nói đến đây bỗng nhiên trên mặt nhưng dâng lên một tia đỏ ửng, mỗi sáng sớm đều sớm đi ra ngoài, không cũng là bởi vì có thể thấy được ngươi sao?

Nàng đối với Diệp Nhiên không hề có thành kiến, nhưng Diệp Nhiên nhưng trong lòng có chút thấp thỏm, Vân Mộng nhà nhà hàng tuy không cao lắm

đương địa phương nhưng là không phải là hấn đi lên.

Bên trong thực khách không nói cỡ nào phú quý, nhưng ít ra không có một cái ăn mặc như hấn như vậy khó coi.

May mà cũng không ai chú ý tới hấn, Vân Mộng ba ba ma ma cũng không ở, Vân Mộng nhà có rất nhiều sản nghiệp, nhà hàng chỉ là rất nhỏ một bộ phận, do nhà mình tồi tệ quản lý, tuy cũng đứng ngoài kinh doanh, nhưng càng nhiều chỉ là cho một đôi nhữ nữ tự dùng.

Vân Mộng đệ đệ Vân Phóng cũng ở, cùng Vân Mộng ôn Uyển Như ngọc hoàn toàn bất đồng, đây là một cái khoẻ mạnh kháu khỉnh tiểu gia hỏa, chỉ có bảy tám tuổi, một đôi ánh mắt sáng ngời lộ ra thông minh cùng tinh nghịch.

Trong miệng hấn dứt lấy điểm tâm còn đối với một quyển sách kỹ sách khoa, trong miệng phát ra "Hừ hừ ha ha" thanh âm, Diệp Nhiên nhìn cũng nhin không được.

"Hấn gọi Vân Phóng, năm nay vừa đầy sáu tuổi, Lâm di, thỉnh cho Diệp Nhiên trên một chồng thủy tinh bao, một chồng lá sen sủi cảo cùng một chén ngọt súp",

Một cái thuần phác trung niên phu nhân rất nhanh bưng hai cái đĩa nhỏ cùng một cái chén nhỏ qua.

"Lâm di, phiền toái lại đi bên cạnh giúp ta mua hai cái bánh đậu bao, Diệp Nhiên thích ăn",

"Hảo, tiểu thư",

Lâm di nhìn thoáng qua Diệp Nhiên, trong mắt không khoái lóe lên rồi biến mất.

Nàng là Vân Mộng nhà lão a di, chăm sóc Vân gia gần hai mươi năm, sâu Vân Lão Gia tử coi trọng.

Nhà này nhà hàng là Vân Lão Gia tử đãi cho nàng để cho nàng dưỡng lão dùng, tự nhiên, cũng thuận tiện lấy chiếu cố tốt Vân Mộng tỷ đệ hai.

Nàng tự nhiên đối với Vân Mộng chiếu cố có thêm, đối với Vân Mộng cùng Diệp Nhiên ở giữa sự tình tự nhiên cũng có chỗ hiểu rõ.

Trùng hợp chính là nàng đối với Diệp Nhiên cũng không lạ lắm, Diệp Nhiên thường xuyên tại mỹ thực phổ khu vực làm việc vặt, khu dân thường đưa nhà quê trên cơ bản đã là giá rẻ lao công đại danh từ, không có gì bất ngờ xảy ra đời này cũng liền như vậy.

Như vậy đưa nhà quê cùng gia cảnh hậu đãi, gia giáo hải lòng, dịu dàng tươi đẹp Vân gia tiểu thư như thế nào so với?

Vân Mộng làm việc luôn luôn có chừng mực, hơn nữa cùng Diệp Nhiên trong đó chắc chắn là bằng hữu tình nghĩa, cho nên nàng một mực mở một con mắt nhắm một con mắt.

Nhưng nay Thiên Vân mộng công khai đem hấn đưa đến nơi này liền khó tránh khỏi nàng không khoái.

Lâm di mang theo hơi hơi không khoái đi ra cửa tiệm.

Diệp Nhiên cũng không nghĩ tới mỗi ngày điểm tâm đều là Vân Mộng đặc biệt đi mua, càng không dám nhìn thẳng ánh mắt của nàng, cúi đầu rầu rĩ ăn, hết lần này tới lần khác lúc này Vân Phóng quay đầu lại đối với hấn nói: "Ca ca, người chính là Diệp Nhiên sao?",

"Ừ. Người hảo.", Diệp Nhiên hiển nhiên không có nghĩ đến tiểu gia hỏa này hội đột nhiên hỏi lên chính mình.

Vân Phóng cũng không có hỏi tới, chỉ là "Hắc hắc" cười cười quay đầu, về mặt hiểu ý bộ dáng.

Vân Mộng lấy tay khăn cho hấn lau miệng nói: "Ăn xong lời đợi Lâm di trở về đưa người đến trường",

"Biết, tỷ tỷ",

Vân Phóng trong nhà rất tinh nghịch, ba ba ma ma cũng trị không được hấn, nhưng đối với tỷ tỷ này lại là phát ra từ đáy lòng tây huyễn.

"Diệp Nhiên, bài học ôn tập có khoẻ không?",

"Ừ. Khá tốt.",

Thanh âm hấn thấp nhỏ, hiển nhiên không nắm chắc, không biết trước khí.

Vân Mộng cho đó của hấn hai quyển sách giáo khoa hấn chỉ nhìn phía trước mấy cái chương và tiết, rất nhiều địa phương cũng còn là hiểu biết nửa vời.

Hồng Diệp Học Viện nhập học cuộc thi thi viết bộ phận là nổi danh khó, nói thực ra lấy hấn bây giờ trình độ muốn khảo thi qua tỷ thí trên căn bản là không thể nào, hấn chỉ hy vọng điểm không phải quá khó coi, hấn chân chính kỳ vọng chính là tại vô khảo thi phương diện có thể nhiều hơn điểm phần ra, rốt cuộc lần này Hồng Diệp Học Viện khước trương chiêu lấy tổng hợp điểm làm chủ, thể năng phương diện cũng đã chiếm một nửa.

Vân Mộng như thế nào nhìn không ra hấn tiểu tâm tư, khẽ cười nói: "Người có nắm chắc là tốt rồi, ta biết chí hướng của người, mấy ngày nay không

muốn câu thúc, ta năm giờ chiều tan học, bảy điểm nơi này cũng không sao người, người muốn là rồi rảnh mỗi ngày bảy điểm sẽ tới nơi này, có chỗ nào không hiểu ta cho người giảng giải, ta bút ký người cũng tốt hảo ôn tập",

Nàng từ thêu hoa trong bọc lấy ra màu hồng phấn Laptop (bút kí) đặt lên bàn.

Từ bên cạnh mua bánh đậu bao vừa trở về Lâm di vừa vắn trông thấy một màn này, nàng tâm tình phiền muộn mà đem bánh bao đặt lên bàn. . . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 17: Điệp Mộng

Chương 17: Điệp Mộng

Tại Vân Mộng nhà nhà hàng ăn bữa sáng Điệp Nhiên thẳng đến bùn ngói phố.

Đi vào rừng thì Vân Mộng nói cho hắn biết, nếu như buổi tối qua không yên lòng không ngại đem Phù Nhị Nhã một chỗ mang tới.

Điệp Nhiên bước chân không khỏi cấp thiết, một đêm chưa về, hắn rất là lo lắng Phù Nhị Nhã tiểu nha đầu này, thẳng đến thấy được hoàn hảo cửa sổ thì hắn mới an tâm một ít.

Theo thường lệ gõ ba cái cửa, bên trong lập tức truyền đến đát đát đát thanh âm, sau đó cửa mở, chống tiểu quái trượng Phù Nhị Nhã liền gần như bỏ nhào vào trên người hắn.

"Uy, có nghĩ như vậy ta sao?",

Điệp Nhiên nhẹ nhàng đẩy ra nàng đi vào nhà, hai cái hồ điệp lẳng lẳng rơi vào hắn đầu vai.

Này hai cái hồ điệp lớn lên rất có điểm tìm kiếm cái lạ, liền trên lưng cánh đều một cái lớn một cái nhỏ, Điệp Nhiên cảm thấy này hai cái hồ điệp tại đồng bạn trong mắt nhất định lớn lên rất áp chế, tựa như An Đa Lỗ tên mập mập chết bầm kia đồng dạng.

Hắn kỳ quái nói: "Phù Nhị Nhã, người bắt hồ điệp sao?",

Hồ nghi nhìn mắt nàng băng bó thạch cao bấp chân, thuận tay đem giả vờ thủy tinh bao đóng gói hộp đặt lên bàn.

Phù Nhị Nhã ngồi ở hắn đối diện ghé đầu trên trước gật gật đầu, sau đó lại lắc đầu, cầm lấy bút máy đang vẽ trên bảng xiêu xiêu vẹo vẹo viết: "Là ta vẽ ra tới",

Nàng xinh đẹp trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ đắc ý.

Điệp Nhiên ha ha cười nói: "Đã cho ta một đêm không ngủ người liền có thể lừa gạt đến ta sao? Người lại họa một cái sống xuất ra ta xem một chút",

"Họa liền họa", Phù Nhị Nhã đang vẽ trên bảng đã viết ba chữ kia, sau đó nhanh chóng địa lau, tiếp theo đang vẽ trên bảng lại vẽ ra một cái hồ điệp.

Họa hảo vẽ mặt chờ mong mà nhìn nó, kia thần sắc so với mỗi lần Điệp Nhiên bụng thức ăn lên bàn thì còn muốn chờ mong gấp mười.

Nhưng mà bàn vẽ trên hồ điệp vẫn không nhúc nhích.

Điệp Nhiên ung dung nhấp một ngụm trà một bộ "Liền biết có thể như vậy" biểu tình.

Phù Nhị Nhã nóng nảy, duỗi ra bàn tay nhỏ bé đang vẽ trên bảng đập a đập, nhưng mặc kệ nàng như thế nào đập bàn vẽ trên hồ điệp hay là vẫn không nhúc nhích.

Không trung hai cái hồ điệp cũng xuyên thấu qua khe cửa bay ra ngoài.

"Ba" một tiếng, mắt thấy hồ điệp thủy chung bất động, giận dữ Phù Nhị Nhã bỗng nhiên tháo xuống trên cổ bàn vẽ dùng sức ngã trên mặt đất, liền tiểu

quái tượng cũng không muốn ngồi ở trên ghế đối với bàn vẽ chính là một trận loạn giẫm.

"Phù Nhị Nhã. . . ", Diệp Nhiên cả kinh, bận rộn ngồi xổm người xuống cầm chặt nàng chân nhỏ, sau đó nhặt lên trên mặt đất bàn vẽ.

Nhìn nhìn, khá tốt không có bị giẫm xấu.

"Người này tính tình thật sự là, bình thường như vậy bảo bối nó, giẫm hư mất về sau thế nào? Còn có người chân. . . . ",

Hắn còn chưa nói hết, bởi vì hắn trông thấy Phù Nhị Nhã con mắt hồng hồng, nước mắt từng giọt một xẹt qua khuôn mặt, khóc đến lại ủy khuất vừa thương tâm.

Diệp Nhiên thoáng cái luống cuống tay chân, không biết nàng vì cái gì bỗng nhiên khóc đến như vậy ủy khuất, một bên cho nàng nhào nặn chân một bên an ủi nàng, nhưng hắn càng là hỏi han ân cần Phù Nhị Nhã sẽ khóc được càng là thương tâm.

Nàng ghé vào trên mặt bàn khóc thật lâu mới dừng nước mắt, đang vẽ trên bảng viết: "Hồ điệp thật sự là ta họa",

Diệp Nhiên vội hỏi: "Ta tin tưởng, ta tin tưởng, không phải là hai cái hồ điệp nha...",

Hắn thật sự không biết phải an ủi như thế nào nữa hải tử.

Phù Nhị Nhã lại đang bàn vẽ trên viết: "Phù Nhị Nhã cái gì cũng không giúp được người",

"Như thế nào bỗng nhiên nói vậy cái? Người còn nhỏ như vậy, lại là ta thuộc sở hữu thần, để cho người ăn cơm no vốn là ta thuộc bốn phận sự tình", Diệp Nhiên nói.

"Nếu như ta họa hồ điệp là thực, họa kim tệ cũng sẽ là thật sự, người không cần đánh tiếp công nhân kiếm tiền nuôi sống Phù Nhị Nhã",

Lúc này một hàng chữ theo tay nhỏ bé của nàng xuất hiện ở bàn vẽ trên thời điểm Diệp Nhiên bỗng nhiên có một loại muốn khóc xúc động.

Nàng nguyên lai vẫn luôn như vậy khát vọng muốn trợ giúp chính mình.

Phù Nhị Nhã đang vẽ trên bảng vẽ ra lần lượt từng cái một đồ, đầu tiên là một người bốn phía bốn ba đưa báo chí thân ảnh, sau đó là một người tại trong nhà hàng làm công thân ảnh, tiếp theo là một người giặt quần áo bóng lưng. . . . , nàng vẽ lên rất nhiều trương.

Họa một bức sát một bộ, sát một bức tranh một bức, Diệp Nhiên biết, nàng họa chính là mình, hắn đã từng đi sớm về tối đưa báo chí, đã từng đồng thời tại Tam Gia nhà hàng làm công, từng tại mỹ thực phố giặt sạch hơn hai ngàn kiện quần áo bẩn...

Sau đó Phù Nhị Nhã đang vẽ trên bảng vẽ lên một cái tiểu cô nương vui vẻ địa ngồi ở trên bàn cơm cảnh tượng.

Nàng biểu đạt ý tứ rất đơn giản, là Diệp Nhiên cho tới nay vất vả làm công mới nuôi sống nàng.

Phù Nhị Nhã đang vẽ trên bảng vẽ lên một cái hồ điệp, hồ điệp nhân hiệu cái mũi tên, mũi tên đằng sau vẽ lên một đồng kim tệ, kim tệ lại vẽ lên cái mũi tên, sau đó tại mũi tên bên trên vẽ một tòa căn phòng lớn.

Có trời mới biết nàng nhìn thấy hai con hồ điệp từ bàn vẽ trên phi sau khi đi ra nàng có nhiều vui vẻ, không phải là bởi vì hồ điệp bản thân, mà là bởi vì như vậy nàng liền có thể vẽ ra một mai lại một mai kim tệ, vẽ ra một tòa căn phòng lớn, về sau Diệp Nhiên rốt cuộc không cần vất vả cần cù làm công, có thể cùng nàng một chỗ vô lo vô nghĩ sinh hoạt...

Nàng từng điem từng điem lau bàn vẽ trên phòng ở, kim tệ cùng hồ điệp, nước mắt vừa tron rơi khuôn mặt.

Nàng biết, hiện tại, hồ điệp sẽ không trở thành sự thật, kim tệ sẽ không trở thành sự thật, phòng ở cũng sẽ không trở thành sự thật, Diệp Nhiên còn muốn tiếp tục vất vả công tác, muốn như tới hôm qua đồng dạng bốc lên nguy hiểm tánh mạng kiếm tiền...

Cho nên ở trong mắt Diệp Nhiên hồ điệp có phải hay không vẽ ra tới chẳng qua là kiện không có ý nghĩa việc nhỏ, nhưng ở trong mắt Phù Nhị Nhã, làm hồ điệp đang vẽ trên bảng vẫn không nhúc nhích thời điểm nàng phảng phất thấy được vừa dấy lên hi vọng chi quang bỗng nhiên chôn vùi, phảng phất thấy được Diệp Nhiên ở bên ngoài kinh lịch gió táp mưa sa, dầm mưa dãi nắng...

Diệp Nhiên nhẹ nhàng đem bàn vẽ treo quay về trên cổ của nàng, cầm lấy tay nhỏ bé của nàng nói: "Phù Nhị Nhã, người kỳ thật đã giúp ta rất nhiều",

"Gặp người cái ngày đó Mật Tuyết đã đi rồi, mang đi ta tất cả tích góp, đói bụng hai ngày, ta ngay cả làm công khí lực cũng không còn, trên thực tế, khi đó ta đây căn bản cũng không có sống sót dũng khí, lần lượt nỗ lực, lần lượt gãy dựa, lần lượt ngã sấp xuống, dường như vĩnh viễn cũng không thoát khỏi được bần sinh nghèo khó cùng tuyệt vọng, nếu như không có gặp được người, ta khả năng thật sự chống đỡ không nổi nữa",

"Người hàng lâm nhân gian một đêm kia, thần quang đầy trời, dường như một khóa lưu tinh vạch rơi phía chân trời, người nhất định không biết lúc đó ta có nhiều kinh ngạc, tuy người không phải là Lôi Thần Thor, Chiến Thần Ares, Trí Tuệ Nữ Thần Athena cường đại như vậy thần linh, nhưng nếu có lựa chọn cơ hội ta nhất định còn có thể không chút do dự lựa chọn Ái Thần Phù Nhị Nhã với tư cách là trong nội tâm của ta vĩnh viễn thuộc sở hữu thần linh",

"Bởi vì trên cái thế giới này có rất cường đại, giàu có người cùng thần, chỉ mong ý cùng ta Diệp Nhiên cùng nhau phấn đấu, cùng nhau chịu được nghèo

khó, cùng nhau đối mặt vận mệnh tất cả bất công thần thủy chung đều chỉ có người",

"Bởi vì người ngây thơ chất phác khuôn mặt tươi cười, không rời nửa bước bởi bạn, ta mới có dũng khí tại hôn ám không ánh sáng nhân sinh đường dài trên đi thẳng hạ xuống",

Ban đầu ở khu dân thường hôn ám trong phòng nhỏ, Phù Nhị Nhã là hấn duy nhất tinh thần chèo chống.

"Phù Nhị Nhã, lúc người tuyên ta với tư cách là người thần tuyên giả thời điểm ta liền thề, ta sẽ dùng ta cả đời tới cung phụng người, bởi vì là người để ta một lần nữa thấy được sinh mệnh hi vọng tốt đẹp hảo, trong lòng ta, người là trời cao đưa tặng cho ta, tốt nhất lễ vật".

"Phù Nhị Nhã, một ngày nào đó ta sẽ làm người bút vẽ, để cho người dưới ngòi bút mỗi một cái hồ điệp đã thành vì chân thật",

...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Thần đại nhân

Chương 18: Thần đại nhân

Trên giường nhỏ Phù Nhị Nhã nặng nề địa đi ngủ, ngoài cửa sổ dương quang nhẹ nhàng điểm một chút vẩy vào nàng trên khuôn mặt nhỏ nhắn, ấm áp mà nhẹ nhàng.

Diệp Nhiên ngồi ở bên giường trên mặt ghế lẳng lặng nhìn nàng, ánh mắt ôn nhu.

Nàng lông mi thật dài theo ngoài cửa sổ gió nhẹ nhàng lay động, mượt mà trên khuôn mặt nhỏ nhắn rất là bình tĩnh.

Diệp Nhiên vươn tay phôi nhẹ khoe mắt nàng nước mắt, vì nàng dịch dịch góc chăn sau đó đứng người lên trở lại gian phòng của mình.

Kéo màn cửa sổ ra, ngồi ở bên cửa sổ, không biết tại sao, tuy một đêm không ngủ hấn lại không cảm giác được một tia buồn ngủ.

Bị người kia tóc tím nữ tử tu bỏ qua thân thể ngoài sáng ngằm tựa hồ cũng có biến hóa rất lớn.

Mới đầu, bản thân lực lượng mạnh hơn A Đặc Lai Tư không được quá nhiều, nhưng tu bỏ thân thể vô luận là lực lượng hay là tốc độ đều trên diện rộng đề thăng, dù cho A Đặc Lai Tư có hoàng kim thương mình cũng có thể lấy ưu thế áp đảo đánh bại hấn.

Lại nói tiếp. . . . Minh cũng xem như sống lại a, lúc đó này bức thân thể đã đánh mất gần như tất cả sinh cơ.

Đáng tiếc chính là còn không biết cô gái kia tên gọi là gì, còn có nàng kia lời nói hàm nghĩa, cùng với về sau không hiểu xuất hiện tượng tượng. . .

Rất nhiều chuyện tình đều nghĩ mãi mà không rõ, hấn dứt khoát không nghĩ ngợi thêm, chuyên tâm lật xem Vân Mộng kia hai quyển sách cùng nàng làm lớp học bút ký.

Rất nhanh hấn liền thấy được về khí kinh phân đoạn kia chương một.

Mười hai đoạn khí kinh phân biệt đối ứng lấy mười hai cấp sức gió, từ bé nhỏ khí kinh đến khí hải ngập trời một bước một cái bậc thang.

Về phần trong truyền thuyết mười ba đoạn, kia chỉ tồn tại ở lý luận.

Diệp Nhiên chỉ có bé nhỏ khí lưu, nhưng hấn đối vận khí thủ pháp đột đặc cán mai, "Mạch Lạc Khí Ky" trên giảng giải hấn cũng nhìn nửa hiểu nửa không, so sánh lấy Vân Mộng lớp học bút ký mới miễn cưỡng hiểu rõ một ít.

Vận khí pháp môn cùng thể thuật là hoàn toàn bất đồng hai loại phương pháp, đơn giản mà nói vận khí cùng thể thuật quan hệ rất giống là Bồn Nguyên Lực Lượng cùng khí kinh quan hệ, vận khí là căn bản, thể thuật là phụ trợ.

Thế thuật, thuật pháp, dị thuật đều dựa vào tại vận khí.

Làm một người khí kinh cường đại đến cực hạn thời điểm dù cho sẽ không bất kỳ thế thuật cũng không ngại hấn trở thành tuyệt thế cao thủ.

Nhưng một người nếu chỉ hội thế thuật mà không có chút nào khí kinh, e rằng không có ai sẽ cho rằng hấn là một cao thủ.

Từ Nam mới đầu đối với hấn khinh thường cũng chính bởi vì vậy.

Tại sơ kỳ, khí kinh ở giữa chênh lệch còn không là rất lớn thời điểm thế thuật có lẽ có thể bù đắp khí kinh chưa đủ, nhưng đến hậu kỳ liền vô sự tại bổ.

Về phần vận khí pháp môn, nó luyện tập lên một chút cũng không thể so với thế thuật đơn giản, Diệp Nhiên nhìn kỹ nhìn, này rườm rà quá trình nếu như không có Văn Mộng chỉ đạo muốn luyện thành gần như là không thể nào sự tình.

Tuy rất không nghĩ phiền toái nàng, nhưng lúc này còn sĩ diện cãi láo lời ngược lại nói không được a.

Phù Nhị Nhã ngủ trưa tỉnh lại liền chống tiểu quái trưng đất đất đất đến phòng bếp nấu cơm, Diệp Nhiên liên tục không ngừng ngăn cản nàng.

Nàng vóc dáng dùng thấp bé bếp lò nấu cái cháo gì gì đó coi như cũng được, dùng kia cao cao bếp lò hay là được rồi.

Diệp Nhiên chỉ là đơn giản địa cho nàng làm một ít chén cơm trứng chiên.

Phù Nhị Nhã ngồi ở ghế đầu trên đang vẽ trên bảng viết: "Không đủ ăn, hội đói",

Diệp Nhiên cười nói: "Buổi tối dẫn ngươi đi ăn được ăn, hiện tại ăn quá no bụng sẽ rất thiệt thòi",

Hấn nghĩ kỹ, buổi tối vẫn là mang theo Phù Nhị Nhã cùng đi "Hảo lại đến" nhà hàng, mang nàng một người để ở nhà hấn thật sự không yên lòng.

Hơn nữa Phù Nhị Nhã cũng thật lâu không có ra cửa, nàng cái tuổi này hay là đi ra bên ngoài nhìn xem, tiếp xúc nhiều một ít bạn cùng lứa tuổi tốt.

Nghe hấn vừa nói như vậy, Phù Nhị Nhã đen như bảo thạch nhãn tình sáng lên.

"Cái gì tốt ăn?", nàng đang vẽ trên bảng ghi, vẽ mặt Tiểu Tước nhảy.

Diệp Nhiên cười nói: "Đến ngươi sẽ biết",

Sáu giờ tối nữa, Diệp Nhiên đứng giờ mang theo Phù Nhị Nhã đi ra ngoài, bởi vì nàng đi đứng bất tiện, Diệp Nhiên mang nàng vác tại trên lưng.

Thật lâu không có ra cửa, Phù Nhị Nhã tròn mắt quay tròn loạn chuyển, bên đường mỗi một vật cũng có thể hấp dẫn ánh mắt của nàng, vừa ngọt vừa chua băng đường hồ lô (mứt quả ghim thành râu), mềm mại hương vị ngọt ngào kẹo đường, tản ra mùi hương Hạt Dẻ Rang Đường. . . , nàng nhìn không được đuổi ra đầu lưỡi tại trên môi liếm liếm.

Diệp Nhiên cười cười mua cho nàng hai chuỗi băng đường hồ lô (mứt quả ghim thành râu) cùng một túi tiểu bánh ngọt đỡ thèm, cứ như vậy đi đến mỹ thực phố, hảo lại đến nhà hàng.

Lúc này hảo lại đến đã không đối ngoại kinh doanh, cửa tiệm nửa đây, Văn Mộng tỷ đệ hai đều tại.

Văn Mộng là đặc biệt đợi Diệp Nhiên, mà Văn Phóng phải không muốn trở về.

Văn Lão Gia tử cùng Văn mục mục đều tại trong nhà, không thiếu được câu lấy hấn, Văn Mộng tự nhiên biết hấn tiểu tâm tư, nhưng hấn niên kỷ còn tiểu đã liền mang theo hấn.

Lúc này Văn Phóng đang nhìn nhìn một quyển gọi "anh hùng truyền thuyết" manga, Lâm di cho hấn làm hoàng kim bánh ngọt, tạc củ lạc, Tira Mễ Tô, lại thêm cái hoa quả salad, Văn Phóng vừa ăn vừa nhìn.

Nghe được sau lưng tỷ tỷ gọi Diệp Nhiên thanh âm thì quay đầu lại nhìn thoáng qua quay đầu.

Sau đó lại quay đầu, bình tĩnh nhìn nhìn Diệp Nhiên trên lưng Phù Nhị Nhã, bóng nhảy bàn tay nhỏ bé đứng ở bên miệng, dường như có một đạo dòng điện lướt qua trái tim.

Ăn mặc vậy, trên đầu đeo nơ con bướm Phù Nhị Nhã phấn hồng trắng nõn nà, xinh đẹp khả ái, so với bích họa trên những cái kia mọc ra cánh Tiểu Thiên Sứ còn muốn linh động.

Văn Phóng trong lớp tiểu nữ sinh cũng không ít, nhưng những quý tộc kia tiểu cô nương đều giống như trong một cái mô hình khác ra, như Phù Nhị Nhã an tĩnh như vậy lại trong mắt lộ ra lạnh lợi thật sự là không có.

Hấn lặng lẽ lấy tay khăn xoa xoa đầy mỡ chán bàn tay nhỏ bé, liền nghe Văn Mộng cùng Phù Nhị Nhã nói hai câu nói quay đầu khẽ cười nói: "Văn Phóng, ngươi cùng Phù Nhị Nhã chơi trong chốc lát, không cho phép khi dễ nàng",

Nàng cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Phù Nhị Nhã, trước kia một mực nghe Diệp Nhiên nhắc tới.

"Hào, tỷ tỷ",

Vân Phóng nhất thời mở cò trong bụng.

Diệp Nhiên đem Phù Nhị Nhã lưng (vác) đến Vân Phóng đối diện trên chỗ ngồi dựa dờ nàng hai câu liền cùng Vân Mộng tiến vào bên trong gian phòng, đại dùng cơm địa chỉ còn lại có Vân Phóng cùng Phù Nhị Nhã hai người.

Từ trước đến nay tính nghịch, thích khi dễ cùng lớp nữ sinh Vân Phóng bỗng nhiên lúng ta lúng túng nói không ra lời.

Mà Phù Nhị Nhã hai mắt thật to trực câu câu nhìn chăm chăm trước mặt Vân Phóng đồ ăn, trong mâm mỗi đồng dạng nàng cũng không có gặp qua.

Rất hiển nhiên, đó chính là Diệp Nhiên nói "Ăn ngon", bằng nhan sắc liền nhìn ra được so với cơm trứng chiên ăn ngon nhiều, nàng lặng lẽ nuốt từng ngụm nước.

"Muội muội, ngươi muốn ăn sao?", Vân Phóng rốt cuộc tìm được câu chuyện.

Phù Nhị Nhã gật gật đầu, nàng một chút cũng không sợ sinh.

"Ăn, cho người",

Vân Phóng đem trước người chén đĩa toàn bộ đẩy tới trước mặt nàng, Phù Nhị Nhã đang vẽ trên bảng đã viết "Cảm ơn" hai chữ, sau đó cầm lấy chiếc đĩa đem trong mâm đồ vật chỉnh tề địa phân thành hai phần, nàng chống tiểu quái tượng đất đất đem bên trong một phần đưa đến bên trong đưa cho Diệp Nhiên.

Vô luận có cái gì tốt ăn nàng luôn là không quên phân cho Diệp Nhiên một phần.

Vân Phóng lưu luyến mà nhìn nàng nho nhỏ thân ảnh, moi ruột gan mà nghĩ lấy kế tiếp nên, phải hỏi.

Lâm di cho hần bụng lên sữa bò thì thấy vừa vặn là một màn này, nội tâm không khỏi càng thêm hóa đại, kia cái đứa nhà quê cũng hơi quá đáng, chính mình tới thẳng cật thẳng hát (ăn nhờ ở đậu) còn chưa tính, còn dẫn theo cái tiểu người thọt tới cùng Tiểu Chủ Nhân đoạt ăn. . .

Đêm nay mặt tiền cửa hàng thay mới, đã về trễ rồi, hiện tại bỏ sung

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Hành khí

Chương 19: Hành khí

Vân Mộng thư phòng khéo léo mà tinh xảo, hai cái gỗ lim giá sách ý tưởng mà đứng, nương tựa lấy bạch sắc bức màn.

Dương quang lộ ra nửa mờ lấy bức màn theo trong thư phòng, trên bàn sách, Thư Hương khí dường như cũng khoan thai tùy theo bay tới.

Trên tường dán hồ lấy tám vé tiện lợi dán cùng lộn xộn bản nháp, Diệp Nhiên vừa tới nơi này tâm liền hoàn toàn yên tĩnh trở lại.

Phù Nhị Nhã đất đất đem chén đĩa bung vào, nhìn nhìn Vân Mộng lại nhìn một chút Diệp Nhiên, trông mắt đi lòng vòng liền chống tiểu quái tượng đi ra.

"Diệp Nhiên, người ngồi",

Vân Mộng từ trong giá sách rút ra một trương bản vẽ, lại lấy ra một cái cỡ nhỏ đo đạc mà tính toán.

Diệp Nhiên lôi ra cái ghế đem mang đến hai quyển sách, một quyển bút ký đặt lên bàn, nhìn lướt qua kia cái hình bầu dục đo đạc mà tính, kia óng ánh

hồng sắc dụng cụ nhìn nhìn rất giống nhiệt kế, nhưng muốn thô trên một ít, ước chừng có ngón cái như vậy thô, chính giữa trên mặt có một khối tiểu màn hình.

Vân Mộng đem đo đặc khí đưa cho hắn nói: "Trước đo đặc người một chút khí kinh a, nắm ở trong tay là tốt rồi, gia dụng đo đặc khí so ra kém trong trường học chính xác, nhưng đại khái sẽ không ra sai",

Diệp Nhiên gật gật đầu đem đo đặc khí nắm ở trong tay, dựa theo trên sách theo như lời nhắc tới trong cơ thể khí kinh, hắn thấp thoáng có thể cảm nhận được trong cơ thể có một tia khí tức tại lưu động, thế nhưng quá mức yếu ớt, lúc nó theo lục phủ ngũ tạng phóng thích đến bên ngoài cơ thể thời điểm gần như biến mất không thấy.

Đo đặc khí tiểu màn hình lại sáng lên.

Hồng sắc chữ nhỏ lộ vẻ xuất ra.

Một chút một.

Khí kinh cường độ, một đoạn, xuất gập đầu.

Hắn không khỏi có chút xấu hổ, đưa tay phủi phủi cái mũi.

Vân Mộng lại cười nói: "Rất tốt đâu, không có tu luyện qua, mạnh như vậy độ đã rất ưu tú, chỉ cần tiến hành tu luyện, khí kinh cường độ sẽ rất nhanh đề thăng",

Nàng đem bản đồ giấy bày ra tại trên mặt bàn, nhân thể mạch lạc cấu tạo biểu hiện ra tại trước mắt.

"Con đường tu luyện cần tiến hành theo chất lượng, đem cơ sở đánh hảo về sau luyện tập liền thuận tiện nhiều, người lần đầu tiên vận khí có thể sẽ có chút khó khăn, ta từng điểm từng điểm dạy người, ngày sau thuần thục mỗi ngày cần tu không ngừng, khí kinh tự nhiên sẽ tăng cường",

Nàng giảng giải đã ôn nhu lại kiên nhẫn, lúc nói chuyện còn có chứa từng đợt mùi thơm, Vân Phóng như vậy tính nghịch cũng sẽ ở nàng giảng giải thì hết sức chuyên chú, lại càng không cần phải nói Diệp Nhiên.

Đồ trên mạch lạc dấu hiệu rậm rạp chẳng chịt ước chừng bảy mươi cái điểm đỏ, trong đó bụng dưới đến chỗ cổ tới đa, bởi vì chỗ đó mạch tuyến tới đa.

"Bốn Nguyên trên cơ thể người tới gần phần bụng khí hải, chỗ đó cũng là dự trữ khí địa phương, Diệp Nhiên, đem này bức con dấu trong đầu, sau đó nhắm mắt lại",

Diệp Nhiên theo lời nhắm mắt lại, lạnh lùng mà chăm chú.

Vân Mộng nhẹ nhàng vì hắn vén lên Lưu Hải, hướng dẫn từng bước nói: "Nhắm mắt lại, tiến nhập một cái trống không thế giới, trong cái thế giới này chỉ có người, còn có hiện ra tại trước mắt người này tấm bản đồ, loại này mạch lạc đồ bên trong khí lưu theo gân mạch chậm rãi lưu động, trước đi qua ở vào tạng (bản) bộ cái thứ nhất điểm đỏ, sau đó tiến vào tỷ bên trong cái thứ hai điểm . .",

Tại nàng nhẹ nhàng lời nói dưới Diệp Nhiên phảng phất thấy được này tấm bản đồ bên trong khí thật sự lưu động, đi qua đánh dấu từng cái một, cả người trong cơ thể dường như có từng mảnh từng mảnh dòng nhỏ, nhìn như lộn xộn phân tán, nhưng cuối cùng lại có thể lượn hành một vòng trở về Bốn Nguyên, khí hải.

"Làm vận khí một vòng, trở về khí hải, lần đầu tiên hành khí liền hoàn thành, Diệp Nhiên, dựa theo vừa rồi quá trình thử chính mình vận hành một lần",

Diệp Nhiên gật gật đầu nhắc tới bản thân khí hải bên trong khí, dựa theo rồi mới quá trình hành kinh mạch lạc đồ bên trong điểm đỏ vị trí.

"Diệp Nhiên, có chút lệch, phía bên trái ước chừng nửa tấc",

Tựa hồ có thể nhìn ra trong cơ thể hắn khí kinh lưu động phương vị, mỗi khi hắn sai được thời điểm Vân Mộng sẽ mở miệng nhắc nhở.

Cứ như vậy gấp ghe vận chuyển một Chu Thiên, lúc hắn khí kinh một lần nữa hồi tụ ở khí hải lúc sau đã là mười giờ rồi, trời bên ngoài đã đen thối.

Diệp Nhiên cái trán cũng che kín mồ hôi, ngực hơi hơi phập phồng, thân thể của hắn kinh nghiệm đánh bóng, luyện tập thể thuật thì mặc dù liên tiếp ba giờ cũng không thấy được mệt mỏi, nhưng lần đầu tiên hành khí nhưng thật giống như đã tiêu hao hết tất cả khí lực.

Vân Mộng từ trong túi tiền lấy ra khăn tay cho hắn xoa xoa cái trán mồ hôi, sâu kín mùi thơm xông vào mũi, khăn tay vừa va chạm vào cái trán Diệp Nhiên thật giống như giống như bị chạm điện bắt lấy tay của nàng.

"Diệp Nhiên. . .",

Dường như có một đạo dòng điện lướt qua ngón tay, Vân Mộng vẫn là lần đầu tiên cùng nam hài dựa vào gần như vậy, tấm mảnh không khỏi tăng lên.

Nhưng Diệp Nhiên cũng không có tiến thêm một bước động tác, mà chỉ nói: "Ta tự mình tới. . .",

Buông tay ra dùng tay áo tại cái trán lau một cái.

Hắn rồi mới cũng không phải đối với Vân Mộng xuân tâm này lắm, chẳng qua là cảm thấy chính mình trước mặt Vân Mộng dường như vịt con xấu xí đồng dạng, nào dám lại để cho nàng vì chính mình lau mồ hôi.

Diệp Nhiên lại nắm lên đồ đặc khí, dựa theo rồi mới phương pháp phóng thích trong cơ thể khí kinh.

Vân Mộng trên mặt đỏ ửng rút đi, néo néo góc áo đưa tay khăn thả lại trong túi.

Tiểu trên màn hình màu đỏ lại sáng lên, lần này trị số là hai.

"Tăng cường nhiều như vậy?", Diệp Nhiên hiển nhiên không nghĩ tới, nếu như dựa theo cái tốc độ này lời tu luyện khí kinh tựa hồ cũng không phải chuyện rất khó nha.

Vân Mộng cười nói: "Ngươi khí kinh vốn là tiếp cận số này giá trị, là lần đầu tiên vận khí phương pháp có sai, không thể hoàn toàn phóng thích, hơn nữa, khí kinh tăng cường giai đoạn trước dễ dàng, hậu kỳ khó, lại có vài đạo cánh cửa cần vượt qua, ngươi cũng chớ xem thường nó",

Tại Diệp Nhiên tâm tình sa sút thời điểm nàng luôn là không chút nào keo kiệt cho cô vũ, tại hắn hơi có tốt sắc thời điểm lại không quên đề điểm, cô gái như vậy từ e rằng toàn bộ Bạo Luru Thành cũng tìm không ra mấy cái.

Diệp Nhiên gật đầu cười nói: "Ta hiểu được",

Bọn họ từ thư phòng sau khi đi ra Phù Nhị Nhã đang vừa ăn điểm tâm, một bên vẽ tranh, nguyên bản bằng phẳng bụng nhỏ trở nên phình.

Vân Phóng một mặt giả bộ như chăm chú nhìn sách manga bộ đáng một mặt vụng trộm dùng con mắt nghiêng mắt nhìn nàng, Phù Nhị Nhã tự nhiên cảm thụ được đến ánh mắt của hắn, nhưng nàng lại làm như không thấy.

"Phù Nhị Nhã, chúng ta nên trở về nhà",

Phù Nhị Nhã thu hồi bút máy đem bàn vẽ treo hội trên cổ, Diệp Nhiên cúi người nhắc tới tiểu quái trượng mang nàng vác tại trên lưng.

Vân Mộng từ thư phòng mang tới một mảnh khăn quàng cổ đưa cho Diệp Nhiên nói: "Muộn như vậy, bên ngoài rất lạnh, đem cái này mang lên",

Không đợi Diệp Nhiên cự tuyệt liền đem khăn quàng cổ cho hắn vây lên, Diệp Nhiên trên mặt không khỏi đỏ lên.

Vân Mộng nói khẽ: "Ngày mai là trận đầu thi viết, nhớ kỹ không muốn đến muộn, ba ngày sau là võ khảo thi, ngươi thói quen dùng binh khí gì?",

". . . Không giới hạn, binh khí ngắn loại tốt nhất",

Hắn vũ khí của mình là dao ngắn.

Trên người Vân Mộng mùi thơm lại từng đợt truyền vào hơi thở, lần này Diệp Nhiên cũng có chút tâm hươu ý vượn, may mà nàng rất nhanh liền đem khăn quàng cổ buộc lại.

"Vậy. . . Ta trở về",

Vân Mộng gật gật đầu.

Diệp Nhiên phát phát tay lưng mang Phù Nhị Nhã đi xuống bậc thang.

"Diệp Nhiên",

Vân Mộng bỗng nhiên kêu hắn một tiếng.

"Hả?", Diệp Nhiên quay đầu lại.

"Chúc ngủ ngon",

Vân Mộng muốn nói lại thôi.

Diệp Nhiên gật gật đầu thân ảnh dần dần tiêu thất trong bóng đêm, Vân Mộng dựa cửa mà đứng, thật lâu mới quay người đi vào thư phòng.

Bụng tròn cảm lấy khăn lau tới thu thập cái bàn Lâm di lại là một hồi phiền muộn. . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Oan gia ngõ hẹp

Chương 20: Oan gia ngõ hẹp

Thân là Bạo Lư Thành bên trong nổi tiếng tới cao công lập học viện, Hồng Diệp Học Viện trong thành có thể nói mọi người đều biết.

Trường này quanh năm ở vào "Tam giáp danh giáo" đứng đầu, từ trường này bên trong bị tuyển nhập tất cả đại thần điện bên trong ưu tú đệ tử nhiều vô số kể, rất nhiều anh hùng danh tự đều là từ trường này thí luyện bên trong bắt đầu thanh danh lên cao.

Nội thành đệ nhất cao thủ Tiềm Long từng ở Lục Ma Rừng Rậm thí luyện bên trong xuất quá danh tiếng, liền Cự Ma cùng liệt thần giả nghe được tên của hắn đều nhin không được cau mày.

Tại phía xa tiền tuyến, tại đây trời tuyết rơi trong thủ vững tuyệt cảnh Trường Thành "Hắc Ma kiếm" chôn cất thần diệt từng quanh năm tề ở Hồng Diệp Học Viện võ bình luận đứng đầu bảng, lúc đó còn rất sợ sinh mặt đen tiểu tử đã là Bạo Lư Thành mặt phía bắc không thể thiếu Kinh Thiên cự phách.

Lục Ma Rừng Rậm cao ngạo Tinh Linh Vương tử đã từng ở chỗ này học ở trường.

Còn có bị cao cao cung phụng tại Đệ Lục Thiên Thần Điện vị Bán Thần kia. . . . Hồng Diệp Học Viện truyền thuyết rất nhiều, những người kia danh, những cái kia chuyện xưa hấp dẫn lấy một đời lại một đời người ngưỡng mộ đi tới đây, mở ra từng cái một tân truyền thuyết.

Hồng Diệp Học Viện ở vào Bạo Lư Thành bên trong phồn hoa nhất lan tạ trên đường cái, trường học tự do mở ra, cửa nhỏ cùng phố dài liên tiếp, bất luận kẻ nào cũng có thể tiến nhập.

Lúc này Diệp Nhiên liền đứng ở Hồng Diệp Học Viện cổng môn, một khối ước chừng năm mét cao bạch vách tường thạch nghiêng dựa vào trên cửa, bạch vách tường trên đá viết Hồng Diệp Học Viện khẩu hiệu của trường.

"Kính thiên phương pháp đấy, lấy người làm gốc",

Một câu nói kia tại Bạo Lư Thành có thể nói lưu truyền rộng rãi, từ đại lục các nơi tới người tới chỗ này chung quy sẽ đặc biệt chiêm ngưỡng một chút này khối bạch vách tường thạch.

Cửa người đi đường lui tới, có vốn là ở tại nơi này con phố trên đệ tử, có đặc biệt tới đây khách du lịch, càng nhiều là Hồng Diệp Học Viện bên trong đệ tử.

Bởi vì Hồng Diệp Học Viện là hợp tác chiêu sinh, cùng tất cả đại chủng tộc đều có vắng lai, cho nên tại đến đi đi thân ảnh trong không thiếu Tinh Linh tộc, Thố Nhân tộc, Thụ Nhân tộc thậm chí là Thần Tộc, bọn họ tất cả đều quần áo đẹp để quý giá, khí chất cao nhã, cùng Diệp Nhiên keo kiệt so sánh tươi sáng rõ nét.

Đi qua Diệp Nhiên bên người các học sinh không khỏi cao ngạo ngẩng đầu sọ, cho dù là địa vị tương đối hơi thấp ải nhân cũng không ngoại lệ.

Diệp Nhiên không có hỏi, tự hành theo dòng người đi về hướng thí viết chỗ ghi danh.

Bởi vì lần này khuếch trương chiêu hạn chế nhỏ bé, lại kiêm là ba trận cuộc thi đào thải chế , cho nên tham gia trận đầu thí viết người thần kỳ nhiều, bọn họ đi vào cửa trường, theo trong hoa viên đang lúc rộng lớn con đường đi đến lầu dạy học đằng sau.

Diệp Nhiên bộ pháp thí nhanh thí tri hoãn, sau lưng hai người đồng dạng thí nhanh thí tri hoãn, lại thủy chung cùng hắn bảo trì năm đến mười bước cự ly.

Diệp Nhiên cảm thấy cười lạnh một tiếng, đi đến phía trước chuyển biến vị trí cách xa dòng người, đi đến chỗ hẻo lánh Tiểu Đình Từ trong.

Quay đầu lại một tay cầm ở trong túi quần nhìn nhìn như hàng dài dòng người.

Quả nhiên, một người đầu đầy tóc vàng cao lớn thanh niên cũng đi ra đám người, Long Hành Hồ Bộ hướng hắn đi tới.

Thanh niên mày rậm mắt to gần một mét cửu cái đầu, so với Diệp Nhiên cao hơn chừng một cái đầu, tóc vàng Bành mềm, mặc trên người một kiện xốp cẩm bào.

Phía sau hắn còn đi theo một cái thấp bé lão đầu, còng xuống lấy kích thước lưng áo chấp tay sau lưng, đôi mắt nhỏ bên trong lộ ra kim quang.

"Ngươi ngược lại rất cảnh giác, Diệp Nhiên", thanh niên đi đến hần trước mặt cười cười.

Diệp Nhiên nói: "Ngươi nhận thức ta?",

Thanh niên lắc đầu: "Không nhận ra, bất quá ta đệ đệ danh tự ngươi hần là không xa lạ gì, hần gọi A Đặc Lai Tư",

"Tuy không xa lạ gì, nhưng nếu như ngươi không nói, ta khả năng nghĩ không ra tên của hần", Diệp Nhiên nói.

Thanh niên cũng không tức giận, nói: "Không sao cả, ta cũng rất khó nhớ kỹ bại tướng dưới tay danh tự, ngươi chỉ cần nhớ rõ ta tên Á Ma là được rồi",

"Ta tận lực", Diệp Nhiên nói: "Nếu như ngươi muốn vì A Đặc Lai Tư báo thù, ta sẽ cho ngươi cơ hội",

"Nhưng có thể hay không như nguyện, muốn nhìn thực lực của ngươi "

Á Ma cười ha ha, có chút hăng hái mà nhìn hần nói: "Diệp Nhiên, ngươi hiểu lầm, ta phế vật đó đệ đệ căn bản cũng không đáng ta vì hần xuất thủ, mặt ngoài một bộ, sau lưng một bộ, không dám đường đường chính chính quyết đấu, chỉ sợ sau lưng khiến cho dao găm, ngoại trừ Mars như vậy ngu ngốc căn bản không có người sẽ cùng hần làm bằng hữu",

"Nhưng phế vật hết lần này tới lần khác là A Đặc nhà người, ngươi đánh mặt hần chẳng khác nào đánh A Đặc nhà mặt, ta làm con trai trưởng chính là muốn đem mặt tìm trở về",

Diệp Nhiên ha ha cười nói: "Mặt là hần ném trong tay ta, ngươi tìm ta sẽ không sợ lại ném một lần sao?",

"Hoặc là, ngươi cũng có ca ca, chờ ngươi ném đi mặt cũng ở sau lưng nói ngươi là phế vật, sau đó đón lấy cho rằng gia tộc tìm thể diện danh nghĩa tới tìm ta?",

Hần nói mười phần cay nghiệt, Á Ma cùng sau lưng tên lão giả kia ánh mắt lập tức lạnh lẽo.

Một cổ rét căm căm khí tức lập tức mà đến, âm hiểm hướng xương cốt bên trong mặc thấu mà đi, nhưng Diệp Nhiên lại không thêm để ý chút nào.

Lão gia hỏa này tuy rất mạnh, nhưng so với dưới mặt đất trong sào huyệt người kia tóc tím nữ tử còn kém xa lắm.

Hai người hiển nhiên cũng không có nghĩ đến cái này "Bối bao khách" lại như vậy kiên cường, Á Ma bình tĩnh nhìn hần trong chốc lát gật đầu nói: "Bối bao khách, này lý, hi vọng ngươi có thể chống được vô khảo thi thời điểm cũng như vậy miệng lưỡi bén nhọn",

Diệp Nhiên trong nội tâm có chút khinh thường, Á Ma này cùng A Đặc Lai Tư không có sai biệt, giả bộ lòng dạ rộng lớn, kì thực hẹp lại mang thù.

Hần xoay người đi vào đám người, quay đầu lại nói: "Diệp Nhiên, cho dù ngươi là không hề có hi vọng, ta còn là rất hi vọng ngươi có thể chống được cửa ải cuối cùng",

"Để cho xương cứng quỳ xuống đất cầu xin tha thứ so với nhìn bọn hèn nhát để bảo thú vị nhiều",

Hần lung lay thân thể tiêu thất tại trong dòng người.

Diệp Nhiên hơi đợi trong chốc lát cũng dung nhập trong dòng người, theo dòng người chuyển qua hoa viên, đi qua hành lang gấp khúc, sau đó vây quanh một cái trên quảng trường, không biết tại sao, người phía trước lưu đường như chậm lại.

Quảng trường lộ diện phủ lên một tầng sâu sắc hắc sắc thăm, vô biên hắc sắc cửa hàng chừng mấy ngàn mét, trên mặt đất quán trung ương có một tòa to lớn hình tròn kiến trúc.

Lam sắc cầu hình kiến trúc so với hai bên lầu dạy học hơi thấp một ít, to lớn trước cửa có hai hàng cường tráng thủ vệ duy trì lấy trật tự.

Diệp Nhiên bước trên quảng trường, thân thể bỗng nhiên một nghiêng, một cổ hấp lực từ dưới chân bỗng nhiên truyền ra, những người khác cùng hần cũng giống như vậy, tất cả gương mặt không khỏi hai mắt nhìn nhau.

Hình tròn kiến trúc trong cửa lớn, hai hàng thủ vệ chính giữa cho ra một trung niên nam tử, hần khuôn mặt hòa ái, khỏe miệng mang cười, nhưng nói ra lại một lần từ ở nơi này chút trước người dự thi đệ tử bên trong khiến cho một mảnh chấn động.

"Các học sinh, thỉnh tăng nhanh bước chân, đại môn đóng lúc trước còn chưa đi đến nhập hội trận coi như là trực tiếp đào thải",

Hần ôn hòa mà cười nói.

"Cái gì?",

"Bà mẹ nó, Hồng Diệp Học Viện làm cái gì?",

"Đây là muốn cho chúng ta thi chạy?",

.....

Đám người thoáng cái liền nổ tung nôi, Diệp Nhiên cũng khóe mắt nhảy dựng, lập tức tăng nhanh bộ pháp, mà trung niên nam tử như cũ không nhanh không chậm mà cười nói: "Thỉnh các học sinh yên tâm, không cần lo lắng giảm đập tạo thành thương vong, này thậm là tính chất đặc biệt, ngã sắp xuống hộp lớp bị tự động truyền ra trường thi, cố gắng lên a, các học sinh",

"Người, còn không mau chạy",

Mấy người phía sau đẩy ra Diệp Nhiên về phía trước chạy tới, nhưng bọn họ còn không có chạy ra vài bước tốc độ liền chậm lại, càng đi tới dưới mặt đất hấp lực càng là to lớn.

Trung niên phía sau nam tử đại môn phát ra kéo cửa to lớn thanh âm, dường như nhắc nhở vẫn còn ở trường thi ngoại các học sinh nên tăng nhanh bước chân.

Diệp Nhiên vội vàng hướng trước chạy tới. . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Vũ Bình Lan Lộ Hồ [LandRover]

Chương 21: Vũ Bình Lan Lộ Hồ [LandRover]

Trung niên nam tử nói hồi hốt, nhưng trên quảng trường đệ tử lại lo lắng, bọn họ đi tới đây tự nhiên đều đã làm xong ý định xấu nhất, nhưng nếu liên hội trường cũng không có tiến đã bị đào thải vậy quá thật xấu hổ chết người ta rồi, nóng vội phía dưới không khỏi tăng thêm tốc độ về phía trước chạy như điên.

Đại quảng trường nhất thời tiếng bước chân kinh người, đầu người tích lũy động phóng tới hội trường, dường như một lớp sóng lại một lớp sóng như thủy triều về phía trước lộn xộn tuôn, bất hạnh ngã sắp xuống người tự hành hóa thành một đạo quang trụ bị truyền tống ra đi, từng đạo quang trụ bay lên, càng nhiều người chen chúc mà đến, trên quảng trường hiện ra chính là như vậy một bộ hỗn loạn nhóm tượng.

Trong hội trường, hai tờ thật dài trên mặt bàn bày biện dày đặc một xấp báo danh bề ngoài, ngồi ở sau cái bàn mặt bốn người có nhiều hứng thú mà nhìn lấy chậm chạp tốc độ khép kín đại môn, cùng ngoài cửa lớn lộn xộn tuôn ra mà đến đám người.

Bốn người, hai nam hai nữ, hai người hai ít.

Ngồi ở ngoại vi chính là một người đeo kính kính thiếu niên cùng một cái mặt như hoa đào, hết lần này tới lần khác trên người mang sát hồng y thiếu nữ.

Đeo mặt kiếng thiếu niên ăn mặc lam sắc vải tơ áo, khuôn mặt nhả nhận thanh tú, khí chất trầm ổn nội liễm, vẻ mặt đệ tử khí.

Thiếu nữ nhìn qua so với hắn lớn hơn một chút, khí chất lại cùng hắn vừa vặn tương phản, nhìn qua mặt mày cực cao, tính tình cực ngạo

Nghe nói phía ngoài tiếng bước chân càng ngày càng gấp, càng ngày càng nặng, thiếu niên cùng thiếu nữ đứng người lên đi tới cửa. Một trái một phải ngăn trở vốn cũng không đại môn hộ, giữa hai người cháy ra không được ba mét cự ly.

"Lâm Uyển đồng học",

Một mực ngồi ở chỗ kia ung dung áo vải Lão Bà Bà bỗng nhiên kêu thiếu nữ một tiếng.

Tên là Lâm Uyển hồng y thiếu nữ quay đầu.

Lão Bà Bà cười nhẹ một tiếng, nói: "Người là Vũ Bình Băng trên người thứ hai, đối với mấy cái này ban đầu học giả xuất thủ đừng quá nặng",

"Yên tâm đi, bà bà, ta có chừng mực",

Xoay người, một cái tay vắt chéo sau lưng, một tay bình mở ra, khí kinh tại bên ngoài cơ thể nhấc lên một đạo gió mạnh, nhìn về phía trước lộn xộn tuôn ra mà đến địa vị đám người trong mắt tràn đầy khinh thường.

Nàng như vậy vô cùng đơn giản một cái tư thế khí thế liền thân nhiên, dường như nghiêm nghị không thể xâm phạm người trọng vọng.

Đeo mắt kiếng nhả thiếu niên thì chăm chú rất nhiều, đơn chân trước đạp, hai tay giãn ra, ngón tay tách ra làm ra một cái tiêu chuẩn cách long bát quái thức mở đầu, trong cơ thể khí cơ mãnh liệt, nhưng cũng như thiếu nữ như vậy tàn sát bừa bãi, mà là trong cương có nhu, trong nhu có cương.

"Suru suru suru",

Ba đạo thân ảnh mới vừa gia nhập trong môn đã bị bắn bay trở về.

Một người là bị thiếu niên khí kinh trực tiếp bắn ra, tên còn lại là bị thiếu niên một chương đánh ra, còn có một người là bị Lâm Uyển một cước đá xuất ra.

Lâm Uyển xuất thủ hiển nhiên so với thiếu nữ muốn trọng.

Người phía sau bao gồm Diệp Nhiên ở trong cũng không khỏi khẽ giật mình, đột nhiên thêm một cái cửa khẩu coi như xong, tại sao lại nhiều hơn hai cái ngăn Lộ Hồ [LandRover]?

Trung niên nam tử lại ôn hòa mà cười nói: "Các vị mời không muốn quá liều lĩnh, hai vị này là ta trường học Võ Bình Bảng trên hạng nhất, Vương Ly cùng Lâm Uyển, chỉ cần có thể tiếp được hai người bọn họ chiêu liền có thể tiến nhập hội trường tham gia thi viết",

"Mặc kệ như thế nào, chúc các người may mắn", hắn nói xong thân thể liền biến mất ở chỗ cũ.

Võ Bình Bảng trên hạng nhất? Không có làm a?

Bạo Lưu Thành bên trong người nào không biết Hồng Diệp Học Viện người của Võ Bình Bảng trên? Phàm là có thể trên bảng người cho dù là đặt ở Vũ Anh Điện cũng tuyệt đối là số một cao thủ.

Mà Vương Ly cùng tên Lâm Uyển bọn họ cũng đã sớm nghe được lỗ tai sinh kén, hai cái này một cái bị xem là có khả năng vượt qua Tiềm Long hậu bối, một cái là đã từng cự tuyệt ngày thứ sáu Thần sứ muốn mời Nữ Trung Hào Kiệt, cùng bọn họ so chiêu cùng tìm tòi và có cái gì phân biệt sao?

Vốn là nhúc nhúng trong lòng mọi người dường như có một vạn móa nó gào thét mà qua, đều là chửi nhỏ một tiếng lấy ra bú sữa mẹ khí lực hướng trước chạy.

Hội trường công môn tiếng kinh hô không ngừng truyền đến, lần lượt thân ảnh bị Vương Ly cùng Lâm Uyển khí kinh cùng quyền chương đánh ra bên ngoài hội trường, có thể tiếp được hai người bọn họ chiêu mà ngay cả một phần mười người cũng không có.

Diệp Nhiên lúc này lại không có tâm tình độc miệng, tận dụng mọi thứ xuyên qua phía trước từng cái một thân ảnh hướng hội trường chạy tới, không biết có hay không là trường kỳ tu tập thể thuật nguyên nhân, này thâm hấp lực đối với hắn ảnh hưởng cũng không phải rất lớn.

P phía trước Á Ma quay đầu lại nhìn thoáng qua, thoáng cái liền thấy được chạy như bay mà đến Diệp Nhiên, tốc độ của hắn nhanh đến bất khả tư nghị, nơi này trọng lực dường như mây may cũng không cách nào hạn chế hắn.

Hắn ha ha cười nói: "An Sâm, đi gặp một hồi kia cái bối bao khách",

Sau lưng đen Y Lão Đầu gật gật đầu thân thể vừa chuyển hướng về Diệp Nhiên mà đi, y phục vung lên, trong cơ thể khí kinh đột nhiên tràn ra, hắn nhanh chóng địa xuyên qua trong đám người.

Thân là A Đặc gia năm Đại Cao Thủ nhất hắn thể thuật tự nhiên cũng không kém, nơi này tăng cường trọng lực đối với mấy cái này ban đầu học giả có lẽ có ảnh hưởng, nhưng hắn cái tầng thứ này cao thủ đã sớm bỏ qua loại này đẳng cấp sức mạnh.

Chỉ là phía trước hắn đó một mực không để vào mắt bối bao khách dường như cũng không có chịu ảnh hưởng quá lớn, phảng phất một chuỗi lưỡi dao sắc bén thẳng cắt đám người.

Nghịch hướng mà đi hai người rất nhanh tiếp cận, trong chớp mắt cũng chỉ còn lại có không được ba mét cự ly, An Sâm rõ ràng địa nhìn thấy Diệp Nhiên kia trương như cũ lạnh lùng gương mặt.

Không biết là phản ứng chậm chạp hay là khác biệt nguyên nhân, hắn nhìn thấy chính mình vậy mà không có bất kỳ phản ứng, An Sâm cười lạnh một tiếng sau lưng năm ngón tay câu khúc, khí kinh ngưng kết, nhưng quen thuộc liệu đúng lúc này phía trước Diệp Nhiên bỗng nhiên quỹ gối bắn ra nhảy lên thật cao.

An Sâm nụ cười trên mặt ngưng đọng lại, vận sức chờ phát động hắn đứng thẳng bất động đương trường.

Nếu là ở bình thường cái nhảy này thật sự là không có gì đặc biệt, chưa đủ làm đạo, nhưng ở này tăng cường hấp lực trên mặt thậm chí liền quá ngoài dự đoán của mọi người, muốn biết rõ lấy thực lực của hắn nếu không phải dùng khí kinh đều chỉ có thể nhảy ra người bình thường cao độ, mà hắn. . . .

Trộn vụn nhảy ba mét cao.

Cái nhảy này dường như tại bầy cừu bên trong cứ thể nhảy ra một cái sỏi, nhiều hơn để làm người khác chú ý có nhiều để làm người khác chú ý, liền phụ trách thủ quan Vương Ly cùng Lâm Uyển cũng không khỏi nhìn nhiều hấn vài lần.

"Thật kinh người thể năng, lúc trước người ta cũng bắt quá chỉ như vậy a",

Vương Ly nói qua, thủ chương phát một cái lại có hai người kêu lên một tiếng khó chịu bị hấn khí kinh quét bay ra ngoài.

Lâm Uyển cười nhẹ nói: "Thể thuật còn có thể, khí kinh quá yếu",

Hai người đối mặt mãnh liệt mà đến người đứng là hơi hốt, không tổn sức chút nào, ngẫu nhiên có người có thể tiếp được hai chiêu liền cho đi đi vào, nhưng trước mắt mới chỉ có thể tiến nhập hội trường người cũng bắt quá ba mươi số lượng.

"Hấn tới", Vương Ly không nhịn được cười một tiếng.

Diệp Nhiên lướt qua An Sâm trên không trung liền trở mình ba cái bỏ nhào thể năng để cho rất nhiều người giật nảy mình, mà hấn sau khi hạ xuống một khắc liên tục, tả xung hữu đột xuyên qua từng đạo thân ảnh, cường ép chống cự trọng lực như một đạo Tật Phong lướt ngang mà qua.

"Vèo",

Hấn mấy cái lách mình xuất hiện gần sát hội trường đại môn, lập tức hai đầu gối đập mạnh thẳng đến Vương Ly mà đến.

Cư nhiên áp dụng thể công, Vương Ly có chút thương thức địa nhìn hấn một cái, một tay phát một cái khí kinh bùng bùng, thủ chương nhìn như nhẹ nhàng để lại hấn trực kích mà đến nắm tay, đang muốn thuận tay nắm cổ tay của hấn bắt buộc làm theo đưa hấn vắng ra, Diệp Nhiên lại đột nhiên rơi xuống đất nắm tay co rút lại, trốn tránh qua hấn này nắm chắc sờ một cái, đề khí lên, dẫn khí trên thân, tay phải buông lỏng hóa thành chương thể cứng rắn kích Lâm Uyển.

Phía sau hấn vài đạo thân ảnh bỗng nhiên dừng lại, không khỏi là trộn mắt há hốc mồm mà nhìn nhìn hấn.

Tiểu tử này điên rồi? Hấn muốn đồng thời đối kháng Võ Bình Bảng trên hạng nhất?

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Long Xà Tầu

Chương 22: Long Xà Tầu

Nói dẫn khí cơ, thổ nạp như rồng, cao cấp thể thuật bên trong "Long Xà Tầu",

Lúc Diệp Nhiên sử dụng ra chiêu thức ấy thời điểm không chỉ là hấn người đứng phía sau trộn mắt há hốc mồm, liền một mực như lão tăng ngồi vào chỗ của mình lão đầu lão thái bà cũng nhìn về phía hấn.

Vương Ly cách long Bát Quái Chương ngưng thành long hình khí kinh theo Diệp Nhiên quyền trái lưu chuyển đến tay phải, ngang nhiên một chương cùng Lâm Uyển khí kinh đối chọi gay gắt, hai cổ khí kinh ầm ầm va chạm, Võ Bình Bảng trên người thứ hai đột nhiên rút lui một bước.

Mà Diệp Nhiên, vững như Thái Sơn

"Người . . .",

Lâm Uyển lông mày không khỏi nhăn lại, như thể nào cũng không nghĩ tới ban đầu học giả bên trong lại sẽ có loại cao thủ này.

Vương Ly cũng là trong nội tâm ngạc nhiên.

"'Long Xà Tầu' là tá lực kỹ pháp, các hạ có thể dùng hấn dẫn đường ta khí kinh, tá lực đả lực, chắc hấn chiêu thức ấy đã xuất thần nhập hóa",

"Không biết các hạ tính danh? Còn nhiều thời gian, làm bằng hữu như thế nào?",

Võ Bình Bàng trên đệ nhất nhân lại là mười phần khiêm tốn.

Nhưng Diệp Nhiên lại khẽ lắc đầu, hai tay cắm vào trong túi quần đi vào hội trường.

Người phía sau lại là một hồi xôn xao, tiểu tử này là ai a? Cùng Võ Bình Bàng trên hạng nhất giao thủ hơi chiếm thượng phong, còn như vậy ngạo khí, chẳng lẽ là đến từ Mật Tông cao thủ, hay là cái nào ẩn thế gia tộc cao nhân?

So với Diệp Nhiên trước một bước tiến nhập hội trường Á Ma cũng ngậy đại.

Trên mặt hắn còn có một cái bàn tay ấn, là vừa mới bị Lâm Uyển đánh, hắn tự nhận ở những người bạn cùng lứa tuổi cũng là cao thủ, nhưng ở Lâm Uyển thủ hạ cũng chỉ miễn cưỡng tiếp được hai chiêu.

Mà bối bao khách lại mạnh mẽ đến nước này?

Hắn ngơ ngác nhìn Diệp Nhiên từng bước một đi đến dải mảnh trước bàn, cầm lấy bút điền báo danh bề ngoài, từ đầu đến cuối đều một lời không phát.

Sau cái bàn mặt mạng lấy lão Hoa kính lão thái bà có chút hăng hái mà nhìn hắn, trêu tức mà nói: "Tiểu tử, trong miệng huyết xác định không ói ra sao?",

Diệp Nhiên tròn mắt đi lòng vòng, gượng chống lấy tiếp tục điền bề ngoài.

"Người chịu chính là nội thương, nếu không cẩn thận đem huyết nuốt xuống chảy ngược tiến trái tim hoặc là cái khác khí quan không chuẩn hội chết bất đắc kỳ tử ở chỗ này. . . .",

"Oa. . . Khục khục. . . .",

Nghe đến đó Diệp Nhiên cũng nhịn không được nữa, quay đầu phun ra một miệng lớn huyết, gần không được ho khan không ngừng.

"Bà mẹ nó, mẹ, tiểu tử này. . . .",

"Này tôn tử giả bộ còn rất như. . . .",

"Chết tiệt, thiệt thòi ta mới vừa rồi còn như vậy sùng bái hắn. . . .",

.

Đằng sau té xỉu một mảnh, tiểu tử này liền ba giây cũng không có có thể soái qua liền lộ ra nguyên hình.

Vương Ly cùng Lâm Uyển cũng hai mặt nhìn nhau, Vương Ly là cảm thấy thú vị, mà Lâm Uyển thì oán hận mà nhìn kia cái tại thổ huyết bóng lưng.

Đáng giận a, đường đường Vũ Bình bàng đệ nhị cư nhiên bị thanh niên sức trâu đùa bỡn.

Nhưng kế tiếp liền đến phiên Diệp Nhiên buồn bực.

Thấy hắn nhỏ một bãi nước miếng lão học, đeo lão Hoa kính kia cái lão thái bà lại chậm rì rì mà nói: "Đường như nhớ lộn, cho dù kia ngậm máu nuốt xuống cũng không có gì a. . .",

"Người. . .", Diệp Nhiên chùi miệng góc huyết phiên muộn nói: "Không mang theo khi dễ như vậy tiểu bối a, bà bà",

Ngây ra như phỏng lão đầu nói: "Người trẻ tuổi, lão nhân gia ông ta chỉ nhìn không quen có người ở trước mặt hắn lấp đầu to",

Diệp Nhiên: "...",

Liếc một cái bọn họ công nhân bài, lão thái bà công nhân bài trên viết "Xem bói", hai chữ, mà lão đầu công nhân bài trên thì là "Quan thế",

Quan thế hai chữ hắn không hiểu cái gì ý tứ, nhưng xem bói lại là biết.

Hồng Diệp Học Viện trong có mấy cái Lão Quái Vật là nổi danh, trong đó có được "Xem bói" tên cửa hiệu chính là truyền kỳ Quê Sư Cao Thái Thanh, nằng lúc còn trẻ cũng đã là hường dự trong ngoài quê bói đại sư, một tiếng đo lường tính toán chưa từng có phạm sai lầm qua.

Trong đó nổi danh nhất chính là về Bạo Lưu Thành đo lường tính toán.

Ba mươi năm trước Bạo Lưu Thành còn là một cái truyền thống thành thị, do đại lĩnh chủ đồ lớp cai quản, tại đồ lớp đang lúc thịnh niên thời điểm Cao Thái Thanh liền nổi tiếng. Bạo Lưu Thành rất nhanh sẽ không còn lĩnh chủ chức vị này, nó sẽ trở thành một tòa tự do thành thị.

Phía sau quả nhiên ứng nghiệm, đồ lớp tòa thành tại một cái ban đêm bị tập kích, hấn suất lĩnh còn thừa không nhiều lắm tàn binh bại tướng chạy trốn Lục

Ma Rừng Rậm, mà Bạo Luru Thành đã trở thành một cái mở ra, tự do địa phương, không còn có người dám tự xưng lĩnh chủ.

Ngoài ra còn có mười hai năm trước hắc nguyệt sự kiện, song mặt trời cùng thiên tai họa. . . .

Trước mắt mới chỉ nâng đo lường tính toán còn không có phạm sai lầm qua.

Hiện tại không có ai lại gọi nàng Cao Thái Thanh, cũng gọi nàng "Thái Thanh bà bà", đương nhiên, càng nhiều là chỉ có "Bà bà" như vậy tôn xưng, mang theo lão Hoa kính lão tâm cơ biểu chính là kia cái kỳ nhân Cao Thái Thanh? Cái này cái ngồi ở nàng bên cạnh lão đầu là ai?

Diệp Nhiên vừa viết vừa nghĩ lấy.

Ghi đến "Thần thuộc" kia một lan đang muốn móc ra thần bài, lão thái bà nói: "Không cần, ngươi là Ái Thần Phù Nhị Nhã thần tuyền giả",

Quả nhiên là Cao Thái Thanh, Diệp Nhiên nhìn nhìn nàng là mục quang trở nên tôn kính.

Nhưng ở nơi này cá nhân thời điểm, âm thanh chói tai từ phía sau truyền đến.

"Ái Thần Phù Nhị Nhã, ha ha, đây là cái đồ bỏ đi gì thần? Từ trước đến nay cũng không có nghe nói qua a, Diệp Nhiên, ngươi có phải hay không tại ven đường tùy tiện tìm cái nhị đại thần hay là đòi thứ ba thần?"

Á Ma bước chân đi thông thả đã đến phía sau hắn.

Hắn khiêu khích trần trụi, Diệp Nhiên khẽ nói: "Là ngươi tổ tông, ngươi loại ngu vk nờ~",

Một người quanh co lòng vòng, một người thẳng trực tiếp.

Á Ma ha ha cười nói: "Bối bao khách chính là bối bao khách, dùng từ thật sự là thô tục không chịu nổi a",

"Không phục sao? Ngu ngốc", hắn làm cái "Thình" thủ thế.

Lúc này Diệp Nhiên bỗng nhiên phát giác chính mình mắng có chút đơn điệu, hết lần này tới lần khác lại muốn không ra cái gì mới lạ từ, hắn từ nhỏ bị người khi dễ thời điểm đều là không phục liền làm, miệng pháo thật sự là không có mấy lần, bây giờ Diệp Nhiên cũng cùng năm đó đồng dạng, luôn là chính diện làm, từ trước đến nay cũng không kính sợ.

Á Ma cũng là không học vấn không nghề nghiệp, ngoại trừ thăm hỏi người ta nữ tính cũng sẽ không cái khác, mắng chửi người phương diện công lực rõ ràng không đủ, bị Diệp Nhiên trả câu miệng cư nhiên không biết nên như thế nào nói móc trở về.

Rốt cuộc hắn là quý tộc, không thể như Diệp Nhiên như vậy thô tục, nơi đây lại là Hồng Diệp Học Viện, cấm tư đấu, lập tức nội tâm mười phần phiền muộn, hai lần khiêu khích cũng không có có thể lấy lại danh dự.

Cao Thái Thanh hắng giọng một cái nói: "Muốn mắng ra ngoài mắng, muốn đánh nhau ra ngoài đánh, nếu cũng không muốn cút ngay đi thành thành thật thật cuộc thi, Diệp Nhiên, ngươi tại đệ nhị trường thi, ngốc đại cả tử, ngươi tại đệ tam trường thi",

Ngốc đại cả tử, người. . . lão thái bà bắt công cũng quá rõ ràng a.

Á Ma lại là một hồi hỏa đại, nhưng đối với lấy Hồng Diệp Học Viện này {Thái Đầu} lại không thể nổi giận, lập tức một lời lừa gạt lại phát tiết ở trên người Diệp Nhiên.

"Tiểu tử, mầy lỳ. . . .",

"Có ngươi tề liệt",

Hắn còn chưa nói xong Diệp Nhiên lại một câu đánh trở về, khinh thường nhìn Á Ma liếc một cái, cầm lấy Cao Thái Thanh đưa tới tiểu bài tử đi đến bên trái trong lối đi nhỏ, trực tiếp đi vào bên cạnh đệ nhị đang lúc trong phòng học.

Á Ma khí nổi trận lôi đình, hắn ngốc tại chỗ đứng một hồi lâu mới lắng lại dưới lửa giận trong lòng, trên mặt lại khôi phục thành A Đặc gia kia phó bất cần đời phái đoàn, sờ lên trong túi cuộc thi bài đi về hướng bên phải đi ra.

Sau lưng lão thái bà nói thầm âm thanh lại truyền tới.

"Ngốc đại cả tử tử, chết sĩ diện chịu khổ "

...

Á Ma nắm chặt lại nắm tay nhanh chóng tiêu thất tại đi ra.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Dao kiếm

Chương 23: Dao kiếm

Thi viết qua đi Diệp Nhiên ủ rũ mà đi xuất trường thi.

Mặc kệ hán cổ nào dụng công, tại tri thức phương diện cuối cùng là chênh lệch cùng tuổi quá nhiều người, nhìn nhìn một trương Trương Dương tràn lấy khuôn mặt tươi cười từ trong trường thi đi ra, Diệp Nhiên trong nội tâm không khỏi thở dài một tiếng.

Cửa ải này cuối cùng là khổ sở a.

Nhưng mơ hồ lại cảm thấy tựa hồ có chút hi vọng, bởi vì trước hai cái cửa khẩu lại đào thải gần người của 90%.

Cuối cùng tham gia cuộc thi đệ tử không cao hơn một trăm, trúng tuyển cuối cùng lời võ khảo thi kết quả còn chiếm đầu to.

Như vậy vừa nghĩ sa sút tâm tình ít nhiều tốt một chút.

Xa xa trông thấy Á Ma cũng từ bên phải lối đi nhỏ đi ra, hần nhắc chân đi ra trường thi, hần quả thực không muốn lại cùng người này làm nhiều dây dưa.

Hồng Diệp Học Viện ngoại Vân Mộng đang ôm một cái cái hộp nhỏ bồi hồi, thấy xa xa trong dòng người Diệp Nhiên, nàng nhón chân lên phát phát tay.

Một cử động kia hấp dẫn không ít mục quang, Diệp Nhiên lách vào hơn người bày chạy chậm đến bên người nàng.

"Vân Mộng, sao ngươi lại tới đây?",

Vân Mộng cười nói: "Hôm nay ngươi cuộc thi, ta làm sao có thể không đến đây này? Đi, chúng ta đi chúc mừng một chút",

Nàng kéo tay của Diệp Nhiên.

Tại cách sống trên sinh ra Vân gia Vân Mộng cùng khu dân thường cô nhi Diệp Nhiên không thể nghi ngờ có rất lớn bất đồng.

Đối với Vân Mộng mà nói cử hành yến hội chúc mừng trong sinh hoạt vui vẻ sự tình thật là bình thường, sinh nhật, ngày lễ cùng với một ít trọng yếu thời gian đều tìm quán trà hoặc giá cao nhà hàng chúc mừng một phen.

Diệp Nhiên lại hoàn toàn bất đồng, từ sinh ra đến bây giờ 16 năm trong hần liền sinh nhật của mình cũng chưa từng chúc mừng qua.

Lan tạ trên đường cái Hermes từ điểm trước sau như một kín người hết chỗ, gian phòng này đập vào thương nghiệp chi thần Hermes danh hào từ điểm là do Hermes khí trọng nhất mười hai người thần tuyển gia kinh doanh, người xưng "Mười hai đại nãi", tại Bạo Lưu Thành giới kinh doanh địa vị cực cao.

Tại Thổ Nhân tộc nhân viên phục vụ dưới sự dẫn dắt Vân Mộng cùng Diệp Nhiên theo thang lầu đi đến lầu hai trong gian phòng, Vân Mộng đem cái hộp nhỏ đẩy tới Diệp Nhiên trước người nói: "Diệp Nhiên, mở ra nhìn xem, đây là đưa lễ vật của ngươi",

Diệp Nhiên mở hộp ra, vào ban ngày khoe mắt của hần dưới chiếu ra hai đạo lợi mang, trước mắt hần không khỏi sáng ngời.

Trong hộp một đao một kiếm nằm ngang.

Đao kiếm chiều dài đều chẳng qua năm tấc, nhưng toàn thân màu xanh lá cây, trên mũi đao hiện ra ánh sáng lạnh, càng kỳ dị chính là này hai kiện binh khí tốt nhất như hiện ra điểm một chút lục sắc óng ánh mang, vừa nhìn liền không phải Phàm Phẩm.

Đao kiếm phía dưới còn có một bộ hắc sắc y phục.

"Đây là. . . .",

"Ồ Nhi Khổng Thiết Tượng Phô ải nhân chế tạo, cùng thần khí có không ít chênh lệch, bất quá cũng coi như thượng phẩm",

Ô Nhĩ Khăng là Hóa Thần kiêm rèn đúc chí thần, hán cũng là một người cổ quái Thần Tộc, hán cũng không lựa chọn nhân loại với tư cách là hán thần tuyển giả, cũng không phải Đại Thông Minh nhưng chịu chịu khổ nhục ái nhân chịu sâu thẩm hán coi trọng, Thiết Tượng Phô của hán trong thuần một sắc đều là ái nhân.

Ô Nhĩ Khăng Thiết Tượng Phô cũng không đối ngoại mở ra, hán chỉ làm đại gia tộc sinh ý, tuy giá cả ngất cao đắt đỏ nhưng chưa từng có người nào phàn nàn qua một câu.

Tại Bạo Lưu Thành, thậm chí cả người thế, Ô Nhĩ Khăng Thiết Tượng Phô rèn đúc xuất binh khí chính là thượng phẩm bên trong thượng phẩm, tiếp cận thần khí đại danh từ.

Ngoại trừ Ô Nhĩ Khăng tự tay chế tạo binh khí, trên đời này có rất ít đoán tạo sư có thể đánh tạo ra so với Ô Nhĩ Khăng Thiết Tượng Phô trung phẩm chất càng cao binh khí.

Lấy thân phận Diệp Nhiên cùng địa vị, nguyên bản dù cho phần đầu cả đời cũng đừng nghĩ để cho Ô Nhĩ Khăng Thiết Tượng Phô vì hán chế tạo một kiện binh khí, như vậy nguyện vọng hán thậm chí ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ, nhưng Vân Mộng lại đơn giản địa giúp hán thực hiện nguyện vọng này.

Cầm chặt đoản đao chuôi đao thì một cỗ tình cảm ấm áp truyền vào lòng bàn tay, lưỡi đao tại ngón giữa tự nhiên lật qua lật lại, màu xanh lá cây đoản đao phẳng phát cùng cánh tay của hán hòa làm một thể, hán nhất thời liền yêu thích không buông tay.

Vân Mộng cười nói: "Cái này thích khách bổ phục ta cảm thấy rất thích hợp ngươi, liền thuận tay mua, vừa vận gom góp thành một bộ, đội võ khảo thi thời điểm liền mặc này một thân đi thôi, nhất định sẽ bị Hồng Diệp Học Viện trúng tuyển",

"Vân Mộng, cảm ơn ngươi",

Diệp Nhiên nói.

Hán và Vân Mộng nhận thức đã lâu như vậy, chưa từng có nói qua "Ta" chữ, nhưng lần này kim lòng không được, tùy tâm mà phát

Vân Mộng thon dài bàn tay trắng nõn cho hán rót một chén rượu cười nói: "Này vốn là ngươi nên được, lấy cố gắng của ngươi vốn nên đạt được càng nhiều, chỉ là tạm thời vận bất lực, ngươi cũng không nên nhụt chí a",

Diệp Nhiên nói: "Đương nhiên sẽ không, ta tuy thời vận bất lực, nhưng có ngươi, có Phù Nhị Nhã đã rất thỏa mãn. . . .",

Nói đến đây trên mặt không khỏi đỏ lên, ý thức được có chút ái muội, vội hỏi: "Ta là nói có ngươi tốt như vậy bằng hữu. . . .",

Vân Mộng buồn cười.

Thổ Nhân tộc phục vụ viên rất nhanh bưng lên một cái đĩa cái đĩa thức ăn, mùi thơm nhất thời tràn ngập toàn bộ phòng.

Vân Mộng lại cho hán rót một chén rõ ràng từ dùng nước ô mai, nói: "Diệp Nhiên, nghe nói lần này võ khảo thi sẽ có thần tuyển giả tham gia",

Diệp Nhiên nói: "Ta biết, ta cũng là thần tuyển giả nhất",

"Ta là nói. . . Tất cả đại thần điện thần tuyển giả", Vân Mộng sửa sang búi tóc nói: "Đệ Lục Thiên Thần Điện, Lôi Thần Điện cùng người của Vũ Anh Điện, bọn họ cũng sẽ tham gia lần này võ khảo thi",

"Đệ Lục Thiên Thần Điện. . . .", Diệp Nhiên không khỏi khê giật mình.

Thần Điện người tham gia Hồng Diệp Học Viện võ khảo thi làm cái gì? Luận cấp bậc Thần Điện không phải là so với tất cả đại học viện cao hơn sao? Học viện đệ tử sau khi tốt nghiệp không thiếu được muốn đi vào Thần Điện tẩy luyện một phen tài năng thành tựu cao thủ chỉ lộ.

Tiền Long, chôn cất thần diệt bọn người không ngoại lệ.

Thần Điện đối với học viện thái độ từ trước đến nay là xỉ mũi coi thường, đã như vậy có tại sao phải phái người tới tham gia Hồng Diệp Học Viện võ khảo thi?

Hơn nữa Bạo Lưu Thành bên trong chân chính trên ý nghĩa Thần Điện chỉ có một tòa, chính là Lôi Thần Thor Lôi Thần Điện.

Đệ Lục Thiên Thần Điện cùng Chiến Thần Ares Vô Linh, vô anh, Vô Thánh ba điện đều độc lập bên ngoài, không thuộc về bất kỳ thành thị, không thuộc về bất kỳ thế lực.

Đệ Lục Thiên Thần Điện người tới, sẽ có Mật Tuyết sao?

Nếu như gặp lại lời của nàng vừa muốn như thế nào đối mặt nàng? Nghĩ tới đây lông mày không khỏi nhíu lại.

Thấy hán như có điều suy nghĩ bộ dáng, Vân Mộng khẽ cười nói: "Thần Điện người tham gia võ khảo thi tuy kỳ quặc, nhưng cũng không phải chuyện gì xấu, có lẽ đây chỉ là học viện cùng Thần Điện ở giữa một lần giao lưu, ngươi cũng có thể tiếp xúc đến chân chính thần tuyển giả",

Chân chính thần tuyển giả, những lời này tựa hồ rất có thâm ý.

Diệp Nhiên ngẩng đầu nhìn nàng một cái.

"Diệp Nhiên, chờ ngươi cùng chân chính thần tuyển giả tiếp xúc qua có lẽ sẽ có tâm suy nghĩ",

"Vân Mộng, ngươi chỉ chính là cái gì?",

Vân Mộng nói khẽ: "Về ngươi, về thần tuyển giả thân phận, còn có. . . Phù Nhị Nhã",

"Cái gọi là thần tuyển giả, là chỉ bị thần chọn trúng, đồng tiến nhập thần điện học tập thần năng lực người, từ nơi này khái niệm nhìn lại ngươi cũng không phải chân chính thần tuyển giả, Phù Nhị Nhã tuy chọn trúng ngươi, nhưng trên người nàng không có cái gì năng lực có thể cho ngươi học tập. . . .",

Nói đến đây Diệp Nhiên trong nội tâm bỗng nhiên nhảy dựng, lúc trước một mực mông lung địa phương trở nên sáng tỏ thông suốt, cho tới nay bởi vì Phù Nhị Nhã mà bị che dấu tàn khốc cũng thoáng cái trở nên rõ ràng.

"Nếu như nàng một mực vô pháp phát triển, vô pháp khiến cho ngươi trở nên mạnh mẽ, có lẽ có một ngày ngươi không thể không vứt bỏ Phù Nhị Nhã, thuộc sở hữu tâm thần "

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Nhị đại thần

Chương 24: Nhị đại thần

Lời của Vân Mộng để cho Diệp Nhiên đột nhiên bừng tỉnh.

Đúng vậy a, trở thành thần tuyển giả không phải là vì tiến nhập Thần Điện, học tập thần năng lực sao?

Nếu như vô pháp làm được điểm này cái gọi là thần tuyển giả danh xưng bất quá là một truyện cười.

Những cái này đều là rõ ràng, thần địa vị bất đồng, thần tuyển giả địa vị cùng kết quả cũng tất nhiên bất đồng.

Phù Nhị Nhã lại không thấy Thần Điện cũng không có bày ra qua thần năng lực, làm nàng thần tuyển giả thì có ích lợi gì đâu này?

Nhưng. . . . Đây là hấn vứt bỏ Phù Nhị Nhã lý do sao? Cũng bởi vì ngoại trừ trái tim đó bên ngoài lại cũng không có cái gì có thể cho chính mình rồi?

Diệp Nhiên lắc đầu: "Ta sẽ không cách nàng mà đi, cũng không muốn thuộc sở hữu tâm thần. . .",

Tuy Thần Tộc hoàn toàn không để ý một người nhân loại đồng thời thuộc sở hữu hai cái thậm chí nhiều hơn, nhưng Thần Tộc cao ngạo cùng tự tôn không cho phép bọn họ làm như vậy.

Dù cho trộm cướp người thủ hộ thần, lấy không biết xấu hổ nổi tiếng Thần giới Hermes cũng sẽ không từ thần tuyển giả bên trong chọn lựa thuộc về mình thần tuyển giả.

Trước mắt mới chỉ cũng liền năm đó một đời kỳ tài lãng tử Hàn Phi cá từng đồng thời bị Tửu Thần Bax cùng Chiến Thần Ares nhìn trúng qua, cũng là số lượng không nhiều lắm trở lại vị trí cũ thần tuyển giả nhất.

Trở lại vị trí cũ thần tuyển giả, đặc biệt là đồng thời thuộc sở hữu nhiều vị thần minh thần tuyển giả.

Diệp Nhiên tự giễu mà cười nói: "Cho dù ta nghĩ, cũng sẽ không có cái khác thần chọn trúng ta đi",

Vân Mộng nói: "Vậy, nếu có đâu này?",

Diệp Nhiên nhìn nàng một cái, nàng xinh đẹp con mắt cũng nghiêm túc nhìn mình.

"Nếu có", Diệp Nhiên nói: "Trừ phi có thể tiếp nhận ta thuộc sở hữu Phù Nhị Nhã, bằng không không có thương lượng. . . .",

Tựa hồ là đột nhiên nghĩ đến cái gì, hần đột nhiên cười cười: "Vân Mộng, người nhất định không nghĩ được, Phù Nhị Nhã cư nhiên là nhị đại thần",

"Nhị đại thần?",

Nghe được ba chữ kia Vân Mộng trong mắt kinh ngạc chợt lóe lên.

Thần Tộc cùng Nhân Tộc bất đồng, nhân loại xuất hiện ở đại lục đến nay sớm đã phân ra không rõ sinh sôi nảy nở ít nhiều thay.

Nhưng Thần Tộc trước mắt mới chỉ có bốn đời.

Đời thứ nhất Thần Vương Zeus cùng mấy vị thần hậu thống lĩnh Thần giới, cao cao tại thượng, trước mắt mới chỉ còn không có người thấy bọn họ chân dung.

Đời thứ hai thần là Athena, Thor, Ares đợi thành danh đã lâu thần, bọn họ hàng lâm nhân thế, quảng thu thần tuyển giả.

Tại Nhân Tộc mà nói trở thành nhị đại thần thần tuyển giả là lựa chọn tốt nhất, bọn họ cường đại, có uy tín, mặc dù tại Thần giới cũng là không thể bỏ qua tồn tại.

Mà đời thứ ba thần phần lớn bừa bãi vô danh, ngẫu nhiên cũng sẽ xuất hiện một hai cái danh chấn Thần giới, thí dụ như Địa Mẫu chi từ an khang, nhưng đại đa số cũng còn không có lớn lên, thần lực còn không có hoàn toàn thức tỉnh, lại còn bọn họ phát triển chu kỳ thật dài.

Về phần bốn đời thần, bọn họ chính là trong thần tộc mới nhất, cũng là tối đau buồn thúc một đời, bởi vì vừa "Sinh ra" không lâu sau, bọn họ bất quá so với người bình thường mạnh mẽ một chút, còn cần dài đằng đặc thời gian đi phát triển.

Xét đến cùng bốn đời thần là dựa theo bối phận quy thuận loại, sinh ra càng sớm càng có ưu thế.

Đây là Thần Tộc cùng Nhân Tộc khác nhau.

Thần Tộc là Tiên Thiên chủng tộc, tất cả năng lực bẩm sinh, nhưng cần dài đằng đặc phát triển chu kỳ, dứt khoát bọn họ có đầy đủ tuổi thọ, ngắn thì mấy ngàn năm, lâu là vài vạn năm, thậm chí vô hạn.

Mà Nhân Tộc thuộc về hậu thiên chủng tộc, tuổi thọ mặc dù ngắn, phát triển cực nhanh.

Nguyên bản Vân Mộng cho rằng Phù Nhị Nhã là bốn đời thần.

Thuộc sở hữu bốn đời thần, trở thành bốn đời thần thần tuyển giả trên cơ bản sẽ cùng tại một truyện cười, cho nên mỗi lần Diệp Nhiên không thể không nói ra chính mình là Ái Thần Phù Nhị Nhã thần tuyển giả thì đều có người chê cười hần.

Đại khái cho dù ai cũng sẽ không cho rằng Phù Nhị Nhã yếu như vậy la lý sẽ là nhị đại thần a.

"Là thực, người xen", Diệp Nhiên móc ra tiểu thần bài, thần bài phía dưới ấn ký là hồng sắc.

Nhị đại thần dấu hiệu sắc.

Một đời thần dấu hiệu sắc là kim sắc, nhị đại vì hồng sắc, đời thứ ba là hắc sắc, bốn đời là lục sắc.

Vân Mộng tiếp nhận tiểu thần bài nhìn nhìn, không khỏi lộ ra trầm tư được thần sắc: "Dích thực là nhị đại thần, nhưng nàng vì cái gì. . . .",

Nàng còn chưa nói hết, nhưng ý tứ đã rất rõ ràng.

Diệp Nhiên nói: "Ai biết được? Khả năng Phù Nhị Nhã phát triển so với người khác chậm a",

Nhưng là không đến mức chậm đến loại tình trạng này a, tiểu nha đầu này thật là quái, ồ,. . ., nàng là nhị đại thần, cùng Athena, Ares đợi thần là một cái bối phận, kia nàng lại làm sao có thể chỉ có chín tuổi?

Hai người tựa hồ đều đã nghĩ đến vấn đề này, liếc nhau đều phát hiện lẫn nhau trong mắt kinh dị.

"Ách. . . Nàng sẽ không đã sống mấy ngàn năm a. . . .",

Bữa cơm này ngay tại hai người lung tung phỏng đoán trúng qua đi, Diệp Nhiên lúc về đến nhà Phù Nhị Nhã đang an tĩnh địa ngồi ở bên giường vẽ tranh.

Nàng gần đây mười phần khác khổ, chỉ cần có thời gian liền vẽ tranh.

Thấy Diệp Nhiên trở về nàng cười vui vẻ cười, đang vẽ trên bảng viết: "A Nhiên, com trong nôi",

"Ừ. . . Ah. . . Ta đã ăn", Diệp Nhiên không yên lòng địa ngồi ở bên cạnh bàn.

Mục quang thỉnh thoảng liếc về phía Phù Nhị Nhã, trong nội tâm nghĩ đến hẳn là nói bóng nói gió hỏi nàng hay là trực tiếp hỏi nàng.

"Làm sao vậy, A Nhiên?", Phù Nhị Nhã hiển nhiên cảm nhận được ánh mắt của hắn, đang vẽ trên bảng viết xuống một nhóm chữ nhỏ.

"Khục. . . Không có gì. . . Ta là muốn hỏi. . . Ngươi năm nay mấy tuổi?",

Tính toán đã xong, hắn còn là quyết định gọn gàng hỏi nàng.

Phù Nhị Nhã tách ra tách ra ngón tay, rất nghiêm túc nghĩ nghĩ, đang vẽ trên bảng viết: "Chín tuổi",

"Thế nhưng là ngươi là nhị đại thần. . .",

"Nhị đại thần là cái gì?", bản vẽ trên lại thêm một hàng chữ, Phù Nhị Nhã mê mang mà nhìn nàng.

"Chính là. . . Chính là cùng Athena, Thor bọn họ cùng thế hệ, vốn nên đã sống mấy ngàn tuổi thần, có thể hô phong hoán vũ, di sơn đảo hải, khí động núi sông, thần lực phi thường cường đại kia một loại", Diệp Nhiên có phần phí chút miệng lưỡi mới miễn cưỡng cho nàng giải thích rõ ràng.

Nhưng Phù Nhị Nhã vẫn cái hiểu cái không, đang vẽ trên bảng viết: "Không hiểu, Phù Nhị Nhã mới chín tuổi",

Thoạt nhìn muốn để cho nàng đem tuổi của mình vấn đề giải thích rõ ràng thật sự là làm khó nàng, nhưng Diệp Nhiên lại linh cơ khẽ động hỏi: "Vậy ngươi còn nhớ rõ chính mình ba ba mà mà sao?",

"Nhớ rõ", Phù Nhị Nhã viết: "Một cái lão đầu",

Đây coi là cái gì đáp án?

Diệp Nhiên phiền muộn nói: "Lão đầu? Là ngươi ba ba?",

Phù Nhị Nhã gật gật đầu.

Đây là có thể hỏi ra toàn bộ, tuy không biết vì cái gì, nhưng tiểu nha đầu này đích đích xác xác chỉ có chín tuổi.

Cũng đích đích xác xác là nhị đại thần.

Được rồi, tuy cổ quái nhưng vẫn là trước bất kể nó, Diệp Nhiên từ phòng ngủ lấy ra "Mạch Lạc Khí Ky" cùng "Vạn Vật Bản Nguyên", vừa mở ra sách một đạo thân ảnh đập vào mi mắt.

Màu thủy lam làn váy, buộc ở sau ót, rủ xuống ở sau lưng tóc dài, vượt qua tại trên lưng trường kiếm. Một người tựa như ảo mộng thiếu nữ từ khu dân thường đi ra, tại bùn ngói trên đường chậm rãi đi tới, trên mặt như có điều suy nghĩ.

Thiếu nữ trong lúc lơ đãng ngẩng đầu, Diệp Nhiên như có cảm giác, hừ một tiếng kéo bức màn.

"Mặt Tuyết tỷ tỷ, làm sao vậy?",

Bùn ngói trên đường, đi ở phía trước thiếu nữ quay đầu lại hỏi sau lưng thiếu nữ.

Tựa như ảo mộng thiếu nữ thu hồi ánh mắt, buồn vô cớ như đất đai bị mất lác đác: "Không có gì, chúng ta đi thôi",

"Chúng ta nhanh chút a, bằng không thì bị Lôi Thần Điện cùng Vũ Anh Điện đám người kia vượt lên trước nữa nha",

. . .

Giữa trưa nghỉ trưa, không cần thận ngủ thẳng tới mười điểm mới tỉnh, ai..

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Thần Điện người tới

Chương 25: Thần Điện người tới

Hôm nay là yết bảng ngày, sáng sớm rất nhiều người liên tục họp tại Hồng Diệp Học Viện cửa thông cáo bản trước.

Diệp Nhiên cũng sớm đến, ra ngoài ý định, hẳn trận đầu tỷ thí cư nhiên qua, tuy khảo thi ba mươi sáu phần ra, nhưng hẳn quả thật là xếp hạng bảng danh sách cuối cùng một người.

Như vậy, chỉ cần qua trận thứ hai thi viết lần này nhập học liền nắm chắc.

Sau lưng truyền đến chặc chặc tiếng thán phục, một đám quần áo nghiêm minh thanh niên nam nữ bước đi, thuần một sắc lam sắc Trường y, ngực để làm người khác chú ý lời điện đánh dấu, tiến nhập đám người bọn họ mỗi cái đều tốt như hạc giữa bầy gà, mỗi người nhìn quanh thời điểm đều tốt như tài trí hơn người.

"Là người của Lôi Thần Điện, lời đồn đãi là thực ai, Thần Điện người cũng phải tiến nhập Hồng Diệp Học Viện học tập",

"Nghe nói còn có mối vào Thần Điện thần tuyển giả muốn tham gia cuối cùng một hồi võ khảo thi đâu",

"Không thể nào, bọn họ tham gia lời không phải là thắng dễ dàng sao? Chúng ta còn tham gia làm gì vậy?",

"Ai biết được? Nghe nói tham gia võ khảo thi còn có mấy cái là đã có chút danh tiếng người, Vũ Anh Điện tại đột nhiên, nghe nói hẳn trước đó không lâu mới từ Liệp Thần Tộc hung danh bên ngoài Ma Từ đó thủ hạ thoát được một cái mạng, Lôi Thần Điện Tất Ma sư, nghe nói gia hỏa kia được xưng là mười năm vừa thấy thiên tài, liền Lôi Thần Thor đều đã từng triệu kiến hẳn đâu, không biết là kia hai cái thằng quý không may hội đánh lên bọn họ",

Liệp Thần Tộc, Ma Từ.

Hai cái này danh tự Diệp Nhiên ngược lại là nghe nói qua, trên cái thế giới này có thần tồn tại, đó là đương nhiên cũng có Ma tộc tồn tại.

Nhân, Thần, Ma tam tộc tại đại lục hiện lên thế chân vạc xu thế, Thần Ma hai tộc cừu hận chính là nhiều thế hệ di truyền, không thể điều hòa.

Bị Thần Tộc chọn trúng người bị trở thành thần tuyển giả.

Mà bị Ma tộc chọn trúng người được xưng là Liệp Thần Tộc, Thần Tộc lại lại thuộc về Liệp Ma của mình quân đoàn, Thần Ma hai tộc ở giữa cừu hận bởi vậy có thể thấy được rõ ràng.

Đem so sánh ra Nhân Tộc thái độ đã làm cho nghiêng ngã, không chỉ tham dự Thần Ma hai tộc tranh đấu, liền thái độ đều lập lòe nước đôi, hết lần này tới lần khác Thần Ma hai tộc cũng không thể đắc tội này đại lục ở bên trên số lượng tối đa, cũng tối không thể bỏ qua lực lượng khổng lồ.

Liệp Thần Tộc trong có hai người nhất xú danh vang dội, bị đại lục ở bên trên tất cả Thần Tộc truy nã, một cái là khủng bố thợ săn Y Phàm, cũng có người gọi hẳn Satan chi tử, hẳn cố chấp địa liệp sát đời thứ ba thần cùng bốn đời thần, phạm là rơi xuống trong tay hẳn ít người có thể lưu lại toàn thi.

Một cái là giết Thần Ma từ thạch phạm, người này không chỉ lãnh huyết vô tình, hơn nữa cực kỳ càn rỡ, từng độc thân xâm nhập Đệ Lục Thiên Thần Điện, Athena tự mình xuất thủ cũng không thể lưu nàng lại.

Rất nhiều người đoán chừng đơn thuần chiến lực lời được xưng là Bạo Lưu Thành đệ nhất cao thủ Tiềm Long cùng được xưng là "Hắc Ma kiếm" chôn cất thần diệt cũng chưa chắc so ra mà vượt bọn họ, cho nên tại đột nhiên có thể từ Ma Từ thủ hạ chạy trốn đã là rất đáng nhắc tới chuyện.

Tuy như vậy thành danh phương thức rất xấu quỳ. . . .

"Nghe nói Đệ Lục Thiên Thần Điện Mật Tuyết cũng là khó gặp nhân tài mới xuất hiện, lại càng là có 'Diễm Tuyết Thần Điện' thanh danh, nàng hội tham gia võ khảo thi sao?",

Tiếng nghị luận lại truyền vào Diệp Nhiên trong tai.

Hắn lông mi giật giật, càng là không muốn nghe đến cái tên này ngược lại càng là tránh không khỏi.

Nàng tại Đệ Lục Thiên Thần Điện ngược lại là so với chính mình nghĩ còn chịu coi trọng, a, không biết là nên hâm mộ hay là nên trào phúng mình một chút nha.

"Nàng chắc có lẽ không tham gia a, nghe nói nàng đã là Đệ Lục Thiên Thần Điện 'Băng sơn nữ thần', luận danh khí so với tại đột nhiên cùng Tất Ma sư còn lớn hơn đâu",

"Bất quá, ta nghe nói Thần Điện lần này phái nhiều như vậy thành danh cao thủ tiến nhập Hồng Diệp Học Viện còn có nó mục đích của hẳn. . . .",

.

Các loại tiếng nghị luận truyền vào màng tai, âm mưu luận, bất mãn âm thanh thay đổi dần ảm ỉ, Diệp Nhiên không khỏi tâm phiền ý loạn.

Hắn cũng không biết là bởi vì những người này lú lú còn là bởi vì đột nhiên nghe được kia cái vốn đã dần dần sắp từ trái tim lau đi danh tự.

Hắn cúi đầu bước nhanh trong đám người đi ra, cũng không phương phía trước ba người trước mặt mà đến.

Đi ở phía sau chính là một người bình thân không có gì lạ thiếu nữ cùng một cái có chút cường tráng thanh niên, trầm trọng ngân sắc áo giáp đưa hắn cơ bắp sừng rồng kết cánh tay bó chặt chẽ, rộng trên mặt đã nghiêm túc lại âm trầm.

Đi ở phía trước bọn họ thiếu nữ một bộ màu thủy lam váy dài, tựa như họa bên trong Tiên Tử, nàng không yên lòng đi tới.

Hai người đều có tâm sự, ai cũng không có chú ý người trước mắt, sau đó chỉ nghe thấy một tiếng kêu rên, Diệp Nhiên một cái lao đảo té lăn trên đất.

Rồi mới hắn vẫn không có thể tới gần thiếu nữ, trên người nàng liền có một đạo như mặt nước gợn sóng khuếch tán mà ra đưa hắn đạn đến trên mặt đất.

Thiếu nữ cả kinh, phục hồi tinh thần lại, vội vươn tay ra.

"Người không có việc gì. . . .",

Nàng lời còn chưa dứt, duỗi ra tay cũng ngừng ở giữa không trung, trước mắt lạnh lùng gương mặt theo khắc sâu ký ức từng màn trong đầu hiển hiện.

Đã nhớ không rõ hắn bao nhiêu lần vì mình cùng khu dân thường những cái kia lưu manh đánh cho đầu rơi máu chảy, cũng nhớ không rõ hắn bao nhiêu lần vội vàng mưa gió công tác, chỉ vì hai người có thể có một miếng ăn no bụng.

Nàng có thể nhớ rõ chính là kia cái đêm mưa, kia cái còn thân thể gầy ốm chặt chẽ nắm chặt thạch đao trắng đêm thủ hộ tại bệnh của mình trước giường, nghe ngoài cửa đến đi đi, mưu đồ làm loạn tiếng bước chân cảnh giác suốt cả đêm.

Nàng còn nhớ rõ thiếu niên này cẩn thận tính toán hai người tích góp thì toát ra tới hiểu ý tiểu ý, nàng càng nhớ rõ cái ngày đó, Thần sư nói rõ ý đồ đến hắn rồi đột nhiên cô đơn thần sắc. . .

Diệp Nhiên cũng là sắc mặt cứng đờ, trước mắt môi đỏ cái mũi đẹp đề tinh xảo, một thân khí chất thoát tục thiếu nữ cùng trong trí nhớ kia cái tổ lấy quần thoa, quần áo mộc mạc cũng không dấu dung mạo nữ hài dần dần trùng hợp.

Sau đó lại dần dần chia lìa.

Hắn tự giễu địa cười cười, cho dù ngàn tránh vạn tránh cũng tránh không khỏi, cho dù duyên phận nhất định để cho bọn họ gặp nhau lần nữa thì phải làm thế nào đây?

Đã từng cùng hắn sống nương tựa lẫn nhau kia cái gọi Mật Tuyết tiểu cô nương đã là Đệ Lục Thiên Thần Điện "Băng sơn nữ thần".

Mà Diệp Nhiên vẫn là Diệp Nhiên đó, nghèo khổ không nơi nương tựa, ăn bữa hôm lo bữa mai Diệp Nhiên.

Này mọi chuyện đều tốt như vô tình lưỡi dao đau đớn lòng của hắn, đâm rách tự ái của hắn, hắn giữ im lặng đứng người lên xoay người rồi đi.

"Diệp Nhiên. . . Diệp Nhiên. . .",

Sau lưng truyền đến nàng tiếng kêu, nhưng Diệp Nhiên mất điếc tai ngo, bước nhanh trong đám người đi ra, nhưng lập tức có một cái đại thủ đặt tại trên vai của hắn.

"Uy, tiểu tử, không nghe thấy Mật Tuyết đang gọi ngươi sao?",

Thân mặc ngân giáp cường tráng thanh niên hai bước liền đi đến phía sau hắn, rộng lớn thủ chương dường như quạt hương bồ đặt ở trên vai hắn, không có hảo ý cự lực cường ép đè xuống.

Diệp Nhiên trong nội tâm không khỏi lửa giận dâng lên, trở tay cắt tại cổ tay của hắn, cường tráng thanh niên bị đau phía dưới năm ngón tay thành chộp lần nữa vịn xuống.

"Cút khai mở",

Diệp Nhiên trở tay một quyền chính diện nện ở tay của hắn trên lưng, tuy cách bao tay, nhưng không có hành khí thanh niên hay là bị đau kêu lên một tiếng khó chịu rút tay về.

Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng bước nhanh trong đám người đi ra, trước mặt mọi người kinh ngạc thanh niên giận tím mặt, người của Đệ Lục Thiên Thần Điện lúc nào đã ăn loại này thiệt thòi? Trong cơ thể khí kinh nhắc tới một cổ gió mạnh cuốn tới, hắn đang muốn truy đuổi tiền về phía trước thiếu niên kia một chuỗi xinh đẹp lam sắc chuỗi kiếm liền chắn trước người của hắn.

Như nước vẫn lực lượng có khuếch tán, hấn khí kinh còn không có hoàn toàn phóng thích mà ra đã bị đè ép trở về.

"Mật Tuyết, làm sao vậy? Người không phải là muốn để lại dưới hấn sao? Ta giúp người đem cái tiểu tử thú kia bắt trở lại",

"Không cần",

Nhìn nhìn Diệp Nhiên dần dần tiêu thất trong đám người bóng lưng, Mật Tuyết cầm kiếm nhẹ tay run rẩy run lấy.

Thanh niên cau mày nói: "Như thế nào không cần? Tiểu tử kia như vậy không biết tốt xấu, nếu không giáo huấn. . .",

"Ta nói không cần",

Hấn còn chưa nói xong Mật Tuyết chính là một tiếng không kiên nhẫn quát lạnh, kia băng lãnh khí tức để cho hấn không thể không đem lời còn lại sống sờ sờ nuốt trở vào.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Phòng trà tiểu đàm

Chương 26: Phòng trà tiểu đàm

Hồng Diệp Học Viện nhà hàng lâu ba, yên lặng phòng trà trong đã ngồi mấy người, bọn họ uống lấy trà chán đến chết địa cùng chờ đợi.

Lâu ba cùng trước hai tầng bất đồng, gian phòng này phòng trà phải không đối ngoại mở ra, chỉ có trong học viện nguyên lão cấp bậc người có tư cách tiến nhập.

Vương Ly cùng Lâm Uyển cũng là lần đầu tiên tiến nhập gian phòng này phòng trà, hai cái xuất thân tốt đẹp chính là tiểu quý tộc cũng nhin không được nữa hết nhìn đông tới nhìn tây một phen, gian phòng này lắp đặt thiết bị giản lược, có khác một phen ý vị phòng trà đều khiến người cảm giác có cái gì bất đồng.

"A..., nơi này trà thơm quá", Vương Ly bụng chén lên đã nghe đến nước trà thấm tâm thấu xương hương thơm.

Lâm Uyển cũng khen không dứt miệng, nhà bọn họ trong có chính là trà ngon, nhưng như vậy nhập khẩu hương thơm lại dư vị lâu dài nước trà thật đúng là không thấy nhiều.

Ngồi ở bọn họ đối diện, có được "Quan thế" tên cửa hiệu lão đầu vuốt vuốt râu mép cười nói: "Vậy là đương nhiên, trà này là dùng thanh Thần Lộ bong bóng, pha trà người cũng là trà đạo mọi người, nếu không là lão nhân gia ta, hai người các người tiểu tử nào có khẩu phục?",

Nói qua lại hợp một ngụm, trên mặt dày nhất phái vẻ đắc ý.

Vương Ly khiêm tốn mà nói tiếng cảm ơn, Lâm Uyển thì cười khanh khách nói: "Lô gia gia, ta cùng Vương Ly đều là ngài đệ tử, về sau có thể dựa vào lấy ngài còn nhiều chiếu cố đâu",

Hồng Diệp Học Viện nguyên lão Lô Duyên Hạc, chưa nghe nói qua cái tên này người e rằng không nhiều lắm, hấn lúc còn trẻ từng liền đoạt sáu giới thể thuật giải thi đấu quán quân, rất nhiều người cũng nói nếu như không phải là thể thuật giải thi đấu bị thủ tiêu, e rằng về sau thể thuật quán quân đều muốn bị hấn cấp bao ôm.

Về sau hấn từng ở Liệp Ma quân đoàn đảm nhiệm tổng huấn luyện viên, một làm là được mười năm, vì Liệp Ma quân đoàn huấn luyện xuất mười hai vạn bách chiến tinh anh, lúc này mới dời xuống chức vị, đến Hồng Diệp Học Viện dưỡng lão.

Nếu như bằng vào tướng mạo, sợ rằng cũng không nghĩ ra thấp bé lão đầu chính là tiếng tăm lừng lẫy Lô Duyên Hạc.

"Ha ha ha, nha đầu, người ngược lại là sẽ chiếm tiện nghi",

Lô Duyên Hạc vuốt vuốt râu mép đã cự tuyệt nàng cũng không có tiếp lời của nàng mãnh vụn (gốc).

Hữu lực tiếng bước chân từ dưới lầu truyền đến, Lô Duyên Hạc háng giọng một cái lại làm ra một bộ tiên phong đạo cốt cao nhân bộ dáng, bên cạnh hắn Cao Thái Thanh Lão Bà Bà cũng cầm lấy cái giá đỡ.

Ngoài cửa truyền đến hồi thanh âm, sau đó Thổ Nhân tộc nhân viên phục vụ mang theo ba người thanh niên kéo ra phòng trà di động cửa.

"Cao bà bà, Lô gia gia",

Vương Ly cùng Lâm Uyển nhìn lướt qua từ Thần Điện tới ba người thanh niên, bên trái vị kia thân hình cao lớn, một thân ngân giáp, rộng lớn mặt đã nghiêm túc lại âm trầm.

Đệ Lục Thiên Thần Điện **, Đệ Lục Thiên Thần Điện nữ tính chiếm đa số, hắn xem như số lượng không nhiều lắm dương cương chí khí, đương nhiên, có thể bị an bài đến Hồng Diệp Học Viện thực lực tự nhiên cũng không có mà nói.

Chính giữa thanh niên thân mặc lam sắc vượn người, dáng người cao to, bề ngoài cũng rất tốt, không được hoàn mỹ chính là trên mặt có ba đạo dữ tợn vết sẹo, kia da thịt xoay tròn bộ dáng thoạt nhìn nhìn mà giật mình.

Vũ Anh Điện tại đột nhiên, trên mặt hắn vết sẹo là khủng bố Ma Tử lưu lại, nhưng trên người hắn cũng không có cái gì sát khí, ngược lại làm cho người ta một loại ôn nhuận như ngọc cảm giác.

Bên phải nhất thanh niên thân hình vô cùng cường tráng, nhất là hắn ăn mặc trầm trọng áo giáp màu đen, đứng ở nơi đó thật giống như một tòa hắc sắc cột điện bằng sắt, mặt chữ quốc trên trán đầy dương cương cùng chính khí.

Không cần phải nói, đây là Lôi Thần Điện Tát Ma Bi Khâu.

Bọn họ đánh giá đến từ Thần Điện ba người, Thần Điện ba người nhân tài mới xuất hiện đồng dạng đang đánh giá bọn họ.

Võ Bình Bảng hạng nhất danh hào bọn họ cũng sớm có nghe thấy.

Lô Duyên Hạc ha ha cười nói: "Tới, tới, ngồi, ngồi, muốn uống cái tự mình gì điểm",

Vuốt vuốt râu mép háng giọng một cái.

Rất nhiều người cũng biết, mỗi lần hắn háng giọng thời điểm đã nói lên hắn muốn hảo hảo tại trước mặt tiểu bối thời thời da trâu, không đem mình làm năm uy vũ sự tích nói ra bữa này trà khăng định không để yên.

Quả nhiên, hắn nhìn lướt qua tại đột nhiên trên mặt vết sẹo giãn dữ nói: "Nhìn vết thương này Ma Tử sẹo lực thật sự là thâm hậu a, cho dù ta Đại Đồ Đệ Tiềm Long cũng không nhất định là đối thủ của hắn, xem ra chỉ có chúng ta già như vậy gia hỏa rời núi. . . .",

"Đồng dạng sẽ bị đánh sợ chết khiếp", Cao Thái Thanh không khách khí chút nào cắt đứt hắn.

Lô Duyên Hạc bất mãn liếc nhìn nàng một cái, nhưng vẫn là không dám cùng lão thái bà tranh luận, dứt khoát phiến muộn địa ngồi ở một bên uống khó chịu trà.

Cao Thái Thanh nhìn thoáng qua ngồi xuống ** nói: "Nghe nói người thứ nhất liền anh hùng cứu mỹ nhân, rất có một phen danh khí "

"Các người Thần Điện 'Băng sơn nữ thần' như thế nào không có tới? Cái giá đỡ vẫn còn lớn a",

Đang xem trà phẩm danh sách ** trên mặt không khỏi đỏ lên, hắn tự nhiên biết Cao Thái Thanh nói chính là hôm qua cùng Diệp Nhiên trong đó chuyện phát sinh, nói thực ra, kia thật sự không tính là cái gì anh hùng cứu mỹ nhân, từ đầu đến cuối đều là chính mình tự mình đa tình mà thôi, Cao Thái Thanh nói như vậy ý trào phúng quá rõ ràng, trong lòng của hắn không khỏi có chút nén giận, nói thầm một tiếng "Nàng nói thân thể không thoải mái" liền phối hợp lo pha trà đơn.

Quen thuộc liêu lòi này mảnh vụn (gốc) lại làm cho Vương Ly cảm thấy hứng thú.

"Ta cũng nghe nói, người kia gọi Diệp Nhiên, ta cùng hắn giao thủ qua đâu",

"Người cùng hắn giao thủ qua?",

Hắn vừa nói như vậy cũng làm cho Thần Điện ba người hứng thú, bọn họ đối với ** cùng chuyện của Diệp Nhiên hơi có hiểu rõ, Vương Ly cùng Diệp Nhiên giao thủ ngược lại là không biết chút nào.

Nhìn bộ dáng Vương Ly tựa hồ đối với lần kia giao thủ rất là dư vị, có thể khiến Võ Bình Bảng trên đệ nhất nhân như thế cảm thấy hứng thú, Diệp Nhiên đó vậy là cái gì người?

** mơ hồ cảm thấy Diệp Nhiên đó tựa hồ không có mặt ngoài nhìn đơn giản như vậy

Lâm Uyển khẽ nói: "Vậy tính là gì giao thủ, cái tiểu tử thú kia đầu cơ trục lợi mà thôi",

Đối với Diệp Nhiên Lâm Uyên có chút phần uất, dùng Long Xà Tẩu mượn Vương Ly khí kinh cùng mình đối chiêu, thật sự là lớn đại địa giáo hoạt.

Đối chiêu rõ ràng bị nội thương không nhẹ vẫn còn sừng sốt muốn lấp đầu to, nếu không là Cao Thái Thanh e rằng Võ Bình Bằng hạ nhất danh hào muốn gây tại tiểu tử kia trên tay.

Vương Ly lắc đầu: "Không có đơn giản như vậy, tuy không phải là chính diện đối chiêu, nhưng Long Xà Tẩu của hần đích xác luyện đến nơi tuyệt hảo, liền Lô gia gia cũng nói hần thể thuật so với hai người chúng ta cao hơn trên một đoạn",

Lô Duyên Hạc gật gật đầu biểu thị xác thực.

"Chính là khí kinh yếu đi điểm", hần bổ sung.

"Có thể nhượng Lô gia gia nhìn trúng người nghĩ đến cũng có chút năng lực", tại đột nhiên nói.

Tát Ma Bì Khâu cũng nói: "Nghĩ đến cũng đúng có chút bồn sự, nhưng không nên tới tham gia lần này cuộc thi, võ giả hần có tôn nghiêm của mình",

Hần lời này vừa ra mấy người thốt nhiên biến sắc, nhưng Cao Thái Thanh cùng Lô Duyên Hạc lại sắc mặt như thường, thân phận của bọn hần ngẫu nhiên lại muốn nghe một đôi lời nói thật.

Thấy bầu không khí xấu hổ, ** nói: "Cũng không thấy được chính là ưu tú võ giả, bất quá là am hiểu thể thuật mà thôi, khí kinh trên chênh lệch hay là quá lớn, cho dù tham gia võ khảo thi cũng không thấy được có thể vượt qua kiểm tra",

Cao Thái Thanh hơi có thâm ý địa nhìn hần một cái nói: "Người trẻ tuổi, có chuyện ngược lại là biết hảo, Diệp Nhiên cùng người hao tổn tâm cơ theo đuổi 'Băng sơn nữ thần' thể nhưng là thanh mai trúc mã, nếu như không phải là có người từ bên trong cản trở, người e rằng liền cơ hội cũng không có",

"Cái gì?", ** sắc mặt không khỏi biến đổi.

"Có một số việc a, nên thu tay lại liền kịp thời thu tay lại hảo, các người một cái băng sơn, một cái Tử Dương, vốn là băng hỏa bất tương dung, huống chi trong nội tâm nàng thủy chung cũng không có người",

"Người trẻ tuổi kia tuy hiện tại thời vận không tốt, nhưng hần sẽ không không may cả đời, dám cùng thiên chống lại người chắc chắn sẽ có ra mặt một ngày",

...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Gỡ

Chương 27: Gỡ

Diệp Nhiên trận thứ hai thi viết lại qua.

Ba mươi mốt phân ra, nhưng tên của hần lại là rõ ràng địa ghi tại cột công cáo cuối cùng, bài danh thứ sáu mươi danh. . . . Được rồi, kỳ thật chính là đếm ngược đệ nhất.

Này hoàn toàn xem như niềm vui ngoài ý muốn, hần nhớ rõ chính mình rất nhiều đề mục đều là liền đoán được, như vậy cũng có thể vượt qua kiểm tra, kia so với chính mình điểm còn thấp chính là cái gì trình độ liền không cần nói cũng biết.

Kế tiếp còn thừa lại một hồi võ quyết liền có thể nhập học đi học, chỉ cần đi vào Hồng Diệp Học Viện hần liền không còn lúc trước Diệp Nhiên.

Mặc dù có khả năng gặp gỡ đến từ Thần Điện lợi hại đối thủ, nhưng Diệp Nhiên tràn đầy tự tin, tâm tình cũng vô cùng hào, trở về thi thân thể đều phiếu mức nich.

"Diệp Nhiên, Diệp Nhiên",

Một chiếc xe ngựa từ phía sau lái tới đứng ở bên cạnh hắn, rèm xốc lên, một trương to mọng mặt to từ bên trong đưa ra ngoài, trong xe ngựa mập mạp thân thể to mọng, tai to mặt lớn, hết lần này tới lần khác đang đưa một bả cây quạt làm nho nhả hình dáng, làm cho người ta vừa nhìn đã cảm thấy ác hàn.

Diệp Nhiên cũng không ngoại lệ, sắc mặt cổ quái mà nhìn hắn nói: "An Đa Lỗ, nếu như người đem này mẹ pháo cây quạt đổi thành đao hoặc kiếm nói bất định có thể nhiều cận bã mấy nữ hài tử",

An Đa Lỗ ha ha gượng cười hai tiếng, vỗ vỗ bên cạnh chỗ ngồi nói: "Diệp Nhiên, lên xe, dẫn người đi chúc mừng chúc mừng",

Diệp Nhiên nhìn hắn một cái, nói: "An Đa Lỗ, cảm ơn hảo ý của người, bất quá có mấy lời lại muốn nói rõ trước, gia nhập đề nghị của Dã Lang Công Hội ta chăm chú cân nhắc qua, không thích hợp",

"Lão Diệp, người xem người, công hội không gia nhập liền không gia nhập, người sắp tiến nhập Hồng Diệp Học Viện, làm huynh đệ dẫn người đi chúc mừng chúc mừng không phải là chuyện phải làm sao? ;, lên xe, lên xe",

Diệp Nhiên lúc này mới thân nhiên đi đến xe, An Đa Lỗ buông xuống rèm để cho xa phu đi bừa ngồi phổ đem Phù Nhị Nhã cũng nhận lấy.

Diệp Nhiên vừa ngồi xuống, bờ mông còn ngồi ấm chỗ An Đa Lỗ liền xoa xoa tay nói: "Diệp Nhiên, nghe nói. . . Mật Tuyệt. . . Nàng trở về. . .",

Hắn ngôn ngữ nói quanh co, mặt mo cũng có chút đỏ.

Kì quái, gần đoạn thời gian còn giống như thật sự tránh không khỏi cái tên này, nếu là bây ở ngày hôm qua Diệp Nhiên có lẽ sẽ có điểm phiền muộn, nhưng hôm nay qua thi viết tâm tình của hắn vô cùng sung sướng, lập tức cười nhẹ một tiếng, nói: "Nàng là trở về, như thế nào?",

"Không sao cả, không sao cả, người gặp qua nàng?",

Diệp Nhiên nói: "Thấy",

".",

Không biết tại sao, An Đa Lỗ sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, người cũng khản trương lên, cẩn thận từng li từng tí mà nhìn sắc mặt của Diệp Nhiên.

Nhưng Diệp Nhiên lại như không có việc gì nói: "Còn kém điểm đánh nhau, cùng bằng hữu của nàng, mập mạp, ta cùng nàng mặc kệ trước kia như thế nào, hiện tại cuối cùng là hình cùng người lạ, nàng đi ta không hận hắn, nàng không để ý sống chết của ta cảm khoản tiền kia ta tối đa cũng coi như thi hận nàng hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, sau đó ngấm lại, nàng một nữ hài tử, nguyên bản coi nàng hình dạng đi đâu cái gia đình giàu có đều so với đi theo ta hảo, huống chi lúc trước nàng đối với ta cũng không kém, khoản tiền kia coi như là nàng nên được, chỉ là ta cùng tình cảm của nàng cũng coi như hiểu rõ, hiện tại, nàng đi Đường Dương Quan của nàng, đường ta ta đi cầu độc mộc, nước sông không phạm nước giếng, ta Diệp Nhiên không phải là không bỏ xuống được cảm tình người, đi qua chính là đi qua",

Nghe đến đó An Đa Lỗ tựa hồ thở ra một hơi.

Nhưng Diệp Nhiên lập tức nói: "Bất quá, mập mạp, ta tuy cùng nàng phiết sạch sẽ, người cũng đừng có lại liếm láp mặt đụng lên đi, nàng cùng với ta thời điểm cùng thành cái dạng kia, cả ngày ăn không ngon, mặc không đủ ấm, còn muốn đề phòng đám kia đầu đường xó chợ nàng cũng không có con mắt nhìn người liếc một cái, hiện tại lại càng đừng suy nghĩ nhiều, huống chi còn có ta cửa ải này, lúc ấy nếu không là người từ bên trong cản trở ta cùng nàng còn có thể quá nhiều vài ngày thoải mái, người muốn là lại đi dây dưa nàng đừng trách ta không để ý tình cảm cùng người trở mặt",

Lời của hắn nói rõ ràng, mặc dù có chút không khách khí, nhưng dưới cái nhìn của hắn có một số việc thật sự là không thể khách khí.

An Đa Lỗ cũng không có tức giận, ha ha cười khan nói: "Sao có thể chứ? Sao có thể chứ? Khi đó là tuổi trẻ không hiểu chuyện, người nhiều tha thứ, nói thật, lão Diệp, ta lão ba đã chết về sau rất nhiều sự tình ta cũng nhìn thấu, cái hắn gì mẹ thân tình, tình yêu, đều là chó má, lão tử hiện tại không muốn cái kia, một người nam nhân nếu tránh không được tiền, chọn không nổi trọng trách đến chỗ nào đều làm cho người ta xem thường, ta hiện tại ngoại trừ gia tộc sự tình cái gì cũng không muốn, nữ nhân, ngoại trừ ngẫu nhiên vui đùa một chút, bình thường ta ngay cả con mắt cũng không nhìn liếc một cái",

Diệp Nhiên vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Mặc dù có chút lời không dám gạt bừa, nhưng người so với trước kia đàn ông nhiều, đêm nay hãy theo người uống mấy chén",

Tại bừa ngồi phổ tiếp Phù Nhị Nhã xe ngựa liền thẳng đến lan tạ đường cái Bồ Lan Công quán.

Tuy không thích An Đa Lỗ này mập mạp, nhưng Phù Nhị Nhã khó được đi ra ngoài một lần, xinh đẹp trên khuôn mặt nhỏ nhắn rất là tung tăng như chim sẻ, lên xe ngựa phải dựa vào tại bờ vai Diệp Nhiên, thỉnh thoảng vén rèm lên nhìn nhìn ngoài xe, thỉnh thoảng dùng bút máy đang vẽ trên bảng biểu đạt chính mình tâm tình khoái trá.

"Diệp Nhiên, võ khảo thi người có lòng tin sao?", An Đa Lỗ phân phó xa phu đem xe ngựa chạy nhanh đến lan tạ đường cái Bồ Lan Công quán.

Đồng dạng là phú nhân môn tự hội địa phương, tiến nhập Bồ Lan Công quán sẽ cho người cảm thấy càng có thương thức, An Đa Lỗ như vậy "Nho nhả" nam tử tự nhiên vô cùng yêu tha thiết cái chỗ này.

Diệp Nhiên nghĩ nghĩ nghiêm túc nói: "Có, nếu như ba ngày trước người hỏi ta vấn đề này ta có lẽ sẽ cảm thấy không tin tưởng, nhưng hiện tại bất đồng, ta cùng Vương Ly cùng Lâm Uyển đều giao thủ qua, cùng bọn họ so sánh ta còn có chút chênh lệch, nhất là khí kinh trên chênh lệch",

"Nhưng chênh lệch ta ngay từ đầu liền biết, cho nên chuyên môn luyện tập tá lực cùng cời trừ khí kinh thủ pháp, cùng Vương Ly, Lâm Uyển giao thủ thì dùng 'Long Xà Tẩu' chính là trong đó một môn",

"Ta võ khảo thi đối thủ không phải là Thần Điện người chính là lúc trước cùng ta một chỗ tham gia thi viết những người kia, nếu như là người sau, ta có nắm chắc mười phần thông qua võ khảo thi, nếu như là Thần Điện người ta cũng có sức đánh một trận",

"Yết bảng thời điểm ta đếm một chút, tổng cộng năm mươi bốn người thông qua thi viết, mà lần này khuếch trương chiêu tuyển nhận ba mươi danh nhập học người, như vậy đến từ Thần Điện tham gia võ khảo thi thần tuyển giả chỉ có sáu người, trừ phi vận khí cực kém, bằng không không có khả năng đụng với bọn họ",

Cuộc thi lần này hẳn quả thực bỏ ra rất lớn công phu, tất cả chi tiết cũng đã cân nhắc ở trong, hẳn có thể vô bộ ngực nói, mình tại lần này tuyển chọn bên trong đã làm được tốt nhất rồi.

An Đa Lỗ có chút qua loa mà cười nói: "Có lòng tin là tốt rồi, có lòng tin là tốt rồi",

Trong mắt lại toát ra một chút bí ai.

Trừ phi vận khí cực kém, bằng không không có khả năng đụng với bọn họ.

Nhưng nếu như vận khí chính là kém như vậy đâu này?

Nếu như trận này cái gọi là khuếch trương chiêu từ vừa mới bắt đầu chính là dự định hảo, vì cái gì chỉ là cho những người khác một cái danh phận, kia bị mơ mơ màng màng, tự cho là cơ hội tới lắm mà đem hết toàn lực người cuối cùng vừa muốn như thế nào kết thúc?

Có một số việc, thị tình tiểu dân nhất định vô pháp biết được, có nhiều chỗ, người như Diệp Nhiên nhất định tiến nhập không được, cho dù hẳn thế nào liều mạng cũng là tương đồng kết quả.

Xa phu từ trong lòng ngực lấy ra một cái gia tộc bài từ sáng lên, xe ngựa chậm rãi lái vào xa hoa Bồ Lan Công quán. . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Bé thỏ con ngoan ngoãn

Chương 28: Bé thỏ con ngoan ngoãn

Ôn truyền, xoay tròn nhà hàng, khách sạn, xướng ca người, Bồ Lan Công quán lấy này bốn đồ tốt nổi tiếng, An Đa Lỗ nhỏ như vậy quý tộc nhất là hưởng thụ như vậy một đầu long phục vụ, của được nửa giờ ôn truyền sau đó đi ăn bữa tối, dùng cơm xong đến nội trí Đại Kịch Viện nghe xướng ca người giảng thuật Dương Giác Đại Lục từ xưa đến nay triều đại thay đổi, cái thế Đế vương, thành tựu về văn hoá giáo dục xương hưng, võ công hiển hách, biết địa huyết đột hiển, Thần Tộc hàng lâm, Cứu vương ác chiến. . . , những cái này đại lịch sử đi qua xướng ca người kia tương khéo mồm khéo miệng nói ra tổng làm cho người vô cùng cảm xúc sục sôi.

Nếu như không phải là mượn An Đa Lỗ quang e rằng Diệp Nhiên cả đời cũng vào không được nơi này, bên trong Thủy Tinh Cung xa hoa để cho hắn và Phù Nhị Nhã hai người đều nhìn chung quanh.

Diệp Nhiên đem Phù Nhị Nhã đưa về phòng liền thay đổi một mảnh đại quần cộc cùng An Đa Lỗ phao ôn truyền đi, nơi này ôn truyền cũng không phải nam nữ lẫn lộn tám, nhưng Thổ Nhân tộc nữ nhân viên phục vụ thỉnh thoảng hội bụng các loại đồ uống lui tới hầu hạ nơi này Đại lão gia.

Vì Diệp Nhiên cùng An Đa Lỗ nâng khăn tắm chính là một cái đáng người uyển chuyển, đường cong là lướt Thổ Nhân tộc, trên đầu hai cái lỗ tai thỏ thật dài, mặc trên người hơi mỏng bạch sắc váy ngắn, An Đa Lỗ đôi mắt nhỏ thỉnh thoảng hướng trên người nàng lườm.

Cùng nó Thổ Nhân tộc của hắn phục vụ viên bất đồng, này Thổ Nhân tộc trên mặt không chỉ không cười ý, ngược lại có chút âm lãnh, cái trán một cái

điểm đó vô cùng làm người khác chú ý, liền Diệp Nhiên cũng nhìn không được nữa nhìn nhiều nàng vài lần.

"Nói thực ra a, chúng ta Bạo Lưu Thành biểu hiện ra rất là phồn vinh, nhưng âm thầm đã rất mục nát, còn muốn tương dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, đưa thân quý tộc, khó rầu~",

"Khỏi cần phải nói, Thiết Tượng Phô, nông trường, nông trường cùng tửu điểm này mấy cái sản nghiệp có hơn phân nửa đều nắm giữ ở thần tuyền giả trong tay, quan trọng nhất là những thiếu niên kia anh kiệt cũng đều hướng tới tất cả đại thần điện, đối với bốn địa học viện cùng công hội căn bản khinh thường một chút ý",

Tò khắp lấy mùi hương hoa hồng nước nóng để tắm trong An Đa Lỗ hướng Diệp Nhiên tỏ lấy đau khổ.

Diệp Nhiên ngược lại không có tại ý, nói: "Người thường đi chỗ cao, nước hướng thấp vị trí lưu, đối với tốt đẹp khát vọng là người thiên tính, này không có gì sai",

An Đa Lỗ nhìn hẩn một cái, muốn nói điều gì nhưng nghĩ nghĩ lại nuốt trở vào.

"Nói thì nói như thế, nhưng ở tiếp như vậy muốn xảy ra vấn đề, chúng ta Dã Lang Công Hội bây giờ căn bản chiêu mộ không được người, đưa tới cũng phần lớn là không còn dùng được. . . .",

"Nhân tài là nuôi dưỡng ra, không hoàn toàn là đưa tới, thực vì tiền tới lại có mấy cái tin cậy có thể sử dụng? Người xem tất cả đại thần điện, tất cả đại học viện không đều là chính mình tài bồi cao thủ sao? Hiểu rõ, trung thành và tận tâm, lại có lòng trung thành, sử dụng tới thật giống như đao thủ đưa nghịch đao đồng dạng, thuận tay", Diệp Nhiên nói.

An Đa Lỗ ha ha cười nói: "Lời này nói có lý, lão Diệp, người như vậy kiến thức ở lại bùn ngói phổ thật sự là quá chôn vùi",

Diệp Nhiên lắc đầu: "Đối với người nói thăm như vậy, vậy ở chỗ nước cạn long chung quy có quay về biển rộng một ngày, hồ roi Bình Dương cũng không thấy được không thể lại rít gào núi rừng",

"Là lý, ha ha, đi, ăn cơm trước đi, Phù Nhị Nhã hẩn là sót ruột chờ",

Diệp Nhiên đứng dậy đi ra canh nóng thời điểm Thổ Nhân tộc phục vụ viên cúi đầu xuống, cái mũi ở trên người hẩn hít hà, mắt lạnh âm trầm hồng nhạt trên mặt lại lộ ra say mê biểu tình, lúc ngẩng đầu lên vừa vận cùng Diệp Nhiên bốn mắt nhìn nhau.

Chỉ là hơi chút sờ liền phân, nàng lại cúi đầu.

Sẽ không gặp được nữ sắc lang a, Diệp Nhiên nhú mày, nhanh chóng địa lý hảo y phục.

Hai người dùng khăn tắm xoa xoa ướt đầm thân thể đi về hướng nhà hàng, trong phòng Phù Nhị Nhã đã sớm đói kêu rột rột, nhìn thấy Diệp Nhiên vẻ mặt không vui, đang vẽ trên bảng múa bút thành văn nói: "A Nhiên, có phải hay không nhìn Thổ Nhân tộc xinh đẹp duyên dáng, đem ta đã quên?",

"Nào có", Diệp Nhiên nói: "Người muốn không nói ta cũng không nhớ rõ Thổ Nhân tộc phục vụ viên, mập mập nhìn con mắt đều thẳng, ta ngược lại cảm thấy không có gì đẹp mắt, đi thôi, ăn cơm đi",

Hẩn duệ khỏi Phù Nhị Nhã bàn tay nhỏ bé.

Đang muốn đi ra ngoài, khe cửa ngoại ánh sáng đột nhiên biến mất.

Đây chỉ là rất nhỏ biến hóa, nhưng từ trước đến nay cẩn thận Diệp Nhiên hay là miễn cảm địa lưu ý đến.

Rất nhỏ tiếng bước chân từ ngoài cửa hành lang bên trong truyền đến, tùy theo mà đến là một cỗ cực kỳ âm trầm khí tức.

Cỗ này khí tức rất nhanh tan hết trong phòng, Diệp Nhiên khá tốt, nhưng Phù Nhị Nhã lại khuôn mặt tái đi (trắng), bàn tay nhỏ bé chặt chẽ địa bắt lấy Diệp Nhiên cánh tay.

"Phù Nhị Nhã. . . .",

Diệp Nhiên kinh ngạc địa nhìn nàng một cái.

Nàng thân thể nhỏ nhỏ lại rất nhỏ run rẩy lên, nhìn về phía Diệp Nhiên thì trong mắt thần sắc sợ hãi liễm đều liễm không đi.

Loại ánh mắt đó dường như động vật thấy được thiên địch đồng dạng.

Diệp Nhiên đang muốn an ủi nàng ngoài hành lang bỗng nhiên truyền đến quý dị đồng dao.

"Bé thỏ con Wow, giữ cửa mở mang, nhanh lên một chút mở mang, ma ma muốn vào. . . .",

"Bé thỏ con Wow, giữ cửa mở mang, nhanh lên một chút mở mang, ma ma muốn vào. . . .",

Cô gái này âm cũng không khó nghe, thế nhưng âm điệu lại cực kỳ trầm thấp quý dị, dường như tràn ngập oán hận thổ lộ hết.

Chợt vừa nghe đến cái thanh âm này Diệp Nhiên cũng không khỏi sồn tóc gáy, da đầu run lên.

Phù Nhị Nhã lại càng là sợ lợi hại, óng ánh nước mắt từ trong mắt nhỏ xuống, kia đáng thương bộ dáng nhìn Diệp Nhiên đau lòng không thôi.

"Đừng sợ, Phù Nhị Nhã. . . .",

"Ba",

Hắn đang muốn nói cái gì khu trừ trong nội tâm mãi nguyên, ngoài hành lang đèn phát ra một tiếng lách lách người tóm nức ra vang, sau đó lại là "Ba" một thanh âm vang lên, trên đầu của hắn đèn cũng bùng nổ, toàn bộ gian phòng nhất thời hăm vào trong bóng tối.

Diệp Nhiên rõ ràng đã cảm nhận được tay của Phù Nhị Nhã rõ ràng so với vừa rồi dùng sức, nước mắt xoạch xoạch rơi vào tay của hắn trên lưng, lòng của hắn cũng không khỏi nhấc lên, kia cái tiếng bước chân từng điểm từng điểm tới gần cổng môn.

Trong hành lang, thân mặc bạch sắc váy ngắn Thổ Nhân tộc nữ lang từ trong bóng tối từng bước một đi tới, nàng thê diễm trên mặt mang một tia tàn khốc tiếu ý, cả mảnh hành lang đều yên tĩnh đáng sợ, nàng rất nhỏ tiếng bước chân từng bước một đạp tại Diệp Nhiên cùng trong lòng Phù Nhị Nhã.

Máu tươi từ nàng hai cánh tay trên nhỏ xuống, nàng tay trái dẫn theo một chuỗi đoản đao cùng một cái con thỏ đầu, tay phải thì là không có đầu con thỏ thì thể.

Ba lẻ một, Diệp Nhiên cửa phòng tên cửa hiệu.

Nàng đi đến Diệp Nhiên cửa gian phòng dừng bước, tất cả thanh âm thoáng cái toàn bộ biến mất, chỉ còn lại cổ này âm lãnh lạnh khí tức xuyên thấu qua cơ thể, thẳng vào cốt tủy, bên trong xen lẫn kia đậm đặc Hắc Huyết mùi tanh càng làm cho người không thở nổi.

Mượn hôn ám quang, nhìn nhìn môn hạ trong khe hở một đôi chân đẹp, Diệp Nhiên toàn thân căng thẳng, quay đầu lại nhìn thoáng qua Phù Nhị Nhã, ý bảo nàng ngoan ngoãn trốn đến trong chăn.

Phù Nhị Nhã tuy sợ hãi, nhưng biết lúc này kẻ cận Diệp Nhiên chỉ làm cho hắn cản trở, buông ra bàn tay nhỏ bé thân thể cuộn tròn tiến trong chăn.

Diệp Nhiên hô khẩu khí, trong tay áo đoản đao cùng kiếm gãy rơi vào trong lòng bàn tay, hắn xu thế chạy bộ hướng cổng môn, đợi cự ly cánh cửa kia (đạo môn) còn có một mũi tên chỉ địa thời điểm nín thở ngưng thần, nhưng vào lúc này ——

"Bé thỏ con ngoan ngoãn ——",

"Bành",

Một tiếng sắc nhọn giọng nữ mãnh kích màng tai, thanh âm kia căn bản không muốn là tại ngâm nga đồng dao, mà là cùng Lệ Quý thét lên làm cho người toàn thân rét run, Diệp Nhiên trong nội tâm cả kinh, lập tức cửa phòng dường như bị một cỗ cuồng phong mãnh liệt xốc lên, cửa phòng một chuỗi lợi hại đoản đao hướng cổ của hắn đột nhiên đâm tới.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Liệp Thần Tộc

Chương 29: Liệp Thần Tộc

"Đồng",

Một cái đen sì đồ vật rơi vào Phù Nhị Nhã đầu giường, nàng quay đầu nhìn lại, một cái máu chảy đầm đìa con thỏ đầu bị ném ở nàng bên gối, mà hắn quý dị biểu tình tựa hồ vẫn còn ở cười, nàng cái miệng nhỏ nhắn mở ra lại không phát ra được thanh âm nào, cuống quýt xốc lên ổ chăn muốn chạy trốn, lại đã quên chân của mình chân không tốt, "Phù phù" một tiếng té lăn trên đất.

"Phù Nhị Nhã...",

Phía trước Diệp Nhiên đã một đao cắt Thố Nhân tộc nhân viên phục vụ yết hầu, nàng đoàn đao tuy rất nhanh, đủ lợi, nhưng Diệp Nhiên sớm có chuẩn bị, óng ánh xanh ngọc đoàn đao một kích bị mất mạng, quay đầu đang muốn đi đến Phù Nhị Nhã chỗ đó chợt dừng bước lại.

Phù Nhị Nhã đầu ngón tay run rẩy chỉ vào phía sau của hắn, chu cái miệng nhỏ hợp lại, nước mắt cuộn cuộn rơi xuống.

"Phốc",

Đau nhức kịch liệt lập tức truyền khắp toàn thân, Thố Nhân tộc nhân viên phục vụ tuy bị một đao cắt yết hầu, nhưng sinh mệnh lại không có chịu bất kỳ ảnh hưởng gì, thiếp thân một bước liền chọc Diệp Nhiên một đao, tiếp theo âm lãnh lạnh khí tức toàn bộ biến thành lợi hại khí kinh về phía trước phi đâm mà đến.

Diệp Nhiên trở tay một khuỷu tay trùng điệp đập đầu trên trán nàng, một tiếng nứt ra vang truyền ra, Thố Nhân tộc nhân viên phục vụ cái trán xuất hiện rất nhỏ khe nứt, nhưng nàng chỉ là âm u cười cười trong tay đoàn đao lại là một đâm, gần như liền chuỗi đao cũng không có tiến Diệp Nhiên phía sau lưng.

"Tiện nhân",

Diệp Nhiên giận tím mặt, đảm nhiệm âm lãnh kia khí kinh đem thân thể cắt được từng khúc vết thương, xoay người hung hăng địa nhéo ở cổ của nàng "Rắc" một tiếng đem đầu của nàng vòng vo 180°, nhưng kẻ tiếp chính là một đao cắt cổ tay, bị vặn gãy cái cổ Thố Nhân tộc nhân viên phục vụ động tác hoàn toàn không bị ảnh hưởng, trở tay một đao cắt đứt tay của Diệp Nhiên cổ tay, máu tươi phun ra, Diệp Nhiên tay phải đoàn đao "Đương" một tiếng rơi xuống trên mặt đất, hắn kêu lên một tiếng khó chịu rút lui hai bước, kinh ngạc nhìn trước mắt "Quái vật",

Lần này hắn nhìn rõ ràng gương mặt này, chính là trước đó không lâu vì hắn nâng khăn tắm Thố Nhân tộc nhân viên phục vụ,

Lúc này nàng yết hầu bị cắt đứt, cái cổ bị vặn gãy, cái trán bị đục nứt ra, nhưng trên mặt như cũ treo tàn khốc tiểu ý, Diệp Nhiên biết đây là sinh tử chém giết, không phải là luận võ luận bàn, cho nên từ vừa mới bắt đầu ở dưới chính là tử thủ, nhưng người trước mắt lại dường như như thế nào cũng giết bất tử.

Không chỉ như thế, thương thế của nàng mỗi nặng hơn một phần lực lượng lại càng mạnh mẽ một phần, tốc độ lại càng nhanh một phần.

Thế điểm Thố Nhân tộc nhân viên phục vụ trong cổ họng phát ra âm u một tiếng tiem cười, hai tay đè lại mặt "Ca" một tiếng tựa đầu sọ uốn éo trở về.

Lãnh điểm mà mặt tái nhợt lổ, nhanh nhẹn mà uyển chuyển thân hình, hết lần này tới lần khác phát ra làm cho người kinh hãi tiếng cười, làm ra như Lệ Quy đồng dạng động tác.

Thủ chương lại cầm chặt lưỡi đao, ống tay áo trượt xuống một sát na kia Diệp Nhiên rõ ràng địa trông thấy nàng một đoạn cánh tay trên có khắc lấy lam sắc Lục Mang Tinh ký hiệu.

"Liệp Thần Tộc! !",

Diệp Nhiên lông mày một đám, khẽ quát một tiếng thiếp thân mà lên giờ lên đầu gối trùng điệp đâm vào trên bụng của nàng, không chút nào thương hoa tiếc ngọc trọng kích, bụng của nàng cơ hồ bị Diệp Nhiên giả bộ mốp méo tiến vào, nhưng trên mặt của nàng tàn khốc tiểu ý lại càng đậm, phảng phất không cảm giác được bất kỳ đau đớn, đưa tay ôm lấy Diệp Nhiên cái cổ bất chước làm theo giờ lên đầu gối liền đụng.

Một tiếng trầm thấp trầm đục.

Diệp Nhiên trong miệng lập tức một ngụm máu tươi tuôn ra, điểm một chút máu tươi tràn tại Thố Nhân tộc nhân viên phục vụ lãnh điểm gương mặt, nàng liền sát cũng không có sát đao trong tay liền bôi hướng Diệp Nhiên cái cổ, Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng Tiên Phát Chế Nhân, về phía trước mãnh liệt đỉnh trán của nàng.

"Bành" một tiếng, hai khóa đầu lâu đụng vào nhau phát ra đáng sợ tiếng vang, hai người đồng thời lao đảo rút lui một bước, Diệp Nhiên chỉ cảm thấy đầu của mình dường như muốn bùng nổ đồng dạng, máu tươi cuộn cuộn chảy xuống.

Trước mắt bỗng nhiên trở nên mơ hồ, trong lòng của hắn cả kinh.

Nguy rồi, đổ máu quá nhiều, đã ảnh hưởng đến thị lực, hắn kịch liệt ho khan một tiếng đỡ lấy sau lưng giường nhỏ.

Cùng Thố Nhân tộc chỉ là ngắn ngủi mà liền chết solo, hắn đã liền đứng lên khí lực cũng không còn.

Nhưng trước mắt Thố Nhân tộc nhân viên phục vụ thân ảnh mơ hồ chỉ là dừng một chút liền đi về phía trước, nhẹ nhàng chậm chạp bước chân dường như từ vong tuyên án.

Thố Nhân tộc phục vụ viên cười nhẹ một tiếng, chỉ là nhìn thoáng qua Diệp Nhiên liền đi qua bên cạnh hắn, đi về hướng trốn ở góc tường Phù Nhị Nhã, trong ánh mắt lộ ra vô cùng khát vọng.

Phù Nhị Nhã co rúc ở góc tường tro mắt nhìn nhìn nàng từng bước một đi vào, kinh khủng nước mắt tràn ra hốc mắt, thân thể nhỏ nhỏ gần không được

run rẩy.

"Súc sinh, ngươi đứng lại đó cho ta",

Thấy được trốn ở góc tường lạnh run Phù Nhị Nhã, Diệp Nhiên lửa giận trên xông, trên người mỗi một tác đều tốt như thiêu đốt lên.

Hắn triệt để bạo nộ rồi.

Thổ Nhân tộc nhân viên phục vụ rõ ràng quay người, lông mày nhướng lên, lãnh khốc trong ánh mắt lộ ra kiêng kỵ thần sắc.

Sau lưng của Diệp Nhiên không biết lúc nào lại nhiều hơn một đôi mắt.

Dường như là ánh mắt của cô gái, so với ánh mắt của nàng lạnh hơn, cũng càng chiếc uy áp, tựa hồ hoàn toàn là ngự trị ở bên trên nàng giống.

Từng đạo tử khí từ Diệp Nhiên trong vết thương phiêu tán, cặp mắt kia hơi hơi nheo lại, Thổ Nhân tộc nhân viên phục vụ lặng yên lui lại một bước.

"Lui ra",

Một cái trầm thấp giọng nữ từ Diệp Nhiên trong cơ thể phát ra.

Thổ Nhân tộc nhân viên phục vụ thân thể rõ ràng run lên một cái, thật sâu nhìn thoáng qua Diệp Nhiên, sau đó đi ra gian phòng của hắn.

Âm lãnh khí kinh rất nhanh tiêu thất.

Diệp Nhiên sau lưng con mắt cũng chậm rãi tiêu thất tại sau lưng, hắn nhìn thoáng qua cuộn tròn trong góc lạnh run Phù Nhị Nhã, tâm tính thiện lương như bị cắt đồng dạng đau đớn.

"Phù Nhị Nhã, đừng sợ, ta có thể. . . Bảo vệ tốt ngươi. . .",

Con mắt ửng đỏ, trong lòng của hắn chưa xốt rớt cuộc xua không tan, nắm tay chặt chẽ cầm lấy, này đã không biết là lần thứ mấy thương thức tuyệt vọng, loại khổ này chất tư vị từ trước đến nay đều chưa từng rời xa hắn.

Một ngày vô pháp trở nên mạnh mẽ, hắn liền một ngày vô pháp thoát khỏi loại tư vị này.

Phù Nhị Nhã cái miệng nhỏ nhắn há rồi há, muốn nói điều gì, nhưng cuối cùng chỉ có nước mắt rơi như mưa.

Nửa giờ đầu hậu văn đến tin tức An Đa Lỗ sợ trong sợ mang theo bác sĩ cùng phục vụ sinh chạy tới, vừa vào cửa liền thấy được mặt âm trầm cho mình băng bó miệng vết thương Diệp Nhiên cùng khóc đỏ tròng mắt Phù Nhị Nhã.

"Lão Diệp. . . .",

Thấy được trên người hắn bị tức lực mở ra dày đặc miệng vết thương An Đa Lỗ lại càng hoảng sợ, vèn vèn là trên thân liền có không dưới hai mươi đạo vết máu, hắn lại chỉ là dùng băng gạc thấm lấy nước muối xoa xoa, đơn giản xử lý dưới miệng vết thương liền bao hết lên.

Đi theo mà đến bác sĩ cùng phục vụ thành viên bị hù mặt mũi trắng bệch, Bồ Lan Công quán khách nhân vẫn là lần đầu tiên gặp chuyện không may, nghe nói hung thủ hay là Liệt Thân Tộc, việc này nếu truyền đi..

Diệp Nhiên ngẩng đầu nhìn bọn họ một cái nói: "Ta không sao, An Đa Lỗ, nhưng cái chỗ này không thể, ta cùng Phù Nhị Nhã hiện tại trở về đi",

An Đa Lỗ nuốt nước bọt nói: "Lão Diệp, thương thế của ngươi không nhẹ, ta trước đưa ngươi đi bệnh viện, ngươi muốn phải không yên tâm Phù Nhị Nhã ta sẽ đưa hắn đến ta quý phủ..",

"Không được", hắn còn chưa nói xong Diệp Nhiên liền lắc đầu: "Hậu thiên còn có võ khảo thi, đi bệnh viện liền không dứt",

"Lão Diệp, này đến lúc nào rồi, ngươi còn muốn lấy võ khảo thi?",

Diệp Nhiên nói: "Võ khảo thi nhất định phải tham gia",

Hắn ngừng một chút nói: "Ta chỉ có một cơ hội này, bỏ lỡ. . . E rằng đời này đều chỉ có thể như vậy",

Thanh âm của hắn kiên định lại lộ ra bi ai.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Chương 30: Ác Ma

Chương 30: Ác Ma

"An Đa Lỗ, Bồ Lan Công quán đến cùng tại sao lại có Liệp Thần Tộc?",

Trên xe ngựa, sắc mặt của Diệp Nhiên còn bình tĩnh.

Bạo Lưu Thành mặc dù là tự do phồn vinh thành thị, nhưng đối với nguy hiểm chủng tộc là kẻ dễ dàng tha thứ, liền Cự Ma cũng bị cự tuyệt bên ngoài, huống chi là Liệp Thần Tộc?

Bạo Lưu Thành bên trong sớm có mệnh lệnh rõ ràng, nội thành một khi phát hiện nguy hiểm chủng tộc phải lập tức thanh lý.

Cái gọi là thanh lý, hoặc là đuổi ra ngoài thành, nghiêm trọng đương trường giết chết, tóm lại tuyệt đối không thể có thể đảm nhiệm chúng lưu ở nội thành.

An Đa Lỗ trên trán cũng là mồ hôi lạnh lâm li, nói quanh co nói: "Không biết. . . Công quán nội bộ người còn không có điều tra rõ ràng. . . .",

"Đợi bọn họ điều tra rõ ràng?",

Diệp Nhiên nghe xong liền phát hỏa, chỉ vào An Đa Lỗ mắng: "***, ta cùng Phù Nhị Nhã thiếu chút nữa chết ở chỗ đó, phát sinh chuyện lớn như vậy, công quán đám kia hỗn đản bảo ta không muốn lộ ra, liền người cũng đứng ở bọn họ bên kia, như thế nào? Chúng ta mệnh ti tiện? Liền cái nói rõ đều không cần cho?",

"Lại cho đám kia phế vật một trăm năm thời gian bọn họ có thể điều tra rõ ràng sao?",

Hắn là triệt để phát hỏa, thanh âm hoàn toàn là hô lên tới, chỉ vào tay của An Đa Lỗ đều tại run rẩy.

Tại Bồ Lan Công quán mới bắt quá hai canh giờ, nhưng đối với Diệp Nhiên cùng Phù Nhị Nhã mà nói nhưng thật giống như tại trong địa ngục đi một chuyến, để cho Diệp Nhiên bức mình chính là công quán cảnh vệ lại để cho bọn họ không muốn lộ ra về chuyện của Liệp Thần Tộc.

An Đa Lỗ không chỉ không giúp chính mình, ngược lại khúm núm muốn dàn xếp ổn thỏa.

Hắn đối với cái tên mập mạp này vừa có một chút hảo cảm lập tức biến mất vô tung.

An Đa Lỗ sắc mặt cũng rất khó coi, nói: "Lão Diệp, người nói như vậy ta ta không phản đối, nhưng ta thật sự là vì muốn tốt cho người, tòa thành này bên trong vô cùng nhiều chuyện người không biết, nghe ta một câu khích lệ, chuyện này nhin một chút. . . .",

"Thảo, Phù Nhị Nhã, chúng ta xuống xe",

Hắn còn chưa nói xong Diệp Nhiên thì không chịu nổi, lôi kéo tay của Phù Nhị Nhã muốn xuống xe.

An Đa Lỗ vội vàng kéo hắn, cơ hồ là cầu khẩn nói: "Lão Diệp, tính ta cầu người, nếu như nghe ta giải thích hết người còn muốn đi ta tuyệt không ngăn người, ít nhất, nhìn tại ta hai nhiều năm như vậy tình cảm trên để cho ta nói hết được không nào?",

"Bồ Lan Công quán không chỉ có Liệp Thần Tộc, nội thành tất cả bị cấm chỉ đồ vật chỗ đó đều có, Ám Dạ tinh linh, Cự Ma, Dạ Du Hồn. . . , cái loại địa phương đó sự tình ngoại nhân làm sao có thể thấy rõ?",

Diệp Nhiên cắn răng ngồi trở lại trong xe, mặt lạnh lấy không nói một lời.

An Đa Lỗ thở dài, sửa sang suy nghĩ nói: "Lão Diệp, tòa thành này nhìn như tự do, nhưng trên thực tế đã mục nát đến nội tâm, cầm quyền đám kia lão đầu tử là sẽ không buông tay, Bồ Lan Công quán xét đến cùng là Đại Quý Tộc địa phương, ra tay với các người kia Liệp Thần Tộc rất có thể chỉ là cái nào đó quyền quý nuôi dưỡng sùng vật mà thôi",

"Không phải là ta không muốn giúp người điều tra rõ ràng, thật sự là. . . Lão Diệp, người suy nghĩ một chút, Bồ Lan Công quán chưa bao giờ có khách nhân xuất hiện sự tình, hết lần này tới lần khác lần này đã xảy ra chuyện, dám để cho Liệp Thần Tộc chạy loạn Đại Quý Tộc kia được có bao nhiêu thể lực?",

"Lúc ấy nếu như chúng ta không đáp ứng dàn xếp ổn thỏa, e rằng chúng ta muốn đi xuất chỗ đó cũng khó khăn, ta không biết nuôi dưỡng bao che kia Liệp Thần Tộc quý tộc đến cùng có thể một tay che trời đến mức nào, nhưng ít ra hai người chúng ta là đầu không lại hắn, lão Diệp, ta biết người tính tình

gấp, người có thể cùng bọn họ liều mạng, nhưng Phù Nhị Nhã đâu này?",

Nghe được câu này, mới vừa rồi còn khí run rẩy Diệp Nhiên thoáng cái an tĩnh lại.

Đúng vậy a, mình có thể đánh bạc tánh mạng đi cùng bọn họ liều mạng, nhưng Phù Nhị Nhã đâu này? Nàng mới chín tuổi, muốn không mình bạch gãy ở chỗ này sao?

An Đa Lỗ trong lời nói để lộ ra tin tức cũng rất nhiều, trong tòa thành này cầm quyền lão đầu tử là ai?

Những Đại Quý Tộc đó dám nuôi dưỡng Liệp Thần Tộc, hiển nhiên trái với lệnh cấm, bọn họ thật có thể một tay che trời?

Mà thân là người bị hại chính mình liền kia Thố Nhân tộc phục vụ viên cũng không đối phó được, vừa muốn làm sao tìm được nuôi dưỡng người của nàng báo thù?

Nghĩ tới đây chỉ cảm thấy một ngum hồn dỗi giấu ở trong lòng, như thế nào cũng phát tiết không đi ra, trùng điệp một quyền nện ở thùng xe, cả lưỡng xe ngựa đều đi theo loáng thoáng một cái.

An Đa Lỗ giận dữ nói: "Lão Diệp, ta biết ngươi tức giận, cũng hiểu rõ tâm tình của ngươi, lúc trước ta lão ba chết thời điểm ta kia sai lang cậu dẫn người tới tìm ta ở riêng sản, ta cũng hiểu được tức giận, ghen khuất, hận không thể quơ lấy dao găm cùng bọn họ liều mạng, nhưng quay đầu lại ngẫm lại, khá tốt khi đó nhìn được, bằng không thì nói không chừng căn bản sống không được hiện tại",

"Ngươi xem hiện tại, ta nhấn tới, đem tiệm vải cùng tửu trang tiêu hóa về sau cũng không có thể cùng kia sai lang đứng ngang hàng sao?",

"Người a, đôi khi muốn chính là nhấn một hơi, quân tử báo thù, mười năm không muộn, lão Diệp, ngươi không ngại ghen lấy khẩu khí này, chỉ có còn sống, chỉ có trở nên mạnh mẽ, báo thù mới có hi vọng. . .",

Xe ngựa vòng vo cái ngoặt chậm rãi lái vào bùn ngói phố.

Bố Lan Công quán, ánh trăng chiếu vào yên tĩnh ngọt sông trong, ngọt sông hành lang uốn lượn thông hướng phía đông hoa viên.

Qua hoa viên càng đi về phía trước chính là độc tòa nhà biệt thự, do thảm cỏ xanh đường băng cách ly ra biệt thự là nơi này tối chỗ thần bí, lấy An Đa Lỗ gia thế cũng đừng nghĩ tiền nơi này.

Nhưng hôm nay một cái Thố Nhân tộc nhân viên phục vụ lại thoải mái địa thông qua cửa cánh vệ, nàng theo đường băng trực tiếp đi đến bên trái căn thứ ba trong biệt thự.

Đêm đen như mực muộn, trong biệt thự cũng là đen kịt một mảnh, nàng đưa tay đi lòng vòng tay nắm cửa biệt thự cửa chính liền mở ra.

Nàng đi vào nhà bên trong trở tay đóng cửa lại.

Trong biệt thự bộ một mảnh trống trải, ba mảnh cái bóng thật dài theo thể lương ánh trăng phóng trên mặt đất.

Ở giữa nhất chính là một người ăn mặc hắc sắc đồ len dạ Trường y nam tử, hấn một cái tay vắt chéo sau lưng, một tay bung chén rượu nhẹ nhàng lay động, do vì đưa lưng về phía nàng, nàng nhìn không rõ mặt hấn, chỉ có thể nhìn thấy hấn cao to bóng lưng.

Đứng ở hấn bên trái thân ảnh nhất là cao lớn, đứng ở nơi đó gần như có thể gặp được nóc nhà, trên người màu đồng cổ cơ bắp sừng rồng kết, nắm trong tay lấy cự phủ, quái dị là đầu lâu của hấn cũng không phải hình người, mà là một khóa to lớn Ngưu Đầu.

Bên phải nữ tử thân mặc hắc sắc lễ váy, thân hình xinh đẹp, khuôn mặt quyến rũ, nàng là Ma giới nổi danh ma nữ.

Thố Nhân tộc phục vụ viên quỳ một chân trên đất vừa muốn hành lễ ma nữ trong tay roi liền hung hăng địa quất vào trên người của nàng.

Thanh thúy tiếng vang truyền đến, Thố Nhân tộc nhân viên phục vụ trên mặt xuất hiện một đạo nhìn mà giật mình vết roi, máu tươi chậm rãi chảy xuống.

Nàng không nhúc nhích, sau đó lại là một tiếng thanh thúy tiếng vang. . .

Thẳng đến hơn mười cây roi Thố Nhân tộc nhân viên phục vụ mình đầy thương tích nam tử mới nói khẽ: "Đã đủ rồi",

Ma nữ thu hồi roi nói: "Liền đôi bụng cũng chịu không được, này không có tác dụng đâu con thỏ còn muốn lưu lại sao?",

Nam tử nói: "Nàng là đặc thù Liệp Thần Tộc, bộ Liệp Thần Tộc đã là khắc ấn đến trong linh hồn bản năng",

Ma nữ che miệng cười nói: "Nói như vậy tới ngược lại là Sát Thần hảo thủ, nhưng nàng vì cái gì liền một cái ấu loại thần cùng liền Bôn Nguyên Lực Lượng cũng không có Nhân Tộc cũng giết không được?",

Nam tử nói: "Con thỏ cũng không phải giết không được bọn họ",

"A ~ như vậy là sao?", ma nữ đôi mắt - đẹp quét mắt nhìn hấn một cái

"Cái kia nhị đại thần thân phận rất có thú, con thỏ đón đến mệnh lệnh chỉ là bức ra năng khả năng có lực lượng, đáng tiếc. . .",

. . .

→Cầu nguyệt phiêu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Đối thủ

Chương 31: Đối thủ

Sắc trời đã muộn rồi, Diệp Nhiên ngồi ở trong phòng của mình thử dùng khí kinh điều trị thương thế.

Hắn khí kinh yếu ớt, vận khí thủ pháp cũng rất mới lạ, so sánh lấy Vân Mộng bút ký một lần lại một lần hành khí, quá trình chậm chạp mà khó khăn, nhưng hắn thủy chung kiên trì.

Cửa phòng nửa đây, phía ngoài tiểu bếp lò đã thiêu sạch nóng hổi, Phù Nhị Nhã cùng An Đa Lỗ đang cho hắn nấu thuốc.

Quay đầu nhìn thoáng qua chuyên tâm vận khí Diệp Nhiên, An Đa Lỗ quay đầu để sát vào Phù Nhị Nhã nhỏ giọng nói: "Phù Nhị Nhã, đi theo lão Diệp Tân đau khổ sao?",

Phù Nhị Nhã tuy tuổi nhỏ, nhưng đối với tâm tư của An Đa Lỗ rất rõ ràng, nghiêng đầu nhìn hắn một cái đang vẽ trên bảng viết: "Phù Nhị Nhã sẽ không rời đi A Nhiên",

"Ha ha, ta không phải là gọi ngươi rời đi hắn", An Đa Lỗ gượng cười hai tiếng nghiêm mặt nói: "Ngươi tự nhiên là cam nguyện đi theo hắn chịu khổ, tuy không phục, nhưng ta thừa nhận thật sự là hắn có bốn sự này, vô luận là ngươi hay là khi đó Mật Tuyết đều cam tâm tình nguyện đi theo hắn, chỉ là. . . . Khó lão Diệp a",

Phù Nhị Nhã ngây thơ mà nhìn hắn.

An Đa Lỗ lắc đầu thở dài: "Ai, ta đã không biết lần thứ mấy thấy được lão Diệp bị thương thành cái dạng này, hắn chính là như vậy buống binh, lấy hắn năng lực nếu như là lệ loi một mình đã sớm có thể dời xa địa phương quý quái, nhiều người là hơn há miệng, Mật Tuyết tại thời điểm ta liền nhìn nhìn không đành lòng, một bên muốn công tác, một bên chiếu cố thể yếu nhiều bệnh Mật Tuyết, lúc đó Mật Tuyết còn không phải thần tuyến giả, ba ngày hai đầu bệnh ngã xuống giường, cũng bởi vì Mật Tuyết, lão Diệp ba ngày hai đầu cùng với khu dân thường người đánh cho chết đi sống lại, ăn cắp, lưu manh, thậm chí tội phạm giết người, lão Diệp đều đối phó qua, ai, hắn lúc đó mới bao nhiêu cá nhân?",

"Về sau Mật Tuyết đi, hắn tuy khổ sở, nhưng là xem như một loại giải thoát, thế nhưng là về sau lại gặp ngươi, Phù Nhị Nhã, ngươi không biết, đối với lão Diệp mà nói, ngươi là so với Mật Tuyết càng nghiêm trọng liên lụy",

Những lời này dường như một cây châm đồng dạng thoáng cái đâm vào trong lòng Phù Nhị Nhã.

Nàng duỗi ra thử nhiệt độ bàn tay nhỏ bé cũng không khỏi một hồi.

"Lấy cái kia kiểm nhận nhập phải nuôi sống ngươi đừng nói, lấy tính tình của hắn nói cái gì cũng sẽ không cho ngươi chịu khổ, nhưng càng nghiêm trọng chính là. . . . Hắn là ngươi thần tuyến giả",

"Đối với người bình thường mà nói thần tuyến giả là một cái trọng yếu thân phận, bởi vì ý vị này là có thể học tập Thần Tộc năng lực đặc thù, nếu như lại phụ lấy khí lực cùng Bốn Nguyên Lực Lượng tu luyện liền có thể chân chính bước trên con đường cường giả, chịu các đại gia tộc, tất cả đại công hội ưu ái, nhưng Phù Nhị Nhã, ngươi. . . .",

"Ngươi mặc dù là nhị đại thần, nhưng không có bất kỳ thuộc về thần năng lực, trở thành ngươi thần tuyến giả đối với lão Diệp mà nói chỉ là một loại trói buộc",

Hắn ý vị thâm trường mà nói: "Hắn bây giờ còn có hai mươi mai kim tệ, ngươi biết tiền kia làm thế nào tới sao?"

"Làm cho người ta làm dưới mặt đất sào huyết bối bao khách tránh tới, thiếu một ít tạng thân kiến bụng",

"Người cùng với hần, hần làm chuyện nguy hiểm người không phải không biết, chỉ là không nghĩ tới hội nghiêm trọng như vậy a, người thiếu một ít liền nhìn không đến hần",

Phù Nhị Nhã rút về bàn tay nhỏ bé, ngờ ngác nhìn hần, nội tâm mãnh liệt co rút lại, đau đớn khó nói lên lời.

Quay đầu nhìn nhìn trong phòng Diệp Nhiên, bàn tay nhỏ bé vuốt ve bút máy, con mắt bỗng nhiên biến đỏ lên.

"Những lời này lão Diệp khẳng định không có đã nói với người, nhưng đây là sự thật, không có khí kinh, không có Bồn Nguyên, không có thần năng lực, thể thuật cho dù tốt cũng sẽ không bị người chấp nhận. Xem đi, nếu như lần này võ khảo thi không thông qua, nhân sinh của hần như vậy định dạng, lão Diệp không biết sẽ có rất đau lòng đâu, nhưng có người tại hần liền thương tâm thời gian cũng không có. . . .",

Phù Nhị Nhã cả trái tim đều tốt như co rút lại lên.

Nếu như Diệp Nhiên võ khảo thi không thông qua, hần vừa muốn giống như trước đồng dạng dài nắng dầm mưa làm công, lại còn đời này đều muốn như vậy nuôi sống chính mình, lại còn bởi vì kia công khai thân tuyền giả thân phận vĩnh viễn mất đi bị cái khác thân linh chọn trúng cơ hội... Nghĩ tới đây nàng không khỏi tim như bị đao cắt.

"Phù Nhị Nhã, ta cùng lão Diệp là bằng hữu, nói vậy chút lời cũng là vì muốn tốt cho người, lão Diệp bây giờ thương thể muốn thông qua võ khảo thi có thể nói là khó như lên trời, nếu quả thật không thông qua. . . . Rồi đi hần a, đến nơi này của ta, ít nhất ta còn có thể bảo vệ người áo com không lo, lão Diệp cũng có thể yên tâm một chút. . . .",

Khóe mắt quét nhìn thoáng nhìn Diệp Nhiên đã mở hời đàm địa hành khí quanh thân điều trị một lần quay đầu lại kêu lên: "Lão Diệp, thuốc chịu đựng được rồi, ta bụng cho người, nhanh chóng nhân lúc còn nóng quát a",

Đem thuốc súp cắt vào chén nhỏ trong lại nói khẽ với Phù Nhị Nhã nói: "Đừng tìm lão Diệp nói, lấy tự ái của hần tâm sẽ chịu không nổi, võ khảo thi qua đi chính người làm ra quyết định đi",

Nói xong quay người đi vào Diệp Nhiên gian phòng.

Phù Nhị Nhã ngờ ngác ngồi ở tiểu bệ lò bên cạnh, nước mắt chậm rãi chảy xuống, nàng cuống quýt dùng bàn tay nhỏ bé chà lau sạch sẽ...

Nghỉ ngơi một đêm, ngày hôm sau Diệp Nhiên lần đầu tiên ngủ đến giữa trưa, An Đa Lỗ đã đi rồi, lúc gần đi cho hần mua chút đồ ăn.

"Phù Nhị Nhã, tâm tình không tốt sao?",

Từ hần tỉnh lại lên Phù Nhị Nhã thật giống như tâm sự nặng nề bộ dáng.

Phù Nhị Nhã lắc đầu trên khuôn mặt nhỏ nhắn đồng cứng địa bay ra một cái khả ái khuôn mặt tươi cười, đang vẽ trên bảng viết: "A Nhiên, Phù Nhị Nhã rất vui về "

Diệp Nhiên buồn cười: "Được rồi, chớ học đại nhân miễn cưỡng cười vui, ăn nhiều một chút ăn ngon, ta đợi tí nữa đi ra ngoài một chuyến, ngoan ngoan ở lại nhà, ta rất nhanh sẽ trở lại",

Phù Nhị Nhã nhu thuận gật gật đầu.

Diệp Nhiên tùy tiện ăn một chút liền vội vàng sợ chạy tới Hồng Diệp Học Viện, nay Thiên Hồng là học viện cột công cáo hội công bố võ khảo thi danh sách, mỗi người võ khảo thi đối thủ cùng buổi diễn cũng sẽ đồng thời công bố.

Hần đi tương đối trẻ, Hồng Diệp Học Viện cổng môn chỉ có lác đác mười mấy người đối với cột công cáo bàn về cái gì.

Diệp Nhiên xa xa chỉ nghe thấy bọn họ nói chuyện.

"Cái này ngựa phương là ai a? Thật đáng thương, cư nhiên đối mặt Lôi Thần Điện Tắt Ma Bi Khâu",

"Không nhận ra, nhưng đã có thể tưởng tượng ra kết quả của hần, ha ha ha ha. . . .",

Nói không rõ là trào phúng hay là vui đùa cười to truyền vào Diệp Nhiên trong tai.

"Cái này Á Ma vậy thì, đối thủ của hần là Vũ Anh Điện tại đột nhiên ai, một tên đáng thương, đây chính là có thể từ Ma Từ tay ngon nguồn chạy trốn cao thủ a",

"Á Ma? Không phải là A Đặc gia con trai trường sao? Nghe nói khí kinh đã năm đoạn, coi như là một nhân vật",

"Vậy cũng rất đáng tiếc, tại đột nhiên tuy không phải là đối thủ của Ma Từ, nhưng đối phó với A Đặc gia con trai trường vẫn là dư sức có thừa a",

Diệp Nhiên trong nội tâm cũng vì kia cái hướng hần khiêu khích qua thanh niên tóc vàng mặc niệm, hần tuy không rõ ràng tại đột nhiên người này, nhưng

chỉ là Vũ Anh Điện tinh anh thân phận cũng đầy đủ hấn uống một bình.

Đang xu thế bước về phía trước, bỗng nhiên lại nghe một người nói: "Cái này Diệp Nhiên là ai a? Dường như có chút quen tai, đối thủ của hấn là Đệ Lục Thiên Thần Điện **",

"Diệp Nhiên? Là hấn? Chính là trận đầu thi viết trước đối trá cùng Vương Ly cùng Lâm Uyển so chiêu tiểu tử kia a, ngươi sẽ không quên a, Vương Ly hỏi tên của hấn hấn không chịu nói, nhưng về sau đến cùng hay là truyền tới",

"Aha ha ha, là hấn a, sẽ lấp đầu to, lần này chống lại ** hấn muốn lộ ra nguyên hình a",

"Đúng vậy a, ha ha ha. . . .",

...

Diệp Nhiên có chút không lời.

Thật sự là báo ứng khó chịu a, mới vừa rồi còn cười nhạo Á Ma, trong nháy mắt liền đến phiên chính mình.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Võ quyết (thượng)

Chương 32: Võ quyết (thượng)

Sáng sớm, Diệp Nhiên mở mắt ra ngồi dậy trên giường hoạt động một chút cổ tay, kia cái nữ Liệt Thần Tộc một đao tuy cắt rất sâu, nhưng may mà cái tay này còn có thể hoạt động tự nhiên, tra nhìn một chút thương thế trên người, đi qua hai ngày điều dưỡng đã kết xuất vết sẹo.

Hắn mặc quần áo tử tế đi xuống giường, bộ đồ Thượng Vân mộng đưa kia một bộ thích khách bỏ phục chiếu chiếu, trong nội tâm cảm khái quả nhiên là người dựa vào ăn mặc, thay đổi bộ quần áo này chính mình phong cách nhiều.

Bất quá hấn nghĩ nghĩ hay là bỏ đi thích khách bỏ phục đổi lại hấn áo sơ mi trắng.

"Chờ thêm võ khảo thi mới xứng đôi bộ y phục này",

Hắn khẩu trừ lên cúc áo đem óng ánh xanh ngọc đao kiếm thu vào trong tay áo, cùng Phù Nhị Nhã lên tiếng chào liền ra cửa.

Hôm nay là Hồng Diệp Học Viện mở rộng chiêu sinh cuối cùng một hồi võ khảo thi, trận này võ quyết kết quả cũng đem quyết định tương lai của hấn.

Võ khảo thi địa điểm cùng thi viết địa điểm tương đồng.

Diệp Nhiên tới vô cùng sớm, kia hình bán cầu hội trường cửa cũng còn không có khai mở, cổng môn chỉ có lác đác mấy người hoặc ôm tay chờ đợi, hoặc châu đầu ghé tai bàn về.

Trong đám người hấn nhìn thấy một đầu tóc vàng Á Ma.

Á Ma cũng nhìn thấy hấn, khoát tay hướng hấn đi tới.

"Tiểu tử, không nghĩ được ta hai vận khí đều kém như vậy a", hấn thở dài, thấy được Diệp Nhiên không khỏi có dũng khí đồng bệnh tương liên cảm giác.

Hai người đối thủ đều là đến từ Thần Điện cao thủ, chiến thắng tỷ lệ thật sự mù mịt, nhưng tâm tình của bọn hấn lại hoàn toàn bất đồng.

Diệp Nhiên nói: "Vận khí? Tham gia như vậy võ quyết ta đã sớm đã làm xong gặp được tới cường đối thủ chuẩn bị, ta gấp gáp chỉ là **, vận khí cũng không tính rất kém cỏi",

Mặc dù đối với ba người kia không phải là hiểu rất rõ, nhưng Diệp Nhiên biết so với việc Tát Ma Bi Khẩu cùng tại đột nhiên, ** thực lực phải kém một

chút như vậy.

Á Ma lắc đầu: "Người này tâm tính nghĩ không bội phục đều không được a",

Đối với Diệp Nhiên, hắn đã bỏ đi trả thù ý niệm trong đầu.

Trận đấu thi viết trước một chiêu kia "Long Xà Tẩu" dẫn Vương Ly cách long bát quái đối kháng Lâm Uyển, tuy hắn ăn không nhỏ thiệt thòi, nhưng Á Ma biết mình đệ đệ gãy tại đây trong tay người một chút cũng không tính oan uổng.

Lúc này lại tìm hắn gây phiền phức tám chín phần mười cũng là tự rước lấy nhục, hơn nữa, hắn cảm thấy Diệp Nhiên người cũng không xấu, tuy lạnh, ngạo một chút, có đôi khi còn thích lập đầu to.

Chỉ chốc lát sau hình bán cầu hội trường cửa liền tự động mở, bên trong đã cùng thi viết thi hoàn toàn bất đồng, hai bên chỗ ngồi hơi có vẻ rải rác, chính giữa bán kính ước tám mét hình tròn đầu trường lại làm cho người hai mắt tỏa sáng, kia đầu trường so với mặt đất cao hơn nửa mét, quanh thân đều hiện ra kỳ dị kim loại sáng bóng, đây không phải là gạch đá phổ biến, mà là đặc thù ngân bạch sắc kim loại chế tạo mà thành.

Cự ly đầu trường 2m xa phía sau bày biện một trường dài mảnh hình cái bàn, Cao Thái Thanh cùng Lô Duyên Hạc đã ngồi ở sau cái bàn mặt.

Một người ôn hòa trung niên nam tử đứng ở hai người bên cạnh, âu phục trắng, chống thủ trường, vẻ mặt âm áp nụ cười.

Hội trường người lần lượt nhiều hơn, tham gia võ khảo thi sáu mươi người dần dần đến đông đủ, ngoại trừ bên ngoài bọn họ cũng không có thiếu Hồng Diệp Học Viện đệ tử đến xem nào nhiệt.

Diệp Nhiên an tĩnh địa ngồi ở phía nam trên mặt ghế.

Thần Điện vài người cao thủ là đồng thời tới, Mật Tuyết, Tát Ma Bỉ Khâu, tại đột nhiên, ** bốn người vừa vào cửa liền hấp dẫn đông đảo mục quang, khí chất của bọn hắn vốn là có dừng tại mọi người, cộng thêm có từng người Thần Điện đặc sắc trang trí, muốn điều thấp thật sự quá khó khăn.

Tát Ma Bỉ Khâu, tại đột nhiên cùng ** ba Nhân Long đi bước đi mạnh mẽ uy vũ đi về hướng mặt phía bắc bày chỉnh tề chỗ ngồi, duy chỉ có Mật Tuyết nhìn lướt qua thấy được trong đám người Diệp Nhiên, nằng thẳng đi tới.

** không khỏi nhường mảy, bình tĩnh nhìn nàng một cái, vừa liếc nhìn Diệp Nhiên đuổi kịp tại đột nhiên cùng Tát Ma Bỉ Khâu bước chân.

Rất nhiều ánh mắt của người cũng theo Mật Tuyết chuyển qua trên người Diệp Nhiên.

"Người xem, Đệ Lục Thiên Thần Điện Mật Tuyết, hắn hướng Diệp Nhiên nơi nào đây a",

"Có chút ngoài ý muốn, bất quá lúc trước cũng nghe nói, Diệp Nhiên cùng ** còn giống như bởi vì vậy băng sơn nữ thần phát sinh xung đột",

.

Có người nhỏ giọng nghị luận.

Á Ma cũng kinh ngạc nghiêng đầu nhìn Diệp Nhiên liếc một cái, tiểu tử này trên người dường như cất giấu không ít bí mật a

"Diệp Nhiên. . .", Mật Tuyết phỉ phỉ màu thủy lam váy ngồi ở Diệp Nhiên bên cạnh, bất quá ánh mắt của mọi người nhẹ nhàng kêu hắn một tiếng.

Diệp Nhiên nói: "Có lời gì mời nói",

Ánh mắt lại không có nhìn hắn, trong cơ thể khí kinh chậm chậm lưu chuyển lên.

"Có thể. . . Buông tha cho cuộc thi lần này sao?", Mật Tuyết tựa hồ hạ quyết tâm thật lớn mới nói ra những lời này.

Diệp Nhiên lông mày nhíu một cái quay đầu nhìn nhìn nàng, Mật Tuyết mục quang trốn lóe lên một cái, nhưng chỉ là trong tích tắc, lập tức nhìn thẳng hắn.

Cô gái trước mắt môi đỏ cái mũi đẹp dễ tính xảo, tựa như ảo mộng, gương mặt này lỗ cùng một năm trước cũng không có quá biến hóa lớn, nhưng Diệp Nhiên nhưng thật giống như không nhận ra người này.

Mà ở trong mắt Mật Tuyết, Diệp Nhiên hay là Diệp Nhiên đó, hắn thay đổi, trông thấy chính mình thời điểm trở nên táo bạo, nhưng nàng biết, đây là Diệp Nhiên.

"Người biết lần này võ khảo thi với ta mà nói ý vị như thế nào?", Diệp Nhiên cường chế lấy trong lòng hỏa trâm giọng hỏi.

"Ta... Biết.",

"Người biết còn muốn khích lệ ta buông tha cho? Người tổng cũng nên biết, khu dân thường cái loại địa phương đó, người không muốn đời, ta cũng không muốn đời, không có ai sẽ buông tha cho rồi đi chỗ đó cơ hội", Diệp Nhiên nói: "Người có thể thoát khỏi số mệnh, chẳng lẽ ta không thể?",

"Diệp Nhiên, ta không phải là ý tứ này. . . .", Mặt Tuyết cúi đầu, tại hắn ép hỏi phía dưới lại dường như một cái đã làm sai chuyện tiểu cô nương.

Một bên Á Ma và những người khác đợi đã ngây người, người nào không biết Đệ Lục Thiên Thần Điện băng sơn nữ thần trời sinh tính cực lạnh, tiền Thần Điện một năm đã nói một tay đều đếm được qua, đối với mọi người đều lạnh như băng.

Nhưng nàng trước mặt Diệp Nhiên đúng là như thế một bộ làm sai sự tình tiểu nữ nhi đáng đáp, trời ạ, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Mặt phía bắc đã đại mã kim đao ngồi xuống ** cũng là về mặt âm trầm, hắn đau khổ đuổi Mặt Tuyết đã hơn nửa năm, chưa từng gặp qua nàng đối với chính mình bày ra qua bộ dạng này bộ đáng?

Mặt Tuyết lại tựa như đối với ánh mắt của bọn hắn nhìn như không thấy, nhìn về phía Diệp Nhiên là hai mắt có một chút bi ai.

"Diệp Nhiên, lần này vô khảo thi không phải là như ngươi nghĩ. . . . Nghe nữa ta một lần được không nào? Tại đây một lần. . . .",

"Ta làm không được", nàng còn chưa nói xong Diệp Nhiên đã đứng người lên, hắn không có lại nhìn ánh mắt của nàng.

Cho tới nay hắn đều rất sợ hãi cô bé này cầu khẩn chính mình, cho tới nay, chỉ cần là nàng muốn mình làm đến sự tình chính mình liền nhất định sẽ liều mạng làm được.

Nhưng hiện tại không được.

"Mặt Tuyết tiểu thư, ta rất muốn mang theo Phù Nhị Nhã rời đi bùn ngói phố, thoát khỏi nghèo khó số mệnh, đến tân địa phương cư trú, cho nàng cũng cho mình một cái mới tinh tương lai, thỉnh tôn trọng ta làm ra quyết định",

Bình thân mà dứt khoát lời nói.

Mặt Tuyết ngón tay run nhè nhẹ, nàng biết "Mặt Tuyết tiểu thư" bốn chữ từ miệng Diệp Nhiên nói ra sẽ cùng tại đưa hắn cùng mình qua lại toàn bộ bác bỏ.

Diệp Nhiên đi đến bên cạnh, cùng Mặt Tuyết chùng năm mét mới kéo một cái ghế ngồi xuống.

Đầu trường trung niên nam tử thấp giọng ho khan một tiếng ý bảo tất cả mọi người an tĩnh.

Cuối cùng vô khảo thi sắp bắt đầu rồi.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Võ quyết (hạ)

Chương 33: Võ quyết (hạ)

Âu phục trắng trung niên nam tử nói: "Các học sinh, tại trận đấu trước khi bắt đầu ta nghĩ ta có tất yếu làm sáng tỏ một chút lần này so tài mấy cái cấm luật, một, không thể chỉ từ, hai, không thể cho đối thủ tạo thành vĩnh cửu tính thương tích, ba, cấm sử dụng ám khí, độc được đợi vì phạm lệnh cấm vật phẩm, bốn, không được đối đối thủ",

"Có thể sử dụng binh khí, hộ giáp, nhưng không thể sử dụng nguyên khí thạch đợi duy nhất một lần tiêu hao phẩm",

"Mỗi một hồi trận đấu sẽ có mười lăm phút thời gian nghỉ ngơi, chúng ta đồng thời cũng sẽ công bố vô khảo thi người thắng trận, cũng chính là cuối cùng trúng tuyển người may mắn, kết quả này để cho ta, Hồng Diệp Học Viện trẻ tuổi nhất nguyên lão Tây Tắc Tư, đại dự Ngôn gia Cao Thái Thanh, sáu giới thể thuật quán quân người đoạt được, trước Liệp Ma quân đoàn tổng huấn luyện viên Lô Duyên Hạc tiền bối cộng đồng quyết định, thỉnh tin tưởng quyền uy của chúng ta tính",

Nghe được hắn giới thiệu Cao Thái Thanh cùng Lô Duyên Hạc cũng nhận không được trọn mắt nhìn hắn, người trẻ tuổi chính là yêu khỏe khoắn a.

Nhưng người khác nghe được tên của hắn lại là trong nội tâm chấn động, Tây Tắc Tư cái tên này từ lúc mười hai năm trước chính là danh chấn học thuật

giới, khi đó hắn vẫn chỉ là trong học viện cao đẳng lớp một người phổ thông đệ tử, cùng quanh năm ôm đồm Võ Bình Bảng đứng đầu bảng Tiềm Long so sánh hắn có thể nói là bừa bãi vô danh, nhưng ở mười hai năm trước học thuật nghiên cứu và thảo luận trên đại hội phát biểu một thiên về khí kinh tụ hợp co lại luận văn, đưa tới toàn bộ học thuật giới chấn động.

Phía sau vì nghiệm chứng hắn về khí kinh tụ hợp co lại tính chính xác hắn trước sau cùng Tiềm Long cùng chôn cất thần diệt cùng cấp bối cao thủ thành danh giao chiến.

Trước sau 16 chiến, mười thắng nhất bình năm phụ, Tây Tắc Tư danh tiếng từ đó chấn động Bạo Lưu Thành, hai năm sau hắn trúng cử Hồng Diệp Học Viện nguyên lão viện, trở thành từ trước tới nay trẻ tuổi nhất nguyên lão, khi đó hắn chỉ có hai mươi hai tuổi.

Loại này đẳng cấp nhân vật đã đứng ở người bình thường cùng cực cả đời cũng không đạt được trên độ cao.

Diệp Nhiên cũng nhìn nhìn âu phục trắng, khuôn mặt ôn hòa nam tử, trong mắt ước mơ cùng hâm mộ rất là mãnh liệt.

Mặt Tuyết lặng lẽ nhìn hắn một cái, đáy lòng đau buồn sắc càng đậm.

"Như vậy hiện tại, võ khảo thi bắt đầu đi, ta là đến danh tự đồng học mời lên luận võ đài", Tây Tắc Tư thủ chương phát một cái một khóa thủy tinh cầu hiện hiện trước người.

"Trung Khải, Lý Quân",

Hai người thanh niên đi đến Võ Đấu Đài, Trung Khải một người chiều cao mặt chà xát, Trường tay Trường chân, trên mặt khi nào mụm hết sức dễ làm người khác chú ý, Lý Quân mặt tròn dường như bánh nướng, chân tay đều ngắn, hai người đứng chung một chỗ có một loại kỳ dị treo lên đối với cảm giác.

Hai người đi lên trước tất cả nói một tiếng "Thỉnh" liền bình bình pằng pằng đánh vào một chỗ, cùng thi triển vũ kỹ, vận khởi khí kinh tới đánh cho hết sức kịch liệt, từ Võ Đấu Đài một đầu lăn đến bên kia, lại từ bên kia chạy trở về.

Diệp Nhiên đợi người quan sát lại thấy rất là nhàm chán, người trong nghề cũng nhìn ra được, hai người này trình độ cũng không thể nào địa phương.

Bọn họ trọn vẹn đánh một phút đồng hồ tài trí xuất thắng bại, bánh nướng mặt Lý Quân phản khởi thần lực dùng một cái Thái Sơn Áp Đình đem mờ ra ép tới khí kinh tan vỡ, sau đó hướng phía dưới đài các học sinh ôm quyền.

Chúng đều không lời nói.

Sau đó Tây Tắc Tư ba người bắt đầu dĩ tuyên bố Lý Quân chiến thắng, bị Hồng Diệp Học Viện trúng tuyển.

Đằng sau mấy trận võ khảo thi cũng là không có gì xem chút, duy nhất một hồi làm cho người ta hai mắt tỏa sáng chính là ngựa phương cùng Lôi Thần Điện Tát Ma Bi Khâu kia một hồi võ khảo thi.

Vậy coi như là Tát Ma Bi Khâu cá nhân biểu diễn, ngựa phương là tốc độ hình cao thủ, Tát Ma Bi Khâu là hệ sức mạnh tuyến thủ, như thế để cho Tát Ma Bi Khâu kinh sợ Lôi Thần lực thoáng phát huy một ít, hắn khí kinh bên trong đều mang theo kinh người Lôi Uy.

"Vậy là. . . Bồn Nguyên Lực Lượng?",

Diệp Nhiên nhìn nhìn đấu trường trên ủng hộ lôi điện, mờ mịt thân ảnh, trên người Tát Ma Bi Khâu Lôi Uy để cho hắn cũng cảm nhận được áp lực.

Rồi mới Tát Ma Bi Khâu đầu tiên là phóng thích khí kinh, Diệp Nhiên cảm thấy phán đoán, hắn khí kinh đích xác rất mạnh, nếu như tự mình chống lại hắn tuy phần thắng không lớn, nhưng hắn là có lực đánh một trận.

Nhưng lúc hắn lôi điện phóng thích mà ra Diệp Nhiên kia Lôi Uy thoáng cái đem hắn chiến ý cho ép xuống.

Ngồi ở bên cạnh hắn Á Ma bắt đầu dĩ cười nói: "Đúng vậy a, tại thần dẫn đạo dưới Bồn Nguyên Lực Lượng thức tỉnh tỷ lệ cao hơn nhiều lắm, làm khí kinh lười biếng Bồn Nguyên Lực Lượng thuộc tính đó cũng không phải là một thêm một bằng với hai kết quả",

Diệp Nhiên gật gật đầu.

Á Ma gom góp quay đầu lại lặng lẽ nói: "Uy, ngươi cùng Băng sơn nữ thần là quan hệ như thế nào a?",

"Không có quan hệ gì",

Diệp Nhiên nói.

"Ài, ngươi tiểu tử này thật là làm cho người xem không đủ, bắt quá nghe nói Băng sơn nữ thần Bồn Nguyên Lực Lượng một chút cũng không cần Tát Ma Bi Khâu chênh lệch, tin tức nho nhỏ nói nàng đã bị tuyển nhập Bạch Ngân Đấu Sĩ Cung, ở chỗ này giao lưu học tập muốn tiến vào học tập, rất nhiều người cũng nói nàng về sau có lẽ có thể đi vào Hoàng Kim Đấu Sĩ Cung cũng nói bất định, con đường phía trước không thể lường được a, chắc chắn",

Hoàng Kim Đấu Sĩ Cung, đó là Đệ Lục Thiên Thần Điện bên trong chí cao vô thượng địa phương, đối với Athena thần tuyển giả mà nói tiến nhập Hoàng

Kim Đẩu Sĩ Cung tuyệt đối là chí cao vinh quang.

Xét thấy Hoàng Kim Đẩu Sĩ Cung đặc thù lịch sử, Hoàng Kim Đẩu Sĩ Cung Đẩu Sĩ ý nào đó mà nói mấy có thể cùng thần nổi danh.

Hiện tại, Mật Tuyết cùng hắc chên lệch đã là một cái thiên, một chỗ.

Á Ma kia hai tiếng "Chắc chắc" rất là ý vị thâm trường.

Nhưng trên mặt của Diệp Nhiên lại không có thay đổi gì, hắc chi là gật gật đầu liền chuyển chú nhìn nhìn Võ Đẩu Đài trên Tát Ma Bì Khâu cùng ngựa phương.

Rất nhanh tốc độ hình ngựa phương liền thể lực chống đỡ hết nổi, Tát Ma Bì Khâu một tay thả ra một đạo lôi điện đánh bại hắc.

Từ đầu đến cuối Tát Ma Bì Khâu cũng không có sử dụng hắc vác tại sau lưng kia can đại thương, áo giáp cũng không có mặc.

Hắc căn bản không có sử dụng ra thực lực chân chính.

Trúng tuyển tự nhiên là Tát Ma Bì Khâu không thể nghi ngờ.

Rất nhiều người đều nghi luận, thần người trong điện thực lực xác thực không giống bình thường, ngựa phương cũng không yếu, nhưng thua ở Tát Ma Bì Khâu trên tay một chút cũng không oan.

"Á Ma, tại đột nhiên",

Tây Tắc Tư giờ đến rồi đáng thương A Đặc gia con trai trưởng danh tự.

Tại đột nhiên nhún vai đang chuẩn bị đứng người lên, lại nghe Á Ma lười biếng mà nói: "Tây Tắc Tư lão sư, ta bỏ quyền",

Kinh ngạc mục quang lập tức quăng, võ khảo thi đến nay này vẫn là thứ nhất bỏ quyền.

Tây Tắc Tư cũng không giống như ngoài ý muốn, nhún vai nói: "Thông minh hài tử", sau đó chọn kế tiếp hai cái danh tự.

"Diệp Nhiên, **",

Hội trường thoáng cái yên tĩnh trở lại, đứng người lên Diệp Nhiên cùng ** hấp dẫn mọi ánh mắt.

Rất nhiều người đều đối với Diệp Nhiên trận đầu thi viết trước kia một tay "Long Xà Tẩu" ký ức hãy còn mới mẻ, tuy về sau biết hắc là đang giả bộ đầu to, nhưng có loại kia đảm lượng người như thế nào lại là hội hợ hạng người?

Phía sau hắc cùng với ** xung đột, cùng Đế Lục Thiên Thần Điện Băng sơn nữ thần ở giữa trùng điệp lại càng là khơi gợi lên rất nhiều người hào hứng.

Hai người bọn họ trong đó không chỉ có riêng là võ khảo thi đơn giản như vậy a.

"Hừ, hiện tại tổng phải biết tiểu tử này có bao nhiêu cân lượng",

Ngồi ở phía nam xếp sau Lâm Uyển đuổi lưng một cái ngồi ngay ngắn, nàng bên cạnh Vương Ly cũng tới điểm tinh thần.

Diệp Nhiên sửa sang vạt áo đi đến Võ Đẩu Đài trung ương, ** cũng Long Hành Hồ Bộ bước nhanh lên đài, vền vền là từ thân cao trên Diệp Nhiên còn kém một đoạn.

Tỉ tỉ nhiệt lưu từ ** trên người tuôn ra, cùng với cường đại khí kinh, Diệp Nhiên tóc bay ngược lên.

→Câu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Cao thủ so chiêu

Chương 34: Cao thủ so chiêu

Khí kinh phóng thích, nóng hổi gió mạnh đập vào mặt, Triệu Tử Dương thấp giọng nói: "Diệp Nhiên, ta đối với ngươi mặc dù có địch ý, nhưng ta cũng là đi được đang làm được thắng con người rắn rồi từ, sẽ không khiến cho gian đùa nghịch lừa dối, võ quyết chính là võ quyết, đường đường chính chính đọ sức",

Hắn không có mặc áo giáp, mà là đổi lại một tiếng lam sắc Trường y, vũ khí cũng không có mang, với tư cách là thần tuyến giả hắn cũng có thuộc về sự kiêu ngạo của tự mình.

Đối thủ là Diệp Nhiên như vậy bình dân hắn không nguyện ý để cho trận đấu trở nên bất công.

Lời của hắn ép tới rất thấp, gần như chỉ có Diệp Nhiên cùng ba người nguyên lão có thể nghe được.

Diệp Nhiên cho là hắn chỉ chính là chuyện của Mật Tuyết, chỉ là hơi gắt gât đầu.

Nhưng ba người nguyên lão lại liếc nhau, lẫn nhau đều thấy được trào phúng.

Diệp Nhiên lui lại một bước, dùng tay làm dấu mời, Triệu Tử Dương không có nhiều lời, chỗ cũ bất động, một tay nhấn một cái nóng hổi khí lưu hội tụ trên tay chưởng, vô hình khí lưu hình thành một đạo Hồng Lăng về phía trước bay nhào mà đến.

Diệp Nhiên không dám chút nào đại ý, người trước mắt vền vẹn là khí kinh liền mạnh hơn hắn ít nhất bốn cái đẳng cấp, này đạo khí lưu hắn tuyệt đối không có cách nào khác đón đỡ, nhưng là không nguyện ý bởi vì né tránh mà e sợ khí thế, lập tức thân hình lóe lên, lại có hai đạo nhân ảnh phân ra hiện lên khí lưu.

Mà cuối cùng xuất hiện ở Triệu Tử Dương nghiêng người thân ảnh rồi lại chỉ có một.

"Tàn ảnh?",

Lô Duyên Hạc hai mắt tỏa sáng.

Ngồi ở phía nam phía sau Vương Ly trong mắt cũng lộ ra dị sắc.

Diệp Nhiên này quả nhiên có chút môn đạo, mấy cái thể thuật cao thủ cũng nhìn ra trong đó môn đạo, tàn ảnh tại thể thuật bên trong coi như là đẳng cấp cao đẳng, không phải là bởi vì kéo ra tàn ảnh thủ pháp đến cỡ nào cao minh.

Tương phản, luận thủ pháp tàn ảnh quả thực là cấp thấp không thể lại cấp thấp, bất quá là bằng vào tốc độ tạo ra lưu lại chỉ giống như.

Nhưng biết cùng làm được từ trước đến nay đều là hai việc khác nhau, luyện qua (tập võ) thể thuật người cũng biết tàn ảnh nguyên lý, nhưng muốn luyện thành lại là rất khó, bởi vì nó đối với thân thể tổ chất yêu cầu thật sự quá cao.

Rồi mới Diệp Nhiên đầu tiên là phía bên trái bước ra ba bước, lập tức hướng phải bay vút, tốc độ đều là cực nhanh, cho nên tại dưới đài đệ tử trong mắt Võ Đấu Đài trên mới xuất hiện hai đạo tàn ảnh.

Diệp Nhiên trốn tránh qua Triệu Tử Dương nóng rực khí lưu lực lượng đã súc tích, chân trái nghiêng đạp, đơn khai mở nửa bước, nhờ vào sức eo một cước hướng Triệu Tử Dương quét tới.

Thân thể của hắn động tác biên độ rất nhỏ, nhưng thực dụng tính cũng không phải đồng dạng mạnh mẽ, nhờ vào sức eo gót tới chân cây roi để cho Triệu Tử Dương không dám chút nào khinh thường, hai tay điệp hợp ngăn trở một cái này đơn đá ngang, trong cơ thể khí kinh "Hô" địa một tiếng ủng hộ mà ra.

Kinh nghiệm huấn luyện Triệu Tử Dương sớm đã thân kinh bách chiến, chỉ là một phát tay liền nhìn ra Diệp Nhiên mạnh mẽ tại thể thuật, yếu tại khí kinh, điều này thật sự là bình dân bệnh chung.

Đối phó đối thủ như vậy chỉ cần vận dụng dường như thân khí kinh liền thắng một nửa, hắn một mực tin tưởng chiến đấu không phải là khinh xuất, vận dụng hiểu chiến đấu sách lược cùng kỹ xảo quan trọng hơn.

Diệp Nhiên rất nhanh thu chân, hướng về sau lộn một vòng lẳng không trốn tránh qua vào đầu khí kinh, thể nhưng dày đặc như mưa lại sục sôi như nước thủy triều khí kinh không phải có thể đều trốn tránh qua? Diệp Nhiên vừa rơi xuống đất đầu tiên là tay phải trên không trung lướt qua một cái, không trung dường như xuất hiện một con rắn ảnh.

Tiếp theo tay trái trên không trung dẫn đạo, đè xuống khí kinh lại hóa thành từng đạo dòng nhỏ tại tay trái của hắn trong lòng bàn tay biến mất vô tung.

"Xà Thủ",

"Long Xà Tầu",

Nghiêm khắc mà nói Diệp Nhiên xuất ra chiêu bốn lần, nhưng gần như mỗi một lần đều làm người giật mình, tàn ảnh kinh diễm, đá ngang ngắn gọn mạnh mẽ, chỉ là lần này Xà Thủ phối hợp Long Xà Tầu lành nghề nhà trong mắt nhất là xuất thần nhập hóa.

Lô Duyên Hạc nhìn rõ ràng, đôi mắt Triệu Tử Dương hơn xa tại chính mình khí kinh, Diệp Nhiên đầu tiên là dùng kỹ xảo cao siêu Xà Thủ trên không trung phân phối ba lần tạo ra gió thổi khiến cho khí kinh phân luồng hướng chính mình bên ngoài cơ thể, tiếp theo dùng hân thường dùng Long Xà Tẩu tá lực.

Bởi như vậy hân chỉ vẹn vẹn có hai đoạn khí kinh cường độ cư nhiên có thể tiến cùng tiếp cận bảy đoạn Triệu Tử Dương địa vị ngang nhau.

"Tiểu tử này. . . Rất có ta năm đó phong phạm a", Lô Duyên Hạc vuốt vuốt râu mép vô liêm sỉ mà nói.

Đương kim Bạo Lưu Thành thể thuật cao thủ thật sự quá ít, như tiểu tử này có thể sử dụng thể thuật bù đắp khí kinh chênh lệch lại càng là phượng mao lân giác.

Lão đầu yên lặng nhiều năm tâm cũng có ái tài ý tứ.

Hân từng liền đoạt sáu giới thể thuật quán quân, mắt cao hơn đỉnh, nhưng lần này đối với người trẻ tuổi này cũng nhin không được nữa xem trọng thêm vài phần.

Dưới đài Vương Ly cũng cười nói: "Lâm Uyển, ta đã nói hân không đơn giản, không sai a",

Lâm Uyển hừ một tiếng, không phục nói: "Thể thuật cũng không tệ lắm, nhưng cùng Triệu Tử Dương đánh, loại trình độ này còn chưa đủ",

Vương Ly cười nhẹ một tiếng, nhìn nhìn Diệp Nhiên tay phải toát ra hơi hơi nhiệt khí trong mắt hứng thú càng thêm nồng hậu dày đặc.

Long Xà Tẩu của hân đã có thể mượn lực chuyển lực, nhưng vừa rồi hân lại không có mượn cơ hội phản công, chỉ là đem Triệu Tử Dương tham dự lực lượng tan mất.

Cái này nói rõ hân còn có ẩn giấu chiêu thức a, bằng không tuyệt sẽ không bỏ qua vừa rồi cơ hội. . .

Tâm tư triếp nhưng mà dừng lại, ánh mắt của hân bỗng nhiên ngưng tụ.

Chỉ thấy Vô Đẩu Đài trên sau lưng của Diệp Nhiên đã chiếu ra một đạo vết máu, Vương Ly không khỏi khẽ giật mình, rồi mới giao thủ thì Triệu Tử Dương không có thương tổn và phía sau lưng của hân a, hơn nữa sau lưng của hân y phục cũng là hoàn hảo, chẳng lẽ hân có thương tích bên người?

Hân không biết lúc này Diệp Nhiên tuy bên ngoài cùng Triệu Tử Dương ngang sức ngang tài, nhưng trên thực tế đã là loạn trong giặc ngoài, vừa rồi hân không phải là không muốn mượn lực chuyển lực thừa cơ phản công, mà là trên người vài đạo sẹo nứt ra, Long Xà Tẩu tá lực hân còn thừa nhận được, nếu là mượn lực chuyển lực, thân thể thừa nhận quá nặng, hân sợ thương thể tăng thêm, trận này vô khảo thì liền nguy hiểm.

Triệu Tử Dương cũng không có trông thấy sau lưng của hân vết máu, trong cơ thể khí kinh nhắc lại bước đi, đập đập tiếng bước chân chậm chạp mà trầm trọng, nóng rực sóng khí dường như một đạo vô hình vài bộ màn chắn nện hạ xuống, tiếp theo trên người điểm một chút hỏa diễm tràn ra.

Diệp Nhiên không đợi hân khí kinh hoàn toàn phóng xuất ra, phi bước lên trước một quyền đánh hướng không ngừng thêm dày sóng khí, nhưng vừa mới va chạm vào kia sóng khí hân bản thân chỉ vẹn vẹn có khí kinh ngay tại đánh trúng hóa thành vô hình, sau đó trên tay một mảnh khó có thể chịu được nóng rực truyền đến, chân hân bước một chuyển "Vèo" một tiếng ngược lại lướt trở về.

Lại nhìn hướng Triệu Tử Dương thì lông mày không khỏi rối rắm.

Trên người hân đã không chỉ là sóng khí, mà là dường như nhà mình bếp lò trong thiêu đốt lên hỏa diễm.

Bên trong phụ hỏa diễm, ngoài có khí kinh bao bọc, hân tuy thể thuật cao siêu, nhưng ở Bản Nguyên Lực Lượng thuộc tính trước mặt hân mỗi tiếp xúc thân thể của hân một lần đều bị thương tổn.

Triệu Tử Dương không có áp ép buộc hân, mà là mắt lạnh nhìn hân nói: "Người so với ta trong dự liệu mạnh hơn nhiều, nhưng ở như vậy tuyệt đối lực lượng trước mặt ngươi còn có thể thắng vì đánh bất ngờ sao?",

Thắng vì đánh bất ngờ.

Bốn chữ này tựa hồ chính là hân đối với Diệp Nhiên định vị, thực lực không đủ, chỉ có thể dùng kỳ chiêu để đền bù lẫn nhau ở giữa chênh lệch.

Dưới đài hoàn toàn yên tĩnh, từ khi hai người giao thủ đến nay sử dụng ra mỗi một chiêu đều ra ngoài ý định, nhất là Diệp Nhiên, bọn họ chưa từng có thấy người thi triển cao đẳng thể thuật, chỉ là lần này đối mặt tuyệt đối thuộc tính áp chế hân còn có thể phản kích sao?

Diệp Nhiên đáp án dĩ nhiên là ——

"Có",

Hân thông suốt kéo một tiếng kéo xuống một nửa tay áo, lộ ra trắng nõn cánh tay, cánh tay hơn mấy đạo đao ngân rõ ràng có thể thấy.

Hân đem một nửa tay áo xé thành hai đoạn, sau đó đang lúc mọi người ánh mắt kinh ngạc dưới căn nát cổ tay, máu tươi cuộn cuộn mà chảy.

Hỏa điểm chiếu rọi bên trong hắc đem máu tươi sôi lên tại vài trắng, bao quán ở trên nắm tay, thiết huyết chi khí Chấn Nhiếp tâm hồn.

→Cầu nguyệt phiêu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Phi Điều Lưu

Chương 35: Phi Điều Lưu

Triệu Tử Dương Bốn Nguyên Lực Lượng hoàn toàn phóng thích một khắc này Diệp Nhiên liền biết, trận này thi đấu ngoại trừ vớt mạng tử chiến đã không có cái khác lựa chọn.

Triệu Tử Dương đồng dạng không có đường lui, hắc tại Triệu gia liền bị ký thác kỳ vọng, tại Đệ Lục Thiên Thần Điện đồng dạng là trung thượng chi tài, thân phận địa vị so với Diệp Nhiên cao hơn nhiều lắm, nếu như ở chỗ này bại bởi Diệp Nhiên về sau hẳn rất khó lại giờ lên được ngai đầu lên.

Diệp Nhiên cúi đầu dùng răng cắn ở nhuộm máu vải tại cổ tay vị trí đánh cái kết, một tay trở mình chưởng làm cái "Thình" thủ thế, thấp giọng nói: "Thình chiêu",

Sau một khắc tiếng gió nhất thời, một đạo gió nhẹ bị cuốn vào nóng rực sóng khí bên trong, thân thể của hắn kéo ra một đạo tàn ảnh tiêu thất ở chỗ cũ, lập tức Triệu Tử Dương sau lưng một đạo vô cùng linh lực khí thể mãnh liệt đè xuống, hắn lồng mày không khỏi nhíu một cái.

Đây không phải khí kinh hình thành thế, mà là kinh nghiệm sinh từ tài năng lịch luyện ra được huyết khí xu thế, hắn từng tiếp xúc qua kinh lịch nghỉ ngơi chi địa rèn luyện Bạch Ngân Đấu Sĩ Cung cao thủ, chỉ có tại loại kia cao thủ trên người tài năng cô đọng xuất loại này thế, mà trên người Diệp Nhiên cô khí thể này càng thêm có chứa tử sĩ dứt khoát, mặc dù khí kinh cao hơn hẳn trọn vẹn năm đoạn Triệu Tử Dương cũng cảm nhận được không nhỏ áp lực.

"Bành",

Ngấn mà mạnh trọng quyền vào đầu đập tới, Triệu Tử Dương lấy khuỷu tay đón đỡ, tốc độ của hắn tuy so ra kém Diệp Nhiên, nhưng lấy tình chế động phòng ngự lại không nói chơi, chẳng qua là khi Diệp Nhiên nắm tay đặt ở chính mình khuỷu tay thì càng làm cho hắn kinh dị sự tình phát sinh.

Quanh người hắc hỏa điểm rít một tiếng nhận lấy một cỗ cường đại khí lưu trùng kích, tính cả tốc của hắn một chỗ hướng về sau ngược lại nhỏ mà đi.

Khí kinh chỉ có hai đoạn Diệp Nhiên cư nhiên mang đến không thua sáu đoạn khí lưu trùng kích, chỉ là một quyền Vô Đấu Đài trên thật giống như có hai cỗ gió mạnh đột nhiên đụng vào nhau, mặt người ở dưới đài cũng có thể cảm nhận được lẫn nhau khí kinh mãnh liệt.

"Chuyện gì xảy ra? Diệp Nhiên khí kinh như thế nào bỗng nhiên tăng cường nhiều như vậy?",

"Đúng vậy a, dường như có thể cùng Triệu Tử Dương đứng ngang hàng. . .",

. . . .

Dưới đài đều nghị luận, Diệp Nhiên bất thành linh biến hóa để cho bọn họ cảm giác ngạc nhiên và hưng phấn.

Bọn họ vẫn là lần đầu tiên thấy được có binh dân có thể chính diện đối kháng Thần Điện cao thủ, liền Á Ma cũng không khỏi cảm xúc sục sôi.

"Chuyện gì xảy ra, cỗ này khí kinh. . .",

Lấy Vương Ly cùng Lâm Uyển nhân lực lần này cũng nhìn không ra Diệp Nhiên đến tột cùng là làm sao làm được.

Mà Lô Duyên Hạc thì chậm rãi đứng lên, ánh mắt lộ ra hưng phấn sáng rực.

"Là Phi Điều Lưu Thể Thuật",

"A ~, đích thực là Phi Điều Lưu. . . . , tiểu tử này lại có thể đăng cấp thể thuật", Tây Tắc Tư lấy, nhờ nắm trên sống mũi kính phẳng kính mắt, thật lâu không gặp gặp người dùng qua đăng cấp thể thuật.

"Loài chim bay lượn nguyên lý là cánh cùng khí lưu, cùng với cả người đường cùng cùng khí lưu lấp đầy, đối với khí lưu cảm ứng cùng vận dụng loài chim so với nhân loại muốn am hiểu nhiều, Phi Điều Lưu cũng là bởi vì này được gọi là, người xem động tác của hân, mỗi một quyền mỗi một chương đều cùng vừa rồi đập bóng hoàn toàn bất đồng, động tác của hân mềm mại giãn ra, đó là tại dẫn động khí lưu", Lô Duyên Hạc giải thích nói.

Tây Tắc Tư gật gù đầu, sau đó lại lắc đầu: "Nhưng Phi Điều Lưu mang đến trầm trọng phụ tải, thân thể của hân có thể thừa nhận được sao?",

Tiếng gió nổi lên bốn phía, lúc này Vô Đầu Đài trên đã hoàn toàn bị gió mạnh cuốn, Triệu Tử Dương áp lực tăng gấp đôi, vận dụng Phi Điều Lưu Diệp Nhiên mỗi một quyền mỗi một chương cũng không có so với trầm trọng, hân mới đầu trọng tâm ép xuống, hoàn toàn áp dụng thủ thế, chậm đợi hân mưa to gió lớn thế công chấm dứt một khắc này cho phản kích, nhưng rất nhanh hân liền phát hiện Diệp Nhiên căn bản cũng không có dừng lại ý tứ, mà ở Diệp Nhiên đáng sợ thế công dưới phòng ngự của hân cũng rất nhanh liền xuất hiện sơ hở, cứng rắn chịu một quyền một chương.

Hân rít một tiếng không hề một mặt phòng ngự, Diệp Nhiên nói chân mà đến thì hân cũng bước nhanh đến phía trước bạo quyền xuất kích, lôi kéo toàn thân khí kinh hướng Diệp Nhiên đánh tới, mãnh lớn hỏa diễm trước người từng khúc bạo liệt.

Diệp Nhiên một cái lắc mình đẩy ra hỏa diễm, nghiêng chân một chuyển một cước đạp tại ngực của Triệu Tử Dương, mà Triệu Tử Dương không hề so với, thân thể một nghiêng hai chân chạy mau, nhờ vào chạy mau xu thế đem khí kinh dẫn tại trước ngực cùng hân chính diện làm.

Hai cổ khí lưu lần nữa va chạm, Diệp Nhiên vội vàng chịu lực, hai chân ở trên người hân một chút ngược lại lộn ra ngoài.

Triệu Tử Dương phòng ngự thời điểm hân dám buông tay ra thi triển Phi Điều Lưu, nhưng hân lấy cứng chọi cứng thì nếu như lại dùng Phi Điều Lưu cứng rắn chiến bộ dạng này thân thể liền khó có thể thừa nhận.

Kỳ thật, hiện tại cũng rất khó thừa nhận.

Máu tươi từ trên người hân mỗi một tác ân xuất, nhuộm hồng cả tuyết trắng áo somi, trên tay, trên cánh tay, trên đùi. . .

Nếu như chỉ cần là Phi Điều Lưu hân không đến mức làm bị thương loại tình trạng này, nhưng lúc trước Liệt Thần Tộc tạo thành miệng vết thương lại làm cho hân đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

Dưới đài mọi người miệng không khỏi mở lớn, con mắt không nháy mắt nhìn nhìn hân.

Một kích công thành, đang muốn truy kích Triệu Tử Dương không khỏi khẽ giật mình.

Trên người hân có thương tích?

Hay là vừa rồi kia dẫn khí thể thuật mang đến đáng sợ như thế hậu quả?

Nhưng vô luận là loại nào hân cũng không muốn đánh nữa.

"Người rất mạnh, nhưng đã đến cực hạn, ở chỗ này dừng lại người vẫn có thể thắng được tất cả mọi người tôn kính",

Chỉ là ngắn ngủi giao thủ, hân đối với Diệp Nhiên đã là tự đáy lòng thương thức.

Diệp Nhiên như cũ một tay duỗi thẳng, bình thản nói: "Người ngã xuống, mới là cực hạn",

Triệu Tử Dương ngưng lông mày, trầm giọng nói: "Đây chỉ là một trận võ khảo thi, đánh bạc tánh mạng kiên trì, đáng giá không? Một người hợp cách võ giả tuy hân có chịu chết dũng khí, nhưng vì loại này trận đấu mà chết trong mắt của ta chỉ là ngu xuẩn",

Diệp Nhiên cười nhẹ một tiếng: "Đúng vậy a, đối với người mà nói coi như thua cũng không có gì, Bao Lưu Thành bên trong có chính là học viện, Bao Lưu Thành ngoài có chính là thân mình, nhưng nếu như người đứng ở góc độ của ta, người sẽ biết, mỗi một lần liều mạng nguyên nhân cũng không phải đáng, không phải là không muốn quý trọng sinh mạng của mình, mà là bởi vì. . . Không có lựa chọn nào khác",

Nhân thế mưa gió từ trước đến nay cũng sẽ không đúng hạn tới, vận mạng lựa chọn cũng từ trước đến nay cũng sẽ không quá như người ý.

Cao cao tại thượng người đương nhiên sẽ không hiểu một cái cả đời sống ở xã hội tầng dưới cùng người vì sinh tồn muốn giãy dụa đến mức nào.

Triệu Tử Dương cũng không hiểu trước mắt đứng ở trong hỏa diễm như sắt thép người bình thường đến cùng vì cái gì đem chỉ là một hồi võ khảo thi nhìn nặng như vậy.

Máu tươi tích(giọt) ở trong hỏa diễm, bị bốc hơi thì phát ra "Híz-khà zz Hí-zzz" thanh âm, âm thanh này tại Diệp Nhiên bên ngoài cơ thể một mực vương vấn không dứt.

Mất máu quá nhiều, trước mắt hân cũng có chút mơ hồ, chỉ là không biết tại sao trong đầu hội hiện ra Phù Nhị Nhã kia trương xinh đẹp mặt.

Hân thấp giọng cười cười, mặt của nàng chậm rãi tiêu thất trong đầu.

Đạo gia tử khí dường như lại từ trong cơ thể hiển hiện, hữu lực lượng chảy ra, nhưng còn không đợi nó hoàn toàn tuôn ra Diệp Nhiên liền âm thanh lạnh lùng nói: "Lui ra, ta không cần lực lượng của người",

Uy nghiêm mệnh lệnh ngữ khí, trong cơ thể ý thức không khỏi ngơ ngác một chút, cổ lực lượng kia lại không thấy ảm đi cũng không có tiếp tục kéo lên, cứ như vậy lưu ở trong cơ thể.

Diệp Nhiên xu thế bước về phía trước, lòng bàn chân kéo ra một đạo đường cung, nhìn nhìn Triệu Tử Dương nói: "Ồ cái địa phương này dùng tánh mạng đánh bạc thắng bại là đúng người bất công, võ quyết chính là võ quyết, đường đường chính chính, thắng bại không nỗ bật",

"Ta còn có một chiêu cuối cùng, một chiêu này qua đi người còn không có bại chính là ta thua".

→Câu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Dù che mưa

Chương 36: Dù che mưa

Một chiêu cuối cùng, một chiêu quyết thắng.

Lời của Diệp Nhiên để cho dưới đài tất cả mọi người nín thở ngưng thần, bọn họ đều muốn biết làm cho người ta ngạc nhiên người trẻ tuổi đến cùng còn có cái gì ẩn giấu chiêu thức.

Triệu Tử Dương cũng không dám khinh thường, hai tay điệp hợp bảo vệ quanh thân, khí kinh bao bọc toàn thân, nhưng hắn vừa làm ra đón đỡ động tác liền trong nội tâm hối hận.

Không đúng, Diệp Nhiên cùng mình so sánh khí kinh chênh lệch quá lớn, vừa rồi thể thuật chỉ là dẫn khí công phu, hấn sợ nhất chính là cùng mình lẫn nhau công. . . .

"Tur",

Hấn phản ứng kịp lúc sau đã đã chậm, Diệp Nhiên hai chân cùng mặt đất xung đột phát ra một tiếng trào triết tiếng vang, thân thể của hấn thấp nghiêng lao xuống, không phải là thắng tập trung kích, mà là lượn quanh ra một cái hẹp dài đường cung.

Khí lưu cũng tùy theo lên, không phải là chính diện trùng kích, tại Diệp Nhiên lôi kéo dưới tất cả khí lưu đều chảy về phía Triệu Tử Dương thân thể bên trái.

Hấn trợ mắt nhìn nhìn Diệp Nhiên đi tới, vội vàng biến hóa thể công, nhưng cùng Diệp Nhiên so sánh tốc độ của hấn vốn không đủ nhanh, cộng thêm biến chiêu trong tích tắc lùi lại, hấn bên ngoài cơ thể nóng rực khí kinh vẫn không có thể hoàn toàn quay tới Diệp Nhiên đã mang theo to lớn khí lưu một cái chưởng đao cắt về phía cái cổ.

"Bành",

Triệu Tử Dương trong lòng vội vàng lấy tay cổ tay ngăn cản Diệp Nhiên chưởng đao, cả hai giao tiếp chỉ kịp phát ra một tiếng nặng nề tiếng vang, thân thể của Triệu Tử Dương lao đảo vừa lui, cổ tay dường như đứt gãy bản đau đớn, trên người khí kinh đều tại cổ này khí lưu trùng kích dưới ngược lại áp quay về trong cơ thể.

Diệp Nhiên cũng không nên qua, thân thể dường như muốn bùng nổ đồng dạng, nhưng mắt thấy Triệu Tử Dương vội vàng trong đó biến chiêu ngăn trở một cái này "Phong Tảo", hấn đơn giản chỉ cần căn cứ không cho kia khí lưu tản đi, khẽ quát một tiếng lại là hung ác một chưởng quét ra, một chưởng này không có va chạm vào thân thể của Triệu Tử Dương, nhưng xa xa so với va chạm vào càng thêm nghiêm trọng, khí lưu theo tay của Diệp Nhiên chưởng gào thét lên, Triệu Tử Dương còn không có phản ứng kịp đã bị cổ này khí lưu thân bắt do kỹ khu vực ra ngoài.

Thân thể của hấn cao cao bay lên trên không trung, người ở dưới đài trong mắt hấn rất nhanh nhỏ đi, hấn nhìn thấy Võ Đẩu Đài trung ương Diệp Nhiên một tay phát một cái đem còn sót lại không nhiều lắm khí lưu dẫn trước người, lẳng không một chưởng đánh ra, hấn nghe thấy "Bành" một tiếng, vốn là như như điều đứt dây thân thể đi lại càng nhanh hơn, càng tạt.

Cuối cùng, một tiếng nặng nề tiếng vang từ phía sau lưng truyền đến, dập đầu đến sàn nhà đau đớn truyền khắp toàn thân, phải nhìn...nữa đã cách xa chính mình ân hệ Võ Đẩu Đài, hấn hừ cũng không hừ một tiếng đứng người lên nhìn nhìn trên đài Diệp Nhiên.

Không cam lòng, kinh ngạc, khổ sở. . . , đủ loại tâm tình tại trong lòng dâng lên.

Trận đấu này thua cũng không uất ức, nhưng có chút ghen khuất, Đệ Lục Thiên Thần Điện vũ kỹ thuật pháp cũng xưng song tuyệt, hẳn còn có rất nhiều tuyệt học không có triển lộ ra.

Quay đầu nhìn xem mới phát hiện trận đấu này tiết tấu hoàn toàn là bị Diệp Nhiên nắm giữ ở trong tay, hẳn tiến công số lần lác đác không có mấy.

Nhưng thua chính là thua, vô luận như thế nào đều muốn tiếp nhận kết quả này.

"Người thể thuật cao siêu, ta Triệu Tử Dương bội phục", bình tĩnh nhìn hắn thật lâu, Triệu Tử Dương phun ra những lời này, sau đó quay người đi ra Thần Điện.

"Thắng",

"Diệp Nhiên thắng",

Dưới đài bỗng nhiên nổ tung nổi, các học sinh châu đầu ghé tai đều nghị luận.

Này không phải là bọn họ gặp qua đặc sắc nhất trận đấu, nhưng bình dân đánh bại trong thần điện cao thủ thành danh tuyệt đối là đầu một lần, Diệp Nhiên thắng mang cho bọn họ là khó có thể tin kinh hãi, cư nhiên thật sự có người có thể lấy thuần túy thể thuật bù đắp khi kinh ở giữa chênh lệch.

"Phi Điều Lưu thức thứ hai Phong Tảo, đây vốn là đem đối thủ cao cao để qua không trung tiến hành thể thuật liên chiêu đánh liền chi chiêu, bản thân đối với địch nhân tạo thành tổn thương có hạn, nhưng trở thành tiểu tử này thắng vì đánh bất ngờ chiêu pháp, hẳn chiến đấu trí tuệ cũng không thấp a",

Lô Duyên Hạc nói.

Tây Tắc Tư cười nói: "Còn có cuối cùng cách không một chương kia song khí cùng dòng, quả thực là thần đến từ bút",

"Ai, có chút đáng tiếc a", hắn thở dài.

Võ Đấu Đài trên Diệp Nhiên lau đi khóe miệng huyết lộ ra hiểu ý tiếu ý, tuy bị thương không nhẹ, nhưng là coi là đáng giá được.

Mười lăm phút bên trong tuyên bố kết quả, hắn thấp ho hai tiếng kéo lấy trầm trọng thân thể đi xuống luận võ đài, sau lưng Tây Tắc Tư hắng giọng một cái, làm cho người ngoài ý muốn thanh âm truyền đến.

"Trận đấu này chiến thắng chính là Diệp Nhiên, nhưng thật đáng tiếc, chúng ta quyết định trùng tuyển chính là Đệ Lục Thiên Thần Điện Triệu Tử Dương",

Diệp Nhiên nụ cười trên mặt bỗng nhiên bế tắc, hẳn cả người đều tốt như run lên một chút.

Dưới đài cũng dần dần trở nên yên tĩnh.

Có người trên mặt lộ ra kinh ngạc biểu tình, nhưng càng nhiều người là trong nội tâm thở dài.

Diệp Nhiên kiên nghị bọn họ đều nhìn ở trong mắt, cắn nát cổ tay thì đứt khoát, đứng ở trong hỏa diễm thì thiết huyết cao chói vọt, nhưng về trận này võ khảo thi nội tình hẳn lại bị che tại cổ.

Diệp Nhiên chậm rãi quay người nhìn nhìn Tây Tắc Tư, nắm chặt hai tay run nhè nhẹ, sắc mặt trở nên ảm đạm.

"Vì cái gì?",

Thanh âm hắn trầm thấp, hiển lộ có chút khàn giọng, ai cũng có thể nghe ra hắn cường ép đè nén bi phẫn.

Tây Tắc Tư khoát tay: "Thật đáng tiếc, này là quyết định của chúng ta",

"Dựa vào cái gì?",

Hắn lại hỏi một câu, thanh âm âm trầm đáng sợ.

Nhưng Tây Tắc Tư như cũ chỉ là nhún vai: "Thật xin lỗi, nhưng kết quả này đã không thể sửa đổi",

Vừa áp trở về máu tươi lại từ trong miệng chảy ra, hắn vội vàng đưa tay lau, nhưng máu tươi lập tức lại chảy ra, hẳn dường như như thế nào cũng lau không khô sạch.

Tất cả vui sướng đều biến mất vô tung, qua nhiều năm như vậy nỗ lực dường như đã thành một truyện cười, lại nhìn dưới đài lạng ngắt như tờ mọi người thì hẳn dường như đã minh bạch cái gì, hẳn có thể không quan tâm thắng thua, thậm chí cuộc thi lần này thật sự không được tuyển chọn hẳn cũng có thể tiếp nhận, nhưng, cứ như vậy không minh bạch, liền cái giải thích cũng không có liền trực tiếp bác bỏ lại tính là gì?

Con mắt ứng đồ, Diệp Nhiên cố nén muốn chảy ra nước mắt oán hận nhìn thoáng qua Tây Tắc Tư ba người cười lạnh nói: "Không phải là võ khảo thi sao? Không phải là Hồng Diệp Học Viện sao? Ta Diệp Nhiên không có thèm",

Xoay người một bước một cái huyết ấn đi xuống Võ Đẩu Đài, bóng lưng thê lương.

Mật Tuyết thân hình khẽ động đến bên cạnh hấn muốn đỡ lấy hấn.

"Bỏ đi", Diệp Nhiên băng lãnh địa đẩy ra tay của nàng, nàng thoáng cái giật mình tại nơi này, nhìn nhìn hấn từng bước một đi ra hội trường, sau lưng kéo lấy thật dài vết máu.

Trong hội trường không có chút nào nhi thanh âm, trận tiếp theo so tài danh sách cũng không có công bố.

Mật Tuyết nghĩ nghĩ, cắn cắn răng ngà đuổi theo kia cái bóng lưng đi ra hội trường.

Diệp Nhiên bước chân mất trật tự mà đi xuất hội trường, trời đã tối tăm mờ mịt, thiên thượng đã nổi lên một cơn mưa phùn, hấn cúi đầu thất tha thất thểu mà đi xuất Hồng Diệp Học Viện, máu tươi theo mưa chảy xuôi trên mặt đất biến thành máu tươi, đi ngang qua đệ tử không khỏi kinh ngạc, nhưng chỉ là lặng lẽ liếc một cái liền nhanh chóng mà thẳng bước đi.

Đi đến Hồng Diệp Học Viện công môn thì mưa lại lớn vài phần, Diệp Nhiên toàn thân lạnh buốt, hấn cắn giận ngút trời rốt cuộc vô pháp ngăn chặn, giữa đầu chỉ thiên giận dữ hét: "**", không muốn xuống lần nữa",

Này một tiếng rống giận vang lên dường như bình địa kinh lôi, vài người người đi đường đương trường bị sợ lòng bàn chân mềm nhũn ngã sấp xuống tại ven đường.

Lại nhìn Diệp Nhiên thì dường như đang nhìn một người điên.

Mà mưa vẫn như cũ tại hạ, không ngừng chút nào.

Một bả dù che mưa xuất hiện ở đỉnh đầu hấn, vì hấn ngăn trở thê lương mưa gió, thanh âm nhu hòa từ phía sau lưng truyền đến.

"Đồ ngốc, không phải là trời mưa sao? Ta cho ngươi bung dù chẳng phải xối không tới",

Lưng mang theo hoa bọc nhỏ thiếu nữ nhẹ nhàng cầm chặt tay của hấn, hấn quay đầu bờ vai khẽ run.

Sau lưng, trong mưa, Mật Tuyết lẻ loi trợ nhìn nhìn bọn họ từng bước một đi xa.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Hồng nhan giận dữ

Chương 37: Hồng nhan giận dữ

Võ khảo thi phong ba rất nhanh đã trôi qua, mặc dù có rất nhiều tiếc hận, nhưng mọi người rất nhanh liền đem những sự tình kia toàn bộ đều quên lãng.

Bạo Lưu Thành có 300 vạn nhân khẩu, thiếu niên anh tài vô số kể, thiếu đi một hai cái thật giống như trong biển rộng thiếu đi mấy cái cá, liền một chút rung động đều không nổi lên.

Nhà hàng lâu ba phòng trà trong, Lô Duyên Hạc nhếch trà thỉnh thoảng lắc đầu, thỉnh thoảng thở dài một tiếng.

Vương Ly cùng Lâm Uyển hoặc nhiều hoặc ít cũng có thể đoán được tâm tư của hấn, nhưng ai cũng không nói thanh âm, hấn không nói lời nào hai người cũng vui vẻ được trầm mặc, phòng trà trong lúc nhất thời an tĩnh tiếng kim roi cũng có thể nghe được.

Cuối cùng vẫn là Lô Duyên Hạc nhìn không được.

"Vương Ly, Lâm Uyển, biết Lô gia gia vì cái gì thờ dài sao?",

"Không biết", hai người bận rộn đồng thời lắc đầu.

"Ài", Lô Duyên Hạc lại thở dài nói: "Ta năm nay cũng nhanh bảy mươi, nửa cái chân muốn với vào quan tài bản trong",

Vương Ly vội hỏi: "Lô gia gia nói sao lại nói như vậy? Ngài thân thể còn rắn chắc lắm, ta xem sống đến một trăm tuổi khẳng định không có vấn đề",

Lâm Uyển tiếp lời nói: "Đúng vậy a, có thể thuật cao thủ có thể sống 200 tuổi đâu, ha ha ha. . . .",

Lô Duyên Hạc lắc đầu: "Cho dù sống lại lâu Lô gia gia cũng không vui a, ta này một thân tuyệt học không chỗ có thể truyền, người tuổi trẻ bây giờ a, chịu dưới khổ công học thể thuật không nhiều lắm, liền ngay cả hai người các người tiểu quỷ cũng không đối với khí kinh cùng Bốn Nguyên ưa thích không rời sao?",

"Ha ha ha. . . Là thế phải không?", Lâm Uyển cùng Vương Ly lung tung qua loa lấy.

Lô Duyên Hạc không có để ý bọn họ giả bộ ngờ ngẩn để lừa đảo, nói: "Phi Điều Lưu Thể Thuật, tại toàn bộ giới giáo dục hội cái này thể thuật người một tay cũng đếm được qua, lần này bởi vì cùng Thần Điện hợp tác hủy bỏ tên của hắn ngạch thật sự là đáng tiếc, bất quá nha. . . . Hắn còn có thể bái ta làm thầy học tập nha, các người nói có đúng hay không?",

Quả nhiên, nên tới vẫn phải tới.

"Lô gia gia, ngài. . . Là muốn thu hắn làm đồ đệ sao?", Lâm Uyển thăm dò mà hỏi

"Sai rồi", Lô Duyên Hạc vượt vượt râu mép lắc đầu: "Ta chính là Thể Thuật Giới {Thái Đầu} cấp nhân vật, đơn giản không thu đồ, nhưng nếu là có ưu tú hậu bối thành kính học ở trường nha, vì thể thuật truyền thừa từ đúng vậy không tiếc thụ nghiệp giải thích nghi hoặc",

"Nhìn ra được, tiểu tử kia rất muốn bái ta làm thầy, nhưng đi qua chuyện này khẳng định mất hết mặt mũi",

Vương Ly cùng Lâm Uyển liếc nhau, chúng ta không thấy như vậy?

"Cho nên đâu, hai người các người muốn đi giảng giải giảng giải hắn, người trẻ tuổi, lòng tự trọng đừng quá mạnh mẽ",

. . .

Người, cũng biết là chuyện này, trong lòng hai người oán thầm. . .

"Kế tiếp có tính toán gì hay không? Diệp Nhiên",

"Hào lại đến" trong nhà hàng, Diệp Nhiên thay đổi một thân trang phục và đạo cụ, bụng chén trà thỉnh thoảng thổi thổi, lại một ngụm cũng không có uống.

Hắn vẫn là như vậy quật cường, chịu tổn thương nặng thế nào đi nữa cũng không chịu đi bệnh viện, không chịu nhận người khác tình.

Diệp Nhiên bình thân nói: "Giống như trước đây, có thể đợi qua một thời gian ngắn làm chút ít vốn mua bán, Phù Nhị Nhã đã chín tuổi, sang năm nên đưa nàng đi học, tổng khó chịu trong nhà không phải là công việc. . .",

Hắn càng là nói hơi hợt Vân Mộng càng là cảm thấy khó chịu.

Vô khảo thi sự tình nàng cũng là vừa mới biết, chịu lớn như vậy đã kích, lớn như vậy ủy khuất hắn khóc cũng tốt, mắng cũng thế, nàng cũng có thể lý giải.

Nhưng hắn hết lần này tới lần khác nhanh chóng dưới áp lực, dường như cái gì cũng không có xảy ra đồng dạng.

"Đúng rồi, ngày mai ta đem kia hai quyển sách cùng bút ký trả lại người, những ngày này. . . Cảm ơn người rồi", Diệp Nhiên như cũ chỉ là thổi thổi trong chén xuất hiện nhiệt khí.

Lâm mục đem Vân Mộng muốn mới bụng lên, mắt lạnh nhìn thoáng qua Diệp Nhiên, trào phúng địa cười cười đi vào phòng bếp.

Này đương nhiên chạy không thoát con mắt của Diệp Nhiên, nội tâm chỉ cảm thấy quát nước đắng khó chịu giống nhau, hắn đứng lên nói: "Vân Mộng, ta đi về trước, quấy rầy người rồi",

Hắn buông xuống chén đứng dậy.

"Diệp Nhiên. . . Ta đưa người. . .",

"Không cần, ta không sao",

Nói thì nói như thế, Vân Mộng hay là đưa hắn đi ra ngoài, lúc gần đi còn trấn an hắn vài câu.

Lại trở lại nhà hàng thì nàng khuôn mặt lại bản lại.

"Lâm mục, người đi vào một chuyển", nàng chỉ nói một câu như vậy liền đi tiến thư phòng.

Lâm mục từ trong phòng bếp đi ra khó hiểu nhìn thoáng qua, nhưng chỉ thấy được bóng lưng của nàng, mơ hồ có thể cảm giác được từ trước đến nay dịu dàng Đại tiểu thư là nổi giận.

Vân Phong xông nàng thề lưỡi, hấn thế nhưng là biết tỷ tỷ này, bề ngoài nhu nhược dịu dàng, nội tâm lại cường thế vô cùng.

Quả nhiên, Lâm mục vừa vào cửa ngồi ở trên mặt ghế Vân Mộng liền hỏi: "Lâm mục, người có phải hay không xem thường Diệp Nhiên?",

Lâm mục vẫn là lần đầu tiên đã gặp nàng này bức bộ dáng, tiểu thư từ trước đến nay sẵn sọc hạ nhân, cùng người lúc nói chuyện cực nhỏ ngồi ở trên mặt ghế, Vân gia là có quy củ, làm chủ nhân nghiêm trang ngồi lên cùng hạ nhân lúc nói chuyện cũng răn dạy cũng không sao khác nhau.

Nàng tức giận thế nhất thời thấp một đoạn, nói quanh co nói: "Tiểu thư, ta không có. . . .",

"Không có?",

Vân Mộng Liễu Mị dựng lên, trong lời nói tức giận càng thịnh.

Lâm mục trong nội tâm lại là một e sợ, nhưng nghĩ đến mình tại Vân gia cần trọng nhiều năm như vậy, không có công lao cũng có đau khổ lao, tiểu thư này tổng không đến mức vì một ngoại nhân liền rét lạnh lòng của mình, lập tức ghen thối ra một hơi nói: "Tiểu thư, ta là chướng mắt hấn, hấn không xứng với tiểu thư",

"Lâm mục, người là trong nhà lão nhân, lại liền quy củ cũng đã quên sao? Vân gia nhiều năm như vậy, lúc nào hạ nhân có thể nhúng tay chủ nhân chuyện?", nàng còn chưa nói xong Vân Mộng liền cắt đứt nàng: "Liền 'Không xứng với' nói như vậy cũng nói ra khỏi miệng, Lâm mục, ta là cần rõ thô lỗ, lỗ mãng hay là vượt biên giới? Để cho người như vậy không yên lòng",

"Người lại có tư cách gì xem thường hấn? Hấn điểm nào nhất so ra kém người? Người bắt quá là chịu Vân gia ừ mới có hôm nay, nếu như người cùng hấn là giống nhau sinh ra, người so ra mà vượt hấn sao?",

Lời này đã mười phần nghiêm khắc, Lâm mục trong lòng căng thẳng, thân thể khẽ run lên, đồng thời lại cảm thấy ủy khuất, cúi đầu xuống thì con mắt đã đỏ lên, nói: "Tiểu thư. . . Ta không phải là ý tứ này",

"Lâm mục, không phải là ta và người trên cương thượng tuyến, chỉ bắt quá có mấy lời ta muốn phải không nói người cũng sẽ không minh bạch, cho nên vẫn là bây giờ nói rõ ràng hảo, cũng tính người về sau vượt qua giới",

Vân Mộng hóa tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, thấy Lâm mục biết sợ cũng liền không hề nổi giận, ngược lại nói: "Người biết vô luận ở nhà vẫn là tại, vô luận ta làm cái gì lão gia đều chưa từng nói qua ta một câu, cũng không có can thiệp qua ta, bởi vì ta từ nhỏ làm việc liền có chừng mực, bất kể là công sự hay là việc tư, bao gồm ta cùng chuyện của Diệp Nhiên ở trong, người cho rằng lão gia có không biết sao?",

"Hấn đã sớm biết, tại người phát giác trước kia ta liền nói cho hấn biết, người biết lão gia như vậy là sao?",

Lâm mục có chút ít kinh ngạc nhìn nàng, trong nhà vị này tiểu thư vô luận là sự can đảm hay là xử sự phương thức thật đúng là xuất người dự kiến bề ngoài.

"Lão gia nói một câu 'Chuyện của mình chính mình dẫn dắt', để ta lúc cần thiết cùng hấn nói một tiếng, về phần đáp ứng hay là không đáp ứng, đến lúc sau làm tiếp quyết định", Vân Mộng nói: "Nói một cách khác, ta cùng chuyện của Diệp Nhiên hấn đã sớm trong lòng biết rõ ràng, chỉ bắt quá thả mà đảm nhiệm chỉ, cho dù về sau có một ngày hấn trở thành cô gia, cũng chỉ cần qua lão gia cửa ải này, mà không phải người tới cho hấn ánh mắt",

"Nghe rõ sẽ xuống ngay a, người là trong nhà lão nhân, phạm sai lầm khó mà tránh khỏi, ta sẽ cho người sửa sai cơ hội, không muốn lại có lần tiếp theo",

Lâm mục bái đi ra thư phòng, khóe mắt quét nhìn lại phiến đến thân ảnh của nàng thì dĩ nhiên nhiều không ít kính nể. . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Rời nhà

Chương 38: Rời nhà

"Phù Nhị Nhã, chân của người hảo sao?",

Diệp Nhiên về đến nhà liền phát hiện Phù Nhị Nhã trên bàn chân thạch cao đã lấy xuống, trong nội tâm không khỏi kinh hãi.

Ngồi ở trên giường nhỏ Phù Nhị Nhã gật gật đầu, đưa tay ra mời bập chân, đang vẽ trên bảng viết: "A Nhiên, thắng sao?",

"Ừ, thắng, bất quá không có bị trúng tuyến", Diệp Nhiên đi đến bên người nàng ngồi xổm người xuống nắm bập chân của nàng, không có chú ý tới trong mắt nàng lóe lên rồi biến mất kinh hãi cùng ảm đạm.

Diệp Nhiên tại chân của nàng khóa thân cùng chỗ đầu gối nheo nheo cười nói: "Đích xác toàn bộ được rồi, về sau ta thường mang người ra ngoài đi một chút, đứng rồi, chúng ta còn có hai mươi mai kim tệ, coi như là một bút 'Khoản tiền lớn', ta giúp người thu, đợi sang năm thống nhất chiêu sinh thời điểm làm cho người học phí dùng, người cái tuổi này hẳn là tiếp xúc một ít bạn cùng lứa tuổi",

Phù Nhị Nhã lắc đầu, đang vẽ trên bảng viết: "Phù Nhị Nhã là không nói gì, không thể đến trường",

Diệp Nhiên nói: "Không nói gì làm sao vậy? Dựa vào cái gì không nói gì không thể đến trường? Lại nói người chỉ là tuổi còn nhỏ, về sau hẳn là có thể nói chuyện",

"A Nhiên, người đối với Phù Nhị Nhã tốt nhất", nàng đang vẽ trên bảng viết.

"Nguyên vọng của người Phù Nhị Nhã cũng phải giúp người thực hiện", nàng lại đã viết một câu.

Diệp Nhiên cười cười, quay đầu thoáng nhìn nàng trên mặt bàn bày biện một quyển đồ sách, "Thần Điện đồ sách, sáu bản".

Sáu bản, chính là Bạo Lư Thành phụ cận a, hẳn không có quá đề ý.

Trở lại trong phòng đem Vân Mộng sách cùng bút ký sau khi chuẩn bị xong liền nặng nề đi ngủ, bởi vì thương thế rất nặng, hẳn một giấc này giấc ngủ rất sâu, thẳng đến ngày hôm sau buổi trưa mới tỉnh lại.

Trên bàn bày biện bữa sáng, là Phù Nhị Nhã mua cho hắn.

Nhưng trong phòng lại yên tĩnh, không có Phù Nhị Nhã bút máy sần sật thanh âm, hắn ngồi vào trước bàn cầm lấy bánh đậu bao, khéo mắt quét nhìn thoáng nhìn sửa bỏ hộp trên áp chế một tờ giấy nhỏ.

Hắn rút ra vừa nhìn mới phát hiện là Phù Nhị Nhã để lại cho hắn.

"A Nhiên, Phù Nhị Nhã ra ngoài vài ngày, rất nhanh trở về, đợi ta mang đến cho người tin tức tốt a",

Diệp Nhiên buông xuống tờ giấy, đột nhiên cảm giác được không đúng.

Vài ngày?

Nàng ra ngoài vài ngày muốn? Nàng một người muốn đi đâu vậy?

Tâm tình bất an bay vọt xuất sẽ không có thể tiêu trừ, hắn vội vàng chạy đến Phù Nhị Nhã gian phòng, hét tháy đều hoàn hảo, ngoại trừ nàng "Thần khí" cùng kia bản địa đồ sách tất cả đồ vật đều tại.

Tập bản đồ, hắn đột nhiên nhớ tới kia vốn sáu bản Thần Điện đồ sách, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, sốt ruột bận rộn sợ mặc quần áo tử tế liền ra khỏi nhà.

Ngoài cửa, Vương Ly cùng Lâm Uyển đang định gõ cửa, không ngại Diệp Nhiên bỗng nhiên mở cửa, "Đông" một tiếng ván cửa liền đâm vào Lâm Uyển cái trán.

"Ách. . . Xin lỗi. . .",

Diệp Nhiên vừa muốn xin lỗi, ngẩng đầu lại phát hiện là tại Hồng Diệp Học Viện giao thủ qua hai người, nhớ tới ngày hôm qua võ khảo thi khí lại không đánh một chỗ.

"A, là các người a",

Lườn bọn họ liếc một cái trở tay đóng cửa lại nhấc chân liền đi.

"Diệp huynh xin đừng bước. . . .",

Vương Ly gọi hắn thì hắn đã đi xa.

Lâm Uyên bùm lấy bị đựng xuất một cái bao cái trán, oán hận nói: "Cái này không có lễ phép hỗn đản. . . .",

Nàng còn chưa nói xong lại thấy Diệp Nhiên lại trở về.

Thoáng do dự nhìn bọn họ một cái nói: "Hai vị, giúp ta chuyện a, ta tìm người",

Đang lúc hoàng hôn, một chiếc xe ngựa nhanh chóng chạy nhanh xuất Bạo Lư Thành.

Có thể bao dung 300 vạn nhân khẩu Bạo Lư Thành cực kỳ rộng lớn, Phù Nhị Nhã trời chưa sáng liền đi ra ngoài gọi xe, thẳng đến chân trời ô áp áp một mảnh thì mới đến ngoài thành.

Lái xe xa phu cũng rất ít đón đến như vậy sinh ý, một cái sẽ không nói chuyện tiểu cô nương một mình chạy đến ngoài thành.

"Chúng ta đã đến, tiểu cô nương",

Trong xe truyền đến đông đông tiếng vang, Phù Nhị Nhã gõ thùng xe biểu thị chính mình đã nghe được, nàng vén rèm lên nhảy xuống xe ngựa, từ trong túi tiền móc ra hai mai tiền bạc đưa cho xa phu, sau đó hết sức mà đem trong xe Tiểu Tam Luân xe túm ra.

Xa phu nhìn mí mắt đều co quắp, kia hài nhi hình Tiểu Tam Luân xe chỉ có không được dài một mét, trục bánh đà rất tròn, nan hoa sáng rõ, thân xe trên mờ hồ hiện ra kỳ dị sáng rọi.

Hắn trơ mắt nhìn nhìn kia cái phấn hồng trắng nõn nà tiểu cô nương hướng hắn phát phát tay, sau đó chờ Tiểu Tam Luân "Kết.. Kết.." Địa tiến vào rừng rậm.

Đúng vậy, rừng rậm.

Dựa vào, rừng rậm, xa phu bỗng nhiên ý thức được cái gì, hét lớn: "Uy, tiểu cô nương, nơi đó là rừng rậm, rừng rậm a...",

Phù Nhị Nhã tự nhiên nghe được thanh âm của hắn, nhưng nàng tới thời điểm liền biết nơi này địa hình hoàn cảnh, Bạo Lư Thành ngoài thành là xây dựng ba năm mới xong việc rộng rãi đại đạo, tên là "Bốn phương đại đạo".

Bốn phương đại đạo bốn phương thông suốt, hướng mặt phía bắc kia một mảnh liền đi thông cánh rừng rậm này.

Nàng trước đó liền nhìn qua địa đồ, cánh rừng rậm này cũng không lớn, không muốn nửa ngày liền có thể thông qua, qua rừng rậm càng đi về phía trước rất nhanh liền có thể đến Đệ Lục Thiên Thần Điện.

Nơi đó là Trí Tuệ Nữ Thần kiêm Nữ Chiến Thần Athena Thần Điện.

Tiến nhập rừng rậm Phù Nhị Nhã rất nhanh liền trở nên đầy bụi đất, ban đêm dày đặc Lâm Cách ngoại âm trầm khủng bố, nàng không hào phóng bị hù run rẩy, nhưng vẫn là "Kết.. Kết.." Địa cười, gặp được không dễ đi địa phương đã đi xuống xe phổ biến, có hai cái tiểu rãnh mương còn làm hại nàng ngã một phát, nhưng nàng một khắc luôn không ngừng đi tới.

May mà Tiểu Tam Luân của nàng là nàng trời sinh kèm theo thần khí, lúc trước hạ phàm thời điểm cũng đi theo nàng một chỗ hạ xuống rồi.

Liền Diệp Nhiên cũng không biết nàng có cái này thần khí, tuy cái này thần khí cùng bàn vẽ đồng dạng không thể cời bỏ phong ấn, liền khê buông lỏng động phong ấn thả ra ít ỏi lực lượng đã đủ.

Sau nửa đêm thời điểm nàng rút cục giẫm lên Tiểu Tam Luân của nàng ra rừng rậm, nhờ vào Tiểu Tam Luân trên phát ra thanh sắc ánh sáng nàng lại nhìn một chút đặt ở sau xe tập bản đồ.

Athena cùng Hải Thần Poseidon tại cùng một cái phương hướng, qua Athena Đệ Lục Thiên Thần Điện lại đi không được trăm dặm chính là Hải Thần Poseidon chỗ cai quản hải vực.

Đệ Lục Thiên Thần Điện ở vào Mang Sơn, Ba Thập hải vực lúc trước, trong thần điện chia làm Thanh Đồng điện, Bạch Ngân Đẩu Sĩ Cung cùng Hoàng Kim Đẩu Sĩ Cung, ba điện theo thứ tự sắp xếp, Thanh Đồng điện lùn nhất, Bạch Ngân Đẩu Sĩ Cung thứ hai, Hoàng Kim Đẩu Sĩ Cung tối cao, kiêm có lục căn thần trụ dựa vào, chính là Đệ Lục Thiên Thần Điện đánh dấu.

Mới vừa gia nhập Thần Điện thần tuyền giả cũng bị Thần sứ an bài tại Thanh Đồng điện học tập, chỗ đó cũng là Đệ Lục Thiên Thần Điện môn hộ.

Lúc sáng sớm, Thanh Đồng điện thần tuyền giả sớm liền rời giường đọc sách, tác nghiệp, bắt đầu một ngày sinh hoạt, Thanh Đồng điện đại môn mở rộng ra, đối diện lấy phía ngoài đường núi.

Sau đó bọn họ chỉ nghe thấy "Kết.. Kết.." thanh âm.

Lúc bọn họ quay đầu thấy được trên đường núi kia chiếu phát ra quang Tiểu Tam Luân thời điểm mỗi người miệng đều trương được sâu sắc, biến thành trướng vệt hình dạng.

Bị rừng rậm khiến cho đầy bụi đất, tượng đất đồng dạng Phù Nhị Nhã chính là lấy loại này kinh thiên địa, quý thần khiếp dấp dấp Tiểu Tam Luân đến Đệ Lục Thiên Thần Điện, tiến vào Thanh Đồng điện.

Nàng nhảy xuống xe thì thờ hồng hộc, nhìn lướt qua kính ngạc không thôi mọi người đang trên cổ bàn vẽ trên viết: "Athena có ở đây không?",

"Tại . . Tại . . .", một thiếu niên ngơ ngác chỉ vào Hoàng Kim Đẩu Sĩ Cung phía trên không trung Thần Điện phương hướng.

Phù Nhị Nhã gật gù đầu, đáp Tiểu Tam Luân hướng không trung Thần Điện đi.

"Ách. . . Nàng là ai a?",

"Không biết. . . Chưa thấy qua a. . .",

"VẬY NHƯ THẾ NÀO ĐEM NÀNG BỎ VÀO SAO?",

"A. . .", thiếu niên vỗ đầu một cái đuổi theo.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Thân phận Phù Nhị Nhã

Chương 39: Thân phận Phù Nhị Nhã

Phù Nhị Nhã Tiểu Tam Luân không có có thể chạy được bao xa liền bị đuổi ra khỏi Thanh Đồng Điện, bởi vì nàng tuổi nhỏ, tới lại quá mức kinh thế hãi tục, người của Thanh Đồng Điện đối với nàng khá lịch sự, rất có lễ phép mang nàng "Thỉnh" ra ngoài.

Phù Nhị Nhã rất là tức giận, viết liền nhau mang khuê biểu đạt chính mình cấp thiết tâm tình, ngay tại hai phe giằng co không dưới thời điểm không trung Thần Điện một đạo kim sắc thần mang như một mảnh kim sắc Trường luyện từ trên trời giáng xuống, kim sắc thần mang từ Hoàng Kim Đẩu Sĩ Cung tốc hành Thanh Đồng Điện.

Kim quang tán đi, một người ngân nón trụ ngân giáp thiếu nữ chậm rãi mà đến, băng lãnh áo giáp cũng không thể che hết nàng mỹ lệ tư thái, trên mặt mảnh giáp vật che chắn lấy mặt mũi của nàng, tuy thấy không rõ mặt của nàng, nhưng vô luận ai thấy nàng đều nhất định sẽ bối vì nàng có được một trương tuyệt mỹ gương mặt.

Nàng cả người đều bao phủ trong Thánh Quang, mặc dù toàn thân khí cơ thu liễm cũng có thể cảm nhận được trên người nàng cổ này uy nghiêm.

"Nữ thần",

"Nữ thần",

Ngân nón trụ ngân giáp thiếu nữ xuất hiện thời điểm tất cả thần tuyển già đều đứng người lên cúi người hành lễ, sau đó chỉnh tề địa lui ra.

Trong Đệ Lục Thiên Thần Điện bị người gọi là "Nữ thần" lại bị người như thế kính trọng đương nhiên chỉ có Athena.

Nàng chậm rãi đi đến Thanh Đồng Điện cổng môn, cùng Phù Nhị Nhã một cái bên trong môn, một cái ở ngoài cửa.

"Athena tỷ tỷ", Phù Nhị Nhã đang vẽ trên bảng viết xuống năm chữ cùng nàng lôi kéo làm quen, vô cùng bản trên khuôn mặt nhỏ nhắn bay ra một cái khuôn mặt tươi cười.

Athena đạm mạc địa nhìn nàng một cái, này năm chữ hiển nhiên không thể gần hơn hai người cự ly.

"Phù Nhị Nhã, người rõ ràng thân phận của mình",

Thanh âm của nàng cũng mười phần làm bất hòa.

Phù Nhị Nhã đang vẽ trên bảng viết: "Vây không phải là Phù Nhị Nhã sai",

Athena nhàn nhật nhìn nàng một cái, cái gì cũng không nói.

Phù Nhị Nhã lập tức e sợ thêm vài phần, cúi đầu đang vẽ trên bảng lại đã viết mấy chữ.

"Để cho A Nhiên tiến Đệ Lục Thiên Thần Điện, Phù Nhị Nhã hội ngoan ngoãn nhận lầm", viết xong nàng vẽ mặt chờ mong mà nhìn Athena.

Athena mảnh giáp gương mặt lại trở nên lạnh hơn.

"Phù Nhị Nhã, ta đã thấy được ngươi đắm vào hấn vết xe đổ, ngươi vốn là cấm kỵ phía dưới trái cây, còn muốn tái tạo xuất một khóa tới sao?",

"Không có bất kỳ Thần Điện tiếp nhận ngươi xem bên trong thần tuyến giả",

Nàng lạnh lùng xoay người.

Phù Nhị Nhã khẽ giật mình, mắt thấy nàng muốn rời đi Thanh Đồng Điện, trong nội tâm càng lo lắng, buông xuống Tiểu Tam Luân xe chạy đến nàng bên chân "Phù phù" một tiếng quỳ xuống, "Đồng đồng đồng" trên mặt đất đập đầu ba cái.

Nàng sợ đau nhức, đập đầu nhẹ chút, nhưng lúc ngẩng đầu lên hay là nổi lên một cái không nhỏ bao.

"Rời đi a, ngươi muốn cầu sự tình không có khả năng",

Nàng hóa thành một đạo kim sắc thần mang xông lên trời không, bay vào không trung Thần Điện.

Phù Nhị Nhã ngờ ngạc nhìn chân trời, trong nội tâm ủy khuất lại sợ hãi, nhưng lúc này ngoại trừ bằng vào bên lòng đã động Athena nàng lại cũng không nghĩ ra biện pháp khác.

Thanh Đồng Điện thần tuyến giả rất nhanh lại xuất ra tập luyện thuật pháp vũ kỹ, nhưng bọn họ đều kinh hãi địa thấy được quỳ gối cửa điện Phù Nhị Nhã, cổ nàng trên bàn vẽ trên viết "Athena tỷ tỷ, cầu ngươi để cho A Nhiên tiến Thần Điện, Phù Nhị Nhã nguyện ý tiếp nhận trừng phạt",

Nàng như một cái tiểu tượng đất đồng dạng quỳ ở nơi đó, chỉ chốc lát sau đầu gối liền đau đớn khó nhịn, nhưng nàng lại kiên trì không lên, thần tuyến giả nhóm nhìn không đành lòng, có đi biện hộ, có tới khuyên nói nàng, nhưng đều là đồ phí công phu, Athena đối với quật cường của nàng thờ ơ, Phù Nhị Nhã cũng quỳ không lên.

Rất nhanh đã đến buổi trưa, thần tuyến giả nhóm bắt đầu ăn cơm trưa, vừa mệt vừa đói Phù Nhị Nhã hay là quỳ, vài người hảo tâm thần tuyến giả cho nàng bưng cơm cùng nước, nhưng nàng đơn giản chỉ cần chịu đựng trong bụng thêm trừng cự tuyệt.

Thẳng đến hoàng hôn thì nàng cũng không có ăn một miếng cơm, uống một ngụm nước, mà Athena cũng thủy chung không có gặp lại nàng, ủy khuất nước mắt chảy xuất hốc mắt, tại vô cùng bản trên mặt kéo ra hai đạo vết bùn, trông thấy không người nào không thờ dài, không biết nàng vì cái gì kiên trì đến loại tình trạng này.

Rất nhanh thái dương đã đi xuống núi, Phù Nhị Nhã cuối cùng nhìn thoáng qua không trung Thần Điện, biết Athena là sẽ không để cho Diệp Nhiên tiến Thần Điện, nếu như hiện tại không còn đi bờ biển e rằng không còn thấy được Hải Thần Poseidon, liền cơ hội cuối cùng cũng không có.

Nàng đứng dậy thì hai chân đã nhanh không cảm giác, dùng vô cùng bản tay áo xoa xoa nước mắt cái gì cũng không nói phụ giúp Tiểu Tam Luân bước trên tân lữ trình.

Chưa có chạy xuất vài bước nàng liền ngã một phát, sau đó lao đảo hướng bờ biển tiến đến.

Qua ước chừng hai giờ, Thanh Đồng Điện mắt nhìn thấy liền phải đóng cửa, bỗng nhiên trên đường núi một cỗ nuôi lớn gạch xe đạp nhanh như điện chớp lái tới, đằng sau xoáy lên một đạo thật dài khói bụi.

"Chờ một chút, trước đừng đóng cửa",

Mãnh liệt giẫm chân đạp Diệp Nhiên phát tay hét lớn, mà Vương Ly cùng Lâm Uyển một cái ngồi ở phía trước đại gạch, một cái ngồi ở đằng sau trên chỗ ngồi, hai người hận không thể dúi đầu vào trong đất.

Bọn họ thề, đời này cũng không có mắt mặt như vậy qua.

Đang muốn đóng cửa hai người thần tuyến giả cũng nhìn ngậy người, tro mắt nhìn nhìn kia chiếc hung mãnh xe đạp phi đến Thanh Đồng Điện cổng môn, một người mặc áo sơ mi trắng lạnh lùng thiếu niên phanh lại xe húc đầu lại hỏi: "Uy, tiểu huynh đệ, có thấy được một cái tiểu cô nương, cao như vậy, nhỏ như vậy, sẽ không nói chuyện, trên cổ treo một cái bàn vẽ",

Diệp Nhiên sốt ruột địa khua lấy.

Đóng cửa thần tuyến giả tự nhiên nghe hiểu được, gật đầu nói: "Đã tới, bắt quá đã đi rồi, hướng cái hướng kia đi",

Nói xong nhìn nhìn Diệp Nhiên hỏi: "Huynh đệ, ngươi là cười. . . Vượt qua ngọn núi kia?",

Vô luận như thế nào hẳn cũng khó khăn lấy tiếp nhận chuyện như vậy thực, đầu tiên là cười ba lần trở mình Sơn Việt lĩnh cao nhân, sau đó chính là cười xe đạp như giẫm trên đất bằng Mãnh Sĩ, hẳn còn mang theo hai người. . . .

Diệp Nhiên nói: "Đúng vậy a, làm sao vậy? Cái hướng kia là nơi nào, dường như có chút quen thuộc",

Thần tuyền giả nói: "Vậy trong đi lên phía trước là một mảnh đường núi, qua đường núi chính là Hải Thần Poseidon thống lĩnh hải vực, tiểu cô nương kia hẳn là đi tìm Poseidon a, ai, cũng không biết là vì cái gì, nàng ở chỗ này quỳ một ngày, không muốn cho cái gì 'A Nhiên' tiền Thần Điện. . . .",

"Cái gì?",

Diệp Nhiên tâm mãnh liệt tóm, một phát nhắc lên cổ áo của hắn nói: "Ngươi nói cái gì? Nàng ở chỗ này quỳ một ngày?",

Tuổi trẻ thần tuyền giả lại càng hoảng sợ, án lấy tay của hắn nói: "Vâng. . . Là. . . Đừng kích động, đừng kích động, chuyện gì cũng từ từ. . . .",

"Con mẹ nó, nàng quỳ chính là ai? Athena sao?",

"Vâng. . . Là. . . .",

"Chết tiệt, Hỗn Đản Thần này, tiểu Bạch này sĩ",

Diệp Nhiên một bả buông ra cổ áo của hắn khí cấp bại phôi giẫm lên chân đạp liền hướng đường núi bay khỏi mà đi, vừa có thể thở một ngụm thần tuyền giả lại bị phun ra về mặt bụi đất, ngo ngắc nhìn nhìn bọn họ nghênh ngang rồi đi thân ảnh.

Diệp Nhiên lúc này lại trong nội tâm lo lắng, thái dương tây rơi, này đường núi đã mười phần hôn ám, hai mặt thỉnh thoảng truyền đến vượn gầm Hồ Khiếu càng làm cho trong lòng của hắn bất an.

"Diệp huynh, nhanh lên nữa, sắc trời đã tối, này đường núi rất không ổn", Vương Ly cau mày nói: "Này đường núi hai mặt núi cao đều có Liệp Thần Tộc, nhất là phía tây vậy khôn thần lĩnh, quỷ quái sạn đạo, nơi đó là Liệp Thần Tộc tụ tập chi địa, chúng ta chia nhau hành động, Lâm Uyển đi Ba Thập hải vực, hai người chúng ta đi vây khôn thần lĩnh đi tất".

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Con thỏ

Chương 40: Con thỏ

Rộng lớn hóa vây trong núi, gió biển nhẹ nhàng thổi lướt, cuộn cuộn vô biên Ba Thập hải vực mênh mông, xanh thăm sắc nước biển khi thì lúc bình tĩnh mà phát ra từng tiếng gào thét, bọt nước vỗ mặt biển, đánh thẳng vào bãi cát, chọt có cá heo nhảy ra mặt biển.

Dưới biển có một tòa cung điện to lớn, bởi vì nước biển nhan sắc tương đồng, chỗ này to lớn Hải Thần Điện cơ hồ là ẩn ở trong nước.

Từ nơi này hướng đông nhìn có thể thấy được hỏa vây sơn trên đỉnh núi còn có một tòa màu đỏ thẫm cung điện, này tòa cung điện tên là Xích Hòa Cung, là Thái Dương Thần Apollo Thần Điện.

Xích Hòa Cung cùng Hải Thần Điện chỉ kém cách vài dặm, lẫn nhau hô ứng.

Này hai tòa Thần Điện đều tương đối đặc thù, Hải Thần Poseidon cùng Thái Dương Thần Apollo nhìn trúng thần tuyền giả không nhiều lắm, không có chỗ nào mà không phải là thể chất đặc thù, thiên phú cực cao Nhân Tộc, bởi vậy này hai tòa trong thần điện thần tuyền giả cũng không nhiều, nhưng mỗi lần thần tuyền giả cuộc chiến bên trong lôi ra tới bóng bảy cũng có thể cảm đến không tệ thứ tự.

Sau nửa đêm, sắc trời đã hoàn toàn tối xuống, Xích Hòa Cung cùng Hải Thần Điện bên trong ánh nến đều đã tắt.

Ban đêm gió biển càng thêm rét lạnh, sóng biển càng thêm tàn sát bờ bãi, Phù Nhị Nhã giẫm lên Tiểu Tam Luân đi tới trên bờ cát.

Bốn ba một ngày, nàng đã không có một Thiên Lực tức giận, nhưng vẫn là một mối mà đi hướng bờ biển.

Một đạo bạch quang từ trong hải vực tâm dâng lên, bạch quang phía dưới một đạo nhân ảnh thấp thoáng có thể thấy, nhưng thấy không rõ mặt hấn.

"Phù Nhị Nhã, trở về a, người ý đồ đến Athena đã báo cho biết chúng ta",

Hải Thần Poseidon thanh âm tràn ngập uy nghiêm, hấn vừa xuất hiện nguyên bản ba đào mãnh liệt mặt biển liền trở nên sóng yên biển lặng.

Phù Nhị Nhã đứng ở băng lãnh trong nước biển, đang vẽ trên bảng viết: "Thỉnh đáp ứng Phù Nhị Nhã thỉnh cầu",

Poseidon nói: "Người biết, vô luận bởi vì công bởi vì tư, kia cũng khó có khả năng",

Lại một cái to lớn thanh âm từ Xích Hòa Cung truyền đến, nóng rực sóng lửa tại cung điện phía trên trải rộng ra.

"Bất kỳ Thần Điện đều sẽ không đáp ứng một cái tư sinh nữ vô lễ thỉnh cầu, Poseidon, đưa nàng trở về a",

"Van cầu các người, để cho A Nhiên tiến nhập Thần Điện, Phù Nhị Nhã có thể buông tha cho hấn thuộc sở hữu, trở lại Thần giới. . .",

Ghi đến nơi đây nước mắt bỗng nhiên chảy xuống, đáng thương mà nhìn trong hải vực kia cái thân ảnh màu trắng.

Nhưng Hải Thần chỉ là nhẹ nhàng thở dài một tiếng, động cũng không động một đạo bọt nước liền mãnh liệt lên, xoáy lên Phù Nhị Nhã cùng Tiểu Tam Luân của nàng bay lên trên cao mang nàng xa xa địa vút ra ngoài.

Thân thể của nàng lướt qua bãi cát, lướt qua biển rộng, càng bay càng xa.

Xích Hòa Cung trên không nóng rực sóng lửa hơi động một chút, Thái Dương Thần to lớn thanh âm cũng nổi lên biến hóa.

"Poseidon, người đem nàng đưa đi nơi nào?",

"Quý quái sạn đạo",

Hải Thần bình tĩnh nói.

Phía trên Xích Hòa Cung thoáng cái trở nên yên tĩnh, kia nóng rực khí tức cũng trở nên ngưng kết.

"Poseidon, nàng tuy là không chỉ tư sinh nữ, nhưng tội không đáng chết. . . .",

"Người biết sự hiện hữu của nàng đối với Thần Ma hai tộc ý vị như thế nào", Hải Thần ý vị thâm trường nhìn thoáng qua hỏa vân sơn trước vậy khốn thần linh, thân thể từng điểm từng điểm chìm vào hải vực bên trong.

Hỏa vân sơn, Ba Thập hải vực là Thái Dương Thần cùng linh vực của Hải Thần, nhưng cùng hỏa vân sơn, Đệ Lục Thiên Thần Điện tạo thể chân vạc vậy khốn thần linh lại là Ma tộc cùng Liệp Thần Tộc tụ tập chi địa.

Vậy khốn thần linh phía tây quý quái sạn đạo liền tiếp lấy Hắc Ám hợp cốc, trong cốc ít ỏi vô cùng chim bay cá nhảy, hung ác kỳ quái tộc, là Liệp Thần Tộc tuyệt hảo săn thức ăn chi địa.

Vách núi tuyết bích, Lâm Lang quái thạch, chim bay cá nhảy, một mảnh xích sắt sạn đạo để ngang không trung, phía dưới là dấn tại trên vách núi đá lẳng lặng đi săn khủng bố Liệp Thần Tộc, hoa ăn thịt người, khổng lồ Ngô Công, liếc mắt nhìn qua để cho đầu người da run lên.

Vài người làn da ngăm đen Liệp Thần Tộc gắt ở sạn đạo trên găm máu chảy đầm đìa nhên nhện, cảnh tượng mười phần huyết tinh đáng sợ.

Sạn đạo một mặt là đá lôm chôm quái thạch, cỏ cây thấp bé bình địa, tẩu thú cùng Liệp Thần Tộc qua lại, nhất phái chưa khai thác nguyên thủy cảnh tượng.

Bên kia lại là phòng ốc mọc lên san sát như rừng, quy hoạch chỉnh tề, cùng người chỗ ở có chút tương tự, càng giống là người nguyên thủy loại kiến tạo hàng rào.

Chỗ đó chính là Liệp Thần Tộc tại vậy khốn thần linh tụ tập chi địa, tại căn cứ trung ương một tòa Ma tượng cao cao đứng sừng sững.

Cao 50m mặt xanh nanh vàng tứ dực Ma tộc cự tượng, dữ tợn đáng sợ, khí thế to lớn, liếc mắt nhìn qua Chấn Nhiếp tâm hồn.

Hai cái Thổ Nhân tộc từ nguyên thủy chi địa đi đến đi thông Liệp Thần Tộc tụ tập chi địa quý quái sạn đạo.

Một nam một nữ.

Nam tính Thổ Nhân tộc ăn mặc vải tơ áo, mọc ra lỗ tai thò, khuôn mặt thanh tú, chỉ là trên mặt của hấn một chút cũng không có Thổ Nhân tộc ôn hòa,

trên mặt của hần chi có tà khí.

Nữ tính Thổ Nhân tộc thì là thiếu nữ bộ dáng, cùng Bạo Lưu Thành bên trong nhà hàng phục vụ viên ăn mặc tương tự, khuôn mặt kiều diễm, biểu tình lãnh đạm.

Đổi chiều tại sạn đạo cùng leo lên tại trên vách núi đá Liệp Thần Tộc chỉ nhìn bọn họ liếc một cái liền bỏ mặc bọn họ mà đi.

Nhưng ngay tại bọn họ đi đến sạn đạo trung ương thời điểm không trung bỗng nhiên truyền đến một tiếng hướng gió, xa xa một cái bóng đen rất nhanh bay tới.

"Híz-khà zz Hí-zzz",

"Kiệt kiệt, Thần Tộc. . .",

. . .

Kia thân ảnh còn không có hoàn toàn rơi xuống, nhưng đầy khắp núi đồi Liệp Thần Tộc nhưng thật giống như bỗng nhiên đánh thức, đầu lưỡi thè lưỡi ra liếm miệng cùng ngửi cái mũi thanh âm không ngừng truyền đến, có nước miếng nhỏ xuống tại sạn đạo phía dưới, bọn họ đều nghe thấy được kia để cho bọn họ rung động mùi.

Đó là, Thần Tộc hương vị.

Kia thân ảnh trên không trung càng lúc càng lớn, bọn họ dần dần thấy rõ kia cái bị gió bao bọc, tiểu tượng đất đồng dạng nhị đại Thần Tộc cùng kia chiếc kỳ quái Tiểu Tam Luân.

Phù Nhị Nhã trong mắt tràn đầy kinh khủng nước mắt, phảng phất đã biết mình kết cục, nàng ôm thật chặt trong lòng bàn vẽ, tại cổ này sức gió thổi phù phía dưới ngã ở quỷ quái sạn đạo.

"Phản phạt",

"Rống",

Hai mặt vách núi đều sôi trào lên, từng đạo thân ảnh phóng lên trời, huyết tinh chi khí xông vào mũi.

Hai hàng nước mắt đột nhiên xẹt qua khuôn mặt của Phù Nhị Nhã, nàng ôm bàn vẽ sợ hãi địa co lại thành một đoàn, thân thể lạnh run, nước mắt xoạch xoạch rơi trên mặt đất.

Thổ Nhân tộc phục vụ viên trên mặt cũng lộ ra tàn khóc tiểu ý, trong tay áo đoàn đao trượt xuống, không bỏ đồng dao ngâm nga mà ra.

"Bé thỏ con ngoan ngoãn. . .",

"Phốc",

Nhưng lần này nàng còn không có hát xong liền dị biến nảy sinh, một chuỗi óng ánh xanh ngọc lưỡi đao liền xuyên qua thân thể của nàng.

"Mẹ của ngươi, nghe lời bà mẹ ngươi",

Diệp Nhiên đao mãnh liệt xuyên qua hậu tâm của nàng, lập tức không ngừng nghỉ chút nào nói đầu gối va chạm mang nàng cả người đựng bay ra ngoài.

"Ngươi tên hỗn đản này, cho ta hạ xuống, ta muốn giết ngươi",

Bên cạnh cách đó không xa người kia nam tính Thổ Nhân tộc bị giẫm lên xe đạp Vương Ly đặt ở trên mặt đất, gương nanh múa vuốt chửi bậy, nhưng Vương Ly chỉ là nâng lên xe đạp long đầu lại nặng nề đè ép hạ xuống.

Diệp Nhiên thân thể một nghiêng mang theo mãnh liệt khí lưu, gió mạnh gào thét lên, hần như mũi tên rời cung bắn tới Phù Nhị Nhã bên cạnh cầm lên nàng cùng Tiểu Tam Luân của nàng liền hướng quay về chạy, nhưng lúc này cả mảnh sạn đạo đã đen ngòm một mảnh, phi trên không trung Liệp Thần Tộc cuồng tiếu đánh về phía sạn đạo trên hai người, thân ảnh của bọn họ lập tức đã bị dày trời không bỏ hắc sắc cho che mất.

"Hừ, phiền toái",

Bạo Lưu Thành, dưới mặt đất sào huyết tầng thứ tư, uốn lượn khúc chiết son động chỗ sâu trong, từ y tóc tím nữ tử ngẩng đầu nhìn thoáng qua, hừ lạnh một tiếng, mờ mịt từ khí tỏa khắp xuất thế, trong hai mắt hai đạo tử mang bắn ra, truyền ra sào huyết bên ngoài.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Thượng cổ danh phong

Chương 41: Thượng cổ danh phong

"Diệp huynh, đi mau",

Vương Ly ném xe đạp hai chân khoanh tròn, thủ chương khúc trương, trong cơ thể khí kinh cổ lay động, quần áo phiêu động, một tiếng rống ngấm từ trong cơ thể phát ra.

Chương ảnh liên hoàn, Vương Ly liên phát ba chương, hình rồng khí kinh phóng lên trời, chỗ cũ hai đạo kinh phong cuốn, vừa đề xuống Liệp Thần Tộc thể không khỏi hơi bị trì trệ.

Diệp Nhiên nào dám bỏ qua cơ hội này? Một tay ôm Phù Nhị Nhã một tay nhắc lấy Tiểu Tam Luân, vận chuyển thân pháp mang theo một cỗ cường đại khí lưu hình thành không thể ngăn cản trùng kích, hấn đường như cung nỏ đầy nguyệt mũi tên nhọn bắn ra quỷ quái sạt đạo.

Vương Ly vừa lui biên công, lại là liên tiếp mấy chương phát ra mới đi theo Diệp Nhiên một chỗ lui lại.

"Rống",

"Ầm ầm",

Nhưng đang ở vậy khốn thần linh, quỷ quái sạt đạo, liền thần đều muốn kiêng kị địa phương lấy lực lượng của bọn hấn lại có thể nào đào thoát.

Vỗ cánh thanh âm, chạy như bay thanh âm, tiếng rống giận dữ nhất nhất truyền đến, sau lưng đen ngòm một mảnh Liệp Thần Tộc phi trên không trung thì vốn là hôn ám thiên không hoàn toàn trở nên đưa tay không thấy được năm ngón, khủng bố bầu không khí đem hai người hoàn toàn bao phủ, chạy trốn bên trong Diệp Nhiên có thể rõ ràng cảm giác được đại địa đang chấn động.

Bên này đã cực kỳ nguy hiểm, như dọa địa ngục, bên kia tụ tập chi địa lại là vài tiếng gào thét, ba đạo cao lớn Ma ảnh phản phát một tiếng triển khai cánh phóng lên trời, như sơn tự nhạc cảm giác áp bách trùng trùng điệp điệp vào đầu đề xuống, ba đạo Ma ảnh còn không có hàng lâm Diệp Nhiên liền ngực đau xót phun ra một ngụm máu tươi, hai chân trở nên vô cùng trầm trọng.

Vương Ly cũng không tốt đến đi đâu, chạy hai bước đã cảm thấy thân thể dường như tưới chỉ đồng dạng, áp lực không thở nổi, ngực kịch liệt đập phồng, ngẩng đầu thấy được kia ba đạo Ma ảnh thì chỉ cảm thấy căn bản không thể phản kháng.

"Nguy rồi. . . .",

Vương Ly cùng Diệp Nhiên đồng thời trong nội tâm trầm xuống, hoàn toàn hăm vào trong tuyệt vọng.

Ma tộc vốn là nhân thần hai tộc thiên địch, này ba con cao đẳng Ma tộc mang đến lại càng là nghiêm trọng đẳng cấp áp chế, chỉ là tại bọn họ ma uy áp bức ở dưới một cái dừng lại liền khiến cho bọn họ triệt để lâm vào tuyệt cảnh.

"Hừ",

Một tiếng uy nghiêm hừ lạnh, trên không chính giữa đạo kia Ma ảnh bỗng nhiên mở ra cánh lao xuống, cuồng phong ở trên mặt đất lên, không trung khí lưu cuộn đảo sôi trào, hấn cùng với Liệp Thần Tộc ở giữa cự ly chỉ ít có 2000m cự ly, nhưng chỉ là một cái vỗ cánh công phu lại càng qua ngàn vạn Liệp Thần Tộc hướng Diệp Nhiên đánh tới.

Tốc độ của hấn quá nhanh, dường như một khóa hắc sắc thiên thạch từ trên trời giáng xuống, Diệp Nhiên căn bản không kịp thấy rõ thân ảnh của hấn, chỉ là gần như bản năng đem trong lòng Phù Nhị Nhã hộ tại thân thể, sau đó ——

"Xùy~~",

Một tiếng chói tai tiếng vang truyền vào trong tai.

Một đạo chói mắt từ quang từ trên trời giáng xuống, chiếu sáng bầu trời đêm, chiếu sáng cả mảnh quỷ quái sạt đạo.

Diệp Nhiên cùng Vương Ly kinh ngạc mở mắt ra, bọn họ đều trông thấy cách bọn họ chỉ có không được ba mét trên không, kia 2m cao, mọc ra sắc nhọn răng nanh Ma tộc đầu lâu bị đạo kia từ quang trực tiếp bồi đã diệt.

Đúng vậy, bởi đã diệt, tại tử quang chôn vùi phía dưới kia Ma tộc chỉ còn lại một cỗ không đầu thi thể.

"Ầm ầm" một tiếng, to lớn thi thể nện ở trước người.

Máu đen từ đứt gãy chỗ cổ chảy ra, miệng vết thương còn có đốm tươi máu, Diệp Nhiên kinh ngạc địa xoay người, một khắc này hắn nhìn thấy một mảnh thân ảnh màu tím như Cửu Thiên Thần Minh từng từng tại côn long lĩnh chi đỉnh.

Tay áo khẽ nhúc nhích, tử sắc tóc dài tung bay, trong tay tử sắc mũi kiếm vô cùng chói mắt.

Nàng xuất hiện một khắc này Ma tộc nhắc lên cuồng phong hoàn toàn dừng lại, cả tòa khôn long lĩnh đều yên tĩnh trở lại.

"Phản phạt",

Liệp Thần Tộc thi thể dường như từng đồng thịt nhào từ không trung rơi xuống, máu tươi kích xạ, còn dư lại Liệp Thần Tộc không khỏi hoảng sợ sau này rút lui, có trốn đến sạn đạo phía trên, có bay đến dưới sơn cốc phương.

Mà Diệp Nhiên cùng Vương Ly hai người nhìn tròn mắt há hốc mồm, bọn họ căn bản không có thấy được người này là như thế nào xuất thủ.

Không trung hai đạo Ma ảnh thì trở nên nổi giận, tại khôn long lĩnh bên trong bọn họ vẫn là lần đầu tiên ăn lớn như vậy thiệt thòi.

"Tiên nhân, trên báo thân phận. . . .",

"Xùy~",

Hắn còn chưa nói xong tóc tím nữ tử lại làm ăn xuất một kiếm, trên thân kiếm đang xuất một vòng hùng vĩ tử sắc gọn sóng, khuếch tán thời điểm không trung khí lưu cũng hình thành bão ốc, đạo kia Ma ảnh chỗ cỗ một đạo máu tươi tuôn ra, đầu lâu của hắn cũng cao cao bay lên, sau đó trên không bùng nổ.

Nữ tử thấp giọng nói: "Ma tộc, đã quên thượng cổ sợ hãi sao?",

Thanh âm tuy thấp, nhưng rõ ràng địa truyền khắp cả tòa núi lĩnh.

"Người. . . . Thượng cổ danh phong. . .",

Cuối cùng một đạo Ma ảnh rốt cục nhận ra trong tay nàng chuỗi này tử sắc thần kiếm, mở ra cánh liền hướng phía sau bay đi, nhưng cánh vẫn không có thể chấn động tử sắc kiếm mang liền xuyên qua thân thể của hắn, hắn toàn bộ nửa người trên đều biến mất.

Sơn lĩnh càng thêm yên tĩnh, yên tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, thật lâu, một tiếng kinh thiên rít gào mang theo cuộn cuộn sóng khí xoay tròn mà đến, sau đó lại là vài tiếng kinh người gào thét, chỉ là sóng âm liền đem ngọn núi lĩnh lay đất rung núi chuyển.

Tóc tím nữ tử thân hình lóe lên xuất hiện ở trước người Diệp Nhiên, một đạo to lớn tử sắc che chắn dâng lên, ngăn trở âm thanh chấn mái nhà sóng âm.

Đáng sợ kia sóng âm dĩ nhiên có thể tòi kim liệt thạch, Diệp Nhiên cùng Vương Ly đều trông thấy che chắn ngoại mặt đất xuất hiện từng đạo khe nứt, trên vách núi đá không ngừng truyền ra nứt ra vang, loạn thạch bay tán loạn.

Là sơn lĩnh chỗ sâu khủng bố Ma tộc, hai người cũng biết kế tiếp tất nhiên là thảm thiết đánh một trận, nhao nhao lui về phía sau để tránh liên lụy trước mắt tóc tím nữ tử.

Thế nhưng thanh âm cũng không có tiếp tục khuếch tán.

Nơi xa Đệ Lục Thiên Thần Điện, không trung trong thần điện chói mắt kim quang đột nhiên dâng lên, bầu trời đêm nhất thời tựa như ban ngày.

Thân mặc áo giáp Athena đứng ở Thần Điện phía trên, hai mắt xa xa nhìn về phía khôn long lĩnh chỗ sâu trong, cường đại thần uy bức áp xuống, trong tay nàng thánh kiếm tản mát ra óng ánh thần quang.

Hỏa vây sơn trên đỉnh núi, Xích Hỏa Cung cũng dâng lên một vòng nắng gắt, dương quang phổ chiếu, cả tòa thiết vây sơn trở nên sáng.

Phía dưới Ba Thập hải vực sóng xanh ngập trời, cuồng phong gào thét, nhất phái đáng sợ tận thế cảnh tượng.

Ba tòa Thần Điện, một tòa Ma Sơn đều phát sinh làm cho người kinh hãi dị tượng, côn long lĩnh chỗ sâu quái vật không lẽ dừng bước, là đèn lồng cự nhân nhìn thoáng qua Xích Hỏa Cung phương hướng, mục quang âm u tựa như hàng xuống tấm màn đen.

Ba cỗ thế lực giằng co thật lâu, cuối cùng côn long lĩnh chỗ sâu quái vật không lẽ phản nộ địa một chưởng đập vỡ một cái ngọn núi đi vào trong núi sâu.

Kim quang, nắng gắt cùng sóng biển cũng toàn bộ đều bình tĩnh trở lại.

Sáng tỏ ánh trắng rơi hạ xuống, Diệp Nhiên rốt cục thò ra một hơi, cúi đầu nhìn nhìn trong lòng Phù Nhị Nhã, nàng cũng mở to tràn đầy vết nước mắt con

mắt lớn tại nhìn mình, vô cùng bản khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn Diệp Nhiên trong nội tâm đau xót.

"Phù Nhị Nhã, không sao, không sao. . . .", hần nói khẽ.

Tóc tím nữ tử xoay người, dưới ánh trăng nàng đảo lý điểm lệ mặt để cho Vương Ly hô hấp cũng không khỏi trì trệ.

"Cô nương, lại nhận ngươì một lần tình, Diệp Nhiên ngày khác nhất định báo đáp cô nương", Diệp Nhiên cảm kích nhìn nàng một cái.

Hần đương nhiên nhớ rõ nữ tử này, ban đầu ở dưới mặt đất sào huyết kiến trong đồng chính là nàng cứu mình một mạng.

Cộng thêm lần này, chính mình thiếu nợ nàng hai cái mạng.

Tóc tím nữ tử nhìn nhìn hần, dường như cao cao tại thượng vương giả.

"Phục vụ quên mình báo đáp, ngươì nguyện ý sao?",

Diệp Nhiên khẽ giật mình, nhưng lập tức nói: "Tuy không bỏ được, nhưng nếu như có ý hướng một Nhật Phi như vậy báo đáp không thể, ta cũng sẽ không tiếc",

Tóc tím nữ tử khoe miệng câu dẫn ra một cái nho nhỏ đường cong, tựa hồ đang cười, nàng đi đến Diệp Nhiên bên cạnh nói: "Ngươi vẫn không đủ mạnh mẽ, báo đáp không được ta",

Ngồi xổm người xuống dài nhỏ ngón tay chỉ trên trán Phù Nhị Nhã.

Hỏa vân son, Xích Hỏa Cung trong nhất thời truyền đến một tiếng giận dữ mắng mỏ.

"Dừng tay, đây là ta tộc gia sự, vô luận ngươi là thân phận gì đều không cho nhúng tay",

Thái Dương Thần Apollo thanh âm tràn ngập uy hiếp.

Tóc tím nữ tử lại không thêm quan tâm.

"Thần Tộc, rất giỏi sao?",

Một đạo tử quang theo ngón tay chảy vào Phù Nhị Nhã cái trán, trong cơ thể nàng dường như có đồ vật gì bị giải khai, nhưng thân thể cũng không có phát sinh cái gì dị biến, Phù Nhị Nhã mờ mịt mà nhìn nàng.

"Ta chỉ là vì ngươi mở ra khóa, ngươi còn muốn đẩy cửa ra tài năng vận dụng trong môn lực lượng, muốn cải biến mạng của hần cách liên liền mạng cải biến chính mình a",

Nàng đứng người lên, một bước bước ra đã ở ngoài trăm thước, nàng hoàn toàn không thấy lửa giận của Thái Dương Thần.

Diệp Nhiên cúi đầu nhìn nhìn Phù Nhị Nhã, đưa tay lau đi nàng vệt nước mắt hỏi: "Phù Nhị Nhã, ngươi tại sao sẽ ở quý quán sạn đạo?",

Phù Nhị Nhã liếc mắt nhìn nàng, bàn tay nhỏ bé khua nói chính mình lạc đường.

Diệp Nhiên âm thầm thở dài, nhẹ nhàng mang nàng vác tại sau lưng, hần không phải là tinh thông mưu lược người, nhưng trong chuyện này mảnh khỏe như thế nào lại nhìn không ra?

"Phù Nhị Nhã, muốn hại chết đó của ngươi tên khốn kiếp, ta sẽ không bỏ qua",

. . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Long Tại Đông Nam

Chương 42: Long Tại Đông Nam

Lúc chạng vạng tối Diệp Nhiên một đoàn người trở lại Bạo Lưu Thành, mỗi một không thôi lại chịu kinh hãi Phù Nhị Nhã tại Diệp Nhiên sau lưng ngủ thật say.

Lâm Uyển cùng Vương Ly uyển chuyển mà đem ý tứ của Lô Duyên Hạc báo cho Diệp Nhiên, sau đó mười phần chờ mong mà nhìn hấn, hi vọng hấn thông suốt.

Nhưng mà Diệp Nhiên nội tâm minh bạch vô cùng, không quá uyển chuyển cự tuyệt bọn họ.

Không biết là lòng tự trọng quá phá hay là khác biệt, Diệp Nhiên thật sự không nguyện ý lại cùng Hồng Diệp Học Viện lôi kéo không rõ.

Hai người bắt đắ dĩ mà quay về, trước khi đi Lâm Uyển cho hấn một cái túi gấm, nàng nói túi gấm trong là Cao Thái Thanh cho hấn mười một chữ lời tiên đoán khoát trên vai chữ.

Sau khi hai người đi Diệp Nhiên là tốt rồi quan tâm nổi lên mở ra túi gấm, lấy ra bên trong gấm sách.

"***, Long Tại Đông Nam",

Một nhóm chữ nhỏ đập vào mi mắt, Diệp Nhiên tỉnh tể nghĩ nghĩ nhưng thủy chung không được giải thích, phía trước hấn đều hiểu, thế nhưng "Đông nam" là có ý gì? Phương hướng sao? Nếu như là lời kia chỉ chính là Dương Giác Đại Lục đông nam hay là Bạo Lưu Thành đông nam?

Trang dưới chân còn có một nhóm chú giải.

"Vương đạo hành trình, La Công Tử, Ngọc Hầu Tước, được một nên thiên hạ",

Diệp Nhiên xoa xoa cái trán, La Công Tử, Ngọc Hầu Tước hấn là hai người, được một nên thiên hạ, đánh giá thật sự là quá cao, nhưng hết lần này tới lần khác La Kiệt chưa từng nghe nói hai người kia.

"Lợi hại như vậy, không thể nào là hạng người vô danh a. . .",

"Cho dù thật sự rất lợi hại cũng không có khả năng cùng ta có quan hệ a. . .",

Diệp Nhiên lẩm bẩm nói, đang tự hỏi bên trong lưng mang Phù Nhị Nhã phản hồi bần ngỏi phổ.

Hồng Diệp Học Viện phòng trà bên trong bình tĩnh yên tĩnh, hương trà phiêu tán.

Lô Duyên Hạc có chút phiền muộn địa ngồi ở một bên yên lặng uống trà, Vương Ly cùng Lâm Uyển đẩy cửa vào, thấy được hấn kỳ vọng ánh mắt bắt đắ dĩ khoát tay.

Lâm Uyển nói: "Lô gia gia, chúng ta tận lực, Diệp Nhiên cũng cảm động hết sức",

"Thế nhưng hấn còn là cự tuyệt chúng ta", Vương Ly bổ sung.

"Được rồi, lão thái bà đã sớm tính ra tới, các người cũng không vụng trộm xem qua kia trương gấm sách sao? Hai tên tiểu tử thú",

Lâm Uyển cúi đầu thề lưởi, Vương Ly thì sờ lên đầu ngượng ngừng cười cười.

"Ngồi đi", Lô Duyên Hạc khoát tay, sau đó quay đầu nói: "Lão thái bà, tiểu tử kia thật sự là bá đạo như vậy mệnh cách? Nhìn nhìn không giống a",

Một bên Cao Thái Thanh liếc mắt nhìn hấn, nói: "Lần này võ khảo thi hấn tuy không thể như nguyện, nhưng Triệu Tử Dương nói cái gì cũng không chịu nhập học, cái này cũng chưa tính mất mát sao?",

Lô Duyên Hạc ý vị thâm trường địa chắc chắc hai tiếng liền không hề ngôn ngữ.

Lâm Uyển có chút nhịn không được, hỏi: "Bà bà, La Công Tử cùng Ngọc Hầu Tước là người nào? Vì cái gì chưa từng nghe nói?",

Cao Thái Thanh từ trước lời bình nhân vật không có một cái là hạng người vô danh, Bạo Lưu Thành đệ nhất cao thủ Tiềm Long, Hắc Ma kiếm chôn cất Thần Diệt, Sát Thần Ma Tử Thạch Phạm, Linh Ma Đồng Tử Lạc Vũ.,

Về phần La Công Tử cùng Ngọc Hầu Tước, căn bản nghe đều chưa nghe nói qua.

Ngọc Hầu Tước khá tốt, trên Dương Giác Đại Lục có thể bị gọi "Hầu tước" người đầu gì cũng đại biểu cho không tầm thường sinh ra.

La Công Tử liền khó coi nhiều.

Vương Ly cùng Lô Duyên Hạc cũng có chút hăng hái địa nghiêng tai lắng nghe.

Cao Thái Thanh lại chỉ là lắc đầu: "Các người không có nghe nói hai người bọn họ là chuyện đương nhiên, hai người này một cái hơn người, tự cho mình rất cao, một cái giấu tài, ẩn núp nanh vuốt, cũng còn không tới thanh danh lên cao thời điểm, chờ xem, mạng của bọn hắn cách giao thoa thời điểm toàn bộ đại lục đều chấn kinh",

...

Diệp Nhiên cùng Phù Nhị Nhã đều nặng nề địa ngủ một đêm, thẳng đến ngày hôm sau buổi trưa mới rời giường.

Phù Nhị Nhã ngồi ở trên giường một bộ u buồn đau thương bộ dáng, Diệp Nhiên ngược lại là cùng bình thường đồng dạng, rời giường làm tốt cơm sau đó hành khí một vòng, gọi Phù Nhị Nhã ăn cơm.

Phù Nhị Nhã tuy u buồn, nhưng bụng cũng không tranh khí, vén chăn lên chạy chậm đến bên cạnh bàn lúi ra cái ghế ngồi xuống.

Diệp Nhiên một mặt cho nàng xới cơm một mặt nói: "Phù Nhị Nhã, ta tìm một cái giày vải điểm công tác, ngày mai lên giữa trưa liền không trở lại, tiền đặt ở trong tủ chén, người xem dùng, nếu như cảm thấy nhàm chán liền đi Vân Mộng chỗ đó chơi, buổi tối phải nhớ được sớm một chút về nhà",

Phù Nhị Nhã nhu thuận gật gật đầu, nội tâm lại hết sức khó chịu.

Ăn hai phần cơm vẫn là tại bàn vẽ trên viết: "A Nhiên, Phù Nhị Nhã nhất định phải làm cho người tiến nhập Thần Điện",

"Đừng dừng, bà cô", Diệp Nhiên lại càng hoảng sợ, hấn cố ý đối với nàng ra ngoài sự tình không nói tới một chữ chính là không nghĩ nàng đối với chuyện này như vậy cố chấp, nhưng hiện tại xem ra không nói rõ ràng thì không được.

Lập tức đề đầu xuống nói: "Phù Nhị Nhã, ta nghĩ thông suốt, ta không muốn tiến nhập Thần Điện, cũng không muốn tiến nhập cái Học Viện gì đọc sách, con người khi còn sống có thật nhiều con đường có thể lựa chọn, Học Viện, Thần Điện chỉ là trong đó bằng phẳng hai cái, cho dù hai con đường này đều phá hỏng cũng vẫn có thật nhiều mảnh đường có thể đi",

Diệp Nhiên nói: "Chuyện của Hồng Diệp Học Viện ta từ vừa mới bắt đầu liền làm ý định xấu nhất, mặc dù có chút không cam lòng, nhưng ta kính lịch không cam lòng coi như thế nào? Không có gì lớn, ngủ một giấc liền toàn bộ cũng qua rồi",

"Ta nghĩ qua, trước kia ta đều là vụn vặt lê tề đập vào việc vặt, kiếm tiền cũng chậm, hiện tại ta ý định tại giày vải điểm làm rất tốt, đợi tích lũy đủ rồi tiền làm điểm việc buôn bán của mình cũng không rất tốt sao? Đến lúc sau ta làm lão bản, người làm cái tiểu phú bà, đã giàu có lại vui vẻ, làm gì vậy không nên hướng trong trường học tự tìm phiền phức?",

Phù Nhị Nhã nghĩ nghĩ, đột nhiên cảm giác được rất có đạo lý, nhưng mơ hồ lại cảm thấy không đúng chỗ nào.

Nói cho cùng lại muốn làm cho người ta làm công a.

Diệp Nhiên đưa tay mạng nàng khoe miệng hạt cơm lau đi, nhu hòa mà nói: "Coi như là lui mà cầu tiếp theo lựa chọn a, ít nhất chúng ta so với trước kia tốt hơn nhiều, về sau cũng sẽ không chênh lệch",

"Phù Nhị Nhã, vĩnh viễn cũng không yêu cầu người khác, nhất là cao cao tại thượng những người kia",

Phù Nhị Nhã nhìn hắn một cái, cúi đầu xuống.

"Bọn họ đối với người khác cầu khẩn đã sớm quá quen thuộc, ngoại trừ một ít không quan trọng thương cảm, bọn họ cái gì cũng cho không được người",

"Ta từ lúc còn nhỏ lên lại không có cầu qua người khác, bởi vì ta vốn có đồ vật, không có một kiện là cầu tới",

Tại năm nào ấu thời điểm chưa từng không có đau khổ cầu khẩn qua người khác? Nhưng đối lấy ngoại trừ bạch nhãn cùng thương cảm còn có cái gì?

Lúc hắn hiểu được không hề cầu khẩn thời điểm hắn mới tại nhân cách trên cùng khu dân thường đám ăn mày triệt để phân chia ra.

Cũng bởi vậy, mười năm qua đi khu dân thường đám ăn mày hay là tên ăn mày, mà Diệp Nhiên đã sớm có thể bằng vào hai tay của mình sáng tạo ra thuận theo thiên địa.

Phù Nhị Nhã cái hiểu cái không gật gật đầu.

Diệp Nhiên lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, bỗng nhiên lại nghĩ tới điều gì, chỉ chỉ bày ở góc tường kia chiếc Tiểu Tam Luân hỏi: "Đúng rồi, Phù Nhị Nhã, kia là vật gì, người thật giống như bảo bối nhanh",

Thấy Diệp Nhiên nhắc đến chính mình tâm ái Tiểu Tam Luân, Phù Nhị Nhã linh động trong ánh mắt lộ ra hưng phấn sắc thái, đang vẽ trên bảng viết: "Là Phù Nhị Nhã thần khí",

"Khục khục. . .", Diệp Nhiên yết hầu thoáng cái bị kẹt lại, mơ hồ không rõ mà nói: ". . . Thần khí của người thật đúng là. . . Không thể tưởng tượng a.

...",

Thấy Phù Nhị Nhã thở phì phì địa trướng hần hần vội vàng lại sửa lời nói: "Nói sai rồi, là thần bí khó lường, thần bí khó lường. . .",

...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Quái khách

Chương 43: Quái khách

Diệp Nhiên công tác tiệm giày tại Bạo Lư Thành đông nam ngoại ô, tuy xa xa so với không hơn lan tạ đường cái ngựa xe như nước, cảm tú phồn hoa, nhưng đối với vốn nhỏ người làm ăn mà nói không có so với nơi này thích hợp hơn rồi, tiệm giày sát đường mà thiết lập, xung quanh cộng đồng đa dạng,

Diệp Nhiên cho Phù Nhị Nhã làm tốt bữa sáng liền vội vàng chạy tới tiệm giày, hần tròn vện chạy một giờ mới đến, khi đi tới cửa thoáng nhìn mập mập nâng cao bụng bia lão bản cũng ở, sửa sang vật áo tiến vào lên tiếng chào.

"Ha ha, Tiểu Diệp tới rồi, đi trước thay quần áo a, lúc này không có khách nhân nào", lão bản tên là Từ Tân, tại Bạo Lư Thành xem như cái không lớn không nhỏ thương nhân, so với Diệp Nhiên tự nhiên cao đẳng biển đi, nhưng cùng chân chính quý tộc hay là cách biệt một trời một vực, thêm với dụng nghiệp bằng hai bàn tay trắng luyện ra được đạo lý đối nhân xử thế, nụ cười trên mặt làm cho người ta rất là thoải mái.

Trong tiệm còn có một người nữ nhân viên cửa hàng, nàng so với Diệp Nhiên tới sớm vài ngày, tên là Trương Ân, là Thái Đình Học Viện đệ tử, Chủ nhật thời điểm tại trong tiệm tránh điểm tiền tiêu vặt, hôm nay vừa vặn là Chủ nhật.

Trương Ân nhà tuy đồng dạng, nhưng là xem như nuông chiều từ bé, cộng thêm rất có vài phần tư sắc, bình thường không thiếu hộ hoa sứ giả, tự nhiên không nhìn trúng Diệp Nhiên như vậy, hần lúc đến chỉ là liếc qua, lệch ra lệch ra cái đầu nhỏ.

Đợi cho lão bản Từ Tân gọi hần "Tiểu Diệp" thì nàng tò mò quay đầu: "Lão bản, mới tới Tiểu ca họ Diệp? Tên gọi là gì?",

Từ Tân ha ha cười nói: "Gọi Diệp Nhiên",

"Diệp Nhiên? Tham gia Hồng Diệp Học Viện võ khảo thi Diệp Nhiên đó?",

Từ Tân gật gật đầu không nói gì.

Ngựa con đề cử người hần đương nhiên biết chi tiết.

Diệp Nhiên thay đổi điểm phục đi đến thuộc về mình trên quầy cúi đầu nhìn nhìn Từ Tân cho hần nhập hàng đơn.

Trương Ân vụng trộm nhìn nhìn hần, lạnh lùng gương mặt, cao to đáng người, hơi tóc dài, cùng tại Thái Đình Học Viện cùng Sa Lê Học Viện quảng vì truyền bá kia cái hình tượng giống như đức.

Liền Diệp Nhiên chính mình cũng không biết chuyện này, tuy bởi vì Hồng Diệp Học Viện dự định danh ngạch không thể tiến nhập Hồng Diệp, nhưng tên của hần tại Thái Đình Học Viện cùng Sa Lê Học Viện tuyệt đối xem như tiếng tăm lừng lẫy.

Tuy đồng dạng nổi tiếng tam giáp, nhưng hàng năm các loại trong trận đấu Hồng Diệp Học Viện đều vững vàng áp Thái Đình Học Viện cùng Sa Lê Học Viện một đầu, tuy bên ngoài không nói, nhưng này hai chỗ trường học từ trên xuống dưới đều quả thực ghen thở ra một hơi.

Cho nên võ khảo thi sự tình tại Hồng Diệp Học Viện rất nhanh liền lắng lại, nhưng ở Thái Đình Học Viện cùng Sa Lê Học Viện lại no bụng theo phù lên, nhập học trong cuộc thi một cái bình dân đánh bại đến từ Đệ Lục Thiên Thần Điện cao thủ, tính sai Hồng Diệp Học Viện lại trở mặt, từ khi Hồng Diệp xây dựng trường học đến nay đây chính là đầu một lần a.

Có cơ hội đen địch nhân vốn có, hai chỗ trường học đệ tử đương nhiên dốc hết sức, đem Diệp Nhiên khoác lác vô cùng kì diệu, thậm chí biên ra "Diệp Nhiên ba chiêu bại Từ Dương, Tam Nguyên lão đại kinh sợ thất sắc" các loại chuyện ma quỷ, người của Hồng Diệp Học Viện nghe xong tự nhiên là cười

từ, nhưng Thái Đình Học Viện cùng Sa Lê Học Viện lại nghe được càng thực, truyền đi càng rộng.

Diệp Nhiên rất nhanh liền cảm nhận được đến từ đối diện mục quang, ngẩng đầu nhìn thoáng qua cô bé đối diện.

Trương Ân cũng không có tránh đi ánh mắt của hắn, ngược lại chớp hai mắt, đối với hắn biểu hiện ra thật lớn hào hứng.

Diệp Nhiên lại không có tiếp nằng mị nhãn, cúi đầu tiếp tục xem nhập hàng đơn cùng các loại giấy số đo, kiểu dáng.

"Tiểu Diệp, ta đi cái khác chi nhánh nhìn xem, ngươi cùng Tiểu Trương nhìn nhìn, nếu có người đến nháo sự tới thu phí bảo hộ liền từ trong tủ chén cầm, mỗi tháng năm cái tiền bạc, nhiều hơn một phần cũng không muốn cho", Từ Tân gầy gầy bản tính tại giấy tờ trên ký một bút, sau đó đem trên quầy vật phẩm chỉnh lý chỉnh tề, đối với Diệp Nhiên cùng Trương Ân dặn dò.

Diệp Nhiên gật gật đầu, hắn biết nơi này cũng có một tòa Lạn Vĩ lâu, trong lâu ở chính là bốn địa ác bá, ngày bình thường đánh cái rắm tổn hao thừa lời, tứ chi không cần, chỉ dựa vào thu phí bảo hộ sống qua, đây cũng là Từ Tân chiêu Diệp Nhiên nguyên nhân.

Trong tiệm chung quy có cái có thể trấn được người mới được.

Từ Tân lên tiếng chào liền kẹp lấy cặp công văn đi, mới vừa rồi còn an tĩnh thu liễm Trương Ân trở nên lưu rú lên.

"Điểm trường, ngươi chính là tại võ khảo trúng đánh bại ** Diệp Nhiên học trường sao?",

Đúng vậy, Diệp Nhiên bây giờ chức vị là điểm trường, trên danh nghĩa mà nói Trương Ân là thuộc hạ của hắn.

Một mực đập vào việc vật Diệp Nhiên có dũng khí trở mình cảm giác.

Đối mặt cặp dưới hỏi, hắn lại chỉ là gật gật đầu.

"Nghe nói Triệu Từ Dương đó rất lợi hại đâu, điểm trường, ngươi không biết trường học của chúng ta người có nhiều sùng bái người, học trường, có thể cho ta nói một chút võ khảo thi sự tình sao?",

Trương Ân con mắt mở sâu sắc nhìn nhìn hắn, vẻ mặt hiếu kỳ Bảo Bảo bộ dáng.

Đây là nàng thường dùng thủ đoạn, không có mấy người nam nhân hội cự tuyệt nữ hài sùng bái, nhất là lúc này cái nữ hài còn rất có vài phần tư sắc thời điểm.

Đồng dạng nam hài từ lúc này không thể thiếu muốn nói khoác vài câu, thêm mắm thêm muối giảng thuật mình một chút quang huy sự tích, nhưng Diệp Nhiên hết lần này tới lần khác liền miễn dịch, hắn ngẩng đầu hỏi một câu "Sùng bái?" Liên cúi đầu nói: "Kỳ thật không có gì hảo nói, ta ký hết những cái này cho người thêm mà nói a",

Trương Ân không khỏi có chút thất vọng, nhưng cũng không nhụt chí, tiếp tục làm tốt kỳ bảo bảo hình dáng hỏi cái này hỏi cái kia, nhưng Diệp Nhiên chỉ là câu được câu không địa đáp lời, từ đầu đến cuối đều là ôn hoà bộ dáng.

Hắn càng như vậy Trương Ân lại càng có hứng thú.

Đây mới là cao thủ phong phạm a, đáng vẻ này những cái kia chỉ sợ dùng xuống nửa người suy nghĩ gia hỏa, dăm ba câu liền mắc câu rồi.

Diệp Nhiên vừa đem nhập hàng chỉ nhìn một cách đơn thuần hết liền có hộ khách tới cửa.

Một cái bạch y bông bành thiếu niên đang đưa cây quạt đi vào cửa, hắn chân không dính bụi mà đi đi vào, nhìn quanh chỉ kịp rất có phong thái.

Hắn mặt mày mười phần tuấn tú, môi mông mà tươi đẹp, cái trán một chút màu son tăng thêm khí chất, hắn đi tới đầu tiên là nhìn lướt qua Trương Ân, mới vừa rồi còn lưu rú tiểu cô nương bỗng nhiên biến sắc im lặng.

Nàng đầu tiên là cúi đầu xuống, nhưng ngẫm lại lại cảm thấy không đúng, phục lại ngẩng đầu, nhưng nhìn về phía hắn thì ánh mắt lại hết sức kiêng kỵ.

Hắn tự tiểu phi tiểu nhìn thoáng qua Trương Ân, đang đưa quạt xếp đi đến bậc thang, một cái lỗi thời thanh âm truyền tới.

"Tiểu thư, mua giày sao?",

Diệp Nhiên ôn hòa hữu lễ mà nói.

Nhưng hắn vừa nói xong lại phát hiện bầu không khí có chút không đúng, người này mục quang quét tới thì tựa hồ có thâm ý khác.

Một bên Trương Ân nhìn thẳng hắn liếc một cái, ánh mắt kia lại dường như. . . Có chút đồng tình.

Diệp Nhiên lại chẳng hề để ý, một cái nữ giả nam trang thiếu nữ mà thôi, còn có thể ăn chính mình hay sao?

Thiếu niên liếc mắt nhìn hắn, rất là thanh tú mà đi trước trên mặt ghé ngồi xuống nói: "Cũng mua, cũng không mua",

Diệp Nhiên nói: "Đây là nói thế nào? Thành tiểu thư nói rõ, tiểu điểm tự nhiên phục vụ chu đáo",

Nữ giả nam trang thiếu nữ nói: "Việc buôn bán chú ý một cái giá tiền công đạo, danh dự hài lòng, phục vụ chu đáo, các người làm hảo ta tự nhiên mua, nếu làm không tốt, ta dựa vào cái gì ở chỗ này bị khinh bỉ?",

Diệp Nhiên nói: "Đây đâu có, tiểu thư nghĩ muốn cái gì kiểu dáng? Cái gì số đo. . .",

Thiếu nữ khoát tay xen lời hắt: "Bạch sắc giày Cavans là được, số đo đi thử một chút đã biết",

Diệp Nhiên chuyển tới đằng sau trong kho hàng lấy ra hai cặp mới tinh giày Cavans đưa cho nàng, đang muốn lúc rời đi thiếu nữ lại gọi hắt lại.

"Giúp ta thay đổi", nàng nói.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: La Công Tử

Chương 44: La Công Tử

"Giúp ta thay đổi", thiếu nữ ngồi ngay ngắn ở trên mặt ghế nói.

Diệp Nhiên nhú nhú mày, thoáng chần chờ một chút ngồi xổm người xuống cho nàng coi bỏ dây giày, nàng nữ giả nam trang mặc chính là bạch sắc áo dài, bạch sắc giày cứng. Cởi giày cứng một đôi chân đẹp lộ ra, cách bit tất có thể trông thấy nàng ngón chân giáp trên thoa hồng sắc son móng tay, sáng rõ hồng sắc vì nàng bình thêm một chút yếu ớt.

Diệp Nhiên đem mới tinh giày Cavans vì nàng mặc vào, phui tay đang muốn đứng người lên thiếu nữ liền lung lay chân nói: "Hơi bị lớn, không thích hợp, đổi một đôi tới",

Diệp Nhiên tức giận trong lòng, nhưng mình đi làm ngày đầu tiên, vì chút việc nhỏ này nổi giận cũng không đáng được, lập tức nén giận một lần nữa cảm một đôi số đo loại nhỏ.

Trương Ân nhìn hắt một cái, trong mắt tràn đầy đồng tình.

Diệp Nhiên ngồi xổm người xuống cho giày mới từ trên nệm một trương giấy mỏng, thiếu nữ cúi đầu nhìn hắt một cái cười nói: "Một thân kiệt ngạo chi khí, ngược lại thấp đủ cho phía dưới, xem như khó được",

Diệp Nhiên ngưng lòng mày không nói, không biết thiếu nữ này trong hồ lô bán là thuốc gì đây, những lời này lại tính bao hay là giáng chức?

"Đây song hay là không thích hợp, lại đổi một đôi tới", dẫn hắt cho mình mặc xong giày thiếu nữ lại nói.

Diệp Nhiên hai lời chưa nói quay người lại đi nhà kho, lần này hắt dứt khoát đem bên trong tất cả số đo đều cho ôm ra ngoài.

Mẹ, người nghĩ đổi để cho người đổi lại đủ.

Thiếu nữ lại mỉm cười đứng người lên, từ trong lòng ngực lấy ra một cái cái hộp nhỏ cùng một quyển sách đặt lên bàn nói: "Phía dưới đếm ngược đệ nhị song cho ta bọc lại, tiền tại trong hộp, quyển sách này xem như tiền boa",

Diệp Nhiên lòng mày lại nhăn nhau, thiếu nữ này hành sự thật sự là xuất người dự kiến bề ngoài, nhưng nàng không hề giày vò luôn là chuyện tốt, lập tức đem giày Cavans đóng gói hảo cát vào trong túi đưa cho nàng, hắt không có trông thấy một cây dây nhỏ từ thiếu nữ trong tay áo bắn ra, sau đó một cái túi gấm đã bị dính tiến vào nàng trong tay áo.

Đội nàng đóng đưa cây quạt sau khi rời đi Diệp Nhiên cầm lấy kia cái cái hộp mở ra vừa nhìn, bên trong trang bị ba miếng tiền bạc.

"Vậy đôi giày chỉ cần hai mai tiền bạc, nàng cho nhiều, Trương Ân, người biết nàng sao? Ta nghĩ đem tiền trả lại cho nàng",

Trương Ân nhìn thấy người thiếu nữ kia thì tiểu khác thường hẳn tự nhiên là nhìn ở trong mắt.

Cầm lấy cái hộp muốn đem bên trong ba miếng tiền bạc ngã xuống, trước hai mai lên tiếng mà rơi, mà quả thứ ba tiền bạc nhưng thật giống như dính tại cái hộp, tập trung nhìn vào lại phát hiện cái hộp hai bên tất cả viết một cái chữ nhỏ.

"Gắm",

"Túi",

"Túi gắn?", Diệp Nhiên đưa tay vừa sờ mới phát hiện trong túi quần Cao Thái Thanh cho đó của hắn cái túi gắn không thấy.

Gia hỏa kia trộm chính mình túi gắn?

Này một mai tiền bạc là giao túi gắn tiền?

Trương Ân khoát tay: "Ta xem hay là không muốn lui a, La Công Tử làm việc nhất định là có nguyên nhân",

"La Công Tử?", Diệp Nhiên không khỏi khẽ giật mình.

Vương đạo hành trình, La Công Tử, Ngọc Hầu Tước, được một nên thiên hạ, hẳn tự nhiên nhớ rõ Cao Thái Thanh câu này lời tiên đoán.

Nhưng. . . Vừa rồi kia cái lời nói và việc làm kỳ quái ít Nữ Chân chính là La Công Tử.

"Ai, nói thực ra, vừa rồi trông thấy nàng ta còn lại càng hoảng sợ, trong trường học La Công Tử thế nhưng là người gặp người sợ nhân vật", Trương Ân nói qua vỗ vỗ lồng ngực của mình, sau đó xông Diệp Nhiên le lưỡi nói: "Bất quá xem ra nàng đối với người cũng không tệ lắm đâu này?",

"Người gặp người sợ?", Diệp Nhiên khó hiểu.

Nhưng trong lòng mơ hồ cũng có chút kiêng kỵ, có thể thần không biết quỷ không hay từ hắn trong túi quần trộm đồ vật người quả thực không nhiều lắm.

Nhưng hắn ngoài miệng lại hỏi: "Người lợi hại như vậy ta như thế nào chưa từng nghe nói?",

Trương Ân cười nói: "Đó là bởi vì nàng có tâm phai nhạt chính mình, tại Thái Đình Học Viện La Công Tử tại tất cả đại bảng danh sách cũng không trông thấy bóng dáng, Võ Bình Bảng, Danh Nhân Đường, Học Thuật Bảng. . . Những cái này cũng không có tên của nàng, nhưng tất cả trên bảng người đều sợ nàng",

"Vì cái gì?", Diệp Nhiên nhất thời tới hào hứng.

Nhưng Trương Ân lại lắc đầu: "Cụ thể nguyên nhân ta cũng không biết, ta chỉ biết Võ Bình Bảng trên xếp hàng thứ nhất Hồ Bí, Danh Nhân Đường Võ Tông, Học Thuật Giới Bạch Đình đều đối với nàng cam bái hạ phong, lai lịch của nàng cũng là mê, chỉ biết nàng là từ một tòa trên đảo tới, tên thật gọi La Ninh, tại Thái Đình Học Viện, nàng thế nhưng là rất nhiều người truy tìm chính là câu đó, mọi người đối với nàng đánh giá chỉ có tám chữ",

"Kia tám chữ?",

"Thần bí khó lường, trí kế vô song", Trương Ân trong miệng thờ khế xuất tám chữ.

"Kim Lăng há lại vật trong ao? Long Tại Đông Nam",

"Vương đạo hành trình, La Công Tử, Ngọc Hầu Tước, được một nên thiên hạ", đá cuội trên đường nhỏ La Ninh nhìn nhìn trong lòng bàn tay nắm sách, trên mặt hiện ra nụ cười thần nhiên.

Nàng đem nắm sách nhét vào túi gắn trong, bỏ vào trong túi áo, sau đó ngón tay nhẹ câu lôi ra một cây dây nhỏ, dây nhỏ liền tiếp lấy một cái cuộn lại tờ giấy.

"Nhật Nguyệt Tinh Thần, cùng thuộc Thiên Túc, Âm Dương không thiếu",

Tờ giấy nhỏ trên chữ rất là xinh đẹp, lộ vẻ từ từ chỉ thủ, phía dưới cũng có một nhóm chú giải.

"Nghèo khó không dời chí, uy vũ không khuất phục, Bọ Ngựa mệnh, Cửu Vĩ mèo, bắt từ cuối cùng xuất đầu. Thiên đảo Bạch Hạc, không cánh có cánh khó bay, Ngọc Hầu Tước, không vận ông tay áo không vũ, có điệp hạc đương quy, có điệp ngọc Trường rõ ràng",

Đại Dự Ngôn Gia Cao Thái Thanh lời bình luận cùng đại Chiêm Tinh Sư Mạn Ba người lời tiên đoán tôn nhau lên thành thú.

La Ninh đang đưa quạt xếp cúi đầu không nói, thẳng đi đến phía tây Thư Viện.

Thái Đình Học Viện Thư Viện chừng 14 tầng, lướt giấu cổ kim điển tịch, bao quát Vạn Tượng, lúc trước sưu tập thời điểm quả thực hạ xuống không ít công phu, nhưng hôm nay để từ lại cả ngày cưỡi ngựa chơi gà, uống rượu ước pháo, Thư Viện bực này địa phương quanh năm đều chỉ có lác đác mấy

người.

La Ninh đi đến mười hai lần, lấy ra thẻ mượn sách tại trên giá sách tùy ý lấy một quyển sách đi đến phía đông treo "Có người, thỉnh không quá rầy" tiểu bài từ gian phòng, liền cửa cũng không gõ liền đẩy cửa vào.

Phòng nhỏ trong ánh đèn sáng tỏ, một cái đeo viền vàng kính mắt, nhả nhận thiếu niên cầm lấy cây thước, com-pa những vật này về lấy đồ, hắn cũng không ngần đầu lên nói: "Gặp qua hân?",

Thiếu niên một thân áo vải, thoạt nhìn bình thường không có gì lạ, ngón giữa tay phải đeo một mai thanh sắc ngọc thạch vụn chi.

La Ninh gật gật đầu lờ ra cái ghế ngồi xuống.

Thiếu niên ở trước mắt từ nhập học thì lên liền đem tất cả thời gian đều tiêu phí ở chỗ này.

"Hắn làm người thất vọng rồi sao?", thiếu niên lại hỏi.

La Ninh nói: "Có chút",

Hai chữ, tạm được, nhưng thiếu niên biết từ miệng nàng nói ra hai chữ này đã xem như không thấp đánh giá.

Thiếu niên nói: "Vậy buông tha đi, cái gọi là Dự Ngôn Gia, Chiêm Tinh Sư bất quá là chút ngay cả mình cũng nói không rõ, rồi lại giả bộ thần bí nguy hiểm tà thuyết người mà thôi, từ trước đến nay cũng không phải lời tiên đoán lời tiên đoán lịch sử, mà là lịch sử trùng hợp xác nhận lời tiên đoán",

"Loại này vụng về trò hề một chút cũng không nên chơi", giấy mạch lạc dần dần rõ ràng, thấp thoáng có thể trông thấy "Spain", "Athena", "Đại Ma" đợi chữ.

La Ninh đương đưa quạt xấp nói: "Đem Chiêm Tinh Thuật, Dự Ngôn Thuật bẻ cong thành nguy hiểm tà thuyết gia hỏa lại khổ tâm nghiên cứu 'Mệnh cách', tựa hồ không quá có sức thuyết phục a",

Thiếu niên nói: "Mệnh cách học thuyết không phải là cấp thấp giải mã phương pháp, nói đối cùng ngẫu nhiên có thể so sánh, tin tưởng lấy trí tuệ của người cũng sẽ không tin tưởng loại kia nhằm chán đồ vật",

"Này nha. . .",

La Ninh ngón tay nhẹ nhàng gõ mặt bàn nói: "Cũng khó mà nói nha. . . .",

. . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Cao thủ (thượng)

Chương 45: Cao thủ (thượng)

Sáng sớm, Diệp Nhiên sớm đi đến tiệm giày mở cửa, thay đổi y phục liền đứng ở sau quầy.

Lúc này không nói gì khách nhân, hắn từ dưới quầy mặt lấy ra một quyển sách tới mở ra.

"Khí Song Lưu ", đây là ngày hôm qua La Công Tử đưa sách của hắn, thẳng đến nàng đi rồi mới chú ý tới, sau khi tan việc hắn tiện tay mở ra phát hiện quyển sách này bên trong nội dung càng thêm tối nghĩa cao thâm, chính là cao cấp hành khí pháp môn.

Hắn đầu tiên là như nhật được chí báo, nhưng lập tức lại có chút âm đạm, tu luyện là một kiện khắc khổ sự tình, bản thân bây giờ mỗi ngày chỉ có không được hai cái giờ có thể luyện tập thể thuật cùng hành khí, mà bình thường các học sinh mỗi ngày ít nhất phải về lên bốn giờ, gấp hai tại chính mình, như hiện tại như vậy câu được câu không luyện tập còn không bằng không luyện.

Nói thì nói như thế, nhưng để cho hấn để đó cao cấp hành khí pháp môn tại trước mắt hấn lại nhin không được không nhìn, lật ra một tờ liền tiếp theo xuống trở mình, đảo đảo liền nhập thần, biết Từ Tân ho một tiếng hấn mới hồi phục tinh thần lại.

"Lão bản sớm . .",

Thấy Từ Tân đi vào trong tiệm hấn lên tiếng chào, lặng lẽ thu hồi "Khí Song Lư", nhưng trong lòng có chút thấp thòm.

"Sớm, Tiểu Diệp", Từ Tân tự nhiên nhìn thấy hấn mờ ám, nhưng lơ đãng, cười ha hả nói: "Người rất hiểu học nha, người trẻ tuổi nhìn nhiều sách là tốt sự tình, không ảnh hưởng công tác là được",

Đây coi như là đối với hấn ngầm đồng ý, Diệp Nhiên trong lòng không khỏi cảm kích.

"Tiểu Diệp, có chuyện muốn nhờ người một chút", Từ Tân đem một cái túi phóng tới trên quầy, sau đó đi đến đằng sau lấy ra sổ sách.

"Lão bản mời nói",

"Cái này trong túi là một ít y phục cùng đồ ăn vặt, người giúp ta đưa cho ta khuê nữ a, nàng ở lại trường học không thường về nhà, hôm nay Tiểu Trương không hề, ta như thế này còn muốn đi chi nhánh, đành phải đã làm phiền người, nơi này đợi tí nữa để cho Tiểu Lư nhìn nhìn điểm là tốt rồi",

Tiểu Lư là một gã khác nhân viên cửa hàng, thứ hai đến thứ sáu thể thân Trương Ân chức vị.

Diệp Nhiên nói: "Lão bản khách khí, ngài nữ nhi tên gọi là gì? Ở đâu nhất ban?",

"Nàng gọi Từ Nam, Thái Đình Học Viện cao đẳng lớp",

...

Từ Tân phụ thân của Từ Nam, tiệm giày là Từ Nam nhà.

Mang theo cái túi đi ở cũ nát trong ngõ nhỏ thì Diệp Nhiên vẫn cảm thấy có chút xấu hổ, khó trách hết thấy thuận lợi như vậy, cũng không biết là Mã Nhĩ Tư (Mars) hay là Từ Nam đang âm thầm trợ trợ chính mình rồi, hấn xoa xoa cái trán tự giễu địa cười cười.

Tại ở phương diện khác chính mình thật đúng là hậu tri hậu giác.

Nhớ tới lúc trước Từ Nam một bộ không tốt thiếu nữ cách ăn mặc hấn mơ hồ đoán được mấy thứ gì đó, Từ Nam cùng Từ Tân quan hệ hấn là rất kém cỏi a, kia từ bên trong giặt dây tám chín phần mười là Mã Nhĩ Tư (Mars).

Tha hai cái ngoạn thông qua một mảnh đường thẳng đã đến nam khu, cùng lan tã đường cái ngựa xe như nước, danh Lư Vân tụ tập hoàn toàn bất đồng, nam khu dựa núi gần sông, cảnh đẹp thiên tốt, chính là thể ngoại đảo nguyên đồng dạng địa phương.

Thái Đình Học Viện đem trường học chỉ tuyến ở chỗ này so với Hồng Diệp Học Viện càng nhiều một ít học thuật trên cân nhắc, lan tã đường cái thị danh lưu quý tộc tụ tập chỉ địa, mà nam khu thì là cao thủ cùng Học Thuật Giới ẩn cư chỉ địa.

Qua như mọc thành phần thảm cỏ xanh cùng hoa viên, rất nhanh đã đến Thái Đình Học Viện, trước nắm nước, chỗ dựa Thái Đình Học Viện rất là khí phái, Diệp Nhiên cùng công bảo vệ lên tiếng chào liền tiến vào trường học.

Vừa đi vào trong học viện bộ Diệp Nhiên liền cảm khái vạn phần, so sánh Hồng Diệp Học Viện nơi này càng giống là một tòa học phủ, thảm cỏ xanh, hoa viên, nước suối cùng lầu dạy học lẫn nhau theo bạn, một bên hoa viên xa Từ Yên đảo, bên trong có sáng sủa sách âm thanh truyền đến, xa hơn vị trí quảng trường thì là một đám lãnh nghệ khí đệ tử, xa xa cũng có thể cảm nhận được khí tức của bọn hấn.

Phía đông Tiểu Đình Từ trong có cử chỉ ưu nhã nam tử cùng Tinh Linh tộc thiếu nữ, Thần Tộc thiếu nữ sóng vai mà đi, lễ phép trò chuyện với nhau cái gì.

Giống như Hồng Diệp Học Viện, trường này đệ tử cũng không giới hạn tại Nhân Tộc, Tinh Linh tộc, Ải nhân tộc, thậm chí đời thứ ba, bốn đời Thần Tộc đều có.

Diệp Nhiên hỏi thăm đi ngang qua nhân viên trường học, nhân viên trường học nói cho hấn biết Từ Nam đang tại sân vận động trên khí khổng khóa, Diệp Nhiên liền bước nhanh đi qua hoa viên, theo con đường nhỏ một đường đi đến sân vận động.

To lớn hình vuông bên trong thể dục quán hiển lộ có chút trống trải, vài người đệ tử trong đại sảnh luyện tập cơ sở thể thuật, những người khác thì phần lớn tại từng người phòng dụng cụ trong.

Từ Nam cao đẳng lớp ở bên trái cuối hành lang vị trí phòng huấn luyện, thuần bạch sắc hình tròn nhóm như là nhà kho kéo cửa, cùng ngân bạch sắc vách tường dường như hòa làm một thể, Diệp Nhiên đi tới cửa trước gỗ, trên cửa phát ra nặng nề thanh âm, cánh cửa này hiển nhiên mười phần dày đặc.

Trong môn không có ai trả lời, nhưng mơ hồ có tiếng âm truyền đến, không biết người ở bên trong là không nghe thấy tiếng đập cửa hay là cố ý không ra, hấn nghĩ nghĩ lôi kéo kẻ đập cửa, nhưng cánh cửa này rồi lại trọng vừa trầm, không chút sút mẻ.

Đằng sau trong văn phòng một cái tóc bạc mặt hồng hào lão đầu con mắt từ trên báo chí dịch chuyển khỏi, trông thấy không biết ở đâu ra tiểu tử cư nhiên

cùng Đạo Đặc này chất cửa gạch lên, một lần không có mở ra hơi nhìn nhìn tay lại đặt ở tay cầm cái cửa, dùng sức hướng lên luôn.

Đây là đầu cái lớp thanh niên sức trâu? Liên phòng huấn luyện dùng Niệm Lực đóng cửa kim loại cũng không biết? Lại muốn dùng cây mạnh mở ra, quả thực là ngu không ai bằng.

Hắn buông xuống báo chí cùng chén trà đi ra văn phòng thấp ho một tiếng nói: "Tiểu tử ngốc, cánh cửa này là dùng Niệm Lực phong bế, chỉ có đồ ngốc mới có thể ý đồ dùng cây mạnh mở ra. . .",

"Àm âm . . .",

Hắn lời còn chưa nói hết cánh cửa kia (đạo môn) liền phát ra âm âm vừa vang lên, tại Diệp Nhiên thủ hạ mở ra một đường nhỏ khe hở, Diệp Nhiên lại dùng lực trở lên vừa nhấc cánh cửa kia (đạo môn) liền mở ra một nửa.

Diệp Nhiên có chút vui sướng trên nỗi đau của người khác địa quay đầu phải tay nhìn nhìn kia cái trông mắt đều nhanh rơi ra ngoài lão nhân ung dung nói: "Đại gia, người mới vừa nói cái gì? Ta không nghe rõ",

"Ta. . . .",

"Suru suru",

Bỗng nhiên một hồi mãnh liệt phong vang truyền đến, tiếp theo là cường đại khí kinh xuyên thấu qua phong bế nhóm đột nhiên tuôn ra, Diệp Nhiên lúc ấy liền lui một bước.

Này vẫn chưa xong, Diệp Nhiên còn không thấy rõ trong môn là cái gì tình cảnh một mảnh óng ánh chói mắt vàng sáng liền đập vào mi mắt, từng khỏa đủ mọi màu sắc thủy tinh cầu đường như mưa rơi đánh tới, dày đặc như đầy trời châu châu.

Diệp Nhiên khẽ giật mình, lập tức bước chân xoay tròn, hai tay lướt động dẫn xuất một đạo khí lưu, kia vừa nhanh lại tạt thủy tinh cầu như cung tiễn phóng tới, nhưng vừa mới tới gần cổ này khí lưu tốc độ liền chậm lại rất nhiều, Diệp Nhiên lòng bàn chân đằng Na di đến một bên, một tay lại là phát một cái, đã chậm lại tốc độ thủy tinh cầu lập tức theo tay hắn chỉ quỹ tích xoay tròn.

Nhìn như chậm chạp, kỳ thật chỉ là trong nháy mắt, tổng cộng bốn mươi sáu khỏa óng ánh thủy tinh cầu tại Diệp Nhiên tinh diệu thủ pháp dưới xoáy chuyển tại hắn ngoài thân, màu sắc đa dạng, óng ánh óng ánh.

Hắn thở ra một hơi, tan mất cổ này khí lưu, bốn mươi sáu khỏa thủy tinh cầu cũng đình đình đang đang lăn xuống đầy đất, lại ngừng đầu, chỉ thấy phòng huấn luyện bên trong đen ngòm một mảnh đệ tử, nhưng không có một cái nói chuyện, không có chỗ nào mà không phải là trọn mắt há hốc mồm nhìn mình.

Bên cạnh thân kia cái tóc bạc mặt hồng hào lão đầu cũng chấp tay sau lưng có chút hăng hái địa nhìn mình.

Liền vừa rồi kia mấy tay, e rằng nhìn chung Thái Đình Học Viện cũng không có mấy người có thể làm đạt được a.

"Ách. . . Ta là tới tìm Từ Nam, có người nắm ta cho nàng đưa chút y phục"

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Cao thủ (trung)

Chương 46: Cao thủ (trung)

Chết tiệt, đưa cái y phục có muốn hay không như vậy chánh?

Trong phòng huấn luyện đều là cao đẳng lớp đệ tử, rồi mới đang luyện tập không, bởi vì luyện tập thì nhất định phải tập trung tinh thần cho nên phòng huấn luyện cửa cũng là tại Niệm Lực gia trì dưới đóng chặt lại, Diệp Nhiên đột nhiên đem cửa kéo ra bọn họ dùng khí lưu không chế thủy tinh cầu tự nhiên không không chế được, cho nên mới phải phát sinh vừa rồi một màn kia.

Chỉ là người trẻ tuổi này thể thuật đích xác rất cao minh, vừa rồi kia hai tay gọi người mở rộng tầm mắt.

"Diệp Nhiên",

Từ Nam đứng người lên hướng hấn vẩy vẩy tay, cùng giáo sư khí khổng đạo sư lên tiếng chào liền ra.

"Diệp Nhiên, sao ngươi lại tới đây?",

Từ Nam trong trường học cách ăn mặc ngược lại là rất vui mừng, Trường y vẩy ngắn, một chút cũng không khoe khoang, nàng bản thân liền xinh đẹp, này một thân trang phục càng hiển thanh thuần.

Diệp Nhiên đem cái túi đưa cho nàng nói: "Lão bản. . . Phụ thân ngươi để ta đưa tới",

Thấy hấn còn ăn mặc chính mình công nhân trang phục, Từ Nam tiếp nhận cái túi thấp giọng cười cười: "Ngươi bây giờ tại tiệm giày công tác",

Diệp Nhiên gật đầu nói: "Đúng vậy a, ngày hôm qua mới vừa vào chức",

"Thật sao, mặc vào này thân y phục cũng không tệ, đợi ta nghĩ trở về nhìn ngươi",

Nàng có chút không có ý tứ địa gãi gãi đầu.

Ban đầu ở dưới mặt đất sào huyết thì nàng quả thực đối với Diệp Nhiên quá mức, thẳng đến cuối cùng cũng không thể nói với hấn tiếng xin lỗi, lúc này gặp lại hấn thái độ quả thực là quay ngoắt 180°.

Diệp Nhiên lại không có để ý, nói: "Hào, ta đây đi về trước, hiện tại trong tiệm nhân thủ cũng không đủ",

Từ Nam "Ừ" một tiếng.

Diệp Nhiên đang muốn rời đi, kia cái tóc bạc mặt hồng hào lão đầu lại nói: "Tiểu tử, chờ một chút",

"Đại gia, có chuyện gì không?", Diệp Nhiên quay đầu lại, lúc này mới thấy rõ lão nhân này, tóc bạc mặt hồng hào, áo vải đoản đả, mười phần giới giang hấn tay áo kéo, tuy thoát nhìn lên niên kỷ, nhưng vẫn xưa cũ tinh thần quắc thước.

"Tiểu tử, ngươi thể thuật không sai, có hứng thú cùng lão nhân gia ta khua hai chiêu sao?",

Hấn vui tươi hơn hờ mà nói, nhưng lời này vừa ra phòng huấn luyện lại trở nên âm ỉ, vừa rồi Từ Nam gọi tên Diệp Nhiên thì bọn họ liền đều nghị luận, lúc này nhìn về phía Diệp Nhiên cùng lão nhân kia thì lại càng là tràn ngập tò mò cùng chờ mong.

"Cái này Diệp Nhiên quả nhiên lợi hại, liền Tôn lão đều muốn cùng hấn so chiêu",

"Đúng vậy a, nghe nói hiệu trưởng mấy lần tìm Tôn lão hi vọng hấn dạy bảo chúng ta thể thuật hấn đều cự tuyệt",

"Tuy Diệp Nhiên khẳng định không phải là đối thủ của Tôn lão, nhưng ta rất muốn nhìn xem bọn họ độ sức đâu",

. . .

Vừa đi vào phòng huấn luyện Từ Nam cũng trở về quá mức, mục quang đầu tiên là kinh ngạc, sau đó là kinh hi.

Nhưng Diệp Nhiên trên dưới đánh giá hấn hai mắt lại nói: "Đại gia, ngài không phải là muốn muốn thừa cơ dụng sức, sau đó lừa ta a?",

Đồng.

Phòng huấn luyện trong nhất thời té xiu một mảnh.

Đang uống trà đạo sư trong miệng trà đều phun tới, Từ Nam lại càng là dở khóc dở cười.

Tôn lão cũng không tức giận, ha ha cười nói: "Xú tiểu tử, đi theo ta a, cùng lão nhân gia ta giao thủ cơ hội cũng không nhiều",

Diệp Nhiên mặc danh kỳ diệu, nhưng nhìn Từ Nam hướng hấn gật đầu như con gà con trực mét, lão nhân kia cũng mặt mũi hiền lành liền đi theo.

Phòng huấn luyện một đám đệ tử tro mắt nhìn, trong mắt chờ mong vô cùng nóng rực.

Giáo sư Niệm Lực nữ đạo sư phát phát tay nói: "Muốn nhìn hãy đi đi, tâm không có ở đây lưu lại các ngươi cũng vô dụng, nhớ rõ buổi tối tới học bù",

"Miêu Miêu lão sư vạn tuế",

"Miêu Miêu lão sư, sao sao đấy",

Các học sinh nhao nhao chạy đến, có người can đảm nam sinh còn đối với nữ đạo sư làm này hôn gió.

Đi ở đằng trước Diệp Nhiên trong nội tâm lấy làm kỳ, Thái Đình Học Viện khai sáng cùng Hồng Diệp Học Viện nghiêm cẩn thật đúng là hoàn toàn bất đồng.

Sân vận động trong lòng có một cái hình tròn sân bãi, bình thời là các học sinh dùng để chơi bóng chơi đùa, nhưng hôm nay lại trở thành tỷ võ sân bãi.

Cao đẳng lớp đệ tử không biết từ nơi nào tìm tới cái đệm tốp năm tốp ba ngồi cùng một chỗ.

Tôn lão đi đến trong sân vuốt vuốt tay áo, mà Diệp Nhiên cho tới bây giờ còn chóng mặt, chỉ cảm thấy như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu (*vì phải suy nghĩ theo cách của người khác nên không biết mình suy nghĩ gì).

"Chớ khản trương, chỉ là luận bàn mà thôi, điểm đến là dừng", thấy Diệp Nhiên còn chưa đi đến nhập trạng thái, Tôn lão ôn hòa mà nói.

Diệp Nhiên nói: "Lão sư, ta thể thuật còn chưa tới tình trạng xuất thần nhập hóa, vạn nhất lực đạo thu không kịp. . . .",

Hắn tự nhiên cũng nhìn ra lão nhân thân phận không tầm thường, không hề xưng hô hắn là "Đại gia "

Hắn chưa nói xong, nhưng ý tứ rất rõ ràng.

Tục ngữ nói "Quyền sợ trẻ trung, côn sợ lão Lang", Diệp Nhiên đang lúc thiếu niên, thân thể khỏe mạnh, có chút va chạm cũng nằm cạnh lên, nhưng trước mặt lão đầu tuy nhìn tinh thần quắc thước, nhưng vạn nhất xảy ra cái gì đường rẽ chính mình tuổi già chẳng phải góp đi vào sao. . .

Tôn lão cười ha hả mà nói: "Không cần thu lực, buông tay buông chân tới",

Xem ra không đánh thì không được.

Diệp Nhiên tiến lên hai bước nói: "Vậy, cần rõ thô lỗ",

Nói xong, hai người đều dừng lại hai giây, hai giây hai người gần như đồng thời khoai công, tất cả xuất một quyền, chỉ nghe "Đông" một tiếng Diệp Nhiên liền hoành lấy bay ra ngoài.

Các học sinh đều là kẻ giật mình, bọn họ vừa rồi đều trông thấy hai người gần như đồng thời ra quyền, Diệp Nhiên trước xuất, Tôn lão xuất, nhưng Tôn lão phát sau mà đến trước, một quyền đánh vào trên mặt của Diệp Nhiên đưa hắn đánh bay ra ngoài.

Chính là như vậy nghiêng về đúng một bên xu hướng suy tàn, danh chấn thái đình Diệp Nhiên dường như hoàn toàn không phải là đối thủ của Tôn lão.

Diệp Nhiên cũng đứng người lên ngạc nhiên mà nhìn Tôn lão.

Đúng vậy, ngạc nhiên.

Chỉ có hắn biết vừa rồi Tôn lão một quyền kia căn bản không có đánh vào hắn mặt, mà là vẹn vẹn dụng quyền phong đem chính mình quét bay ra ngoài.

Xoa xoa cái mũi, một đạo tinh tế huyết dịch chảy ra.

Đây không phải khí kình tạo thành tổn thương, mà là cũng giống như mình thuần túy thể thuật, Phi Điều Lưu.

Trước mắt mới chỉ có thể lấy đơn thuần thể thuật chiến thắng người của mình thật đúng là không thấy nhiều, trong lòng của hắn hảo thắng tâm nhất thời, lau khô máu mũi nói: "Lão sư, là ta khinh địch, hiện tại lên xin cẩn thận",

Vừa mới dứt lời liền thân thể một nghiêng, chỗ cũ lưu lại một đạo tàn ảnh, sau một khắc một đạo gió mạnh bỗng nhiên nhấc lên, thẳng đến Tôn lão mà đến, Diệp Nhiên thân ảnh lập tức xuất hiện ở phong nhãn trung tâm, đơn chương áp hướng ngực của Tôn lão.

Mà thân ở gió mạnh bên trong Tôn lão không chút sứt mẻ, không chỉ là thân thể của hắn không chút sứt mẻ, hắn toàn thân liền y tay áo cùng tóc đều mây khẽ nhúc nhích, thủ chương nhẹ phẩy đẩy ra Diệp Nhiên đè xuống thủ chương, thuận thể khu vực Diệp Nhiên thân thể liền lệch ra, tính cả gió thổi cũng rẽ vào cái ngoặt.

Nhưng mà Diệp Nhiên phản ứng đồng dạng cực nhanh, thân thể xoay tròn một tay chống đỡ đấy, mượn lực xoay tròn, hai chân quét ngang mà ra. Xoay tròn phía dưới gió thổi lại nhéo trở về.

"Đúng vậy, chiêu thức ấy có chút bộ dáng",

Tôn lão trong miệng nói qua, tiếp chiêu lại là phong đậm vân khinh, một tay chỉ ở chân hắn trên cổ tay vỗ Diệp Nhiên liền lần nữa bay ra ngoài, chỉ là lần này cũng không chặt vật, hắn trên không trung hơi chút xê dịch liền ổn định thân hình rơi trên mặt đất, ngoài thân gió thổi không giảm chút nào.

Trong nội tâm đối với thân bí Tôn lão vừa cao nhìn vài phần, nhìn dáng vẻ của hắn căn bản chính là khí định thần nhàn, không tốn sức chút nào.

Hắn mỉm cười nói: "Ta sáng tạo Phi Điều Lưu ngược lại là rất thích hợp ngươi",

Hai tay cũng chỉ ra chỗ sai chuẩn bị biến chiêu Diệp Nhiên không khỏi khẽ giật mình, nhìn chăm chú nhìn trước mắt lão nhân, hẳn chính là Phi Điều Lưu người sáng tạo?

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Cao thủ (hạ)

Chương 47: Cao thủ (hạ)

Phi Điều Lưu người sáng tạo?

Diệp Nhiên kinh ngạc mà nhìn một thân áo vải đoản đả Tôn lão, lúc này xem ra thật là có Nhất Đại Tông Sư phong phạm.

"Ngưng thần, không muốn phân tâm",

Tôn lão mở miệng nhắc nhở, bốn chỉ cũng chưởng, thân thể đột nhiên hư không tiêu thất.

Đúng vậy, hư không tiêu thất, không có bất kỳ động tác, cũng không có lưu lại tàn ảnh, hoàn toàn không tung tích có thể tìm ra, Diệp Nhiên cũng chỉ là thấy được chân hân ngọn nguồn một cái rất nhỏ động tác sau đó gần như băng vào bản năng hai tay điệp hợp cách ngăn tại trước người.

"Bành",

Một tiếng động rất nhỏ, Tôn lão thoáng hiện mà ra tay chưởng đặt tại tay của Diệp Nhiên khuỷu tay, mềm mại vô lực nhấn một cái, Diệp Nhiên khẽ giật mình, lập tức căng thẳng cơ bắp thanh tỉnh lại. Nhưng vào lúc này Tôn lão cổ tay co rút lại nắm tay thành quyền một quyền đánh vào lồng ngực của hắn, hắn lại kêu lên một tiếng khó chịu bay ngược lại.

Lại nhìn hướng Tôn lão thì trong mắt tràn đầy khâm phục.

Hắn chưa từng gặp qua không cần khí kinh, chỉ dựa vào thể thuật liền đem chính mình hoàn toàn trấn áp hạ phong cao thủ.

Phi Điều Lưu này người sáng tạo vẫn chỉ là tiểu thí ngu dao (*), hoàn toàn vô dụng lực.

Cao đẳng lớp đệ tử cũng hai mặt nhìn nhau.

Tôn lão vừa rồi cư nhiên chủ động tiến công, đây không phải là hoa mắt nhìn lầm rồi a?

Diệp Nhiên lần nữa đi lên trước, cổ tay khẽ động giữ ra từng đạo khí kinh, nói: "Tiền bối, ta còn có một ít chiêu pháp, xin cẩn thận",

Hắn xưng hô lại thay đổi, đối với trước mắt lão nhân hẳn là từ đáy lòng trong kính nể.

Tôn lão cười cười, đưa tay làm một cái thủ hiệu mời.

Sau đó là hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có trên sàn nhà một tiếng âm thanh chói tai, Diệp Nhiên hai cái bước nhanh trực tiếp nhảy đến Tôn lão trước người một cái Pháo Quyền đánh hướng lồng ngực của hắn, Tôn lão không chút sứt mẻ, hơi hốt đẩy ra quả đấm của hắn, tùy theo mà đến là Diệp Nhiên xoay người về sau nhất mạnh mẽ thiếp thân đoản đả, quyền, chưởng, bắt, câu biến đổi thất thường, Tôn lão thì hữu chiêu tiếp chiêu, hữu chiêu hóa chiêu, mỗi một lần tứ chi giao tiếp đều phát ra âm âm tiếng vang, khí lưu bắn ra bốn phía.

Hai người tiếp theo nhảy lên trên không trung đối chiêu, liền qua mười hai chiêu mới từ không trung rơi xuống, cuối cùng một quyền một chưởng giao tiếp về sau từng người lui lại hai bước, nhân nhát khí lưu từng vòng hướng ra phía ngoài khuếch tán.

Các học sinh tròn mắt há hốc mồm, Diệp Nhiên này quả nhiên lợi hại a, từ nghiêng về đứng một bên tình thế xấu nhanh như vậy liền vịn đến ngang sức ngang tài.

"Hào, hào, hào", đối chiêu qua đi Tôn lão thì mặt lộ vẻ vui mừng, trong nội tâm một mảnh sướng khoái, bản thân hắn đều nhớ không rõ có nhiều lâu chưa

từng có như vậy sáng khoái lâm li thể thuật quyết đấu.

"Diệp Nhiên, đem ẩn giấu chiêu thức đều lấy ra, này chiến qua đi ta cũng đưa ngươi một phần đại lễ",

Diệp Nhiên gật gật đầu, khom bước nắm tay, tứ chi giãn ra, khí lưu bắn ra, trong cơ thể phát ra một tiếng hồ gầm, trên người khí chất hoàn toàn biến đổi.

"Mãnh hồ hạ sơn, hậu sinh khả úy", Tôn lão đơn chân hạ cung, hai tay ôm tròn, trong tay áo khí lưu tựa như vẩn nước rõ ràng có thể thấy.

Diệp Nhiên đã hoàn toàn đắm chìm tại đây trận so với chiêu bên trong, thân thể đột nhiên kéo căng, quỳ gối bắn ra bắn ra, khí thế hung mãnh, tựa như xuống núi Mãnh Hồ.

Tôn lão ha ha cười cười lấy chậm đánh nhanh, Lấy Nhu Thắng Cường, hai tay chống chọi hấn mãnh kích mà đến nắm tay, mũi chân nhảy dựng thân thể của Diệp Nhiên liền mất đi cân đối.

Diệp Nhiên nhanh chóng biến chiêu, trọng quyền liền chưởng đặt tại trên cánh tay của hấn mãnh liệt nhấn một cái mượn lực lướt ngang ra ngoài, trên sàn nhà nhanh chóng ngược lại trượt phát ra chói tai tiếng vang, sau đó ổn định thân hình hai chân đạp mạnh cả người hướng về sau ngược lại lướt, một cổ không lồ khí lưu tại bên ngoài cơ thể tăng lên, tốc độ của hấn trước nhanh chậm, chậm rãi thẳng không, khí lưu tại hấn bên ngoài cơ thể tụ tập, tiếp theo tất cả mọi người rõ ràng địa trông thấy thân thể của hấn bị tức lưu nắm trên không trung, sau lưng hai đạo cường đại khí lưu dường như to lớn mà trong suốt cánh.

Hào tình diệu biến chiêu, Tôn lão trong mắt vẻ hân thưởng càng lớn.

Hấn là Phi Điều Lưu chế chiêu người, đương nhiên biết lúc này Diệp Nhiên dùng chính là Phi Điều Lưu cuối cùng thức, cũng là cuối cùng đánh chết.

Để cho hấn thưởng thức không phải là một chiêu này Diệp Nhiên dùng cỡ nào xuất thần nhập hóa, mà là từ Mãnh Hồ thức chuyển tới Phi Điều Lưu kia thuận buồm xuôi gió chuyển đổi.

"Vèo",

"Hô",

Không đợi hấn suy nghĩ nhiều Diệp Nhiên sau lưng "Cánh" đã đột nhiên mở ra, cả người hấn đều tốt như một cái Hùng Ưng từ không trung đập xuống, kia to lớn khí lưu lại càng là vào đầu đề xuống, đem Tôn lão cả người đều bao phủ trong đó.

Tôn lão tiến lên một bước, hai tay thẳng tắp cắm vào khí lưu bên trong, sau đó nhẹ nhàng nhỏ một cái khí lưu liền hoàn toàn bị phân ra tại hai bên, to lớn khí lưu kích trên sàn nhà phát ra nặng nề tiếng vang.

Tôn lão lại tiến lên một bước thủ chưởng dường như kim sắt đồng dạng khảm ở Diệp Nhiên nắm tay lấy sức eo lồi kéo thân thể của hấn chuyển động, Diệp Nhiên tự nhiên cảm nhận được cổ này đầu tiên là rất nhỏ, nhưng trong nháy mắt liền trở nên vô cùng lực lượng cường đại, bản thân cũng là đòn khí đan điền vừa rơi xuống hạ xuống, dù là như thế cũng hai chân trên mặt đất gần như tìm nửa vòng tròn xuất ra, mà thân thể cũng đã không thể động đậy.

Tôn lão đã một mực khảm ở hai tay của hấn.

Diệp Nhiên hồ khẩu khí nhìn trước mắt tóc bạc mặt hồng hào lão nhân nói: "Linh giáo, tiền bối biện pháp hay, văn bối bái phục",

Đầu tiên là hoàn toàn yên tĩnh, nhưng Hậu Chu vây liền vang lên tiếng vỗ tay như sấm, Từ Nam sắc mặt ứng hồng, nhất là hưng phấn.

"Diệp Nhiên quả nhiên lợi hại a, có thể cùng Tôn lão so chiêu lâu như vậy",

"Đúng vậy a, trước kia Tôn lão giáo chúng ta thể thuật thời điểm Tôn lão đều là lười biếng bộ dáng, liền giáo cũng chẳng muốn giáo",

"Ha ha, hiện tại hấn càng chẳng muốn dạy",

...

Tôn lão buông tay ra, nhìn về phía Diệp Nhiên thì trong mắt tràn đầy tán thưởng.

"Diệp Nhiên, ngươi thể thuật là học của ai?",

Diệp Nhiên nói: "Không ai giáo, chính ta luyện",

Người chung quanh đều rất hưng phấn, nhưng Diệp Nhiên lại nhận thức không được tâm tình của bọn hấn, thậm chí còn có chút âm đạm.

Mặc kệ trước mắt lão nhân như thế nào tán thưởng, chính mình thủy chung chỉ là bùn ngói phố gian khổ hộ, tiệm giày viên chức nhỏ mà thôi.

Tôn lão nghe hấn nói như thế lại là càng thêm tán thưởng: "Hậu sinh khả úy, hậu sinh khả úy, ngươi như vậy đích căn cốt nếu hoang phế thật là đáng tiếc",

"Chuyện Hồng Diệp Học Viện ta cũng biết, đi về trước đi, ta cùng hiệu trưởng câu thông một chút, nhất định khiến ngươi như nguyện",

Hắn vỗ vỗ bờ vai vui tươi hơn hờ mà thẳng bước đi.

Diệp Nhiên đầu tiên là khẽ giật mình, nhưng lập tức hiểu được.

"Tiền bối...",

"Diệp Nhiên, người thật sự là đánh bại ** Diệp Nhiên đó?",

"Diệp Nhiên, ta đã sớm nghe nói người rồi",

Tôn lão chân trước đi cao đẳng lớp đệ tử chân sau liền xông tới, vài người tiểu nữ sinh lưu rú hời hợt liên tục, Diệp Nhiên rất nhanh liền đỏ mặt, phí thật lớn lực mới dưới sự giúp đỡ của Từ Nam rời đi sân vận động.

Hai người đều là sắc mặt ửng hồng, vẻ mặt hưng phấn.

"Từ Nam, vừa rồi ý tứ của Tôn lão là không phải là muốn để ta nhập học?",

Diệp Nhiên cả trái tim đều tại nhúc nhích, hạnh phúc tới quá đột nhiên.

Từ Nam nhìn hắn một cái cười nói: "Là đâu, hơn nữa Tôn lão mười phần ** muốn đích thân cho người giảng bài, Diệp Nhiên, chúc mừng người",

Nàng tự đáy lòng vì Diệp Nhiên vui vẻ, dưới mặt đất sào huyết về sau nàng đặc biệt hỏi Mã Nhĩ Tư (Mars) về Diệp Nhiên thân thế, biết càng nhiều lại càng là cảm thấy đau lòng, về sau Hồng Diệp Học Viện võ khảo thi càng làm cho nàng lòng đầy cảm phẫn, hiện tại hắn cuối cùng hết khổ.

Diệp Nhiên vui vẻ mà cười cười, hắn đã không biết có nhiều lâu không có vui vẻ như vậy qua...

Có thư hữu phản ứng giới thiệu vấn đề ta đã thấy được, sửa lại dấu chấm câu, hắn là rất nhanh hội đối mới xuất ra

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Giáo quan

Chương 48: Giáo quan

Tôn lão, Tôn Cửu Lâu, liên tục sáu giới thể thuật á quân, cùng Lô Duyên Hạc giao thủ sáu lần đều lấy bé nhỏ chênh lệch bại trận, đảm nhiệm Liệp Ma quân đoàn phó tổng giám đốc giáo quan, cùng Lô Duyên Hạc đồng nhất năm xuất ngũ, xuất ngũ đến Thái Đình Học Viện nhậm chức, chính là trong học viện hết sức quan trọng nhân vật.

Biết được trở lên tin tức Diệp Nhiên thiếu chút nữa cười ra tiếng, cảm tình Tôn lão này cả đời cũng bị Lô Duyên Hạc khắc a.

Bất quá hắn đích thực là Nhất Đại Tổng Sư, vô luận là khí độ trên hay là trên thực lực.

Diệp Nhiên mơ hồ cảm thấy giữa hai người coi như có chút duyên phận, hắn sáng tạo ra Phi Điều Lưu cũng biên soạn tại Thái Đình Học Viện "cao đẳng thể thuật" sách giáo khoa, nhưng mà ngày qua ngày, năm phục một năm, Thái Đình Học Viện nội luyện thành người của Phi Điều Lưu lác đác không có mấy, thật ra khiến bỏ ra mấy cái tiền đồng mua được quyền sách này Diệp Nhiên cho đã luyện thành, quả nhiên tới tầm bên trong tự có Thiên Ý a.

Buổi tối lúc về đến nhà đem chuyện này báo cho Phù Nhị Nhã thì tiểu nha đầu cao hứng hự mắt, đang vẽ trên bảng vẽ lên một cái sâu sắc khuôn mặt tươi cười, chạy đông chạy tây phi muốn cấp hắn nấu một bát tô cháo với tư cách là chúc mừng.

Không có biện pháp, ngoại trừ cháo bên ngoài nàng cái gì cũng sẽ không làm.

Diệp Nhiên cùng Phù Nhị Nhã hai người mỗi người bưng một chén cháo ngồi ở cửa sổ thử bóng bảy uống vào, nhìn ngoài cửa sổ treo trên cao trên không trung ánh trăng.

Diệp Nhiên nói: "Phù Nhị Nhã, ta đã thật lâu không có an tĩnh như vậy nhìn lên trời trên ánh trăng",

Phù Nhị Nhã đang vẽ trên bảng viết: "Phù Nhị Nhã mỗi ngày buổi tối đều nhìn",

Quay đầu hướng về phía Diệp Nhiên lộ ra khả ái khuôn mặt tươi cười.

Diệp Nhiên buồn cười sờ lên đầu nhỏ của nàng nói: "Về sau ta khả năng trở về càng đã chậm, Phù Nhị Nhã, ngươi phải chiều cố kỹ lưỡng chính mình",

Bị Thái Đình Học Viện trúng tuyển không thiếu được muốn giao nạp đất đồ học phí, hẳn không thiếu được muốn vừa học vừa làm, về sau có thể cùng thời gian của nàng lại càng thiếu đi.

Phù Nhị Nhã gật gật đầu, đang vẽ trên bảng viết: "Phù Nhị Nhã sẽ không để cho A Nhiên lo lắng",

Nhưng mà, sự tình phát triển so với bọn họ trong dự đoán còn muốn vi diệu.

Sáng ngày thứ hai một người bưu kiện thành viên liền gõ hán cửa.

"Xin hỏi là Diệp Nhiên tiên sinh sao? Nơi này có ngài bưu kiện, xin ngài ký nhận một chút",

Hắn mang đến bưu kiện là ba phần giấy chứng nhận cùng một phong thư.

Trúng tuyển thư thông báo.

Thẻ thuật giáo quan thuê giấy chứng nhận.

Trợ lý thuê giấy chứng nhận.

Làm thấy rõ ba phần giấy chứng nhận cùng thư tín nội dung là Diệp Nhiên kích động đã tình cảm bộc lộ trong lời nói.

Tín là Tôn Cửu Lâu tự mình ghi cho hắn, bên trong tường tế thuyết minh hắn cùng với hiệu trưởng câu thông thành quả cùng hai cái chức vị chức trách, tiền lương.

Thẻ thuật giáo quan phụ trách cao đẳng lớp đệ tử khóa thẻ dực hằng ngày, là sắp xếp lớp học chế, mỗi tháng mười miếng tiền bạc tiền lương, so với các lão sư khác hơi thấp một ít, nhưng đối với Diệp Nhiên mà nói tuyệt đối là lương cao.

Trợ lý thi bình thường phụ trợ Tôn Cửu Lâu biên soạn một ít sách vở chi lưu, xem như chức quan nhân tân, nhưng là có mỗi tháng năm miếng tiền bạc tiền lương có thể lĩnh.

Những tin tức này dường như thiên thượng rót xuống rơi xuống đồng dạng đem Diệp Nhiên nện chóng mặt.

Mà lúc này không chỉ là hắn, ba cái trong học viện đều đem tin tức này truyền ra.

Tại Hồng Diệp Học Viện võ khảo trúng đánh bại **, nhưng vô cơ bị loại bỏ Diệp Nhiên bị Thái Đình Học Viện nhìn trúng, không chỉ trở thành cao đẳng lớp đệ tử, còn kiêm nhiệm thẻ thuật giáo quan, Tôn Cửu Lâu đại sư trợ lực.

Là đệ tử, lại là giáo quan, hay là trợ lực, này tại Thái Đình Học Viện hay là đầu một lần, đối phương lại là hơi có chút truyền kỳ sắc thái người, rất nhiều người đã đem Diệp Nhiên phủ lên vô cùng kì diệu, nhất là hắn từ khu dân thường từng bước một đi đến giờ này ngày này phần đầu lịch trình. . .

"Ai, lão Tôn, ra tay thật sự là nhanh",

Hồng Diệp Học Viện phòng trà trong, Lô Duyên Hạc trong chén trà thay đổi một ly lại một ly, nhìn hắn than thở bộ dáng như là mất hồn đồng dạng, còn kém không có đắm ngực đậm chân.

Lâm Uyển cùng Vương Ly cúi đầu rầu rĩ uống trà, ngẫu nhiên liếc nhau le lưỡi.

Bọn họ đi theo Lô Duyên Hạc học nghệ thật lâu, vẫn là lần đầu tiên thấy được tâm tính thật tốt Lô gia gia này bức bộ dáng.

Cao Thái Thanh ung dung nói: "Đừng quá tham, Tiểu Ly cùng Tiểu Uyển cũng là người nửa cái đồ đệ, luận tư chất không thể so với Diệp Nhiên chênh lệch",

Lâm Uyển sâu bẽ ngoài chấp nhận, gật đầu như gà con mổ thóc.

Lô Duyên Hạc thở dài: "Ta chưa từng nói bọn họ chênh lệch qua? Nhưng tu luyện của bọn hắn là lấy khí kinh cùng thuật pháp làm chủ, thẻ thuật làm phụ, cho nên chỉ có thể coi là nửa cái đồ đệ, Diệp Nhiên lại bất đồng, lão thái bà người cũng biết, tại thẻ thuật phương diện Diệp Nhiên ngộ tính tuyệt không so với bất luận kẻ nào chênh lệch, càng trọng yếu hơn là hắn cổ này từ tàn nhẫn. . .",

Nhớ tới võ khảo thi thì Diệp Nhiên đứng ở trong lửa, cắn nát cổ tay đem vài quán ở trên nắm tay thiết cốt boong boong hắn liền nhớ lại lúc trước mình luyện tập thẻ thuật thi bộ dáng.

Đại khái là ở trên người Diệp Nhiên có thể trông thấy chính mình lúc tuổi còn trẻ bóng dáng a, hẳn đối với người trẻ tuổi kia vô cùng yêu tha thiết.

"Ai, ta này một thân y bát xem ra là không ai có thể kế thừa",

Hắn lại thở dài.

Cao Thái Thanh nói: "Không có biện pháp, lần này mở rộng chiêu sinh vốn chính là vì Thần Điện, hơn nữa mạng của hắn cách chắc chắn là tại đông nam, hẳn lang bạc kỳ hồ lâu như vậy cũng nên có cái chỗ đặt chân",

Vô luận năng lực rất mạnh, địa vị rất cao, tổng có một số việc là chừng không không được.

"Được rồi, được rồi, tiện nghi Tôn Cửu Lâu Lão Tiểu Tử đó, hừ, bất quá Diệp Nhiên cùng hắn học tập thể thuật cũng là một loại tồn thất, ta mấy năm này khổ tâm nghiên cứu ra chiến thể có thể so sánh Tôn Cửu Lâu muốn lợi hại hơn",

...

Lan tạ đường cái, Bồ Lan Công quán.

Một cỗ trang trí hoa lệ xe ngựa chậm rãi sử dụng ra, trong xe mặt mũi tràn đầy dữ tợn mập mạp sắc mặt âm u.

Xe ngựa bỗng nhiên ngừng lại, trong xe mập mạp trầm giọng nói: "Như thế nào không đi?",

"Ồi!!!, An Đa Lỗ, nhìn thấy cậu cũng không ra nghênh tiếp sao?",

Một cái trêu chọc thanh âm từ ở ngoài thùng xe truyền đến.

Nghe được cái thanh âm này An Đa Lỗ mập mạp mặt to lay động, hắn nhe răng cười lấy vén rèm lên.

Một người thân mặc hắc sắc áo da nam tử cười con ngựa cao to ngăn tại trước xe ngựa, mặt tam giác, mũi ưng, vền vền từ tướng mạo nhìn lại mười phần hung ác.

"Cậu, ngăn đón ta là lại muốn ở riêng sản sao?", An Đa Lỗ hừ một tiếng, trước mắt người này cùng hắn có rất sâu liên hệ máu mủ, cũng có được huyết hải thâm cừu.

Nam tử nhếch miệng cười nói: "Tiểu An Đa Lỗ, ta cũng không có ngăn đón ngươi, chỉ là vừa hảo đi ngang qua, bởi vì đột nhiên nhớ tới một việc cho nên rất muốn nhìn ngươi một chút sắc mặt",

"Ngươi bây giờ thấy được, ta thân ái cậu",

An Đa Lỗ nhe răng cười.

Nam tử ha ha cười nói: "Không tệ, không tệ, này sẽ là của ngươi diện mạo như trước, mặt xấu tâm xấu, ta chính là thích ngươi này bức bộ dáng",

"Nhưng. . . Tiểu An Đa Lỗ, đối với ngươi tốt nhất 'Bằng hữu' Diệp Nhiên ngươi dám lộ ra này bức sắc mặt sao?",

An Đa Lỗ hừ một tiếng: "Đây là đối mặt độc xà gương mặt, đối với bằng hữu của ta đương nhiên không phải. . .",

"Nhưng ngươi đối với bằng hữu của ngươi làm sự tình lại càng quá mức đâu", nam tử không đợi hắn nói xong cũng cắt đứt hắn châm chọc nói: "Nói thí dụ như Liệp Thần Tộc, nói thí dụ như kia cái nhị đại thần, lại nói thí dụ như. . .",

"Im ngay",

An Đa Lỗ sắc mặt thốt nhiên biến đổi, toàn thân đều run rẩy lên.

"Ha ha ha, tiểu An Đa Lỗ tức giận, đây mới là ngươi vốn về mặt a, tà ác, ghen ghét, hèn hạ, háo sắc, âm hiểm, đáng tiếc a, hỏa hầu chưa đủ",

Hắn cỡi ngựa chậm rãi đi đến bên người An Đa Lỗ, cúi đầu xuống dán ở bên tai của hắn nói: "Ngươi biết như thế nào ngăn chặn tham lam ngươi miệng, tiểu An Đa Lỗ",

"Ha ha ha ha. . .", hắn cỡi ngựa nghênh ngang rời đi.

Sau lưng An Đa Lỗ trên mặt cơ bắp không ngừng run rẩy. . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Mạch nước ngầm

Chương 49: Mạch nước ngầm

Thái Đình Học Viện Bắc Bộ lầu dạy học tầng thứ hai, bên trái đệ nhất đang lúc trong văn phòng, một cái lão nhân ngồi ngay ngắn ở trên bàn tại giấy Tuyên Thành trên viết bút lông chữ, nhất câu vẽ một cái mạnh mẽ hữu lực, đáng đáp hồn nhiên thiên thành, hần ghi vô cùng chậm, từng cái một chữ nhỏ trên giấy hiển hiện.

Tiếng đập cửa rất nhanh vang lên.

Hần cũng không ngừng đầu lên nói: "Đi vào",

"Tiền bối", Diệp Nhiên đẩy cửa vào, trong tay ôm một chồng chất văn bản tài liệu.

Nghe được Diệp Nhiên thanh âm Tôn Cửu Lâu để bút xuống ha ha cười nói: "Ngươi tới rồi, thủ tục đều làm xong sao?",

Diệp Nhiên gật đầu nói: "Đều tiến hành đầy đủ hết",

Hần sáng sớm đã tới rồi, theo đạo đạo vị trí dạy học phí, nhận được thẻ học sinh, công nhân bài, đồng phục cùng sách giáo khoa mới đi đến Tôn Cửu Lâu nơi này.

Dọc theo con đường này hần đều tâm tình sáng khoái, Thái Đình Học Viện mặc dù không có Hồng Diệp Học Viện như vậy khí phái, nhưng càng nhiều một loại học phủ hương vị, nơi này hoa viên, mặt cỏ, sân vận động, Thư Viện. . . . Hết thầy hết thầy đều cùng hần trong giấc mộng giống như đúc.

Cùng trên đường lui tới đệ tử so sánh hần ăn mặc có chút keo kiệt, nhưng những cái này cũng không thể che hết hần vui sướng.

Tôn Cửu Lâu ha ha cười nói: "Đi theo ta a",

Hần đi đến bên cạnh xử lý công thất gõ cửa.

"Đi vào", trong môn truyền tới một huyền diệu giọng nữ, Tôn Cửu Lâu đẩy cửa ra, Diệp Nhiên trông thấy một người mặc quần trắng nữ giáo sư đang tại phê chữa tác nghiệp, nâng lớn lên thanh lệ động lòng người, một đầu tịnh lệ tóc dài phủ xuống trên vai, chỗ trán Lưu Hải dùng hồng sắc kẹp tóc cố định trụ, đã biết tính lại ôn nhu.

Diệp Nhiên tại sân vận động phòng huấn luyện thì từng thấy qua nàng một mặt, nhớ rõ các học sinh cũng gọi nàng "Miêu Miêu lão sư",

Ừ, danh tự có chút kỳ quái.

"Miêu Miêu lão sư, ngươi nơi này còn có lớp trình bề ngoài sao?",

"Còn có tám vé", Miêu Miêu lão sư đứng dậy đi đến ngăn tủ trên rút ra một trương thời khóa biểu đưa cho hần, mắt nhìn Diệp Nhiên cười nói: "Tôn lão, không giới thiệu ngươi một chút tân đệ tử sao?",

Nàng cười rộ lên thời điểm đẹp mắt cực kỳ.

Diệp Nhiên hướng hần gật đầu xem như chào.

Tôn lão ha ha cười nói: "Còn dùng giới thiệu sao? Hần đã là danh nhân rồi, về sau các ngươi là đồng sự quan hệ cũng là thầy trò quan hệ, cần phải hảo hảo ở chung a",

"Diệp Nhiên, vị này chính là Miêu Miêu lão sư, nguyên danh gọi Hứa Diệu Diệu, cùng chúng ta đám này lão ngoan đồng bất đồng, các học sinh thích nàng cho nên cho nàng nổi lên cái ngoại hiệu này, về sau nàng dạy bảo ngươi khí kinh cùng Niệm Lực",

"Xin chi giáo" .

Mấy người hơi hàn huyền vài câu Tôn Cửu Lâu liền mang theo Diệp Nhiên đi ra lầu dạy học.

"Diệp Nhiên, ta cùng hiệu trưởng thương lượng qua, về sau cao đẳng lớp thể thuật khóa do ngươi toàn quyền phụ trách",

"Ta mặc dù sẽ thể thuật, nhưng chưa từng có đã dạy người khác", tuy tiếp nhận giáo quan công nhân bài nhưng Diệp Nhiên trong nội tâm ít nhiều vẫn còn có chút thấp thỏm

Tôn lão lắc đầu nói: "Lấy ngươi thể thuật dạy bảo bọn họ là dư xài, dựa theo sách giáo khoa trên nội dung sớm làm chút bài học liền có thể ứng phó được tới",

Nói qua giống như cười mà không phải cười nhìn hắn một cái nói: "Bất quá trong lớp có mấy cái đầu không thiếu được muốn ngươi còn nhiều chiều ứng",

Hắn trong lời nói hơi có chút vui sướng trên nỗi đau của người khác ý vị, Diệp Nhiên nghe được sau lưng mát lạnh.

Tùy ý lướt qua thời khóa biểu cùng cao đẳng lớp thứ tự bề ngoài đã cảm thấy đầu có chút đại.

Thời khóa biểu trên Văn Học Khóa, Thuật Pháp Khóa, Bốn Nguyên Lực Lượng huấn luyện khóa đều là hán hạng yếu, về phần danh sách. . . Chỉ thấy "La Ninh" hai chữ liền đủ để cho hắn giật mình rồi.

Ngay tại hai ngày trước hắn còn cấp cho nữ giả nam trang giả hóa thay đổi ba lần giày Cavans, lúc này mới bất quá hai ngày công phu liền biến thành huấn luyện viên của năng, về sau không thiếu được muốn sát chằm lửa hoa ra.

Tôn Cửu Lâu lại từ trong tay áo rút ra một trương chiết hảo giấy đưa cho Diệp Nhiên nói: "Đây là trường học của chúng ta Vô Bình Bảng trên danh sách, tổng cộng mười người, cùng bọn họ hảo hảo ở chung, A..., bài danh đệ nhị Ngải Lệ Toa (Alissa) ngoại trừ, các ngươi sớm muộn gì đều muốn mài giũa, vô luận là kẻ tiếp chơi nhiều rèn luyện, hay là về sau Thần Điện, Liệp Ma Quân Đoàn. . .",

Thần Điện? Liệp Ma Quân Đoàn? Ngải Lệ Toa (Alissa)?

Trong lời nói tựa hồ rất có thâm ý a, nhưng Tôn Cửu Lâu có một chút liền ngừng lại, Diệp Nhiên liền không có hỏi nhiều, trên đường Tôn Cửu Lâu lại nói cho hắn một chút về chuyện của Thái Đình Học Viện.

Học Viện chia làm sơ đẳng, trung đẳng, cao đẳng ba cái niên cấp, tổng cộng có hai cái cao đẳng lớp, theo thứ tự là nhất ban cùng nhị ban.

Diệp Nhiên phụ trách là nhất ban, Mã Nhĩ Tư (Mars) cùng Từ Nam đều tại nhất ban trên danh sách.

Mang theo Diệp Nhiên quen thuộc một chút sân vận động từng cái phòng huấn luyện cùng một ít thiết bị Tôn Cửu Lâu liền dẫn hắn trở về lầu dạy học.

Diệp Nhiên xử lý công thất ngay tại Tôn Cửu Lâu văn phòng bên cạnh, là một cái không được năm mươi mét vuông phòng nhỏ.

Mặc dù như thế Diệp Nhiên cũng rất hài lòng, muốn biết rõ cái chỗ này so với hắn cùng Phù Nhị Nhã chỗ ở còn lớn hơn một chút nha.

Diệp Nhiên đem gian phòng thoáng sửa sang lại một chút Tôn Cửu Lâu liền lại ôm một đồng tư liệu đẩy cửa ra.

"Diệp Nhiên, hôm nay trước làm quen một chút hoàn cảnh, ngươi khóa Trình Minh thiên hội an bài tốt, những vật này ngươi trước nhìn một chút",

Diệp Nhiên gật đầu, đem một xấp tư liệu đặt lên bàn tiện tay rút một trương, khi thấy chính giữa kia tấm bản đồ khoảng cách ánh mắt hắn không khỏi khẽ động.

Hoàng Kim Mâu.

Ban đầu ở dưới mặt đất sào huyết giết chết tầng thứ ba Hoàng Kim Ngự (Hoàng Kim Kiến) bị A Đặc Lai Tư lấy được kia cán Hoàng Kim Mâu.

Một lần đó dị biến hắn ký ức sâu thẳm, chỉ là về sau sự tình đa dạng, một mực không thể tỉnh tể suy nghĩ, lúc này thấy được lòng hiếu kỳ không khỏi lại bị nhắc lên.

Lúc hắn thấy được phía dưới văn tự thời điểm cả trái tim cũng từng điểm từng điểm nhắc tới, con mắt lộ ra óng ánh thần thái, dường như phát hiện đại lục mới.

"Tiền bối, này nói ở trên đều là thật sự?",

Hắn có chút khó có thể tin địa quay đầu.

Tôn Cửu Lâu ha ha cười nói: "Vậy cán Hoàng Kim Mâu ngươi là thấy tận mắt qua, không phải sao? Diệp Nhiên, hi vọng ngươi bỏ qua cho, hiệu trưởng xác thực điều tra qua ngươi, rốt cuộc giáo quan cùng trợ lực chức vụ đều quan hệ đến các học sinh an toàn",

Diệp Nhiên gật đầu nói: "Ta lý giải, ta nghĩ để ta đảm đương giáo quan cũng là bởi vì ta đối với dưới mặt đất sào huyết so với thường nhân quen thuộc hơn a?",

Tôn Cửu Lâu nói: "Đúng vậy, là có tầng này cân nhắc, này của ngươi cái ưu thế về sau khẳng định cần dùng đến",

Diệp Nhiên tự giễu địa cười cười: "Ta cuối cùng tính mình bạch Hồng Diệp Học Viện vì cái gì kiên trì muốn **, tất cả đại thần điện e rằng đều cùng chuyện này thoát không khỏi liên quan a? Lại nói tiếp, tiền bối, Thái Đình Học Viện, Sa Lê Học Viện còn có ta cư nhiên trở thành đồng bệnh tương liên người, chỗ bất đồng chẳng qua là ta là bị Hồng Diệp Học Viện từ bỏ, mà Thái Đình Học Viện cùng Sa Lê Học Viện là bị Thần Điện từ bỏ",

Tôn Cửu Lâu ha ha cười nói: "Đích thực là như vậy, Diệp Nhiên, ta không đối gạt ngươi, ta bản tâm là hi vọng ngươi có thể ở nơi này an tâm học tập, nhưng tư tâm cũng là khó tránh khỏi, chuyện này về sau không thể thiếu muốn ngươi tham dự",

Diệp Nhiên lại rút ra hai tờ từ liệu nhìn nói: "Chỉ biết một ít biến dị không lồ kỳ quái cùng Thần Điện thành viên từ liệu, về thủ quan người tin tức dường như thiếu hụt không ít",

"Thủ quan người tin tức e rằng liền Thần Điện cũng không có, so sánh Hồng Diệp Học Viện, chúng ta chỉ là khuyết thiếu Thần Điện duy trì, những cái này a cuối cùng là các người tiểu bối phúc lợi, chúng ta phải không thuận tiện những tay râu-",

Diệp Nhiên gật gật đầu, bỗng trong chốc lát nói: "Ta minh bạch, không cần làm phiền các người, ta nhất định sẽ toàn lực cảm đến những binh khí này".

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Thượng cổ binh khí

Chương 50: Thượng cổ binh khí

Tôn Cửu Lâu cho Diệp Nhiên từ liệu là về dưới mặt đất sào huyết cùng thượng cổ binh khí.

Nói thực ra Diệp Nhiên chợt nhìn đến phần tài liệu này rất là giật mình, bởi vì điều này thật sự là vượt qua thường thức sự tình.

Liền Diệp Nhiên mình cũng không nghĩ tới chuyện này kịp nổ phải không lâu trước hần, Mã Nhĩ Tư (Mars), Từ Nam cùng A Đặc Lai Tư tiến nhập dưới mặt đất sào huyết sự kiện đưa tới.

Diệp Nhiên tại sào huyết tầng thứ ba giết chết kia biến dị Hoàng Kim Nghĩ (Hoàng Kim Kiến) sau khi chết biến thành một cây hoàng kim thương. Diệp Nhiên tuy chưa kịp tỉnh tở suy nghĩ, nhưng Vũ Linh Điện cùng A Đặc gia lại lập tức liền làm ra phản ứng, cùng lúc Hồng Diệp Học Viện, Đệ Lục Thiên Thần Điện, Lôi Thần Điện đều vận dụng từng người nhân thủ tra xét.

Bởi vì Từ Nam cùng Mã Nhĩ Tư (Mars) hai người tham dự Thái Đình Học Viện cũng ở âm thầm bắt đầu điều tra.

Kết quả làm cho người ta rất chấn kinh, so với Bạo Lư Thành lịch sử càng thêm lâu dài dưới mặt đất sào huyết tại viễn cổ trước kia chính là một chỗ cổ chiến trường, khi đó bách tộc chiến sĩ thực lực siêu phàm, tay cầm thần binh, cùng mệnh tranh giành, cùng thiên đấu, thắng đến như là cổ sao chói vẫn lạc.

Bách tộc sau khi biến mất ba ngàn năm, dưới mặt đất sào huyết xuất hiện, bên trong sinh mệnh lác đác không có mấy, nhưng chúng rất nhanh sinh sôi nảy nở lấy.

Lại sau đó Nhân Tộc hưng thịnh, Bạo Lư Thành quật khởi, dưới mặt đất sào huyết trở thành một chỗ thần bí chỉ địa, nó đồng thời cũng là mạo hiểm nhà thiên đường.

Tiến nhập dưới mặt đất sào huyết là mạo hiểm gia nhóm rất nhiều đều tàn tật mà quay về, nhưng là có hội từ trong sào huyết mang ra một ít đặc thù binh khí, tuy số lượng cực nhỏ, nhưng Phong Ngôn(tin đồn) hay là truyền ra ngoài.

A Đặc Lai Tư lúc trước tiến nhập sào huyết cũng là bởi vì những Phong Ngôn(tin đồn) này phong lời nói, mà phía sau điều tra kết quả cũng ở ngoài ý liệu.

Trong sào huyết tựa hồ phát sinh biến đổi, những cái kia bị bùn cát vùi lấp thượng cổ binh khí toàn bộ đều biến mất, nhưng một ít không lồ kỳ quái cùng biến dị kỳ quái chết đi lại sẽ biến thành đặc thù binh khí, mấy phương điều tra đều xác nhận biến dị quái vật sau khi chết hội hóa thành binh khí sự thật.

Tại Thái Đình Học Viện điều tra người giết chết sáu con biến dị quái vật bên trong đều không ngoại lệ đều hóa thành binh khí, những Binh đó khí đều có chút lịch sử, cùng bây giờ rèn đúc công nghệ hoàn toàn bất đồng.

Phổ thông không lồ kỳ quái sau khi chết biến thành thượng cổ binh khí tỷ lệ cực tiểu.

Về phần thủ quan người. . . . Không có ai biết, trước mắt mới chỉ vẫn chưa có người nào giết chết qua thủ quan người.

Tôn Cửu Lâu như vậy cao thủ thành danh bất tiện xuất thủ, bởi vì biết hiện tại còn không có ai biết trong sào huyệt vừa đến tầng bảy thủ quan người cụ thể thực lực, tất cả ý đồ đánh chết thủ quan người là mạo hiểm gia đều chết mất, phần lớn chết cực thảm, cho dù là Chức Vũ, nông quang, Tiềm Long như vậy Đại Cao Thủ cũng là âm thầm mà quay về.

Tôn Cửu Lâu nói: "Có một việc người có thể không biết, Tiềm Long ba người khiêu chiến tầng thứ năm thủ quan người dưới mặt đất sào huyệt bảy tên thủ quan người tại đêm đó đều hiện Bạo Lư Thành, lan tạ đường cái, nếu như không phải là Bồ Lan Công quán cao thủ cùng lan tạ trên đường cái quý tộc nuôi cao thủ đồng thời xuất thủ, e rằng một hồi huyết án khó mà tránh khỏi",

"Bảy tên thủ quan người đồng thời xuất hiện?", Diệp Nhiên lông mày không tiến nhăn lại, hỏi: "Bọn họ giao thủ sao?",

Tôn Cửu Lâu gật đầu: "Có một chút liên ngưng lại, tất cả có kiêng kỵ, bọn họ đã đạt thành hiệp nghị của mình, bằng không sự kiện kia không có khả năng lặng yên không một tiếng động địa chìm xuống",

Diệp Nhiên nói: "Bảy tên thủ quan người có thể khiến toàn bộ Bạo Lư Thành cao thủ đều kiêng kỵ?",

Bạo Lư Thành bên trong cao thủ nhiều như mây, Bồ Lan Công quán, tam đại Học Viện, các đại gia tộc đều có vô số cao thủ tọa trấn.

Rất nhiều người cũng nói Tiềm Long là nội thành đệ nhất cao thủ, thế nhưng chỉ là đặc biệt là trẻ tuổi, nếu như trong thành những lão gia hỏa kia toàn bộ xuất động Tiềm Long căn bản cũng không đủ nhìn.

Mà bảy tên thủ quan người đối mặt thế nhưng là Bạo Lư Thành bên trong gần như một nửa Lão Quái Vật.

Tôn Cửu Lâu ha ha cười nói: "Thực lực của bọn hắn không thể nghi ngờ, lấy Tiềm Long, Chức Vũ, nông quang ba người thực lực muốn đánh bại tầng thứ nhất lục răn mới không lồ cũng không tính dễ dàng, sáu người khác thực lực có thể thấy được rõ ràng, hơn nữa. . . . Bảy tên thủ quan người từng cái đều nắm giữ lấy một kiện thượng cổ thần binh, chân chính thần binh, liền Thần Ma hai tộc đều kiêng kỵ thần binh",

Chân chính thượng cổ thần binh, Diệp Nhiên bỗng nhiên nghĩ đến người kia tóc tím nữ tử.

Đêm đó nàng xuất hiện thì người kia cao đẳng Ma tộc tiếng kinh hô hắn còn nhớ rõ.

Thượng cổ danh phong, chính là bốn chữ này.

Nói như vậy người kia tóc tím thân phận của cô gái...

"Thất phu vô tội, mang ngọc có tội, Diệp Nhiên, chuyện kế tiếp người có thể đoán trước đến sao?", Tôn Cửu Lâu cắt đứt suy nghĩ của hắn.

Diệp Nhiên phục hồi tinh thần lại, gật đầu nói: "Thần Điện phái nhập Hồng Diệp Học Viện thần tuyển giả cũng không phải siêu cấp cao thủ, Vũ Anh Điện, Bạch Ngân Đầu Sĩ Cung. . . . , bọn họ nhiều nhất chỉ có thể coi là trung đẳng, trong thần điện cao thủ chân chính tại nơi nào?",

Tôn Cửu Lâu nở nụ cười, ngón tay cái chỉ chỉ mặt đất.

Thần Điện cao thủ chân chính đã sớm tiến nhập Bạo Lư Thành, chỉ là bọn họ tận lực tại bí mật hành tung mà thôi.

Diệp Nhiên ngầm hiểu, nói: "Vậy kế tiếp chính là thăm dò, ta nghĩ. . . . Luận âm mưu quỷ kế chúng ta sẽ thắng được...",

Hắn quay đầu nói: "Tiền bối, đây cũng là người đề ta kết giao người của Vô Bình Bảng trên nguyên nhân bỏ đi, thăm dò quá trình sẽ không ngăn ngại, kế tiếp cùng với ta giao tiếp phần lớn cũng là Thần Điện cao thủ cùng Hồng Diệp Học Viện Vô Bình Bảng trên danh nhân, phải không?",

Hắn bỗng nhiên nghĩ tới Mật Tuyết.

Cô bé kia... Đã trong lúc vô tình cùng mình đi đến đối lập a.

Tôn Cửu Lâu cười nói: "Diệp Nhiên, người đối với thế cục nhìn ngược lại vô cùng rõ ràng, đích thực là như vậy, lấy thực lực người bây giờ chống lại bọn họ còn có chút miễn cưỡng, khí kinh cùng Bồn Nguyên tu hành là sắp tới trọng điểm",

Diệp Nhiên hơi gật đầu biểu thị chấp nhận.

Tôn Cửu Lâu nói: "Ta đã cùng hiệu trưởng thương lượng qua, người không cần cùng nhất ban đệ tử cùng tiến lên khóa, về sau ta, Miêu Miêu lão sư còn có hiệu trưởng ba người một mình dạy người, vậy cũng là kéo người xuống nước bồi thường a",

Diệp Nhiên cảm thấy cảm động, bái nói: "Tiền bối, vô luận nguyên nhân gì, ngài tái tạo chi ân Diệp Nhiên nhất định sẽ ghi khắc cả đời",

"Ha ha, nói nghiêm trọng, mấy ngày nay nhiều đi dưới mặt đất sào huyệt nhìn xem, ngoại trừ chúng ta, nội thành tất cả đại công hội cũng đã xuân xuân dự động",

...

Diệp Nhiên đi rồi Tôn Cửu Lâu chấp tay sau lưng đi đến lầu dạy học, tổng cộng tầng mười hai lầu dạy học hần bước đi như bay, thang lầu đi phía trái thủy tinh cửa tự động mở ra.

Đang cầm lấy bút lông ngỗng ghi văn bản tài liệu trung niên nam tử tướng mạo ôn hòa, khí chất nho nhã, ngẩng đầu thấy là Tôn Cửu Lâu bận rộn đứng dậy nhường chỗ ngồi nói: "Tôn lão, ngài đã tới, ngồi, ngồi",

Tôn Cửu Lâu không có chỗi từ, vuốt vuốt tay áo ngồi ở trên ghế sa lon cười ha hả nói: "Tiểu Lâm, chuyện của Diệp Nhiên đều thỏa đảm, kế tiếp liền nhìn sắp xếp của ngươi rầu~",

Gọi "Tiểu Lâm" trung niên nam tử cười nói: "Tôn lão, chuyện của Diệp Nhiên ta đều nghe nói, hần hội tham dự, nhưng chân chính trọng yếu hay là La Ninh chỗ đó, nàng làm việc ta càng yên tâm",

Nói qua cho Tôn Cửu Lâu rót một chén trà nóng.

Tôn Cửu Lâu bụng chén cười nói: "Mới đầu ta cũng là nghĩ như vậy, La Ninh tiểu nha đầu rất màu mè, bói ngọc minh nếu như chịu tham dự nắm chắc lại càng lớn, nhưng hôm nay cùng Diệp Nhiên nói chuyện với nhau ta lại cải biến chủ ý",

"Tôn lão, như vậy là sao?",

"Tiểu Lâm, người đối với Diệp Nhiên còn chưa đủ hiểu rõ, có lẽ ngay cả ta cũng không đủ rõ ràng hần, hần là thể thuật thiên tài, trời sanh là làm chiến sĩ, nhưng tuyệt đối không có ai hiểu rõ hần mặt khác, mạnh như thác đổ, nói trúng tim đen trí tuệ một mặt...",

"Người trẻ tuổi này có thể rất có vài phần ý tứ của Đại Xảo Bất Công a",

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Tranh chấp

Chương 51: Tranh chấp

Thái Đình Học Viện giáo quan cùng trợ lý đều xem như chức quan nhân tản, Diệp Nhiên năm giờ chiều liền rời đi thái đình.

Hần không có vội vã đi dưới mặt đất sào huyết tra xét, mà là đi trước một chuyến Hồng Diệp Học Viện.

Hồng Diệp Học Viện là đứng ngoại mở ra, hần sau khi tiến vào một chút nghe ngóng đã biết Thần Điện tới mấy người đều ở lại phòng tự học ký túc xá.

Đây là một cái tháp bé nhưng hoa lệ tòa nhà building, vốn là nhân vật nổi tiếng đệ tử nơi ở, Thần Điện thần tuyền giả đến nơi giáo vụ bộ tạm thời đem nơi này đăng xuất ra, tuy nhìn nhìn không lớn, nhưng bên trong trang trí so với bình thường quý tộc còn muốn thể diện.

"A di, ta tìm ba lẻ sáu phòng Mật Tuyết",

Diệp Nhiên thẳng đi đến tòa nhà building mặt phía bắc đại môn, tòa nhà building chính giữa có một tòa tiểu hoa viên cách, mặt phía nam là nam sinh ký túc xá, mặt phía bắc là nữ sinh ký túc xá.

Ký túc xá bác gái là một vị lên niên kỷ lão a di, lấy ra danh sách nhìn nhìn, tìm đến tên Mật Tuyết nói: "Mật Tuyết. . . . , tiểu tử, nàng hai ngày trước chuyển ra đi",

"Chuyển ra rồi?", Diệp Nhiên lông mày không khỏi ngưng tụ.

"Đúng vậy a, Mật Tuyết tỷ tỷ hỏi Thần Điện, người chính là Diệp Nhiên a",

Một người mặc màu hồng phấn áo ngủ thiếu nữ từ thang lầu trên đi xuống, dáng người nhanh nhẹn, tướng mạo mỹ lệ.

Nàng nhận ra Diệp Nhiên, võ khảo thi lúc trước Diệp Nhiên cùng ** bởi vì Mật Tuyết phát sinh xung đột thì nàng cũng ở.

Diệp Nhiên trí nhớ không kém, tự nhiên cũng nhận ra nàng, lại nói tiếp hai người đã gặp hai mặt, bèn ngói phở kinh hãi thoáng nhìn cùng Hồng Diệp Học Viện công môn một lần đối mặt.

Diệp Nhiên gật gật đầu.

Thiếu nữ che miệng đánh một cái ngáp cười nói: "Ta là Mễ Phi, Mật Tuyết tỷ tỷ thân thiết, ** đại ca bởi vì bại bởi ngươi không mặt mũi nào đợi ở chỗ này, Mật Tuyết tỷ tỷ cũng đi theo hán một chỗ trở về",

Nàng liếc mắt Diệp Nhiên nói: "Mật Tuyết tỷ tỷ đề cập với ta lên qua ngươi, ngươi không nên lại đến tìm nàng, chắc hẳn chính ngươi cũng biết ngươi cùng nàng chênh lệch, cho dù ngươi là tiến nhập Thái Đình Học Viện, trở thành chỗ đó giáo quan cũng muốn không hơn nàng",

"Nam nhân, hẳn là rộng lượng một chút, đối với nữ sinh dây dưa không rõ không nhất định chính là cố chấp, làm cho người ta cảm động, nói không chừng tại Mật Tuyết tỷ tỷ trong mắt ngươi chỉ là. . . Bị coi thường đâu",

Hai người lần đầu tiên gặp mặt, nhưng nàng nói không chỉ không khách khí, tương phản, những lời này quả thật có thể nói là ác độc.

Liên ký túc xá bác gái cũng thật lâu không ngậm miệng được, này vừa lên tới hoàn toàn muốn chính là xé tiết tấu a.

Mễ Phi lập tức che miệng cười nói: "Ha ha, thật xin lỗi, ta nói quá mức, nhưng ta nghĩ biểu đạt chính là cái này ý tứ, tuy ngươi đánh bại **, nhưng trên thực tế hẳn vẫn so với ngươi càng xứng được với Mật Tuyết tỷ tỷ, huống hồ, Mật Tuyết tỷ tỷ nội tâm vốn cũng không có ngươi, bằng không làm sao có thể không nói một lời liền theo ** đại ca đi? Ngươi nói là sao?",

Nàng có chút hăng hái địa thưởng thức Diệp Nhiên biểu tình.

Thậm chí nàng đã chuẩn bị kỹ càng nghênh tiếp Diệp Nhiên kế tiếp hỗn hển tiếng mắng.

Nói thực ra, nàng thật sự không có hứng thú cùng người như Diệp Nhiên nhiều dây dưa, nhưng càng không hi vọng hán và Mật Tuyết gặp mặt, cho nên vẫn là bằng gọn gàng mà linh hoạt cũng ác độc nhất phương thức đem cái này thấy không rõ thân phận của mình gia hỏa cho đuổi rồi a

Nhưng Diệp Nhiên phản ứng lại thần kỳ bình tĩnh, hán nói: "Ngươi cho là mình hiểu rất rõ ta, cũng hiểu rất rõ A Tuyết",

"Chẳng lẽ không đúng sao?",

Diệp Nhiên trên mặt tựa hồ đang cười, lại tựa hồ đang giấu cợt, nói: "Có lẽ vậy, nhưng là khả năng sự hiểu biết của ta đối với ngươi càng nhiều, Mễ Phi, một năm trước cùng A Tuyết một chỗ tiến nhập Đệ Lục Thiên Thần Điện, cùng các ngươi một chỗ tiến nhập còn có một người đến từ phương bắc ít linh chủ, tên là An Triết, ngươi từng đau khổ truy cầu hán nửa năm lâu, nhưng hán từ đầu đến cuối cũng đứng ngươi ôn hòa",

Diệp Nhiên nhìn nhìn nàng dần dần trở nên tức giận con mắt nói: "Bởi vì hán thích là A Tuyết, đáng tiếc hai người các ngươi đều là tương tự đơn phương, hai người các ngươi cũng sớm đã là Bạo Lưu Thành thành dân trà dư tửu hậu chê cười, ngươi hi vọng A Tuyết cùng với Triệu Tử Dương bắt quả là bởi vì bởi như vậy An Triết sẽ chết tâm, sau đó ngươi liền lại có cơ thừa dịp",

"Diệp Nhiên, ta cảnh cáo ngươi, còn dám nói bậy ta liền xé nát miệng của ngươi", nói đến đây mới vừa rồi còn rất có hào hứng Mễ Phi đã là thốt nhiên biến sắc.

So với việc nàng thêu dệt vô cơ Diệp Nhiên chầm chầm thấy máu lời hiển nhiên càng có thể đâm đến lòng của nàng tổn thương.

Diệp Nhiên lườm nàng liếc một cái tiến lên phía trước.

"Ta cùng A Tuyết nhận thức thời điểm ngươi vẫn còn ở bú sữa mẹ đâu, bằng ngươi chút năng lực ấy liền nghĩ ở trước mặt ta bàn lộng thị phi?",

"Mễ Phi, nếu như ta là An Triết, cho dù khắp thiên hạ nữ nhân đều chết hết cũng sẽ không vừa ý ngươi, như vậy, ti tiện, người",

Diệp Nhiên không chỉ nói, hơn nữa nói không hề có cứu vãn chỗ trống, "Tiện nhân" hai chữ hẳn là từng chữ một nói ra, rõ ràng, vô cùng có ý vị.

Mễ Phi cả khuôn mặt cũng thay đổi, giờ tay một chương liền hướng Diệp Nhiên trên mặt vỗ qua, từ trước đến nay không dễ dàng động thủ Diệp Nhiên lần này không có thương hoa tiếc ngọc, đưa tay chặn đứng cổ tay của nàng mang nàng vung bay ra ngoài, sau đó nàng nghênh đón chính là Mễ Phi tức giận phản công.

"Bình làm",

"Bành",

Tiếng đánh nhau rất nhanh truyền khắp cả tòa tòa nhà building, rất nhiều đệ tử nhao nhao từ trên lầu chạy xuống. Liền ở lại mặt phía nam nam sinh cũng nghe hời chạy đến.

Lúc bọn họ thấy được nữ sinh lầu ký túc xá bên trong cảnh tượng thì không khỏi là ngẩn ngơ.

Diệp Nhiên cùng Mễ Phi hai người đánh túi bụi, chỉ nhìn dạng như vậy Mễ Phi rõ ràng cho thấy bị thua thiệt, trên mặt một cái có một cái bàn tay ấn, sau lưng còn có một cái dấu chân, nàng tóc tai bù xù dường như sắp giận điên lên.

Diệp Nhiên thì ung dung, trên người không nhiễm một hạt bụi.

Hai người xung quanh thì bình bình lợ ngả trên đất, liền bày ở cửa hai tờ cái bàn cũng bị đánh nhào nhoẹt, ký túc xá lão a di bị hù trốn ở một bên.

Mất thấy mắng lại mắng bắt quá, đánh lại đánh không lại Diệp Nhiên, người vậy xem cũng càng ngày càng nhiều, mặt mắt hết, lại phần nộ lại ủy khuất Mễ Phi "Oa" một tiếng nghẹn ngào khóc rống, ôm đầu gối ngồi chồm hóm trên mặt đất, khóc đến lệ hoa đái vũ, bị thống không hiểu.

Các nữ sinh bận rộn hảo âm thanh an ủi nàng, mà nghe hỏi chạy tới nam sinh thì triệt để phần nộ rồi, chỉ trích, phần uất mực quang nhao nhao hướng Diệp Nhiên xem ra.

Một người nam sinh lúc này liền đứng ra cả giận nói: "Vị này đồng học, ngươi là cái nào lớp? Ở chỗ này khi dễ một cái nhu nhược nữ sinh như lời ư người?",

"Đúng vậy a, khi dễ nữ sinh còn xem như nam nhân sao?"

Người phía sau nhao nhao phụ họa, chỉ trích.

"Thái Đình Học Viện, Diệp Nhiên, sự tình ngọn nguồn chính mình hỏi nàng a",

Hắn liền giải thích hứng thú cũng không có.

Thái Đình Học Viện? Diệp Nhiên?

Vậy xem các nam sinh đầu tiên là kẻ giật mình, sau đó là càng thêm mãnh liệt chỉ trích.

"Diệp Nhiên, ngươi có ý tứ gì? Không có bị trúng tuyển sẽ tới chúng ta Hồng Diệp khi dễ nữ sinh sao?",

"Thái Đình Học Viện rất giỏi sao? Chuyện ngày hôm nay khẳng định không dễ yên",

"Móa nó, người của Thái Đình Học Viện đều khi dễ đến trên đầu chúng ta tới, này nhiều lắm mặt to?",

Một người thân hình cao lớn nam sinh trong đám người đi ra, hướng về sau phát phát tay, sau lưng dần dần yên tĩnh trở lại.

Cao lớn nam sinh đi đến Diệp Nhiên trước người nói: "Ta là Lôi Thần Điện Tát Ma Bi Khâu, cùng nàng không phải là rất quen, nhưng ngươi lần này làm việc quá mức, cho cái giải thích, bằng không muốn rời khỏi nơi này không thiếu được trước qua ta cửa ải này",

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Anh hùng đái ngộ

Chương 52: Anh hùng đái ngộ

Tát Ma Bi Khâu đi ra tại đột nhiên cũng tiến lên một bước, bắt đắc dĩ nhún vai nhìn về phía Diệp Nhiên, hai người đều đến từ Thần Điện, lúc này lại cùng thuộc Hồng Diệp Học Viện, nói cái gì cũng phải vì Mễ Phi ra mặt.

Diệp Nhiên khẽ lược hai người một cái nói: "Sai tại nàng, không tại ta, về phần giải thích, tìm nàng muốn a",

Nghe hắn vừa nói như vậy sau lưng Mễ Phi khóc đến lớn tiếng hơn.

Không chỉ vậy xem nam sinh phần nộ, liền các nữ sinh cũng tức giận điên rồi, nhao nhao đối với Diệp Nhiên tiến hành chỉ trích.

Tên hồn đản này, khi dễ nữ sinh liền cái giải thích cũng không cho, thật không có có phong độ thân sĩ.

Diệp Nhiên lại không thèm quan tâm, nhấc chân từng bước một tiến lên đi đến, Tát Ma Bì Khâu dường như một tòa núi nhỏ đồng dạng ngăn cản ở trước người hắn.

Mắt thấy lại một hồi xung đột khó mà tránh khỏi mà, đám người hậu truyền tới một tiếng thấp khục, nghe được cái thanh âm này các học sinh nhao nhao nhường đường, ba cái bóng người từ phía sau đi tới.

"Lô gia gia",

"Lô gia gia hảo",

Cầm đầu chính là một cái chấp tay sau lưng lão đầu, thấy được hắn các học sinh nhao nhao vãn an.

Vương Ly cùng Lâm Uyển không vội không chậm theo sát sau lưng hắn.

Thấy tới chính là Lô Duyên Hạc, Tát Ma Bì Khâu cùng tại đột nhiên hai người cũng không thể không tránh ra thối lui đến một bên.

Lô Duyên Hạc chấp tay sau lưng đi đến Diệp Nhiên trước mặt, thoáng nhìn lướt qua nói: "Diệp Nhiên, Mễ Phi, đây là có chuyện gì?",

Diệp Nhiên khoát tay.

Mễ Phi khóc bù lu bù loa, chính là không ai chịu giải thích một câu.

"Người trẻ tuổi a, chính là hòa khí đại, hảo mặt mũi, cùng ta đi phòng giáo dục a, những người khác đều trở về",

Lô Duyên Hạc phát phát tay xoay người.

Vương Ly cùng Lâm Uyển đi ở Diệp Nhiên cùng Mễ Phi phía sau, Lâm Uyển lặng lẽ tiến lên một bước nói: "Diệp Nhiên, người người này càng ngày càng hội nháo sự a",

Vương Ly dở khóc dở cười, lặng yên không một tiếng động mang nàng kéo lại.

Sân trường tư đấu, Diệp Nhiên lại là ra ngoài trường nhân sĩ, đối với Hồng Diệp Học Viện mà nói đây không thể nghi ngờ là ác ** kiện, nhưng đối với Lô Duyên Hạc mà nói chuyện này có thể lớn có thể nhỏ, hắn bối phận cũng lười tự mình hỏi đến chuyện này, bởi vậy hỏi toàn bộ do Vương Ly cùng Lâm Uyển phụ trách.

Diệp Nhiên đơn giản mà đem đi qua nói một lần, Mễ Phi cảm thấy mắt mắt, cùng Diệp Nhiên cực lớn náo loạn một trận, phí rất lớn khí lực hai người mới đem sự tình ngọn nguồn làm rõ ràng, hỏi báo Lô Duyên Hạc ba người đều quyết định đem chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không.

Xử phạt cũng là không thiếu được, Diệp Nhiên bị liệt nhập Hồng Diệp Học Viện sổ đen, về sau cảm tiến nhập Hồng Diệp Học Viện, mà Mễ Phi thì là tượng trưng quở trách một trận.

"Ai, Diệp huynh, xin lỗi, lại để cho người lưng (vác) nồi",

Đi ra phòng học Vương Ly hơi có chút băn khoăn, vô luận là vô khảo thi hay là lần này xung đột đối với hắn bất công đồng ý đều là rõ ràng.

"Không có gì, ta sớm đã thành thói quen", Diệp Nhiên khoát tay đi ra Hồng Diệp.

Vương Ly trở lại phòng học thì trông thấy Lô Duyên Hạc đứng ở bên cửa sổ đối với Diệp Nhiên bóng lưng bất đắc dĩ lắc đầu.

Hai lần bất công đồng ý đều là bởi vì Thần Điện, tiểu tử này dường như tới tâm bên trong cùng với Thần Điện gây khó dễ a.

Diệp Nhiên không nghĩ tới chính là hắn ngày hôm sau đến Thái Đình Học Viện thời điểm lại bởi vì chuyện Hồng Diệp Học Viện nhận lấy anh hùng đãi ngộ.

"Diệp Nhiên, a không, giáo quan, nghe nói người tới hôm qua đi Hồng Diệp Học Viện đánh người sao?",

Hắn tiến trường học Từ Nam liền bu lại, cái khác vài người nữ sinh cũng rất nhanh xông tới, lú lú, hỏi lung tung này kia.

Diệp Nhiên không biết hắn và chuyện của Mễ Phi tại đêm qua liền truyền khắp tam đại Học Viện, Hồng Diệp Học Viện bên trong tự nhiên là tiếng mắng một mảnh, vô khảo trúng bị loại bỏ, bị Thái Đình Học Viện mời làm giáo quan Diệp Nhiên cư nhiên đến Hồng Diệp Học Viện nữ sinh ký túc xá khi dễ người đến, sĩ khả nhân thực bất khả nhân, tuy cuối cùng Diệp Nhiên bị liệt vào Hồng Diệp Học Viện sổ đen, nhưng rất nhiều đệ tử cũng không tính như vậy thôi, nhất là Võ Bình Bảng trên mấy người đã xoa tay, bản tiếng nhất định phải hảo hảo giáo huấn không có phong độ thân sĩ gia hỏa.

Nhưng Thái Đình Học Viện cùng Sa Lê Học Viện thái độ thì hoàn toàn tương phản.

Bởi vì quanh năm bị Hồng Diệp áp chế một đầu, Hồng Diệp Học Viện đệ tử thấy này hai chỗ học viện đệ tử đều một bộ tài trí hơn người bộ dáng, từ

trước đến nay chỉ có Hồng Diệp khi dễ bọn họ, hiện tại lần đầu tiên có người khi dễ người của Hồng Diệp Học Viện, cảm giác kia sao một cái "Thoải mái" chữ rất cao minh? Quản lý hẳn là khi dễ nam nhân hay là khi dễ nữ nhân? Dù sao duy trì đến cùng.

Ngay tại buổi sáng hôm nay một cái Hồng Diệp Học Viện quý tộc đệ tử cùng một người Sa Lê Học Viện học viện quý tộc đệ tử còn bởi vì chuyện này tại bữa sáng trong tiệm phát sinh tranh chấp, tiếp theo vùng tay đánh nhau, kết quả là Hồng Diệp Học Viện quý tộc đệ tử thắng, Sa Lê Học Viện cùng Thái Đình Học Viện đệ tử càng thêm phần nộ không thể nghĩ, ngay tiếp theo đối với Diệp Nhiên lại là một phen thổi phồng.

Diệp Nhiên mặc danh kỳ diệu: "Tối hôm qua. . . . Chỉ là cùng bọn họ phát sinh một điểm nhỏ xung đột a, các học sinh, đánh nhau phải không hảo, nhất là đến ra ngoài trường đánh nhau ầu đả, chúng ta Thái Đình Học Viện văn hóa luôn luôn đều là ở chung hòa thuận, tổng cộng đồng học tập. . .",

Mới làm giáo quan không được hai ngày hẳn đã đem này một bộ lí do thoái thác lưng (vác) thuộc lâu.

Nhưng các học sinh cũng không mãi trưởng.

"Giáo quan, nghe nói rục rịch muốn trả thù ngài, ta nhất định sẽ đứng ở ngài bên này",

"Giáo quan, lần sau đi Hồng Diệp Học Viện nháo sự nhất định phải mang ta lên",

"Ta cũng muốn đi, ta cũng muốn đi",

. . .

Diệp Nhiên phé đi không nhỏ khí lực mới từ bọn này không sợ chuyện lớn đệ tử trong đồng nặn đi ra, trong lòng có chút thấp thòm, còn không biết Tôn lão có thể hay không đối với chuyện này có ý kiến nha.

Sự thật chứng minh hẳn là đa tâm, hẳn đến văn phòng vừa đem văn bản tài liệu buông xuống tới Tôn Cửu Lâu liền vui tươi hơn hờ địa đi đến.

"Tiểu Diệp, nghe nói người tối hôm qua cùng Hồng Diệp Học Viện phát sinh xung đột?",

"Khục khục, tiền bối, là ta nhất thời xúc động, về sau ta sẽ chú ý",

Tôn Cửu Lâu khoát tay: "Không có việc gì, không có việc gì, người trẻ tuổi nha, ai còn không có xúc động thời điểm? Nghe nói tối hôm qua là Lô Duyên Hạc Lão Tiểu Tử đó xử lý chuyện này?",

Diệp Nhiên xem như nhìn ra, Tôn lão căn bản không quan tâm hẳn và Mễ Phi xung đột, Lô Duyên Hạc mới là tử đối đầu của hẳn.

Lập tức nói: "Đúng vậy, hẳn rất nghiêm khắc khiển trách ta",

Tôn Cửu Lâu khẽ nói: "Cái này Lão Tiểu Tử, cùng tiền bối so đo cái gì đi",

Nói thì nói như thế, nội tâm lại thoải mái vô cùng, Lô Duyên Hạc Lão Tiểu Tử này, cả đời cũng không có có thể thắng được hẳn một chiêu nửa thức, hiện tại hảo, gây tại Diệp Nhiên tên tiền bối này trong tay. Hẳn có thể đã sớm nghe nói, Lô Duyên Hạc kia cái lão không biết xấu hổ đã sớm vụng trộm để cho thủ hạ hai cái gà mờ đệ tử "Giảng giải" Diệp Nhiên.

May mà Diệp Nhiên không có đáp ứng hẳn, bằng không thì đời này cũng đừng nghĩ thắng qua hẳn, Lô Duyên Hạc như vậy đối với Diệp Nhiên sĩ diện hiển nhiên là bởi vì ghen ghét nha, rút cuộc tay hẳn thấp kia hai cái gà mờ đồ đệ là không thể nào kế thừa y bát của hẳn.

Nghĩ tới đây đối với Diệp Nhiên không khỏi càng xem càng thuận mắt, càng xem càng yêu thích, kia ánh mắt nóng bỏng để cho Diệp Nhiên toàn thân sợ hãi.

Hẳn không biết không chỉ là Thái Đình Học Viện đệ tử, liền trường học tầng trên cũng đã sớm chịu đủ rồi Hồng Diệp Học Viện chỉ cao khí ngang, lần này chuyện của Diệp Nhiên bọn họ bên ngoài giả cầm vờ diễu, từ nào đó các học sinh đi làm âm ỉ, kỳ thật nội tâm có thể cao hứng hưng hực.

"Tiểu Diệp, đi theo ta",

Hẳn vui rạo rức mà đi xuất văn phòng.

"Tiền bối, đi nơi nào?",

Diệp Nhiên buông xuống văn bản tài liệu đi theo ra ngoài.

"Đi sân vận động, trước cho người khảo thí Khí Kinh cùng Bồn Nguyên, Tiểu Diệp, không cần bao lâu muốn cùng Hồng Diệp Học Viện chính diện tiếp xúc, người cần phải hảo hảo tu luyện a" .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Đặc thù Bồn Nguyên

Chương 53: Đặc thù Bồn Nguyên

Thái Đình Học Viện sân vận động dụng cụ cùng lúc trước Vân Mộng giản thức đo đạc dụng cụ bất đồng, mỗi sở học trường học sân vận động kiểm tra đo lường phòng dụng cụ đều rất tinh vi, có thể chính xác địa đo đạc xuất một người Khí Kinh cường độ cùng Bồn Nguyên thuộc tính.

Khí Kinh cường độ Diệp Nhiên đã biết, nhị đoạn thêm một ít, ngược lại là Bồn Nguyên Lực Lượng càng làm cho hắn hiểu kỳ.

Võ khảo thi thì hắn nhìn qua Tất Ma Bi Khâu Lôi Thuộc Tính Bồn Nguyên, cũng thân linh kỳ cảnh cùng ** chiến đấu qua, Bồn Nguyên của hắn thuộc tính là hỏa, làm hỏa điểm từ trên người hắn dâng lên thời điểm Diệp Nhiên rõ ràng địa cảm nhận được trong cơ thể hắn chất biến.

Nếu như ** không có Hỏa thuộc tính Bồn Nguyên hắn căn bản không cần chiến khổ cực như vậy, Bồn Nguyên khiến cho lực lượng của hắn ít nhất tăng lên một phần ba.

Đây là Bồn Nguyên Lực Lượng tại Diệp Nhiên trong nội tâm sức nặng.

Nhưng đối với Tôn Cửu Lâu mà nói hiển nhiên bất đồng.

"So với việc Khí Kinh cường độ trực quan Bồn Nguyên Lực Lượng đối với người thể đề thăng càng nhiều là biến hóa cùng diễn sinh, lực lượng tăng thêm ngược lại không quá quan trọng",

"Thí dụ như Phong thuộc tính Bồn Nguyên cùng Khí Kinh đem kết hợp, nhìn mặt ngoài chỉ là khiến cho Khí Kinh trở nên mạnh mẽ, nhưng trên thực tế đi qua khổ luyện Phong thuộc tính thân tuyến giả có thể cô đọng xuất lưỡi dao phong, khiến cho Khí Kinh sắc bén như đao, thậm chí có thể té ra Long Quyển Phong, những cái này chỉ dựa vào Khí Kinh là làm không được, vận dụng hảo Bồn Nguyên, nhân thể lực lượng ít nhất có thể tăng cường gấp đôi có thừa",

Đây là Tôn Cửu Lâu đối với Bồn Nguyên đánh giá.

Ý nào đó trên so với Khí Kinh càng thêm trọng yếu.

"Tiểu Diệp, vào đi thôi, ta nhìn người Bồn Nguyên",

Đo đạc Bồn Nguyên Lực Lượng chính là một cái vòng tròn hình trụ kim loại dụng cụ, bên trong là ánh sáng, vừa vặn có thể chứa kế tiếp người.

Diệp Nhiên đi vào kia cửa thủy tinh liền đóng lại, Tôn Cửu Lâu đề xuống bên cạnh lực sắc cái nút, vài đạo khí lưu liền ở trong bên trong bắn phá, rậm rạp chẳng chịt khí lưu xuyên thấu qua thân thể của Diệp Nhiên, hắn chỉ cảm thấy bên trong thân thể của mình khí tức lưu động tốc độ trở nên vô cùng chậm chạp, khí lưu dừng mảnh vào trong cơ thể vượt qua trong cơ thể khí cơ hướng phía dưới dừng mảnh lao tới.

Hắn cảm giác trong bụng dường như có đồ vật gì bị đẩy ra rồi.

Còn bên cạnh trên màn hình xuất hiện một mảnh sương mù màu vàng kim, trụ tròn hình màu vàng kim, cùng nó liên tiếp còn có hai cây dài mảnh hình đồ vật, một cái là màu xanh lá cây, một cái gần như trong suốt.

"Đây là cái gì quý. . . .", Tôn Cửu Lâu vừa nhìn liền giật mình, hắn chưa từng gặp qua kỳ quái như thế Bồn Nguyên.

"Có cái gì dị thường sao? Tiền bối", dụng cụ bên trong Diệp Nhiên nghe được hắn nói thầm âm thanh hỏi.

Tôn Cửu Lâu lắc đầu, mở ra cửa thủy tinh nói: "Tiểu Diệp, Bồn Nguyên Lực Lượng của ngươi căn bản không có cách nào khác phân biệt rõ, dụng cụ cũng đo đạc thử không ra",

Hắn chỉ chỉ màn hình, Diệp Nhiên lúc này mới thấy được trên màn hình "Vô pháp phân biệt" bốn cái chữ nhỏ.

Hai người không khỏi hai mặt nhìn nhau.

"Này. . . Khả năng xem như chuyện tốt a", Tôn Cửu Lâu lúc nói lời này cũng hiển lộ rất không nắm chắc, không biết trước khí.

"Dù sao đối với tại Bồn Nguyên loại vật này chúng ta đã biết cũng không nhiều, dụng cụ bên trong ghi chép cũng bắt quá chính là phong hòa lời điện này một ít tương đối thường thấy Bồn Nguyên, tương đối đặc thù Bồn Nguyên dụng cụ cũng đo đạc không đi ra",

Hắn liếc qua Diệp Nhiên nói: "Bắt quá tiêu tử nguoi như thế nào khắp nơi đều lộ ra quái dị? Dụng cụ không chỉ đo đạc không ra trong cơ thể nguoi Bồn Nguyên thuộc tính, liền nguoi đến cùng có vài loại Bồn Nguyên cũng đo đạc không đi ra",

Diệp Nhiên không khỏi cười khở, chính mình như thế nào lại nghĩ đến là loại tình huống này?

"Tiền bối, kia ta sẽ xử lý tu luyện là lấy Khí Kinh làm trọng, hay là lấy Bồn Nguyên làm trọng?", Diệp Nhiên hỏi.

Tôn Cửu Lâu nói: "Khí Kinh tu hành làm chủ, Bồn Nguyên sao. . . Tại Bồn Nguyên Lực Lượng lần đầu tiên thức tỉnh lúc trước là rất khó tận lực tu luyện",

"Ở trước đó không có biện pháp sao?",

"Có, nhưng rất chậm, trừ phi có Nhị Đại Thần tương trợ",

"Nhị Đại Thần?", Diệp Nhiên không khỏi ánh mắt sáng ngời.

Tôn Cửu Lâu gật gật đầu: "Cụ thể phương pháp ta cũng không rõ ràng lắm, nhưng Thần Điện sở dĩ khả năng hấp dẫn nhiều như vậy thần tuyền giả đi đến cũng là bởi vì Nhị Đại Thần so với Bồn Nguyên năng lực đặc thù, trong học viện nguoi cực ít có Bồn Nguyên Lực Lượng thức tỉnh, trong thần điện thì nhiều hơn nhiều lắm",

"Liền lấy bây giờ Hồng Diệp Học Viện mà nói, Vô Bình Bảng trên trong mười nguoi ngoại trừ Vương Ly không có một cái đã thức tỉnh Bồn Nguyên, mà đến tự Thần Điện mấy vị kia, Tất Ma Bỉ Khâu, tại đột nhiên thậm chí ** đều có được thuộc về Bồn Nguyên Lực Lượng của mình, đây là Thần Điện gặp may mắn ưu thế",

Thần Điện, Nhị Đại Thần, Bồn Nguyên Lực Lượng. . . . , Diệp Nhiên như có điều suy nghĩ gật gật đầu.

Tôn Cửu Lâu ha ha cười nói: "Tiểu Diệp, nguoi cũng không nên gấp tại nhất thời, con đường trở nên mạnh mẽ có rất nhiều mảnh, dù cho không có Bồn Nguyên Lực Lượng, chỉ dựa vào Khí Kinh cùng thể thuật cũng có thể trở thành cường giả, ta cùng Lô Duyên Hạc Lão Tiêu Tử đó chính là tốt nhất ví dụ",

Diệp Nhiên buồn cười: "Tiền bối, ngài thôi phòng công lực của mình rất là rất cao minh a",

"Xú tiêu tử, ta là rất nghiêm túc",

. . .

Sân vận động phòng huấn luyện bên trong, Diệp Nhiên dưới sự chỉ điểm của Tôn Cửu Lâu vận khí ba vòng, hành khí hoàn tất đã là mồ hôi đầm đìa, Tôn Cửu Lâu lại chỉ điểm hắn một ít tiểu bí quyết liền đi trong văn phòng uống trà, Diệp Nhiên một nguoi luyện đến hai giờ chiều.

Canh hai có một tiết thể thuật khóa, hắn vội vàng thay đổi Liệp Ma Quân Đoàn quân trang chạy tới thao trường, đây chính là hắn tiết thứ nhất thể thuật khóa.

Lúc hắn đi đến trên bãi tập thì nhất ban đệ tử đã gần như đều tụ họp nổi lên, bọn họ tốp năm tốp ba phân bố tại trên bãi tập, có ngồi ở trên đồng cỏ thổi da trâu, có đem chân đặt ở trên lan can tại tập thể dục.

Các nam sinh phần lớn ăn mặc rộng thùng thình quần áo và trang sức, các nữ sinh thì vô cùng làm nguoi khác chú ý, trong các nàng rất nhiều đều mặc lấy ngang gối váy ngắn, bên trong thêm cái an toàn quần, tại đây là lướt xuân sắc trong liếc nhìn lại vẻn vẹn là trắng bóng bắp chân.

Diệp Nhiên lần đầu tiên thấy được loại này cảnh đẹp, trong khoảng thời gian ngắn cũng hiểu được chói mắt.

Mà rất nhiều nữ sinh hiển nhiên cũng bị hắn hấp dẫn đến.

Liệp Ma Quân Đoàn quân trang là màu xanh lá cây đậm, ngực một loạt nút thắt bó sát nguoi trói buộc, đai lưng giết chặt chẽ, cộng thêm trên chân từng mắt ủng da, so với Diệp Nhiên bình thường ăn mặc áo sơ mi phong cách biển đi.

Lúc này ăn mặc quân trang Diệp Nhiên thân hình thon dài, thân hình cao ngất, cùng hắn trời sinh lạnh lùng khuôn mặt, thật dài Luru Hải quả thực là tuyệt phối.

"Oa, nguoi xem, giáo quan rất đẹp trai",

"Đúng vậy a, rất đẹp trai a, quả thực là nam thần",

"Nghe nói hắn là giáo quan cũng là đệ tử, nói không thể có thể cùng hắn cuộc hẹn đâu",

. . .

Vài người tiểu nữ sinh thì thầm to nhỏ, líu ríu.

Diệp Nhiên cầm lấy danh sách nhìn lướt qua bọn họ liền rất nhanh tụ tập mà đến đứng vững đội, Diệp Nhiên mỉm cười đơn giản làm cái tự giới thiệu sau đó bắt đầu điểm danh.

"Trương Ân",

"Đến",

"Triệu Khải",

"Đến",

Đáp trả chính là một người cao lớn nam sinh, anh hùng mặt, mũi anh tuấn, lúc nói chuyện trung khí mười phần.

Diệp Nhiên đặc biệt ngẩng đầu nhìn hấn một cái hướng hấn gật đầu ý bảo, dụng tâm địa nhớ kỹ hấn hình dạng.

Triệu Khải, Thái Đình Học Viện Võ Bình Bằng đệ bát, về sau không thiếu được muốn đánh quan hệ.

Triệu Khải cũng hướng hấn gật gật đầu, hiển nhiên đối với hấn cũng không ghét.

"La. . . La Ninh",

Tuy sớm có chuẩn bị, nhưng thấy được cái tên này thời điểm Diệp Nhiên hay là ngạc nhiên một chút, đến nỗi tại đọc tên của nàng thì cũng dừng một chút.

Mà đội ngũ bên trong cũng cùng trong dự liệu đồng dạng, không người trả lời.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Không không chế được (thượng)

Chương 54: Không không chế được (thượng)

Có một chút La Ninh danh tự thời điểm nhất ban trở nên mười phần yên tĩnh.

Nguyên nhân trong đó Diệp Nhiên cũng là trong lòng biết rõ ràng, cúp học đối với La Ninh mà nói đã là bình thường như ăn cơm, nếu có một ngày tại trên lớp học thấy được thân ảnh của nàng đó mới kỳ quái nha.

Dần dần đồng dạng trên lớp học giáo sư nhóm căn bản cũng không điểm tên của nàng, các học sinh cũng không muốn nhắc tới nàng, cô bé kia. . . Hay là ít trêu chọc thì tốt hơn, tốt nhất liền tên của nàng cũng không muốn nói.

"Giáo quan, La Ninh chưa có tới",

Thật lâu mới có một cái nữ hài cười nhẹ nói.

Tiếng cười của nàng khác người, nguyên bản yên tĩnh lại tại đây một tiếng cười nhẹ lập tức biến thành quỷ dị.

Ánh mắt của mấy người trên người nàng thoáng nhìn mà qua, về giật mình tình cảm bộc lộ trong lời nói.

Là người này, nàng không còn là kia phó ngạc nhiên bộ dáng.

"Cảm ơn người, Ngải Lệ Toa (Alissa) đồng học", La Kiệt nhìn thoáng qua kia cái ghim lấy hai cái Trường đuôi ngựa nữ hài, nàng đứng ở đội ngũ cuối cùng, đứng ở nàng bên cạnh hai người đệ tử dường như chịu kinh hãi cách xa nàng vài phần, phảng phất đứng tại bọn họ bên cạnh không phải là một cái khả ái động vật nữ sinh, mà là làm cho người ta sợ hãi tránh không kịp rắn rết

Diệp Nhiên nhìn nhìn danh sách đón lấy điểm danh.

"Mã Nhĩ Tư (Mars)",

"Đến. . .",

"Giáo quan, người giết hơn người sao?",

Hai thanh âm cơ hồ là đồng thời phát ra, một cái tự nhiên là Mã Nhĩ Tư (Mars) trả lời, mà một thanh âm khác thì lại là từ kia cái tết tóc đuôi ngựa biện nữ hài chi miệng.

Nàng kia một tiếng cổ quái hỏi qua đi nhất ban bầu không khí càng quỷ dị hơn, nhìn nhìn nàng câu dẫn ra khóe miệng, hơi có vẻ âm trầm khuôn mặt tươi cười Diệp Nhiên nội tâm cũng đột nhiên cảm giác được lạnh lẽo.

Tôn Cửu Lâu nói quả nhiên không sai, Võ Bình Bảng trên chân chính làm cho người ta đau đầu Ngải Lệ Toa (Alissa) cho dù là một đời thần cũng cảm nàng không có biện pháp.

Diệp Nhiên tuy là lần đầu tiên nhìn thấy diện mục thật của nàng, nhưng đối với tên của nàng thật đúng là ký ức nổi bật sâu, Tôn Cửu Lâu cùng Miêu Miêu lão sư nhắc đến nàng số lần so với Võ Bình Bảng trên xếp hàng thứ nhất Hồ Bí còn nhiều hơn.

Thái Đình Học Viện Võ Bình Bảng trên bài danh đệ nhị Ngải Lệ Toa (Alissa) sanh ra ở một nhà nghệ thuật gia đình, phụ thân là Bạo Lư Thành vô cùng có danh khí đại điều khắc nhà, Ngải Lệ Toa (Alissa) từ nhỏ mưa dầm thấm đất, đã có xuất sắc điều khắc thiên phú, đồng thời cũng có được nghệ thuật gia chỉ có hà khắc cùng cố chấp.

Mà đồng thời, nàng lại là cường độ thấp bệnh tâm thần người bệnh, chủ yếu biểu hiện ở hưng phấn điểm vấn đề.

Người bình thường hưng phấn điểm sai biệt cũng không lớn, rất nhiều chuyện cũng có thể khiến cho trong tiềm thức bọn họ hưng phấn, thí dụ như mỹ thực, phục thị, cảnh đẹp. , mà Ngải Lệ Toa (Alissa) hưng phấn điểm so với người bình thường cao hơn, hơn nữa cao hơn nhiều lắm.

Tại nàng nhập học thời điểm nàng là một bộ ngờ ngạc bộ dáng, cái gì đều dẫn không nổi hứng thú của nàng, thẳng đến có một lần nàng đi qua trường học học thuật khoa phòng thí nghiệm, nhìn thấy bị đã giải phẫu người cùng động vật thí thể cùng thực tập sinh đào giải phẫu trên máu tươi thì nàng trong tiềm thức hưng phấn mới đột nhiên bị dẫn bạo.

Cái ngày đó gần như tất cả mọi người đã nghe được nàng điên cuồng tiếng cười, đợi Danh Nhân Đường cao thủ cùng giáo sư nhóm đi đến thời điểm trong phòng thí nghiệm thí thể đã một mảnh hỗn loạn, Tôn Cửu Lâu tự mình xuất thủ mới đưa nàng chế phục.

Theo một lần đó sự kiện về sau tất cả mọi người đối với cái nhìn của nàng đều triệt để đổi mới.

Có người nói trong nội tâm nàng có chương ngại, khi còn bé gặp quá nghiêm khắc trọng nhà bạo cho nên mới phải biến thành như vậy.

Có người nói chân chính Ngải Lệ Toa (Alissa) mới là danh như ý nghĩa Võ Bình Bảng thứ nhất, nếu để cho Ngải Lệ Toa (Alissa) đổ máu tiến nhập Bạo Tẩu trạng thái liền ngay cả Danh Nhân Đường cao thủ cũng rất khó chế phục nàng.

Còn có người nói nàng cũng không phải tên điên, mà là thiên tài.

. . .

Vô luận là loại nào đều tốt, Diệp Nhiên biết chính là bình thường thoát nhìn ngờ ngạc nữ hài tử một khi phát ra tiếng cười vậy có nghĩa là việc lớn không tốt.

Từ miệng Miêu Miêu lão sư truyền ra Ngải Lệ Toa (Alissa) Tiểu Bát quẻ có độ tin cậy vẫn còn rất cao.

"Không có, Ngải Lệ Toa (Alissa) đồng học", Diệp Nhiên nói.

Nhưng Ngải Lệ Toa (Alissa) trong mắt nóng bỏng không chút nào cũng không có giảm bớt, thấp giọng cười nói: "Nói dối, giáo quan, Ngải Lệ Toa (Alissa) có thể nghe thấy trên người người huyết tinh khí, ha ha ha, đậm đặc, rất mê người",

"Giáo quan, đến cùng sát lục hình thành sát khí cùng huyết ý là thanh tẩy không hết, ta có thể nghe được "

Nàng nói qua liếm liếm đỏ tươi đầu lưỡi.

Cười nhẹ nói nhỏ, nhưng bầu không khí lại khác hẳn biến đổi.

Tất cả mọi người cảm nhận được biến hóa của nàng, tiếng cười kia bên trong rõ ràng xen lẫn nóng bỏng cùng điên cuồng.

Thân hình cao lớn Triệu Khải cùng một người nam sinh lặng yên liếc nhau gật gật đầu, sắc mặt đều hơi đổi.

Hồngбет, xem ra Ngải Lệ Toa (Alissa) tựa hồ đã tại Bạo Tẩu biên giới.

Diệp Nhiên cũng khó có thể chịu được loại này bầu không khí, nhưng trên mặt vẫn là bình tĩnh, nói: "Tất nhiên dưới sào huyết quái vật huyết, không phải người huyết, Ngài Lệ Toa (Alissa), thỉnh bảo trì lý trí",

"Ha ha ha ha, vô luận là ai đều đồng dạng?",

"Hô",

Dị biến bỗng nhiên phát sinh, Diệp Nhiên hoàn toàn không nghĩ tới chỉ là này đơn giản câu nói đầu tiên nhắm trúng Ngài Lệ Toa (Alissa) triệt để không khống chế được, nàng thân thể nhoáng một cái người liền tiêu thất ở chỗ cũ, sau một khắc thân ảnh lặng yên không một tiếng động xuất hiện sau lưng Diệp Nhiên.

Một chuỗi điêu khắc dùng Tiểu Dao đâm về Diệp Nhiên yết hầu, lợi hại lưỡi đao trên hiện ra lãnh mang.

"Ngài Lệ Toa (Alissa), không muốn",

"Ngài Lệ Toa (Alissa), giáo quan. . .",

...

Tiếng kinh hô nhất thời vang lên, đột nhiên xuất hiện biến hóa để cho tất cả mọi người ngây dại.

Võ Bình Bảng trên bài danh đệ bát Triệu Khải cũng là ngạc nhiên, hắn rồi mới sớm có xuất thủ ngăn cản Ngài Lệ Toa (Alissa) ý định, nhưng tốc độ của nàng lại nhanh đến bất khả tư nghị, chính mình hoàn toàn không kịp ngăn lại nàng.

Vang lên theo Thương Nhiên một thanh âm vang lên động, ngàn cân treo sợi tóc Diệp Nhiên trong tay áo óng ánh xanh ngọc lưỡi đao thò ra, trở tay một đao cùng nàng điêu khắc Tiểu Dao sát xuất một đạo tia lửa, hắn rất nhanh lui về phía sau một bước

"Ngài Lệ Toa (Alissa) đồng học, không muốn hành động thiếu suy nghĩ",

"Những người khác toàn bộ rời đi thao trường, nhanh",

Diệp Nhiên chỉ là tiếp một đao liền cảm thấy miệng hồ run lên, nhưng phản ứng đầu tiên lại là phát phát tay trước hết để cho các học sinh tản ra.

Cả trái tim cũng đã trầm xuống, chính mình tiết khóa thứ nhất để cho Võ Bình Bảng trên bài danh đệ nhị Ngài Lệ Toa (Alissa) Bạo Tẩu, chuyện này nếu là xử lý không tốt hậu quả khó có thể tưởng tượng.

Mà đã gần như không khống chế được Ngài Lệ Toa (Alissa) thân thể chỉ là nhoáng một cái liền kéo đi lên, cường đại Khí Kinh mãnh liệt mà ra, dường như lợi hại lưỡi đao từng đạo hung hăng thiết cát mà đến, Diệp Nhiên xẹt qua từng đạo tàn ảnh, mang theo hai cỗ cường đại khí lưu, trong cơ thể khí tức cấp tốc tiêu hao, thẳng đến sau lưng các học sinh tán không sai biệt lắm thì mới dám đem cỗ này khí lưu tản đi, giờ tay vung đao cùng Ngài Lệ Toa (Alissa) lẳng không lại là tam đao đối với chém, cả người hắn đều bay ngược lại.

Nổi con điên Ngài Lệ Toa (Alissa) vô luận là tốc độ hay là lực lượng đều đạt đến một cái bất khả tư nghị tình trạng, Diệp Nhiên trong nội tâm càng trầm trọng.

Lúc trước Tôn Cửu Lâu xuất thủ tài năng chế phục Ngài Lệ Toa (Alissa) lần nữa không kiểm soát, bằng bản thân lực lượng muốn như thế nào mang nàng chế phục?

"Giáo quan, chúng ta lưu lại giúp người",

Diệp Nhiên sau lưng hai người nam tử đi lên trước.

Võ Bình Bảng đệ bát, Triệu Khải.

Võ Bình Bảng thứ ba, Cổ Lạc Tư.

Bọn họ đi lên trước là hai cỗ Khí Kinh cũng cùng Ngài Lệ Toa (Alissa) Khí Kinh mãnh liệt đụng vào nhau, Diệp Nhiên trước người nhựa plastic đường băng trên bị sóng sò sò kéo ra từng đạo Liệt Ngăn.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Chương 55: Không không chế được (hạ)

Chương 55: Không không chế được (hạ)

Võ Bình Bảng trên bài danh đệ bát Triệu Khải cùng đệ tam Cổ Lạc Tư đều là chiến sĩ xuất sắc, hai người đều là Khí Kinh sáu đoạn, một cái tự ý khiến cho trường thương, một cái tự ý khiến cho cự phủ.

Xui xẻo là hai người mang theo cũng không có binh khí.

Này là chuyện đương nhiên, ai cũng sẽ không tại thượng khóa thể dục thời điểm đem trường thương, búa loại vật này mang đến.

Hai người chỉ có thể dùng Khí Kinh tương trợ Diệp Nhiên đối kháng nổi giận Ngải Lệ Toa (Alissa).

"Đứng sau lưng ta, không muốn tiến lên đây", Diệp Nhiên hai tay tất cả dẫn một đạo khí lưu hộ cách người mình, lập tức kéo ra một đạo tàn ảnh xông lên phía trước, cùng trước mặt mà đến Ngải Lệ Toa (Alissa) đối chọi gay gắt, Triệu Khải Cổ Lạc Tư hai người Khí Kinh lập tức che đi lên, Diệp Nhiên óng ánh xanh ngọc đoàn đao cùng Ngải Lệ Toa (Alissa) điều khắc Tiểu Đao trên không lẫn nhau chém, tia lửa bắn ra bốn phía, nhưng không được một phút đồng hồ thời gian Diệp Nhiên lại ngược lại lướt trở về.

Trên người hắn lại nhiều ra vài đạo miệng vết thương, mà Ngải Lệ Toa (Alissa) lại lông tóc không tổn thương.

Triệu Khải cùng Cổ Lạc Tư liếc thấy mảnh khỏe, Triệu Khải lớn tiếng nói: "Giáo quan, không muốn hạ thủ lưu tình a, Ngải Lệ Toa (Alissa) đã mất đi lý trí, không đem nàng đánh tỉnh ba người chúng ta đều muốn nói rõ ở chỗ này",

Phòng thí nghiệm sự kiện bên trong Ngải Lệ Toa (Alissa) lần đầu tiên nổi giận, Danh Nhân Đường cao thủ cũng không có có thể chế phục mất đi lý trí Ái Lệ Tư (Alice), muốn không bị thương đến nàng mang nàng chế phục chỉ có Tôn Cửu Lâu cấp bậc kia cao thủ mới có thể làm được, Diệp Nhiên hiển nhiên còn kém xa lắm.

Cổ Lạc Tư cũng hét lớn: "Giáo quan, bây giờ không phải là thương hoa tiếc ngọc thời điểm, cũng vì chúng ta suy nghĩ một chút a",

"Hừ, biết",

Hai lần tiếp xúc Diệp Nhiên liền biết Ngải Lệ Toa (Alissa) thực lực, Võ Bình Bảng đệ nhị bài danh tuyệt không phải là giả, Triệu Khải cùng Cổ Lạc Tư hai người Khí Kinh thêm vào cùng nàng so sánh cũng không có có thể chiếm giữ thượng phong, hơn nữa bộ dáng của nàng càng điên cuồng, hiện tại không đem nàng đánh tỉnh kế tiếp chỉ sợ phiền toái hơn.

Đã hạ quyết tâm, lập tức cần phải làm là lật thủ tội hoa, Diệp Nhiên cổ tay khê đảo nắm tay nắm chặt, "Ken két" tiếng vang từ đốt ngón tay truyền ra, quỳ gối bắn ra nhảy lên thật cao, một cái xoay người đem Triệu Khải cùng Cổ Lạc Tư Khí Kinh toàn bộ dẫn lên trên cao, sau lưng hai cái gần như trong suốt "Cánh" lấy mất thường có thể thấy tốc độ tăng vọt.

Hắn vừa ra tay chính là Phi Điều Lưu cuối cùng thức

"Vèo",

Diệp Nhiên cả người cũng bị khí lưu bao bọc, mượn hạ xuống thời điểm roi thẳng hạ xuống, sau đó là một tiếng nặng nề tiếng vang, Ngải Lệ Toa (Alissa) Khí Kinh tại Diệp Nhiên trùng kích dưới tựa như sóng khai mở sóng nứt ra, nàng thấp giọng cười cười hai tay cầm đao đi ngược chiều trên đám.

Nhưng mượn Triệu Khải cùng Cổ Lạc Tư Khí Kinh Diệp Nhiên như thế nào lại né tránh? Ngải Lệ Toa (Alissa) đao vẫn không có thể cận thân trên không không lồ khí lưu liền hoàn toàn đè ép hạ xuống, Diệp Nhiên trùng điệp một cước đá vào cổ tay của nàng thượng tướng nàng điều khắc Tiểu Đao đá bay ra ngoài, nhưng Ngải Lệ Toa (Alissa) lại khanh khách cười vung tay bắn ra một chuỗi phi đao.

Một đao này tới lại đột nhiên vừa nhanh nhanh chóng, Diệp Nhiên tránh cũng không thể tránh, cứng rắn chịu một đao, chân trái cũng dùng sức dẫm nát ngực của Ngải Lệ Toa (Alissa) mang nàng thẳng tắp mới bay ra ngoài.

"Bành",

"Bành",

Thiếu nữ giữa đầu bay ngược trùng điệp đập xuống đất, lại đang trên mặt đất lăn hơn mười lần trên người lực mới hoàn toàn tan mất.

Diệp Nhiên trong nội tâm cả kinh, hắn tự nhiên biết vừa rồi một kích kia mạnh cỡ bao nhiêu, dù cho kịp thời thu lực người bình thường cũng tuyệt đối thừa nhận không dưới.

Hắn mãnh liệt rút ra trên đùi dao điều khắc không để ý đổ máu miệng vết thương chạy lên tiến đến.

"Ngài Lệ Toa (Alissa), người không có việc gì. . . .",

"Ta không sao, ha ha ha, đương nhiên không có việc gì",

Rồi mới còn vẫn không nhúc nhích Ngài Lệ Toa (Alissa) hai tay bỗng nhiên cắm vào nhựa plastic đường băng trong, cười lớn một tiếng mãnh liệt nhắc lên trên mặt đất nhựa plastic.

"Thông suốt kéo" một tiếng, kia thật dài nhựa plastic toàn bộ bị nâng vén lên che ở trên đầu Diệp Nhiên đem cả người hắn đều bao, tiếng gió gấp vang, Ngài Lệ Toa (Alissa) vung tay bắn ra hơn mười thanh điều khắc Tiểu Dao, dưới chân giẫm mạnh người cũng xông tới.

"Xuy xuy xuy",

Mười hai chuỗi điều khắc Tiểu Dao chuẩn xác địa cắm ở nhựa plastic phía trên, Ngài Lệ Toa (Alissa) người cũng vọt tới Diệp Nhiên trước người, đưa tay tìm tòi đoán đao thật giống như cắt đậu hủ đồng dạng cắt tiến nhựa plastic bên trong.

Nhưng nàng chém không được ba tấc liền ngừng lại, một chuỗi óng ánh xanh ngọc lưỡi đao phá vỡ nhựa plastic, tiếp theo là một tiếng nứt ra vang, Diệp Nhiên đem cứng cỏi nhựa plastic đột nhiên xé mở, cầm chặt cổ tay của nàng đầu gối nhắc tới đâm vào bụng của nàng, eo ếch nàng lập tức cong lên, nàng đang muốn phản kích thì Diệp Nhiên một bạt tai liền quật qua.

"Ba",

Thanh thúy mà vang dội một cái bạt tai.

Triệu Khải cùng Cổ Lạc Tư đều là khẽ giật mình.

Diệp Nhiên lãnh huyết địa nhô ngực hai thanh đoản đao nói: "Thanh tỉnh sao? Ngài Lệ Toa (Alissa)?",

Nóng rất cảm giác truyền khắp toàn thân, Ngài Lệ Toa (Alissa) ngón tay ở trên mặt nhẹ nhàng vuốt ve, khóe miệng như trước câu dẫn ra.

Nhưng trong mắt nóng bỏng lại dần dần tiêu trừ.

Diệp Nhiên buông tay ra, lau đi khóe miệng vết máu nói: "Ngài Lệ Toa (Alissa), người căn bản cũng không có đánh mất lý trí, tại sao phải làm như vậy?",

Thanh âm của hắn lạnh lùng mà nghiêm khắc.

Chân chính hãm vào Bạo Tẩu trạng thái không người nào ý thức, không đau đớn, càng không khả năng sử dụng cái gì chiến thuật, chỉ sợ chiến đấu đến chết, mà Ngài Lệ Toa (Alissa) hiển nhiên không phải.

Rồi mới lừa dối thuật để cho Diệp Nhiên vô cùng căm tức.

Ngài Lệ Toa (Alissa) bình tĩnh nhìn hắn một cái, thấp giọng cười nói: "Giáo quan, trên người người có cái gì đưa tới sự hưng phấn của ta",

"Khanh khách, giáo quan, người đến cùng giết đi bao nhiêu người?",

"Hả?", Diệp Nhiên nhướng mày.

Ngài Lệ Toa (Alissa) nhẹ giọng cười cười, tiến lên một bước dán Diệp Nhiên lỗ tai nói: "Giáo quan, có thể khiến ta hưng phấn chỉ có máu tươi cùng nghệ thuật, người biết trên người người mùi máu tươi có nhiều nồng đậm mà, ta có thể xem tới được, trên người người gần như ngưng kết thành trạng thái cố định huyết khí không phải là hồng sắc",

"Mà là, tử sắc",

. . .

Xa xa mấy đạo nhân ảnh rất nhanh chạy đến, Diệp Nhiên xa xa thấy được Từ Nam, Trương Ân cùng Tôn Cửu Lâu thân ảnh.

Lầu dạy học mái nhà, La Ninh đang đưa cây quạt đi xuống lầu.

Chuyện kể tiếp cứ giao cho Tôn Cửu Lâu cùng Miêu Miêu lão sư xử lý, vài người nữ sinh trông thấy Diệp Nhiên thì lại càng hoảng sợ, vội vàng đưa hắn đi phòng y vụ.

Diệp Nhiên không có lại phòng y vụ chờ lâu, băng bó đơn giản một chút liền trở về văn phòng, phòng y vụ thực tập nữ sinh âm thầm lưu luyến.

mới tới giáo quan thật sự là đủ cũng được, toàn thân khắp nơi là miệng vết thương, cho hắn thanh tẩy thời điểm liền lông mày cũng không có nhăn một chút.

"A, vốn tưởng rằng là một đẹp chênh lệch, không nghĩ tới lại là cao nguy chức nghiệp",

Diệp Nhiên tựa ở trên mặt ghế tự giễu mà nói.

Ăn mặc quần trắng Miêu Miêu lão sư đẩy cửa vào là vừa vặn nghe thấy hần độc miệng, khẽ cười nói: "Nghề nghiệp của ngươi đích thực là đẹp chênh lệch, chỉ là vận khí không tốt mà thôi",

"Đừng đứng lên, ngươi đều bị thương thành như vậy", thấy hần muốn đứng dậy, Miêu Miêu lão sư vội hỏi.

"Ngài Lệ Toa (Alissa) có khỏe không?", Diệp Nhiên không có sĩ diện cãi láo, hỏi trước Ngài Lệ Toa (Alissa) tình huống.

Miêu Miêu lão sư từ trước đến nay thực địa lời ra hần cái ghế đối diện ngồi xuống nói: "Nàng rất tốt, Tôn lão theo đạo đạo khắp nơi lý chuyện của nàng",

Diệp Nhiên gật gật đầu: "Vây hạo",

Miêu Miêu lão sư cười nói: "Tiểu Diệp, chuyện lần này cũng không hoàn toàn đúng ngoài ý muốn, cho nên có vài món sự tình còn cần hỏi ngươi một chút, có thể sẽ có một chút nghi vấn, không biết ngươi có phải hay không sẽ vì khó",

"Đương nhiên sẽ không, xin cứ hỏi, Miêu Miêu lão sư", Diệp Nhiên khoát tay cười nói.

Hần biết chuyện này là không tránh thoát.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Ác bá

Chương 56: Ác bá

"phòng thí nghiệm ác ** kiện ta, Tôn lão, Lâm hiệu trưởng cùng với một đám nguyên lão thương lượng thật lâu, cuối cùng vẫn còn tuyệt đối trước không nên khai trừ Ngài Lệ Toa (Alissa), Thái Đình Học Viện không để ý tới Do Nhân vì một đệ tử vô ý thức thì phạm phải sai lầm mụn đề tài để nói chuyện của mình, bởi vậy chúng ta quyết định để cho nàng chuyển ra ký túc xá quan sát một đoạn thời gian",

"Lại nói tiếp cũng có chín tháng lâu, trong chín tháng này chúng ta nhiều lần mô phỏng bắt đồng hoàn cảnh quan sát Ngài Lệ Toa (Alissa) phản ứng, kết quả cũng rất có thú",

Miêu Miêu lão sư đem mang đến túi văn kiện mở ra, từ bên trong rút ra hai tờ danh sách, danh sách trên bản khai ngắn gọn mà rõ ràng.

Vài bố điểm ô mai bánh ngọt —— không hề có hứng thú.

Lan tạ Thương Thành váy liền áo —— không hề có hứng thú.

...

Kịch độc nhèn nhện —— chơi đùa, hưng phấn.

Kịch độc xà —— chơi đùa, hưng phấn.

Máu tươi —— phảng phất chịu kích thích, nhưng có thể khắc chế, bảo trì lý trí

phòng thí nghiệm thi thể —— gần như không không chế được

...

Phía trước là vật phẩm, đằng sau thì là Ngài Lệ Toa (Alissa) phản ứng, hai tờ danh sách trên ghi từ từ, nhìn ra được bọn họ quan sát đo đạc vô cùng kỹ càng.

"Miêu Miêu lão sư, này tựa hồ không phải là cường độ thấp bệnh tâm thần người bệnh nên có bệnh trạng", Diệp Nhiên nói.

Miêu Miêu lão sư gật gật đầu đem danh sách thu lại, nói: "Chúng ta cũng không biết đây là bởi vì bệnh tình của nàng còn là nàng trời sinh quái dị, không phải không thừa nhận, trên đời này chung quy có chúng ta không rõ ràng đồ vật, có thể xác định chính là, có thể khiến cho Ngải Lệ Toa (Alissa) hưng phấn đồ vật phần lớn là để cho người bình thường cảm thấy không thoải mái",

"nhưng những vật kia không đủ để để cho Ngải Lệ Toa (Alissa) mất đi lý trí, Chân chính để cho Ngải Lệ Toa (Alissa) không khống chế được tất nhiên là cùng máu tươi có quan hệ. . . .",

"Tiểu Diệp, trên người ngươi liền có loại đồ vật này",

Đây mới là nàng tìm đến Diệp Nhiên nói chuyện với nhau nguyên nhân, đi qua quan sát về sau Thái Đình Học Viện đã đối với Ngải Lệ Toa (Alissa) rất yên tâm, tại đồng dạng trong hoàn cảnh nàng là sẽ không không khống chế được.

Nhưng Diệp Nhiên đến lại khiến nàng xuất hiện ngoài ý muốn.

Diệp Nhiên xoa xoa cái trán nói: "Miêu Miêu lão sư, Ngải Lệ Toa (Alissa) không có không khống chế được, nhưng ta đích xác kích thích đến nàng",

Lập tức đem hai người chiến đấu tình hình đại khái nói một lần, cũng đem dưới mặt đất trong sào huyết thân thể của mình phát sinh dị biến cũng cáo tri nàng, chỉ là hần đặc biệt ẩn đi thân thể phục hồi như cũ ngẫu nhiên có thể trông thấy "Tường tượng" cùng quý quái sạn đạo bên trong tóc tím nữ tử đột nhiên xuất hiện.

"tại ta đảm nhiệm chức vị này trước kia quanh năm tiến nhập dưới mặt đất sào huyết, nhiễm không ít quái vật huyết, một lần đó thám hiểm bên trong cứu người của ta thân phận không rõ, nhưng trên người ta nhiễm lên khí tức của nàng lại là chắc chắn 100%, ta nghĩ Ngải Lệ Toa (Alissa) trông thấy từ sắc huyết khí không phải là ta, mà hần là nàng", Diệp Nhiên nói.

Nghe xong giải thích của hần Miêu Miêu lão sư thoáng trầm tư một chút nhi, cười nói: "Ta hiểu được, ta sẽ đem lời của ngươi truyền đạt cho Lâm hiệu trưởng",

"Tiểu Diệp, ngươi bị thương không nhẹ, không muốn cậy mạnh, mấy ngày nay nghỉ ngơi thật tốt", nàng kẹp lên túi văn kiện đứng người lên.

"Miêu Miêu lão sư", Diệp Nhiên gọi lại nàng.

Do dự trong chốc lát nói: "Sự kiện lần này. . . Có phải hay không rất nghiêm trọng?",

Phản đầu lâu như vậy, hần thật vất vả mới có hôm nay, nếu là bởi vì chuyện này ném đi tòi hần liền thật sự oan uổng lớn hơn.

Meo meo lắc đầu cười nói: "Đây là chuyện ngoài ý muốn, ngươi trước tiên để cho đệ tử rời đi, ứng biến rất tốt, không cần nhiều tâm, hảo hảo dưỡng thương",

"Cũng coi như nhân họa đắc phúc a, các học sinh đều đối với ngươi tán thưởng có thêm, Triệu Khải cùng Cổ Lạc Tư còn đặc biệt tìm đến Lâm hiệu trưởng vì ngươi xin tha",

"Hảo hảo cùng bọn họ ở chung a, tại Thái Đình Học Viện không phục ngươi của La Công Tử cũng không nhiều đâu",

Nàng khoát tay vì Diệp Nhiên kéo cửa lên.

Diệp Nhiên lúc này mới thoáng nhẹ nhàng thở ra, nhưng vẫn xưa cũ có quá nhiều đau buồn âm thầm.

Kế tiếp muốn tại sao cùng Ngải Lệ Toa (Alissa) ở chung?

Cùng Võ Bình Bảng trên cao thủ cần mài giũa, nhưng Tôn Cửu Lâu cùng meo meo đều không chỉ một lần đã nói với hần, người của Võ Bình Bảng trên đại đa số đều nghe theo La Ninh điều hành, về sau mài giũa không thể nghỉ ngơi càng làm cho hần làm khó.

Đang làm việc phòng hành khí hai tuần liền tan việc, Diệp Nhiên thay xong y phục thẳng đến dưới mặt đất sào huyết mà đi.

Vừa tới dưới mặt đất sào huyết liền phát giác bầu không khí không đúng.

Lúc này mới năm giờ, nếu là ở dĩ vãng nơi này tất nhiên có không ít mạo hiểm giả từ lối đi ra xuất ra, nhưng hôm nay cái chỗ này lại vô cùng trong trẻo nhưng lạnh lùng, gần như liền một bóng người cũng không có.

Không chỉ như thế, liền cột công cáo cũng là lạnh lùng Thanh Thanh, dĩ vãng một ngày muốn đổi mấy lần chiều mộ bản lại có hai ngày không có đổi mới, liếc mắt nhìn qua lại phần lớn đều là hai ngày trước chiều mộ tin tức.

Diệp Nhiên đi một vòng nhìn mấy lần, mấy ngày nay cư nhiên chỉ có Hoa Hồng Công Hội, Hắc Kim Công Hội cùng Hiệp Sĩ Công Hội ban bố tân chiêu mộ tin tức.

Hoa Hồng, Hắc Kim, Hiệp Sĩ, ba người này là Bạo Luru Thành bên trong bài danh Top 3 giáp công hội, trong đó Hiệp Sĩ tuy bài danh thứ ba, nhưng tên tuổi lại là vang dội nhất, bởi vì Hiệp Sĩ Công Hội người thành lập chính là Bạo Luru Thành đệ nhất cao thủ Tiềm Long.

Này ba cái công hội chiêu mộ thông cáo cũng phần lớn đều là nhận người, yêu cầu cũng đề cao rất nhiều, Khí Kinh cường độ sáu đoạn cất bước, sáu đoạn một chút hết thấy không thu.

Diệp Nhiên dừng lại trong chốc lát liền đi tới dưới mặt đất sào huyết lổ vào.

Sào huyết lổ vào lão thủ vệ đã toàn bộ bị đổi hết, thay vào đó là y phục mặc được cẩn thận tỉ mỉ, mặt mũi tràn đầy nghiêm túc tân thủ vệ.

Mười hai người tân thủ vệ cái eo thẳng tắp đứng ở nơi đó, ngồi ở dài mảnh sau cái bàn phụ trách đăng ký kiểm tra cũng đổi thành một người độc nhãn nam tử.

Độc nhãn nam tử mặc dù tại cười, nhưng mục quang lại là âm trầm, nghiêng chân ngồi ở trên mặt ghế, bút trong tay thỉnh thoảng chuyển động, một bộ chán đến chết bộ dáng.

Ngẫu nhiên có vài người tam giáp công hội hội viên từ trong sào huyết xuất ra đều muốn tiếp nhận hấn đề ra nghi vấn.

"Móa nó, thật sự là xúi quẩy, hôm nay lại cái gì cũng không có gặp may",

"Ai, không chỉ không có gặp may chỗ tốt, còn tổn thất vài người huynh đệ",

"Trong sào huyết người càng ngày càng ít, chúng ta công hội lực lượng vẫn không đủ, tiếp như vậy không thiếu được muốn khác mưu sinh đường",

Thừa thốt một đoàn người đầy bụng phàn nàn, tiếp nhận độc nhãn quan quân đề ra nghi vấn cầm đầu nam tử lại lấy ra một túi tiền giao cho phía trước người vạm vỡ.

Tại thủ vệ phía trước ước 20m vị trí còn bày có tấm vẽ cái bàn, hơn mười danh người vạm vỡ làm thành một vòng đập vào bài.

Kia một túi tiền giao cho chính là đứng bên ngoài vây người kia tráng hán, người kia cao lớn vạm vỡ, trên gương mặt có khắc từng đạo hắc văn.

Hắn cười bỏ trên thân đứng ở nơi đó, sau lưng Mãnh Hồ hình xăm rất là có một phen lực uy hiếp.

Nộp tiền một đoàn người lại càng là phàn nàn mấy ngày liền, mang theo trống rỗng cái túi đi qua Diệp Nhiên bên người, đều đều do dị địa nhìn hắn một cái.

Diệp Nhiên thẳng tiến lên phía trước, vừa mới tới gần người kia sau lưng có Mãnh Hồ hình xăm nam tử liền thân ở thật dài cánh tay ngăn cản hắn, cúi đầu xuống hung ác địa nhìn hắn một cái vò gổm âm thanh nói: "Tiểu tử, con đường này do chúng ta Mãnh Hồ Công Hội nhận thầu, muốn đi qua, lưu lại mua đường tài",

Đồng hoàng sắc đại thủ run lên ngã vào trước mặt Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên nói: "Mua đường tài? Ít nhiều?",

Hình xăm nam tử nói: "Hai mươi mai kim tệ, thiếu một vốc đáng nhi cũng đừng hòng đi qua",

Hai mươi kim? Diệp Nhiên nở nụ cười, này rõ ràng chính là ăn cướp a.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Bạch Hồ

Chương 57: Bạch Hồ

Hai mươi mai kim tệ, đây quả thực là gio đuốc cảm gây cướp bóc, Diệp Nhiên lại cũng không tức giận, gật gật đầu để cho đến một bên tùy tiện tìm cái

địa phương ngồi xuống.

Trên lưng hoa văn Mãnh Hồ trắng hán khinh miệt địa nhìn hán một cái đi đến mảnh bàn về sau gia nhập ván bài, Diệp Nhiên thành thoi mà nhìn ván bài bên trong một người hơi hiển tuổi trẻ thanh niên.

Tên nam tử kia cùng Mãnh Hồ Công Hội cái khác hội viên đồng dạng coi bỏ trên thân, trên người cơ bắp sừng rồng kết, màu đồng cổ da thịt hiển lộ dương cương mà cứng rắn, trên mặt lau vài đạo nguy trang (*đôi màu), cái trán phủ lấy một cái hồng sắc bôi ăc.

Thanh niên hiển nhiên cũng cảm nhận được Diệp Nhiên mục quang, ngẩng đầu liếc mắt nhìn hán đối với bên cạnh nam tử nói một tiếng "Lão Hồ, ván này đôi cho ngươi tới" liền đứng người lên lắc lắc trên bờ vai khăn lông trắng thẳng đi đến Diệp Nhiên nơi này.

"Ngươi nhận ra ta?",

Thân hình cường tráng thanh niên thoải mái địa ngồi vào Diệp Nhiên bên cạnh cho hán lần lượt một điều thuốc.

"Ta không hút thuốc lá, cảm ơn", Diệp Nhiên uyển chuyển nói: "Ta không nhận ra ngươi, nhưng có thể đoán được, Thái Đình Học Viện Vô Bình Bảng đệ nhất Hồ Bí, ngươi này thân cách ăn mặc nếu là người khác thì thật đúng là nhận không ra",

Hán vươn tay nói: "Diệp Nhiên",

"Ngưỡng mộ đại danh đã lâu", thanh niên duỗi ra mạnh mẽ hữu lực đại thủ nắm chặt lại trên tay của hán, cảm nhận được đồng dạng là cường hán lực đạo.

Thái Đình Học Viện Vô Bình Bảng trên xếp hàng thứ nhất Hồ Bí ngoại hiệu còn gọi là làm "Bạch Hồ", bởi vì hán quanh năm ăn mặc một bộ bạch sắc rộng thùng thình quần áo thể thao, trên trán còn viết cái hồng sắc "Vương" chữ.

Hán tuy dùng vũ lực lấy xung, nhưng bình thường hành vi lại hết sức thân sĩ, mười phần năm đệ tử tốt, nhưng Hồng Diệp Học Viện Cao Thái Thanh lại từng ở " Tam Giáp Vũ Bình nhân vật lời bình " đã nói "Cao ngạo Bạch Hồ thời khắc bảo trì cao quý nhất lễ nghi, nhưng lúc hán tức giận thì có thể đem bất cứ địch nhân nào đều phá tan thành từng mảnh", cũng tại hán một chữ bình luận trên viết xuống "Cuồng" chữ,

Cùng Triệu Khải cùng Cổ Lạc Tư bất đồng, hán một chút cũng không thuận theo lại tại bình khí, quyền cước chính là hán tốt nhất vũ khí, lúc trước Tôn Cửu Lâu dạy hán bình khí thời điểm hán đã nói "Không luyện bình khí, chỉ luyện tứ chi, không mạnh ngoại vật, cường tự thân".

Đối với hán cùng bài danh đệ nhị Ngải Lệ Toa (Alissa) Thái Đình Học Viện còn có một chút tranh luận, có người nói nổi giận Ngải Lệ Toa (Alissa) mới là hoàn toàn xứng đáng Vũ Bình thứ nhất, cũng có người nói Hồ Bí có là thực lực tuyệt đối, trẻ tuổi bên trong không người nào dám nói ỏn ẻng Thái Đình Học Viện Bạch Hồ.

Hồ Bí có chút hăng hái mà cười nói: "Như thế nào đoán được?",

"Gia hỏa kia ngăn lại thời điểm của ta vụng trộm nhìn ngươi liếc một cái, ngươi cũng gật đầu đáp lại một chút, ngoài ra, ngươi không biết là ngươi tại thời điểm bài của các ngươi (ván) cục có chút khó chịu sao?",

Dài mảnh trên bàn hô to gọi nhỏ truyền đến, Hồ Bí không nhịn được cười một tiếng.

"Bằng những cái này chỉ có thể đoán ra ta là nơi này lão đại, còn chưa đủ để lấy đoán ra thân phận của ta a",

"Ừ", Diệp Nhiên giả vờ giả vịt trầm ngâm nói: "Còn có một điểm rất trọng yếu, tại ta trước khi đến Miêu Miêu lão sư liền đem Mãnh Hồ Công Hội đăng kí bề ngoài đưa cho ta, phía trên người sáng lập một lan trong có tên của ngươi",

"Khục khục. . .", đang mảnh liệt hấp một ngụm Hồ Bí bị khói lửa cho bị sặc, cúi đầu xuống khục không ngừng.

Mẹ, tiểu tử này cư nhiên trêu chọc chính mình.

Diệp Nhiên khoát tay áo nói: "La Công Tử chiêu thức ấy chơi không có tệ nha, không chỉ lũng đoạn cái chỗ này còn có thể làm điểm kiếm tiền, các ngươi một ngày có thể kiếm không ít tiền a",

Tại Thần Điện người tiến nhập Hồng Diệp Học Viện ngày hôm sau người của Mãnh Hồ Công Hội liền trú đóng ở nơi này, công hội bên trong mười hai mảnh trắng hán thay phiên thủ tại chỗ này, phàm là muốn đi vào sào huyệt người đều muốn chừa hai mươi mai kim tệ.

Một cử động kia đem tất cả mạo hiểm giả đều làm phát bực, bọn họ khí bất quá trực tiếp cùng Mãnh Hồ Công Hội trắng hán khai mở luyện, có hướng cảnh vệ sánh cùng cao tầng Report, nhưng phí trước không có chỗ nào mà không phải là bị luyện gục xuống, người sau Report thì như đá ném vào biển rộng, liền một chút tiếng động cũng không nghe thấy, rất hiển nhiên, Mãnh Hồ Công Hội hậu trường rất cứng.

Chỉ có lúc đặc mấy người biết hoành không xuất thế sau lưng của Mãnh Hồ Công Hội đứng chính là một người thích nữ giả nam trang thiếu nữ, nàng hậu trường tại một tòa trên đảo, nhưng Mãnh Hồ Công Hội thành lập cùng lũng đoạn lại đích thực là Bạo Lư Thành cao tầng chỗ ngầm đồng ý.

Về trong sào huyệt thượng cổ binh khí sự tình lẫn nhau ngầm hiểu lẫn nhau chính là.

Hồ Bí ngừng lại ho khan nói: "Kiếm tiền. . . Là có, nhưng không có mấy người tiền đồng là có thể đến chúng ta trên tay, chuẩn bị trên dưới đều muốn

dùng tiền, khỏi cần phải nói, người xem kia cái độc nhãn, hần ngoại hiệu gọi 'Quý xuất dầu', là một cái gì mặt hàng vừa nhìn liền rõ ràng a, chỉ là đa thông hần muốn số này, hần đuổi ra ba ngón tay",

"300 kim tệ", Hồ Bí nói.

Diệp Nhiên nhìn về phía kia cái độc nhãn.

Độc nhãn hiển nhiên cũng nghe đến đối thoại của bọn họ, nhìn về phía bọn họ là không dùng lấy làm hồ thẹn phản cho rằng quang vinh cười cười, lộ ra hai khóa đen sì răng cửa.

"Không muốn nghĩ làm độc nhãn là người của chúng ta, hần chỉ nhận tiền, không nhận người", Hồ Bí nói, đây coi như là cho nhắc nhở của hần.

"Người lần này tôi chắc hần cũng là tra xét dưới mặt đất sào huyết, nói thật, trong sào huyết mấy ngày nay biến hóa rất lớn, nói là nghiêng trời lệch đất cũng không quá, Hồng Diệp Học Viện chính là tay sai lão Bát ngày hôm qua vừa tới qua, hần không thể đi qua tầng thứ hai",

"Tầng thứ hai?",

Hồng Diệp Học Viện chính là tay sai lão Bát Diệp Nhiên là nghe nói qua, luận danh khí lời người này e rằng không thua Vương Ly cùng Lâm Uyển, chỉ là hần nói danh không phải là bởi vì thực lực mạnh mẽ, mà là bởi vì người này cực độ không biết xấu hổ, tại xem thể diện vì hết thấy quý tộc trong học viện người này là một mурi phần dị loại.

Tay sai lão Bát nguyên danh gọi Vương ngạo nghễ, hần tại Hồng Diệp Học Viện Võ Bình Bảng trên bài danh đệ bát, nhưng duy bài danh thứ chín Đỗ Vũ như Thiên Lôi sai đầu đánh đó, nó trung tâm trình độ liền trung khuyến đều theo không kịp, cho nên người xưng "Tay sai lão Bát".

Tuy hần rất là làm người chỗ tro trên, nhưng có thể tại Hồng Diệp Học Viện Võ Bình Bảng trên bài danh đệ bát, thực lực nhất định là có, dầu gì cũng có thể có thể tiến nhập tầng thứ ba mới phải.

"Tuy như thế, nhưng không cần bao lâu người của Hồng Diệp Học Viện sẽ lại đến, đợi Thần Điện thần tuyển giả cùng Võ Bình Bảng trên cao thủ mai giữa hoàn thành bọn họ nên khuynh sào xuất động, Sa Lê Học Viện cùng mấy cái công hội đương nhiên cũng sẽ không vắng họp",

Hần mai mai nắm tay cười nói: "Cũng tốt, ta thật lâu không có cùng người động thủ qua",

Trong khi nói chuyện có tiếng bước chân truyền đến.

Xa xa có hai người chậm rãi đi tới, 1 nam 2 nữ, nam hài thân mặc hắc sắc Trường y, dáng người cao to, bên trái nữ hài khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng, bên phải nữ hài thì thân hình nhanh nhẹn, bảo mãn bộ ngực miêu tả sinh động, ba người đều mang theo sâu sắc mũ, ép tới trầm thấp vành nón che khuất ba người khuôn mặt, thấp thoáng có thể thấy người kia dáng người bảo mãn thiếu nữ hơi nhọn cái cằm cùng tươi đẹp cặp môi đỏ mọng.

Không chỉ đánh bài bọn đại hần nhìn nước miếng chảy ròng, liền bên cạnh Hồ Bí cũng nhìn không được nữa chặc chặc hai tiếng tán thưởng thiếu nữ đáng người.

Diệp Nhiên lại trong nội tâm khẽ động, này trên người mấy người. . . Hảo cảm giác quen thuộc.

Sau lưng hoa văn Mãnh Hồ trắng hần theo thường lệ hung thần ác sát tìm bọn họ thu qua đường tiền, người kia nam hài trực tiếp đem hai mурi mai kim tệ vẩy vào trên mặt đất, sau đó đi đến độc nhãn bên cạnh cho hần một cái trĩu nặng cái túi.

Độc nhãn gạt cái túi sức nặng thoả mãn gật gật đầu, ý bảo bọn họ tiến nhập.

"Đợi một chút", ngay ở chỗ này Diệp Nhiên bỗng nhiên đứng lên bước đi hướng kia 1 nam 2 nữ.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Địch nhân, cố nhân

Chương 58: Địch nhân, cố nhân

"Tiểu tử, muốn vào đi được số này", độc nhãn đưa tay ngăn lại Diệp Nhiên.

Mà chỉ là này trong một khắc kia 1 nam 2 nữ đã tiến nhập dưới mặt đất sào huyết, Diệp Nhiên quay đầu lại nhìn thoáng qua Hồ Bí.

Hồ Bí bất đắc dĩ nhún vai nói: "Độc nhãn, tính tại trên đầu ta a",

Độc nhãn lúc này mới hạ lệnh cho đi, Diệp Nhiên vội vàng chạy vào dưới mặt đất sào huyết.

Phía trước trở nên rộng rãi, nhưng ánh sáng lại dần dần biến thành hôn ám, hai bên trên thạch bích đốt ngọn nến ánh lửa chập chờn, ba đạo nhân ảnh bị kéo thật dài.

Diệp Nhiên tốc độ cực nhanh, bọn họ cũng không thể chạy ra rất xa.

Chính giữa người kia đáng người vô cùng uyển chuyển thiếu nữ quay đầu lại đem vành nón lại giảm thấp xuống một ít.

Xung quanh sột sột soạt soạt thanh âm truyền đến, mấy cái không lồ Tích Dịch leo lên tại thạch bích cùng trên đỉnh.

Diệp Nhiên lại không có nhìn nàng, mà là nhìn nhìn nàng bên cạnh người kia trong trời nhưng lạnh lùng thiếu nữ, nói: "Tiểu thư, có thể tháo xuống mũ sao?",

Trong sơn động hoàn toàn yên tĩnh, trong trời nhưng lạnh lùng thiếu nữ ngoảnh mặt làm ngơ.

Chính giữa thiếu nữ ha ha cười nói: "Tiểu gia hỏa, vừa lên tới để cho nữ hài lấy xuống mũ sẽ là của ngươi lễ tiết sao?",

Diệp Nhiên nói: "Đối với Liệt Thần Tộc, điều này chẳng lẽ còn chưa đủ lễ phép sao?",

"Khanh khách",

Liệt Thần Tộc ba chữ vừa ra khỏi miệng cô gái kia liền khẽ cười một tiếng, giờ tay lên một đạo đám gió đen lượn vòng lên, một cây trường tiên lồi cuộn lấy liệt liệt Hắc Viêm quét ngang mà đến.

Ma khí, Diệp Nhiên trong nội tâm rung mình, nàng dương tay trong tích tắc khí tức trên thân liền không cách nào nữa thu liễm, mà Diệp Nhiên cũng thấm thiết cảm nhận được.

Trên người nàng khí tức cùng ban đầu ở khốn long lĩnh thi gặp phải Ma tộc giống như đúc, hần trước tiên ngược lại lướt ra ngoài, thế nhưng cây trường tiên vẫn là lau thân thể của hần xẹt qua.

Toàn tâm đầu đón truyền đến, Diệp Nhiên cúi đầu vừa nhìn ngực đã xuất hiện một đạo vết máu, hắc sắc hỏa diễm rất nhanh thiêu cháy lấy thân thể của mình, hần vội vàng dùng chính mình không nhiều lắm Khí Kinh bức ra lưu lại tại thể nội ma khí, đồng thời rất nhanh lướt.

Chỉ là một cái giao tiếp hần liền cảm nhận được chính mình cùng người kia to lớn chênh lệch, kia cũng không phải dùng nghị lực loại vật này có thể bù đắp.

Ma nữ khanh khách cười cở tay vừa muốn nâng lên, nhưng vào lúc này dưới mặt đất có rất nhỏ chấn động truyền đến, dường như quý dị sóng âm.

Phía trên thạch bích trong góc hai tờ mạng nhện cũng rất nhỏ lay động.

"A ~, là như thế này, khanh khách, có chút ý tứ",

Ma nữ thu hồi trường tiên lấy xuống mũ xoay người, kinh hãi thoáng nhìn đang lúc có thể thấy nàng kia trương mê hoặc chúng sinh mặt.

"Bé thỏ con nhóm, các người cùng hần vui đùa một chút",

Nàng cao ngạo địa khoát tay đi về hướng dưới mặt đất sào huyết chỗ sâu trong.

Sau lưng một nam một nữ cũng tháo xuống trên đầu chụp mũ, lông xù con thỏ lỗ tai đưa ra ngoài.

"Quả nhiên là các người", Diệp Nhiên khóe mắt khơi mào.

Thổ Nhân tộc phục vụ viên, đáng sợ Liệt Thần Tộc.

Đây đã là lần thứ ba gặp được nàng.

Đổi lại hắc sắc Trường y Thổ Nhân tộc phục vụ viên xoa xoa tóc dài, trên mặt lộ ra âm lãnh tiểu ý.

Mà nàng bên cạnh nam tính Thổ Nhân tộc thì vượt vượt trong tay đoản đao, trêu tức mà cười nói: "Là người a, lần trước tại quý quái sạn đạo coi trọng người bằng hữu dùng xe đạp yết ta, người dùng đầu gối đụng muối muối ta thù còn không có báo đâu, vừa vặn, một chỗ thanh toán",

Hai tay một cái giao nhau, hơn mười thanh đoản đao như gió táp mưa rào từ trong tay áo bắn ra, Diệp Nhiên đồng dạng hai tay nắm ở đoản kiếm, đao quang kiếm ảnh cách người mình giao thoa, đinh đinh đang đang một hồi tiếng vang qua đi con thỏ đoản đao toàn bộ rải rác địa cấm trên mặt đất.

Đối với người kia ma nữ hẳn là rất kiêng kỵ, nhưng đối với con thỏ huynh muội hẳn lại không có chút nào e ngại, ban đầu ở Bồ Lan Công quán là vì không gian nhỏ hẹp, vừa muốn bảo hộ Phù Nhị Nhã cho nên mới chiến thăm liệ như vậy, mà lúc này thân ở dưới mặt đất sào huyết, hẳn thể thuật hoàn toàn có thể phát huy được.

Nhưng hẳn trong nội tâm đồng dạng cẩn thận, Thổ Nhân tộc phục vụ viên Bất Tử Chi Thân hẳn ký ức hẳn còn mới mẻ.

"Liệp Thần Tộc dám can đảm tiến nhập Bạo Luru Thành, không sợ tộc của ta cao thủ truy sát sao?", Diệp Nhiên ngôn ngữ áp bức, trên đao đồng dạng hiện ra ánh sáng lạnh.

"Thổ Nhân tộc cùng Ma tộc thông đồng làm vậy, không sợ chịu liên quan đến sao?",

"Vào",

Ngôn ngữ của hẳn áp bức cũng không thể để cho Thổ Nhân tộc huynh muội chịu ảnh hưởng, thân mặc hắc sắc Trường y nhân viên phục vụ thân thể một bay xéo lướt mà đến, Diệp Nhiên chỉ thấy một đạo hắc ảnh hiện lên nàng đã đến chính mình trước người, hẳn trở tay một đao trên trêu chọc.

"Đương" một tiếng song đao giao thoa, một đạo sáng lạn tia lửa trên không trung lấp lánh rồi biến mất, hai đạo nhân ảnh tại trong chớp mắt giao thoa mà qua.

Thổ Nhân tộc nhân viên phục vụ đao trong tay đi vòng vòng thu vào trong tay áo, bước chân nhẹ chuyển xoay người, trên người không còn sát khí.

Diệp Nhiên thân thể vẫn căng thẳng.

Thiếu niên thỏ trong tay người nắm bắt đoản đao, mũi đao nhắm ngay Diệp Nhiên yết hầu cười nói: "Tiểu tử, nếu như vừa rồi ta xuất thủ, ngươi có thể sống sao?",

"Khó",

Diệp Nhiên chỉ nói một chữ.

Hắn không phải không thừa nhận chính mình đánh giá thấp này đối với huynh muội, nếu như bọn họ tách ra Diệp Nhiên tuyệt sẽ không e ngại trong bọn họ bất kỳ người nào, nhưng lúc bọn họ liên thủ thời điểm lực lượng cũng không phải đơn giản gia tăng.

Vừa rồi cùng muội muội của nàng liễu đao thì thiếu niên thỏ người có đầy đủ năng lực giết chết chính mình, dầu gì cũng có thể trọng thương chính mình.

Thiếu niên thỏ người kiệt kiệt cười cười thu hồi đoản đao, sau lưng thiếu nữ thỏ người cũng chậm rãi đi tới.

"Ngươi không có phát hiện sao? Chúng ta có được rất nhiều trong đồng đồ vật", hẳn chỉ chỉ mặt của mình cười nói: "Một người đã trải qua ít nhiều gian khổ đều viết ở trên mặt, biến thành không thể xóa nhòa dấu vết, loại này dấu vết vô luận hẳn là khóc hay là cười đều che dấu không được, điểm này, ngươi cùng chúng ta tương đồng, ngoài ra, còn có...",

"Con mắt",

Thiếu nữ âm lãnh lời nói truyền vào trong tai, nàng chậm rãi đi qua Diệp Nhiên bên người, trên người cổ này âm lãnh xưa không tan, Diệp Nhiên trong nội tâm bỗng nhiên khẽ động.

Lại nhìn nàng lạnh lẽo bóng lưng là tốt như thấy được đã từng bắt lực chính mình.

Liều mạng gây dựa.

Không thể làm gì vận mệnh.

Mà vận mệnh của nàng chính là toàn bộ Thổ Nhân tộc ảnh thu nhỏ, nhỏ yếu chủng tộc cùng nhỏ yếu sinh mệnh đồng dạng, hoặc là phục tùng tại cường đại, hoặc là tử vong.

"Tiểu tử, ánh mắt của ngươi thay đổi, tại quý quái sạm đao thì ánh mắt của ngươi so với hiện tại quật cường nhiều",

Thiếu niên thỏ Nhân đạo.

"Các ngươi. . . Cũng có thể cải biến. . .",

"Ha ha ha, trốn ở dưới mái hiên người tổng có thể đối với gặp mưa người nói ngồi chằm chọc, tiểu tử, nhân thể mưa gió không phải là nói dừng là dừng",

"Chúng ta bây giờ không thể giết ngươi, nhưng lần sau gặp lại liền khó tránh khỏi đối chọi gay gắt",

"Muội muội, đi thôi",

Hắn khoát tay, cùng thiếu nữ thò người một chỗ tiêu thất tại phía trước, bốn phương tám hướng số lượng đông đảo khổng lồ Tích Dịch tựa hồ nhận được mệnh lệnh đồng dạng, đối với bọn họ làm như không thấy.

Diệp Nhiên chịu đãi ngộ cũng là tương đồng, mấy cái Tích Dịch quét mắt nhìn hắn một cái, chỉ là thè lưỡi liền vây quanh một bên.

Diệp Nhiên tiến vào chạy hết một vòng, ma nữ cùng Thổ Nhân tộc huynh muội đã tiến nhập sào huyết chỗ sâu trong.

Diệp Nhiên lúc này mới phát hiện trong sào huyết cùng trước kia đã hoàn toàn bất đồng, khổng lồ quái vật tính công kích trở nên kì cao, qua ước chừng một khắc đồng hồ hắn liền nghe được khắp nơi đều là Híz-khà zz Hí-zzz thanh âm, khổng lồ Tích Dịch nhìn về phía ánh mắt của hắn dần dần biến hóa, trở nên khát máu, trong hai mắt tràn ngập đối với máu tươi khát vọng.

"Lại phát sinh biến hóa sao?",

Diệp Nhiên không hề ở lâu, nhấc chân rồi đi dưới mặt đất sào huyết.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Lục rắn mối khổng lồ

Chương 59: Lục rắn mối khổng lồ

Dưới mặt đất sào huyết kịch biến, từ tầng thứ hai lên liền hình dạng mặt đất đều hoàn toàn cải biến, từng mặt thạch bích đem nguyên bản rộng rãi không gian chia cắt thành từng khối, khổng lồ kỳ quái cũng không hề chỉ một, trong tầng thứ hai xuất hiện nguyên bản sửa tại tầng thứ ba Thực Kim Nghĩ cùng vốn nên tại tầng thứ tư độc nhên nhện.

Chúng ngũ sắc lộng lẫy, làm cho người sợ, hình thể so với trước lớn thêm không ít không nói, kia nhắm người dục vọng cắn hung tính càng làm cho người kiêng kị.

Diệp Nhiên không có xâm nhập, quay người trở lại tầng thứ nhất, nhưng tầng thứ nhất khổng lồ Tích Dịch cũng phát sinh dị biến, ở trong mắt chúng Diệp Nhiên đã chỉ là con mồi.

Huyết Tinh Khí cùng tanh tươi mặt tiền cửa hiệu mà đến, hai cái rắn mối khổng lồ chân ngắn đạp một cái từ trên thạch bích bay vút mà đến, chừng một người cao rắn mối khổng lồ mang đến thật lớn cảm giác áp bách, loại này mãnh thú chụp mồi không có thể thuật tinh diệu, nhưng thắng tại khí lực đại, tốc độ nhanh, đơn giản trực tiếp.

Chỉ là một cổ ác phong đánh tới Diệp Nhiên liền thân thể hơi cong ngay tại chỗ lăn một vòng xuyên qua hai cái rắn mối khổng lồ hướng lối vào chạy tới.

Sân sạt thanh âm rất nhanh truyền đến, thành đàn Tích Dịch từ trên thạch bích nhảy xuống, từ ba cái lối đi bên trong tuôn ra, từ bốn phương tám hướng hội tụ mà đến, một đôi khát máu con mắt tràn ngập bản năng khát vọng.

Một cổ cuồng đại đến tận cùng lại tràn ngập khát máu đã tính khí tức từ lối đi bên trái truyền đến, Diệp Nhiên trong nội tâm nhất thời cả kinh, tại cổ này khí tức áp bách phía dưới hai chân của hắn cũng rất giống tươi chỉ đồng dạng trầm trọng, bước chân trở nên vô cùng chậm chạp.

Vui mừng chính là đám kia Tích Dịch cũng ngừng lại, khát máu Tích Dịch nhóm quay đầu lại nhìn thoáng qua lối đi bên trái, sau đó nhao nhao tản đi.

Diệp Nhiên cũng trở về đầu nhìn thoáng qua.

Một cái to lớn lục sắc thú ảnh xuất hiện ở trong thông đạo, đầu cùng bình thường Tích Dịch giống như đúc, chỉ là lớn hơn ít nhất gấp ba không chỉ, thân thể của nó cũng vô cùng to lớn, tứ chi sản xuất tại chỗ thì vẫn cao hơn Diệp Nhiên xuất không chỉ một lần.

Toàn thân lân giáp bao trùm, chuông đồng mắt to lóe nhàn nhạt hồng sắc quang mang.

Đây là làm cho người ta liếc mắt nhìn đã cảm thấy kinh hãi to lớn lực sắc Tích Dịch.

Diệp Nhiên hít vào một hơi khí lạnh, không tự chủ lại rút lui hai bước.

Lục rắn mới không lồ trên mặt cơ bắp lay động, khoe miệng rạn nứt phát ra một tiếng cười nhẹ.

Đúng vậy, nó vậy mà đang cười.

Thanh âm của hán trầm thấp mà hùng hồn.

Trong tiếng cười miệng của nó đột nhiên mở ra, một mảnh tanh đỏ lấm lấm cuộn cuộn mà đến, mọc ra gai ngược, dán cốt cận bã cùng thịt nát lấm lấm làm cho người ta vừa thấy phía dưới liền cảm thấy nhìn mà giật mình, Diệp Nhiên bản năng lăn đến trên mặt đất, mang theo mùi tanh cùng tanh tươi đầu lưỡi từ hán phía trên thân thể bay tứ tung mà qua, đằng trước thạch bích truyền đến "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, Diệp Nhiên trên lưng cũng một hồi nóng rất đau đón truyền đến, hán biết kia lấm lấm trên gai ngược đã quệt làm bị thương phía sau lưng của hán.

Kinh người khí tức cũng tùy theo mà đến, rắn mới không lồ trong hơi thở rõ ràng mang theo đối với Nhân Tộc thống hận cùng ác ý.

Đau nhức kịch liệt truyền đến, Diệp Nhiên lại một khắc cũng không dám dừng lại, ngay tại chỗ nhanh chóng chuyển động cút ra dưới mặt đất sào huyết nhập khẩu, sau lưng lại là ầm ầm một hồi nổ mạnh, cái kia huyết sắc lấm lấm trùng điệp đặt ở trên mặt đất, mặt đất kịch liệt địa lay động.

"Chạy thoát thân đều thoát được như vậy có sáng ý, không hổ là giáo quan, như thế nào đây? Tra ra cái gì tới rồi sao?",

Hán lăn một vòng xuất ra Hồ Bí liền trên chộc nói.

Hồ Bí nhìn nhìn hán sắc mặt tái nhợt cùng đồ máu hậu bối cười nói: "Tối trước uống một ngụm trà a, lúc trước tay sai lão Bát từ bên trong sau khi đi ra so với người chật vật nhiều, bị hù đều nhanh tề ra quân",

Vài người đại hán cười ha ha, một mặt cười một mặt cho hán nhìn nhìn miệng vết thương.

Diệp Nhiên cười cười nhấp một ngụm trà nói: "Bên trong đích xác thay đổi không ít, những cái kia không lồ kỳ quái so với trước kia cường đại, cuồng bạo, khát máu, hơn nữa bốn tầng sào huyết điệp hợp, ta không có mạo hiểm, tại tầng thứ hai nhìn nhìn liền ra",

Hồ Bí gật gật đầu: "Người truy đuổi ba người kia đuổi tới sao? Người cùng bọn họ nhận thức?",

Diệp Nhiên gật gật đầu, lại lắc đầu nói: "Là ta nhận lầm người",

Hán nghĩ nghĩ hay là ẩn đi Ma tộc thiếu nữ cùng Thổ Nhân tộc huynh muội sự tình.

Sau lưng hoa văn Mãnh Hồ trắng hán ha ha cười nói: "Tiểu huynh đệ, thật sự là nhận lầm? Không phải là nghĩ quen biết một chút cô bé kia?",

Mấy người ngẫm hiểu địa một hồi cười vang.

"Ta xem hơn phân nửa là, nói thực ra chính giữa cô bé kia chân dài, kia tư thái. . . . Chắc chắn, nếu vuốt vuốt vuốt vuốt chính là ít sống mười năm cũng đáng, ha ha ha ha. . . .",

"Thôi đi, nhìn người kia khô cứng dạng, nàng có thể đem người cho ép thành người khô người tin hay không",

"Người trẻ tuổi a chính là hỏa lực tràn đầy",

...

Diệp Nhiên không có tiếp bọn họ tra, mượn bọn họ hỏa cùng đao găm đem sau lưng miệng vết thương lý hảo hơi đã ngồi ngồi trở về đi.

Hán dùng Hỏa tướng đao găm thiếu màu đỏ bùng, cánh tay xoay qua chỗ khác đẩy ra da thịt xử lý miệng vết thương tình hình liền Hồ Bí nhìn cũng hiểu được hải hùng khiếp vía, Mãnh Hồ Công Hội vài người đại hán lại càng là bội phục chơi nhiều đầu rạp xuống đất.

Trên đường trở về lại có chút tâm thần có chút không tập trung, dưới mặt đất sào huyết sự tình càng ngày càng phức tạp.

Thượng cổ binh khí, Thần Điện người tới.

Tam đại học viện cao thủ đều đang xắn tay áo lên, Bạo Lưu Thành bên trong thành danh cao thủ cũng đã hình thành một cỗ mạch nước ngầm, trải rộng tại sào huyết phụ cận cùng Bạo Lưu Thành bên trong.

Hiện tại liền ngay cả Ma tộc cùng Liệt Thần Tộc cũng dính vào, kế tiếp tình thế sẽ như thế nào diễn biến dù ai cũng không cách nào dự liệu.

Mà dưới mặt đất sào huyết cùng mình trong đó cũng rất giống có tính vi liên hệ, người kia thần bí nữ tử áo tím, thái độ quý dị lục rắn mới không lồ...

Hán vừa đi vừa nghĩ, bất tri bất giác đã đến bùn ngói phố.

Hắn thật muốn mở cửa đã nhìn thấy một cái hồ điệp từ trong khe cửa bay ra, sau đó cửa bỗng nhiên mở, vẻ mặt tung tăng như chim sẻ Phù Nhị Nhã như gió chạy đến bắt kia hồ điệp.

"Chậm một chút, cẩn thận ngã sắp xuống", Diệp Nhiên nhẹ nhàng ngăn lại nàng.

Trông thấy là Diệp Nhiên, Phù Nhị Nhã trong mắt càng thêm kinh hãi, một bả nhào đầu về phía trước ôm lấy chân của hắn, sau đó chỉ vào không trung hồ điệp vẻ mặt tung tăng như chim sẻ cùng hưng phấn.

"Là Phù Nhị Nhã họa, là Phù Nhị Nhã họa", nàng cầm lấy bút máy đang vẽ trên bảng sán sạt viết.

Diệp Nhiên cười nói: "Ta biết, đây là thuộc về người năng lực",

Phù Nhị Nhã hai mắt thật to nháy nháy nhìn nhìn hắn, đang vẽ trên bảng viết: "A Nhiên, người đã tin tưởng?",

Diệp Nhiên tháo xuống không trung hồ điệp, hồ điệp trong tay hắn phịch trong chốc lát liền không động đậy được nữa, biến thành giấy hồ điệp.

Hắn lôi kéo Phù Nhị Nhã đi vào nhà trong nói: "Ta từ vừa mới bắt đầu liền tin tưởng, người là Nhị Đại Thần, chắc chắn sẽ có thuộc về năng lực của mình, nhưng người vẫn không thể thuần thực sử dụng loại năng lực này, không nên gấp gáp, người còn nhỏ, một ngày nào đó hội trở nên như Athena cùng Lôi Thần Thor đồng dạng lợi hại",

Phù Nhị Nhã nghe được vui vô cùng, dương dương đắc ý, cái mũi dường như đều biến dài quá vài phân, nàng đang vẽ trên bảng viết: "Đợi Phù Nhị Nhã biến thành lợi hại như vậy liền cho A Nhiên một mình che một tòa Thần Điện, để cho A Nhiên làm Phù Nhị Nhã duy nhất thần tuyền giả",

Diệp Nhiên buồn cười, nói:

"Vậy ta có thể chờ người sớm ngày mộng tưởng trở thành sự thật",

"A Nhiên, ngày mai Phù Nhị Nhã dẫn người đi hóng mát (bằng xe)", Phù Nhị Nhã đang vẽ trên bảng viết.

"Hóng mát (bằng xe)?", Diệp Nhiên khó hiểu.

Phù Nhị Nhã lại lớn điểm đầu của nó chỉ chỉ bày ở góc tường kia chiếc Tiểu Tam Luân.

"Ách. . . Hay là thôi đi",

Diệp Nhiên có thể gánh không nổi người kia...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Cảnh ô-liu (thượng)

Chương 60: Cảnh ô-liu (thượng)

Khó được ngày nghỉ, Diệp Nhiên sớm lên hành khí một vòng, Phù Nhị Nhã nấu xong cháo liền cười Tiểu Tam Luân trong phòng đi dạo, bánh xe chuyển động thì phát ra kết.. Kết.. thanh âm

Từ khi cái này "Thần khí" sau khi xuất hiện nàng liền yêu thích không buông tay, đến đâu nhi đều muốn cười.

Diệp Nhiên hành khí hoàn tất mở ra " Khí Song Lưu ".

La Công Tử đưa hắn quyển sách này đã đã nhiều ngày, nhưng hắn vẫn chậm chạp không thể tu luyện, là bởi vì ngày gần đây có nhiều việc cũng là bởi vì bộ công pháp kia là tính đặc thù.

Nếu có người hỏi Bồn Nguyên Lực Lượng bên trong mạnh nhất là loại nào hắn có thể đạt được rất nhiều đáp án, nhưng nếu có người hỏi Bồn Nguyên

Lực Lượng bên trong yếu nhất là loại nào, hẳn mười phần ** chỉ sợ đạt được một loại đáp án, phong.

Phong thuộc tính Bồn Nguyên từ trước đến nay bị coi như là Bồn Nguyên bên trong yếu nhất một loại, bởi vì Khí Kinh bản thân liền có chứa nhất định thuộc về phong đặc tính, phong Bồn Nguyên mang đến tăng thêm trong lúc vô hình liền vui đi rất nhiều.

Mà Khí Song Lưu công pháp luyện thành sau này muốn hiệu quả chính là phong, không chỉ có thể luyện được phong đặc tính, đều có đủ phong hình thái.

"Ý nào đó trên nói đúng là luyện thành Khí Song Lưu chẳng khác nào cứ thế nhiều một loại Bồn Nguyên, nhưng lại xa không chỉ như vậy. . . .",

Diệp Nhiên tự nhủ.

Đối với mình thân khí lưu ứng dụng cũng giao phó cường đại Phong thuộc tính chỉ là bộ công pháp kia năng lực nhất.

Nhưng bộ công pháp kia chân chính chỗ lợi hại lại là đối với trong cơ thể Khí Kinh chia cắt cùng nắm giữ, nó có thể đem trong cơ thể Khí Kinh phân thành hai cỡ hoặc nhiều phần, trở thành một đã chia lìa lại thống nhất chính thể, như vậy công pháp đối với có được nhiều loại người của Bồn Nguyên Lực Lượng mà nói tuyệt đối là lớn lao kinh hi.

"Đối với khí lưu chia cắt, vận chuyển, dung hợp là bộ công pháp kia lớn nhất đặc tính, đối với người bình thường mà nói như vậy tăng cường tương đối có hạn, nhưng nếu như một người có được hai loại trở lên Bồn Nguyên, thí dụ như thủy cùng hỏa, kia tẩy luyện này bộ Khí Song Lưu liền có thể đồng thời vận dụng hai loại thuộc tính Bồn Nguyên, mà không phải Bồn Nguyên",

Diệp Nhiên như có điều suy nghĩ.

Hắn đối với ngoại giới sự tình biết được có hạn, nhưng một ít cao thủ thành danh hẳn là nghe nói qua, thí dụ như Tiềm Long, chôn cất Thần Diệt các loại, bọn họ đều có được không chỉ một loại Bồn Nguyên, nhưng bọn họ tuyệt đối vô pháp đồng thời vận dụng hai loại Bồn Nguyên, bọn họ có thể làm được chính là chuyển đổi.

Tiềm Long có được ba loại Bồn Nguyên, nhưng mọi người đều biết hắn chân chính am hiểu chính là hỏa, cái khác hai loại tương đối yếu kém, chỉ có thể dùng để phụ trợ.

Chôn cất Thần Diệt cũng là tương đồng, hẳn am hiểu Lôi Thuộc Tính Bồn Nguyên, cái khác đều là gần gà.

"Chôn cất Thần Diệt Bồn Nguyên Lực Lượng là sét cùng nước, tuy hai loại lực lượng rất nhanh chuyển đổi cũng có nhất định dung hợp tác dụng, nhưng nếu như có thể đồng thời sử dụng, thiếu đi chuyển đổi thời gian chênh lệch trong chiến đấu hẳn hội cảm giữ có càng nhiều sinh cơ cùng tỷ số thắng, bộ công pháp kia có thể nói là hoàn mỹ vô khuyết",

Hắn khoanh chân ngồi ở trên giường, dựa theo công pháp theo như lời thủ đem trong cơ thể khí lưu trước phân thành hai cỡ.

Tuy hiện tại Bồn Nguyên của hắn còn không có thức tỉnh, cũng không biết bản thân đến cùng có vài cỡ Bồn Nguyên, nhưng tẩy Luyện Khí song lưu có được Phong thuộc tính Bồn Nguyên cũng là có chút ít còn hơn không.

Còn nữa, bộ công pháp kia đối với Phi Điều Lưu của hắn cùng Mạnh Hồ thức cũng có trợ lực lớn lao.

Tập luyện quá trình xa xa so với hắn nghĩ muốn khó khăn, Khí Kinh loại vật này không có thật thể, không thể như cắt thịt heo đồng dạng đem chúng mở ra, muốn đem khí lưu chia cắt muốn bằng mượn vẫn đối với khí lưu vận dụng.

Hắn am hiểu chính là thể thuật, đối với Khí Kinh vận dụng còn dừng lại tại cấp thấp trình độ, thêm với trong cơ thể Khí Kinh lại bạc nhược, chỉ chốc lát sau liền đầu đầy mồ hôi, thở hồng hộc.

Phù Nhị Nhã cười Tiểu Tam Luân kết.. Kết.. Chạy vào gian phòng của hắn cho hắn đưa một chén cháo cùng ba cái bánh bao.

"Cảm ơn",

Diệp Nhiên ăn điểm tâm lại tập luyện ba lần, nhưng vẫn xưa cũ là đúng môn công pháp này không có đầu mối, cảm thấy không khỏi có chút phiền muộn.

Giữa trưa một tràng tiếng gõ cửa cắt đứt suy nghĩ của hắn.

Là một cái có chút tuổi trẻ thiếu niên, ăn mặc màu xanh nhạt Trường y, hắn lông mày xanh đôi mắt đẹp, môi hồng răng trắng, nho nhã lễ độ, làm cho người ta vừa thấy cũng rất có hảo cảm.

"Xin hỏi là Diệp Nhiên tiên sinh sao?", thiếu niên nho nhã lễ độ hỏi, nhìn thấy Diệp Nhiên đầu đầy mồ hôi bộ dáng còn từ trong túi tiền rút ra một trương hương giấy đưa cho hắn.

"Cảm ơn, người là. . . .",

"Ta là Mạnh Kỳ, Sa Lê Học Viện đệ tử", thiếu niên cười nói.

Nếu là đặt ở một tuần trước Diệp Nhiên nhất định sẽ cảm thấy mờ mịt, nhưng nhưng bây giờ hoàn toàn bất đồng, tiến nhập Thái Đình Học Viện hắn đầu

tiền nhìn tư liệu chính là tam giáp Học Viện trên người của Võ Bình Bàng trên vật văn bản tài liệu.

Mạnh Kì, Sa Lê Học Viện Võ Bình Bàng trên bài danh thứ hai, lần trước Vũ Bình hội trên lấy hai chiều chi chênh lệch bại bởi xếp hàng thứ nhất, được xưng là "Vua Sư Tử" Tân Khắc lai.

"Hạnh ngộ, tên của ngươi ta cũng rất sớm đã nghe nói qua, mời đến",

Diệp Nhiên cùng hần tính lễ tiết địa nắm tay, nhưng trong lòng cảm thấy buồn bực.

Tam giáp Học Viện người của Võ Bình Bàng trên vật không có chỗ nào mà không phải là mắt cao hơn đỉnh người, vô luận là Học Viện trong đó hay là đệ tử trong đó đều thuộc về cạnh tranh quan hệ, lễ bỡ cùng thái độ quan hệ đều so với Hồng Diệp đỡ một ít, nhưng tuyệt cũng không khá hơn chút nào.

Về dưới mặt đất sào huyết thì Sa Lê Học Viện tự nhiên cũng sẽ không không đếm xỉa đến, trong lúc máu chốt người của Sa Lê Học Viện tìm đến chính mình ngược lại là có chút vi diệu.

Mạnh Kì cười nói: "Ta liền không vào, Diệp Nhiên, chúng ta là lần đầu gặp mặt, mạo muội muốn mời ít nhiều có chút đột ngột, nhưng bởi vì có chuyện quan trọng thương lượng, không thiếu được càn rỡ thô lỗ, ta đã tại mỹ thực phổ bao hết gian phòng, nếu như Diệp huynh nguyện ý kết giao bằng hữu không ngại giữa trưa cùng ta một chỗ a, đem vị tiểu cô nương này cũng mang lên a",

Hần hướng Phù Nhị Nhã vẫy vẫy tay.

Phù Nhị Nhã liếm liếm đầu lưỡi đôi mắt - trông mong mà nhìn Diệp Nhiên, so với việc trong nhà canh suông quả nước đương nhiên vẫn là giá cao tiệm com sơn trần hải vị khả năng hấp dẫn năng.

Diệp Nhiên buồn cười nói: "Được rồi, cung kính không bằng tuân mệnh",

So với việc lan tạ đường cái, mỹ thực phổ tại cấp bậc trên không thể nghi ngờ phải kém hơn một chút, nhưng Mạnh Kì bản thân cũng không phải cái gì đại Phú Đại Quý, lại là lần đầu tiên gặp mặt, đem mời khách địa điểm thiết lập tại nơi này đã là cao quy cách.

Diệp Nhiên cùng Mạnh Kì đến thời điểm tiệm com trong gian phòng đã ngồi lên một người, hần đầu đầy tóc vàng, thân hình cao lớn, toàn thân đều tràn đầy dương cương chi khí.

"Giới thiệu một ít, vị này chính là Tân Khắc lai, trường học của chúng ta Vũ Bình đệ nhất nhân",

"Vị này chính là Diệp Nhiên, Thái Đình Học Viện giáo quan",

"Còn có vị này.Ặc. . . Diệp huynh, nàng tên gọi là gì?",

Mạnh Kì gãi gãi đầu, trên đường vào xem lấy cùng Diệp Nhiên hàn huyên, làm cho yên lặng tiểu cô nương quên mất.

Diệp Nhiên cười nói: "Nàng gọi Phù Nhị Nhã, Nhị Đại Thần tộc, ta là nàng thần tuyển giả",

Phù Nhị Nhã ngẩng đầu lên về mặt kiêu ngạo cùng đắc ý.

Tân Khắc lai cùng Mạnh Kì không khỏi kinh ngạc, cùng Diệp Nhiên hàn huyên ngồi xuống thì không khỏi nhìn nhiều Phù Nhị Nhã vài lần.

Diệp Nhiên cũng đặc biệt ở lâu ý Tân Khắc lai, tại Sa Lê Học Viện Võ Bình Bàng xếp hàng thứ nhất thanh niên cùng Hồ Bí ngược lại là hơi có chút tương tự, hai người một cái ngoại hiệu "Vua Sư Tử", một cái ngoại hiệu "Bạch Hổ", về sau e rằng tránh không được có chút lo lắng.

Ở đây ngoại trừ bên ngoài Phù Nhị Nhã đều là nam tử, tính cách hào sảng, năng lực cạnh chen nói chút việc nhà liền quen thuộc, từ qua ba tuần, Mạnh Kì nói: "Diệp huynh, dưới mặt đất sào huyết sự tình ngươi nghe nói không?" .

Diệp Nhiên gật gật đầu đặt chén rượu xuống, hần biết trọng điểm tới.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Cánh ô-liu (hạ)

Chương 61: Cánh ô-liu (hạ)

"Dưới mặt đất sào huyết bí mật chắc hẳn Diệp huynh đã biết, chỗ đó cất giấu đại lượng thượng cổ binh khí, cụ thể số lượng ai cũng không biết, hiện tại Thần Điện, Hồng Diệp, thái đình còn có chúng ta lê bỏ đều đối với chỗ đó nhìn chăm chăm",

Mạnh Kỳ cho Diệp Nhiên thêm một chén rượu nói.

"Nhưng ta nghĩ trong đó còn có rất nhiều chuyện là Diệp huynh không biết",

"Ừ. . . Nói thí dụ như?", Diệp Nhiên hỏi.

Nhìn thoáng qua tóc vàng mắt xanh, cơ bắp sừng rồng kết Tân Khắc Lai, hấn trên mặt mang nụ cười thần nhiên, trong mắt cuồng dã tuy thu lại nhưng trên người cổ này khí chất lại liễm không đi, ngồi ở bên cạnh hấn Mạnh Kỳ đem so sánh ra càng giống là trợ thủ của hấn.

Mạnh Kỳ nói: "Nói thí dụ như không cùng người bất đồng thái độ, lần này Hồng Diệp Học Viện hội toàn lực cướp lấy trong sào huyết binh khí, Thái Đình Học Viện. . . Không rõ ràng lắm, mà Sa Lê Học Viện. . . Nói không chừng sẽ buông tha cho",

"Buông tha cho?", Diệp Nhiên lông mi giật giật.

Trong lời của hấn tựa hồ có thâm ý khác

Mạnh Kỳ đáng chất gật gật đầu: "Dưới mặt đất sào huyết thượng cổ binh khí cao thủ thành danh là chương mắt, nhưng đối với chúng ta tới nói lại là đề thăng chiến lực tuyệt hảo phương thức, xem đi, nếu như lần này Hồng Diệp một con tuyệt trần, vô luận là thái đình hay là lê bỏ kế tiếp cũng sẽ không sống khá giả",

Diệp Nhiên ngạc nhiên nói: "Hồng Diệp Học Viện có thể toàn lực cướp lấy trong sào huyết binh khí, các người vì cái gì không được?",

"Diệp huynh, người là Thái Đình Học Viện giáo quan, người có điều hành Võ Bình Bảng uy tín sao?", Mạnh Kỳ hỏi.

Diệp Nhiên lắc đầu, bỗng nhiên ý thức được cái gì.

Điều hành Võ Bình Bảng? Tại Thái Đình Học Viện chỉ có La Ninh có thể làm đạt được.

Nhưng đồng dạng có một chút người đối với La Ninh cũng không chịu phục, thí dụ như Ngải Lệ Toa (Alissa), Triệu Khải đám người.

Nhớ tới ngày đó Tôn Cửu Lôu để cho hấn cùng với Võ Bình Bảng trên cao thủ vị trí hảo quan hệ giới cáo Diệp Nhiên đột nhiên cảm giác được chính mình quên lãng cái gì.

"Ta không có", Diệp Nhiên thần nhiên nói, trên mặt lộ ra trầm tư thần sắc.

Mạnh Kỳ cười khổ nói: "Ta cùng tân Ca cũng không có, cho nên tại kế tiếp đối kháng bên trong không thiếu được hội rơi xuống hạ phong",

Thái đình, lê bỏ tình huống cùng Hồng Diệp Học Viện hoàn toàn bất đồng, trước cả hai nhìn địa cường đại, nhưng trên thực tế bên trong tình trạng rắc rối phức tạp, lực lượng phân tán.

Hồng Diệp Học Viện Vương Ly lại đoàn kết nhất trí, mũi nhọn đối ngoại.

"Hồng Diệp Học Viện Vương Ly sinh ra quý tộc, lại là Lô Duyên Hạc cùng Cao Thái Thanh đệ tử, cộng thêm cách làm người của hấn xử thế, tại Hồng Diệp trong hấn có uy tín tuyệt đối, Thần Điện người tuy không nghe từ cùng hấn nhưng có thể ấn ý hợp tác, lực lượng của bọn hấn là cường đại nhất",

"Các người thái đình La Ninh tại bên ngoài Võ Bình Bảng, thanh danh so sánh Vương Ly, Lâm Uyển bọn họ muốn không lớn lắm, nhưng năng trí kế siêu phàm, liền Võ Bình Bảng cùng Danh Nhân Đường cao thủ cũng đứng nằng hết sức kiêng kỵ, thái đình Vũ Bình cao thủ có một nửa đều nghe nằng, nhưng cùng nằng không đối phó người cũng không ít",

"Sa Lê Học Viện lại là liền nhân vật như La Ninh cũng không có, ả",

Diệp Nhiên nói: "Người cùng tân đại ca không phải là Võ Bình Bảng trên hạng nhất sao?",

Nói đến đây Mạnh Kỳ lại là tự giễu cười cười: "Diệp huynh, không sợ người chê cười, ta cùng tân Ca tuy có chút danh tiếng, nhưng so sánh Võ Bình Bảng trên còn lại tám người chênh lệch cũng không lớn, cộng thêm trung đẳng gia đình xuất thân. . . , muốn điều hành những ngừng người kia không thể nào",

Diệp Nhiên gật gật đầu, Bao Lưu Thành bên trong người thế nhưng là cực kỳ nhìn trướng cạnh cửa, nếu không phải nhưng lúc trước Hồng Diệp Học Viện võ khảo thí hấn cũng sẽ không như vậy công khai chén rượu đào thải.

"Không cần bao lâu Hồng Diệp Học Viện cao thủ nên tiến nhập dưới mặt đất sào huyết, La Ninh đội ngũ chắc hẳn cũng có thể ăn vào thịt, chính là chúng

ta. . . E rằng liền miệng súp cũng uống không được a",

Diệp Nhiên gật đầu nói: "Ta hiểu được, các ngươi là hi vọng chúng ta có thể liên thủ, như vậy trên mặt đất dưới trong sào huyệt không đến mức quá mức thua thiệt?",

Tân Khắc Lai giờ lên chén rượu cùng hân đưng một cái nói: "Diệp lão đệ, ngươi nói không sai, chúng ta tìm ngươi chính là hi vọng chúng ta có thể liên thủ hợp tác một lần, nói thực ra, ta cùng tiểu Mạnh chính là mẹ hân không phục, dựa vào cái gì chỗ tốt gì đều muốn cho Hồng Diệp cùng Thần Điện? Ta cùng tiểu Mạnh từ nhỏ là quan hệ mật thiết lớn lên, qua mệnh giao tình, luận văn luận võ đều gọi không hơn tuyệt đỉnh, nhưng từ trước đến nay cũng không làm rùa đen rút đầu, mặc kệ như thế nào lần này lần này vũng nước đục hai ta đều chuyển định rồi",

Hắn nói hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang, tâm trạng của Diệp Nhiên cũng nhận được bị nhiễm, cùng hắn đối ẩm một ly nói: "Nhận được các ngươi đề nghị, ta Diệp Nhiên tuy năng lực có hạn, nhưng dưới mặt đất sào huyệt cũng là thường xuyên qua lại, lần này nói cái gì cũng phải tiến, thỉnh",

Mạnh Kỳ cùng Tân Khắc Lai đại hỉ, lập tức uống rượu quá vui mừng, thẳng đến sắc trời đem muộn mới đi ra khỏi tiệm cơm.

Khó được gặp được Mạnh Kỳ cùng Tân Khắc Lai như vậy người trong đồng đạo, Diệp Nhiên uống có chút nhiều, nhưng còn có thể miễn cưỡng bảo trì thanh tỉnh.

Tân Khắc Lai cũng uống hơi nhiều, chỉ có Mạnh Kỳ khắc chế một chút, hắn đem Diệp Nhiên cùng Phù Nhị Nhã đưa lên xe ngựa mới đến trong quán ăn thấy Tân Khắc Lai đỡ xuất ra.

Gió đêm quét, dựa vào ở trên người Mạnh Kỳ Tân Khắc Lai nôn ọc xuất một ngụm tửu khí, lắm bảm nói: "Tiểu Mạnh, dưới mặt đất sào huyệt kỳ thật không có gì lớn, nhưng ta chính là không phục đám kia nói ngồi châm chọc hỗn đản, chúng ta bằng chính mình bản sự đi đến hôm nay, dựa vào cái gì để cho bọn họ xem thường? Dựa vào cái gì? Hả? Dựa vào cái gì?",

Hắn liền tiếp nói ba cái dựa vào cái gì, trong nội tâm tràn đầy phần hận.

Mạnh Kỳ nói: "Tân Ca, ta minh bạch, ta cũng không phục. Nhìn về mặt Diệp huynh cũng giống như chúng ta, lần này cùng hắn hợp tác chống lại Hồng Diệp chắc có lẽ không quá thiệt thòi",

Tân Khắc Lai lắc đầu cười khổ nói: "Chúng ta ba a. . . Đều là từ Hàn Môn, luận xuất thân hắn so với chúng ta còn không bằng đâu, ai, thực lực chênh lệch hay là cách xa a, nếu Vân tỷ chịu ra tay. . . Thật là tốt biết bao a",

"Tân Ca, Vân tỷ kia không màng danh lợi tính tình người cũng không phải không biết, nàng có ý nghĩ của nàng, coi như hết, chuyện của nam nhân chính mình khiêng là được rồi",

"Ha ha ha, nói hay lắm, chuyện của nam nhân nên chính mình khiêng",

. . .

Dưới mặt đất sào huyệt nhập khẩu, rải rác tiếng bước chân truyền đến.

Đang đang đánh bài trắng hân đứng lên, tay hân cánh tay giật giật, sau lưng Mãnh Hồ hình xăm cũng đi theo run rẩy.

Tới chính là một người thân mặc áo giáp màu đen thanh niên, trong tay hân cầm lấy một cây đại thương, hân so với thường nhân cao hơn một cái đầu, đứng ở nơi đó tự nhiên có một cỗ khí thế người khí thế.

Bên cạnh hân còn có một người dáng người cao to thanh niên, mày kiếm mắt sáng, khí vũ hiên ngang, không được hoàn mỹ chính là trên mặt có ba đạo dữ tợn vết sẹo.

Sau lưng bọn họ còn có hai người, ăn mặc áo khoác, đem cả người đều che ở bên trong, mang trên mặt thiết cái chụp.

Tất Ma Bì Khâu, tại đột nhiên.

Mất lạnh ngồi ở dài mảnh bên cạnh bàn Hồ Bì liếc một cái liền nhận ra kia hai người thanh niên thân phận.

"Con đường này bị chúng ta nhận thầu, muốn đi qua trao hai mươi mai kim tệ", sau lưng có Mãnh Hồ hình xăm trắng hân có chút khí thế mà đem đại thủ ngã vào Tất Ma Bì Khâu trước người.

Tất Ma Bì Khâu mặt không biểu tình, nói: "Chúng ta cho ngươi, ngươi dám có muốn không?",

Phía sau thân mặc áo khoác nam tử chậm rãi ngẩng đầu, nhìn thoáng qua hoa văn Mãnh Hồ trắng hân, chỉ là mục quang giao thoa trong tích tắc trắng hân liền kinh ngạc địa rút lui một bước.

Tất Ma Bì Khâu bốn người thẳng đi qua bên cạnh của hân, độc nhãn đưa tay muốn ngăn lại bốn người, nhưng chỉ là khóe mắt quét nhìn phớt đến kia hai cái ăn mặc áo khoác nam tử tay liền rũ xuống, ưỡn nghiêm mặt cười nói: "Là ngài. . . Ha ha, mời đến, mời đến",

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Cao thủ tụ tập kết

Chương 62: Cao thủ tụ tập kết

Lôi Thần Điện Tất Ma Bi Khâu cùng Vũ Anh Điện tại đột nhiên tiến nhập Tất Ma Bi Khâu, thu hoạch thượng cổ bảo đao một chuỗi. . .

Tin tức lập tức liền truyền đến Thái Đình Học Viện cùng Sa Lê Học Viện, Diệp Nhiên cũng đón đến thông báo sáng sớm liền chạy tới thái đình.

"Tiểu Diệp, Thần Điện sớm hành động",

Tôn Cửu Lâu cùng Miêu Miêu lão sư sớm đã đang làm việc phòng chờ đợi hấn.

Cùng bọn họ cùng một chỗ còn có một cái người, Ngải Lệ Toa (Alissa).

Đối với Ngải Lệ Toa (Alissa) đến Diệp Nhiên có chút ngoài ý muốn, nàng nhìn hướng chính mình là trong mắt như cũ nóng bỏng, nhưng trên đại thể đã khôi phục lý trí.

Diệp Nhiên xông nàng gật gật đầu lôi ra cái ghế ngồi xuống nói: "Ta đã nghe nói, chúng ta cũng phải sớm hành động sao?",

Tôn Cửu Lâu nói: "E rằng không thể không như thế a",

Diệp Nhiên nói: "Vậy ta lập tức sẽ lên đường, những người khác đều chuẩn bị xong chưa?",

"Những người khác. . .", Tôn Cửu Lâu sắc mặt trở nên làm khó.

"Tiểu Diệp, không có những người khác, chỉ có người cùng Ngải Lệ Toa (Alissa) hai người",

"Hả?",

Diệp Nhiên không khỏi nhướng mày, Hồng Diệp Học Viện dốc toàn bộ lực lượng, Thần Điện cũng xuất động đại lượng đội ngũ, đến phiên thái đình thời điểm cũng chỉ có mình và Ngải Lệ Toa (Alissa) hai người?

Tôn Cửu Lâu có chút bất đắc dĩ nói: "Dưới mặt đất sao huyết sự việc liên quan trọng đại, người biết vốn cũng không nhiều, chỉ có Võ Bình Bảng cùng người của Danh Nhân Đường có tư cách tham dự, nhưng Vũ Bình trên nhân đại nhiều đều nghe La Ninh, mặc dù có người không đứng ở La Ninh kia một bên. . .",

Hấn lôi còn chưa dứt, nhưng ý tứ đã rất rõ ràng, Vũ Bình trên cao thủ không phục La Ninh tự nhiên có chi, thế nhưng không có nghĩa là bọn họ liền nguyện ý đi theo Diệp Nhiên.

Nói cho cùng Diệp Nhiên tại Thái Đình Học Viện bất quá có một giáo quan hư chức, như thật đúng luận thực lực e rằng liền Ngải Lệ Toa (Alissa) cũng so ra kém, chân chính đối với hấn tâm phục khẩu phục người không có mấy người.

"Hai cái liền hai cái a, ta hiện tại sẽ lên đường",

Diệp Nhiên đứng người lên.

"Tiểu Diệp, đừng nóng vội, ăn cơm trưa lại đi",

"Không được, tiền bối, ta đi trước",

Nói qua trở lại phòng làm việc của mình thay đổi quân trang đi xuống lầu, Ngải Lệ Toa (Alissa) yên lặng cùng sau lưng hấn, Diệp Nhiên lông mi gật gật, quay đầu lại ý vị thâm trường địa nhìn nàng một cái.

Ngải Lệ Toa (Alissa) hai tay cầm ở trong túi quần, cười nói: "Giáo quan, đừng hiểu lầm, ta không phải là muốn cùng ngươi, ta chỉ là đúng cái địa phương kia có hứng thú",

"Khanh khách, đối với ngươi, cũng có chút hứng thú", tiếp cận cái mũi của nàng hít hà, trên mặt có một chút say mê thần sắc.

Diệp Nhiên không để ý đến nàng, rất nhanh xuống lầu.

Một cái thân ảnh màu trắng đong đưa cây quạt sớm đã chờ đợi dưới lầu.

Ngài Lê Toa (Alissa) dán ghé vào lỗ tai hần thấp giọng nói: "Ta chán ghét đùa bỡn nhân tâm gia hỏa, ở cửa trường học chờ ngươi",

Diệp Nhiên gật gù đầu tiến lên phía trước.

La Ninh vẫn là kìa thân quý công tử trang phục, nàng đong đưa quạt xếp dịu dàng đi tới, Diệp Nhiên cảm thấy nàng nếu là chịu thay đổi nữ sinh y phục khẳng định cũng sẽ rất đẹp.

"Diệp Nhiên, lần thứ hai gặp mặt",

Diệp Nhiên gật gù đầu.

"Cao Thái Thanh lời tiên đoán cùng lời bình luận ngươi tựa hồ không có đề trong lòng, bằng không, tiến nhập thái đình ngày đầu tiên ngươi nên tìm ta",

Diệp Nhiên tự giễu mà cười nói: "Ta ngược lại là muốn tìm ngươi, thế nhưng có thể thay đổi gì sao? Có thể bên cạnh nửa cái Thái Đình Học Viện La Công Tử hội bởi vì một câu lời tiên đoán liên đới với ta tâm phục khẩu phục, từ đó đi theo làm tùy tùng đi theo ta?",

Nói đến đây thì La Ninh cũng cười.

Diệp Nhiên nói: "Từ xưa đến nay không có người nào là dựa vào dựa vào lời tiên đoán liền có thể được việc, ta không có cơm ăn thời điểm cũng không thấy Cao Thái Thanh lời tiên đoán có thể giúp ta cái gì, ta võ khảo thí bị cự tuyệt không minh bạch thời điểm cũng không thấy nàng thay ta nói câu nào, đối với nàng cái gọi là lời tiên đoán ta không dám không tin, cũng không dám quá tin, nhưng ta chân chính ý lại từ đầu đến cuối đều chỉ có này của mình hai tay "

Hắn nói không kiêu ngạo không siểm nịnh, âm vang hữu lực.

La Ninh trong nội tâm đối với hắn không khỏi xem trọng thêm vài phần, thoát nhìn hắn cũng không phải tứ chi phát triển, đầu óc ngu si vũ phu nha.

Nàng che miệng cười nói: "Không tin cũng không tin rồi, nói như vậy tuyệt hảo, ta cũng có Chiêm Tinh Sư lời tiên đoán, cho nên tới xem ngươi, ngươi cũng không tin cũng tốt, không nên bị loại vật này trói buộc",

Nàng lắc cây quạt nói: "Diệp Nhiên, chúc ngươi may mắn",

"Ừ... ",

Diệp Nhiên nhìn nhìn bóng lưng của nàng, có mấy lời muốn hỏi cuối cùng không hỏi xuất khẩu.

Ra cửa trường Diệp Nhiên đi mua một cái laptop vũ khí hộp, một ít lương khô cùng nước liền thẳng đến dưới mặt đất sào huyệt đi.

Bọn họ đến thời điểm Hồng Diệp Học Viện đã có một nhóm người dẫn đầu đến, đầu lĩnh chính là một cái hai mắt âm mưu thanh niên, hần thon dài thân thể phủ lấy hắc sắc áo da, trên chân đạp trên đại ủng da từ.

Một cái trên lưng cắm loan đao thanh niên cùng sau lưng hắn về mặt nịnh nọt về.

Ngoại trừ hai người bọn họ ngoại còn có mấy khuôn mặt quen thuộc, Đệ Lục Thiên Thần Điện Mễ Phi liền là một cái trong số đó, một nhóm tổng cộng chín người, mỗi người đều trang bị tinh xảo, Khí Kinh cường đại.

Ánh mắt âm mưu thanh niên quay đầu thấy được Diệp Nhiên cùng Ngài Lê Toa (Alissa) ngực huy hiệu trường, khóe miệng lộ ra khinh miệt cười.

"Thái Đình Học Viện đồng học, chúng ta không cầu các ngươi như thế này có thể giúp đỡ được gì, thỉnh hai vị không muốn kéo chúng ta chân sau",

Hắn đem Lưỡi Lê cắm vào giày bên trong, vỗ vỗ bắp chân đi vào trong sào huyệt, người đứng phía sau cũng cùng sau lưng hắn, nhìn về phía Diệp Nhiên cùng Ngài Lê Toa (Alissa) thì bọn họ đều mang theo một loại bẩm sinh cảm giác về sự ưu việt.

Đổi lại ngân sắc áo giáp Mễ Phi cũng trở về đầu khinh miệt nhìn hai người liếc một cái.

Diệp Nhiên cùng Ngài Lê Toa (Alissa) đều thờ ơ, đợi bọn họ tất cả đều tiến nhập sào huyệt thì Hậu Hồ bí mới đi lên thấp giọng nói: "Vừa rồi kìa cái chính là Độc Xà Lão Cửu, chó săn Vương Ngao Nhiên chủ tử",

Diệp Nhiên gật gù đầu nói: "Đoán được",

Hồng Diệp Học Viện Độc Xà Lão Cửu Đỗ Vũ, hần vốn là thanh danh bên ngoài, cộng thêm kia rõ ràng mắt tam giác, âm mưu ánh mắt, mặc dù là lần đầu

tiền gặp mặt nhưng Diệp Nhiên liếc một cái liền có thể nhìn ra thân phận của hắn.

"Tuy bài danh thứ chín, nhưng trên người hắn khí tức so với Vương Ngạo Nhiên nguy hiểm hơn", Diệp Nhiên nói.

Hồ Bí cười nói: "Nếu không có điểm năng lực Vương Ngạo Nhiên cũng không thể phục hắn, Hồng Diệp Học Viện Vô Bình Bảng trên không người nào không phải mất cao hơn đỉnh người? Cũng nói Vương Ngạo Nhiên là chó săn, nhưng chó săn ngoại trừ Đổ Vũ sẽ không phục qua những người khác, liền Vương Ly cũng không được",

Hắn lúc nói chuyện liếc qua Ngải Lệ Toa (Alissa), trong nội tâm cảm thấy ngoài ý muốn.

khác người nữ hài làm sao có thể cùng Diệp Nhiên cùng một chỗ? Còn có trong mắt nàng cổ này nóng bỏng, hắn đã thật lâu không có nhìn thấy qua nàng ánh mắt như vậy.

Càng kỳ dị chính là nàng cư nhiên đối với Đổ Vũ khiêu khích thờ ơ, cô bé này tựa hồ cùng mình trong ấn tượng có khác biệt rất lớn.

Diệp Nhiên gật đầu nói: "Tại sao là hắn dẫn đội? Vương Ly cùng Lâm Uyển cũng không thấy người, Hồng Diệp Học Viện tạm thời biến trận sao?",

Hồ Bí khoát tay: "Ta cũng không biết, bất quá xem ra là như vậy, Tắt Ma Bí Khâu cùng tại đột nhiên đã tiến nhập trong sào huyệt, bọn họ đều dẫn theo thức ăn nước uống, xem bộ dáng là lớn hơn làm một cuộc",

Trong nội tâm cảm thấy có chút buồn cười, so với việc võ trang đầy đủ Hồng Diệp Học Viện mọi người hai người kia quả thật như một dân chạy nạn đồng dạng

Diệp Nhiên gật gật đầu, cùng Ngải Lệ Toa (Alissa) hai người tùy ý địa ngồi ở một bên.

"Các người không vào?", Hồ Bí ngoài ý muốn nói.

"Tiến vào", Diệp Nhiên nói: "Nhưng còn phải đợi hai người",

Hôm nay trở về đã chậm, xin lỗi, hiện tại bổ sung

→Câu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Xuất thủ

Chương 63: Xuất thủ

Diệp Nhiên người của chờ đợi tự nhiên là Mạnh Kỳ cùng Tân Khắc Lai, nhưng ra ngoài ý định sự tình, sau một lát đến dưới mặt đất sào huyệt lại là ba người.

Mạnh Kỳ cùng Tân Khắc Lai đi ở phía sau, đi ở phía trước lại là một cô thiếu nữ, ăn mặc ngân bạch sắc chiến đấu phục, thật dài đầu kéo ở phía sau, môi hồng răng trắng, ôn uyển như ngọc, làm cho người ta vừa thấy liền cảm thấy như tắm gió xuân.

"Vân Mộng",

Thấy được người thiếu nữ kia là Diệp Nhiên bận rộn đứng người lên tiến lên phía trước, hắn vươn tay muốn kéo ở nàng, nhưng dừng một chút lại rút trở về.

Vân Mộng cười cười, mang trên mặt ửng đỏ.

Đằng sau Tân Khắc Lai hàm chứa ghen tuông nhìn hai người liếc một cái.

"Vân Mộng, sao người lại tới đây? Mấy ngày nay ta vẫn muốn đi tìm người",

"Ta cũng là", Vân Mộng lời kéo tay của hắn đi đến một bên, Diệp Nhiên thủ chương đầu tiên là cứng đờ, sau đó cảm nhận được tay nàng ấm áp,

trong nội tâm không khỏi có chút khẩn trương, nhưng không nỡ bỏ nàng buông ra.

"Diệp Nhiên, ta nghĩ chính mệnh hỏi ngươi một câu, nhất định phải tiến nhập sao?",

Nàng nói trịnh trọng, một mực điều tiết lấy tâm tính Diệp Nhiên cũng trở nên nghiêm túc.

"Vân Mộng, chuyện này rất nghiêm trọng sao?",

Vân Mộng lắc đầu, khẽ cười nói: "Diệp Nhiên, dưới mặt đất sào huyết có được thượng cô lợi khí sự tình đã sớm không phải là bí mật gì, chỉ là rất nhiều người đều cho rằng đó là tin đồn thất thiệt tin đồn, nhưng lần này bất đồng, lần này hành động khắp nơi đều lộ ra kỳ quái, nên người tới đến nay không có tới, không nên tới người lại đều đã tới",

Diệp Nhiên chăm chú gật gật đầu.

"Vân Mộng, hành động lần này ta cũng có rất nhiều nghi chỗ không rõ, nhưng ta vô pháp chối từ",

Tại Thái Đình Học Viện nhậm chức cho hần cải biến vận mạng bắt đầu, Tôn Cửu Lô, Thái Đình Học Viện đối với hần có tái tạo chi ân, mà bây giờ chính là hần báo ân thời điểm.

Lần này qua đi hần có thể đủ danh chính ngôn thuận trở thành Thái Đình Học Viện một thành viên, hần tại thái đình địa vị mới có thể ổn định.

"Vân Mộng, lần này ta không thể không đi, tiếp qua không lâu sau ta liền có thể mang theo Phù Nhị Nhã rời đi bôn ngoi phố, vượt qua chúng ta cho tới nay mộng tưởng sinh hoạt, ta không thể ở thời điểm này xuất sai lầm",

"Ngươi không cần lo lắng, dưới mặt đất sào huyết ta đã sớm quen thuộc thấu, ta sẽ trở lại, Vân Mộng, chờ ta trở lại",

Hần quay đầu, bỗng nhiên trên mặt nhưng dâng lên một mảnh hồng sắc, còn dư lại lời muốn nói lại như thế nào cũng nói không nên lời.

Vân Mộng cười nói: "Ta không đợi ngươi, Diệp Nhiên",

Diệp Nhiên trong mắt không khỏi hiện lên một tia kinh ngạc, Vân Mộng lập tức che miệng cười nói: "Ta cùng với ngươi tiến vào",

Không đợi Diệp Nhiên cự tuyệt nàng liền đuổi ra mảnh khảnh ngón tay đặt ở hần bên môi nói: "Ta muốn cùng với ngươi, Diệp Nhiên",

Nhàn nhạt hương thơm truyền vào hơi thở, nhìn nhìn nàng ôn nhu nhưng ánh mắt kiên định, Diệp Nhiên gật gật đầu, sắc mặt đỏ lên.

"Tân Ca, chớ ăn dấm chua, Vân tỷ có thể tới đã không tệ", đi ở phía sau Mạnh Kỳ thấp giọng nói.

Tân Khắc Lai khẽ nói: "Chớ nói nhảm, ai ghen?",

Diệp Nhiên cùng Vân Mộng hai người sửa sang lại một chút hành trang, đem đồ ăn, y phục cùng dự phòng binh khí bỏ vào trong bọc, theo thường lệ nộp "Qua đường phí" liền vào nhập sào huyết.

Ngồi ở dài mảnh sau cái bàn Hồ Bí nâng má nhìn thoáng qua Vân Mộng bóng lưng, trong mắt không khỏi lộ ra trầm tư

Nòng đậm Huyết Tinh Khí từ dưới đất sào huyết ở trong truyền đến, Diệp Nhiên mấy người vừa bước vào sào huyết ở trong chỉ nghe thấy kịch liệt tranh đấu thanh âm, trong đó xen lẫn không lồ quái vật gào thét cùng người gầm lên.

Kim loại va chạm không ngừng bên tai, Diệp Nhiên hơi thở trong đó đều là tanh mặt thật khí tức.

Sào huyết tầng thứ nhất chính giữa, Hồng Diệp Học Viện cùng Thần Điện người đã chia làm ba tổ, một tổ lấy Tát Ma Bi Khâu vị, cầm trường thương cùng tẩm chắn dựng ở nguy dưới tường, một tổ lấy Đỗ Vũ vị, tay cầm lưỡi đao Trường Bình, trùng kích chém giết, tiến thoái có theo.

Cuối cùng một tổ thì đứng ở hai tổ chính giữa, tại Tát Ma Bi Khâu đám người yểm hộ phía dưới dùng thuật pháp công kích, này một tổ không có ai đầu lĩnh, đều xem các chiến sĩ tự do làm ăn.

Trừ đó ra còn có hai người thân mặc áo khoác nam tử, bọn họ vẫn không nhúc nhích đứng ở nơi đó, ngẫu nhiên có không biết sống chết khổng lồ quái vật đánh về phía chúng thì cũng sẽ ở không trung đứt gãy thành mấy đoạn, bọn họ chiến lực tựa hồ Pisa ma sư cùng tại đột nhiên cao hơn nhiều lắm.

Rậm rạp chằng chịt khổng lồ Tích Dịch, chuột mập cùng Thực Kim Nghi từ bốn phương tám hướng vọt tới, tươi sống Huyết Thứ kích lấy chúng cuồng tính, mặc dù phía trước là tử vong chúng cũng liều lĩnh điên cuồng đánh về phía đám kia đứng ở chúng trên lãnh địa Nhân Tộc.

"Hừ, súc sinh",

Đứng ở Tát Ma Bi Khâu bên cạnh áo khoác nam tử đuổi ra ngón tay một chút, không trung hai cái khổng lồ Tích Dịch đã bị một cổ Khí Kinh trên không xoắn thành thịt nát, máu tươi cùng phần còn lại của chân tay đã bị cụt tại phong vang bên trong tứ tán ra, các học sinh nhao nhao biến sắc.

Luận thực lực bọn họ so với cảm thấy đại đa số mạo hiểm giả cao hơn một bậc, nhưng tâm tính trên lại không phương pháp cùng vết đao thè lưỡi ra liếm

huyết mạo hiểm giả so sánh.

Diệp Nhiên đám người tiến nhập thì thấy chính là một màn này, khắp nơi đều có khổng lồ quái vật thi thể, ngày xưa để cho đám người mạo hiểm nghe tin đã sợ mất mật khổng lồ Tích Dịch, Thực Kim Nghi, chuột mập tại một ít người vây quét dưới đã thi hài khắp nơi, máu chảy thành sông.

Mạnh Kỳ cùng Tân Khắc Lai sắc mặt cũng là biến đổi, chỉ có Ngải Lệ Toa (Alissa) trong mắt trở nên càng thêm nóng bỏng, rút ra trong tay áo đoản đao thì đốt ngón tay đều cảm ken kết rung động.

"Chư vị, cẩn thận rồi",

Hắn còn chưa nói xong một cái nửa người lớn nhỏ Thực Kim Nghi liền từ trong đất bùn bỗng nhiên chui ra, tê mình một tiếng đánh về phía Vân Mộng, nó to lớn khổng lồ người, diện mục dữ tợn, hung ác đánh giết để cho mấy người tất cả giật mình, chỉ có Diệp Nhiên phản ứng kịp, vung tay một đao bổ về phía Cự Kiến đầu lâu.

Nhưng hắn đao còn không có đao một đạo dòng nhỏ liền từ sau lưng đột nhiên bắn ra, "Xùy~~" một tiếng, thủy lưu hóa kiếm cứng rắn đâm vào Thực Kim Nghi cứng rắn thể xác bên trong, theo hắn sau lưng vỡ cứng bên trong bắn ra, một đạo máu tươi kích xạ, Thực Kim Nghi thảm thiết tê mình một tiếng rớt xuống, run rẩy thân thể không động dậy được nữa.

Sau lưng Vân Mộng rút tay về chỉ, thu hồi thủy lưu, khi nào giọt nước tại nàng trong đó quanh quẩn.

Diệp Nhiên có chút ít kinh ngạc quay đầu lại.

"Vân Mộng, ngươi",

"Như thế nào, đã cho ta là chỉ sợ đọc sách viết chữ tiểu thư khuê các sao?", Vân Mộng cười nói.

Diệp Nhiên gật gật đầu, tự giễu địa cười cười.

Cái gọi là chân nhân bất lộ tướng đại khái là như thế a.

Hắn thật sự cho rằng Vân Mộng chỉ là nuôi dưỡng tại khuê phòng nhà giàu thiên kim nha.

Phía trước Đỗ Vũ xem chiến cuộc là thấy vừa vặn là Vân Mộng xuất thủ một màn kia, thủ pháp của nàng gọn gàng lại giết tổn thương lực to lớn, hắn không khỏi nhìn nhiều nàng vài lần, nhưng lập tức tam giác ánh mắt lộ ra hồ nghi thần sắc.

"Lão Bát, yểm hộ ta",

"Biết, đại ca",

Vương Ngạo Nhiên tay trái kim lung (vác) Đại Khảm Đao, tay phải cho ăn... Độc muỗi bạc, một đường giết đem qua.

Đỗ Vũ một cước đá văng ra đã bị Lưỡi Lê đâm đầy người lỗ thủng khổng lồ Tích Dịch, tại Vương Ngạo Nhiên bảo vệ dưới trái chém phải bổ mở một đường máu lại rồi đi Hồng Diệp Học Viện cùng Thần Điện đội ngũ đi đến Diệp Nhiên đám người trước mặt.

Hắn xoa xoa Lưỡi Lê, âm mưu hai mắt đảo qua Diệp Nhiên mấy người, cuối cùng dừng lại ở trên người Vân Mộng.

"Tam tiểu thư", Đỗ Vũ xoa xoa đôi bàn tay tâm máu tươi nói: "Đến đội ngũ của chúng ta trong a, lấy thân phận của ngươi không nên cùng bọn họ xen lẫn trong một chỗ",

...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Lam kiến

Chương 64: Lam kiến

Đỗ Vũ đối với Vân Mộng là lễ phép muốn mời, đối với Diệp Nhiên đám người thì là trắng trợn miệt thị, Diệp Nhiên ngược lại là không hề động phần nộ, nhưng sau lưng Tần Khắc Lai lại giận tím mặt, hừ lạnh một tiếng đi lên trước, trên mặt tu đều dửng. Thấy được

Vân Mộng phất phất tay ý bảo hẳn không nên động phần nộ, nói: "Đỗ Vũ, Đỗ gia cùng Vân gia là thế giao, người ta hiểu rõ, hà tất ở trước mặt ta đùa bỡn thù đoạn?",

Vân gia cùng Đỗ gia tại trên phương diện làm ăn có nhiều vướng lại, Vân Mộng cùng Đỗ Vũ tiếp xúc không nhiều lắm, nhưng đối với người này hay là hiểu rõ.

Tại Hồng Diệp Học Viện Võ Bình Bàng trên bài danh thứ chín, nhưng luận uy tín cũng không thấp hơn xếp hàng thứ nhất Vương Ly, như vậy uy tín cũng không phải một cái chỉ biết khiêu khích mà bất động lõi kéo nhân tâm vũ phu có thể làm được.

Tính cách của hắn từ "Độc xà" danh xưng trên liền có thể nhìn ra đầu mối, giới về ẩn nhẫn, không ra tay thì thôi, vừa ra tay đã đưa mệnh.

Lúc hắn chủ động khiêu khích một người thời điểm trong nội tâm tất có mưu đồ.

Đỗ Vũ nói: "Tam tiểu thư, ta muốn mời người là xuất phát từ chân tâm",

"Nhưng đối với bọn họ khiêu khích lại dụng tâm kín đáo",

Đỗ Vũ âm trầm cười cười, không có phủ nhận lời của hắn.

"Bấm đi thôi, người không nhằm vào Diệp Nhiên ta cũng sẽ không làm khó người",

Nàng chỉ nói nửa câu.

Đỗ Vũ tự nhiên biết những lời này một cái khác tầng ý tứ, nếu như nhằm vào Diệp Nhiên, kia lấy được cũng chỉ có Vân gia Tam tiểu thư trả thù.

"Rất tiếc nuôi, Tam tiểu thư",

Đỗ Vũ không cần phải nhiều lời nữa, quay người cùng Vương Ngạo Nhiên hai người một lần nữa giết trở lại Hồng Diệp Học Viện trong đội ngũ.

"Đại ca, cô nàng này là ai a? Như vậy không nể mặt người", Vương Ngạo Nhiên rất là kỳ lạ, theo hắn đã lâu như vậy, có thể khiến hắn kinh ngạc người thật đúng là không nhiều lắm.

Đỗ Vũ một đao đem đánh tới Thực Kim Nghĩ đâm thủng, nói: "Vân gia Tam tiểu thư, Sa Lê Học Viện, Vân Mộng",

Vương Ngạo Nhiên nói: "Ồ, chưa nghe nói qua, hạng người vô danh?",

"Hừ, nông cạn, người cũng chỉ biết Đạo Vương cách... này loại chiếm hãm câu không sót thì nổi danh hạng người sao?",

Vương Ngạo Nhiên gượng cười hai tiếng không dám phản bác.

"Lão Bát, người muốn là muốn thực lăn lộn xuất điểm danh nhà tầm mắt thì không muốn cực hạn tại cái Võ Bình Bàng trên gì, kia đều là trẻ con từ qua mọi nhà đồ vật",

"Biết, đại ca",

Hai người một đường giết đến Tát Ma Bi Khâu bên cạnh, Đỗ Vũ đi đến thân mặc áo khoác nam tử bên người, gần sát hắn rủ tai vài câu, ăn mặc áo khoác nam tử gật gật đầu, phất phất tay, Đỗ Vũ cùng Vương Ngạo Nhiên liền một lần nữa trở lại trong đội nhóm.

Đây hết thấy tự nhiên đều tại Diệp Nhiên đám người trong mắt.

Trong lòng của hắn không khỏi cảm thấy kỳ quái, Hồng Diệp Học Viện đội ngũ như thế nào như thế kỳ quái? Xem tình hình kia hai người thân mặc áo khoác nam tử mới thật sự là người cầm đầu.

Thực lực của bọn hắn cũng Pisa mà sư đám người mạnh hơn nhiều lắm.

Vân Mộng nói khẽ: "Diệp Nhiên, chúng ta làm như thế nào",

Nếu bàn về thực lực cùng uy tín, nàng mới là nơi này cực kỳ có chỉ huy tư cách, nhưng nàng hỏi ra một câu này liền khiến cho được Diệp Nhiên địa vị tự nhiên địa nước lên thì thuyền lên.

Diệp Nhiên tự nhiên biết dụng ý của nàng, trong nội tâm cảm kích.

"Ngài Lê Toa (Alissa), tân huynh, ba người chúng ta cấu thành cơ giác, Tiểu Mạnh cùng Vân Mộng ở bên trong, chúng ta đi mặt phải thông đạo",

Ngài Lệ Toa (Alissa), Tân Khắc Lai cùng mình đều là chiến sĩ hình, Ngài Lệ Toa (Alissa) là độ hình, Tân Khắc Lai là hệ sức mạnh, mà chính mình các hạng năng lực tương đối cân đối, bởi vậy hẳn đương nhiên không cho đi ở đằng trước đầu, Ngài Lệ Toa (Alissa) cùng Tân Khắc Lai thì ở vào phía sau hẳn hai bên trái phải.

Mạnh Kỳ cùng Vân Mộng am hiểu hơn thuật pháp, bởi vậy ở vào tam giác trung tâm.

"Ngài Lệ Toa (Alissa), tân huynh, bên cạnh phòng ngự giao cho các người, Tiểu Mạnh hiệp trợ Ngài Lệ Toa (Alissa) phòng ngự, Vân Mộng, giúp ta mở đường",

"Biết",

Người mặc áo giáp Tân Khắc Lai khiêng chiến chùy dường như một tòa cột điện bằng sắt.

"Ngài Lệ Toa (Alissa), vô luận như thế nào cũng không muốn thoát ly đội ngũ",

Năm người hợp tác cùng một mình hành động hoàn toàn bất đồng, lẫn nhau thành cơ giác tiểu trận nếu là ổn định, mấy người lực lượng liền cũng có thể đạt được tốt nhất làm ăn, kia cũng không phải đơn giản một thêm một bằng với hai hiệu quả, mà là chất phi thăng.

Nhưng một khi mất đi một góc, những người kia lực lượng sẽ lập tức giảm bớt đi nhiều.

Tại Diệp Nhiên an bài bên trong Ái Lệ Tư (Alice) chính là trọng yếu một góc.

"Ta tận lực", Ngài Lệ Toa (Alissa) hai tay giờ cao đao, thấp giọng cười nói.

Diệp Nhiên gật đầu, trong tay áo một đao một kiếm thò ra, lực quan toàn thân, vững bước về phía trước.

Một cái Cự Kiến cùng một cái khổng lồ rần rổ gào thét một tiếng đánh tới, trong tay hắn lưỡi đao lóe lên Tích Dịch liền trên không trung cắt thành hai đoạn, đoàn kiếm cũng đâm vào Cự Kiến trong cơ thể, Diệp Nhiên vùng tay đem nó vứt ra ngoài.

"Híz-khà zz Hí-zzz",

Cắt thành hai đoạn Tích Dịch hung tính không giảm chút nào, lại kéo lấy máu chảy không chỉ một nửa thân hình lẫn nửa đánh tới.

Bị một kiếm xuyên qua đầu Cự Kiến cũng không có đau đã chết, trong miệng xuất tiếng kêu thảm thiết lẫn nửa đánh tới.

Đằng sau Vân Mộng thủ chương phát một cái hai đao thanh lưu liền đem chúng quét ra ngoài.

Diệp Nhiên một khắc liên tục đi thẳng về phía trước, sau lưng không ngừng truyền đến hoặc nặng nề hoặc lợi hại thanh âm, Tân Khắc Lai chiến chùy huy vũ Hồ Hồ Sinh Phong, trên người Khí Kinh lại càng là mang theo không ai bì nổi bá đạo, phạm là tiến gần cử hành quái vật cũng bị hắn nện nhào nhọt, huyết nhục văng tung tóe, cảnh tượng thảm thiết.

Ngài Lệ Toa (Alissa) thì gọn gàng, nàng là điều khắc nghệ thuật gia đình sinh ra, đối với người thể cùng các loại động vật thân thể rõ như lòng bàn tay, biết kia cái bộ vị trí mạng, kia cái bộ vị có thể khiến cho Zombie năng lực hành động, bởi vậy không có xuất một đao đều cực kỳ đơn giản hữu hiệu, mặc dù bất tri chết những cái kia khổng lồ sinh vật cũng tất nhiên mất đi năng lực hành động.

Cơ giác ở trong Vân Mộng Thủy hệ thuật pháp cùng Mạnh Kỳ Khí Kinh phụ trợ tam phương, mấy người không uống phí khí lực gì phải dựa vào tới gần Hồng Diệp Học Viện đội ngũ.

Diệp Nhiên như cũ làm gì chắc đó, thận trọng từng bước, những cái này cử hành quái vật hình thể so với trước càng lớn, sinh mệnh lực càng mạnh, tính cách cũng càng thêm cuồng bạo.

Phía trước Tích Dịch, sóc cùng Cự Kiến càng thêm dày đặc.

Hồng Diệp Học Viện ba chi đội ngũ từ đầu đến cuối dường như đều tại chỗ cũ, chỉ là thi thể trên đất càng nhiều, Cự Kiến cùng sóc thi thể đã xếp lại.

"Chúng ta đi tầng thứ hai",

"Nhìn, lam sắc con kiến",

Một cái ngạc nhiên thanh âm bỗng nhiên từ Hồng Diệp Học Viện trong đội ngũ vang lên, một tiếng này la hét lập tức hấp dẫn tuyệt đại đa số mục quang.

Bên trái dày đặc quái vật bên trong một chút lam sắc nặng nề phù phù, khi thì bị đằng sau Cự Kiến đạp xuống đi, khi thì lại ra sức ló đầu ra.

Hình thể của nó so với tầm thường Cự Kiến lớn hơn gần gấp đôi, màu thủy lam vỏ ngoài có một loại kỳ dị mỹ cảm, nhưng phối hợp kia con kiến hình thân hình rồi lại không nói ra được đáng sợ.

Đây là biến dị quái vật sao?

Hồng Diệp Học Viện các học sinh giết càng thêm tính lên, bọn họ chính là vì biến dị quái vật mà đến, nhưng trong sào huyệt biến dị quái vật cực nhỏ, đã tiến nhập đã nửa ngày mới phát hiện này một cái.

"Lão Bát, yểm hộ ta",

"Biết, đại ca",

Đỗ Vũ thân thể một lướt liền tại Vương Ngạo Nhiên yểm hộ dưới xông về trước.

Chính giữa Mễ Phi mấy người cũng nhanh đánh lên đi qua.

Diệp Nhiên đám người tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua này biến dị lam kiến, thay đổi bộ pháp làm gì chắc đó hướng lam kiến đánh tới, loại này đấu pháp an toàn thì an toàn, nhưng độ không thể nghi ngờ chậm rất nhiều, mắt thấy Đỗ Vũ đám người cự ly kia lam kiến còn có không được 10m xa, sau lưng Ngải Lệ Toa (Alissa) cười nhẹ cười cười đột nhiên nhảy lên.

"Ngải Lệ Toa (Alissa)",

Diệp Nhiên trong nội tâm cả kinh.

Quay đầu lại thì chỉ nhìn thấy thân ảnh của nàng lướt qua đỉnh đầu, mà Vân Mộng bên cạnh lập tức xuất hiện ghê trống.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Linh Vũ, Lưu Hoa Chi Cung

Chương 65: Linh Vũ, Lưu Hoa Chi Cung

"Đừng hoảng hốt, nơi này do ta bổ sung",

Vân Mộng vừa bấm quyết té ra một mảnh óng ánh màn nước, Ngải Lệ Toa (Alissa) lưu lại ghê trống lập tức bị bổ sung đầy đủ.

Mà lúc này không trung Ngải Lệ Toa (Alissa) chỉ là hai cái nhấp nhô cũng đã vượt qua Mễ Phi đám người, cánh tay hất lên điều khắc Tiểu Dao liên "Đỉnh" một tiếng đỉnh tại lam kiến cứng rắn kiến xác, kiến xác cứng rắn, điều khắc Tiểu Dao chỉ ở kiến trên lưng lưu lại cực kỳ bé nhỏ điểm trắng đã bị đánh bay.

"Lão Bát, nhanh",

Mắt thấy Ngải Lệ Toa (Alissa) đã như mũi tên rời cung bắn vào quái vật trong đồng, Đỗ Vũ cùng Mễ Phi đám người cũng bắt chước bản thân an nguy, tăng nhanh bộ pháp về phía trước liền lĩnh.

Phía trước đao thương đua tiếng thanh âm dĩ nhiên vang lên, Ngải Lệ Toa (Alissa) trong tay vác lên hai thanh điều khắc Tiểu Dao, trong miệng còn ngậm lấy một chuỗi, trừ đó ra còn không ngừng có đoản đao từ nàng trong tay áo bắn ra, nàng dường như toàn thân đều là lưỡi đao.

Tiếng cười nhẹ bên trong Ngải Lệ Toa (Alissa) đơn giản chỉ cần trống rỗng một mảnh sạch đấy, Khí Kinh trùng kích, trong tay đoản đao xảo trá quỷ dị, nàng đem to lớn lam kiến chém vào máu tươi giàn giụa, kêu thảm thiết không ngừng.

Lam kiến liên tục rút lui, mấy lần muốn đánh về phía trước mắt ác độc thiếu nữ nhưng đều tại nàng lăng lệ thể công dưới bại dưới trận, không bao lâu liền chỉ thủ chó không tấn công.

Sau lưng Mễ Phi cùng Đỗ Vũ đám người, bọn họ có công có phòng, xung quanh không lộ kỳ quái căn bản vô pháp tới gần, Đỗ Vũ cùng Mễ Phi thân thể néo một cái liền lướt hướng lam kiến.

"Hắc hắc, cô bé, người lưu lại",

Vương Ngao Nhiên trong tay kim lung (vác) Đại Khảm Dao thì mãnh liệt bỏ về phía Ngải Lệ Toa (Alissa), hấn dựa vào dài ngắn hai thanh lưỡi dao nổi tiếng Hồng Diệp Học Viện Vũ Bình đệ bát, trên đao công phu tự nhiên không phải là dùng để trưng cho đẹp, một đao này nhìn như hung ác nhưng có lưu chỗ trống, rốt cuộc hấn chỉ là hi vọng Ngải Lệ Toa (Alissa) tránh lui, đem lam kiếm tặng cho Đỗ Vũ, mà không phải muốn giết người thiếu nữ này.

Nhưng hấn vẫn tính ra sai rồi, chiến đấu bên trong Ngải Lệ Toa (Alissa) từ trước đến nay liền không phải lý trí tiến thối người, "Xùy~~", Vương Ngao Nhiên kim lung (vác) Đại Khảm Dao cắt tiến vai của nàng giáp, máu tươi nhất thời nhuộm hồng cả vạt áo của nàng.

"Người như thế nào không né tránh",

Chém người chính là Vương Ngao Nhiên, nhưng kết quả là chấn kinh người đồng dạng là hấn.

Ngải Lệ Toa (Alissa) không trốn không né cứng rắn chịu một đao, nếu không phải Vương Ngao Nhiên lực đạo thu kịp thì e rằng nàng này cánh tay đã bị chặt xuống.

"Đáng giận, người cái tên điên này, còn không thối lui",

"Xùy~~",

Hấn lời còn chưa nói hết Ngải Lệ Toa (Alissa) liền một đao kéo ra, nàng nóng bỏng hai mắt thấy được một đao máu tươi vẩy ra, sau đó Vương Ngao Nhiên đao trong tay liền mất rơi trên mặt đất, hoảng sợ đưa tay che cái cổ.

"Vương Ngao Nhiên",

"Lão Bát",

Người ở chỗ này không khỏi là cả kinh, liền đang làm gì chắc đó Diệp Nhiên đám người cũng là trong nội tâm chấn động.

Ngải Lệ Toa (Alissa) quay người chạy hướng lam kiếm, cùng lo lắng Vương Ngao Nhiên an nguy hướng trở về Đỗ Vũ vừa vận đánh vừa đối mặt, âm mưu cùng giấu cợt ánh mắt giao thoa, không có bất kỳ ngôn ngữ, sát bên người trong nhất mắt liền là Lưỡi Lê cùng đoàn đao cấp tốc giao tiếp, vài đao tơ máu trên không bắn tung tóe, Đỗ Vũ lách mình chạy đến Vương Ngao Nhiên trước người xông lên hấn liền hướng quay về chạy.

Ngải Lệ Toa (Alissa) thì như gió bức hướng lam kiếm, nhìn nhìn nàng toàn thân là huyết bộ dáng, rất ít kinh lịch huyết tính Mễ Phi đám người kinh hồn bạt vía, nhìn không được rút lui vài bước đem lam kiếm chấp tay nhường cho.

Mắt thấy khó gặp biến dị quái vật muốn chấp tay nhường cho, phía sau Tát Ma Bì Khâu hừ lạnh một tiếng, trường thương trong tay đột nhiên ném ra, trên không trung xẹt qua một đao duyên dáng đường cung về phía trước bắn thẳng mà đến.

Trường thương khí đại lực chìm, chấn nhân tâm hồn, nhưng Ngải Lệ Toa (Alissa) đao lại nhanh hơn, tiến áp sát người ba thanh đao liền trên không trung lượn vòng, trong tay giao tiếp, giọt máu phiêu tán rơi rụng trên không trung, lam ba thanh đao thu tay lại bên trong thời điểm lam kiếm cũng kêu thảm một tiếng đi đòi nhà ma.

Sau lưng tiếng gió hú cũng ở trong một sát na đình chỉ, Ngải Lệ Toa (Alissa) xoay người nhìn một cái, Vân Mộng thủy lưu khôn trụ Tát Ma Bì Khâu trường thương, kia cây thương mũi thương vừa vận chống đỡ tại lồng ngực của nàng.

Vân Mộng nghiêm nghị nhìn Tát Ma Bì Khâu liếc một cái, nói: "Các người nghĩ lúc này khai chiến không?",

Tát Ma Bì Khâu cùng nàng liếc nhau, giữ im lặng.

Chết đi áo lam trên người tràn ra một mảnh óng ánh rực rỡ lam sắc quang mang, thân thể tiêu thất, chỗ cũ một chuỗi màu thủy lam trường cung hiện ra.

Ngải Lệ Toa (Alissa) khom lưng nhấc lên trường cung, lấy vô cùng thương thức mục quang đánh giá chuỗi này như tác phẩm nghệ thuật đồng dạng trường cung.

Chuỗi này trường cung từ ngoại hình thượng nhìn tràn ngập sức dân, nắm trong tay có cảm giác mát mẻ, chính giữa "Lưu hoa" hai chữ tản ra màu lam nhạt hào quang.

"Linh Vũ, Thủy hệ, đưa người rồi",

Ngải Lệ Toa (Alissa) đem lưu hoa cung vớt cho Vân Mộng.

Linh Vũ.

Nghe được hai chữ này ở đây đệ tử đều sinh lòng hâm mộ, mọi người đều biết, thượng cổ binh khí đối với cao thủ phụ trợ không chỉ là tại sắc bén trên mũi đao, còn có lực lượng. Khí Kinh, thuật pháp cùng trên tâm cảnh, trong đó chăm chú tại thuật pháp tăng thêm binh khí chính là Linh Vũ.

Thượng cổ binh khí rèn đúc phương pháp đã sớm thất truyền, bởi vậy Linh Vũ loại vật này phần ra một kiện liền ít đi một kiện.

Vân Mộng tiếp nhận trường cung, trong cơ thể khí lưu vận chuyển, đưa tay kéo một phát liền cảm nhận được khom lưng trên kèm theo lực lượng cường

đại, thủy lưu tự hành tại đây cung trên hội tụ thành thủy tiến.

Ngay cả là nàng không màng danh lợi tính tình cũng không khỏi tâm động vô cùng, có này cây cung lực lượng của nàng tăng cường một nửa có thừa.

Thấy như vậy một màn Hồng Diệp Học Viện cùng Thần Điện người đều rất là hâm mộ, nhất là vài người đồng dạng có được Thủy hệ Bồn Nguyên đệ tử.

Nhưng lam kiến là người khác giết, cung cũng đến trong tay người khác, mặc dù hâm mộ cũng là không thể làm gì.

Đỗ Vũ mất tam giác bên trong con mắt giật giật, cuối cùng là không nói gì.

Nhưng có một người đi ra nói: "Đồng học, xin giao ra cây cung này, nó không nên là các ngươi",

Thân hình hần cao to, tướng mạo tuấn tú, khí khái hào hùng bức người, chỉ là trên mặt một đạo vết sẹo nhìn mà giật mình.

Vũ Anh Điện tại đột nhiên.

Hần chấp tay sau lưng nói: "Vị này đồng học giết chết lam kiến bất quá là bởi vì ngao nghề huynh đệ dưới đao lưu tình cùng Mễ Phi các nàng khiêm nhượng, hiện tại ngao nghề huynh đệ bản thân bị trọng thương, về tình về lý đem cây cung này tặng cho hần cũng không tính quá mức a",

Lời này ít nhiều có chút cường từ đoạt lý, nhưng nghe tại Hồng Diệp bên này cũng rất là trôi chảy.

Vài người đệ tử đương trường phụ họa nói: "Đúng vậy, mới vừa rồi không có sự gia nhập của chúng ta các ngươi có thể giết chết lam kiến sao?",

"Muốn không phải là chúng ta, bằng các ngươi năm cái năng lực đã sớm toàn quân bị diệt, chuỗi này cung giao cho chúng ta cũng là chuyện đương nhiên a, kế tiếp còn có mấy tầng, ta không tin bằng các ngươi có thể không có trở ngại",

Trong đó có được Thủy hệ Bồn Nguyên hai người đệ tử nói vô cùng cao giọng.

Tánh khí táo bạo Tân Khắc Lai giận tím mặt, chỉ vào Vương Ngao Nhiên đám người mắng.

"Thả ngươi mẹ cái rắm, chẳng lẽ dưới mặt đất sào huyết là nhà ngươi khai mở vừa rồi lại là cái nào tôn từ xuất thủ trước đây? Như thế nào, hiện tại nghĩ đến chúng ta đề cho? Làm mẹ của ngươi xuân thu đại mộng",

Diệp Nhiên cũng nói: "Vương Ngao Nhiên đã thương người trước đây, cây cung này lẽ ra về chúng ta đoạt được",

Tại đột nhiên cười nói: "Nói như vậy các ngươi là nhứt định không chịu giao ra đây sao?",

"Đương nhiên", Diệp Nhiên nói.

Hần nói bình thản, nhưng chém đinh chặt sắt.

"Nói như vậy, e rằng tất cả mọi người không dễ làm a",

Tại đột nhiên quay đầu lại ý bảo, Tát Ma Bi Khâu bước đi lên đến đây, còn lại đệ tử cũng lặng yên biến hóa đội hình ngăn trở Diệp Nhiên đám người đường đi, bầu không khí thoáng cái trở nên giương cung bạt kiếm.

...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Hỏa diễm chuột

Chương 66: Hỏa diễm chuột

"Hừ, không phải là vạch mặt sao? Dễ xử lý vô cùng",

Đối với Hồng Diệp uy hiếp Diệp Nhiên đám người may mắn cũng không có nhượng bộ, Vân Mộng kéo ra Lưu Hoa Chi Cung, thanh lưu hội tụ thành thủy tiễn nhắm ngay tại đột nhiên ngược.

Tại đột nhiên trên mặt vẫn là phong kinh vân đạm, nhưng nội tâm lại là xiết chặt, người thiếu nữ kia tiễn nhắm ngay chính mình thời điểm lại để cho hắn cảm nhận được một loại không thể bỏ qua uy hiếp.

Diệp Nhiên thì cảnh giác mà nhìn kia hai người thân mặc áo khoác nam tử.

Hai người kia mới là cao thủ chân chính.

Nhưng hai người không chút sứt mẻ, hiển nhiên là ý định sống chết mặc bay, bởi như vậy Diệp Nhiên đám người càng thêm không hề có kỵ.

Ngay tại hai bên hết sức căng thẳng thời điểm dày đặc vọt tới không lồ quái vật bên trong xuất hiện nhất điểm hồng sắc, nó vọt sáng chợt hiện hướng phía Hồng Diệp Học Viện đội ngũ vọt tới.

"Lại là một cái biến dị quái vật",

"Hồng sắc kia",

Các học sinh tay mắt lanh lẹ, liếc mắt liền thấy được vọt tới kia hồng sắc chuột mập, tại đột nhiên cùng Diệp Nhiên đám người cũng nhìn thấy.

Nhưng lúc này kia chuột mập cùng Hồng Diệp Học Viện đội ngũ gần trong gang tấc, cùng Diệp Nhiên đám người trong đó thì có trùng điệp cách trở.

"Mau giết hắn",

"Ai giết đi binh khí tự là của người đó, chúng ta trên",

Có Lưu Hoa Chi Cung vết xe đổ, ai cũng không muốn sẽ cùng này biến dị chuột mập lỡ mất dịp tốt.

Không, này toàn thân đỏ choét con chuột thậm chí xưng không hơn là chuột mập, hình thể của nó chỉ có người bình thường đế giày lớn như vậy, so với đồng dạng không lồ chuột kỳ quái còn muốn nhỏ trên một vòng, loại này đưa tới cửa tới con mỗi bọn họ như thế nào lại buông tha?

Một đội đệ tử nắm lấy việc binh đao gọi hô xông tới, cầm đầu chính là một cái có chút cường tráng nam tử, hắn một tay vác lên tấm chắn, một tay cầm lấy Lang Nha đại bổng, quanh thân Khí Kinh Cuồng Bá.

Hắn xung trận ngựa lên trước xông vào đằng trước, đánh về phía hắn mấy cái khổng lồ Tích Dịch cũng bị trong tay hắn Lang Nha Bổng nện nhào nhoe.

Diệp Nhiên sau lưng Ngải Lệ Toa (Alissa) thân hình khẽ động muốn tiến lên, nhưng lần này Diệp Nhiên sớm có chuẩn bị, một phát bắt được cổ tay của nàng, thấp giọng nói: "Ngải Lệ Toa (Alissa), không muốn một mình hành động, chúng ta bây giờ là một cái đoàn đội",

Ngải Lệ Toa (Alissa) nhìn hắn một cái, cười nói: "Khanh khách, nhưng tốc độ của các người chỉ là tại kéo ta chân sau",

Hắn vừa nói như vậy Mạnh Kỳ cùng Tân Khắc Lai sắc mặt đều trở nên khó coi, rồi mới đối phó kia làm kiến thi thật sự của bọn hắn gấp cái gì cũng không có có thể giúp đỡ.

Diệp Nhiên nói: "Năng lực cá nhân của người đích xác rất mạnh, nhưng người khác đồng dạng không thể thiếu, mặc dù có người năng lực còn không có phát huy được, nhưng thời khắc mấu chốt mọi người nhất định sẽ trở thành người trợ lực, tại chân chính đoàn trong chiến đấu một cái đồng tâm hiệp lực đoàn đội so với một cái không chính hiệu đội mạnh hơn nhiều lắm, nếu như người cố ý một mình hành động, nếu như người lưu lại, chúng ta chính là một cái chính thể, nếu như người cố ý một mình hành động, ta đây lập tức một lần nữa bài bố đội ngũ",

"Ngải Lệ Toa (Alissa), suy nghĩ kỹ càng làm tiếp quyết định",

Hắn nhìn lấy con mắt của Ngải Lệ Toa (Alissa), chăm chú mà nghiêm túc.

Ngải Lệ Toa (Alissa) khoe miệng cười dẫn ra.

"Ta lưu lại. . . .",

"A ——",

Bỗng nhiên một tiếng kêu thảm đầy thê lương truyền đến, phía trước dị biến nảy sinh, cầm trong tay Lang Nha đại bổng người Cuồng Bá kia thanh niên vừa mới tới gần kia hồng sắc con chuột một đạo hỏa diễm liền từ dưới mặt đất mãnh liệt lượn lên, hắn xông hung mãnh, tránh không kịp, thoáng cái đã bị đốt đi cái thông thấu, hỏa diễm đem cả người hắn đều trùm bọc lại.

"Học trưởng",

"Thương Lang học trưởng. . . .",

Đi theo hần xông về trước đệ tử nhất thời một mảnh kinh hô, bọn họ phần lớn là Khí Kinh bốn đoạn trở lên cao thủ, bình thường chuẩn bị chịu nhìn chăm chú, lại có bao lâu trông thấy qua bức này thâm thiết cảnh tượng.

Diệp Nhiên mấy người thế mới biết người kia tay cầm Lang Nha đại bổng thanh niên đúng là Hồng Diệp Học Viện Vô Bình Bảng trên bài danh thứ sáu Thương Lang.

Mấy người trong nội tâm không khỏi kinh hãi, này hồng sắc con chuột là quái vật gì? Lấy Thương Lang thực lực chống lại nó cư nhiên cũng không hề có lực chống cự.

Các học sinh kinh hô rất nhanh liền biến thành kêu thảm thiết, kia hồng sắc con chuột mãi mãi răng phát ra một tiếng thập kêu, ngắn nhỏ tứ chi một chút bỗng nhiên nhảy lên, trên không hóa thành một đạo hồng quang xuyên thấu thân thể của Thương Lang hướng về phía trước đệ tử mạnh mẽ đâm tới mà đến.

"Bành",

Hồng quang chợt lóe lên, thân thể của Thương Lang trên không trung phát ra một tiếng trầm đục bạo liệt ra, phía dưới các học sinh nhất thời ngây người.

Chết rồi.

Vô Bình Bảng trên bài danh thứ sáu Thương Lang thật đã chết rồi, chết không minh bạch, chết không chút động tĩnh.

Trong bọn họ rất nhiều người vẫn là lần đầu tiên trực diện tử vong.

Mà kia chú chuột không chút nào cũng không có ngừng lại, xuyên qua thân thể của Thương Lang hóa thành một đường thật dài ngọn lửa bắn thẳng mà đến.

"Vù vù",

"Bành",

Chỉ là một cái xông thẳng nó liền xuyên qua ít nhất bốn người đệ tử thân thể, bọn họ thậm chí cũng không có có thể gọi lên tiếng tới liền ở trong hỏa diễm hóa thành tro bụi.

"Chết tiệt, địa nham bạo",

Cho đến lúc này thân mặc áo khoác hai người nam tử mới hồi phục tinh thần lại, bên trái nam tử hai tay hợp lại đè xuống đất, kinh người Khí Kinh cổ lay động, theo mặt đất về phía trước truyền đến.

Một đạo tường đất bỗng nhiên nhấc lên ngăn trở kia hồng sắc con chuột.

"Đông", hồng sắc con chuột một đầu đâm vào cứng rắn tường đất, tường đất bữa nay thì xuất hiện một cái thật sâu vết sâu.

Trên tay nam tử lực đạo không ngừng gia tăng, từng đợt rồi lại từng đợt sóng ở trên mặt đất lên gia cố này đạo tường đất, thế nhưng hồng sắc con chuột lại không sợ chút nào, trên người ngọn lửa nóng bỏng đem tường đất vết sâu trở nên càng sâu càng lớn.

"Toàn bộ giải tán, đây không phải biến dị quái vật, là tầng thứ hai thủ quan người hỏa diễm chuột",

Bên phải nam tử lớn tiếng nói.

Trong âm thanh của hần rồ ràng lộ ra lo lắng.

Mà trong sào huyết tất cả mọi người là trong nội tâm chấn động.

Hỏa diễm chuột.

Làm sao có thể? Nguyên bản canh giữ ở tầng thứ hai hỏa diễm chuột làm sao có thể như vậy đột ngột địa xuất hiện ở dưới sào huyết tầng thứ nhất?

Trong một sát na kinh ngạc, nghi hoặc. Đủ loại tâm tình xông lên đầu, bọn họ rất nhanh tản ra.

Diệp Nhiên cũng là cả kinh, dẫn Văn Mộng dân thạch bích rất nhanh di động, lại không thấy tới gần Hồng Diệp Học Viện đội ngũ cũng cách xa hỏa diễm chuột.

Tường đất không ngừng gia cố, nhưng may mắn cũng không cách nào ngăn cản hỏa diễm chuột kinh người hỏa diễm, bên phải nam tử không còn dám sống chết mặc bầy, hai tay bấm niệm pháp quyết trong cơ thể Khí Kinh ủng hộ, mà đúng lúc này lại là một tiếng nổ vang vang lên.

"Ầm ầm",

Như là có quái vật khổng lồ đập địa mà đến, mặt đất phát ra một hồi lại một hồi rền vang, bên trái trong thông đạo một cổ cuồng phong cuộn đảo mà đến, tùy theo mà đến còn có một cổ thâm thiết và khổng lồ khí tức, khí tức truyền đến, mọi người ở đây không khỏi cảm nhận được một cổ áp lực thực lớn.

"Ha ha ha, lão Lục, nên đại khai sát giới",

"Rống",

Một đạo hắc sắc bão lộc đột nhiên lên, nhưng còn không có hình thành đã bị bên phải người kia thân mặc áo khoác nam tử tay kết pháp quyết hóa đi.

"Hô",

Hắc sắc bão lộc tuy bị hóa đi, nhưng chói tai tiếng gió lại lập tức lần nữa vang lên, dường như thâm thiết gió tanh mưa máu giờ lên, một cây dài khắp gai ngược cứng rắn lắm mồm đột nhiên đang lúc từ trong thông đạo cuộn đảo mà đến, thẳng đến hai người thân mặc áo khoác nam tử xuyên thấu mà đi.

Diệp Nhiên lông mày vắn lên, tâm cũng đi theo trầm xuống.

Tất nhiên dưới sào huyết tầng thứ nhất thủ quan người lục rắn mối khổng lồ, nó cùng tầng thứ hai hỏa diễm chuột cùng lúc xuất hiện.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Lực Sĩ Cung

Chương 67: Lực Sĩ Cung

Hai tầng thủ quan người đồng thời xuất hiện, tình hình như vậy dù ai cũng không cách nào dự liệu đạt được. ٩

Mà khi kia hùng hồn to lớn thanh âm từ trong thông đạo truyền ra thời điểm mấy người tâm liên hoàn toàn trầm xuống.

Nơi này quái vật không phải là bằng bản năng làm việc, bọn họ cùng người đồng dạng có được trí giác, có được trí tuệ.

"Bành",

Hỏa diễm chuột mãnh liệt đụng sập tường đất, trên người hỏa diễm thoát ra 10m chí cao, so với thân thể của nó còn lớn hơn xuất mấy chục lần, nóng bỏng sóng lửa mãnh liệt sục sôi, đập vào mặt, nguyên bản hôn ám dưới mặt đất sào huyết lúc này trở nên thông thấu sáng ngời.

Diệp Nhiên đám người lại lui lại mấy bước rời xa cổ này nóng rực.

Lập tức là hỏa diễm kịch liệt gào thét, thân thể của Hỏa Diễm Thủ trên không vòng vo hai vòng, trên người ánh lửa lóe lên lần nữa thẳng hướng cùng lực lượng của nó chênh lệch thật lớn các học sinh.

Bên trái thân mặc áo khoác nam tử lại không dám khinh thường, hai tay khí lực lại thúc, ngưng tụ ra từng đạo tường đất bảo vệ các học sinh, đồng thời trong cơ thể Bốn Nguyên chuyển đổi, một đạo cột nước thấu địa phun ra, bàn tay hấn lại dương, cột nước phóng lên trời biến thành một cổ ngập trời sóng lớn, có mặt khắp nơi sóng nước vào đầu rót hạ xuống che ở trên người Hỏa Diễm Thủ, "Tê" một tiếng đem trên người nó hỏa diễm giới tắt.

Thế công của nó rốt cục đạt được ngăn cản, thả người nhảy đến bên cạnh trên thạch bích, ngọn lửa trên người lần nữa dâng lên, chỉ là lần này không có như vậy mãnh liệt bá đạo.

Bên trái nam tử cũng trốn tránh qua lục rắn mối khổng lồ công kích, to lớn Tích Dịch thu hồi đầu lưỡi giẫm đạp mặt đất từ bên trái trong thông đạo tập tễnh mà ra.

Chừng năm mét cao thân hình dường như tiểu sơn hoạt động mà đến, hai cái mắt to như chuông đồng lóe ra đỏ thẩm quang, này lục rắn mối khổng lồ trên người mang theo một cổ cực kỳ cường đại ác ý.

Thân mặc áo khoác nam tử cũng tháo xuống đại cái mũ, lộ ra chân dung.

Bên trái nam tử hai mươi bảy hai mươi tám tuổi bộ dáng, một đầu tóc vàng, khuôn mặt tuấn lãng, vẻ mặt lười biếng thần thái, nhưng khí tức trên thân lại mạnh mẽ đỉnh.

Bên phải nam tử so với hắn muốn tráng kiện rất nhiều, nghiêm túc mặt chữ quốc trên cằm thận tỉ mỉ, trên cánh tay cơ bắp sừng rồng kết, thủ chương khoan hậu hữu lực, hắn đứng ở nơi đó liên tục cho người ta một loại vững như bàn thạch, không thể phá vỡ cảm giác.

"Tiềm Long, ngươi là Tiềm Long",

Thối lui đến phía sau một người đến từ Thần Điện thiếu nữ bỗng nhiên kinh hô, nàng bụm lấy cái miệng nhỏ nhắn nhìn về phía bên trái người kia nam tử tóc vàng.

Nam tử tóc vàng quay đầu lại cười cười, lười biếng mặt đường như mới sinh ánh sáng mặt trời ấm áp.

Hắn hiển nhiên là chấp nhận thân phận của mình.

Mà Diệp Nhiên đám người không khỏi là trong nội tâm kinh ngạc.

Người này cư nhiên là Bạo Lưu Thành đệ nhất cao thủ Tiềm Long, đã từng sự kiều ngạo của Hồng Diệp Học Viện, lực áp tuyệt cảnh Trường Thành "Hắc Ma kiếm" một đầu Tiềm Long.

Là kinh ngạc, cũng là an tâm.

Từ khi hai cái thủ quan người sau khi xuất hiện một mực dẫn theo một lòng tất cả mọi người yên lòng, có Tiềm Long tại đối phó một hai tầng thủ quan người hắn là không thành vấn đề.

Hắn mặc dù tại tầng thứ năm chặt vật, nhưng đối phó với một hai tầng thủ quan người nhất định không thành vấn đề.

Nhưng hóa điểm chuột cùng lực rắn mối khổng lồ lại đối với tên tuổi của hắn một chút cũng không ưa, hóa điểm chuột hồng sắc con mắt nhìn về phía Tiềm Long, trên mặt lộ ra âm trầm nụ cười.

Đúng vậy, này chú chuột trên mặt lộ ra âm trầm nụ cười.

"Tiềm Long, lão Nhị bại tướng dưới tay",

Lực rắn mối khổng lồ thân thể cao lớn đã nhích ra thông đạo, nó mắt to như chuông đồng nhìn chăm chăm Tiềm Long bên cạnh tên nam tử kia, cười lạnh nói: "Còn có Lực Sĩ Cung tiểu bối",

Lực Sĩ Cung.

Nghe được cái tên này mấy người lại lấy làm kinh hãi.

Lực Sĩ Cung so với tất cả đại thần điện là một cái chỗ đặc thù.

Thần Tộc chọn lựa thần tuyển giả thời điểm, có được Bản Nguyên Lực Lượng là hạng nhất trọng yếu điều kiện.

Nhưng ở Nhân Tộc có một bộ phận là không có Bản Nguyên, lại có nổi tiếng **, vượt qua phạm nhân tư chất.

Người như vậy nếu như thiên tư cao tới trình độ nhất định, bị cường đại Nhị Đại Thần tộc nhìn trúng liền sẽ bị đưa vào Lực Sĩ Cung học tập.

Bởi vậy Lực Sĩ Cung bên trong người tuy Tiên Thiên có được chỗ thiếu hụt, không có Bản Nguyên, nhưng ở thân thể cùng tư chất trên rồi lại thật lớn ưu thế, bọn họ tiếp nhận là so với từ sĩ càng nghiêm khắc huấn luyện, xuất sư về sau lực lượng tuyệt không thua kém tất cả đại thần điện tối cao trong cung điện thần tuyển giả.

"Lực Sĩ Cung, Trương Mục", nam tử nói.

Lời của hắn có chút đông cứng, mang theo Lực Sĩ Cung chỉ có cẩn thận tỉ mỉ.

Tiềm Long không có để ý hóa điểm chuột khiêu khích, chậm rãi tiến lên, hai tay ngưng tụ ra thủy lưu.

"Bọn tiểu bối, lui xa một chút, này hai cái giao cho ta cùng Trương huynh",

Cổ tay khẽ đảo thủy lưu hóa thành hai thanh óng ánh óng ánh mũi kiếm.

Trương Mục cũng bước nhanh đến phía trước, rút ra yêu đao ngăn trở lực rắn mối khổng lồ, tuy trên thể hình chênh lệch khá xa, nhưng trên người hắn loại kia khí khái nhưng thật giống như đêm này khổng lồ Tích Dịch khí tức đều đè xuống vài phần.

Lực rắn mối khổng lồ cười nhẹ vài tiếng, chuông đồng mắt to đảo qua mọi người, ánh mắt không nói ra được sâu quý, vò gổm âm thanh nói: "Lão Lực,

chúng ta đi cùng Lão Ngũ bọn họ tụ hợp",

Nói xong đúng là hai mắt bắn ra hai đạo hồng mang, thân thể cao lớn run lên liên hướng bên phải thông đạo mà đi, nhìn như cồng kênh thân thể cư nhiên mau kinh người.

Hỏa diễm chuốt cũng mòn nghiền răng hóa thành một đạo ánh lửa bắn vào mặt phải trong thông đạo.

"Bành",

Tiêm Long trước người màn nước bạo liệt ra, lợi hại hồng mang cắt vào màn nước, nhưng chỉ là nhấc lên một mảnh rung động liền tiêu tán.

Trương Mục cũng một đạo đánh tan hồng mang.

"Truy đuổi",

Tiêm Long thân hình khẽ động truy vào mặt phải trong thông đạo, Trương Mục cũng theo sát phía sau, hai người thân thể chợt lóe lên rồi biến mất, lập tức chính là từng đợt kịch liệt tranh đấu, to lớn oanh minh thanh âm từ trong thông đạo truyền đến, trong đó xen lẫn to lớn Tích Dịch gào to cùng hỏa diễm rít.

"Tại huynh đi",

Tất Ma Bỉ Khâu cùng tại đột nhiên cũng bước nhanh tiến nhập.

"Chúng ta cũng đi a",

"Đi, tiến nhập tầng thứ hai, tầng thứ hai nhất định còn có càng nhiều biến dị quái vật",

"Hơn nữa bảo vệ không cho phép Tiêm Long liền có thể làm thịt này hai cái thủ quan người, trên người chúng nhưng là có mang chân chính thượng cổ thần binh đâu",

"Ha ha ha, thượng cổ thần binh? Ta cũng muốn mở mang tầm mắt",

.....

Hồng Diệp Học Viện đội ngũ phản phạt rồi trống rỗng xung quanh không hề quái vật tiến nhập bên phải trong thông đạo.

Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ cũng xoa tay.

Hai cái thủ quan người đồng thời xuất hiện, Tiêm Long cùng Lực Sĩ Cung cao thủ hiện thân, tầng thứ ba còn có càng nhiều biến dị quái vật, càng nhiều thượng cổ binh khí, cơ hội như vậy cũng không nhiều, lần này nói cái gì cũng phải đoạt thức ăn trước miệng cộp.

"Tiểu Mạnh, tân huynh, chúng ta không vào, trước quan sát một hồi lại nói", Diệp Nhiên lại nói.

Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ không khỏi khẽ giật mình.

"Vì cái gì? Đám người kia đều tiến vào, liền chúng ta ở chỗ này chờ?",

Vân Mộng nói: "Tiểu Mạnh, Tân Khắc Lai, Diệp Nhiên nói không sai, thủ quan người rõ ràng cho thấy dụ dỗ bọn họ tiến nhập, Tiêm Long cùng Trương Mục cũng có dị thường, ở chỗ này hay là cẩn thận là hơn",

Nàng nói không thể bảo là không có đạo lý, nhưng Tân Khắc Lai nhưng trong lòng ghen tuông nổi lên, yết hầu giắt giắt nói: "Vân tỷ, ta biết các người nói đều có đạo lý, nhưng ta, Tiểu Mạnh cùng các người bất đồng, chúng ta. . . Nói cái gì cũng phải tiến nhập, Tiểu Mạnh, người cùng Vân tỷ hay là theo ta?",

Xông lên đầu tâm tình trong chớp mắt thu lại, cuối cùng chỉ có đối với huynh đệ một câu hỏi.

Mạnh Kỳ nói: "Tân Ca, ta đương nhiên cùng với người",

"Hảo huynh đệ, chúng ta đi",

...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Chương 68: Ác chiến (thượng)

Chương 68: Ác chiến (thượng)

Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ đi dứt khoát, đi làm việc nghĩa không được chùn bước.

Diệp Nhiên muốn ngăn trở vờn tay ra lại buông xuống.

"Vân Mộng, bọn họ vì cái gì đi kiên quyết như vậy?",

Nguyên bản, Diệp Nhiên cho là mình hiểu rõ hai người kia, bởi vì bọn họ có cùng mình tương tự qua lại.

Nhưng hiện tại hẳn phát hiện tương tự cuối cùng chỉ là tương tự mà thôi, bọn họ cùng chính mình là hoàn toàn bất đồng hai loại người.

Diệp Nhiên cũng có lẽ mình đánh đấm thời điểm, thế nhưng đều là vạn bất đắc dĩ thời điểm.

Mà Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ vì cái gì hiển nhiên là càng cao một tầng nguyên nhân.

"Diệp Nhiên, ngươi không biết là bóng lưng của bọn hắn cùng ngươi rất giống sao?", Vân Mộng nói.

Diệp Nhiên hơi vuốt cằm nói: "Giống nhau mà thôi",

Vân Mộng nói: "Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ xuất thân đồng dạng, nhưng ở Sa Lê Học Viện chẳng khác nào là Hân Môn",

Nàng nhìn thoáng qua Diệp Nhiên nói: "Ngươi nhất định hiểu rõ loại kia cảm thụ, cùng người chung quanh không hợp nhau, vô luận như thế nào nỗ lực đều không chiếm được người khác chấp nhận loại cảm giác đó",

Diệp Nhiên gật gật đầu, hẳn đối với cái này tự nhiên là hiểu rất rõ.

"Cho nên, bọn họ muốn chứng minh chính mình", Vân Mộng nói.

Này chính là hai người bọn họ cùng Diệp Nhiên bất đồng.

Diệp Nhiên liễu mạng chỉ vì sinh tồn, mà bọn họ là vì thực hiện giá trị của mình.

Chung quy có một ít đồ vật làm cho người ta dùng tánh mạng đi mạo hiểm cũng sẽ không tiếc.

"Chúng ta cũng vào đi thôi",

Diệp Nhiên suy nghĩ một chút nói, đã không còn Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ lực lượng của bọn hắn không thể nghi ngờ đánh cái chiết khấu.

Tầng này không lồ quái vật cũng bị tiêu diệt rất nhiều, lại đợi hạ xuống cũng không có ý nghĩa.

Diệp Nhiên quay đầu lại nhìn thoáng qua Vân Mộng, muốn nói điều gì, nhưng cuối cùng không thể nói ra miệng, vạn quá mức hướng mặt phải thông đạo chạy tới, Ngải Lệ Toa (Alissa) cùng Vân Mộng theo sát phía sau.

Tiếng nổ lớn, tiếng nổ vang không ngừng từ trong thông đạo truyền ra, bọn họ vừa chạy đến cửa động liền có một đạo ngọn lửa chui ra, Vân Mộng một mũi tên bắn ra, thủy tiễn tựa như lưu tinh cùng ngọn lửa trên không va chạm, trên không một hồi tê vang, hỏa diễm mặc dù không có tiêu thất thế nhưng thế lại giảm bớt không ít.

Diệp Nhiên lướt tay dẫn xuất từng đạo khí lưu đem còn lại không nhiều lắm hỏa diễm dẫn tới một bên, bước nhanh chạy đến cửa động.

Tập trung nhìn vào, tầng thứ hai dĩ nhiên biến đổi diện mạo, nguyên bản trải rộng Thực Kim Nghi đất cát lúc này đã kết xuất từng mảnh từng mảnh miếng đất, thạch bích cùng trong góc khắp nơi đều kết lấy mạng nhện, hình thể to lớn Thực Kim Nghi cùng nhện nhện cảm giữ nhét chung một chỗ.

Nơi này nhện nhện đều là hình thể to lớn, mỗi một cái đều có đầu gối cao như vậy, tám cây chân nhện trên chiều dài móc câu, trên người Ngũ Thái Ban Lan.

Người bình thường một mình thấy được một cái như vậy nhện nhện cũng sẽ cảm thấy nội tâm phát lạnh.

Mà lúc này Diệp Nhiên đám người thấy là ngàn vạn như vậy nhèn nhện, kia Ngũ Thái Ban Lan tên mình nhúc nhích nhèn nhện cùng Thực Kim Nghi cầu thành một bức cực kỳ khủng bố hình ảnh.

Nóng rực sóng lửa trải rộng không trung, trên người Hỏa Diễm Thủ hỏa diễm đã biến thành chói mắt hỏa hồng sắc, Tiềm Long lấy Thủy hệ thuật pháp cùng nó ác đấu, những nơi đi qua vô luận là không lồ kỳ quái hay là đệ tử cũng khó khăn miễn gặp nạn, trên người Hỏa Diễm Thủ hỏa diễm có thể dễ như trở bàn tay mà đem chúng đốt thành tro bụi.

Lục Sĩ Cung Trương Mục cùng lục rắn mối khổng lồ thì là lấy cứng chọi cứng, lấy cường công mạnh mẽ, nhìn như hình thể một chút cũng không chiếm ưu thế Trương Mục cư nhiên đem lục rắn mối khổng lồ áp chế tại phía đông trong góc.

Hồng Diệp Học Viện đội ngũ đã thối lui đến góc tây nam, cách Tiềm Long cùng Trương Mục hai người xa xa, sợ bị lan đến gần.

Bọn họ dán thạch bích làm gì chắc đó, công thủ giao nhau.

Đem so sánh ra Mạnh Kỳ cùng Tân Khắc Lai liên thủ thăm nhiều, hai người bọn họ thực lực cũng không nổi bật, cũng không cách nào cấu thành kiên cố đội hình, lại không nguyện ý tới gần Hồng Diệp Học Viện đội ngũ, bởi vậy vừa mới đi vào liên hiệp lộ chỉ vùng vẫy, mặc dù thối lui đến góc Tây Bắc như cũ cảm thấy có hết sức, thủ được mười phần khó khăn.

Vừa rồi có một cái biến dị nhèn nhện kỳ quái bọn họ cũng không thể bắt lại, trở mắt nhìn nhìn Đỗ Vũ tại đồng đội yểm hộ dưới làm thật nhèn nhện đạt được một chuỗi hắc sắc dao ngắn, sinh lòng hâm mộ lại không có biện pháp gì.

"Sưu sưu", đúng lúc này Diệp Nhiên ba người nhảy lên, lập tức lại là bốn cây thủy tiễn xuất tại đông tây nam bắc bốn phương tám hướng, thủy lưu kích xạ, Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ áp lực nhất thời nhỏ đi rất nhiều.

"Diệp lão đệ, Vân tỷ",

Bọn họ chạy đến không thể nghỉ ngơi là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ trong nội tâm đều là ấm áp.

Diệp Nhiên khoát tay, nói: "Tân Ca, Ngải Lệ Toa (Alissa), chúng ta tổ tiên thành cơ giác, những chuyện khác sau đó lại nói",

Hắn giơ tay chém trở mình một cái nhèn nhện cùng một cái Thực Kim Nghi, nhìn chung toàn cục lại trong nội tâm sinh nghi.

Tầng này vốn nên là không lồ chuột kỳ quái địa phương, nhưng nơi này lại liên một cái chuột kỳ quái cũng không có.

Hai bên trái phải tất cả có một mảnh thông đạo, Diệp Nhiên biết bên trái kia một mảnh thông đạo có thể đi thông tầng thứ ba, nhưng lúc này cái kia thông đạo lại có một đạo to lớn lam sắc che chắn phong ấn lấy.

Kia lam sắc che chắn không ngừng phát ra to lớn tiếng va đập, bên trong dường như có một cỗ lực lượng kinh người đang tại ra sức va đập vào.

Mơ hồ còn có một loại khủng bố sóng âm cách che chắn truyền đến, sắc nhọn mà chói tai.

Lục rắn mối khổng lồ cũng ngửa mặt gào thét cùng cỗ này sóng âm lẫn nhau hô ứng, Diệp Nhiên đám người không khỏi cảm thấy đầu vầng mắt hoa.

"Chết tiệt Nhân Tộc, các ngươi đến cùng đang đùa cái gì trò hề?",

Lục rắn mối khổng lồ hiển nhiên bị chọc giận, nó tay cực lớn trào ầm ầm chụp về phía Trương Mục, một cỗ cuồng phong cũng tùy theo mà đến, nhưng Trương Mục may mắn cũng không nhượng bộ, liên tay của nó trào một phần năm cũng chưa tới nắm tay cứng sờ sờ dính đi lên.

Một tiếng ầm vang, hai cỗ cường đại Khí Kinh đầu tiên là đè ép, là bạo liệt, hai mặt thạch bích bị cắt ra từng đạo khe nứt, Trương Mục cứng rắn đem lục rắn mối khổng lồ lại đè ép trở về, một đôi nắm tay, một chuỗi yêu đao chính là lục rắn mối khổng lồ không thể vượt qua cái hào rộng.

"Rầm Ào Ào" một tiếng tiếng nước chảy, Tiềm Long hai tay bảm niệm pháp quyết cột nước mở rộng biến thành hai cái Thủy Long đem hỏa diễm chuột một mực vây trên không trung.

"Híz-khà zz Hí-zzz" tiếng vang không ngừng từ trên người Hỏa Diễm Thủ phát ra, bạch khí tại phía trên Thủy Long bốc lên.

Thủy hỏa kịch liệt giao phong, hỏa diễm chuột hỏa diễm nóng bỏng vô cùng, nhưng nước mỗi lửa khắc chế lại là nó tuyệt đối tình thế xấu, vô luận nó bốc hơi ít nhiều nước Tiềm Long tổng có thể trước tiên đem chi bỏ đi, trong cơ thể hắn Bản Nguyên cùng Khí Kinh dường như khiến cho vô cùng, dùng không hết.

"Bành",

Tiềm Long hai tay điệp hợp mãnh liệt nhấn một cái, hai cái Thủy Long hợp hai làm một đem hỏa diễm chuột sờ sờ xông ra ngoài, thân thể của nó trực tiếp ngược lại tiến đụng vào thạch bích bên trong, lúc nó lần nữa nhảy ra thạch bích thời điểm ngon lửa trên người đã yếu hóa rất nhiều.

"Tư tư",

Nó cọ xát lấy hàm răng, trên mặt hung tính càng lớn.

Hỏa diễm chuột thân thể dán tại trên thạch bích nói: "Lão Thất, lại là một hồi ngàn năm huyết chiến",

Thanh âm của nó lại tiem vừa mịn, nghe vào trong tai chỉ cảm thấy không nói ra được chói tai.

Tiêm Long thủ chương nhẹ nắm, trước người bốn đạo cột nước từ dưới đất dâng lên, thẳng không tới tầng thứ hai đỉnh, lười biếng trên mặt mang tiểu ý.

"Con chuột, không có cái gì ngàn năm huyết chiến, các huynh đệ của ngươi đối mặt là mạnh mẽ hơn chúng ta đối thủ, các ngươi không có sinh cơ, chúng cũng chỉ có thể đi gặp Diêm vương",

Che chắn bên trong một đạo kim quang thấp thoáng hiển hiện, mà chấn động sóng âm cũng không hề như lúc trước như vậy mãnh liệt.

Hỏa diễm chuột huyết sắc đôi mắt nhỏ trở nên càng thêm hung dữ tợn, năm chữ theo hấn cộ xát trong hàm răng phun ra.

"Hoàng Kim Đầu Sĩ Cung".

...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Ác chiến (hạ)

Chương 69: Ác chiến (hạ)

"Hoàng Kim Đầu Sĩ Cung",

Này năm chữ là hỏa diễm chuột gạt ra răng nhỏ ra, huyết sắc đôi mắt nhỏ neho lại nhìn về phía lam sắc che chắn.

Che chắn nội ẩn có kim quang ngàn vạn mảnh, theo toàn bộ tầng thứ ba sáng như ban ngày, kịch liệt sóng âm truyền lay động tại che chắn, chỉ là cùng lúc trước phần nộ hơi có bất đồng, lúc này sóng âm bên trong mang có càng nhiều là thê lương sắc thái.

"Lão Ngủ",

Lục rấn mới không lồ cùng hỏa diễm chuột lửa giận càng rực, hỏa diễm bình địa lên hình thành bão lốc, Tiêm Long bốn cây cột nước bị hỏa diễm chuột há mồm phun ra hỏa diễm cứng rắn ép xuống.

Tiêm Long thân nhẹ du long ngược lại lướt ba thước, trong cơ thể khí lưu liên tục không ngừng, hai chỉ cùng nhau hóa thủy nguyên làm kiếm mũi nhọn, một chuôi trong suốt mũi kiếm xuyên thấu qua đầu ngón tay tất bắn, mũi kiếm như thiểm điện chui vào trong ngọn lửa, phá vỡ sóng lửa đem hỏa diễm chuột quét bay ra ngoài.

"Không chỉ Hoàng Kim Đầu Sĩ Cung, còn có Vũ Thần điện, Hải Thần Điện, Xích Hỏa Cung cao thủ, nếu như vậy các ngươi còn có thể chạy ra thắng thiên ta về sau nhìn thấy ngươi gọi ngươi ba ba đều được",

Hai tay hợp lại bị đè xuống cột nước hướng chính giữa xoay chuyển hợp thành một cổ ngút trời sóng lớn, hỏa diễm chuột dài khắp tinh tế lông tơ trên mặt lộ ra hung ác thần sắc, thân thể run lên cuộn tròn lên co lại thành một cái hình tròn, trên người "Phản phật" một tiếng hỏa diễm chạy đến trên đỉnh, nó trên không lần một vòng không hề cùng Tiêm Long quần chiến mà là hướng về Diệp Nhiên đám người mãnh liệt phóng tới.

"Gục xuống",

Diệp Nhiên đem dưới mặt đất sào huyết ba tầng trước đã sớm sờ thấu, hấn một mực mật thiết chú ý chiến cuộc, bởi vậy hỏa diễm chuột cuộn tròn thân thể thời điểm hấn liền lên tiếng nhắc nhở, sẽ cùng một cái biến dị nhèn nhện liều mạng Tần Khắc Lai một bả xoa bóp hạ xuống.

"Rít",

Kính người sóng lửa từ đỉnh đầu gào thét mà qua, hai người đều cảm nhận được cổ này đáng sợ sóng nhiệt, sau đó là một cổ đốt trời mù truyền đến.

"Diệp huynh đệ",

Tân Khắc Lai cả kinh bò dậy, lại trông thấy Diệp Nhiên như không có việc gì xoa xoa cái cổ, chỉ chỉ trên mặt đất một bả hồng sắc búa nói: "Cái thanh này búa rất thích hợp ngươi, sử dụng nhìn, nhìn xưng không vừa tay",

Rồi mới hấn ép xuống thân thể thời điểm thuận tay một đao liền đem kia biến dị nhên nhện cho làm thịt, tuôn ra cái thanh này búa.

Sau lưng Vân Mộng đám người cũng đứng người lên, thấy được Diệp Nhiên trên cổ móng tay che lớn nhỏ bóng thì đều nhẹ nhàng tỏ ra.

Nhất là Vân Mộng, nàng vừa rồi nghe được Tân Khắc Lai tiếng kinh hô còn tưởng rằng Diệp Nhiên bị thương nặng, sắc mặt đều trở nên trắng xám.

Diệp Nhiên quay đầu lại thì vừa vặn trông thấy nàng lo lắng dần dần đi ánh mắt, hai người đối mặt cười cười, hết thảy đều ở không nói lời nào.

"A ——",

Hồng Diệp Học Viện trong đội ngũ lại truyền đến từng đợt kêu thảm thiết, Diệp Nhiên đám người cùng Hồng Diệp đội ngũ một cái tại đông nam góc, một cái tại góc tây nam, rồi mới Diệp Nhiên đám người hiểm hiểm trốn tránh qua hỏa diễm chuột trùng kích, không người ngăn cản hỏa diễm chuột thoáng cái liền vọt vào Hồng Diệp Học Viện đội ngũ, vài người đệ tử đương trường bị xuyên thấu lồng ngực, tại hỏa diễm nóng rực dưới bị thiêu thành tro tàn.

"Con chuột, ngươi cũng chỉ dám khi dễ tiểu bối sao?",

Tiềm Long trên mặt lộ khí hiển hiện, trong cơ thể Bồn Nguyên do nước chuyển đổi thành đất, hai tay bấm niệm pháp quyết té ra từng đạo tường đất, nhưng hấn vận dụng tốt nhất Bồn Nguyên là hỏa, tiếp theo là nước, đất lại là vận dụng kém nhất hạng nhất, mà lại Thổ thuộc tính Bồn Nguyên phòng ngự tuy mạnh, nhưng tốc độ lại theo không kịp, bởi vậy rất nhanh hấn liền hăm vào chi vụng về.

"Ha ha ha, các ngươi Nhân Tộc lại giết chúng ta ít nhiều từ tôn? Lão Lục, làm tốt lắm",

Lục rắn mối không lộ hùng vĩ tiếng cười chấn động sơn động, nó khởi điểm bị Lục Sĩ Cung Trương Mục áp chế, nhưng nó thân thể vô cùng cường đại, cả hai cứng đối cứng chiến đấu bên trong ai cũng chiếm không được tiện nghi.

Trương Mục cũng không nghĩ tại trong thời gian ngắn thủ thắng, thấy hỏa diễm chuột đem Tiềm Long làm cho chi vụng về, dứt khoát vận chuyển trong cơ thể khí lưu vung tay ném đi ném ra loan đao, loan đao vòng qua vòng lại trên không trung xẹt qua hai cái vòng tròn bắn về phía hỏa diễm chuột.

Loan đao cùng tường đất một lợi hại một chắc chắn, một nhanh một chậm, cả hai phối hợp vừa đúng, loan đao cái thứ nhất tới lui liền sát qua thân thể của Hỏa Diễm Thủ ở trên người nó kéo ra khỏi một mảnh lỗ hồng.

"Hà?",

Tuy bị thương nhẹ, nhưng thấy loan đao đã bay qua hỏa diễm chuột hừ lạnh một tiếng lại hướng phía dưới phương tường đất đánh tới.

Quen thuộc liệu loan đao trên không trung vòng vo nửa vòng tại khí lưu lôi kéo dưới lập tức liền lần nữa bay tứ tung mà đến,

Chân chính gọi về vận dụng trong cơ thể khí lưu cao thủ đều am hiểu khí lưu khống chế kỹ xảo, Lục Sĩ Cung cao thủ bởi vì không có Bồn Nguyên, chuyên tâm tu luyện khí lưu cùng Khí Kinh, đối với cái môn này kỹ xảo sử dụng lại càng là đến tình trạng xuất thần nhập hóa.

Tại Trương Mục dưới sự khống chế khí lưu có thể so với Niệm Lục, vô luận hỏa diễm chuột như thế nào tránh né cũng khó có thể tránh đi phong mang.

Trước có loan đao, sau có Tiềm Long, đáp ứng không xuể, hỏa diễm chuột lộ khí càng rực, thân thể cao cao xoay tròn trên không trung, con mắt quét qua bỗng nhiên trông thấy cùng Hồng Diệp đội ngũ luyện thành một đường Diệp Nhiên đám người, lập tức cạ sát hàm răng phát ra một tiếng cười lạnh liền run xẩy ra hoá loạn diễm lần nữa hướng Diệp Nhiên đám người bay tới.

"Đáng giận, toàn bộ giải tán, gục xuống",

Diệp Nhiên đám người vốn tại toàn lực phòng ngự, nơi này Thực Kim Nghi cùng nhên nhện quá dày đặc, bọn họ chỉ có năm người, liền phòng thủ đều hiển lộ lực bất tòng tâm, lúc này hỏa diễm chuột lại đây, đối với bọn họ mà nói lại càng là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

Tân Khắc Lai đám người trước tiên nằm hạ xuống, Vân Mộng thì nắm lấy cung ngồi xổm người xuống, nàng hai tay kéo cung, cung nở đầy nguyệt vì Diệp Nhiên thanh lý xung quanh quái vật, nhưng thấy được Diệp Nhiên là lại trong nội tâm cả kinh.

Một mình hấn đứng ở nơi đó, đứng cách bốn người bọn họ ước chừng 2m xa địa phương, ngẩng đầu đối mặt bay tới hỏa diễm chuột, trên mặt tràn đầy cương nghị.

"Diệp Nhiên, nhanh",

"Vèo",

"Hò",

Hai tiếng động tĩnh gần như đồng thời vang lên, sau đó Vân Mộng liền trông thấy hỏa diễm chuột vô thanh vô tức xuyên qua thân thể của Diệp Nhiên.

Không có lửa diễm dấy lên, không có thiêu cháy thanh âm, cũng không có đốt trọi hương vị truyền đến, có rất nhiều hỏa diễm chuột ầm ầm xuống đất nổ mạnh, một mảnh lớn bụi đất cao cao giờ lên.

Tại hỏa diễm chuột tiến đụng vào mặt đất một sát na kia sớm đã nằm ở trên mặt đất, chỉ chừa một cái tàn ảnh Diệp Nhiên mượn lực cách mặt đất nhảy lên, xông qua tò khắp bụi đất hướng Tiềm Long chạy như bay mà đi.

"Hừ, Xú tiểu tử",

"Ba" một tiếng hỏa diễm chuột liền nhảy ra mặt đất, huyết sắc đôi mắt nhỏ đảo qua thì thấy tất cả mọi người hoặc là tản ra, hoặc là tại tường đất cùng loan đao dưới sự bảo vệ, nó rút cuộc vô pháp tạo thành đại quy mô sát thương, chỉ có vừa rồi dùng tàn ảnh trên đầu đó của mình tên tiểu tử vẫn còn ở nhảy đập, trong lòng không khỏi giận dữ.

Nó lửa giận công tâm liền muốn bay qua đem hắn đốt thành tro bụi, nhưng chỉ là vừa rồi một cái khe hở đang lúc Diệp Nhiên đã chạy đến Tiềm Long bên cạnh, Tiềm Long vỗ vỗ bờ vai của hắn cười nói: "Tiểu tử, rất lanh lợi đi",

Hắn tiến lên hai bước, trong cơ thể Bồn Nguyên do đất chuyển thành nước, thủ chương nhấn một cái hai khóa trong sáng tĩnh lặng hình cầu ngưng tụ mà ra.

"Con chuột, ngươi còn không nhận thua sao?",

Bàn tay hắn nâng lên, chỉ cần hai bàn tay đè xuống hai khóa khí lưu tụ hợp thành bí mật mang theo lấy cường đại Thủy thuộc tính Bồn Nguyên hình cầu sẽ nổ bắn ra.

Nhưng vào lúc này hỏa diễm chuột bỗng nhiên lần nữa mất quá mức thăng đến trong mấy người yếu nhất Mạnh Kỳ mà đi, vừa đứng người lên nỗ lực ngăn cản không lồ quái vật Mạnh Kỳ chỉ nhìn thấy một đạo ánh lửa bỗng nhiên phóng tới.

Nóng bỏng ánh lửa đem cả người hắn đều theo sáng, tại kia đập vào mặt trong hỏa diễm tánh mạng của hắn tựa như sắp biến mất ánh nền.

...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Kinh biến

Chương 70: Kinh biến

"Né tránh",

Nóng bỏng ánh lửa đem đã bị dọa ngây người Mạnh Kỳ hoàn toàn bao phủ, ngàn cân treo sợi tóc một đạo cột nước xông mạnh mà đến đưa hắn đánh bay ra ngoài.

"Tiểu Mạnh",

Tần Khắc Lai cuồng quát huy vũ chiến chùy chạy đến bên cạnh hắn, quay đầu lại cảm kích mắt nhìn Vân Mộng.

Vân Mộng một tay bấm niệm pháp quyết tế ra cột nước, lập tức cung nỏ đầy nguyệt tụ hợp nước chảy tiến, ba tiễn liền phát bắn về phía hỏa diễm chuột, lập tức cầm cung chạy hướng Hồng Diệp Học Viện đội ngũ bên kia tường đất.

Hız-khà zz Hí-zzz tiếng vang từ hỏa diễm thần xung quanh phát ra, Vân Mộng Thủy thuộc tính Bồn Nguyên cùng Tiềm Long so sánh cuối cùng chênh lệch quá xa, thủy tiễn vẫn không có thể cận thân đã bị trên người Hỏa Diễm Thủ hỏa diễm bốc hơi, nhưng hai lần bị hư mất chuyện tốt hỏa diễm chuột cũng giận tím mặt, trên không một lượt liền truy đuổi hướng Vân Mộng.

Vân Mộng tới gần tường đất liền chuyển tới tường mào dưới eo, sau lưng lập tức chính là "Bành" địa một thanh âm vang lên động, hỏa diễm chuột một đầu đâm vào tường đất, nóng rực cảm giác từ phía sau lưng dâng lên, Vân Mộng lông mày nhíu lại ngay tại chỗ lần một vòng, tiếp theo lại là một tiếng trầm đục, phá vỡ tường đất hỏa diễm chuột trực tiếp vào trong đất, Vân Mộng khó khăn trốn tránh qua nằng lần thứ hai va chạm, tóc cũng bị trêu chọc mấy cây.

"Vân Mộng",

Diệp Nhiên nhìn kinh hồn bạt vía.

Tiền Long hai tay mãnh liệt vung ra, hai khóa thủy cầu một trước một sau bắn về phía hỏa diễm chuột, hai tiếng nổ vang nhất thời vang lên, hai khóa thủy cầu nặng nề địa nện vào trong đất, vẫn nước đột nhiên hướng bốn phương khuếch tán, dưới mặt đất hỏa diễm chuột tránh cũng không thể tránh cứng rắn chịu hai khóa thủy cầu, trên người hỏa diễm lập tức tắt một nửa, nhưng nó lại không quan tâm tên mình một tiếng đột ngột từ mặt đất mọc lên hướng Vân Mộng đuổi theo.

Hỏa diễm chuột đã mất đi lý trí, nó có thể dễ dàng tha thứ Tiền Long đánh bại chính mình, nhưng tuyệt không cho phép một cái tiểu bối từ trong lòng bàn tay mình đào thoát, .

Hỏa diễm chuột bị thương, bốn phía còn có mọc lên san sát như rừng tường đất, nhưng Vân Mộng vẫn rất nhanh đã bị bức đến cực kỳ nguy hiểm, Tân Khắc Lai đám người liều mạng chạy đến cứu viện, nhưng so với hỏa diễm chuột tốc độ bọn họ thủy chung đều chậm một nhịp.

Trên không loan đao lượn vòng, nhưng thủy chung lượn vòng tại Hồng Diệp Học Viện đệ tử đỉnh đầu, may mắn cũng không để ý Vân Mộng.

Tiền Long cũng không có đặc biệt vì Vân Mộng chuyển đổi Bản Nguyên, gia cố thêm rộng tường đất.

Diệp Nhiên nói: "Tiền bối, xin ngài không ra tay giúp đỡ nàng",

Hắn nắm chặt nắm tay, mặt tím tím xanh xanh gân đều bộc phát lên.

Trương Mục đối với Vân Mộng chết sống không chút nào chú ý, Tiền Long cũng thừa cơ hội này tấn công mạnh hỏa diễm chuột, tuy thật sự là hấn cho hỏa diễm chuột tạo thành thương tích, nhưng đồng thời cũng làm cho này thủ quan người trở nên càng thêm cuồng bạo.

Diệp Nhiên trong nội tâm vô cùng phẫn nộ, nhưng trước mắt vẫn là đề xuống hỏa khí biết vâng lời thỉnh cầu Tiền Long xuất thủ tương trợ.

Tiền Long lông mi giật giật, tựa hồ đang do dự, nhưng Trương Mục lại trầm giọng nói: "Tiền Long, thừa dịp hỏa diễm chuột bị cô bé kia chọc giận thời điểm rất nhanh ra tay, bằng không đợi nó khôi phục lý trí lấy tốc độ của nó lại muốn giết muốn phí chút công phu, chúng ta đáp ứng bảo hộ Hồng Diệp Học Viện đệ tử mà thôi",

Đây là rõ ràng sẽ không chú ý đến Vân Mộng chết sống.

Tiền Long gật gật đầu không do dự nữa, trong cơ thể khí lưu lại bay lên, vận chuyển thuật pháp toàn lực hướng hỏa diễm chuột công tới.

"Móa nó, hai người các ngươi tập chung",

Diệp Nhiên khí sắc mặt xanh mét, nguyên bản đối với Bạo Lưu Thành đệ nhất cao thủ cùng Lực Sĩ Cung cao thủ kính ngưỡng lúc này chỉ một thoáng toàn bộ tan thành mây khói, thay vào đó là thật sâu khinh bỉ cùng phẫn nộ.

Đoàn đao đoàn kiếm thò ra óng tay áo, hấn hai chân đạp mạnh hướng Vân Mộng chỗ đó phóng đi.

Đang tại tấn công mạnh hỏa diễm chuột Tiền Long lại là khê giật mình.

Tiểu tử kia chửi mình là tập chung

Là không phải mình nghe lầm gần ba mươi năm nay từ không có tiếng tăm gì đến mọi người kính ngưỡng vẫn chưa có người nào dám như vậy mắng hấn

"Suru suru",

Diệp Nhiên mấy cái lên xuống tung nhảy đến mọc lên san sát như rừng tường đất, tại đệ tam mặt tường đất trên mượn lực đạp mạnh lẳng không lên, hai đạo khí lưu trên không ngưng kết thành trong suốt vũ dục, trong cơ thể khí lưu hoàn toàn phóng thích, sau đó một tiếng tiếng gió hú vang lên, hấn mượn hạ xuống phía dưới vừa rơi xuống hạ xuống, lao thẳng tới phía dưới nhanh Truy Vân giấc mơ hỏa diễm chuột.

"Hô",

"Keng",

Nóng rực sóng lửa theo khí lưu đề xuống, Diệp Nhiên một đao một kiếm không lưu tình chút nào địa bổ chém ở trên người Hỏa Diễm Thủ, đao kiếm cùng hỏa diễm chuột đụng vào nhau phát ra lại là Thương Nhiên chi âm, binh khí của hấn ở trên người Hỏa Diễm Thủ cạo xuống mấy cọng tóc phát đã bị đứt đoạn, sau đó cả người hấn cút ngay rơi trên mặt đất.

"Tiểu tử, tự tìm chết",

Năm lần bảy lượt bị tập kích, hỏa diễm chuột triệt để nổi giận, nhưng lập tức trên người chính là rung mạnh, Tiềm Long Thủy thuộc tính Bồn Nguyên ngưng tụ ra một cây trường mâu công bằng đâm vào trên người nó đem nó vốn cũng không đại thân thể dính tại một mặt tường đất.

"Vân Mộng, Vân Mộng, Vân Mộng",

Ngã trên mặt đất đầy bụi đất Diệp Nhiên đưa tay ở trên mặt lau một cái liền hốt hoảng đứng người lên, hần liếc mắt liền thấy đồng dạng đầy người bụi đất Vân Mộng.

Nàng dùng tay áo lau lau khóe miệng nói: "Diệp Nhiên, ta không sao",

Thanh âm lập tức im bất, Diệp Nhiên bỗng nhiên chạy qua tới một tay đem nàng ôm vào trong ngực, hần ôm như vậy nhanh, như vậy dùng sức, dường như sợ mất đi nàng.

"Diệp Nhiên",

Vân Mộng đầu tiên là cả kinh, trong nội tâm một hồi rung động, nhưng lập tức ngọt ngào xông lên đầu, nàng thuận tay ôm lấy Diệp Nhiên eo vui đầu vào trong lòng ngực của hần.

Sau lưng tiếng thét truyền đến, đã là nó mạnh hết đà hỏa diễm chuột rút cục bị buộc đến tuyệt cảnh, Tiềm Long Thủy hệ thuật pháp tụ hợp thành một cái nửa mét phương viên hình cầu đem nó một mực giam ở trong đó, hỏa diễm lần lượt theo hần trong cơ thể dâng lên, lại một lần lần bị Tiềm Long giới tắt.

Thủy thuộc tính Bồn Nguyên hóa thành trường thương cái chuỗi thương một mực liền đến Tiềm Long trong tay, mũi thương một chút thấm thấu tiến thân thể của Hỏa Diễm Thử, thẳng đến đem thân thể của nó hoàn toàn đâm thủng.

"Lão Lục",

Lục rần mối không lộ nhìn trừng mắt muốn nứt, nhưng bị Trương Mục ép tới khó tiến mấy may.

Đến chết thì hỏa diễm chuột huyết sắc đôi mắt nhỏ đều hung hăng nhìn chăm chăm Tiềm Long, trên người nó cuối cùng một đạo hỏa diễm bay lên, ở trong nước dập tắt, sau đó thân thể tách ra một đạo chói mắt hồng mang, hần cỡ lòng bàn tay thân thể hóa thành một cây toàn thân đỏ choét trường thương.

Trường thương trên thân thương đỏ thắm giao nhau, hai loại hào quang lóe ra, mũi thương xuất đường như bị lò lửa thiêu màu đỏ bùng, đỏ đến tỏa sáng nhan sắc làm cho người ta vừa thấy phía dưới đã cảm thấy sống nhiệt bức người.

Hỏa diễm chuột cũng không có có thể bốc hơi mất thủy lao tại đây cây thương nóng rực sóng khí phía dưới phát ra kịch liệt tiếng vang, khói trắng không ngừng bay lên.

Đây mới thực là thượng cổ thần binh, tất cả mọi người lộ đầu ra đến xem hướng kia cây thương, trong con mắt của bọn họ không một không lộ ra khát vọng về.

"Quả nhiên là ngàn dặm Viêm Long",

Nhưng cuối cùng tiến lên phía trước chỉ có Tiềm Long, hần tựa hồ đã sớm biết được cây thương này lai lịch, "Con chuột, các ngươi căn bản phát huy không ra cây thương này chân chính uy lực",

Hần tự tay muốn cầm chặt thân thương, nhưng ngón tay vừa chạm đến thân thương đã bị tổn thương, hần hít vào một hơi khí rút tay về chỉ.

"Àm âm",

Cơ hồ là đồng thời một tiếng vang thật lớn từ dưới đất truyền đến, toàn bộ tầng thứ hai đều mãnh liệt lay động, "RẮC...A...Ặ...!!" Một tiếng trên mặt đất bị xé mở một cái khe, từng đạo từ khí mờ mịt, dôi dào chỉ lực xông mạnh thẳng lên rút đầy tầng này, oanh minh thanh âm tiếp tục không ngừng, liền Tiềm Long trong khoảng thời gian ngắn cũng không thể đứng vững.

"Bành", "Bành", "Bành",

Từng cái một địa sa hố xuất hiện, một cỗ lực lượng hướng lên trùng kích Tiềm Long tường đất như đậu hũ bị đâm thủng, đổ, Hồng Diệp Học Viện trong đội ngũ lại phát ra từng tiếng kêu thảm thiết.

Diệp Nhiên trước tiên ôm Vân Mộng lăn đến trong góc, sau đó chợt nghe đến một tiếng vang thật lớn, một đạo từ quang đem mặt đất hoàn toàn xé rách, từ quang cùng hai khóa đầu lâu đồng thời từ dưới đất bay ra.

...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Trùng cùng ma

Chương 71: Trùng cùng ma

Cường đại vô cùng lực lượng nhấc lên khắp nơi cát bụi, mặt đất như đậu hũ bị cắt ra từng đạo khe nứt, mảnh liệt mệnh mông khí lưu trong một chớp mắt liền tràn ngập toàn bộ tầng thứ hai.

Diệp Nhiên cùng Hồng Diệp Học Viện các học sinh đứng mũi chịu sào, so sánh Tiềm Long đám người bọn họ vốn là Khí Kinh yếu ớt, tại loại này không khác nhau đó trùng kích phía dưới chỉ có thể tận lực phòng ngự, miễn cưỡng chỉ vùng vẫy, chỉ chốc lát sau liền nhao nhao bị thương.

Vốn là như vậy tình huống của bọn hắn cũng không thể lạc quan.

Đạo kia thân ảnh màu tím cùng với hai khóa đầu lâu từ dưới đất bay tứ tung lên, rơi trên mặt đất, kia hai khóa đầu lâu cũng "Đồng đồng" hai tiếng rơi vào Tiềm Long trước người.

Tất cả mọi người chỉ có thể nhìn đến bóng lưng của nàng, kia yếu diệu thon dài nhưng dĩ nhiên sát cơ tất lộ thân ảnh, chỉ nhìn liếc một cái đã cảm thấy toàn thân lạnh buốt.

Trong tay nàng từ sắc mũi kiếm buông xuống, từng bước một đi về hướng Tiềm Long cùng Trương Mục, mỗi bước ra một bước son động liền rung mạnh một phen, ba bước bước ra son động đã bắt đầu sụp xuống, đỉnh thạch khối không ngừng xuống rơi xuống.

"Ân công",

Diệp Nhiên dĩ nhiên nhận ra kia thân ảnh, nhưng dưới có khí lưu trùng kích quanh quẩn, trên có cuộn cuộn mà rơi cự thạch, hắn chỉ tới kịp hô một tiếng đã bị rơi xuống đất đá vùi lấp.

"Tinh Vân, Phong Hồ",

Nửa đập trong son động tràn ngập khắc nghiệt chi khí, Tiềm Long cũng ở cổ hơi thở này phía dưới tụt hậu một bước, tay vận thanh lưu kéo về ngăn dậm Viêm Long thương.

Khi thấy kia hai khóa đầu lâu thì trong lòng của hắn đã là chấn động.

Tinh Vân cùng Phong Hồ chính là một cái là Đệ Lục Thiên Thần Điện Hoàng Kim Đầu Sĩ Cung, một cái là Chiến Thần Ares Vũ Thần Điện cao thủ, so với hắn tới không chút nào chênh lệch, lần này thụ mệnh đánh chết dưới mặt đất tầng thứ ba cùng tầng thứ tư thủ quan người.

Cùng bọn họ cùng đi còn có Xích Hòa Cung cùng Hải Thần Điện mười lăm tên Đại Cao Thủ, những cao thủ này phụ trách tại tầng thứ ba tầng thứ tư bố trí xuống phong ấn, sau đó đem dưới mặt đất sào huyết thủ quan người nhất nhất đánh chết, nhưng lúc này khí tức của bọn hắn đã toàn bộ biến mất.

Mà trước mắt người này lãnh diễm kỳ tuyệt, Phong Hoa Tuyệt Đại nữ tử áo tím khí thế càng đem chính mình hoàn toàn đè ép hạ xuống.

"Bành",

Chỗ lối đi lam sắc phong ấn bùng nổ, hai khóa dữ tợn đầu lâu lộ ra, một cái khổng lồ Hắc Mã Nghi, một cái khổng lồ bạch con kiến, dường như to lớn thiết cầu đồng dạng đầu lâu liền Tiềm Long nhìn đều cảm thấy đáng sợ.

Nhất là kia hắc sắc con kiến đầu, hai cái ánh mắt hướng ra phía ngoài nhô lên, như sắt da đồng dạng hắc sắc thể xác trên mang theo điểm một chút bạch ban, nước bọt không ngừng theo hắc sắc nhộng giữa hàm răng nhỏ xuống.

Khổng lồ cương thi kiến Trương Mục cũng cảm nhận được áp lực cực lớn.

"Àm àm",

Lại là hai tiếng nổ mạnh từ dưới đất thân mặc truyền đến, đại địa lay động, toàn bộ son động hoàn toàn sụp xuống, hai cỗ cực kỳ thảm thiết khí tức từ trên mặt đất bốc hơi lên.

Trương Mục cùng Tiềm Long về sợ hãi cả kinh, này hai cỗ khí tức mang theo vô cùng đáng sợ huyết tính, càng có một loại đã trải qua ngàn năm sát phạt

thăm thiết cùng tàn khốc, vẫn chưa hoàn toàn vọt tới để cho hai người Đại Cao Thủ tâm thần chấn động.

Thế nhưng hai cổ khí tức cũng không có hướng phía trên mà đến, mà là ngăn ngừi tụ hợp tản ra rồi đi dưới mặt đất sào huyết, bọn họ trực tiếp vọt ra sào huyết.

Trương Mục cùng Tiềm Long trong nội tâm đều là trầm xuống, lúc này Bạo Lưu Thành bên trong đích xác đã là cao thủ nhiều như mây, càng có Thiên La Địa Vồng, Tuyệt Thiên Đại Trận, nhưng này hai cổ khí tức cường đại đã hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng.

Tiềm Long sắc mặt biến hóa nhất là rõ ràng, kia hai cổ trong hơi thở có một cổ là tầng thứ năm thủ quan người trăm chân ngựa lục, năm đó hẳn cùng với Đệ Lục Thiên Thần Điện Chức Vũ, Lôi Thần Điện nông quang cũng chỉ có thể chống đỡ không được hai phút đáng sợ quái vật.

"Trương Mục, chúng ta đi",

Mồ hôi lạnh từ cái trán chảy ra, Tiềm Long cũng không dám có chờ lâu, mũi chân một chút bay tứ tung lên, trong cơ thể Bồn Nguyên rất nhanh chuyển đổi thành hỏa.

Trương Mục tự nhiên sẽ hiểu nặng nhẹ, không dám lần nữa cùng lục rắn mối khổng lồ dây dưa, thả người cách mặt đất truy đuổi trên Tiềm Long.

Một mực bị Trương Mục áp chế, trở mắt nhìn nhìn từ vong lục rắn mối khổng lồ không khỏi nổi giận, xông Phong Hoa Tuyệt Đại tóc tím nữ tử quát: "Tứ tử, lưu lại bọn họ a, bọn họ giết đi lão Lục",

"Bọn họ chạy không thoát", tóc tím cô gái nói.

Lời của nàng vô cùng bình thản, dường như giết Tiềm Long, Trương Mục cao thủ như vậy chỉ là chưa đủ nhắc tới việc nhỏ.

Cổ tay nàng run lên chuẩn bị thô như khớp ngón tay bạch sắc to nhận bắn thẳng thiên không, trong chớp mắt chính là ngàn tia vạn kết, toàn bộ trên không tại trong chớp mắt trải rộng mạng nhện, vốn tưởng rằng có thể chạy ra tìm đường sống Trương Mục cùng Tiềm Long nhất thời bị rót một chậu nước lạnh, hai người đều rơi vào Thiên La Địa Vồng bên trong.

Trương Mục vội vàng không kịp chuẩn bị dẫn đầu đụng vào một trương mạng nhện phía trên, mồ mịt từ khí tùy theo mà đến, tóc tím nữ tử điểm nhẹ một kiếm, từ sắc kiếm mang liền bay thẳng đến chân trời, Trương Mục bận rộn hai tay kết ấn ngưng trứ giận thuần, nhưng chỉ là "Ba" một tiếng hân khí thuần liền tại từ mạng phía dưới sụp đổ, từ mạng kiếm mang ở giữa lòng hân miệng, đột nhiên mặc thân mà qua.

Một cây mạng nhện cũng theo kiếm mang xuyên qua ngực của hân.

Từ sắc huyết dịch bay phún ra lên, Trương Mục trong miệng máu tươi tràn ra, nhưng hân hừ cũng không hừ một tiếng tiếp tục đề khí lên, nhưng phía trên mạng nhện lại càng thêm dày đặc, trên người tê liệt cảm giác cũng truyền đến, hân rất nhanh liền nửa bước khó đi.

Tóc tím nữ tử trên cổ tay dương lại xuất một kiếm, kiếm mang lại lấy Tiềm Long.

Tiềm Long không dám chút nào đại ý, bằng vào Hòa thuộc tính Bồn Nguyên cường ép sử dụng vẫn không có thể không chế ngàn dặm Viêm Long thương ngăn trở này vô cùng lợi hại một kiếm, kiếm mang mặc dù tại mũi thương dưới tiêu tán, thế nhưng cường đại lực xung kích lại đưa hân chấn động ngựa đầu bay ngược, máu tươi mặc dù không có tuôn ra, nhưng yết hầu đã là một mảnh ngai ngái.

"Hô",

Tiềm Long sững sờ nuốt xuống trong cổ họng ngai ngái, trên người ánh lửa một tháo chạy 10m, hân hóa thành một đạo sóng lửa thiêu hủy phía trên mạng nhện xông lên cao hơn cây năm đầu đỉnh núi "Oanh" địa một tiếng đánh vỡ đỉnh núi chạy ra ngoài.

Vài dương quang rơi hạ xuống, Tiềm Long lao đảo chạy hướng Hồng Diệp Học Viện phương hướng, trong lòng bàn tay nóng rực cảm giác đau đớn khó nhận, nhưng hân vẫn không dám bỏ ra tay bên trong thương.

Cùng hân cùng nhau tới Trương Mục thì hân sâu mạng nhện, hân khởi điểm còn ra sức giãy dụa, nhưng rất nhanh trên người tê liệt cảm giác để cho hân mất đi năng lực hành động, tóc tím nữ tử kia cây mạng độc to nhận trở thành áp chết lạc đà cuối cùng một cọng rom.

Mấy cái Ngũ Thái Ban Lan nhện nhện theo mạng nhện leo, còn không có mất đi tri giác Trương Mục đồng tử đột nhiên co rút lại, ánh mắt lộ ra hồi hộp.

Cho dù là dùng sĩ cũng không dám tưởng tượng nhện nhện ăn uống chính mình hình ảnh

Rất nhỏ tiếng bước chân từ trong thông đạo truyền đến, dáng người yếu điệu ma nữ bước nhẹ mà đến, xà đồng dạng trường tiên lượn quanh tại cổ tay, đầu ngón tay.

Điểm một chút vết máu theo ngón tay nhỏ xuống hạ xuống, vẻ đẹp của nàng yêu dị mà mê người.

Nàng tay phải bưng hai cái chén rượu, chén rượu bên trong tất cả là đỏ thắm.

"Vi Trùng tộc cùng Ma tộc thắng lợi, cạn ly", ma nữ liếm liếm bờ môi đưa cho tóc tím nữ tử một ly huyết tửu.

Tóc tím nữ tử mảnh khảnh ngón tay tiếp nhận chén vẩy vào trên mặt đất, tê mình thanh âm nhất thời vang lên, không hề nhèn nhện cùng Thực Kim Nghĩ trở nên luống cuống mà hưng phấn.

Ma nữ sắc giọng: "Từ nhi, không uống liền không uống, làm gì vậy lãng phí máu của ta từ",

"Đi bên ngoài nâng ly a, khai mào chiến tranh người cuối cùng muốn trả giá lớn",

Nàng mũi chân một chút hóa thành một đạo kinh thiên tử mang bắn ra sào huyết bên ngoài.

...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Ván cục giao thoa

Chương 72: Ván cục giao thoa

Tiền Long cầm lấy ngàn dặm Viêm Long thương lao đảo chạy ra dưới mặt đất sào huyết, cây nắm hình sơn động toát ra tỷ lệ khói xanh.

Nhìn xuống, dưới mặt đất sào huyết cửa thủ vệ đã không thấy, người của Mạnh Hồ Công Hội cũng đã không có ở đây, phía dưới không có một bóng người, lại có một mảnh lớn Ngũ Thái Ban Lan sinh vật từ trong sào huyết rất nhanh tuôn ra, dường như đột nhiên bạo phát thủy triều.

Là không hề nhèn nhện cùng Thực Kim Nghĩ.

Hắn vội vàng ngẩng đầu vừa liếc nhìn, sào huyết xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, mấy đạo thân ảnh như ẩn như hiện, biết những cái này đều là trước đó an bài tốt Bạo Lưu Thành cao thủ, Tiền Long lớn tiếng nói: "Dưới mặt đất sào huyết dị biến, nhanh đi trợ giúp",

Tiếng gió nhất thời vang lên, vài đạo bóng đen rất nhanh chạy tới cây nắm hình sơn động, nhưng là có vài cỗ khí tức tại hướng về chính mình tới gần.

Là cây thương này hấp dẫn chú ý của bọn hắn sao? Đáng giận.

Tiền Long trong nội tâm thầm mắng, nếu bình thường chính mình đại có thể buông tay đánh cược một lần, cùng bọn họ đấu thống khoái, nhưng rồi mới đầu tiên là cùng hòa diễm chuột ác đấu thật lâu, lại cùng người kia thần bí tóc tím nữ tử giao thủ ngăn ngừa, Bản Nguyên Lực Lượng của mình lại dùng muốn khô kiệt.

Hắn không khỏi thả chậm bước chân.

Nhưng mà cây nắm hình đỉnh núi lập tức lại là một tiếng vang thật lớn rền vang, một đạo tử mang phóng lên trời, hai người chạy tới sào huyết cứu viện cao thủ hừ cũng không có có thể hừ một tiếng đã bị tử sắc mũi kiếm chém ngang lưng.

Một khóa dữ tợn hắc sắc con kiến đầu lâu từ cửa động thò ra, hé miệng tiếp được rót xuống vài đoạn thân hình, nhắm nuốt thanh âm truyền đến, không hề cương thi kiến từ Sơn Đông đỉnh bò lên xuất ra, dài mười mét thân hình làm cho người ta sợ.

Này vẫn chưa xong, cương thi con kiến leo ra phía dưới lại có hai cái khổng lồ sinh vật leo ra, một là tầng thứ ba Kiến Chúa, một là tầng thứ tư khổng lồ nhèn nhện, khác có một bóng người màu đen lóe lên rồi biến mất.

Cây nắm hình đỉnh núi này ba con khổng lồ sinh vật tụ tập, nguyên thủy khí tức tràn ngập khắp nơi, đám kia đi cứu viện cao thủ đi như thế nào lại tại sao trở về, nhao nhao tứ tán ra cảnh giác lên.

"Bà mẹ nó", nghe được động tĩnh Tiền Long cũng trở về đầu nhìn thoáng qua, đương trường liền bị hù hồn phi phách tán, chỉ hận cha mẹ ít sinh ra hai cái đui cho mình chạy thoát thân.

May mà từ cây nắm hình đỉnh núi ra những quái vật kia cũng không có đuổi theo, Tiền Long trong nội tâm an tâm một chút, nhưng hắn vừa muốn dừng lại chỉ nghe thấy "Suru suru" hai tiếng hướng gió, hai đạo bóng đen đột nhiên từ trong bụi cỏ nhảy lên.

Cường đại Khí Kinh hoảng hồn nhưng đề xuống, hai người thẳng đến Tiềm Long, một người phần nộ quyền oanh đầu, một người trở mình chường đoạt thương.

Quả nhiên có người hướng về phía cây thương này tới, Tiềm Long trong nội tâm cười lạnh, hần sớm có chuẩn bị, giờ tay hoành thương trên không quét ngang, tại hần Bồn Nguyên cùng Khí Kinh gia trì phía dưới một mảnh Hòa Long gào thét lên, quay quanh trên không, tập kích hai người sống sờ sờ bị bức lui.

Tiềm Long thừa cơ vội vàng thoát đi, nhưng mà có lần đầu tiên đánh lên, kế tiếp mạnh mẽ cướp đoạt cũng chính là thuận lý thành chương chuyện, từ dưới đất sào huyết đến Hồng Diệp Học Viện trăm dặm đường xa Tiềm Long một đường huyết chiến, liều mình hộ thương, rốt cục thờ hồng học chạy tới Hồng Diệp Học Viện công môn.

Mặc dù đến Hồng Diệp Học Viện công môn như cũ có người chưa từ bỏ ý định, lờ mờ theo sau, nhưng Tiềm Long lại yên lòng, hần không tin có người có thể ở nơi này cướp đi cây thương này.

Một người phong độ tư thái yếu điệu thiếu phụ từ trong học viện đi tới, nàng nâng đỡ trên sống mũi ngân khung con mắt đi đến Tiềm Long trước mặt.

"Sát Nhất Sát, ngươi đã an toàn",

Nàng truyền đạt một cái khăn tay, khăn tay trên tỏ khắp lấy mùi thơm nhàn nhạt.

Thấy có cao thủ từ Hồng Diệp Học Viện bên trong xuất ra tiếp ứng, phía sau vài đạo bóng đen cân nhắc một phen lạng yên rút lui.

Tiềm Long kết quả thiếu phụ nhân thủ khăn xoa xoa trên mặt huyết, trong nội tâm an định lại.

"Tay ngươi bông, ta cho ngươi băng bó một chút", thiếu phụ đỡ nàng đi vào cửa vệ phòng nói: "Lão Lý, đem cái hòm thuốc lấy ra, ngược lại một chậu nước ấm, một chậu nước lạnh, rót nữa một ly trà",

"Vâng, sẽ tới",

Tuy không biết người này thiếu phụ thân phận, nhưng nhìn nàng mặc lấy sườn xám, trên đầu cắm ngọc trâm, lưng trước cũng là trong trường học địa vị cực cao nhân vật, công bảo vệ phòng lão Lý không dám lãnh đạm, ra ra vào vào bận việc, chỉ là nội tâm có chút kỳ quái, nàng muốn một chậu nước lạnh làm gì? .

Tiềm Long nói: "Trước dùng băng bó, ta trước tiên đem cây thương này giao cho hiệu trưởng",

"Hiệu trưởng đã trên đường, ta trước giúp ngươi băng bó, băng không thì cái tay này muốn phế đi",

Người trước mặt tướng mạo đẹp, thành thực, tài trí, ưu nhã, mặc dù chỉ là đứng ở nơi đó cũng có thể hấp dẫn một đám mục quang, huống chi lúc này ôn hương mềm giọng gần ngay trước mắt? Tiềm Long căng thẳng tâm dần dần buông lỏng hạ xuống.

Hần thờ dốc một hơi đem ngàn dặm Viêm Long thương tựa ở trên tường.

Lão Lý rất nhanh lấy ra y dược rượu, lấy một chậu nước ấm, lại ân cần địa rót một chén trà.

Thiếu phụ ngồi xổm người xuống dùng rượu còn cho hần lau một phen, sau đó dùng băng gác gói kỹ tay của hần, đối với lão Lý nói: "Như thế này rửa qua".

Đưa tay đem dây đặc vải vóc tại nước lạnh trong ướt một chút sau đó đứng người lên đi ra cửa, tự nhiên mà vậy địa cầm lấy tựa ở trên tường ngàn dặm Viêm Long thương.

"Lão Lý đại ca, nàng tên gọi là gì? Chắc chắn thật sự có hương vị",

Tiềm Long nhếch trà đạo, bóng lưng của nàng tại trong đầu bồi hồi, vẫn chưa thỏa mãn.

Lão Lý khẽ gạt mình: "Không biết a, nàng không phải của ngươi bằng hữu",

"Haha, không phải, có rảnh giúp ta nghe ngóng một bà mẹ nó, không đúng, thương của ta",

Tiềm Long bỗng nhiên nhảy dựng lên kéo cửa ra, nhưng lúc này đâu còn có người kia thiếu phụ bóng dáng

"Khánh khách, dễ dàng như vậy phải tay, cái Bạo Lưu Thành gì đệ nhất cao thủ? Rõ ràng là đệ nhất đồ ngốc đi",

Bạo Lưu Thành vùng ngoại ô, sườn xám, ngọc trâm, tóc giả rơi xuống trên đất, một người thân mặc vàng nhạt váy dài nữ tử chân không chìa xuống đất chạy tới phía trước.

"Hô, vật này thật nóng",

Trong tay nàng ngàn dặm Viêm Long bao hết vài tầng ướt nước dây vải bông, nhưng vẫn là rất nhanh đã bị đụng bể, nàng dứt khoát tìm một sợi xích sắt

trôi ở cây thương này kéo lấy đi.

Cao vút gác chuông rất nhanh xuất hiện ở trước mắt, nàng khẽ cười một tiếng tăng nhanh bước chân lướt qua bụi cỏ, bụi cỏ một tòa vút đi đã lâu gác chuông tan ra tuế nguyệt tang thương, liền kia trên cửa đá cũng đầy là tro dầu vết (tích) cùng mạng nhện.

Không đúng, nàng một bước vào đại môn bỗng nhiên phát giác không đúng, mũi chân một chút liền ngược lại lướt đi đi, nhưng vào lúc này mấy đạo thân ảnh từ gác chuông bên trong bay nhanh, từng đạo âm tà Khí Kinh mang nàng một mực khóa chặt, vô hình khí lưu mang nàng cứng rắn đè ép hạ xuống.

Gác chuông cửa "Két.." Một tiếng mở ra, một người mang theo hồng sắc mặt nạ ác quỷ thanh niên chấp tay sau lưng đi ra, hai người thân mặc hắc sắc áo da thanh niên theo sát phía sau, hai người trên mặt đều mang theo lục sắc mặt nạ quỷ.

"Thương lưu lại, người, giết chết, hủy thi diệt tích",

Thanh niên nói.

Hai người nam tử đang muốn tiến lên, vài đạo Khí Kinh lại thốt nhiên, lần này cũng không phải áp hướng cô gái kia, mà là tập trung vào ở đây tất cả mọi người.

"Ai, không nghĩ được Cách Lỗ Tư Bảo Ngọc Hầu Tước lòng dạ độc ác như vậy a",

Một cái trêu chọc thanh âm truyền đến.

Nữ tử sau lưng một người mang theo Bạch Hồ mặt nạ công tử lấp thiếu nữ đóng đưa quạt xếp ung dung đi tới, bốn người thân mặc bạch sắc Trường y, mang theo mặt trắng chiếc nam tử bộ pháp vi diệu, xa xa xâu ở sau lưng nàng, nhưng trên người bọn họ Khí Kinh lại mạnh bất khả tư nghị.

Công tử lấp thiếu nữ đi đến nữ tử trước mặt thì khóa trên người nàng vài cổ Khí Kinh cũng tản, trong tay nàng quạt xếp hợp lại "Ba" địa đánh vào trong lòng bàn tay.

Mang theo mặt nạ ác quỷ thanh niên nhẹ giọng cười nói: "Lũ lụt vọt lên miếu Long Vương, La Ninh",

"Phải không? Ta còn tưởng rằng Cách Lỗ Tư Bảo cùng Sát Lục Chi Đảo tất có đánh một trận đâu, Bối Ngọc Minh", thiếu nữ tháo xuống Bạch Hồ mặt nạ lộ ra một trương xinh đẹp mặt.

Chính là Sa Lê Học Viện La Ninh.

...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Tàn sát

Chương 73: Tàn sát

Sụp xuống dưới mặt đất sào huyết biến thành một mảnh phế tích, đá vụn vùi lấp son động, trong động yên tĩnh không tiếng động.

Phía trên cây nắm hình đỉnh núi bị đục xuất một cái to lớn lỗ hồng, chút Hứa Dương quang chiếu vào, xuyên thấu qua dày đặc mạng nhện chiếu vào sào huyết.

Đỉnh núi phụ cận có Híz-khà zz Hí-zzz tiếng vang cùng gặm nuốt thanh âm, nghe làm cho người ta cảm giác sợ nôi da gà.

"Khục khục",

Một tay duỗi ra đồng đá vụn, đón lấy mấy viên đầu lâu xông ra, Đệ Lục Thiên Thần Điện Mễ Phi mặt mũi tràn đầy bụi đất từ đồng đá vụn trong bỏ lên xuất ra.

Sau đó đồng đá vụn phát ra rải rác tiếng vang. Tất Ma Bì Khâu, tại đột nhiên, Đỗ Vũ đám người nhất nhất từ đồng đá vụn trong leo ra.

Bởi vì có tường đất yểm hộ, Hồng Diệp Học Viện cùng Thần Điện đội ngũ bảo tồn coi như hoàn chỉnh, mấy người hoặc nhiều hoặc ít đều bị tổn thương, nhưng sinh mệnh cũng không đáng lo.

Mễ Phi xoa xoa trên mặt vết máu khẽ nói: "Tiềm Long bọn họ làm việc thật không bền chắc, cái Bạo Luru Thành gì đệ nhất cao thủ",

"Cạch",

Nàng lời còn chưa nói hết đột nhiên cảm giác được cái trán mát lạnh, dường như có đồ vật gì nhỏ xuống hạ xuống, nàng ngẩng đầu vừa nhìn nhất thời con mắt tròn to, da đầu đều tốt như bùng nổ.

Phía trên dày đặc mạng nhện bên trong một người cường tráng nam tử bị chặt chẽ dính tại trung ương, mấy cái không lồ nhện nhện tại gặm nuốt lấy hân thân thể, ánh mắt hân còn mở to, nhưng hân nửa người dưới đã chỉ còn lại dày đặc Bạch Cốt, nửa người trên lại càng là trắng mạc bụng nát, một mảnh hỗn độn.

Vừa rồi màu đen kia huyết chính là từ trên người hân nhỏ xuống xuống.

"Trương Trương Mục", nàng rút lui hai bước, đặt móng ngồi dưới đất, Tất Ma Bì Khâu đám người cũng là kinh hãi không hiểu, bọn họ đều thấy tận mắt nhận thức qua Lực Sĩ Cung Trương Mục chiến lược, hân có thể đem lực rắn mỗi không lồ cũng áp chế một mực, ai ngờ trong nháy mắt sẽ chết thê thảm như thế?

Trong mấy người chỉ có kinh nghiệm sát phạt Đỗ Vũ như cũ trấn định, hân đem hân vào trong hôn mê Vương Ngạo Nhiên vác tại sau lưng nói: "Hân không sống nổi, thủ quan người cùng không lồ quái vật cũng đều biến mất, nơi này hiện tại hân là còn rất an toàn",

"Kiệt kiệt khặc, phải không?",

Quý dị tiếng cười cắt đứt lời của hân.

Hai cái thân ảnh từ trong bóng tối đi tới, một cái trong đó thân ảnh hai bước về sau liền lách mình tiêu thất, lập tức một hồi gió lạnh xuất hiện ở một người Hồng Diệp Học Viện đệ tử sau lưng.

Lở tai thỏ, hồng sắc khoe mắt, tuấn mỹ gương mặt, hắc sắc lễ phục, còn có nhỏ máu đao.

"Luru Khai, cẩn thận",

Đỗ Vũ trước tiên lên tiếng nhắc nhở, nhưng đã đã chậm, Thổ Nhân tộc thiếu niên trong tay đoản đao chậm rãi xẹt qua cổ họng của hân, Đỗ Vũ đám người tro mắt nhìn nhìn chính mình đồng học bùm lấy cái cổ vô lực địa ngã xuống.

Từ vong bóng mờ bao phủ, nhưng càng kích thích chính là bọn họ đáy lòng phẫn nộ.

"Mễ Phi, chiếu cố tốt lão Bát",

Đỗ Vũ ánh mắt âm lãnh, buông xuống Vương Ngạo Nhiên cầm lấy Lưỡi Lê liền giết lên đi, nhưng hai thanh đoản đao lập tức bay vút mà đến, đứng trong bóng đêm người thiếu nữ kia đồng dạng mọc ra lở tai thỏ, đáng người nhanh nhẹn, nhưng mang theo sát khí mãnh liệt, nàng giữa ngón tay kẹp lấy bốn thanh đoản đao đồng thời bắn ra.

Đỗ Vũ hai thanh Lưỡi Lê giao thoa ngăn trở đoản đao, chỉ là ngăn như vậy ngăn trong khe hở kia Thổ Nhân tộc thiếu niên đã lại giết hai người, đều là một đao cắt yết hầu, bị giết người liền kêu thảm thiết cũng không có có thể phát ra.

"Hừ, tự tìm chết",

Tất Ma Bì Khâu một tay vác lên tám chân một tay cầm lấy đại thương, cùng tại đột nhiên một cái liếc nhau liền xông tới.

Thổ Nhân tộc thiếu nữ khoe miệng vẽ ra một cái âm lãnh độ cong, lặng yên thối lui đến trong thông đạo, vọt tới trong bóng tối Tất Ma Bì Khâu đột nhiên dừng bước lại.

Phía trước tối như mực thông đạo dường như nhắm người mà cắn Ác Ma chi miệng, Thổ Nhân tộc thiếu nữ âm lãnh khí tức cũng như giòi trong xương bởi hồi, mặc dù lấy năng lực của hân cũng không dám tùy tiện tiến nhập.

Hân do dự, Thổ Nhân tộc huynh muội lại ra tay ngoan độc, hai tốc độ của con người đều nhanh như quang ảnh, mặc dù Đỗ Vũ tay cầm thương cổ gai nhọn màu đen chống lại người Thổ Nhân tộc kia thiếu niên cũng hiểu được hữu tâm vô lực.

Mà đoản đao như trước không ngừng từ thông đạo xuất, Thổ Nhân tộc thiếu nữ ngọn gió dường như vô cùng vô tận.

"Tất Ma Bì Khâu, chúng ta lui ra ngoài",

Mất thấy đối phương thương binh khó có thể xếp thành đội ngũ, tại Thổ Nhân tộc thiếu nữ thu hoạch tiếp theo mảnh tan tác, Đỗ Vũ quyết định thật nhanh

hạ lệnh lui lại.

Tát Ma Bỉ Khâu dùng tấm chắn ngăn trở phóng tới vô số thân đoàn đao vừa đánh vừa lui, trở lại tại đột nhiên bên cạnh.

Tình hình dưới mắt ngoại trừ rời khỏi dưới mặt đất sào huyết đã không có phương pháp khác, tại tiếp như vậy tất cả mọi người sẽ bị hai con Thổ Nhân tộc kéo chết ở chỗ này.

Tát Ma Bỉ Khâu cùng tại đột nhiên phía trước, Đỗ Vũ cùng Mễ Phi ở phía sau, một đoàn người ôm đoàn lui về phía sau, cuối cùng ngăn ngại địa ngăn trở xuất quỷ nhập thần Thổ Nhân tộc thiếu niên.

"Tát Ma, đó là",

Mắt thấy muốn rời khỏi sào huyết, tại đột nhiên bỗng nhiên trông thấy hai đạo ánh sáng nhạt từ đồng đá vụn trong dâng lên, một đạo ngân bạch sắc, một đạo màu đỏ nhạt.

Tát Ma Bỉ Khâu cũng nhìn về phía hấn, hai người đều trông thấy đối phương trong mắt bùng tình, lặng yên gật gật đầu.

Bọn họ đều nhớ rõ tại trong sào huyết Diệp Nhiên đội ngũ giết chết hai cái khổng lồ biến dị quái vật, đạt được hai thanh thượng cổ binh khí, một là ngân bạch sắc Lưu Hoa Chi Cung, một là hồng sắc búa.

"Đỗ Vũ, Mễ Phi, các ngươi trước rút lui, chúng ta sau đó sẽ tới",

Không đợi Đỗ Vũ hai người trả lời, Tát Ma Bỉ Khâu dẫn đầu vọt tới, tại đột nhiên theo sát phía sau.

"Đương đương",

Hai thanh đoàn đao tạt bắn mà đến, Tát Ma Bỉ Khâu làm ăn thuận đem chúng bắn ra, hai người rất nhanh vọt tới đạo kia hồng sắc ánh sáng nhạt, Tát Ma Bỉ Khâu trong tay đại thương mãnh liệt cắm vào đồng đá vụn trong, cổ tay run lên chấn động mãnh lớn mãnh lớn đá vụn đã bị bắn mờ đi ra, hấn lại dùng lực bới hai lần, dưới mặt đất đá vụn liền toàn bộ bị đào mờ, một chuỗi hồng sắc búa xuất hiện ở trước mắt.

Quả nhiên là chuỗi này búa.

Tại đột nhiên trên mặt lộ ra thoải mái thần sắc, ngồi xổm người xuống đem chuỗi này búa rút ra.

Chỉ có nửa cái cánh tay dài như vậy búa sắc bén dị thường, quanh thân tản ra nhàn nhạt hồng mang, so với Đỗ Vũ trong tay kia cây hắc sắc đao ngắn cũng không chút nào chênh lệch.

Tát Ma Bỉ Khâu cùng tại đột nhiên lần này mạo hiểm tiến nhập sào huyết chính là vì thượng cổ binh khí, nhưng thắng đến vừa rồi cũng còn tay không, lúc này thấy đến chuỗi này búa như thế nào lại cam lòng buông tha cho?

"Chúng ta đi",

Tại đột nhiên quơ lấy búa muốn đi, nhưng còn không có bước ra thân thể liền một cái lão đảo suýt nữa ngã sấp xuống.

Một tay từ đồng đá vụn trong duỗi ra, gắt gao cầm lấy cổ chân của hấn.

Quay đầu lại, tại đột nhiên thấy được một trương tối tăm mờ mịt mặt, rất tuổi trẻ, cũng rất quật cường.

"Vậy là tân Ca",

Tay của Mạnh Kỳ gắt gao cầm lấy cổ chân của hấn, bởi vì không có tường đất yểm hộ, sau lưng của hấn tràn đầy vết máu, thoát nhìn dường như chỉ còn lại một hơi, tại đột nhiên cũng không biết hấn là ở đâu ra khí lực cầm lấy chính mình.

"Buông ra", chân của hấn mãnh liệt quăng hai cái, nhưng tay của Mạnh Kỳ lại vẫn bắt một mực.

"Tại đột nhiên, đừng lè mè, nhanh lên",

Tát Ma Bỉ Khâu té ra Lôi Thuộc Tinh Bồn Nguyên hết sức địa ngăn trở Thổ Nhân tộc thiếu niên lưỡi đao cùng âm thầm phóng tới đoàn đao.

Nếu là chính diện đánh cho dù là Thổ Nhân tộc huynh muội hấn cũng không sợ, nhưng Thổ Nhân tộc huynh muội lại một sáng một tối, bằng tốc độ tiêu hao lực lượng của hấn, nếu như bị bắt ở chỗ này nói không chừng thực hội gây ở chỗ này.

Tại đột nhiên biết nơi này không phải là nơi ở lâu, trong nội tâm lo lắng, chân phải hung hăng địa dẫm nát tay của Mạnh Kỳ.

Mạnh Kỳ cắn răng như thế nào cũng không chịu buông tay, tại đột nhiên thật sự nóng nảy, rút ra trong tay áo đao ngồi xổm người xuống mãnh liệt một đao chém đứt tay của Mạnh Kỳ cổ tay.

"A ——",

Một tiếng kêu thảm đầy thê lương tại trong sào huyết quanh quần

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Giao thoa quang ảnh

Chương 74: Giao thoa quang ảnh

Sắc trời tối, xuyên thấu qua cây nấm hình đỉnh núi chỗ lỗ hồng có thể trông thấy thiên không màu xám đám mây.

Ngẫu nhiên có tí tách thanh âm truyền đến, đã bị Nhện (Tri Chu) nọc độc hủ hóa trên thi thể thỉnh thoảng có máu tươi nhỏ xuống hạ xuống, nhưng trong huyết động mấy người lại hoảng không chỗ nào cảm giác.

Tần Khắc Lai ôm thật chặt Mạnh Kỳ, nhìn nhìn hấn sắc mặt tái nhợt, hai mắt nhắm chặt, một đường xem tiếp đi, thấy được hấn đứt gãy tay phải, Tần Khắc Lai cả trái tim đều níu lấy.

Ngài Lệ Toa (Alissa) vượt vượt điều khắc Tiểu Dao ngồi trong góc, không biết là vận khí tốt hay là khác biệt nguyên nhân, trong năm người nàng bị thương nhẹ nhất.

Diệp Nhiên cùng Vân Mộng cũng ngồi tựa ở trên thạch bích, hai người đều là đầy bụi đất, toàn thân vết máu loang lổ.

Thỏ Nhân tộc huynh muội đứng trong bóng đêm, do Thỏ Nhân tộc thiếu niên đem Mạnh Kỳ đứt tay đi qua êm tai nói tới, toàn bộ sào huyết đều an tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Lúc hấn nói năm người như cũ là không nói một lời, Diệp Nhiên cảm lấy nắm tay, trên trán buông xuống Lưu Hải che khuất ánh mắt của hấn, mơ hồ có thể trông thấy hấn trở nên lạnh lẽo con mắt.

Tần Khắc Lai tóc đều tốt như dựng lên, nắm tay cảm ken kết rung động.

"Ta biết các ngươi tức giận, bất quá an tâm một chút chờ đợi, bởi vì về dưới mặt đất sào huyết các ngươi biết bất quá là một góc của băng sơn mà thôi",

Thỏ Nhân tộc thiếu niên hai tay cầm ở trong túi quần chậm rãi đi ra trong bóng tối.

Diệp Nhiên cũng là vừa mới biết tên của hấn, gọi là Đại Thỏ.

Mà muội muội của hấn, người kia thỏ âm lãnh Thỏ Nhân tộc thiếu nữ tên là Nhị Thỏ. Hai người bọn họ là vì số không nhiều Thỏ Nhân tộc nhất, danh như ý nghĩa Liệp Thần Tộc, ngày sau có khả năng tiến giai trở thành Liệp Thiên Tộc.

Đại Thỏ khoát tay áo nói: "Dưới mặt đất sào huyết, thậm chí toàn bộ Bạo Lưu Thành đều là thượng cổ chiến trường di tích",

"Nơi này", hấn chỉ chỉ mặt đất nói: "Tại ngàn năm trước kia là Trùng tộc lãnh địa, bọn họ ở chỗ này chém qua Xà Tộc, giết qua Bắc Man, đấu thắng mười hai bộ lạc liên minh, càng cùng Hoàng tộc từng có dài đến ba mươi năm huyết chiến, thắng đến cuối cùng đánh một trận cùng cổ vũ tộc ngọc đá cùng tan Trùng tộc mới tại Dương Giác Đại Lục mai danh ẩn tích, thất lạc ở nơi này thượng cổ binh khí gần như đều từng nhuộm qua Trùng tộc huyết",

"Chiến tranh qua đi vẫn như cũ là chiến tranh, ngày qua ngày, năm phục một năm, nơi này máu chảy thành sông, lại cũng có sinh mạng phục sinh, Trùng tộc mặc dù không có bách tộc khắc tinh Hoàng tộc cường đại như vậy, nhưng sinh mệnh lực lại cực kỳ cường đại, đã không có người nhớ rõ chúng là lúc nào sống lại, nhưng năm tên Trùng tộc cao thủ phục sinh lại là mọi người đều biết sự tình",

"Năm tên?",

Diệp Nhiên nói, trong sào huyết rõ ràng có bảy tên thù quan người.

Đại Thỏ lại ung dung nói: "Đích thực là năm tên, bất quá bây giờ hấn là sáu người, cộng thêm Cương Thi Kiến",

Đại Thỏ nhún vai nói: "Quái vật kia là Kiến Chúa sinh hạ tới dị chủng, đi qua thời gian ngắn cho ăn ăn cùng thôn phệ đã thành đại thành năm, Kiến Chúa, Cương Thi Kiến, Nhện (Tri Chu), Mã Lục, Kim Đầu Ngô Công còn có một cái ngự trị ở bên trên chúng đáng sợ Trùng tộc, liền chúng ta cũng không biết thân phận của nó, nó rất sớm trước kia liền rời đi sào huyết",

"Về phần Hòa Diễm Chuột cùng Lục Cự Rắn Mối, hai người bọn họ cũng không phải Trùng tộc, chỉ là về sau di chuyển đến nơi đây cùng tộc, nhìn lực lượng cũng biết chúng cùng chân chính Trùng tộc chênh lệch khá xa",

"Trùng tộc phục sinh thời điểm vừa vặn là Nhân Tộc cường thịnh thời điểm, chúng trời đưa đất đẩy làm sao mà dung hợp với lưu lạc tại cổ chiến trường thượng cổ binh khí, đưa tới không ít tai họa, bởi vậy chúng quyết định thật nhanh đã thành lập dưới mặt đất sào huyết, xa xa so với thế nhân, ở chỗ này giấu tài, mặc dù hậu thế bị người liệt sát cũng lựa chọn ân nhân",

"Ai, đáng tiếc a", nói đến đây Đại Thỏ thở dài một hơi.

"Dù cho bọn họ ân nhân đến loại tình trạng này cũng có người không nguyện ý buông tha chúng, lên làm cổ binh khí tin tức lần nữa để lộ tiếng gió thời điểm chúng tai nạn lại lần nữa tiến đến, lần này là Thần Điện gấp ghe, vì để cho sắp tới đem đến nơi Thần Ma cuộc chiến bên trong thù thắng, tất cả đại thần điện đều phái ra cao thủ đi đến Bạo Lưu Thành, vì chính là tiêu diệt Trùng tộc, đoạt được bị bảy tên thủ quan người dung hợp thất đại thượng cổ thần binh",

"Mà các ngươi",

Đại Thỏ nhìn về phía Diệp Nhiên đám người thì ánh mắt lộ ra bi ai.

"Ngươi, ngươi, ngươi, bao gồm mấy đại học viện đồ ngọc, Thần Điện mấy cái cấp thấp thần tuyền giả, cũng chỉ là bị Thần Điện đùa bỡn ngu ngốc mà thôi, nếu như không phải là chúng ta trước đó nhận được tin tức, ẩn núp đến trong sào huyết cùng Trùng tộc liên thủ giải quyết xong Thần Điện những người kia, e rằng hiện tại các ngươi đã hài cốt không còn, Trùng tộc cùng Thần Điện người một khi diễn biến thành lực lượng tương đương tranh đấu, bằng mấy người các ngươi lực lượng có thể chạy ra tìm đường sống sao?",

Không có.

Chỉ là Trùng tộc xuất quan dư chấn để cho mấy người đang Quỷ Môn Quan đi một hồi, nếu là thật sự hãm vào chiến đấu bên trong lấy mấy người bọn họ lực lượng tuyệt không có mạng sống cơ hội.

Trong sào huyết lại là hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có sên sệt chất lỏng nhỏ xuống trên mặt đất thanh âm.

Phía trên mạng nhện, Trương Mục thi thể đã bị mấy cái Nhện (Tri Chu) gặm nuốt hầu như không còn.

Thật lâu, Diệp Nhiên đứng người lên, bóp bóp nắm tay, cảm giác mình đã nghỉ ngơi không sai biệt lắm.

Hắn nhìn thoáng qua Tần Khắc Lai nói: "Muốn báo thù sao? Ta cùng đi với ngươi",

Tần Khắc Lai ngẩng đầu, không nói tiếng nào, chỉ là gật gật đầu.

"Ngài Lệ Toa (Alissa), làm phiền ngươi đem Tiểu Mạnh đưa đi bệnh viện",

"Uy, tiểu tử",

Đại Thỏ gọi lại hắn nói: "Gia nhập chúng ta Liệt Thần Tộc a, ngươi cùng chúng ta như vậy tương tự, hà tất cùng những cái kia đối trá gia hỏa cùng một chỗ?",

"Cám ơn, bất quá tựa hồ rất có tất yếu báo cho các ngươi, ta Diệp Nhiên đích xác bị tòa thành này người lạnh lùng đối đãi qua, vô tình tổn thương qua, cũng chưa từng đạt được thần chiếu cố, trông nom, mỗi một bước đều đi khó khăn, ta 16 năm sinh mệnh không có lúc nào không phải là che kín bụi gai, vô cùng tàn khốc, thế nhưng cũng không đại biểu ta sẽ đồng dạng dùng vô tình hồi báo thế giới này",

"Chỉ cần trên đời này còn có một cái người nguyện ý chân tâm đối đãi ta, theo giúp ta, đợi ta, ta Diệp Nhiên liền vĩnh viễn cùng sẽ không cùng Ma tộc cùng đường",

"Vân Mộng, chúng ta đi",

Hắn kéo sau lưng tay của thiếu nữ, trong nháy mắt liền biến mất ở sào huyết lối vào.

Rền vang nổ mạnh không ngừng từ lan tạ đường cái phương hướng truyền đến, khắp nơi đều là tiếng la khóc, khắp nơi đều là tiếng cầu cứu.

Đỗ Vũ đám người xa xa địa đã nhìn thấy ngày xưa phồn hoa chi địa dâng lên từng đạo màu đỏ thẫm đám người khói lửa, thô như khói song khói lửa phóng lên trời, đem trọn cái thiên không đều nhuộm thành hồng sắc.

Khắp nơi đều có từ dưới đất sào huyết tuôn ra khổng lồ quái vật, khắp nơi đều có chạy thoát thân cùng chiến đấu người, chẳng ai ngờ rằng Bạo Lưu Thành vẫn lấy làm ngạo khu nhà giàu sẽ ở một khi trong đó liền biến thành nhân gian địa ngục.

Hai đạo khổng lồ kết giới rất nhanh hướng ra phía ngoài khuếch trương, một đạo kết giới bảo vệ Hồng Diệp Học Viện, một đạo khác thì không ngừng hướng ra phía ngoài khuếch tán.

"Chúng ta mau vào kết giới",

Tại đột nhiên nói.

Nhưng vào lúc này sau lưng tiếng gió vang lên, quay đầu nhìn lại ba đạo thân ảnh tung nhảy mà đến, ba người kia tới cực nhanh, chỉ là trong một khắc liền đem lẫn nhau cự ly kéo gần lại một nửa, người cầm đầu thả người nhảy lên lẳng không hạ xuống, "Bành" địa một tiếng rơi trên mặt đất, vươn tay ngăn trở tại đột nhiên cùng Tát Ma Bi Khâu đường đi.

"Các người chỗ nào cũng đi không được",

Xoay người, tại đột nhiên trông thấy chính là người tới kia trương lạnh lùng mặt, còn có một đôi con mắt của lạnh lùng.

...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Giao phong

Chương 75: Giao phong

"A Diệp Nhiên",

Tại đột nhiên tự nhiên có thể nhớ rõ gương mặt này.

Võ khảo thi thi Diệp Nhiên cùng võ đấu còn rõ mồn một trước mắt.

Tại đột nhiên khẽ cười một tiếng, người này so với cũng chính là tám lạng nửa cân, lúc này lại dám ngăn trở đường đi của mình, hẳn nhất định không biết như vậy mắng phu cùng mình so sánh quả thực là khác nhau một trời một vực.

Nhìn lướt qua, trông thấy trầm tĩnh đáng sợ Tần Khắc Lai cùng gương cung cái tên nhắm ngay bên này Văn Mộng.

Chỉ có ba người sao?

Lòng của hắn đề xuống.

Xa xa lại có một đạo kết giới khuếch tán, đem trọn mảnh lan tạ đường cái bảo vệ, tam trọng kết giới một đạo bảo vệ Hồng Diệp Học Viện, một đạo đem dưới mặt đất trong sào huyết thủ quan người vây khốn, còn có một đạo lung phủ ở lan tạ đường cái.

Mấy cái quái vật khổng lồ tại lan tạ đường cái quấy phong vân, một lay động tòa nhà building ầm ầm sụp đổ, đại địa chấn động, từng đạo bóng đen bay về phía từ dưới đất trong sào huyết giết ra thủ quan người, phía trên Hồng Diệp Học Viện có tám đạo thân ảnh nổi không trung, cường đại Khí Kinh truyền đầy ra.

Đại địa phát ra ù ù oanh minh thanh âm, nếu không phải có kết giới bảo vệ, nội thành cao thủ áp chế rằng tại chiến trường ngoại vì mấy người cũng phải bị liên lụy.

Nhưng lúc này, nơi này rất an toàn.

Tại đột nhiên quay đầu trên tức mà nhìn về phía Diệp Nhiên nói: "Người nghĩ ngăn cản đường đi của chúng ta?",

Trong lòng ngực của hắn có đồ vật gì căng phồng.

Diệp Nhiên không có bất kỳ ngôn ngữ, thiếp thân chính là một quyền.

"Diệp Nhiên",

Đỗ Vũ nhưong mày, hấn không rõ hai người này lại kết cái gì thù cái gì oán.

Nhưng nhìn bọn họ ánh mắt lạnh lẽo liền biết bọn họ cừu oán nhất định kết lớn hơn, theo lý thuyết hấn hấn là ra tay giúp tại đột nhiên, nhưng Vân Mộng thái độ lại làm cho hấn do dự.

Có lẽ chỉ có hấn biết đột nhiên xuất hiện ba người này bên trong chân chính không chọc nổi không phải là cái Sa Lê Học Viện gì Vua Sư Tử, cũng không phải kia cái lãnh khốc Diệp Nhiên, mà là vị Vân gia này Tam tiểu thư.

Tại đột nhiên cũng không có ngờ tới Diệp Nhiên nói cũng không nói một tiếng liền xuất thủ, bản thân hấn cũng lấy tốc độ tăng trưởng, nhưng gần như vậy cự ly Diệp Nhiên xuất thủ hấn lại ngăn cản khó khăn, chỉ là hai chưởng đụng vào nhau Diệp Nhiên liền một quyền chấn tại bộ ngực hấn, lập tức sau lưng tại trước ngực hấn phát một cái, tại đột nhiên trước ngực căng phồng vật kia đã đến trong tay hấn.

Đó là một cái dài mảnh hình vật thể, dùng vải trắng quấn quanh lấy, vải trắng trên còn có từng đạo vết máu.

"Hỗn đản, trả lại cho ta",

Tại đột nhiên đột nhiên biến sắc, nhưng Vân Mộng nhẹ buông tay chính là một mũi tên phóng tới, thủy tiễn xuất tại chân hấn liền nổ ra ngăn trở cước bộ của hấn.

Diệp Nhiên xé mở vải trắng, kia dài mảnh hình đồ vật cũng lộ ra chân dung.

Là một thanh toàn thân hồng sắc búa, điểm một chút hồng mang xuyên thấu qua biên nhận lóe ra, nhưng chân chính chói mắt chính là búa chuỗi vị trí.

Một cái máu tươi lâm li đứt tay nắm thật chặt búa chuỗi.

Thấy như vậy một màn rất nhiều người đều lên tiếng kinh hô.

Đỗ Vũ cũng không khỏi lông mày nhăn lại, hấn đương nhiên nhớ rõ chuỗi này búa là Diệp Nhiên bọn họ giết chết biến dị Nhện (Tri Chu) bạo phát, lúc này búa ở chỗ đột nhiên trong tay, còn có một cái máu tươi lâm li đứt tay, trong đó nguyên do đã rất rõ ràng.

Diệp Nhiên đem búa đưa cho Tân Khắc Lai.

Tân Khắc Lai tiếp nhận búa thời điểm đầu ngón tay đều tại run rẩy mất lạnh nhìn tại đột nhiên nói: "Đà thương người đoạt vật, ngươi còn có lời gì có thể nói?",

Tại đột nhiên khoát tay cười nói: "Có cái gì tốt nói? Mạnh được yếu thua, như thế mà thôi",

"Ngươi tập chủng",

Đến lúc này hấn còn một bộ chẳng hề để ý bộ dáng, Tân Khắc Lai thốt nhiên nổi giận, trong tay chiến chùy ầm ầm đánh hướng ót của hấn, tại đột nhiên một dịch bước ngược lại lướt mà ra.

Diệp Nhiên nhìn lướt qua Hồng Diệp Học Viện mọi người nói: "Sự tình đã rõ ràng, đây là chúng ta cùng tại đột nhiên việc tư, ai nếu muốn muốn nhúng tay chúng ta tự nhiên cũng sẽ phụng bồi",

Hấn nhéo nhéo ngón tay hừ lạnh nói: "Có ít người nếu không bị giáo huấn hấn liền vĩnh viễn cũng không biết trời cao bao nhiêu, đất rộng bấy nhiêu, hừ",

"Rắc" một tiếng, hấn một cước đạp xuống dưới chân liền nhiều hơn một đạo khe nứt, người cũng như thoãn thoát báo săn bắn ra ngoài, chưởng đao mang phong thẳng đến tại đột nhiên.

Người của Hồng Diệp Học Viện không ai xuất thủ giúp đỡ, chỉ có Lôi Thần Điện Tất Ma Bi Khâu trầm giọng nói: "Nhiều người khi dễ ít người sao?",

Trong tay đại thương một cái muốn về phía trước, nhưng Vân Mộng tiến lại một mực tập trung vào hấn, vài đạo thủy lưu cũng bình địa lên.

Không có cảnh cáo, không âm thanh âm, thế nhưng cái gương cung cài tên thiếu nữ lại mang đến cho hấn áp lực thực lớn.

Hấn không khỏi cảm thấy trầm xuống, người thiếu nữ này đến cùng là lai lịch gì? Có thể làm cho mình cảm nhận được áp lực liền Vũ Anh Điện cao thủ cũng rất khó làm được.

Ngưng mắt nhìn thoáng qua chiến trường, Đỗ Vũ quyết định hay là không lẫn vào cục diện này.

"Chúng ta đi",

Hấn hạ xuống một tiếng mệnh lệnh liền dẫn mọi người rút lui, sau lưng truyền đến liên tiếp nứt ra vang thanh âm, cuối cùng quay đầu lại liếc một cái hấn nhìn thấy chính là Tất Ma Bi Khâu đối mặt Vân Mộng là bộ dáng như lâm đại địch, còn có tại đột nhiên tại Tân Khắc Lai cùng Diệp Nhiên giáp công phía

dưới rách rưới.

"Hô",

Nổi giận Tân Khắc Lai trong tay chiến chùy mỗi một lần làm ăn xuất đều nhấc lên một đạo kinh phong, lực đạo của hắn cường hãn vô cùng.

Nếu như chỉ là hắn tại đột nhiên hoàn toàn có thể ứng phó thành thạo, hắn đã từng đối mặt Sát Thần Ma từ thời điểm cũng có thể may mắn đào thoát, đối với Tân Khắc Lai tự nhiên không đề vào mắt, nhưng lúc Diệp Nhiên gia nhập thời điểm tình hình chiến đấu lại thay đổi hoàn toàn.

"Bành",

Trốn tránh qua trước mặt mà đến chiến chùy Diệp Nhiên thiếp thân mà lên một chưởng đặt ở lồng ngực của hắn, lập tức hóa chưởng thành quyền một quyền chấn tại lồng ngực của hắn, không đợi hắn lui về phía sau Diệp Nhiên liền bắt lấy cổ tay của hắn đưa hắn dắt trở về, hắn một mặt tránh né Tân Khắc Lai chiến chùy một mặt cùng Diệp Nhiên quyền chưởng đụng vào nhau, lập tức liền đang ở hạ phong, Diệp Nhiên mỗi một quyền mỗi một chưởng đều cứng rắn đánh ở trên người hắn.

Tại đột nhiên không khỏi giận dữ, thân là Vũ Anh Điện tinh anh tôn vinh quyết không cho phép hắn thua ở Tân Khắc Lai cùng Diệp Nhiên loại người này trong tay, hắn mất lạnh nhìn hai người, trong cơ thể Khí Kinh đột nhiên hoàn toàn hướng về Diệp Nhiên tụ tập mà đi, hắn quyết ý trước hết giết Diệp Nhiên.

"Oanh",

Nhưng một chiêu này lại là biến khéo thành vụng, Khí Kinh vừa mới hội tụ đã bị Tân Khắc Lai một cái búa đánh tan, Diệp Nhiên thừa cơ nhảy lên, một cái cùi trỏ trùng điệp đặt ở đỉnh đầu của hắn.

"Bành",

Liền bị nhốt tại thủy lưu ở trong Tát Ma Bi Khâu cũng nghe được này nặng nề một thanh âm vang lên, Diệp Nhiên cùi trỏ cứng rắn đặt ở tại đột nhiên đỉnh đầu, Khí Kinh bắn ra ra, tại đột nhiên người bị trọng áp đầu gối mềm nhũn liền nửa quỳ trên mặt đất.

Thủ chưởng xanh tại trên mặt đất, đầu ngón tay run nhè nhẹ, tại đột nhiên ngẩng đầu hung ác mà nhìn Tân Khắc Lai cùng Diệp Nhiên hai người.

Mà bọn họ ánh mắt của hai người đồng dạng lạnh lùng, lúc này ngoại trừ cừu hận đang lúc hận ý lẫn nhau ánh mắt giao thoa đang lúc còn có thể còn lại cái gì?

Tại đột nhiên cười lạnh nói: "Ta chém đứt tay của hắn, một chút cũng không hối hận, cho dù lại lần nữa tới một trăm lần, ta vẫn hội làm như vậy",

Diệp Nhiên khó có thể tin mà nhìn hắn, mặc dù đến lúc này hắn cũng không chút nào biết hối cải.

"Tại đột nhiên, ngươi không có thuốc nào cứu được",

"Hừ, không có thuốc nào cứu được chính là sinh trong trứng nước các ngươi, thế giới này vốn chính là như vậy tàn khốc, ta tại sao phải đối với người vô dụng lòng mang thương cảm?",

"Đã đủ rồi",

Rốt cuộc không thể nhịn được hắn lạnh lùng cùng giễu cợt, Tân Khắc Lai nổi giận gầm lên một tiếng trong tay chiến chùy trùng điệp nện xuống.

Diệp Nhiên rõ ràng cả kinh: "Tân huynh, không muốn giết hắn",

"Ca"

...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Màu đỏ khói lửa (thượng)

Chương 76: Màu đỏ khói lửa (thượng)

"Răng rắc sát",

Búa tạ nện xuống, một tiếng làm cho người kinh hãi nứt ra vang truyền đến, tại đột nhiên toàn bộ tay phải cũng bị Tân Khắc Lai chiến chùy đập nát.

Hắn ngơ ngác nhìn bàn tay của mình, thật lâu mới nhìn rõ máu tươi tuôn ra, cảm nhận được toàn tâm đau đớn.

Tại đột nhiên nghẹn ngào kêu thảm thiết, vốn là trải rộng khói lửa lan tạ đường cái càng hiển thê sợ.

Diệp Nhiên thả lỏng, khá tốt Tân Khắc Lai không có trong con tức giận giết hắn, bằng không liền phiền toái.

Chỉ là mặc dù như vậy ngày sau tai hoạ ngầm cũng không nhỏ, tại đột nhiên tay phải đã bị Tân Khắc Lai đập nát, cái tay này nhất định là phế, Thần Điện truy cứu tới Tân Khắc Lai khó tránh khỏi trừng phạt.

"Tại đột nhiên",

Tát Ma Bì Khâu ngang nhất thương đột phá Vân Mộng thuật pháp chạy đến tại đột nhiên trước mặt, thấy được hắn bàn tay kia thời điểm tâm cũng không khỏi co rúm người lại.

Hắn âm trầm địa nhìn hai người liếc một cái, nói: "Các ngươi biết làm như vậy hội có hậu quả gì không",

Tân Khắc Lai cắn răng nói: "Thiếu nợ thì trả tiền, giết người thì đền mạng, thiên kinh địa nghĩa, đừng tưởng rằng ai mệnh càng cao quý, hắn chém đứt tay của Tiểu Mạnh, ta liền đập nát tay của hắn, có cái gì trả thù xong ta, ta sẵn sàng nghênh tiếp lấy",

"Hào, hảo",

Tát Ma Bì Khâu nói hai cái "Hào" chữ, không nói thêm lời nào, công lên đã hôn mê tại đột nhiên bước nhanh chạy hướng phương xa.

Diệp Nhiên lau lau khóe miệng tràn ra máu tươi, sắc mặt âm tình bất định, hắn một chút cũng không có đại thù được báo khoái cảm, tương phản, hắn chỉ cảm thấy tâm tình không nói ra được áp lực.

Thần Điện, Tam Đại Học Viện, Bạo Lưu Thành, nhiều người như vậy tiến nhập dưới mặt đất sào huyệt, có người chết thảm, có người bị thương, kết quả là lại có ai thắng sao?

Không có, tất cả mọi người là thua nhà.

Nơi xa màu đỏ khói báo động phóng lên trời, cả mảnh lan tạ đường cái đã biến thành nhân gian địa ngục, khu nhà giàu người lần đầu tiên cảm nhận được những cái này đến từ dưới mặt đất trong sào huyệt quái vật chỗ khủng bố.

Cương Thi Con Kiến cùng Kiến Chúa thân thể cao lớn áp qua rộng rãi đường đi, huyết tinh khí tức truyền khắp trong vòng ngàn dặm.

Bởi vì Hòa Diễm Chuột chi tử mà nổi giận Lục Cự Rắn Mới đánh ngã, gác từng tòa tòa nhà building, đụng sập từng mảnh từng mảnh phòng ốc.

Một cái toàn thân đen nhánh không lồ Mã Lục quay quanh tại lan tạ đường cái tiêu chí tính thông thiên trụ, hắn gần 30m dài thân hình quấn quanh tại đây cây thông thiên cột đá, mấy chục mảnh cứng rắn Thiết Túc hăm vào trong đó, miệng lớn dính máu mở ra phát ra kinh người gào to.

Phía trên Vân Pháp Thiên kinh sợ, đại địa lay động, mây đen chuyển động, toàn bộ Bạo Lưu Thành nhất phái Mặt Nhật Hàng Lâm cảnh tượng.

Phía dưới, Hồng Diệp Học Viện kết giới bên cạnh một cái 50m dài Kim Đầu Ngô Công lần lượt va chạm dưới kết giới phía trên, nó toàn thân đỏ choét, chân trần đâm chọc, kim sắc đầu lâu cường đại vô cùng, hai cây râu dài mở rộng ra tới chừng bảy tám mét dài.

Tính tình cuồng bạo Kim Đầu Ngô Công mỗi một lần va chạm sáu nguyên lão té ra kết giới đều phát ra nặng nề tiếng vang, đại địa rền vang, liền Hồng Diệp Học Viện bên trong tòa nhà building cũng đi theo lay động.

Hồng Diệp Học Viện bên trong đệ tử không khỏi thất kinh, mặc dù tất cả nhân viên trường học toàn bộ xuất động cũng ngăn không được sợ hãi lan tràn.

Rốt cuộc ngừng đầu liền có thể trông thấy từ vong áp lực không phải ai cũng có thể thừa nhận.

Lần lượt từng cao thủ người trước ngã xuống, người sau tiến lên đánh về phía cuồng bạo Trùng tộc, nhưng này mây mây cũng không thể ngăn chặn Trùng tộc thế công.

Tóc tím nữ tử cao cao đứng ở thông thiên trụ đỉnh, tay nàng cầm từ sắc mũi kiếm mắt lạnh nhìn phía dưới huyết tinh tàn sát.

Xung quanh cuồng phong gào thét, Khí Kinh như đao, Hồng Diệp Học Viện tám nguyên lão bên trong Lô Duyên Hạc liên thủ với Spain hợp công cũng áp không dưới năng khí điểm.

Cận chiến tách rời chỉ là một lát hai người liền ngược lại lướt, lại nhìn hướng tóc tím nữ tử thì trong mắt đều lộ ra thần sắc kinh hãi.

Sau lưng nàng tám cây Nhện (Tri Chu) màu mờ ra, mỗi một cây nhện màu trên đều tỏ khắp lấy từ khí, này tám cây nhện màu là đâm rách thân thể địch nhân lợi khí lại có thể hợp tại một chỗ biến thành không thể phá vỡ thuẫn, ngay cả là Lô Duyên Hạc như vậy thể thuật cao thủ cùng Spain bức này ngừng trời kỳ tài cũng có một loại cảm giác vô lực.

"Đã có đột phá dấu hiệu cao đẳng Trung tộc, cư nhiên tại thời khắc mấu chốt này mạo hiểm, thật sự là hiếm thấy",

Spain đỡ đỡ con mắt, hai tay điệp hợp, trên người tỏ khắp xuất hắc bạch hai màu khí tức, một người nóng bỏng như lửa, một người hàn Lạnh Như Băng.

Tóc tím nữ tử mũi kiếm chỉ phía xa, uy nghiêm mà nói: "Trăm năm cầu sinh, ngàn năm huyết chiến, kia một lần không phải là cứu tử nhất sinh? Kia một lần không phải là cùng trời tranh mệnh? Kia một lần không phải là nghiêng toàn tộc chi lực tới nghịch mệnh chống đỡ thiên?",

"Phục sinh chúng ta cũng học được chịu nhục, thậm chí ngay cả tử tôn bị liệt sát cũng có thể nhịn chịu đến nay, là ai để ta tộc không thể nhịn được nữa, không thể lui được nữa?",

Mũi kiếm không động, từ sắc kiếm khí lại như một đạo Cầu Long bay thẳng đến chân trời, Spain cùng Lô Duyên Hạc hai người lướt gấp mà ra tránh đi đạo kia kinh người kiếm khí, trong nội tâm kinh hãi càng lớn.

Người này bài danh đệ tử Trung tộc lực lượng lại dường như so với Kim Đầu Ngô Công cùng không lồ Mã Lục càng mạnh, đáng sợ hơn chính là nàng đã có thể tùy tâm sử dụng trong tay thượng cổ danh phong, mang cho hai người áp lực so với Kim Đầu Ngô Công tới còn mạnh hơn một ít.

"Vèo",

Phurong xa lại có hai đạo hào quang xẹt qua phía chân trời.

Một đạo kim quang vô cùng chói mắt, dường như một chuỗi to lớn kim sắc trường mâu đem thiên không xuyên qua.

Mà đổi thành một đạo hồng sắc quang thì là viên cầu hình, dường như một vòng từ chân trời rơi xuống nặng gắt.

Hai đạo hào quang vừa xuất hiện ở vào đang lúc hoàng hôn Bạo Lư Thành liền sáng như ban ngày, chói mắt hào quang phổ chiếu đại địa.

Thánh khiết khí tức trên không lung che hạ xuống, có mùi thơm ngào ngạt hương thơm theo gió tỏ khắp.

Lan tạ trên đường cái đang tại sẵn mỗi không lồ quái vật nhưng thật giống như đột nhiên chịu kinh hãi, Thực Kim Nghi cùng Ngũ Thái Ban Lan Nhện (Tri Chu) trong miệng phát ra kịch liệt tê mình, nhao nhao tránh né kia có mặt khắp nơi quang.

"Là Athena cùng Apollo",

Thấy được kia hai đạo quang thì Lô Duyên Hạc cùng Spain rõ ràng đều buông lỏng một hơi, đang tại trong khi giao chiến một đám cao thủ cũng buông lỏng một hơi.

Đệ Lục Thiên Thần Điện Athena cùng Xích Hỏa Cung Thái Dương Thần đồng thời đến nơi, trận này ác chiến không sai biệt lắm cũng liền nên đến đây là kết thúc.

Một kim đỏ lên hai đạo Thánh Quang cũng không có tiến nhập Bạo Lư Thành, mà là xa xa mà nổi Bạo Lư Thành ngoại rừng rậm trên không.

Nhân lực đỡ một ít cao thủ đã trông thấy kim quang bên trong một tay giữ cao thuẫn, một tay cầm kiếm, mang theo mặt giáp Athena.

Thái Dương Thần Apollo thì hoàn toàn ẩn tại chói mắt hồng sắc thái dương bên trong, chỉ có thể mơ hồ trông thấy trong tay hắc thiêu đốt lên trường cung, nóng bỏng sóng lửa từ phía trên trên một lớp sóng một lớp sóng chấn nện hạ xuống.

Cường đại Trung tộc cũng cảm nhận được đến từ hai cái thần để cường đại áp lực, nhao nhao ngẩng đầu lộ ra hung ác thần sắc, trong miệng phát ra "Híz-khà zz Hí-zzz" nổ mạnh, chỉ có tóc tím nữ tử đón bỏ ra kim mang cùng sóng nhiệt, không chút sứt mẻ đứng ở thông thiên trụ.

Athena cao cao tại thượng địa bao quát Bạo Lư Thành, băng lãnh mà nói: "Trung tộc dư nghiệt, các ngươi đem tiếp nhận thần chế tài",

Ngẩng đầu lên Trung tộc không khỏi vẻ mặt hung dữ tợn, Kim Đầu Ngô Công gầm nhẹ một tiếng dẫn đầu leo ra lan tạ đường cái, thân thể không lồ sát mặt đất bay múa hướng Bạo Lư Thành ngoại.

"Hôm nay tộc của ta liền một hồi Thần Tộc",

Tiếng gió khẽ động, tóc tím nữ tử đột ngột từ mặt đất mọc lên, từ khí tỏ khắp, một ngọn gió bạo bình địa lên hướng lên cuốn, nàng thân thể một nghiêng bay từ tung hướng Bạo Lư Thành ngoại hai cái thần để, từ sắc bão lốc nhắc lên to lớn bụi mù.

...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Màu đỏ khói lửa (hạ)

Chương 77: Màu đỏ khói lửa (hạ)

Kim quang phổ chiếu đại địa, không trung có hai đợt nắng gắt treo trên cao, nóng bỏng sóng lửa dường như mềm mại hồng sắc đại màn, đem Bạo Lư Thành phương viên mấy ngàn dặm hoàn toàn lung phủ ở.

Bạo Lư Thành bên trong thì là khói bụi lấp mắt đất, bầu không khí kinh hãi, năm con quái vật khổng lồ bọc lấy một cổ khói đen hướng hai cái thần đế đánh tới, Kim Đầu Ngô Công cùng Hắc Sắc Mã Lục sánh vai, hai cái Cự Kiến trung tâm, Lục Cự Rắn Mối tại cuối cùng.

"Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, một hồi đất rung núi chuyển rung động truyền đến, Kim Đầu Ngô Công một đầu đem Bạo Lư Thành tường thành bị đâm cho sụp xuống, kia cao tới 10m tường thành tại bọn họ thân thể cao lớn dưới căn bản không chịu nổi một kích.

Không trung kia luân mặt trời đỏ ánh lửa bùng cháy mạnh, Thái Dương Thần kéo ra thiêu đốt lên đại cung, ánh lửa trên không trung không ngừng bạo liệt, dùng tiếng vang chấn động màng tai, đây cung một khai mở một cây dài đến ba trượng mũi tên dài liền ngưng tụ, quanh thân hỏa diễm quán quanh, dường như một mảnh hồng sắc Cự Mãng tại tiền trên người bay múa.

"Vèo",

Ngon tay một đưa, màu lửa đỏ cự tiễn liền từ trên trời giáng xuống, tất cả mọi người có thể rõ ràng địa trông thấy kia to lớn thân thể đem nó một mực Địa Đình trên mặt đất.

Vừa chạy trốn xuất Bạo Lư Thành Lục Cự Rắn Mối giữa mặt một rỗng, hỏa hồng cự tiễn xuyên qua nó to lớn thân thể đem nó một mực Địa Đình trên mặt đất.

Nó ngẩng đầu phần nộ mà không cam lòng mà nhìn cao cao tại thượng thần đế.

"Ti tiện thần",

"Bành",

Nó chỉ nói xuất bốn chữ đệ nhị cây cự tiễn liền từ trên trời giáng xuống đâm phát nổ đầu lâu của nó, mảnh lớn huyết vụ như gợn sóng vẩy vào trên mặt đất.

Nhàn nhạt hoa chi từ thân thể của hắn trên tỏ khắp, nó thân thể rất nhanh nhỏ đi, cuối cùng hóa thành một mặt lục sắc hát nói, toàn thân màu xanh sẫm, tản ra óng ánh vàng sáng.

"Rỗng",

Đối với đồng bạn chết mấy cái Trùng tộc nhìn cũng không nhìn liếc một cái, găm thét hướng Athena đánh tới.

Không trung kia luân hồng sắc thái dương bên trong lại là hai cây hỏa hồng cự tiễn bắn ra, một chi ở giữa Kiến Chúa, một chi xuất tại khổng lồ trên người Cương Thi Con Kiến, nhưng này hai cái Cự Kiến thân hình xa xa so với Lục Cự Rắn Mối khổng lồ, trên người xác cũng so với Lục Cự Rắn Mối muốn cứng rắn nhiều, hai mũi cự tiễn mặc dù đối với chúng tạo thành tổn thương nhưng càng thêm kích phát bọn họ cuồng tính.

Thái Dương Thần Apollo lần nữa giương cung cái tên, cung nỏ đầy nguyệt, nhưng lần này còn không có bắn ra một đạo tử mạng liền phá vỡ trùng điệp sóng nhiệt nổ bắn ra mà đến, hắn trải rộng ra nóng bỏng thì dường như sóng khai mở sóng nứt ra, bị màu tím kia phong mang cứng rắn xé mở.

"Tiếp cận chủng tộc cực hạn cao đẳng Trùng tộc, giết ngươi đáng tiếc",

Đỏ Nhật Trung truyền đến Thái Dương Thần thanh âm, uy nghiêm mà tiếc hận.

Đưa hân thân thể hoàn toàn bao bọc trong đó mặt trời đỏ ra ngoài hiện một mặt màu lửa đỏ cự thuấn, dường như nổi không trung đại môn, tò khắp mà đến từ khí tất cả đều bị mặt này tấm chắn hấp thu hầu như không còn, tiếp theo là một tiếng rền vang, tóc tím nữ từ một kiếm điểm tại cự thuấn, bạo ngược từ sắc bão lốc ở trên mặt đất lên đem tóc tím nữ từ cùng Thái Dương Thần tế ra kia luân mặt trời đỏ hoàn toàn lung che trong đó.

"Bành Bành Bành",

Nổ vang âm thanh không ngừng từ không trung truyền đến, từng đạo khe nứt xuất hiện ở mặt trời đỏ ra, từ sắc trong gió lốc, sau đó vừa nhanh nhanh chóng lấp đầy, dường như vạn dặm thương khung cũng khó có thể thừa nhận hai người khổng lồ chi lực.

Athena cầm trong tay kiếm thuấn vừa rơi xuống hạ xuống, trên người kim sắc Thánh Quang lấp lóe, nàng hai chân giẫm mạnh trên mặt đất dưới mặt đất bần đất liền phát ra sóng sờ sờ tê vang, từng đạo khói trắng từ dưới chân dâng lên, vền vền là nàng hai chân nóng bóng liền để cho đại địa khó có thể thừa nhận.

"Rống",

Kẻ sát đất bay qua bốn phương đại đạo Kim Đầu Ngô Công một đầu đụng sập một tòa Tiểu Thổ chông chất, to lớn kim sắc đầu lâu vào đầu vọt tới Athena, mà không lồ Mã Lục thân hình mãnh liệt ngóc lên, cự miệng hé mở liền hướng Athena cắn tới, không lồ Cương Thi Kiến cùng Kiến Chúa thân thể một bàn ngăn trở Athena đường đi, bốn cái Trùng tộc đem Athena vây ở trên núi.

Đối mặt chưa từng có cường đại vây công, Athena lại tĩnh như chìm uên, bên cạnh bộ một chuyển trốn tránh qua Mã Lục miệng khổng lồ, tấm chắn trong tay "Đương" địa một tiếng chấn khai Kim Đầu Ngô Công to lớn đầu lâu, "Híz-khà zz Hí-zzz" tiếng vang từ trên tấm chắn vang lên, này so với hỏa điểm nhiệt độ cao hơn xuất gấp trăm lần tấm chắn liền Kim Đầu Ngô Công cũng có thể tổn thương.

"Xùy~", trốn tránh qua khổng lồ Mã Lục hắc sắc đại khẩu, chấn khai Kim Đầu Ngô Công va chạm, Athena trở tay chính là một kiếm đâm vào đầu của Cương Thi Con Kiến.

"Rống ——",

Tại Athena dưới thân kiếm ngay cả là nó so với sắt thép còn cứng rắn thể xác cũng không cách nào phòng ngự, mũi kiếm nhập vào cơ thể chính là một hồi khét lẹt truyền đến, trường kiếm rất nhanh hòa tan nó đầu lâu bên trong huyết nhục, Cương Thi Con Kiến kêu thảm một tiếng lui lại vài bước, Kiến Chúa lập tức nhào tới, nhưng kết quả của nó một chút cũng không thể so với Cương Thi Con Kiến hảo, Athena một kiếm quét ra nó dữ tợn gương mặt liền phá vỡ hỗ trợ.

Thần lực cường đại, vũ kỹ cao siêu Athena ngay cả là lấy một địch bốn cũng chiến Uy Hách hách, mà bốn cái Trùng tộc cũng là hung tính mười phần, chịu kiếm thuấn tổn thương cũng là không chút nào lui, bốn chiếc thân thể cao lớn đem Athena một mực vây ở đỉnh núi, giết sát bay đá chạy, son dao động địa chấn.

Oanh minh thanh âm không ngừng từ ngoài thành truyền đến, nội thành cao thủ nhìn không khỏi động dung, loại này cấp bậc chiến đấu tuyệt đối là bọn họ cuộc đời ít thấy, đây chính là cường đại nhất Nhị Đại Thần cùng thượng cổ chủng tộc ở giữa huyết chiến a.

Chiến đấu thắng đến lúc chạng vạng tối mới gần kết thúc, vây công Athena bốn cái Trùng tộc hai cái bị chém, hai cái bị thương.

Cương Thi Con Kiến cùng Kiến Chúa đều tại Athena dưới thân kiếm thi thể chia lìa, Kiến Chúa hóa thành một chuỗi ngân bạch sắc gai nhọn, ngân quang lấp lánh, hàn mang khiếp người.

Mà Cương Thi Con Kiến cái gì cũng không thể tuôn ra, nó vốn là từ Kiến Chúa trong bụng leo ra biến dị loại.

Kim Đầu Ngô Công cùng khổng lồ Mã Lục nhao nhao bị thương, hai cái cường đại trên người Trùng tộc tuyệt tịch loang lổ, Thiết Túc cũng bị chém đứt một cây lại một cây.

Chúng không hề liều mạng, thân thể cao lớn cùng Athena du đấu (hit and run) một lát liền tìm cái khe hở bay đến dưới núi, cũng không quay đầu lại chạy thoát.

Không trung từ sắc bão lốc cũng đã biến mất, cùng nhau biến mất còn có Thái Dương Thần Apollo tế ra kia luân mặt trời đỏ.

Athena ngẩng đầu, nghiêm nghị hai mắt nhìn về phía nổi không trung người kia tóc tím nữ tử, nàng lông tóc ít bị tổn thương.

Bạo Lưu Thành bên trong cao thủ lại càng là ngạc nhiên, bọn họ không có nghĩ đến cái này cao đẳng Trùng tộc cư nhiên có thể cùng Thái Dương Thần Apollo chiến lực ngang nhau.

Dưới mặt đất sào huyết mỗi xâm nhập một tầng, thủ quan người liền cường đại một phần, nàng là tầng thứ tư thủ quan người, nhưng nàng biến hiện ra tới thực lực lại tựa như so với tầng thứ năm khổng lồ Mã Lục cùng tầng thứ sáu Kim Đầu Ngô Công còn cường đại hơn.

Lăng không liếc nhau, tóc tím nữ tử không hề dừng lại, hóa thành một đạo chói mắt từ mạng bay về phía phương xa.

Phía dưới đã bị hủy đi một nửa trong rừng rậm mấy đạo nhân ảnh như ẩn như hiện.

Athena nói: "Đi theo chúng, tìm ra tất cả cá lọt lưới, nhất là lớn nhất kia một mảnh",

Mấy người bái lạng yên không một tiếng động địa đi theo.

Chỉ chốc lát sau Bạch Ngân Đầu Sĩ Cung thần tuyến giả cũng đã bay đi lên, mấy người sắc mặt đều khó coi, cầm đầu thanh niên tiến lên một bước nói: "Nữ thần, kia mặt cổ không thấy, có người đục nước béo cò",

Hắn lúc nói chuyện cúi đầu, thân là Bạch Ngân Đầu Sĩ Cung cao thủ liền sửa mái nhà đột công tác cũng làm không được không thể nghỉ ngơi để cho hắn mất hết.

Athena chỉ là hơi gật đầu, nói: "Tìm ra",

Tay nàng chỉ mở ra, dưới mặt đất gai bạc bay đến nàng trong lòng bàn tay.

→Cầu nguyệt phiêu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Vật hi sinh

Chương 78: Vật hi sinh

Hai cái thần đề hàng lâm, Trùng tộc dư nghiệt bại chạy trốn Bạo Lưu Thành. . .

Tất cả mọi người thở ra một hơi, nội thành các cao thủ đưa mắt nhìn hai cái thần đề trở về Thần Điện.

Lan Tạ trên đường cái không lồ quái vật cũng rất nhanh đã bị thanh lý sạch sẽ, tam trọng kết giới tiêu thất, chỉ là ngày xưa khu nhà giàu là triệt để phá hủy, khắp nơi là không trọn vẹn thi thể, khắp nơi là sụp đổ phòng ốc, muốn tái hiện ngày xưa phồn hoa e rằng rất khó.

Làm hết thầy đều quy về bình tĩnh thời điểm, Diệp Nhiên cũng trở nên buồn vô cớ như mất.

Chuyến này dưới mặt đất sào huyết hành trình hắn chẳng được gì, ngược lại là chọc một thân phiền toái.

Cùng Tân Khắc Lai một chỗ thăm Mạnh Kỳ Diệp Nhiên cùng Vân Mộng hai người đi ở trên đường cái, Diệp Nhiên trên mặt một bộ rầu rĩ không vui bộ dáng.

"Vân Mộng, ta cuối cùng cảm thấy còn có rất nhiều không đúng địa phương. . .",

Hắn muốn nói lại thôi.

Vân Mộng khẽ cười nói: "Diệp Nhiên, người mệt mỏi, đừng nghĩ nhiều như vậy, đi về nghỉ ngơi trước đi",

Diệp Nhiên gật gù đầu, nhưng trời chật lông mày lại một chút cũng không có triển khai.

Ngẩng đầu nhìn, hai người đi tới mỹ thực phố, xa hơn trước chính là Vân Mộng nhà nhà hàng.

Diệp Nhiên quay đầu nhìn về phía mặt của nàng, khóe miệng giật giật, cuối cùng là quay đầu đi.

Vân Mộng buồn cười, tại trên tay hắn ngắt một chút nói: "Diệp Nhiên, nhớ rõ thường tới tìm ta",

"Ừ",

Thẳng khi đi tới cửa Vân Mộng còn hướng hắn phát phát tay, hai người dường như tình lữ lưu luyến chia tay, Diệp Nhiên trong nội tâm đã ngọt ngào lại dần khó tả đắng chất.

Chiến tranh không có lan đến gần mỹ thực phố cùng Bùn Ngồi Phố, thế nhưng tiếng nổ lớn lại sớm đã truyền đến nơi này, nơi này cư dân đều lòng người bàng hoàng.

Không ngoài sở liệu, hấn vừa mở cửa Phù Nhị Nhã liền nhào vào trong lòng ngực của hấn, lúc ngẩng đầu lên con mắt đỏ rực.

Tuy thay đổi một bộ quần áo, nhưng Phù Nhị Nhã vẫn có thể ngửi được trên người hấn Huyết Tinh Khí.

Nhìn hấn một hồi thần sắc liền biết hấn nhất định lại mạo hiểm.

Rồi mới Lan Tạ đường cái vị trí truyền đến tiếng vang truyền tới nơi này, có trời mới biết trong nội tâm nàng có nhiều sợ hãi.

"Phù Nhị Nhã, ta không sao", Diệp Nhiên miễn cưỡng cười cười, sờ lên đầu nhỏ của nàng.

Phù Nhị Nhã nhu thuận gật gật đầu, đi vào nhà trong vận khai lò cái mũ giúp hấn nóng lên cháo.

Diệp Nhiên quát cháo trở về đến gian phòng của mình nằm xuống, nhưng chẳng biết tại sao đêm nay hấn một mực tâm thần có chút không tập trung, lật qua lật lại khó có thể ngủ.

Ngày hôm sau liền có tin tức xấu truyền đến, Tân Khắc Lai bị Vũ Anh Điện tới Thần sứ mang đi, Diệp Nhiên trong nội tâm cũng có chút lo lắng, nhưng đợi trái đợi phải cũng không thấy Thần sứ tìm đến hấn, trong lòng của hấn kỳ quái, tại đột nhiên sự tình chính mình hiển nhiên thoát không khỏi liên quan, Thần sứ hấn là trong lòng biết rõ ràng mới phải.

Hấn hoài nghi rất nhanh liền có giải thích, chỉ qua một ngày hấn sẽ chờ tới Thái Đình Học Viện nghi học thông báo.

Một loại dự cảm bất hảo đánh úp lại, Diệp Nhiên cảm thấy sự tình dường như hướng về chính mình không nguyện ý nhất thấy phương hướng phát triển.

Hấn dự cảm một chút cũng không sai, ba ngày sau hấn liền nhận được Thái Đình Học Viện cách chức thông báo.

"Thật đáng tiếc, Diệp Nhiên",

"Chúng ta biết chuyện này không phải của ngươi sai, nhưng Vũ Anh Điện đối với đột nhiên sự tình rất xem trọng, Đệ Lục Thiên Thần Điện, Lôi Thần Điện cũng rất chú ý việc này, nếu như không cho bọn họ một cái công đạo đợi đến tốt nghiệp quý Thái Đình Học Viện đệ tử tiến nhập Thần Điện bồi dưỡng khó tránh khỏi chịu ảnh hưởng",

Meo meo tiếc hận mà nói.

Tôn Cửu Lâu cũng ở một bên uống trà không ngôn ngữ.

"Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ cũng bị Sa Lê Học Viện đã khai trừ. . .",

Hấn nói.

Hấn vốn hi vọng như vậy có thể khiến Diệp Nhiên nội tâm dễ chịu một chút, nhưng lời vừa ra khỏi miệng liền hối hận.

Diệp Nhiên phản ứng lại thần kỳ lãnh tĩnh, hấn chỉ hỏi: "Vậy tại đột nhiên đâu này? Đối với hấn có cái gì xử trí?",

Tôn Cửu Lâu bắt đầu nói: "Thật sự là hấn đã làm sai chuyện, nhưng là bị thương tổn, Vũ Anh Điện tạm thời không có ý định xử phạt hấn",

Diệp Nhiên cảm lấy văn bản tài liệu tay dùng sức vài phần, nói: "Tiền bối, tại Thái Đình cùng Sa Lê chỗ như thế người cũng có giá cả thế nào chi phân sao?",

"Vấn đề này rất phức tạp, nhưng ngươi đã sớm biết đáp án, không phải sao?", Tôn Cửu Lâu nói nhiều ít có điểm bắt đầu đi.

Diệp Nhiên nói: "Phần này văn bản tài liệu cũng không có dán ra thông cáo, tiền bối, ta vốn tưởng rằng Thái Đình cùng Hồng Diệp không đồng nhất",

Vật hi sinh.

Hoàn toàn vật hi sinh, vì sắp đến nơi tốt nghiệp quý Thái Đình Học Viện cùng Sa Lê Học Viện đều áp dụng ổn thỏa nhất cách làm.

Trong văn phòng an tĩnh đáng sợ, thật lâu, Diệp Nhiên trầm giọng nói: "Ta sẽ đi, bất quá ta học phí muốn trả lại, đó là ta chỉ vụn vụn có tích góp, từ nay về sau ta cùng Thái Đình không hề có bất kỳ liên quan",

"Ta tận lực giúp ngươi muốn quay về, bất quá ngươi biết đi quá trình, rất rườm rà, ta cũng không dám cam đoan nhất định có thể muốn trở về",

"Hừ",

Diệp Nhiên đi lặng yên không một tiếng động, giống như Hồng Diệp Học Viện võ khảo thi đồng dạng, chuyện này rất nhanh liền sẽ không còn có người nhớ lại.

Đi qua một lay động lầu dạy học, đi qua thao trường, đi qua mặt cỏ, Diệp Nhiên thẳng khi đi tới cửa mới dừng lại.

Hết thấy lại trở về lúc trước, hẳn không còn là Thái Đình Học Viện giáo quan, mà là cùng khu dân thường chỉ có một bước ngắn cô nhi.

Chỉ vụn vụn có hai mươi mai kim tệ cũng chước học phí, nghĩ muốn đòi lại cũng không dễ, hẳn không biết nên như thế nào trở về, không biết nên như thế nào đối mặt Phù Nhị Nhã cùng Vân Mộng.

Chợt nhớ tới Vân Mộng dịu dàng mặt, trước đó không lâu hẳn còn tưởng tượng qua có một ngày có thể cùng nàng môn đăng hộ đối, có thể đường đường chính chính đi đến trước mặt nàng, cũng là tại trước đó không lâu, hẳn thật mong chờ sớm ngày cùng Phù Nhị Nhã chuyển ra Bùn Ngói Phở, cách kia cái địa Phương Viễn xa.

Hiện tại, tất cả hi vọng đều tan vỡ, nghĩ tới đây chỉ cảm thấy nội tâm nén giận, hung hăng một quyền đánh vào cổng bảo vệ phòng bên cạnh cột cửa, một tiếng trầm đục, cột cửa trên xuất hiện từng đạo khe nứt, máu tươi cũng từ tay hẳn ngón giữa nhỏ xuống hạ xuống.

"Ồi!!!, người hóa khí rất lớn đi",

La Ninh đang đưa quạt xếp đi tới, nàng hay là kia một bộ công tử văn nhã trang phục, nàng hướng cổng bảo vệ phòng phát phát tay, trong phòng gát cửa cầm lấy cờ lê muốn xuất ra giáo huấn người lão đại gia liền mặt đen lên đã ngồi trở về.

Diệp Nhiên không có đề ý nàng, mặt lạnh lấy nhắc chân liền đi.

"Diệp Nhiên, người không biết là một người nếu như toàn bộ sinh mệnh đều chỉ có sai sót bại xuyên qua thủy chung, bản thân hẳn cũng có không có thể trốn tránh trách nhiệm sao?",

"Người muốn nói cái gì?",

La Ninh bước nhẹ đi tới, cười nói: "Người vì cái gì không học thích ứng thế giới này? Vô luận là người, hay là thiên nhiên, mạnh được yếu thua là từ cổ chí kim không thay đổi pháp tắc, chỉ là người thế giới nhiều một ít cái khác pháp tắc, thí dụ như vứt bỏ tốt bảo vệ xe, thí dụ như thấy người sang bắt quàng làm họ, mọi chuyện cần thiết cũng có thể nhanh nhạy, người chẳng lẽ không cảm thấy cho người mỗi một lần làm việc đều chịu ước thúc, đều rất khô khan sao?",

"Từ tiền nhập Thái Đình lên, người có vô số loại phương pháp ở chỗ này đặt chân, dưới mặt đất sào huyết sự tình, tại đột nhiên, chuyện của Mạnh Ki người rõ ràng có thể sống chết mặc bay, bảo toàn chính mình, người lại hết lần này tới lần khác muốn tham dự, Diệp Nhiên, ta rất muốn biết, vì cái gì? Chỉ vì báo ân, chỉ vì nghĩa khí?",

Trong tay nàng cây quạt lặng yên khép lại, nói: "Thế giới này chính là không công bình, người thế giới ngay cả có cao thấp giá cả thế nào, đẹp xấu có khác, đùa bốn thủ đoạn người chiếm hết chỗ tốt, tuân thủ nghiêm ngặt đạo đức người cả đời thê lương, người biết rất rõ ràng lại vẫn là từ thủ lấy chính mình kia cứng nhắc một bộ, Diệp Nhiên, rồi xuống hôm nay tình trạng này chẳng lẽ không phải gieo gió gặt bão sao?",

Nàng hỏi mang theo trào phúng, nhưng trong nội tâm càng nhiều hơn là hiếu kỳ, nàng rất muốn biết tác phong làm việc cùng nàng hoàn toàn tương phản thiếu niên đến cùng là một người như thế nào.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Quyết Tuyệt Chi Quyết

Chương 79: Quyết Tuyệt Chi Quyết

Lời của La Ninh chữ chữ tru tâm, nàng vốn tưởng rằng Diệp Nhiên hoặc là thể hồ quán đỉnh, mặt lạnh lấy rồi đi, hoặc là giận tím mặt xông nàng nổi giận.

Nhưng Diệp Nhiên lại là vẻ mặt khinh miệt địa quay đầu, cười nhạo nói: "La Công Tử, ta còn tưởng rằng lấy người kiến thức có thể có cái gì để ta khâm phục cao kiến, không nghĩ tới hay là loại này không thủ vị luận điệu, bất quá ta cũng nói thật cho người biết, ta Diệp Nhiên sanh ra ở khu dân thường, so với ai khác đều rõ ràng thế giới này mạnh được yếu thua tàn khốc, người gặp qua vì một ngum thiu com đánh cho đầu roi máu chảy huynh đệ sao? Ta đã thấy. Người gặp qua vì mười cái tiền đồng liền bí quá hoá liều không tiếc giết người người nghèo sao? Ta đã thấy, người gặp qua khó có thể chịu được đói bụng, cắt thịt của mình no bụng người sao? Ta đã thấy",

"Nhưng điều này có thể nói rõ cái gì? Những cái này đều là sai, cho nên ta cũng phải đi theo sai? Không phải, La Công Tử, chính là bởi vì tại tàn khốc trong hoàn cảnh sinh sống quá lâu, ta mới vô cùng quý trọng người khác đối với ta hảo, Vân Mộng đối với chiều cổ cho ta, Phù Nhị Nhã không muốn bỏ bởi bạn, Tần Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ tình bạn, tín nhiệm, những cái này đồng dạng là ta nhìn thấy, cũng là ta muốn",

"Thế giới này đích thực là mạnh được yếu thua, nhưng người thế giới có ôn nhu di chân trần quý, La Công Tử, có rãnh nhớ rõ thường đi trên đường đi một chút, nhìn một cái đẹp đồ tốt, nếu như tất cả mọi người cùng người nghĩ đồng dạng, người cùng cảm thú còn có khác nhau sao?",

"Không phải là thế giới này cải biến cái nhìn của người, mà là người nhiều người như vậy, thế giới mới có thể trở nên càng kém",

"Tạm biệt, La Công Tử",

Diệp Nhiên cũng không quay đầu lại mà thẳng bước đi.

La Ninh ngừng chân thật lâu, nhìn nhìn bóng lưng của hắn thì trong mắt tràn đầy chăm chú, thật lâu, thàn nói: "Cư nhiên bị người này dạy dỗ, A..., tình thần có thể khen, bất quá nếu người giống như ta sanh ra ở Sát Lục Chi Đảo còn có thể nói ra nói như vậy sao?",

"Tuy lần đầu tiên nhìn thấy người kinh ngạc, nhưng ngu xuẩn như vậy liền giá trị lợi dụng cũng không có, không phải sao?",

Bối Ngọc Minh không biết lúc nào xuất hiện ở phía sau nàng, hắn một thân màu rậm nắng da lấp, đai lưng xoắn bước.

Sinh ra ở Cách Lỗ Tư Bảo quý tộc hắn đối với Diệp Nhiên như vậy vô danh tiểu tốt thật sự rất khó lọt vào mắt xanh.

"Hiện tại, người tổng nên thừa nhận Cao Thái Thanh lời tiên đoán chỉ là một bên nói bậy nói bạ, nếu như hai người chúng ta bên trong ai hội chấp nhận loại người này, đó mới thật sự là kì",

La Ninh khẽ cười nói: "A ~, ta ngược lại là cảm thấy hắn rất có ý tứ đâu, người không biết là vì hắn bán mạng so với vì người như chúng ta bán mạng càng đáng, càng có cảm giác an toàn sao?",

"A, một chút cũng không thấy được",

"Còn nhiều thời gian, sự tình từ nay về sau ai có thể nói thanh đầu này?", La Ninh trong tay quạt xếp triển khai, cùng Bối Ngọc Minh sát bên người mà qua thì thấp giọng cười nói: "Cắt kỹ kia mặt cổ, Cách Lỗ Tư Bảo Hầu Tước",

"Người cũng cắt kỹ kia cây thương, Sát Lục Chi Đảo La Công Tử",

Ánh mắt giao thoa, lẫn nhau hiểu ý cười cười, như vậy phân biệt.

"Ta cùng Tân ca từ nhỏ ngay tại cùng nhau lớn lên, ta khi còn bé chỉ có cao như vậy, lại thấp vừa gầy, thường xuyên bị người khi dễ, mỗi lần đều là Tân ca giúp ta, người biết, hắn lớn lên người cao mã đại, khí lực cực lớn, những người kia thấy hắn chỉ sợ",

Mạnh Kỳ ngồi ở trên giường bệnh, hắn bị chặt đoạn cái tay kia là tiếp không hơn, đời này nhất định là người tàn phế.

Học Viện cùng Tần Khắc Lai bên kia cũng là tin dữ liên tục, hắn khởi điểm rất là tinh thần sa sút vài ngày, nhưng rất nhanh liền tiếp nhận sự thật.

Diệp Nhiên ngồi ở một bên cho hắn gọt lấy quả táo, lắng lắng nghe hắn giảng chuyện trước kia.

"Tân ca người này có không ít khuyết điểm, tánh khí táo bạo, không có kiên nhẫn, nhưng đối với bằng hữu tuyệt đối là Nghĩa Bạc Vân Thiên, ta 14 tuổi năm đó trở nên phản nghịch, có người khi dễ ta ta nói cái gì cũng phải đánh về, mỗi một lần Tân ca đều không nói hai lời cầm lên dao bầu, cây gậy liền vì ta bênh vực kẻ yếu, một năm kia có một nửa thời gian hắn là tại cảnh vệ sảnh vượt qua, nhiều năm như vậy, đi theo hắn, ta cam tâm tình nguyện",

"Lần này, Tân ca là vì ta mới chịu liên quan đến, bị Thần sứ mang đi, dựa theo Thần Điện luôn luôn tác phong hắn ít nhất cũng bị giam cầm hai năm, hai năm qua nếu là hắn tại Vũ Anh Điện trong tại đột nhiên có rất nhiều biện pháp đối phó hắn, lấy tại đột nhiên kia có thù tất báo tính cách, ít nhất muốn phết hắn một tay a?",

Diệp Nhiên gật gật đầu, hắn biết Mạnh Kỳ nói một chút cũng không sai.

"Tân ca ba mẹ đều là trung thực bản phận người làm ăn, sẽ không nghĩ tới tầng này, bây giờ có thể cứu Tân ca chỉ có ta",

Diệp Nhiên nói: "Người ý định như thế nào cứu hắn?",

Mạnh Kỳ nhìn thoáng qua trống rỗng phòng bệnh, sau đó nhìn Diệp Nhiên nói: "Từ Thần sứ trong tay cứu ra hắn, sau đó chúng ta rời đi Bạo Lư Thành, đánh xuống một mảnh tân thiên địa, nói thực ra, Diệp Nhiên, ta cùng Tân ca một chút cũng không quan tâm Sa Lê Học Viện việc học, dù sao bằng gia cảnh của chúng ta muốn đi vào Thần Điện cũng là ngàn vạn khó khăn, nhưng trên đời này từ trước đến nay lại không có tuyệt nhân chi lộ, ra Thần Điện tu hành ngoại còn có rất nhiều đường có thể đi, thiên địa lớn như vậy, ta không tin ta cùng Tân ca liền làm không ra một phen sự nghiệp to lớn tới",

Cho dù là liên tiếp đá kích phía dưới trong lòng của hắn vẫn chỉ khí tràn đầy, không giảm hào hùng.

Diệp Nhiên đem gọt hảo quả táo đưa cho hắn, cười nói: "Ta cùng đi với người",

"Như vậy sao được?", Mạnh Kỳ vội vàng khoát tay: "Chúng ta đã liên lụy đến người rồi, huống chi người cùng Vân tỷ hiện tại. . .",

"Khục khục, đừng cho rằng chúng ta nhìn không ra, Vân tỷ nếu biết người vì chúng ta mạo hiểm nhất định sẽ hận chúng ta cả đời",

"Ta cùng nàng bất quá hữu duyên mà thôi, về phần có hay không phần. . . . Thiên tài biết",

Hắn đứng người lên đi đến bên cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ đã dài khắp Hoàng Diệp ngô đồng, thu Phong Tảo đi lại lá rụng, dường như tuổi xế chiều sinh mệnh.

Vân Mộng là người nào? Vân gia Tam Tiểu Thụ, tại Sa Lê Học Viện địa vị áp đảo Võ Bình Bảng các cao thủ phía trên, liền Đỗ Vũ đều muốn kính nể ba phần Nữ Trung Hào Kiệt.

Diệp Nhiên là người nào? Khu dân thường địa vị cô nhi, lũ chiến lũ bại vô danh tiểu tốt mà thôi.

Hai người một cái trên trời một cái dưới đất, muốn tu thành chính quả nói dễ vậy sao?

Diệp Nhiên đã sớm không phải là ban đầu ở khu dân thường cả ngày tưởng tượng tiểu quý, hắn biết thế gian này muốn bắt lấy mình muốn chính là khó khăn bực nào.

"Chuyện này bởi vì đột nhiên lên, hắn nên chịu trừng phạt, tân huyênh làm việc lỗ mắg, cũng nên có chỗ xử phạt, nhưng Thần Điện xử phạt không hợp lý, như vậy xử trí ta không thể tin phục",

"Về phần Vân Mộng. . .",

"Bây giờ Diệp Nhiên còn không xứng với hắn, đợi có một ngày ta có thể phủ thêm bảy màu mây tía (Vân Hà) tự nhiên sẽ trở về tìm nàng",

Hắn chấp tay sau lưng tự giễu mà cười nói: "Ta cũng nên rời đi Bạo Lưu Thành, tòa thành thị này đã mục nát đến nội tâm, người như chúng ta ở chỗ này muốn xuất đầu khó như lên trời, đã như vậy, ta tại sao phải khốn thủ nơi này? Tòa thành này ngoài có chính là rộng lớn thiên địa",

Diệp Nhiên đương nhiên không chỉ một lần nghĩ tới rời đi Bạo Lưu Thành, nhưng thẳng đến Thái Đình Học Viện đưa hắn cách chức hắn mới chân chính quyết định.

"Đã làm tốt bỏ mạng chuẩn bị, còn sợ lại mạo hiểm một lần sao?",

"Diệp huyênh. . .",

Mạnh Kỳ trong nội tâm chảy qua một mảnh dòng nước ấm, chỉ có đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi tài năng ấm áp đến tận đây.

► Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Thực Nhân Thử

Chương 80: Thực Nhân Thử

Đã hạ quyết tâm muốn kiếp người, nhưng nước đến chân mới phát hiện sự tình độ khó.

Vũ Anh Điện nhắc tới cảm một tên đệ tử, bọn họ không có phái ra bất kỳ tinh anh, chỉ có Thần sứ đến đây Tiếp Dẫn. Đây là bọn họ duy nhất đối thủ.

Nhưng Thần Điện Thần sứ nào có yếu? Bằng Diệp Nhiên cùng Mạnh Kỳ hai người như thế nào là đối thủ của Thần sứ? Huống chi Mạnh Kỳ đã đoạn một tay chiến lực đại giảm, bây giờ bọn họ đi không khác lấy trứng chọi đá.

"Tân ca có không ít bằng hữu, nhưng cùng Thần Điện là địch thế nhưng là ảnh hưởng cả đời sự tình, bọn họ sẽ không mạo hiểm như vậy, cuối cùng kiếp người cũng chỉ có thể là hai người chúng ta", Mạnh Kỳ bất đắc dĩ nói.

"Ta cũng không có gì bằng hữu", Diệp Nhiên nói: "Chỉ có thể hai chúng ta đi",

Bằng hữu của hán xác thực không nhiều lắm, chỉ vụn vụn có mấy cái không phải là không trông cậy được vào chính là không muốn kéo bọn họ xuống nước, gặp được chỉ có thể bản thân hán khiêng.

"Cứng đối cứng chúng ta không có gì phần thắng, chỉ có thể dùng trí, hiện tại địch rõ ràng ta ám, đây là chúng ta duy nhất ưu thế, ta muốn làm chút chuẩn bị, ngày mai ta tới tìm ngươi, ngươi có tiền sao?",

"Ách. . . Có, muốn bao nhiêu?",

"Mười mai kim tệ, ta muốn tìm một người",

. . .

Tiền rất nhanh liền mang tới, Diệp Nhiên cầm lấy tiền thẳng đi đến khu dân thường, đi ngang qua chỉ có vài bước ngăn cách Bùn Ngói Phổ thì thấy được Phù Nhị Nhã đang ghé vào trên cửa sổ đối với thủy tinh hà hơi, hán buồn cười đi vào khu dân thường.

Đi ở khắp nơi đồ bỏ đi đá vụn trên đường, hai bên tan hoang tòa nhà building đập vào mi mắt, cái chỗ này cùng mình lúc rời đi giống như đức, trước mắt đông bừa bộn, chướng khí mù mịt, không khí trầm lắng.

Đi qua hai tòa nhà lầu nhỏ Diệp Nhiên quẹo vào một mảnh trong hẻm nhỏ, ngõ nhỏ phía trên gạt lấy đánh đầy miếng vá y phục, cạn sạch nơi cuối thì là mặt khác thuận theo thiên địa.

Ra ngõ nhỏ lại đi không được 100m liền có thể thấy được một cái nhà trệt, cục gạch ngói đỏ, mái hiên thường thường.

Trước cổng chính bày biện một cái bàn tròn lớn, vài người hơi hiền cường tráng nam tử đang gõ bài, trong miệng ngâm thuốc lá.

Hai người thân hình gầy gò thanh niên ngồi chồm hổm trên mặt đất nhặt bọn họ rút qua tàn thuốc.

"Diệp ca. . .",

Thấy Diệp Nhiên, kia hai người thanh niên đều rút tay trở về, ngượng ngùng địa đứng ở một bên.

Hai người thanh niên một cái thấp như trái bí đao, một cái gầy như mảnh cây gậy trúc, dường như một trận gió cũng có thể thổi ngã giống như được.

Hai người này giống như Diệp Nhiên là cô nhi, bất quá bọn họ so với Diệp Nhiên thảm hại hơn, đã lớn như vậy liền cái danh tự cũng không có, bởi vì bọn họ thường ở chỗ này đi theo Thực Nhân Thử bảo tiêu lẫn lộn, thường bị bọn bảo tiêu hét tới cùng đi, cho nên thấp kia cái bị kêu là yêu đại, gầy kia cái bị kêu là Yêu Nhi.

Hai người bọn họ cũng là kẻ cắp chuyên nghiệp, ngay tại trước đó không lâu vẫn còn ở Diệp Nhiên nhà kia tòa nhà trong lặc lự qua, bất quá bởi vì Diệp Nhiên thường xuyên trông nom bọn họ, cho nên bọn họ đối với Diệp Nhiên cũng rất cảm kích.

Một người ngâm lấy điều thuốc đầu, lê lấy vài bông dế lê cường tráng nam tử đứng người lên tại yêu lão đại trên tròng điệp vỗ một cái, đánh cho hán nhe răng trợn mắt, lộ ra miệng đầy răng vàng nói: "Cái Diệp ca gì? Lăn lộn đến Bùn Ngói Phổ là được anh của ngươi sao? Hạnh kiểm, trợn Đại Cầu mắt thấy rõ ràng, Mao ca ta mới là người đại ca",

Yêu đại bị hán đánh cho mắt nổ đom đóm, bụm lấy đầu khúm núm.

Diệp Nhiên nhìn thẳng nhú mày.

Này miệng đầy răng vàng nam tử coi như là hán "Lão bằng hữu", Thực Nhân Thử đội cấp cao nhất tay sai Đại Mao, lúc trước còn sợ Diệp Nhiên cướp đi cơm của hán chén cùng hán đánh một trận, kết quả đương nhiên là bị Diệp Nhiên đánh được răng rơi đầy đất, từ đó kết cừ oán.

Đại Mao trên đầu cũng nhiễm mấy dùm Hoàng Mao, hán quay đầu nhìn nhìn Diệp Nhiên ha ha cười nói: "Tiểu Diệp, thật sự là khách ít đến a, các huynh đệ, cho các ngươi giới thiệu một chút, vị này chính là ta thường cùng các ngươi nói, chúng ta khu dân thường có khả năng nhất đánh Diệp Nhiên, năm đó Thử gia tìm hán làm hộ vệ hán đều chướng mắt, người ta nói, muốn dẫn con đầu đem đến Lan Tà đường cái, được kêu là một cái lý tưởng hào hùng, hiện tại hai năm qua đi, các huynh đệ đoán xem nhìn hán chuyển tới nơi nào?",

"Bùn Ngói Phổ, ha ha ha ha. . .",

Không đợi người trả lời hán liền cười ha hả, cười âm thanh chấn mái nhà, cười chí thoả mãn được.

Đánh bài vài người đại hán cũng đi theo cười.

"Hừ, ngươi vẫn còn muốn tìm đánh sao?",

Diệp Nhiên cũng chưa cho bọn họ sắc mặt tốt, siết quả đấm liền tiến lên phía trước.

Đại Mao sắc mặt nhéo một cái, cứng rắn tại nắm tay hướng trên mặt dán dán hung ác nói: "Tới a, tới a, có dũng khí hướng nơi này đánh",

Vài người trắng hăn thả ra trong tay bài nhao nhao đứng người lên đi đến Đại Mao sau lưng, một bộ chính diện làm tư thế.

"Đại Mao, để cho hấn đi vào",

Ngay tại giường cung bật kiếm thời điểm một cái thanh âm hùng hồn từ trong nhà truyền đến, Đại Mao hung hăng địa chỉ chỉ Diệp Nhiên, sau đó nhượng ra một con đường.

"Hừ, ngu ngốc",

Diệp Nhiên một câu càng làm Đại Mao khí giận sôi lên.

Mặc kệ hội cái kia muốn giết người ánh mắt, Diệp Nhiên đẩy cửa ra đi vào nhà trệt.

Trở tay đóng cửa lại nhìn lướt qua, từ bên ngoài nhìn đây chỉ là hơi hiển tan hoang nhà dân, nhưng bên trong lại là có khác Động Thiên, hơn bốn trăm bình địa phương tuy mất trật tự, nhưng bên trong bày đặt đồ vật lại làm cho người mở rộng tầm mắt, đồ đạc Khí Kinh cùng Bồn Nguyên dụng cụ, chuồn vào trong này ra khóa công cụ, dùng cho các loại nhận không ra người hoạt động độc dược, tại đối diện tường thể chính giữa còn treo móc một cái hong gió Cự Ma.

Đúng vậy, chủ nhân nơi này đem Lục Ma Rừng Rậm Cự Ma làm thành tiêu bản treo trên tường.

Trong phòng ánh đèn hôn ám, bên trái a ngồi sau đài một cái sắc mặt trắng xám nam tử, lam sắc tóc, con mắt cũng là lam sắc.

Dưới ánh đèn ánh mắt của hấn hiển lộ âm đạm, nhưng lại có một loại hiểu rõ nhân tâm thấu triệt.

"Tiểu Diệp, ngươi xem lên qua cũng không tốt, chắc chắc, mặc hay là hàng via hè hàng, nhìn xem ngươi, đem mình chà đạp thành cái dạng gì sao?",

Nam tử mảnh khảnh trong tay nắm bắt thuốc lá, ngón tay của hấn dường như non hành tây đồng dạng, so với nữ nhân còn nữ nhân, bởi vì trên mặt đồ nhân ảnh, hóa trang, hấn hình dạng làm cho người ta có dũng khí nam nữ chẳng phân biệt được cảm giác, trong miệng hấn phun ra hai cái vành mắt, nói: "Nếu Bá Vương Thổ nhìn thấy nhất định sẽ đau lòng a",

Thực Nhân Thử Victor.

Khu dân thường Vương.

Ở lại khu dân thường nhân đại phần lớn là không có địa phương khác có thể đi kẻ đáng thương, bọn họ chuẩn bị chịu dày vò, chỉ có Thực Nhân Thử đội ngoại lệ, bọn họ rất hưởng thụ tại cuộc sống ở nơi này.

Thực Nhân Thử đội chủ yếu phạm vi hoạt động là khu dân thường, mỹ thực phổ cùng tất cả đại Học Viện khu vực, bọn họ lấy buôn bán này ra khóa công cụ, cạm bẫy, thuốc mê, xuân dược những vật này mà sống, khách hàng phần lớn là làm nhận không ra người hoạt động hạ lưu người, ăn trộm, cường đạo, đặc biệt tội phạm đều phải cùng bọn họ giao tiếp.

Không chỉ như thế, cho dù là tại khu dân thường bọn họ cũng có thể ép ra chút dầu nước, bọn họ là nơi này hoàn toàn xứng đáng chương không giả.

"Ngài có khỏe không?",

Nghe được tên Bá Vương Thổ Diệp Nhiên lông mày lơ đãng địa chọn lấy nhảy lên, trong đầu hiện ra một cái bá đạo thân ảnh.

Victor nhún vai: "Ít nhất thoát nhìn so với ngươi tốt hơn nhiều",

"Băng hữu của ta, ngươi nghĩ uống gì tửu, nơi này có Cocktail, Portugal, bạch lan độ. . .",

"Ngươi biết ta không uống rượu, cũng uống không nổi", Diệp Nhiên nói: "Victor, ta lần này tới là muốn mời ngươi giúp ta chế tác một ít nước thuốc",

► Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Mật báo

Chương 81: Mật báo

Nghe được lời của Diệp Nhiên Victor mãnh liệt hít một hơi thuốc lá, có chút hăng hái mà nhìn hắn nói: "Tiểu Diệp, ta không nghe lắm chứ? Ngươi muốn dùng thuốc? Ta có thể nhớ rõ ngươi trước kia vẫn cảm thấy đây là hạ lưu đồ vật, khinh thường tại sử dụng đâu",

Đối với Diệp Nhiên thanh cao hần thể nhưng là ký ức hãy còn mới mẻ, hắn và Bá Vương Thổ đã sớm không chỉ một lần muốn mời qua hắn nhập bọn, nhưng Diệp Nhiên luôn là cự tuyệt bọn họ, cảm thấy thủ đoạn của bọn hắn quá hạ lưu, khinh thường tại cùng bọn họ làm bạn.

Diệp Nhiên nói: "Trước khác nay khác, người luôn là phải học được nhanh nhạy, xét đến cùng, dược vật cùng binh khí đồng dạng, muốn phát huy như thế nào hiệu dụng đều xem người sử dụng",

Victor gật đầu, cười nói: "Quy củ cũ, đối phương Bồn Nguyên thuộc tính, Khí Kinh cường độ, có hay không đặc thù thể chất, tin tức càng kỹ càng càng tốt, mật khác nói cho ta biết ngươi muốn cái gì dạng dược tề",

Thực Nhân Thử đội bên trong Victor am hiểu nhất chế tạo dược vật, vô luận là hại người hay là cứu người, các loại dược tề hắn đều mười phần tinh thông.

Diệp Nhiên lắc đầu nói: "Không có đối với phương tin tức, dược tề có thể gây nên chóng mặt là dược rồi",

Victor thật sâu nhìn hắn một cái, trong miệng thốt ra hai cái vòng khói nói: "Lão bằng hữu của ta, ngươi đây là làm khó ta, một người Bồn Nguyên bất đồng, Khí Kinh bất đồng, thể chất bất đồng, hắn đối với dược vật kháng tính cũng bất đồng, nếu như ta lung tung một bộ không có tác dụng đâu dược tề cho ngươi đó là hại ngươi rồi, cũng là phá hủy thanh danh của ta, ta là người làm ăn, nện chiêu bài mua bán chưa bao giờ làm",

Hắn đem đã thiêu đốt hầu như không còn thuốc lá tại trong cái gạt tàn thuốc nhấn tắt nói: "Ngươi vẫn là chưa tin ta, đại cũng không tất, ngươi nên biết Thực Nhân Thử đội ý rất nghiêm, từ trước đến nay cũng không có tiết lộ qua khách hàng bí mật",

Hắn khoát tay áo nói: "Cũng không cần phải tiết lộ, nhất là ngươi, Tiểu Diệp, chỉ là mấy mai kim tệ sinh ý đối với chúng ta tới nói căn bản có cũng được mà không có cũng không sao, ngươi cứ nói đi?",

Con mắt của Victor nhảy bén lăm lăm cho người ta kinh hãi.

Diệp Nhiên bất đắc dĩ nói: "Dược rồi, là ta đa tâm, ta muốn đối phó chính là đến từ Vũ Anh Điện Thần sứ, về phần khác tin tức, chúng ta hoàn toàn không biết gì cả",

Hắn nói chính là sự thật, nhìn như địch rõ ràng ta ám, nhưng hắn cùng Mạnh Kỳ căn bản cũng không biết thật lực của đối thủ.

Victor lệch ra nghiêng đầu, giống như hắn vẽ mặt bất đắc dĩ.

"Tiểu Diệp, nói thực ra, nhận thức ngươi lâu như vậy, ta lần đầu tiên cảm thấy ngươi như một đứa ngốc",

Diệp Nhiên hừ một tiếng chẳng muốn cùng hắn phản bác.

Victor đứng người lên chính mình rót cho mình một chén rượu, lại cho Diệp Nhiên rót một chén đầy tới trước người hắn nói: "Uống đi, rượu nho, ta đưa cho ngươi",

Hắn nhẹ nhàng nhấp một miếng lên đường: "Ngươi lẫn lộn dược kém như vậy, ngược lại không thể toàn bộ trách người khác, liền mình muốn đối phó người cũng không rõ ràng liền tùy tiện đến chỗ của ta xin thuốc, Tiểu Diệp, ngươi muốn học đồ vật còn rất nhiều",

"Bất quá lần này ngươi xem như tìm đúng người rồi, đối phó Thần sứ chúng ta có chuyên nghiệp cao thủ, ngươi chuẩn bị bao nhiêu tiền?",

Diệp Nhiên nói: "Mười mai kim tệ",

Victor lắc đầu: "Quá ít, ít nhất một ngàn kim tệ",

"Một ngàn kim tệ?",

Diệp Nhiên bỗng nhiên một chút đứng người lên, mẹ, đây không phải bức người cướp bóc sao?

"Đừng kích động như vậy, ngươi lần đầu tiên làm việc buôn bán của chúng ta, cộng thêm mặt mũi của Bá Vương Thổ, cho ngươi đánh 50%, 500 mai kim tệ",

Thấy Diệp Nhiên vừa muốn nổi bão, Victor khoát tay nói: "Lão bằng hữu, kiên nhẫn chút hãy nghe ta nói hết được không nào? Ngươi căn bản không biết Thần sứ là như thế nào một loại người, bọn họ bản thân thực lực phải không tính rất mạnh, nhưng rất khó đối phó, chúng ta muốn phái ra Khí Kinh tám đoạn trở lên cao thủ tài năng đạt được về Thần sứ kỹ càng tin tức",

"Mặt khác, Bá Vương Thổ rất cũng đã sớm nói, món nợ của người trước tiên có thể nhớ kỹ, đợi về sau có tiền trả lại khoản",

Hắn vừa nói như vậy Diệp Nhiên mới tiêu tan hỏa khí, nhưng vẫn là cảm thấy một cái đầu hai cái đại, thoáng cái thiếu 500 mai kim tệ, hắn cho dù đi công trường chuyển gạch chuyển cả đời vẫn là không hết a.

"Hừ, vậy thiếu được rồi, này mười mai kim tệ ta cũng trước không cho",

"Móa, người tên hồn đản này",

Victor mắng một câu, nhưng vẫn là theo hắn, nhìn hắn muốn đi để cho hắn ngồi chờ trong chốc lát, đi vào bên trong ám, chỉ chốc lát sau cầm lấy một trương tay về địa đồ đi ra.

"Đây là cái gì?",

"Địa đồ", Victor nói: "Cùng Thần sứ ồn ào cương, người không thiếu được muốn ly khai Bạo Lưu Thành, người là cô nhi, không có chỗ để đi, nơi này hắn là cái không tệ nơi đi",

Diệp Nhiên ngón tay giật giật, cuối cùng vẫn còn cầm chặt địa đồ ước lượng tiền trong lòng.

"Cám ơn, Victor, cũng thỉnh thay ta hướng Bá Vương Thổ đạo một tiếng tạ",

"Hội, bằng hữu của ta, ngày mai nhớ rõ tới lấy thuốc",

Diệp Nhiên phát phát tay đi ra cửa, đi vào rừng thì Đại Mao còn hung hăng địa trừng mắt liếc hắn một cái.

"Xuất hiện đi, Yêu Nhị",

Sắp đi ra khu dân thường là Diệp Nhiên dừng bước lại nói.

Quả nhiên, Yêu Nhị gãi gãi đầu từ ngõ hẻm trong đi ra.

"Diệp ca",

"Người có chuyện nói với ta?",

Yêu Nhị gật gật đầu, nói: "Diệp ca, đại khái hai tuần trước Tuyết tỷ đã tới tìm người",

Mặt Tuyết? Diệp Nhiên trong nội tâm khẽ động, nhớ tới võ khảo thi lúc trước tại phía trước cửa sổ kinh hải thoáng nhìn, nàng là tìm đến mình sao. . . .

"Chuột Ca không cho bọn họ báo cho người, nhưng Diệp ca người một mực trông nom chúng ta. . . Kỳ thật, Diệp ca, Tuyết tỷ qua một năm này cho người đã viết rất nhiều tín, cũng trở về qua rất nhiều lần, nhưng người thủy chung đối với nàng tránh mà không thấy, những cái kia tín cũng bị có người cố ý cất hạ xuống, đây là có một lần Đại Mao bọn họ không cẩn thận uống rượu say từ thì nói, Diệp ca, ta muốn nói cứ như vậy nhiều, nhất định đừng cho người biết là ta cho người biết",

"Ừ, yên tâm, cám ơn người. . .",

Trong khoảng thời gian ngắn Diệp Nhiên trong nội tâm ngũ vị Trần tạp.

"Diệp ca, người bảo trọng",

Yêu Nhị nhìn chung quanh nhanh chóng địa chạy vào trong ngõ nhỏ.

Diệp Nhiên yên lặng đứng ở khu dân thường cùng Bùn Ngồi Phở ở giữa đá vụn trên đường, trong nội tâm nói không nên lời là cái gì tư vị.

Lúc trước võ khảo thi thì Mặt Tuyết đau khổ khuyên hắn không muốn tham gia, nàng đã sớm biết Hồng Diệp Học Viện một lần đó khước trương chiêu có cái ngụ ý khác a.

Võ khảo thi về sau nàng vội vàng trở lại Đệ Lục Thiên Thần Điện, là thực bị tổn thương thấu tâm sao?

"A Tuyết, hết thầy cũng thay đổi. . .",

. . .

Bạo Lưu Thành, hai chiếc xe ngựa chậm rãi hành sử tại bốn phương trên đường lớn, bánh xe cuộn cuộn chuyển động.

Đằng sau trong xe Tân Khắc Lai trầm mặt ngồi lên, trên người hắn không có bất kỳ trói buộc đồ vật, nhưng từ tiền phương trong xe ngựa truyền đến khí tức lại làm cho hắn có một loại cảm giác vô lực.

Chỉ có tuyệt đối lực lượng áp chế mới có thể làm cho người ta lấy loại cảm giác này, vô lực phản kháng, không chỗ có thể trốn.

Phía trước xe ngựa cũng không hoa lệ, dường như bọc lấy một khối to lớn màu râm nắng màn sân khấu, trong xe một người yếu điệu nữ tử đoan trang địa ngồi lên, nàng mặc lấy hồng sắc vải tơ áo, trên cổ bọc lấy hắc sắc khăn quàng cổ, trong tay ôm một cái nhỏ nhỏ lò sưởi tay.

Ngồi ở nàng bên cạnh là tại đột nhiên, ngày xưa Vũ Anh Điện cao tức lúc này tay dùng băng bó treo, không nói một lời.

"Dừng lại a, có người tới",

Nữ tử bỗng nhiên nói, ở chỗ đột nhiên ánh mắt kinh ngạc dưới vén rèm lên đi xuống xe ngựa.

Quả nhiên có một người ngăn tại trước xe ngựa đầu, hần ăn mặc màu xám trắng thích khách bổ phục, trên mặt mặt che một khối miếng vải đen, trong tay một đôi óng ánh xanh ngọc đao kiếm lóe ra hần mang, không có sát khí, nhưng trên người lại mang theo một loại làm cho người ghé mắt kiên nghị.

► Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Thần sứ

Chương 82: Thần sứ

Nữ tử quần áo mộc mạc, khuôn mặt không màng danh lợi, mặt của nàng không thể nói có nhiều xinh đẹp, nhưng rất là nén lòng mà nhìn xem lần hai.

Nàng biết trước đây ra rèm đi xuống xe ngựa, cười mỉm nhìn về phía che mặt Diệp Nhiên.

Chẳng biết tại sao, đã gặp nàng bình thân ung dung bộ dáng Diệp Nhiên lại cảm nhận được không nhỏ áp lực.

"Kỳ thật ngươi không cần che mặt, ta đối với ngươi ấn tượng rất sâu, nhất là ánh mắt của ngươi, Diệp Nhiên",

Câu nói đầu tiên để cho Diệp Nhiên thật vất vả súc tích khí thế toàn bộ tán loạn, hần chợt nhớ tới gương mặt này.

Một năm, ký ức có chút mơ hồ, nhưng lúc này gương mặt này lại trở nên vô cùng rõ ràng.

Một năm trước, chính là cái này người mang đi Mật Tuyết, liền trang phục đều là giống như đúc, hồng sắc vải tơ áo, lam sắc vải bố quần, bọc lấy hắc sắc khăn quàng cổ, chất phác tự nhiên nhưng rất là nén lòng mà nhìn xem lần hai bộ dáng.

Nhưng trong lòng thì kỳ quái, Đế Lục Thiên Thần Điện Thần sứ cùng Vũ Anh Điện Thần sứ như thế nào đều là một người?

"Hạ Ly lão sư, hần cũng có thể tiếp nhận Thần Điện phán quyết", nghe được tên Diệp Nhiên trong xe tại đột nhiên không khỏi hỏa khí, đẩy ra rèm muốn đi hạ xuống.

Hạ Ly đuổi ra ngón tay gạt trán của hần nói: "Tại đột nhiên, chuyện này giao cho lão sư tới xử lý",

Nàng lời nói nhẹ nhàng, dường như xuân thủy tiêu diệt tại đột nhiên lửa giận, tại đột nhiên nắm tay nắm chặt lại, trong lòng có chút không cam lòng, nhưng vẫn là ngồi trở lại trong xe.

Phía sau Tần Khắc Lai cũng nghe đến thân ảnh, tinh thần chấn động mạnh một cái.

Hạ Ly chậm rãi tiến lên, nhìn về phía Diệp Nhiên trong mắt nhiều vài phần hiếu kỳ.

"Lại gặp mặt, Thần sứ",

Nhưng mà, Diệp Nhiên nhìn về phía trong mắt nàng lại tràn đầy hận ý, vốn đã biến mất khí thế đột nhiên tăng cường, không chỉ như thế, thân thể của hần một nghiêng xẹt qua một đạo tàn ảnh thẳng lướt mà đến, hai tay giao thoa trong đó đao quang kiếm ảnh phá vỡ khí lưu.

"Tiểu quý, thật sâu hận ý",

Hạ Ly động cũng không động, một cỗ lực lượng cường đại liền ngăn trở Diệp Nhiên đao kiếm, thân thể của nàng ngoài dường như có một đạo bức tường vô hình.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, trốn ở trong bụi cỏ Mạnh Kỳ mũi chân một chút bắn về phía đằng sau kia cỗ xe ngựa.

"Mạo thất quý, trở về",

Hạ Ly thủ chương phát một cái một cỗ Mạnh Kỳ thuận tiện như đập lấy lấp kín nó trên tường, "Đồng" một tiếng bị bắn trở về, lại nâng lên đầu nhìn về phía Hạ Ly là trong mắt tràn đầy kinh ngạc.

Hắn tại Sa Lê Học Viện Vô Bình Bảng trên bài danh thứ hai, kiến thức tự nhiên không tính ít, nhưng từ trước đến nay chưa thấy qua có ai cách không phát một cái tay là có thể đem người đánh lui.

Lúc này Diệp Nhiên giống như hấn kinh hãi, nhưng hấn vốn là thể thuật tinh xảo, cùng am hiểu thuật pháp Mạnh Kỳ hoàn toàn bất đồng, tuy đao kiếm phong thức bị ngăn trở, nhưng hấn ứng biến cực nhanh, trong tay đao kiếm xoay tròn đôi tay lại là hai đạo lợi mang xẹt qua.

Kết quả lại là không hề có bất đồng, kia bức vô hình tường khí đem hết thấy đều ngăn trở, nàng cả người đều không chệ vào đâu được.

Diệp Nhiên đang muốn biến chiêu lại công, cỗ này lực lượng vô hình liền đâm vào bộ ngực hấn, vô hình vô ảnh, hấn liền ứng biến cũng không kịp liền ngửa đầu bay ngược lại, chặt vật ngã trên mặt đất, hấn lần hai vòng nhanh chóng đứng dậy, trong tay đao kiếm cầm càng chặt, hai mắt như sói đồng dạng nhìn nhìn Hạ Ly.

Hạ Ly chậm rãi về phía trước, cười nói: "Tiểu quý, mới một năm không thấy ngươi liền trở nên như vậy kiệt ngạo không dạy dỗ, là trách ta mang đi người ngươi yêu sâu đậm sao?",

"Hừ",

Không nói tiếng nào, Diệp Nhiên lại một lần nữa mũi chân một chút thiếp thân mà lên, lần này hấn không có vội vã công kích, mà là đề khí dẫn lưu, muốn lấy Phi Điều Lưu chiêu thức suy yếu nàng ngoài thân hộ thể tường khí, nhưng từ trước đến nay đối phó Khí Kinh trăm thử Bách Linh Phi Điều Lưu lần này lại không hề có tác dụng, hấn vừa mới tới gần đã bị cỗ lực lượng kia vào đầu va chạm, lại một lần bay ngược lại.

"Đây không phải Khí Kinh", Diệp Nhiên lông mày ngưng tụ.

Nữ tử cười nói: "Đây là Niệm Lực",

Niệm Lực.

Diệp Nhiên cùng Mạnh Kỳ lúc ấy nội tâm chính là trầm xuống, tại đã biết vài loại Bản Nguyên bên trong Niệm Lực là cực kì thừa thốt một loại.

Nó thuộc tính cũng cực kỳ thần bí, tựa hồ là một loại có thể lấy điều khiển vạn vật lực lượng, trước mắt mới chỉ ngoại trừ tuyệt đối lực lượng áp chế cùng đẳng cấp cao thủ căn bản cũng không có phá giải loại lực lượng này phương pháp.

Đối với Diệp Nhiên mà nói càng phải như vậy, sở học của hấn thể thuật bên trong phần lớn là nhằm vào Khí Kinh, đối mặt Niệm Lực thì chỉ có thể thúc thủ vô sách.

Mạnh Kỳ trong nội tâm cười khổ, cái gì một người kiềm chế Thần sứ một người thừa cơ kiếp người, đối mặt đối thủ như vậy căn bản cũng không có phần thắng.

Lần này xem như toàn bộ đều muốn thua bởi nơi này.

Hạ Ly đi không có làm khó ý của bọn hấn, nàng từng bước một đi về hướng Diệp Nhiên nói: "Diệp Nhiên, với tư cách là một nam tử tử hán, ngươi nên bao dung một ít, Mật Tuyết đưa bé kia thiên phú dị bẩm, tiến nhập Đệ Lục Thiên Thần Điện tu hành nàng sẽ có rộng lớn hơn thiên không, nếu ngươi chân tâm thích nàng liền không nên vì bản thân chi tư mà phá hủy nàng",

"Ngươi cũng rất nỗ lực, tại thể thuật trên có độc đáo thiên phú, nhưng tư chất của ngươi muốn đi vào Thần Điện cuối cùng. . . . Muốn khiếm khuyết một ít",

Nàng suy nghĩ một cái uyển chuyển lí do thoái thác, hi vọng đối với Diệp Nhiên mà nói đây không phải khó như vậy lấy tiếp nhận.

Nàng nhẹ nhàng đi đến Diệp Nhiên bên người, thấy hấn cúi đầu không nói, sợ là cảm giác mình lời làm bị thương lòng của hấn, tản ra Niệm Lực hình thành tường khí vờn tay sờ lên đầu của hấn.

"Các ngươi phân biệt chỉ là tạm thời, đợi các ngươi từng người đi đến chính mình lẽ trình, chờ ngươi trưởng thành làm trời xanh đại thụ. . . .",

"Bành",

Nàng nói còn chưa dứt lời, mảnh khảnh thủ chương vẫn còn ở Diệp Nhiên đỉnh đầu, hấn bỗng nhiên giơ tay giương lên một mảnh bột phấn tại trước mắt

nàng phiêu tán ra, theo gió nhẹ thổi nhập hơi thở, thổi nhập khẩu, mà tự hành phòng ngự Niệm Lực cũng mãnh liệt đem Diệp Nhiên bắn đi ra.

"Tiểu quý. . . Ngươi. . . .",

Vạn không nghĩ tới hẳn cũng sẽ dùng loại thủ đoạn này, Hạ Ly vội vàng không kịp chuẩn bị hít một hơi, trong đầu bỗng nhiên trở nên choáng váng.

Mà bị Niệm Lực bắn ra đi Diệp Nhiên trên không lộn một vòng lẳng không, vũng vàng rơi xuống đất, tiếp theo mượn lực xẹt qua một đạo tàn ảnh chạy đến đằng sau xe ngựa vén rèm lên đem Tần Khắc Lai kéo ra ngoài.

"Diệp huynh đệ, Tiểu Mạnh. . . .",

"Tần huynh, đi mau, có lời gì sau đó lại nói",

Diệp Nhiên thu hồi đao kiếm một bả kéo Mạnh Kỳ, phía trước tại đột nhiên lộ muốn nhảy ra, nhưng Diệp Nhiên ánh mắt rừng mình hẳn liền do dự, tro mắt nhìn nhìn ba người rất nhanh tiêu thất tại trong bụi cỏ, trong nội tâm đã phẫn nộ lại nén giận.

"Hạ Ly lão sư",

Hắn vừa quay đầu trông thấy ngồi dưới đất Hạ Ly, nhưng còn không có tới gần đã bị một lần nữa té ra tường khí ngăn trở.

"Ta không sao, rất nhanh liền có thể xua tán Huyền Ma tề",

Hạ Ly cũng không có bị thương, chỉ là trước mắt trở nên mơ hồ, thanh âm nghe có chút mệt mỏi.

"Tiểu tử kia tại sao có thể có Ma tộc Huyền Ma tề? Ngộ nhập lạc lối sao?",

"Còn có Trùng tộc khí tức. . . Phải nhanh chút tìm đến hắn. . . .",

Hạ Ly thấp giọng nói.

Bạo Lư Thành, mỹ thực phổ.

Vân Mộng nâng má ngồi ở phía trước cửa sổ, trên bàn có một trương giấy viết thư.

Diệp Nhiên tin, buổi sáng hôm nay người mang tin tức đưa tới, hắn nói hắn đã đi rồi, rồi đi Bạo Lư Thành, không biết lúc nào trở về.

Tin cuối cùng có một nhóm chữ nhỏ.

"Vân Mộng, nhân sinh rất dài, hạnh phúc rất ngắn, ta tốt đẹp trong trí nhớ có rất nhiều đều là về ngươi, ta rất muốn đạt được ngươi, nhưng càng sợ đạt được sau lại mất đi ngươi, ta chỉ là một cây không chỗ nương tựa yếu mềm, nếu có may mắn trưởng thành trời xanh đại thụ, nhất định sẽ vì ngươi che gió che mưa, lần đi từ biệt, sau này còn gặp lại",

Một hồi gió nhẹ thổi tới, hai điểm óng ánh rơi xuống.

"Đồ ngọc, ai muốn ngươi chiếu cố. . . Ai muốn ngươi bảo vệ",

. . .

► Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Y Ba Tà Địa

Chương 83: Y Ba Tà Địa

Trong khu rừng rậm rạp, Diệp Nhiên, Tần Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ ba người đi nhanh lên núi, tuy ba người hoặc nhiều hoặc ít đều mang theo tổn thương,

nhưng ai cũng không có ngừng. Thần sức lực lượng Hạ Ly quá cường đại, bọn họ chỉ sợ dừng lại liền sẽ bị truy đuổi.

Bọn họ một mực chạy đến sườn núi, tại trở lên chính là một mảnh trụi lủi cảnh tượng, trước đó không lâu Athena cùng Thần Tộc ở chỗ này một hồi huyết chiến đem trọn mảnh sơn phong đều san bằng, núi đá cây cối đều là vết thương.

Phía trước trên đất trống một cái già những vẫn cường mãnh lão đầu hướng hấn phát phát tay, lão đầu bên cạnh kia cái mang theo kẹp tóc tiểu cô nương đất đất đất hướng hấn chạy tới.

"Phù Nhị Nhã",

Diệp Nhiên chạy chậm đi qua mang nàng ôm lấy, nhìn nhìn nàng trắng nõn khuôn mặt nhỏ nhắn chặt chẽ mang nàng ôm vào trong ngực.

"Diệp Nhiên, lão đầu từ không phụ nhờ vả, đem người mang đến, hiện tại cũng nên trở về hướng Tiểu Chủ Nhân phục mệnh",

Diệp Nhiên gật đầu nói: "Làm phiền, thỉnh chuyển cáo An Đa Lỗ, ngày khác ta như trở về tất có đáp tạ",

Lão đầu bái bồng bênh mà đi.

Hắn là Mập Mạp An Đa Lỗ đại quản gia, Diệp Nhiên cảm đến Thực Nhân Thử Victor được tề liền đi tìm An Đa Lỗ, nhờ cậy hắn đem Phù Nhị Nhã tổng xuất Bạo Lư Thành.

"Diệp huynh đệ, chúng ta bây giờ đi chỗ nào?",

Nơi này cũng không an toàn, nhưng Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ cũng không muốn còn muốn con ruồi không đầu đồng dạng lung tung chạy trốn.

Nhất là Mạnh Kỳ, kiếp người lúc trước hào tình vạn trượng, nhưng lúc này đột nhiên rời đi sinh sống gần hai mươi năm Bạo Lư Thành, đứng ở trên núi nhìn nhìn rộng lớn thế giới, bỗng nhiên trong đó không biết nên đi nơi nào.

Diệp Nhiên buông xuống Phù Nhị Nhã ngạc nhiên nói: "Tiểu Mạnh, các người cũng không có nghĩ kỹ đi chỗ nào sao?",

Mạnh Kỳ cùng Tân Khắc Lai liếc nhau lắc đầu.

"Được rồi, nói thực ra, ta cũng không biết, nhưng có người cho ta một tấm bản đồ",

Hắn từ trong lòng ngực lấy ra Victor cho hắn chế ra kia tấm bản đồ.

Địa đồ triển khai chân sau có dài một mét, khởi điểm là Bạo Lư Thành, phía trên vẽ lên phương hướng nhãn hiệu, điểm kết thúc là một cái tên là Y Ba Tà Địa địa phương, từ trên bản đồ nhìn đường đi cũng không phải mười phần xa xôi, nhưng cái địa phương kia có ba mặt đều vẽ lên đại biểu nguy hiểm hồng sắc tiểu kỳ xí.

"Y Ba Tà Địa",

Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ đều hít vào một hơi khí lạnh.

Diệp Nhiên khó hiểu nói: "Làm sao vậy? Cái chỗ này rất nguy hiểm sao?",

Hắn không có được đi học, đối với thế giới bên ngoài cũng không hiểu nhiều lắm, nhưng Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ lại bất đồng, bọn họ là chính cống Sa Lê Học Viện cao đẳng lớp xuất thân.

Mạnh Kỳ nói: "Đầu chỉ là uy hiếp, Y Ba Tà Địa bắc tiếp Lục Ma Rừng Rậm, đông liền Cách Lỗ Tư Bảo, phía tây còn có đáng sợ tân giống Cẩm khu, chỉ có mặt phía nam tương đối an toàn một chút, nhưng là bởi vì không người trông giữ mà đạo phi bộc phát",

"Không chỉ như thế, Y Ba Tà Địa bản thân cũng rất âm tà, đông tây nam bắc bốn phương tám hướng tất cả có một khối máu tươi tấm bia đá, có người nói là thượng cổ tà trận còn sót lại, nhưng đến cùng là chuyện gì xảy ra ai cũng nói không rõ ràng, hiện tại, còn có rất nhiều người nói chỗ đó chuyện ma quái", Tân Khắc Lai bổ sung.

Nghe được "Chuyện ma quái" hai chữ tiểu Phù Nhị Nhã bị hù hướng Diệp Nhiên bên cạnh co rút.

Diệp Nhiên lông mày giật giật nói: "Theo các người nói như vậy Y Ba Tà Địa là một mười phần tử địa, nhưng Victor cùng ta tuy chưa nói tới tình bạn thâm hậu, nhưng là không cần phải bỏ trí ta vào chỗ chết a",

Trong nội tâm cũng là nghi hoặc một mảnh, Lục Ma Rừng Rậm hắn là biết, chỗ đó cự nhân, mãnh tượng, huyết người lùn cùng Âm Dạ tinh linh đội nguy hiểm chủng tộc qua lại, nhưng Cách Lỗ Tư Bảo cùng tân giống Cẩm khu lại liền nghe cũng chưa nghe nói qua.

Mạnh Kỳ nhìn hắn một cái nói: "Diệp ca, Y Ba Tà Địa là tử địa không giả, bất quá là cử tử nhất sinh, nếu như không cẩn thận chọc phải nguy hiểm người nhất định sẽ chết hài cốt không còn, nhưng trừ đó ra Y Ba Tà Địa còn có vô số khoáng sản, kì thạch, thậm chí có truyền thuyết Huyết tộc thánh vật cũng ở lại nơi đó, du tẩu cùng lưỡi đao trên người nhất định sẽ rất thích chỗ đó",

"Ta nghĩ, đề cử người đi người của Y Ba Tà Địa có lẽ là cái liều mạng đồ, cũng hoặc là, hấn cho rằng người là một cái liều mạng đồ", Mạnh Kì trêu đùa.

Diệp Nhiên nhún vai: "Hắn là người sau a, Victor cũng không liều mạng, hấn yêu quý chính mình vô cùng",

Tần Khắc Lai vuốt ve nắm tay nói: "Tuy nguy hiểm, nhưng tình tề nghĩ đến cũng có vài phần đạo lý, Y Ba Tà Địa tràn ngập không biết cùng thần bí, nhưng không thể nghĩ ngờ cũng là móc kim nơi tốt, hiện tại những tay chỗ đó thể lực mặc dù nhiều, nhưng không ai có thể tại chân chính trên ý nghĩa không chế chỗ đó. Hiện tại nơi đó rất loạn, nhưng chính là bởi vì loạn chúng ta mới có cơ hội",

Hắn vốn là cuồng dã táo bạo, toàn thân nhiệt huyết, đối với không chỉ không sợ hãi ngược lại có chút mài dao soàn soạt.

Cúi đầu nhìn nhìn Phù Nhị Nhã, Phù Nhị Nhã cũng nháy mắt con người nhìn nhìn hấn.

Diệp Nhiên sờ lên đầu nhỏ của nàng nói: "Ta hay là không đi, ta có thể mạo hiểm, nàng không thể. . .",

Tần Khắc Lai cùng Mạnh Kì hai mặt nhìn nhau, hấn vốn tưởng rằng Diệp Nhiên trong nóng ngoài lạnh, không thiếu được cùng với các nàng một chỗ mạo hiểm, ai ngờ lúc này lại nhĩ nữ tình trường lên.

Mạnh Kì nói: "Diệp ca, ta hiểu ý nghĩ của người, nhưng người thật sự cho rằng mình bây giờ có thể khiến nàng vượt qua cuộc sống yên tĩnh sao?",

"Con người khi còn sống tựa như hành tẩu tại trong biển rộng thuyền nhỏ, tùy thời đều phải đối mặt mãnh liệt ba đào, tránh né sẽ chỉ làm người tạm thời an ổn, nhưng thật sự muốn an toàn hay là cần cao siêu Trường thuyền kỹ xảo, nếu như người không đủ mạnh liền không bảo vệ được chính mình, nếu như người ngay cả mình đều không bảo vệ được kia làm sao nói bảo hộ người khác?",

Diệp Nhiên nội tâm giãy dụa lợi hại hơn, hấn này mới ý thức tới, chính mình từ trước đến nay cũng không phải người cô đơn.

Mạnh Kì nói: "Kỳ thật, chúng ta đi địa phương khác cũng giống như vậy nguy hiểm, chọc giận tới Thần sứ, thân phận lại bại lộ, chúng ta không thiếu được chịu lấy đến Thần Điện truy nã, đến lúc sau thiên địa lớn hơn nữa chúng ta cũng khó có thể đào thoát Thần Điện cao thủ đuổi bắt, đem so sánh ra Chư Thần còn không có thăm thấu Y Ba Tà Địa ngược lại không có bản khoãn, chúng ta có thể buông tay buông chân làm lớn một hồi",

Nói đến đây, lợi và hại đã hiểu rõ, ngoại trừ Y Ba Tà Địa loại này Thần Tộc chủng không bên ngoài địa phương bọn họ căn bản không có chỗ để đi.

Diệp Nhiên nhìn nhìn Phù Nhị Nhã, nàng cũng gật gật đầu.

Nàng cũng không hiểu được Y Ba Tà Địa là như thế nào âm tà chi địa, nhưng nàng có thể cảm giác được Diệp Nhiên đã động tâm.

"Hào, liền đi Y Ba Tà Địa",

Thấy nàng gật đầu Diệp Nhiên cũng hạ quyết tâm.

Mạnh Kì cười nói: "Thật tốt quá, ba người chúng ta một chỗ cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau, ta cũng không tin bằng ba người chúng ta năng lực còn xông không ra thuận theo thiên địa, nếu thuận lợi lời có lẽ có thể bắt kịp chúng thần mít-tinh hội nghị cũng nói bất định",

Nghĩ đến chúng thần mít-tinh hội nghị thì hấn ánh mắt lộ ra hướng tới thần sắc.

Diệp Nhiên ngồi xổm người xuống, nhẹ khê vuốt vuốt Phù Nhị Nhã tóc nói: "Phù Nhị Nhã, thật xin lỗi, không thiếu được để cho người đi theo ta lang bạc kỳ hồ, về sau sinh hoạt chính là tại mãnh liệt trong biển rộng, tùy thời đều gặp được sóng gió, ta nhất định quá ta có khả năng bảo vệ tốt người",

Phù Nhị Nhã lắc đầu, nắm chặt lại nắm tay nhỏ, biểu thị chính mình không sợ hãi.

Diệp Nhiên cười cười, vừa muốn đứng dậy trong đầu bỗng nhiên một hồi choáng váng, từng đạo tử sắc khí lưu từ trong cơ thể bay lên, cảnh tượng trước mắt bỗng nhiên biến hóa, đứt gãy thân núi hư không tiêu thất, trên mặt đất máu tươi hồng sắc lan tràn.

► Câu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Thấy máu, thấy ma

Chương 84: Thấy máu, thấy ma

Máu tươi hồng sắc lan tràn, trong vòng ngàn dặm đoạn sơn tại trong một chớp mắt biến thành bình địa, từng đạo màu đỏ khói lửa phóng lên trời, lộn xộn thi thể xuất hiện ở trước mắt, một người tóc tím nữ tử cầm trong tay Tử Tinh trường kiếm nửa quỳ trên mặt đất.

Nàng toàn thân là huyết, liền trên tóc cũng là tử hồng giao thoa, máu tươi theo mái tóc dài của nàng, khoe miệng cùng đầu ngón tay rơi xuống, kinh người sát khí giờ lên.

"Ân công . . .",

Diệp Nhiên trong nội tâm cả kinh, cường đại như nàng cư nhiên cũng chịu trọng thương, hấn bận rộn chạy lên tiến đến muốn nâng dậy nàng, nhưng chỉ chạy ra ba bước liền dừng bước, bởi vì đạo kia tử sắc thân ảnh cự ly hấn thủy chung đều có một mũi tên chỉ địa, hấn nhất thời hiểu được, đây là tượng trưng.

Tóc tím nữ tử chống Tử Tinh Kiếm đứng người lên, Diệp Nhiên thấy được vài đạo thân ảnh đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên hướng nàng đánh úp lại, tóc tím nữ tử kéo lấy thân thể bị trọng thương cường ép giết lại mấy người, dưới chân địa hình không ngừng biến hóa, pháp phòng đồi núi, u ám đầm lầy, liên miên thân núi. . . .

Diệp Nhiên thấy được tóc tím nữ tử vừa đánh vừa lui thân ảnh, còn có Kim Đầu Ngô Công cùng khổng lồ Mã Lục thân hình khổng lồ, vô số Thần Điện cao thủ đối với bọn họ một đường truy sát, bọn họ toàn bộ đều bị thương không nhẹ.

"Tới",

Lúc chúng một đường đi tây chạy trốn tới Tây Bộ dãy núi lúc sau đã là trọng thương sắp chết, mà tóc tím nữ tử, Kim Đầu Ngô Công cùng khổng lồ Mã Lục cũng không có bởi vì thoát khỏi truy binh mà buông lỏng hạ xuống, tương phản trên mặt của bọn hấn đều có một loại tử vong buông xuống gấp gấp cảm giác.

"Đến người báo ân thời điểm, tìm đến ta",

Một lần cuối cùng, là tóc tím nữ tử kia thê lương mà dứt khoát bóng lưng, thanh âm của nàng vô cùng trầm thấp, sau đó tất cả ảo giác toàn bộ tiêu thất, trước mắt núi đá cỏ cây theo gió mà động.

"Ân công",

Diệp Nhiên bỗng nhiên bừng tỉnh.

"Diệp Nhiên, Diệp Nhiên. . . .",

"Diệp Nhiên, ngươi làm sao vậy?",

Quay đầu trông thấy Phù Nhị Nhã ba người lo lắng mặt, rồi mới Diệp Nhiên dường như được cử chỉ diễn rõ đồng dạng, bốn mắt nhìn quanh, trong miệng không ngừng hô "Ân công", đem bọn họ cũng lo lắng hư mất, lúc này đang lúc Diệp Nhiên khôi phục thái độ bình thường trái tim đó cuối cùng buông xuống.

Diệp Nhiên đưa tay lau đi cái trán mồ hôi, nói: "Tân huynh, Tiểu Mạnh, các ngươi trước mang Phù Nhị Nhã đi đến Y Ba Tà Địa",

"Ngươi bắt hòa chúng ta một chỗ?",

Diệp Nhiên lắc đầu: "Ta muốn đi tìm một người, đợi trả ơn cứu mệnh của nàng liền đi cùng các ngươi tụ họp",

Nói xong không đợi bọn họ đáp ứng liền nhanh chóng xuống núi.

Mạnh Kỳ, Tân Khắc Lai hai người mắt to trừng đôi mắt nhỏ, lại nhìn về mặt mồ mị Phù Nhị Nhã thì chỉ cảm thấy đau cả đầu.

Nghĩ nghĩ hay là quyết định trước mang tiểu nha đầu này đi đến Y Ba Tà Địa lại nói.

"Sàn sạt",

Ai ngờ bọn họ vừa đi ra không được một dặm sau lưng liền là rừng kinh sợ phi, bầy chim phịch cánh bay về phía không trung, một cỗ lực lượng vô hình tổ khắp mà đến.

"Là nàng",

Mạnh Kỳ cùng Tân Khắc Lai vẻ sợ hãi cả kinh, đây là người Thần Sứ kia Niệm Lực, vội vàng tăng thêm tốc độ, nhưng còn không có chạy ra vài bước liền ngừng lại.

Chỉ thấy phía trước cảnh cây cao trên một cô gái đón gió mà đứng, hồng sắc váy tơ áo theo gió phiêu động, trên cổ khăn quàng cổ nhẹ nhàng giờ lên.

Đã xong, trong lòng hai người tất cả giết mình, người Thần Sứ này cường đại bọn họ là rõ như ban ngày.

Nhưng Hạ Ly chỉ là hơi nhìn bọn họ liếc một cái, lông mày nhẹ chau lại nói: "Cường đại Trùng tộc khí tức, lại đây đã chậm một bước",

Quay người lại đã tiêu thất tại cành cây cao, cổ này vô hình Niệm Lực cũng tùy theo biến mất, trong rừng lá cây như Liễu Như (*bông liễu bay theo gió) nhẹ nhàng rơi xuống.

"Tân Khắc Lai, Mạo Thất Quỷ, các người tự giải quyết cho tốt",

Thân ảnh của nàng xa xa từ dưới núi truyền đến, chỉ là một lát công phu nàng đã xuyên qua nửa ngọn núi.

Diệp Nhiên một khắc không ngừng chạy như bay xuống núi, trong đầu cũng nhanh chóng địa suy tư về.

Người kia tóc tím nữ tử là Trùng tộc, điểm này đã không thể nghi ngờ, nhưng nàng là trước mắt mới chỉ một người duy nhất có thể biến ảo hình người Trùng tộc, cũng là đã biết năm con Trùng tộc bên trong tối cường một cái, liền Thái Dương Thần Apollo cũng không lưu lại nàng.

Nàng cường đại như vậy còn tại Thần Điện các cao thủ bao vây chặn đánh phía dưới chịu trọng thương, vậy mình đi lại có thể lên tác dụng gì chứ?

Trong đầu hỗn loạn một mảnh, nhưng cước bộ của hấn lại thủy chung không ngừng, nếu như nàng muốn cầu cạnh chính mình, như vậy vô luận như thế nào đều nên đi báo ân.

Phía tây chân núi dưới là một mảnh lùm cây, Diệp Nhiên cao cao nhảy xuống rơi vào một gốc cây bụi cỏ, đang muốn về phía trước đang lúc chợt mục quang ngưng tụ.

Phía trước không biết lúc nào đã xuất hiện một đạo hắc sắc thân ảnh.

Một cái nữ tử thân ảnh.

Trên đầu nàng đeo đỉnh đầu hắc sắc mũ sa, mặc trên người một kiện tiểu lễ phục, trắng nõn vai lộ ở bên ngoài, trong tay cầm lấy một cây trường tiên.

Mũ sa trên rủ xuống hắc sắc băng gác ngăn trở mặt của nàng, thấp thoáng có thể thấy kia trắng nõn trắng nõn da thịt, uyển chuyển nhanh nhẹn đáng người càng làm cho người tà hóa bộc phát.

Nhưng lúc này Diệp Nhiên cũng không vèn vẹn không có hứng thú thưởng thức bực này xuân sắc, ngược lại đề khí cảnh giới.

Tuy hắc sắc lụa mỏng che ở mặt của nàng, thế nhưng cổ hơi thờ lại vô pháp che dấu, kia nồng đậm và quen thuộc Ma tộc khí tức, nguy hiểm dường như độc xà.

"Là người",

Diệp Nhiên đứng người lên, trong cơ thể Khí Kinh chạy trốn.

Hai người trên mặt đất dưới trong sào huyết đã gặp một mặt, đó là rất không vui sướng một lần gặp mặt, ma nữ thiếu chút nữa giết hấn đi.

Ma nữ ha ha cười nói: "Như vậy cảnh giới, sợ ta ăn người rồi sao?",

Diệp Nhiên nói: "Người nghĩ như thế nào đều tốt, hôm nay ta không rảnh cùng người dây dưa, xin cho khai mở",

"Thật sự là không hiểu phong tình đâu", ma nữ nói: "Là Từ Nhi để cho ta tới tiếp người",

"Từ Nhi. . . .",

"Người ân công",

Ma nữ hướng hấn ngoắc ngón tay xoay người uyển chuyển địa hiện lên, chỉ là một cái phấp phỏng liền xuyên qua lùm cây.

Diệp Nhiên lông mày không khỏi nhăn lại, hấn tự nhiên không có khả năng tin tưởng Ma tộc, nhưng tóc tím nữ tử cứu chuyện của hấn ngoại trừ Phù Nhị Nhã mấy người ngoại không có khả năng có những người khác biết, hơn nữa lấy ma nữ lực lượng nghĩ muốn gây bất lợi cho tự mình lời đại có thể trực tiếp động thủ.

Nghĩ tới đây rốt cuộc không nghi ngờ gì, Diệp Nhiên đề khí lên về phía trước lao đi, ma nữ có tâm chờ hấn, rất nhanh chợt nghe đến sau lưng tiếng gió.

Diệp Nhiên nhanh chóng địa truy đuổi trên nàng, hỏi: "Cô nương, người nhận thức ân công?",

Ma nữ che miệng cười nói: "Đầu chỉ là nhận thức, trước đó không lâu mới cùng nàng cầu kết giết đi Thần Điện một đám cao thủ",

"A.... . . Tại các người lời của Nhân Tộc bên trong 'Cầu kết' dường như là nghĩa xấu đâu",

Nàng ngậy ngốc mà nói.

Diệp Nhiên hỏi: "Muốn như thế nào tài năng coi nàng vậy?",

Ma nữ nhìn hần một cái, chớp hai mắt cười nói: "Trước qua tuyệt cảnh Trường Thành rồi nói sau",

...

"Hô",

Lùm cây phía trên một cổ lực lượng vô hình đột nhiên lan tràn, khắp rừng cây đều tại cổ lực lượng này phía dưới đồ rào rào rung động, một đạo hồng sắc thân ảnh từ trên trời giáng xuống phiêu phù ở lùm cây phía trên, vừa mới rơi xuống nàng đẹp mắt long mi liền chọn lấy lên.

"Ma tộc khí tức",

Nàng mơ hồ có thể trông thấy lưu lại cổ này hắc sắc khí tức, dường như từng mảnh từng mảnh thật nhỏ Hắc Xà.

Thần Sứ đối với Ma tộc ma khí luôn là vô cùng miễn cảm.

"Xú tiểu tử, ngươi thật sự sa đoạ đến cùng Ma tộc làm bạn sao?",

Nộ khí ẩn hiện, Hạ Ly ngoài thân Niệm Lực ngưng tụ, thân thể của nàng lần nữa hư không tiêu thất.

► Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Pandora Box

Chương 85: Pandora Box

Bạo Lưu Thành hướng bắc đi phần lớn là tiểu thành khu cùng thị trấn nhỏ, địa thế bằng phẳng, xuân phong ấm áp.

Hai người một đường đi nhanh, bất tri bất giác liền đến buổi tối, dọc theo con đường này thù vì bình tĩnh, bởi vì Tây Bộ có tuyệt cảnh Trường Thành ngăn cản, tất cả nguy hiểm chủng tộc cũng bị ngăn tại bên ngoài Trường Thành, có thể nói Bạo Lưu Thành đi tây đến tuyệt cảnh Trường Thành đoạn này cự ly là an toàn nhất khu vực.

Sắc trời dĩ nhiên tối xuống, một vòng trăng sáng cao cao giắt ở bầu trời đêm, ánh trăng sáng trong vẩy vào phía dưới trong hồ nước, óng ánh mà sáng.

Diệp Nhiên nhìn chung quanh, hai bên đều là rậm rạp cánh rừng, xa hơn trước mới mơ hồ có ánh lửa, chỗ đó hẳn có cái thị trấn nhỏ.

"Cô nương, chúng ta đến phía trước thị trấn nhỏ lại nghỉ ngơi a",

Diệp Nhiên lau đi cái trán mồ hôi, ngày hôm nay hạ xuống hần cũng rất mệt mỏi, nếu như không có ma nữ phong hệ pháp thuật tăng thêm cước trình của hần chậm hơn.

Ma nữ cười nói: "Không cần, ngay ở chỗ này nghỉ ngơi a",

Nàng từ trong lòng ngực móc ra một cái cái hộp nhỏ, hắc sắc cái hộp, phía trên có từng đạo rực rỡ hoa văn.

Hắc sắc cái hộp rơi trên mặt đất, ma nữ niệm một đoạn chú ngữ, hắc sắc cái hộp đón gió thấy phát triển, trong chớp mắt liền phóng đại đến gần ba mét cao.

Diệp Nhiên tròn mắt há hốc mồm nhìn nhìn này ngạc nhiên biến hóa, hần từ nhỏ nghiên cứu chỉ có thể thuật, đối với thuật pháp gần như dốt đặc cán mai, ngẫu nhiên gặp người sử dụng cũng hiểu được không có gì lớn, thậm chí cảm thấy được có chút thuật pháp cùng với nhảm chán ảo thuật đồng dạng buồn cười.

Nhưng ma nữ cái hộp lại hoàn toàn bất đồng, này là chân chân chính chính thực dụng thuật pháp.

Ma nữ đầu ngón tay hắc sắc khí tức lượn lờ, trong miệng nhớ kỹ chủ ngữ tại cái hộp bên trên vẽ một cánh cửa, đưa tay kéo ra trong hộp bộ cảnh tượng liền hiện ra ở trước mắt.

Mà đây là Diệp Nhiên lại trong nội tâm khẽ động, nói: "Người là Pandora? Ma nữ Pandora?",

Hắn mặc dù đối với ngoại giới sự vật biết rất ít, nhưng Pandora cùng nàng cái hộp chuyện xưa hay là nghe nói qua.

Lấy mỹ mạo điên đảo chứng sinh, khiến cho liệt Vương phân tranh ma nữ Pandora, đồn đại nàng là Chư Thần chế tạo ra hoàn mỹ nữ nhân, vừa đầu hàng thể liền đưa tới Dương Giác Đại Lục các nước quốc Vương ngập ngừng, vì nàng Lục Đại quốc không tiếc phát động chiến tranh, đại lục vì vậy mà sanh linh đồ thần, nhưng cuối cùng ai cũng không thể đạt được nữ nhân này.

Truyền thuyết nàng còn có một cái cái hộp, trong hộp tràn đầy ma vật cùng Tà Linh, nếu có một ngày cái hộp được mở ra sẽ cho toàn bộ đại lục đều mang đến tai họa.

Ma nữ quay đầu lại cười nói: "Đã đoán đúng, tiểu gia hỏa",

Dù cho cách hắc sắc lụa mỏng Diệp Nhiên cũng có thể cảm nhận được này điên đảo chứng sinh cười.

Nhưng hắn vẫn không dám đi theo nàng cùng nhau đi vào phóng đại trong hộp, tại trong truyền thuyết trong hộp giả bộ thể nhưng là Ác Ma, Tà Linh, tai họa cùng ôn dịch...

"Vào đi, người lo lắng những vật kia đã bị một người dùng sĩ phong tỏa lên",

Pandora đuổi lưng một cái đi vào trong hộp, nhanh nhẹn uyển chuyển tư thái thi triển hết hoàn toàn.

Diệp Nhiên ở bên ngoài do dự trong chốc lát hay là kiên trì đi vào, hắn lại không có phát hiện hắn vừa mới đi vào cái hộp ngay lập tức nhỏ đi, cuối cùng trở nên như lửa củi hộp cỡ che dấu trong bóng đêm.

Trong hộp so với trong tưởng tượng muốn rộng lớn nhiều, từ bên ngoài nhìn cái hộp bất quá 2m cao, ba mét rộng, nhưng đến bên trong mặt mới phát hiện trong hộp bộ quả thực là khác thuận theo thiên địa.

Mặt đất dường như là ngọc thạch trải thành, điểm một chút óng ánh mang hiển hiện tại bên chân, không ánh sáng nguyên, nhưng nơi này lại là mẫn nhãn sáng.

Pandora dẫn hắn đi qua phòng khách tiến nhập một đầu dài hành lang bên trong, hành lang hai bên có lầu đại cách phòng nhỏ, không phải là thật thể, mà là khí thể hình thành một khách phòng nhỏ, từng đạo âm lãnh khí tức từ bên trong căn phòng nhỏ truyền đến.

Diệp Nhiên vừa bước trên này hành lang liền cảm thấy trên người lạnh lẽo, dường như bị một đôi cuồng bạo và khát máu con mắt để mắt tới, không có bước ra một bước đều cảm thấy cổ hết sức.

Thình thoảng còn có đáng sợ tiếng gầm từ khí thể hình thành phòng nhỏ truyền ra, làm cho người ta sồn tóc gáy.

Pandora cười nói: "Những cái này đều là trên Cổ Ma vật cùng Tà Linh, nói không chừng hội bỗng xuất hiện cắn người a",

Gặp lại sau Diệp Nhiên nghiêm trang toàn bộ tinh thần cảnh giới bộ dáng nàng nhìn không được cười khách khách nói: "Lừa gạt người, có người đã dùng tánh mạng tại trấn áp chúng, muốn thoát ly lồng giam chúng ít nhất còn muốn giãy dụa 1500 năm",

"Trừ phi có người lực cường ép coi bỏ đóng cửa",

"Có người, là ai?",

Diệp Nhiên hỏi.

Pandora che miệng cười nói: "Một cái rất lợi hại dùng sĩ, danh tự nha, không nói cho người",

Diệp Nhiên không có hỏi lại, đỡ đòn áp lực đi qua hành lang đến phòng ngủ.

Hắn dụi dụi con mắt, không có nhìn lầm, nguyên bản hành lang phần cuối chỉ có một gian phòng ngủ, nhưng tại trước mắt của mình lại nhiều ra một gian.

Hắn kinh ngạc nhìn về phía Pandora.

Pandora chỉ là đuổi ra ngón tay gạt trán của hắn nói: "Trung thực ngủ, nơi này ban đêm rất đáng sợ, Tà Linh tuy bị trấn áp, nhưng ở buổi tối lực lượng của bọn nó chưa từng có cường đại, có chút có thể phân ra phó thể xuất ra",

Diệp Nhiên gật gật đầu thẳng đi vào phòng ngủ của mình.

Phòng ngủ của hắn hơi hiển đơn sơ, nhưng so với Bạo Lưu Thành Bùn Ngồi Phở trên đó của mình cái nhà hay là tốt hơn nhiều, hắn tắm rửa một cái liền nằm ở trên giường.

Bên cạnh truyền đến rầm rầm tiếng nước cùng mê người cười nhỏ, như vậy ban đêm, tiếng nước bên trong xen lẫn Pandora mỹ diệu tiếng ca làm cho người ta tâm hươu ý vượn.

Rất nhanh lại có vài tiếng tiếng gầm từ hành lang vị trí truyền đến, xuyên thấu qua môn hạ khe hở Diệp Nhiên trông thấy một đôi du đăng mà qua chân, hắn "Đồng nhiên" địa ngồi xuống, sau lưng mồ hôi lạnh ứa ra.

"An tâm ngủ đi, chúng vào không được",

Pandora thanh âm từ bên cạnh truyền đến.

Diệp Nhiên cảnh giới trong chốc lát, thấy những cái kia Tà Linh chỉ có thể ở cổng môn gào thét quanh quẩn một chỗ lòng hắn dưới thoáng yên ổn, thẳng đến sau nửa đêm mới mộng lung thiếp đi.

Sáng sớm ngày thứ hai Diệp Nhiên cùng Pandora cùng đi ra khỏi ma hộp, Pandora như cũ là kia thân hắc sắc tiểu lễ phục, trên đầu đeo hắc sắc lụa mỏng cái mũ, nàng đem hết sức nhỏ trắng nõn cổ tay thần đao Diệp Nhiên trước mũi nói: "Nghe",

Diệp Nhiên sắc mặt đỏ lên, rút lui hai bước nói: "Nghe thấy. . . . Nghe thấy cái gì?",

Hắn cực nhỏ cùng nữ hài thân mật như vậy.

Pandora ha ha cười nói: "Nghe một cái cổ này mùi thơm lạ lùng vẫn còn ở sao? Đây chính là nam nhân tối nghe thấy không được mùi thơm của cơ thể",

Nàng từ lúc sinh ra liền dẫn có dị hương, Câu Hồn Nhiếp Phách, làm cho người mê muội, tối hôm qua phí không ít khí lực mới dùng thảo dược tẩy đi cổ này mùi thơm lạ lùng, cũng che dấu trên người ma khí.

Diệp Nhiên nói: "Đã không còn, ta ngửi không thấy",

Pandora cười nhẹ một tiếng đem ma hộp thu vào trong lòng, cảm thụ được phụ cận không khí lưu động nói: "Hạ Ly cái tiểu nha đầu kia đuổi tới, nàng ngược lại là rất nhanh",

Diệp Nhiên lông mày nhăn nhau, lấy Thần Sứ Hạ Ly cường đại cho dù là vị này ma nữ Pandora chỉ sợ cũng khó đối phó a.

"Bất quá nàng truy đuổi sai phương hướng rồi, chúng ta đi, nên qua tuyệt cảnh Trường Thành", Pandora giao hoát mà cười nói.

Kế tiếp lộ trình muốn ngắn trên rất nhiều, bọn họ chỉ tốn hai ngày công phu đã đến tuyệt cảnh Trường Thành bên cạnh.

Khi hậu trở nên lạnh lẽo, lông ngỗng tuyết rơi nhẹ nhàng rót xuống, xa xa địa Diệp Nhiên nhìn thấy cái kia cao vút tường thành, hắn kim lòng không được xiết chặt y phục trên người, đứng ở trên nóc nhà nhìn nhìn cái kia uốn lượn như Cầu Long băng tuyết Trường Thành.

► Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Cách Lỗ Tư Bảo tới quý tộc

Chương 86: Cách Lỗ Tư Bảo tới quý tộc

Gần 20m cao tường thành đứng sừng sững tại phía trước, lông ngỗng tuyết rơi nhẹ nhàng rót xuống, lạnh lùng gió lạnh gào thét, Diệp Nhiên thêm một kiện bông vải bảo vẫn cảm giác được kia gió lạnh đông lạnh da thấu xương mát, hắn đứng ở lầu điểm trên nóc nhà nhìn nhìn kia một mảnh nổi tiếng xa gần Tuyệt Cảnh Trường Thành.

Dài đến mấy ngàn dặm Tuyệt Cảnh Trường Thành sớm đã bị băng tuyết bao trùm, dường như một mảnh bạch sắc Cự Long vòng tại trên mặt đất, chỉ là liếc mắt nhìn qua liền có thể cảm nhận được nó nguy nga hùng vĩ, tất cả mọi người tại đây mảnh hàng dài trước mặt cũng có thể cảm nhận được chính mình nhỏ bé.

Cao vút trên tường thành có ánh lửa lấp lánh, thỉnh thoảng có thể thấy thân mặc hắc sắc áo khoác ngoài nam tử giơ bó đuốc dò xét Trường Thành trong ngoài, tại Băng Thiên Tuyết Địa này trong chỉ có bọn họ liên rầu mép trên đều kết đầy băng tra, không ít trên thân người đều có không trọn vẹn, có ít một lỗ tai, có thiếu một cánh tay. . . , quanh năm lúc này ngăn cản đến từ bên ngoài Trường Thành tàn bạo chủng tộc, ác linh tà vật, bọn họ có rất ít người có thể bảo chứng thân thể hoàn chỉnh.

Ở trên người bọn họ Diệp Nhiên có thể cảm nhận được một loại tàn khốc khí tức.

"Thân ái, mau xuống đây, nhanh chóng đổi thân y phục, chúng ta nên chạy tới Cessy vẫn an ba ba mẹ",

Pandora trần ngập giống cái hấp dẫn thanh âm từ phía dưới truyền đến.

Diệp Nhiên không khỏi ngạc nhiên mà nhìn nàng.

Nàng đã thay cho kia kiện tiểu lễ phục, thay vào đó là một kiện hắc sắc rai cá da Trường áo lông, sau lưng khoác lên một kiện tiểu áo choàng, mười phần quý tộc thiếu phụ phạm, hoa lệ mà cao quý.

Nàng hình dạng vốn là điên đảo chúng sinh, lúc này lại càng là bình thiêm vài phần xa hoa ý vị, ra vào khách sạn vài người nam tử con mắt đều nhanh chuyển không ra, nghe được nàng gọi Diệp Nhiên "Thân ái" thì tâm đều nhanh nát, nhìn về phía Diệp Nhiên thì trong mắt tràn đầy ghen ghét cùng hâm mộ.

Diệp Nhiên từ trên nóc nhà nhảy xuống, Pandora cười ním môi kéo tay của hắn đi vào khách sạn, thẳng đến tiến vào gian phòng của mình Diệp Nhiên còn cảm thấy trên mặt nóng rất.

"Pandora, về sau đừng như vậy bảo ta. . .",

Diệp Nhiên nhìn nhìn trên giường Pandora vì hắn chuẩn bị cho tốt bông vải da bào nói.

Pandora ha ha cười nói: "Hiện tại chúng ta thế nhưng là tân hôn yền người vợ chồng, bảo người hôn yêu mới hợp với tình hình a",

Nàng chọc chọc Diệp Nhiên cái trán nói: "Tiểu tử, người vẫn là thứ nhất không vui cùng ta thân mật nam nhân đâu",

Diệp Nhiên đi đến bên trong phòng tắm cởi trên người áo somi, mặc vào mềm mại bằng bông áo somi nói: "Trong nội tâm của ta đã có người, nàng đối với ta rất tốt",

Vân Mộng dịu dàng bộ dáng lơ đãng liền hiển hiện trong đầu, lập tức lại hiện lên Mặt Tuyết kia trưng lãnh điểm gương mặt, hắn không khỏi thở dài.

Pandora cười nói: "Tuyệt Cảnh Trường Thành kiểm tra vô cùng nghiêm, ngày hôm qua ta và người nói người muốn nhớ rõ ràng, người là Cách Lỗ Tư Bảo Bối Ngọc gia con trai trưởng Bối Ngọc Hữu, người có một cái đệ đệ gọi Bối Ngọc Minh, ta là tới Tự Tây Tắc Mân Côi gia tộc Đại tiểu thư, Đình Lan. Tuy Hắc Ma kiểm cùng lão ma quý quạ cũng không, nhưng nơi này đêm du khách đều khôn khéo vô cùng, nếu lộ hãm ta đại có thể thoát thân, người đã có thể không thiếu được phải ở lại chỗ này",

Diệp Nhiên nói: "Ta đều nhớ rõ",

Lông mày nhưng không khỏi nhăn nhau, Cách Lỗ Tư Bảo, Bối Ngọc Minh, hai cái này hắn cũng không lạ lắm.

Cách Lỗ Tư Bảo là một cái vừa chính vừa tà địa phương, tại Tuyệt Cảnh Trường Thành lấy đông thanh danh của nó cũng không tốt.

Bối Ngọc gia là Cách Lỗ Tư Bảo đệ nhị đại gia tộc, hiện tại rất có cùng bảo chủ địa vị ngang nhau xu thế.

Về phần Bối Ngọc Minh, giầu tài Ngọc Hầu Tước tuy làm việc điệu thấp, nhưng muốn hoàn toàn che dấu mình cũng là không thể nào, Thái Đình Học Viện vẫn luôn có quan hệ với Phong Ngôn(tin đồn) của hắn phong lời nói.

Pandora trước đó đem hết thấy đều chuẩn bị xong, Bối Ngọc gia tín, huy chương, tôi tớ, đoàn xe. . . , lớn như vậy động tác khả năng không lớn là nàng tay của một người bút.

Không bao lâu hắn đẩy cửa ra, đưa tay từ phía sau sửa sang tóc.

"Người lớn lên cũng khá tốt đi", Pandora nghiêng đầu nhìn hắn, thay đổi một thân da bào Diệp Nhiên so với trước thuận mắt nhiều, kia trưng lạnh lùng mặt cùng cái này da bào quả thực trào lên đúng.

Đứng người lên đem Bối Ngọc gia huy chương đem tại trước ngực hắn, Bối Ngọc gia thứ tư thân phận liền hoàn thành.

Đi ra cửa phòng thì Pandora thân mật địa kéo tay của hắn, sau đó cùng đi trên chuẩn bị tốt xe ngựa, Diệp Nhiên toàn thân cũng không được tự nhiên. Thấy hắn như thế nào cũng nguy trang không tốt Pandora đành phải thôi, nhưng vẫn là cùng hắn mười ngón đan xen.

Tuyệt Cảnh Trường Thành Đại Thạch cửa đóng chặt, nếu như không có mười người tại trên tường thành kéo động dây sắt vòng treo này đạo Đại Thạch cửa là sẽ không mở ra, hơn nữa cánh cửa này vốn là quanh năm đóng, ra vào Trường Thành quân coi giữ cùng phụ cận cư dân đều chỉ có thể đi bên cạnh cửa nhỏ.

Canh giữ ở cửa nhỏ bên cạnh đêm du khách cao lớn uy mãnh, đứng như ném lao đồng dạng, không chút sứt mẻ, chỉ có một ăn mặc hắc sắc bông vải áo khoác ngoài nam tử tới lui dò xét, chỉ cần có người ra vào đều muốn tiếp nhận hấn hỏi.

Với tư cách là kỵ trưởng, phòng ngừa ngoài trường thành tà ác chủng tộc thâm thấu là chức trách của hắn.

"Phu nhân, xin dừng bước",

Đối với Diệp Nhiên cùng Pandora như vậy "Quý tộc" nam tử cũng không chút nào làm việc thiên tư, đưa tay ngăn lại đoàn xe của bọn hắn.

Pandora vén rèm lên lôi kéo Diệp Nhiên đi xuống xe ngựa, đem chuẩn bị cho tốt huy chương cùng tín đưa cho hắn, thân nhiên cười cười.

Kỵ trưởng tiếp nhận huy chương cùng tín tinh tế xem xét một phen nói: "Phu nhân, mới kết hôn một tháng hãy về nhà thăm người thân, ngài thật sự là tư nhà sốt ruột a",

Nói qua đem huy chương cùng tín trả cho nàng, mục quang dừng lại đến trên mặt của Diệp Nhiên.

Pandora tiếp nhận huy chương cùng tín nhẹ giọng cười nói: "Nữ tử luôn là như thế, không phải sao?",

Kỵ trưởng gật gật đầu, cười nói: "Chỉ là ngài trọng phu thoát nhìn tựa hồ rất không vui vẻ",

Diệp Nhiên tới không am hiểu chính là ứng phó loại này tình cảnh, bởi vậy mặt một mực bản lấy.

Pandora cười nói: "Kỵ trưởng, nếu như người sinh hoạt tại một cái cường thế gia tộc, trên có uy nghiêm phụ thân, dưới có nguy hiểm đệ đệ, người cũng sẽ không vui vẻ",

Nàng quay đầu cầm chặt tay của hắn lại khấn vài phần, nói khẽ: "Thân ái, không cần lo lắng, người đứng sau lưng chính là chúng ta Lan Hoa gia tộc",

Diệp Nhiên cho dù lại không hiểu phong tình cũng biết nàng là ám chỉ chính mình rồi.

Lập tức hừ lạnh một tiếng trên mặt biểu tình càng thêm tối tăm phiền muộn.

Kỵ trưởng nở nụ cười, đối với Cách Lỗ Tư Bảo cùng Bối Ngọc gia hắn tuy không hiểu nhiều lắm, nhưng nghĩ đến có Bối Ngọc gia lão đầu tử như vậy phụ thân, phía dưới lại có Bối Ngọc Minh như vậy đệ đệ, Bối Ngọc gia con trai trưởng khẳng định qua cũng sẽ không nhẹ nhõm.

"Phu nhân, ngoài trường thành Tà Linh quỷ phá, nguy hiểm trùng điệp, nhất là dài dằng dặc trong đêm tối, ma quỷ qua lại, ác vật bộc phát. Xin cẩn thận đi chậm",

Nói qua bái.

Pandora cũng trả lễ, lôi kéo Diệp Nhiên thân nhiên đi đến xe ngựa, đoàn xe chậm rãi chạy nhanh xuất Tuyệt Cảnh Trường Thành.

Thăng đến bọn họ đi ra rất xa kỵ trưởng mới phun một bãi nước miếng nói: "Thực mẹ nó là một vụ vật, con bà nó, Bối Ngọc gia tiểu tử cho dù bị âm chết đời này cũng đáng",

Diệp Nhiên cùng Pandora vừa đi không ra hai giờ một cỗ vô hình chi lực liền đi đến Tuyệt Cảnh Trường Thành, thân kinh bách chiến kỵ trưởng không khỏi khẽ giật mình, lập tức trông thấy trong gió tuyết một cái hồng y nữ tử đi tới, trên cổ khăn quàng cổ theo gió giơ lên.

Hắn từ trước đến nay cũng không như thế nào đứng đắn, nhìn thấy một ít quý tộc cũng bắt quá biểu hiện ra đứng đắn mà thôi, nhưng khi thấy cô gái trước mắt thì hắn lại "Ba" địa đứng thẳng người tất cung tất kính mà nói: "Thần Sứ đại nhân",

Hạ Ly hướng hắn gật gật đầu, nhìn lướt qua cửa nhỏ, cảm thụ được xung quanh lưu động phong thờ dài.

"Lại trễ một bước, tên giáo hoạt".

► Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Chết ác địa (thượng)

Chương 87: Chết ác địa (thượng)

Đạp vào mặt vị trí một mảnh trắng xoá thế giới, lúc Diệp Nhiên cùng Pandora ra Tuyết Cảnh Trường Thành thấy thiên địa cũng chỉ còn lại có tuyết bạch sắc.

Đại tuyết phong con đường, bên ngoài Trường Thành khắp nơi đều là tầng băng, liền phía trước khu rừng rậm rạp đều là ngân trang tố khóa.

Ngoại trừ thủ thành người, nơi này lại nhìn không được người ở, dường như thoáng cái từ người thế giới đến trống không đất hoang.

Đi ra không được hai dặm xa Pandora liền phân phát đoàn xe, nàng cùng Diệp Nhiên sóng vai dẫm nát trên mặt tuyết, dưới chân tuyết giẫm được kéo kẹt rung động, nàng không phải là trên mặt đất nâng... lên một đồng tuyết cười khanh khách đặt ở tươi đẹp bên môi thổi trúng tứ tán ra.

Diệp Nhiên nhìn nàng một cái, như vậy nữ tử đầu như là ma nữ? Rõ ràng là ham chơi nữ hài nhi.

"Nơi này chính là Tây Tắc sao? Ta vẫn là lần đầu tiên...",

Hắn lời còn chưa dứt, trên mặt biểu tình lại ngưng đọng lại, hai mắt nhìn chăm chăm phía trước ngân trang tố bao lấy rừng cây.

Mấy cái thấp bé người lùn cũng trốn ở phía sau cây mặt nhìn nhìn hắn và Pandora, chợt nhìn đến này mấy cái người lùn Diệp Nhiên chỉ cảm thấy không nói ra được khó chịu.

Cùng am hiểu rèn sắt chế tạo Địa Tinh ải nhân hoàn toàn bất đồng, này mấy cái người lùn trên người che kín hồng sắc điểm lấm tấm, xấu đáng sợ trên mặt mang làm cho người kinh hãi cười quái dị, chừng thường nhân gấp hai đại trong ánh mắt che kín tơ máu.

Bọn họ có kéo lấy búa, có khiêng chùy, còn có lưng mang túi, trong bao vải có đồ vật gì ngo ngoáy.

Để cho Diệp Nhiên buồn nôn chính là một cái cường tráng người lùn, trong tay ôm một cái Dã Trư đầu gặm.

Mà chúng nhìn về phía Diệp Nhiên cùng Pandora thì trong mắt không có bất kỳ đối với xinh đẹp khát vọng, chỉ có đối với con mồi bất giết ý tứ.

"Huyết người lùn, buồn nôn quái vật",

Pandora hiển nhiên cũng rất chán ghét bầy quái vật này.

Huyết người lùn loại sinh vật này đại khái là đại lục ở bên trên không được hoan nghênh nhất rồi, bị trở thành "Huyết tinh Ải Tử" Huyết người lùn cùng bình thường Địa Tinh cùng ải nhân hoàn toàn bất đồng, chúng tuy chiến lực xa xa so với không hơn Cự Ma, nhưng hung ác tàn bạo lại chỉ có hơn chứ không kém, nhưng mà tối làm cho người ta chán ghét chính là chúng huyết tinh tàn sát thủ đoạn, vô luận là thấy chúng đều trốn tránh.

Huyết người lùn che kín tơ máu con mắt đánh giá trước mắt hai cái "Con mồi", nhưng Pandora cũng không có chờ đợi kiên nhẫn, trong tay trường tiên rủ xuống, nâng dùi dăng đi về hướng đám kia Huyết người lùn.

Huyết người lùn tuy hung ác tàn bạo, nhưng cũng không phải đồ ngốc, đối với cao đẳng Ma tộc e ngại là bản năng, cầm đầu Huyết người lùn hướng về sau vẫy vẫy tay liền phản phật rồi trốn vào trong rừng cây.

Pandora khinh miệt địa cười cười, thấy Diệp Nhiên bước nhanh chạy hướng rừng cây, một phát bắt được tay của hắn nói: "Tiểu tử, ngươi truy đuổi chúng làm cái gì?",

"Vây chút túi vải trong giả bộ là người", Diệp Nhiên nói.

Mấy cái Huyết người lùn đều khiêng so với chúng thân thể còn lớn hơn một vòng túi vải, nhìn kia gãy dựa hình dạng liền biết không phải là trong núi dã thú, mà là người.

Pandora ha ha cười nói: "Ngươi nghĩ cứu bọn họ?",

"Đương nhiên",

"Tiểu tử, những cái kia túi vải trong giả bộ là sinh hoạt tại Tây Tắc man nhân, bọn họ là Huyết người lùn, Cự Ma kinh địch, giữa bọn họ luôn luôn sẽ là thức ăn vật đánh người chết ta sống, mỗi Thiên Đô có người bị bắt làm tù binh, bị giết chết, nếu ngươi thấy được một lần liền cứu một lần, chúng ta lúc nào tài năng đi đến cát bụi Seth son?",

Diệp Nhiên nhú mày nói: "Vậy ta cũng không thể thấy chết mà không cứu được",

"Rống",

Hắn vừa dứt lời một tiếng rống to liền từ trong rừng truyền đến, một cái gần ba mét cao màu xanh lá cây thân ảnh bỗng nhiên đập ra đem mấy cái Huyết

người lùn chấp tay ngã xuống đất, Huyết người lùn lưng mang "Đồ ăn" rơi xuống trên đất.

"Cự Ma?",

Da kia nhan sắc, như vậy hình thể, liếc một cái liền có thể nhìn ra là sinh hoạt trong rừng rậm Cự Ma.

Cự Ma trong tay cầm lấy Lang Nha Bổng, giơ tay một gậy liền đem một cái Huyết người lùn đánh thành thịt nát, còn dư lại Huyết người lùn giận tím mặt, nhào tới cùng hắn đánh nhau ở một chỗ, nhưng Cự Ma hình thể to lớn, Huyết người lùn số lượng trên ưu thế vô pháp bù đắp trên thể hình chênh lệch, chỉ là phát tiết một trận liền tứ tán chạy vào trong rừng cây.

Cự Ma gào thét hai tiếng, mục quang hung ác, nắm lên trên mặt đất túi vải nhìn cũng không nhìn liền nhét vào trong miệng.

Máu tươi từ nó trong miệng rộng chảy ra, kêu thảm đầy thể lương âm thanh cũng lập tức im bật.

Cự Ma ăn một nửa thi thể thỏa mãn địa đánh cái bao bọc, nhặt lên trên mặt đất ba cái túi vải đặt ở trên vai nhảy vào trong rừng, nhưng vào lúc này một hồi cuồng phong từ rừng nhấc lên, hắc sắc khí tức cuốn tới.

Khấp Thiên Phong tuyết tổ khấp tại trong rừng, Cự Ma trở mắt nhìn về phía trước phong tuyết đem cao lớn cây cối đều lung che, trong gió tuyết một cái hắc sắc quái vật khổng lồ dần dần biến lớn, hai cái hắc sắc cánh bằng thịt rõ ràng có thể thấy, tùy theo mà đến còn có một cỗ đáng sợ ma khí.

"Rống",

Làm thấy rõ trong gió tuyết kia cái hắc sắc Ma ảnh Cự Ma phát ra một tiếng kinh khủng gầm nhẹ, quay người liền bỏ chạy hướng trong rừng, nhưng lúc này đâu còn kịp? Trong gió tuyết mọc ra một đôi cánh bằng thịt Ác Ma lướt ngang mà qua, hai cái kim sắt móng vuốt đem nó nắm lên trên không trung, sau đó "Thông suốt kéo" một tiếng trên không xé nát, huyết vụ tổ khấp, máu tươi thịt nát trên không liền rơi hạ xuống.

Màu đen kia quái vật trên không ăn tươi nửa người trên của Cự Ma liền xoáy lên một trận gió tuyết tiêu thất tại mệnh mạng Mật Lâm Chi.

Hết thấy đều phát sinh ở trong chớp mắt, lúc Diệp Nhiên chạy vào trong rừng thời điểm trên mặt đất chỉ còn lại một mảnh hỗn độn.

Cự Ma, Huyết người lùn cùng người huyết nhục hỗn hợp cùng một chỗ hình thành một bức làm cho người buồn nôn cảnh tượng, Diệp Nhiên nhìn chỉ cảm thấy một hồi buồn nôn.

"Đây là Tây Tắc mỗi Thiên Đồ muốn phát sinh huyết tinh sao?",

Hắn sắc mặt rất khó nhìn.

Pandora lắc đầu, cười nói: "Tiểu tử, đây bất quá là một góc của băng sơn, Huyết người lùn, Cự Ma, Tà Linh, Ma tộc, Dã Man Nhân đều sinh hoạt tại này mảnh thổ địa, đây chỉ là tiểu đả tiểu nháo mà thôi",

"Bởi vì Tuyết Cảnh Trường Thành tồn tại, các ngươi một mực sinh hoạt trong trướng nước, kỳ thật đây mới là thế giới nguyên trạng a",

Pandora che miệng ha ha cười nói.

Diệp Nhiên quay đầu lại nhìn về phía cái kia uốn lượn đóng băng Cầu Long, nó cao cao đứng sừng sững, ngăn cản phong tuyết, ngăn cản tới Tị Tây Tắc tà ác chủng tộc, để cho phương đông nhân sinh sống ở an ổn ôn hòa bên trong, bao nhiêu năm rồi nó đều như vậy đứng sừng sững tại nơi này, có người chiêm ngưỡng, có người ngắm cảnh, nhưng chân chính biết này mảnh Tây Tắc tàn khốc lại có mấy người?

Diệp Nhiên không để ý Pandora cười nhạo đem Cự Ma, Huyết người lùn cùng Dã Man Nhân thi thể đều thu chôn, chờ hắn bận việc hết sắc trời đã tối xuống.

Tây Tắc Ma tộc đông đảo, vì đề tránh cho khiến cho không tất yếu tranh chấp Pandora không có lại tế ra nàng ma hộp, mà là cùng Diệp Nhiên tại trong rừng sinh ra một đồng lửa.

Rừng rậm chỗ sâu trong, tuyết rơi một khắc liên tục, ban đêm dường như hắc sắc đại màn đồng dạng lung che hạ xuống, vốn là bóng cây pha tạp rừng rậm càng hiển sâu thẳm khủng bố.

Hỏa diễm bùng mà thiêu đốt, ánh lửa chiếu xạ tại Diệp Nhiên cùng trên mặt của Pandora.

Xuyên thấu qua ánh lửa, Diệp Nhiên âm hiểm có thể trông thấy trong rừng một đôi khát máu con mắt.

Thình thoảng có tiếng gào thét cùng tiếng kêu thảm thiết truyền đến, đây hết thấy không khỏi nhấc nhớ lấy chính bọn họ tình cảnh.

Diệp Nhiên tuy mệt mỏi, nhưng vẫn là gậy lửa cháy chông chốt để tránh hỏa diễm dập tắt.

Pandora lại tự nhiên tựa ở trên cây nhắm mắt lại.

"Ngủ đi, tiểu tử, Ma tộc tại Tây Tắc không e ngại bất kỳ chủng tộc, qua một ngày nữa chúng ta liền có thể đạo cát bụi Seth núi",

► Cầu nguyệt phiêu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Chết ác địa (hạ)

Chương 88: Chết ác địa (hạ)

Trắng xoá trong rừng rậm có bé nhỏ ánh lửa, tại đây Hắc Âm âm trầm rừng cây ở bên trong rõ ràng. ::

Trong rừng từng đạo bóng đen tới gần kia đoàn ánh lửa, bọn họ nhanh chóng địa tới gần cũng nhanh chóng địa rời đi.

Pandora tựa ở trên cây nặng nề địa đi ngủ, nhưng Diệp Nhiên lại như thế nào cũng ngủ không được, cái chỗ này gió lạnh thấu xương, bóng cây lắc lư, Hắc Âm tựa như màn sân khấu chần nệm hạ xuống, điểm này đồng lửa căn bản khu không tiêu tan rét lạnh cùng Hắc Âm.

Hắn có thể cảm nhận được xa xa một đôi khát máu con mắt ngủ đông ở ẩn, ban đêm rừng rậm Cự Ma, Huyết người lùn cùng mãnh thú qua lại, âm hồn du dương, Diệp Nhiên mấy lần nghe được tiếng bước chân đều cảnh giác địa đứng người lên ngăn tại Pandora trước người.

Nhưng một đêm này lại là hữu kinh vô hiểm, ngủ đông ở ẩn đang âm thầm tà ác chủng tộc cuối cùng cũng không có dám tập kích bọn họ.

Thẳng đến sau nửa đêm buồn ngủ vô cùng Diệp Nhiên mới ngủ đi, sắp sửa thì nhìn thoáng qua Pandora đem trên người mình da bào cởi ra che trên người nàng, mình ôm lấy cánh tay cuộn tròn lấy ngủ ở một bên.

"Tiểu tử ngốc. . .",

Hắn chìm vào giấc ngủ Pandora dụi dụi con mắt nói thầm một tiếng, lập tức lại quay đầu thiếp đi.

Sáng ngày thứ hai tỉnh lại thì Diệp Nhiên cảm thấy trên người ẩm áp, cúi đầu vừa nhìn trên người mình đang đắp chính mình bông vải da bào cùng Pandora rải cá Trường áo lông.

"Tiểu tử, ăn một chút gì a",

Pandora không biết từ nơi nào làm ra một cái con hoẵng cùng một ít bánh ngọt, cúi đầu trông thấy trong tay nàng ma hộp thì mới bừng tỉnh đại ngộ.

"Mặc vào đi, nơi này lạnh",

Diệp Nhiên đem rải cá Trường áo lông đưa cho nàng, mình cũng mặc lên hắc sắc da bào.

Pandora hơi có thâm ý địa nhìn hắn một cái, đem rải cá Trường áo lông khoác lên người, đang muốn nói cái gì một tiếng thật dài còi huyết phá vỡ rừng rậm bình tĩnh.

Nhanh tận lực bồi tiếp một hồi lao động khổ dịch kéo quái dị tiếng kêu, trong đó còn kèm theo lộn xộn chạy trốn thanh âm, tiếp theo phương xa đại thụ liên tiếp ngã xuống, oanh minh thanh âm bên tai không dứt.

Pandora đối với cái này tựa hồ đã sớm thấy quái không kinh, thoải mái nhàn nhã địa cái miệng nhỏ ăn bánh ngọt, còn dùng thìa quấy lấy trong chén đồ tươi chất lỏng.

Diệp Nhiên lại cảnh giác địa nhảy đến trên cây về phía trước nhìn ra xa.

Xa xa đã nhìn thấy một đám tay cầm bằng đá đao búa Dã Man Nhân vọt vào Huyết người lùn nơi trú quân, bọn họ làn da là màu đồng cổ, thân hình cao lớn và cường tráng, quần áo tả tơi, trên người thù không người vẫn minh cảm giác, tương phản, khí tức của bọn hắn cùng dã thú tương tự, vẻ mặt hung ác, ánh mắt thích giết chóc.

Đang tại đang ngủ say Huyết người lùn vội vàng không kịp chuẩn bị, bị Dã Man Nhân giết kêu cha gọi mẹ, Huyết người lùn hung ác, huyết tính, nhưng bản thân chiến lực cũng không mạnh mẽ, tại Dã Man Nhân trùng kích dưới rất nhanh liền bại trận.

Chưa kịp đào tẩu Huyết người lùn bị Dã Man Nhân bằm xuống đầu như đá bóng đồng dạng bị đá khắp nơi loạn lãn, thi thể bị cắm ở ném lao.

Rất nhanh một cái Cự Ma từ rừng rậm chỗ sâu trong tập kích, nhưng bọn này Dã Man Nhân chiến lực mạnh đáng sợ, không ra một phút đồng hồ Cự Ma đã bị vây công ba cái Dã Man Nhân đâm chết.

Dã Man Nhân đạt được phong phú con mồi, nhưng cũng không có lập tức rời đi, mà là chỗ cũ tức giận hóa, dùng thạch thương đem Huyết người lùn cùng Cự Ma bị xé mở tứ chi chuỗi lên đặt ở trên lửa nướng chín, ngay tại chỗ quá nhanh cắn ăn.

Diệp Nhiên ngo ngắc nhìn, chỉ cảm thấy trong nội tâm một hồi tối tăm phiền muộn.

"Tiểu tử, ngươi còn có khẩu vị ăn điểm tâm sao?",

Phía dưới truyền đến Pandora thanh âm.

Diệp Nhiên gât gât đầu từ trên cây nhảy xuống, Pandora từ ma trong hộp lấy ra một cái chén cho hắn rót một chén trà.

Diệp Nhiên buồn buồn ăn đồ vật, không nói một lời.

Pandora cười nói: "Về sau những cái này thiếu nhi không nên đồ vật hay là ít nhìn hảo, ngươi a, thuần khiết thiện lương như một Thiên Sư",

Diệp Nhiên không có tiếp lời của nàng mảnh vụn (gốc), mà là đột nhiên hỏi: "Pandora, truyền thuyết nói ngươi là thần chế tạo ra",

Hắn vốn tưởng rằng Pandora sẽ xảy ra khí, nhưng nàng lại kiều mị mà cười nói: "Đúng vậy, thần sáng tạo ra ta, chúng thần ban cho ta phát triển năng lực, Venus ban tặng ta quyền rũ cùng hấp dẫn, ta là bọn họ hoàn mỹ nhất tác phẩm",

"Vậy tại sao ngươi sẽ trở thành Ma tộc?", Diệp Nhiên hỏi.

Pandora chớp hai mắt cười nói: "Tiểu tử, trong mắt ngươi Thần Tộc cao hơn Ma tộc còn sao?",

Diệp Nhiên nhú mày, lắc đầu nói: "Pandora, đang đi ra Tuyệt Cảnh Trường Thành tiến nhập Tây Tắc trước kia ta một mực không rõ vì cái gì thủ thành người đối với Cự Ma, Huyết người lùn, Dã Man Nhân như vậy kháng cự. Ta cho rằng vô luận kia một chủng tộc đều có sinh tồn tại đất màu mỡ quyền lợi, Bạo Lư Thành không nên kỳ thị chủng tộc",

Pandora có chút hăng hái mà hỏi: "A ~, vậy bây giờ đầu này?",

"Hiện tại, nếu như ta là thủ thành người, ta tuyệt sẽ không bỏ mặc gì một cái Huyết người lùn, Cự Ma tiến nhập Trường Thành, Tây Tắc gió lạnh, thê lương, tàn khốc mới là bọn họ kết cục tốt nhất. Thành thị an nhàn, đường đi phồn hoa, phi nhiêu thổ địa không phải là lấy sát lục mà sống, lấy sát lục làm thú thú chủng tộc có tư cách có",

Diệp Nhiên nói sát khí dày đặc người.

Pandora cười khanh khách nói: "Tiểu tử, ngươi thật đúng là ngây thơ a, ngươi dựa vào cái gì cho rằng bọn họ liền nghĩ lấy sát lục, săn bắn mà sống, nếu như chúng sinh hoạt tại Bạo Lư Thành chúng đồng dạng có thể trải qua giống như các ngươi sinh hoạt",

"Phải không?", Diệp Nhiên cười lạnh nói: "Năm ngàn năm trước Bạo Lư Thành là bách tộc cổ chiến trường, cảnh hoang tàn khắp nơi, một mảnh phế tích, lúc đó người của Tây Tắc tộc cũng bởi vì nhân nhện không được tà ác chủng tộc di chuyển đến cổ chiến trường. Hiện tại, năm ngàn năm qua đi, ngày xưa cổ chiến trường đã trở thành hùng vĩ phồn hoa Bạo Lư Thành, mà Tây Tắc vẫn là Tây Tắc, Nhân Tộc đã dùng chính mình càn cù hưởng thụ lấy phồn hoa cùng thần gửi tặng, tà ác chủng tộc lại như cũ ăn tươi nuốt sống, lấy sát lục, săn bắn mà sống, cũng đến nay chịu đựng lấy nơi này thiên khí trời ác liệt",

"Người, tất cả chủng tộc đường đều là chính mình tuyển, ta không tin cái chỗ này ngoại trừ sát lục không có cái khác sinh tồn phương pháp",

Hắn đứng người lên dùng bùn đất che ở đồng lửa thượng tướng hóa điểm dập tắt, nhìn nhìn phương xa đã tàn đi dã nhân nói: "Nguyên nhân gì, bất kỳ qua lại cũng không phải làm ác lý do, ta chán ghét không tất yếu sát lục cùng tà ác",

"Hi vọng ngươi kiến thức trên đời tất cả ác cùng giả nhân giả nghĩa còn có thể nói đại nghĩa như vậy nghiêm nghị",

Pandora sửa sang tóc, xiết chặt Trường áo lông uyển chuyển địa hiện lên trên không trung, phương xa mấy cái chiều dài cánh bằng thịt Ma tộc ở trong Bạo Phong Tuyệt lóe lên rồi biến mất.

Diệp Nhiên cũng nhờ vào phong hệ của hắn thuật pháp gia trì nhảy lên đầu cành, từ chỗ cao liếc nhìn lại Tây Tắc trắng xóa một mảnh, thỉnh thoảng có thể thấy đến chủng tộc ở giữa chinh phạt, dã thú vì tranh đoạt con mồi mà liều mạng giết, nhất phái tàn khốc nguyên thủy cảnh tượng.

Hai người rất nhanh xuyên qua cánh rừng rậm này, qua cánh rừng rậm này lại lướt qua một mảnh kỳ binh băng hà liền đạt tới cát bụi nhét chết son.

Xa xa liền có thể trông thấy liên miên Đại Tuyệt sơn, trọng loan núi non trùng điệp, từng tòa cao vút sơn phong lộn xộn, còn không có chuyển qua băng hà Diệp Nhiên chỉ nghe thấy từ dãy núi bên trong truyền đến gào to.

Còn có kia vài cổ quen thuộc khí tức.

Trùng tộc khí tức, Kim Đầu Ngô Công, khổng lồ Mã Lục, còn có tóc tím nữ tử, khí tức của bọn hắn đều trở nên yếu ớt rất nhiều.

"Thi thể. . .",

Mà mệnh môn băng hà trên thân ngang khắp đồng, thi thể cùng huyết dịch cùng nhau đã thành huyết sắc hàn băng.

► Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Trăm chân thiên trùng

Chương 89: Trăm chân thiên trùng

Rải rác mấy cổ thi thể tán tại băng hà phía trên, Tây Tắc giá lạnh dĩ nhiên đem con sông lớn này đông cứng, càng không nói đến này mấy cổ thi thể?

Chúng từ từ chỉ đến y phục đều ngưng kết một tầng băng tinh.

Diệp Nhiên đi qua nhìn nhìn, đều là Thần Điện cao thủ, bọn họ trên quần áo có rất nhiều Đệ Lục Thiên Thần Điện đánh dấu, có rất nhiều Xích Hóa Cung đánh dấu, có rất nhiều Lôi Thần Điện đánh dấu. . . , đủ loại màu sắc hình dạng, không phải trường hợp cá biệt.

Phía trước liên miên thân núi bên trong truyền đến từng đợt tiếng gào thét, không ngừng có thân núi bị đụng sụp xuống, chỉ là kia quen thuộc ba cổ khí tức trở nên càng ngày càng yếu ớt.

Diệp Nhiên đang muốn tiến lên đi, Pandora một phát bắt được tay của hắn.

"Tiểu tử, ngươi vội vã đi liên lụy Tử Nhi sao?",

Diệp Nhiên nhíu nhíu mày, nói: "Ta cuối cùng có thể giúp đỡ chút gì không, bằng không ân công vì cái gì kêu gọi ta?",

Pandora ha ha cười nói: "Tiểu tử, nơi này không phải là ngươi giúp đỡ địa phương",

"Đồng",

Dưới chân truyền đến một thanh âm vang lên động.

Cúi đầu vừa nhìn tầng băng tiếp theo chiều dài bốn chân, toàn thân áo giáp màu đen quái trùng đang đụng chạm lấy mặt băng.

Này gây dựng lại chừng cánh tay dài như vậy, toàn thân đen nhánh, thể xác tựa như Thiết Giáp, đầu lâu to lớn, chột nhìn dường như thiếu đi mấy chân Ngô Công, nhưng đầu kia cây gai nhọn lại lợi hại dị thường.

Nó chỉ là đầu hướng lên đỉnh đầu phía dưới dày đặc tầng băng liền xuất hiện một cái điểm trắng, lập tức nguyên bản trắng xóa một mảnh kỳ binh băng hà bên trong hiển hiện ra một đồng điểm đen.

Từng con một quái trùng từ đáy nước bơi xuất ra đụng chạm lấy mặt băng, chúng giương nanh múa vuốt, biến đổi dùng đỉnh đầu hắc sắc gai nhọn đỉnh hướng tầng băng biến đổi dùng hàm răng cắn, một mặt còn dùng ngón nhỏ bấp chân bắt, bộ dáng quái dị mà điên cuồng.

"Đồng đồng" thanh âm truyền đến, rất nhanh tầng băng dưới liền biến thành đen ngòm một mảnh.

"Ca", mấy cái quái trùng nhanh chóng phá vỡ tầng băng, đầu lâu thò ra mặt nước, sau đó cánh tay dài thân thể dán mặt băng liền bay về phía Diệp Nhiên cùng Pandora.

"Tiểu tử, đi",

Thấy được bộ dạng này cảnh tượng thì liền Pandora cũng biến sắc, một phát nhấc lên Diệp Nhiên hướng liên miên dãy núi bay đi.

Làm phù đến trên cao thời điểm Diệp Nhiên càng thêm kinh ngạc.

Từ bên trên quan sát phía dưới, mệnh mông băng hà cũng bị màu đen kia quái trùng cho chiếm lĩnh, rậm rạp chằng chịt, liếc một cái nhìn không đến phần cuối, tầng băng không ngừng tan vỡ, từng con một quái trùng leo ra tầng băng, Phong Quyền Tàn Vân đem trên mặt băng tất cả sinh vật đều cắn nuốt sạch.

Thần Điện cao thủ thi thể, đứng ở trên mặt băng hải âu, chơi đùa Báo Biển, chim cánh cụt. . . . Chúng toàn bộ đều tại trong chớp mắt táng thân trùng bụng, kia trường cảnh so với dưới mặt đất sào huyết muốn đáng sợ vô số lần, hắc sắc bão lốc những nơi đi qua trên mặt băng không có một ngọn cỏ.

Mà phía trước liên miên trong núi tuyết phong tuyết cuồng bạo, từng đợt tuyết rơi cao cao giờ lên, chừng gần 20m cao, vài đạo thân ảnh khổng lồ ở trong Bạo Phong Tuyết liều chết solo.

Kim Đầu Ngô Công, khổng lồ Mã Lục tung hoành bốn tập, tóc tím nữ tử cầm trong tay lợi kiếm, kiếm mang giao thoa, vốn lấy năng lực của nàng cũng là vừa đánh vừa lui, hiển nhiên không nguyên ý lại Bạo Phong Tuyết bên trong làm nhiều dây dưa.

Một cái to lớn hắc sắc quái trùng đối với tam đại Trùng tộc đuổi theo không bỏ.

Hắc sắc thê xác, mười mảnh Thiết Túc, đầu sinh đằm, ngoại hình của nó cùng băng hà bên trong quái trùng giống như đúc, nhưng thân hình lại chừng 40m chi cự. Thân thể của nó cứng rắn vô cùng, những nơi đi qua thân núi không ngừng sụp xuống, vô luận là Kim Đầu Ngô Công hay là khổng lồ Mã Lục cũng không dám cùng nó ngạnh bính.

Hắc sắc quái trùng tuy mạnh, nhưng tam đại Trùng tộc cũng là mạnh mẽ vô cùng, lại là lấy ba địch một, tuy thương thể không nhẹ, nhưng sau một lát hắc sắc quái trùng đã bị cắn không trọn vẹn không được đầy đủ, thân mấy cái phía trước dữ tợn lỗ máu, liếc mắt nhìn qua làm cho người da đầu run lên.

Nhưng mà bốn bề trong núi tuyết còn có sáu mảnh khổng lồ hắc sắc quái trùng đi chiến trường, lớn nhất kia một mảnh lại có 60 mét dài, dường như một mảnh nhúc nhích sơn mạch.

Diệp Nhiên chỉ nhìn đến kia phó cảnh tượng đã cảm thấy da đầu run lên, khó trách lấy tóc tím nữ tử năng lực cũng bị thương rất nặng. Đầu tiên là Thần Điện một đám cao thủ truy sát, tiếp theo là đáng sợ như thế hắc sắc quái trùng, cho dù là Lôi Thần Thor loại kia cấp Nhị Đại Thần khác chỉ sợ cũng chống đỡ không được a.

Diệp Nhiên hít vào một hơi lương khí đạo: "Vây chút. . . Là vật gì?",

Hắn chưa từng gặp qua bức này khủng bố côn trùng.

Pandora nói: "Trăm chân thiên trùng, Trùng tộc bên trong Bá Giả",

Phong tuyết rót vào cổ áo, hai người đứng ở một tòa cao cao trên ngọn núi bao quát phía dưới.

"Chúng mạnh yếu lấy chân số lượng tới phán định, nghe nói thượng cổ thì tối cường một cái có 130 chân, đồ thần giết ma, liên bách tộc bên trong tới cường hoàng người cũng có thể chính diện đối kháng.

Pandora là cao đẳng Ma tộc, gặp được huyết tinh Huyết người lùn, hung tàn Cự Ma phong khinh vân đậm, nhưng đối mặt ngày xưa Trùng tộc bá chủ lại không khỏi cẩn thận.

Thượng Cổ Bách Tộc bên trong Thần Ma hai tộc tuyệt đối không tính là tối cường, ít nhất Trùng tộc chiến lực liền đầy đủ cùng Thần Ma hai tộc ngang hàng.

Trong núi tuyết mấy cái bách tộc thiên trùng còn xa không có tu luyện tới cuối cùng hình thái, chúng chỉ có mười phần, tối đa bắt quá mười Lục Túc, cự ly 130 chân còn kém xa lắm, nhưng trên người cổ này hung tàn khí tức đã đập vào mặt, lấy lực lượng Pandora tuyệt khó đối kháng loại sinh vật này.

Diệp Nhiên nói: "Nó chính là nguyên bản sinh hoạt tại sào huyết tầng bảy Trùng tộc sao?",

Hắn nhìn qua Thái Đình Học Viện tư liệu, tự nhiên sẽ hiểu ngày xưa Trùng tộc treo đầu dê bán thịt chó.

Kiến Chúa sinh hạ Cuồng Thi Con Kiến, mà dưới mặt đất tầng bảy thủ quan người lặng yên không một tiếng động rời đi Bạo Lưu Thành.

Pandora gật gật đầu: "Trùng tộc phát triển cần rất nhiều chất dinh dưỡng, Bạo Lưu Thành vô pháp cung cấp nó cần có chất dinh dưỡng, nó lúc rời đi đã đầy đủ cự đại rồi, đã nhiều năm như vậy, không biết nó phát triển đến trình độ nào",

Trong nội tâm nàng đã khẩn trương lại chờ mong.

Nơi này không thể nghi ngờ đã là khu vực nguy hiểm, nhưng nàng cũng rất như nhìn một cái tại cổ chiến trường bên trong phục sinh Trùng tộc bá chủ đến tột cùng là hạng gì kinh thiên động địa.

"Nếu như cùng thuộc Trùng tộc, bách tộc thiên trùng từ tôn tại sao lại công kích chúng?",

Diệp Nhiên thì nhìn không chuyển mắt mà nhìn tuyết son chiến trường, Kim Đầu Ngô Công, khổng lồ Mã Lục cùng tóc tím nữ tử vừa đánh vừa lui, sáu mảnh trăm chân thiên trùng đuổi theo không bỏ, rất nhanh tam đại Trùng tộc đã bị bức hướng khe núi bên trong.

Pandora cười nói: "Ta nói, Trùng tộc phát triển cần chất dinh dưỡng",

"Trùng tộc phát triển có hai cái phân nhánh, một là như Tử Nhi như vậy biến ảo, tiến tới tu thuật pháp, vũ kỹ, hai là tuyệt đại đa số Trùng tộc tu luyện phân nhánh, lấy ** cự hóa cùng lực lượng tăng cường làm chủ, bằng bản năng làm việc, lấy sát lục ăn uống mà sống, trăm chân thiên trùng chính là loại này, ở trong mắt nó đồng loại là tốt nhất đồ ăn cùng chất dinh dưỡng",

Lấy đồng loại là thức ăn vật cùng chất dinh dưỡng, Diệp Nhiên nghe được trong nội tâm run lên.

Hắn yên lặng đứng ở trên đỉnh núi nhìn nhìn Bạo Phong Tuyết bên trong tóc tím nữ tử, tuy bị thương, chảy huyết, nhưng nàng vẫn Phong Hoa Tuyệt Đại.

Như vậy một cái nữ tử cư nhiên là Trùng tộc sao?

Diệp Nhiên nhớ tới xuất hiện ở chính mình trong tưởng tượng kia Nhện (Tri Chu), đó mới là nàng bản thể sao?

Thật lâu, hắn trống rỗng suy nghĩ nói: "Ta còn là nghĩ mãi mà không rõ, ân công bảo ta tới có thể giúp đỡ được gì?",

Pandora ha ha cười nói: "Ngươi rất nhanh đã biết",

"Sưu sưu",

Lại là một hồi âm thanh xé gió xa xa truyền đến.

Quay đầu vừa nhìn không mấy đạo thân ảnh đã lướt qua ngân trang tổ bao lấy Lâm Hải cánh đồng tuyết hướng phía nơi này bay nhanh mà đến, từng đạo khổng lồ khí tức truyền lay động mà đến.

"Thần Điện đại quân cũng đến",

Pandora quay đầu lại nhìn thoáng qua trên mặt tiểu ý càng sâu.

► Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Cự ảnh

Chương 90: Cự ảnh

Từng đạo khí tức cường đại lướt qua cánh đồng tuyết, rùng rậm hướng về băng hà bay tới, từng đạo cuồng phong cuốn, phong tuyết càng hiển cuồng bạo, tàn sát bừa bãi.

"Thần Điện tiếp viện tới", Pandora cười nói.

Nàng lôi kéo Diệp Nhiên bay đến phía trước đỉnh núi.

Nhưng mà Thần Điện đám người cường hãn người cũng không có lại về phía trước, bọn họ tại cự ly băng hà còn có hai dặm thì liền ngừng.

Mệnh môn băng hà trên đã che kín trăm chân thiên trùng, chúng số lượng đã đạt đến một cái đáng sợ tình trạng, thân thể xếp thân thể này, có vài chỗ đã chồng chất như tiêu son cao, không chỉ như thế, tại băng hà đồ vật hai mặt tất cả có một cái mùi phần Cự Trùng, thân thể cao lớn trên bò đầy chúng từ tôn, liếc mắt nhìn qua làm cho người ta da đầu run lên.

Cho dù là Thần Điện cao thủ thấy được này bức cảnh tượng cũng không dám về phía trước.

"Thần Sứ đại nhân, đã dò xét đến trăm chân thiên trùng tung tích, chúng ta về trước đi bẩm báo nữ thần",

Đệ Lục Thiên Thần Điện một người cường giả đi đến trước mặt Hạ Ly khom người nói.

Nhiệm vụ của bọn hắn vốn là theo dõi tam đại Trùng tộc tìm đến trăm chân thiên trùng tung tích, cũng vui vẻ nhìn thấy đến Trùng tộc tự giết lẫn nhau.

Xích Hòa Cung, Hải Thần Điện, Lôi Thần Điện cao thủ cũng nhao nhao chào từ giả.

"Các người đều trở về a, nơi này giao cho ta", Hạ Ly khoát tay áo nói.

Vì vậy Diệp Nhiên cùng Pandora liền thấy được Thần Điện tiếp viện làm sao tới lại thế nào trở về, xa xa chỉ có thể nhìn thấy một cái hồng sắc thân ảnh đứng ở trong Bạo Phong Tuyết.

"Hô",

Thần Điện cao thủ rất nhanh rút đi, nhưng Thần Sứ Hạ Ly lại hai tay dang ra vận khởi Niệm Lực, một cỗ vô hình cự lực đem thân thể của nàng đột nhiên nâng lên trên không trung, tiếng gió vừa kêu nàng liền trên không trung kéo ra một đạo dấu vết bay qua băng hà, hai cái khổng lồ trăm chân thiên trùng rút gào một tiếng cự nhiên bay lên tấn công nàng hiển lộ nhỏ bé thân ảnh, nhưng Hạ Ly tại Niệm Lực bao trùm dưới nhanh chóng trên không trung xẹt qua một dấu dài lưu, hai cái trăm chân thiên trùng chụp vào không khí.

"Khanh khách, Thần Sứ",

Pandora trong tay trường tiên buông ra, dịu dàng cười cười nhìn nhìn bay nhanh mà đến Thần Sứ, ma khí từ trong cơ thể tỏa khắp mà ra.

Diệp Nhiên lúc này lại tiến thối lưỡng nan, xa hơn trước liền tiếp cận Trùng tộc chiến trường, chúng chiến đấu kinh thiên động địa, Devil May Cry thần kinh sợ, hơi chút tới gần liền sẽ phải chịu liên lụy. Lấy Diệp Nhiên lúc này lực lượng chỉ cần đến mười dặm ở trong chi sợ cũng sẽ bị chúng Khí Kinh xoắn nát thành bụi phấn.

Mà sau này chính là khó dây dưa Thần Sứ Hạ Ly, theo Diệp Nhiên đoán chừng, lực lượng của nàng tuyệt không kém Pandora.

"Bành",

Hạ Ly còn không có rơi xuống Pandora trường tiên đã ứng kích trời cao, nguyên bản chỉ có dài hơn một mét roi đột nhiên kéo vuron dài Trường, dường như một mảnh thông thiên Cự Xà đập nện trên không trung.

Hạ Ly trước người tường khí phát ra một tiếng trầm đục, nhưng thân thể của nàng chỉ là ngừng lại một chút, đôi mắt nhìn về phía hai người thì liền có một cỗ lực lượng vô hình vào đầu đè xuống.

"Khanh khách, tiểu tử, đi",

Pandora lôi kéo Diệp Nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, dưới chân lập tức liền truyền đến ầm ầm một hồi nổ mạnh, cả ngọn núi đều tại Hạ Ly dưới Niệm Lực ầm ầm sụp xuống, phong tuyết ở trên mặt đất lên.

Pandora lôi kéo Diệp Nhiên một cái phong hơi thở tất nhanh chóng thối lui đến phía sau trên ngọn núi, Hạ Ly cũng rơi vào cùng hai người đối lập một ngọn núi, bên ngoài cơ thể tường khí không ngừng gia cố.

"Tiểu tử, người quả nhiên cùng Ma tộc cấu kết với nhau làm việc xấu, hôm nay không thiếu được mang người trở về giao cho chúng thần tài quyết",

Trên mặt của Hạ Ly ẩn hiện vẻ giận dữ, một bộ chi tiết rèn sắt không thành thép bộ dáng.

Pandora ha ha cười nói: "Ta cùng Diệp Nhiên là trai tài gái sắc, ông trời tác hợp cho, Tương Kính Như Tân, sao có thể gọi cấu kết với nhau làm việc xấu đâu này? Các người Thần Sứ cùng tất cả đại thần Điện Tài là cấu kết với nhau làm việc xấu a",

"Hừ, không biết xấu hổ",

Vô hình cự lực ầm ầm đè xuống, Pandora trường tiên cũng như Cự Xà leo lên mà lên, hai tòa sơn phong lại là một hồi ầm ầm nổ vang.

Diệp Nhiên lại không không phản ứng hai Thế Bất Lưỡng Lập này nữ nhân, hắn hai mắt nhanh chăm chăm trong núi tuyết chiến cuộc.

Sáu mảnh trăm chân thiên trùng rất nhanh tụ hợp một chỗ, lấy sáu sẵn ba, tam đại Trùng tộc nhất thời hăm vào tuyết cảnh, điên cuồng cắn xé bên trong khổng lồ Mã Lục cơ hồ bị cắn xuống một nửa thân thể, cả mảnh sơn mạch đều vết máu loang lổ.

Kim Đầu Ngô Công cũng mười phần thâm thâm, to lớn đầu lâu bị cắn chỉ còn lại một nửa, nhưng Trùng tộc thiên tính cuồng bạo hung mãnh, mặc dù chỉ còn lại nửa cái mạng cũng là hung tàn vô cùng, tam đại Trùng tộc mạnh mẽ kéo sắp chết thân thể một đường giết đến khe núi bên cạnh.

Mà nơi này xa hơn trước chính là một đạo sâu không thấy đáy, rộng chừng trăm trượng Thâm Uyên.

Kim Đầu Ngô Công cùng khổng lồ Mã Lục về mặt dữ tợn, hung tàn mà nhìn đung gẩy núi đá mà đến sáu con trăm chân thiên trùng, trong miệng phát ra thâm thiết tê mình.

Tóc tím nữ tử toàn thân là huyết, tóc tai bù xù, ánh mắt vô cùng lạnh lùng.

Sáu con trăm chân thiên trùng lại không sợ chút nào, tê mình lấy kẻ sát đất lao xuống, cuồng bạo mà đến.

"Rống",

Đúng lúc này một cỗ cực kỳ thảm thiết khí tức từ Thâm Uyên bên trong truyền đến, huyết tinh chi khí trong nháy mắt liền tràn ngập cả mảnh tuyết lĩnh.

Cỗ này khí tức xen lẫn Thôn Thiên xu thế xông mạnh thẳng lên, Diệp Nhiên cảm giác được thì vẫn là tại thật sâu đáy cốc, nhưng chỉ là trong một khắc đã dâng lên ngàn vạn trọng, Diệp Nhiên chỉ cảm thấy cả trái tim đều trầm xuống, dường như chỗ sâu trong vô biên huyết tinh địa ngục.

"Ầm ầm",

Đại địa mãnh liệt lay động, vạn dặm thương khung đột nhiên tình cảnh bị thăm, mới vừa rồi còn cuồng bạo dị thường tam đại Trùng tộc, sáu con khổng lồ trăm chân thiên trùng toàn bộ an tĩnh lại, Pandora cùng Thần Sứ Hạ Ly cũng đột nhiên biến sắc.

Cả mảnh sơn lĩnh đều biến thành hắc sắc, một cái to lớn bóng đen phóng xuống, trong núi Vạn Vật Sinh linh cũng bị kia phóng xuống tới Hắc Ám lung xây.

Một cái hắc sắc cự ảnh mang theo ngập trời cuồng phong từ Thâm Uyên bên trong xông phi, trong nháy mắt đó Diệp Nhiên dường như người được Mặt Nhật Hằng Lâm khí tức, lúc này một ngụm máu tươi phun ra, nếu không phải Hạ Ly dù cho dùng Niệm Lực bảo vệ hẳn chỉ sợ cũng muốn gãy ở chỗ này.

"Oanh . . .",

Diệp Nhiên vẫn không có thể trông thấy kia cái cự ảnh bộ dáng nó liền cúi người xuống một ngụm cắn lấy trên vách núi đá, ba con Trùng tộc tính cả cả ngọn núi cũng bị nó một ngụm nuốt vào trong bụng, sáu con khổng lồ trăm chân thiên trùng bị hù lạnh run, thân thể co rúc ở một bên.

"Ca rồi",

Mấy người đều nghe thấy đáng sợ kia nhấm nuốt thanh âm, từng đạo máu tươi từ cự ảnh trong miệng phun ra, bọn họ nghe thấy Kim Đầu Ngô Công cùng khổng lồ Mã Lục rên rỉ.

Đã từng đem trọn cái Lan Tà đường cái đều hủy diệt thành vết thương hai đại Trùng tộc bị một ngụm liền nuốt lấy, tính cả người kia tóc tím nữ tử ở trong.

Diệp Nhiên trở mắt nhìn nhìn màu đen kia cự ảnh rơi vào trong vực sâu, trong miệng thốt ra mấy cái Ngô Công Thiết Túc, mơ hồ có thể thấy vài đạo chính mình lộ ra, có kiếm minh thanh vang lên, nhưng rất nhanh liền toàn bộ biến mất.

"Ân công . . .",

"Ân công",

Diệp Nhiên cả người đều đứng ở chỗ đó, tóc tím nữ Tử Phong hoa tuyết đại thân ảnh vẫn cứ tại trước mắt hắn.

Hắn nhớ tới mình bị Thực Kim Nghiễ giam được Bạch Cốt dày đặc thì nàng thân ảnh mơ hồ, nhớ tới khôn long lĩnh, quỷ quái sạn đạo bị Liệp Thần Tộc tập kích thì nàng một người một Kiếm Lực ngăn cản Ma tộc, hai lần ân tình rõ mồn một trước mắt, lúc này nhìn nhìn nàng bị thôn phệ chính mình lại liền bất lực.

Con mắt ửng đỏ, nước mắt từng giọt một xẹt qua khuôn mặt.

Hắn không biết là lần thứ mấy thống hận sự bất lực của mình, chỉ là lần này nhất là thảm thiết.

Bỗng nhiên một đạo hơi yếu từ khí từ trong cơ thể dâng lên, một cái lạnh lùng thanh âm từ trong cơ thể truyền đến.

"Hừ, khóc cái gì",

→Cầu phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và tích vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Song sinh thể

Chương 91: Song sinh thể

"Ân công..",

Nghe được cái thanh âm kia, Diệp Nhiên khởi điểm còn tưởng rằng là ảo giác, nhưng sau đó liền phát giác được trong cơ thể dần dần trở nên mờ mịt từ khí. ↑

Hắn vừa mừng vừa sợ, trước mắt lại xuất hiện một cái bán trong suốt thể giới, trắng xoá tuyết son cùng từ sắc thể giới trùng điệp.

Từ khí bên trong, tóc tím nữ tử thân ảnh như ẩn như hiện.

"Sắc",

Một tiếng kinh người kiếm minh thanh vang lên, không lồ từ khí từ trong vực sâu phóng lên trời, từ sắc mũi kiếm xẹt qua một đạo thật dài từ vĩ xẹt qua chân trời, ngút trời hạ xuống, trong một chớp mắt mũi kiếm liền đến Diệp Nhiên mi tâm.

Chuôi kiếm này tựa như từ sắc thủy tinh, toàn thân óng ánh, Kiếm Thánh từ khí lượn lờ, lợi hại kiếm khí dường như liền không gian cũng có thể tan vỡ.

Mặc dù tại kiếm mang lung che phía dưới Diệp Nhiên cũng không dấu đối với chuôi kiếm này thán phục.

Tóc tím cô gái nói "Cầm kiếm",

Diệp Nhiên khẽ giật mình, chợt phục hồi tinh thần lại, đưa tay cầm chặt chuôi kiếm.

Hắn phảng phất nghe được trong cơ thể có phong hơi thở thanh âm, từ khí trong một chớp mắt trở nên tràn đầy, từng đạo từ khí từ trong cơ thể hắn bay lên, trong cơ thể Khí Kinh không tự chủ được vận chuyển lên, vui sướng mà sôi trào, hắn chỉ cảm thấy một cỗ trước đó chưa từng có lực lượng tràn ngập toàn thân.

"Rống",

Một tiếng rống to cắt đứt hắn tưởng tượng, trước mắt trùng điệp thể giới bỗng nhiên tiêu thất.

Ngẩng đầu nhìn lên khe núi vị trí Bạo Phong Tuyết đã giờ lên chừng 50m cao, sáu con không lồ trăm chân thiên trùng dĩ nhiên phát hiện nơi này "Con mồi", gào thét kẻ sát đất bay tới, những nơi đi qua phong tuyết giờ lên, thân núi nghiêng sập, đoạn thạch bay tán loạn.

"Tiểu tử, còn không mau đi",

Sau lưng Pandora thanh âm truyền đến, khoe miệng nàng có một chút vết máu, một mặt cùng Hạ Ly quần chiến một mặt bay về phía băng hà.

Mà thương thể của Hạ Ly lại dường như so với nàng nặng hơn, bên ngoài cơ thể tường khí gần như biến mất một nửa.

Trăm chân thiên trùng rống to chấn thiên, Diệp Nhiên không dám ở lâu, mũi chân một chút đột ngột từ mặt đất mọc lên, "Hô" một tiếng thân thể của hắn liền bay thẳng đến chân trời, liền bản thân hắn cũng lại càng hoảng sợ.

Nếu là bình thường hắn một cái nhảy tối đa cũng vài bộ qua liền cao bảy tám mét, nhưng trong cơ thể từ khí tắm thân thể này nhảy lên lại chừng trăm mét chí cao, tiếng gió bên tai gào thét, cảnh vật trong chớp mắt biến hóa.

Phía dưới lại là ầm ầm một tiếng vang thật lớn, một cái 40m dài trăm chân thiên trùng ngang nhiên đụng gãy hắn rồi mới dừng lại đỉnh núi.

Diệp Nhiên hít sâu một hơi, vung tay một kiếm làm ăn xuất, từ mang xẹt qua phía chân trời đâm vào trăm chân thiên trùng cứng rắn đầu lâu.

Trăm chân thiên trùng đầu lâu phát ra Thương Nhiên một tiếng kiếm kêu, vài giọt hắc sắc máu tươi tràn ra, trừ đó ra lông tóc ít bị tổn thương.

Diệp Nhiên cũng không dừng lại, đề khí vận hình trên không trung xẹt qua từng đạo tàn ảnh lướt qua đỉnh núi, bay về phía phía trước băng hà, sáu con trăm chân thiên trùng tại sau lưng theo đuôi không bỏ, gào thét chi tiếng điếc tai nhức óc, Bạo Phong Tuyết phóng lên trời.

"Bành",

Lúc này băng hà phía trên Pandora cùng Hạ Ly cũng chiến đấu kịch liệt say sưa, bị thương rất nặng Hạ Ly tại Pandora trường tiên phía dưới chỉ có thể miễn cưỡng cam đoan tường khí không tiêu tan, Niệm Lực lại là càng mỏng manh.

Pandora cao cao lướt trên, trong tay trường tiên bỗng nhiên mở rộng ngang hạ xuống, tránh cũng không thể tránh Hạ Ly cứng rắn chịu trước hết, thân bất do kỷ về phía hạ xuống.

Này trước hết cực kỳ trầm trọng, Hạ Ly bên ngoài cơ thể Niệm Lực hòa khí tường gần như hoàn toàn bị đánh tan, rốt cuộc ngăn cản không nổi cỗ này

cự lực, thân thể rất nhanh hướng phía dưới rơi đi.

Tiếng gió tại bên tai gào thét, nằng ằng nghe thấy băng hà trên trăm chân thiên trùng tê mình thanh âm.

To lớn bóng đen lung che hạ xuống, tùy theo mà đến còn có một cổ vô cùng huyết tinh nguyên thủy khí tức, Thần Sứ chỉ có khí tức để cho băng hà bên trong chỉ vụn vụn có hai cái không lồ trăm chân thiên trùng hưng phấn không thôi, thân thể vượt qua đứng tại trên mặt băng, mở cái miệng rộng muốn thôn phệ từ trên trời giáng xuống "Đồ ăn",

Muốn chết phải không?

Hạ Ly khỏe miệng lại tràn ra một mảnh máu tươi, trên mặt không có sợ hãi, ngược lại có một loại thấy chết không sờn tiểu ý, nằng bình tĩnh địa nhắm mắt lại.

"Rống",

"Vèo",

Đúng lúc này một đạo tử mang bay nhanh mà đến, tiếng xé gió cùng Cự Trùng tiếng gào thét đồng thời vang lên, một cái hữu lực tay bắt lấy cổ áo của nàng mang nằng mãnh liệt nhấc lên.

Không lồ trăm chân thiên trùng một ngụm cắn cái không, trơ mắt nhìn nhìn đột nhiên tới thiếu niên đem đến miệng con mồi cướp đi, trong nội tâm không khỏi giận dữ, điên cuồng hét lên một tiếng nhắc lên một hồi cuồng phong thân hình khẽ động liền đuổi theo.

Hai cái trăm chân thiên trùng giáp công mà đến, thân thể cao lớn trên không dè xuống, mặt đất phóng xuất hai đạo bóng đen.

Diệp Nhiên không dám ngánh bính, ôm lấy Hạ Ly nhảy xuống nhảy vào trăm chân thiên trùng trùng trùng trong đồng.

Mấy cái cánh tay dài trăm chân thiên trùng lập tức liền nhào tới, Diệp Nhiên kiểm trong tay chuyển hướng liền đem chúng trên không có thể nói mấy đoạn, tiếp theo trở tay cầm chặt từ sắc trường kiếm bỗng nhiên cắm vào dày đặc trong tầng băng.

"RẮC...A...Ặ...!! Kéo",

"Bành",

"Ầm ầm",

Một Kiếm Tướng mặt băng đậm bạo, nước đá bắn tung toé lên, Diệp Nhiên cầm lấy Hạ Ly trùng điệp nện vào băng hà bên trong.

Ngay sau đó lại là một tiếng vang thật lớn, hai đạo to lớn cột nước cao cao giờ lên, hai cái không lồ trăm chân thiên trùng cũng từ trên trời giáng xuống mãnh liệt đập ra tầng băng, đụng vào băng hà bên trong.

"Tiểu tử...",

Lúc này Pandora đã vượt qua băng hà, vừa quay đầu lại vừa vận trông thấy Diệp Nhiên cứu ra Hạ Ly rơi vào băng hà, hai cái không lồ trăm chân thiên trùng nổi gót tới cảnh tượng.

Cả mảnh băng hà đều sôi trào lên, tầng băng không ngừng rạn nứt, to lớn tiếng gào thét liên tiếp không ngừng từ dưới mặt sông truyền ra, Pandora trong lúc nhất thời cư nhiên cũng có chút khẩn trương, không biết là bởi vì Diệp Nhiên còn là bởi vì Từ Nhi.

Ước chừng một phút đồng hồ từ sắc khí tức bỗng nhiên lan tỏa ra mặt sông, từng đạo kiếm khí lao ra bờ sông, cả mảnh băng hà mặt sông đều khó hiểu đông lạnh, từng đạo máu tươi tùy theo lên, nồng đậm tới cực điểm huyết tinh chi khí đập vào mặt.

Pandora vừa muốn lui, lại trông thấy dưới mặt sông một đạo nhân ảnh bay nhanh mà đến, những nơi đi qua trăm chân thiên trùng tứ chi bay tứ tung, huyết dịch bắn tung toé.

"Rầm Æo Æo",

Một đạo nhân ảnh từ băng hà bên trong ngư được, từ sắc Khí Kinh một vòng lại một vòng hướng ra phía ngoài khuếch tán.

Diệp Nhiên một tay nắm cả Hạ Ly, một tay kiếm phá hư không, từ khí cùng kiếm mang giao thoa lấy hình thành một cái lưới lớn, tiến gần trăm chân thiên trùng từ chỉ dứt đoạn, hẳn đúng là từ trăm chân thiên trùng trong thi thể giết đi xuất ra.

"Pandora, còn không đi",

Diệp Nhiên toàn thân là huyết, trong lồng ngực nhất khẩu ác khí phát tiết không còn, từ băng hà bên trong sóng sờ sờ Huyết Sát vải dậm, đem trọn mảnh trường hà đều nhuộm thành hồng sắc.

Diệp Nhiên vừa mới rơi xuống đất hai cái không lồ trăm chân thiên trùng cũng gầm thét từ băng hà bên trong lao ra, một đầu đâm vào trên bờ.

Trên bờ nhất thời xuất hiện một cái hố sâu.

Pandora dậm chân, vội vàng đuối kịp a Diệp Nhiên bước chân.

Hai người một đường bay nhanh, phé đi sức của chín trâu hai hổ mới đưa hai cái không lồ trăm chân thiên trùng vút bỏ.

Lúc Diệp Nhiên thờ hồng học dừng lại thì phát hiện mình cùng Pandora đã chạy đến này tòa ngân trang tổ bao lấy rừng rậm.

Mấy cái Cự Ma cùng Huyết người lùn tại trong rừng qua lại, nhưng chúng khẽ ngửi đến trên người Diệp Nhiên cổ này kinh người sát khí liền vội vàng lui lại xa xa.

Chúng đối với nguy hiểm có mẫn cảm khứu giác.

Diệp Nhiên xoa xoa mồ hôi trên trán, đi qua phen này huyết chiến trong cơ thể hần tử khí không chỉ không có giảm bớt ngược lại có tăng cường dấu hiệu.

Càng làm hần kinh dị chính là nhuộm ở trên người hần huyết cư nhiên dường như bột nước từng điểm từng điểm xuyên thấu qua lỗ chân lông rót vào trong cơ thể.

Hần đồng tử không khỏi co rút lại.

Bên ngoài cơ thể tử khí lan tràn, một đạo ngưng thực thân ảnh màu tím từ từ khí bên trong chậm rãi đi tới.

"Diệp Nhiên, ngươi cũng không chán ghét sát lục "

→Cầu phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và tích vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Tử Hoàng

Chương 92: Tử Hoàng

Thân ảnh quen thuộc.

Thanh âm quen thuộc.

Diệp Nhiên thờ dốc một hơi đứng người lên nhìn nhìn từ từ khí bên trong đi tới thân ảnh, lại nhìn một chút bên cạnh Hạ Ly cùng Pandora.

Từ khí bên trong đại thụ mọc lên san sát như rừng, tuyết trắng mênh mông.

Không sai, đây không phải ảo thuật thế giới, mà là chân thật thế giới, đạo kia thân ảnh màu tím cũng là Tử Nhi bản thể.

Nàng từ từ khí bên trong đi tới, Phong Hoa Tuyệt Đại, độc nhất vô nhị.

Diệp Nhiên lau đi khóe miệng vết máu nói: "Ta không thích sát lục",

Lông mày lại là nhíu một cái, trên mu bàn tay huyết lại lấy mắt thường có thể thấy tốc độ bị thu nạp.

"Thân thể của ngươi lừa gạt không được ngươi, ngươi đối với huyết khát vọng so với Ma tộc càng bức thiết",

Tóc tím nữ tử sau lưng không hề có Nhện (Tri Chu) chân, thay vào đó là một chuỗi hình thù kỳ lạ binh khí, một chuỗi loan đao tựa như nửa tháng, toàn thân trong suốt như ngọc.

Nàng xu thế chạy bộ đến Diệp Nhiên sau lưng nói: "Tất cả chủng tộc hưng thịnh đều thông qua sát lục, tất cả cường giả đều muốn đi qua máu tươi tẩy lễ, chỉ có tại huyết vũ bên trong tài năng khai ra đẹp nhất đóa hoa",

Khởi điểm Diệp Nhiên vẫn chỉ là nhú mảy, nhưng lúc hắn nghe được "Huyết vũ bên trong tài năng khai ra đẹp nhất đóa hoa" thì lại là trong nội tâm cả kinh.

Tin đồn trên đời đẹp nhất Hoa Danh gọi "Tươi đẹp Bạch Cốt", khai mở tại Thần Ma lưỡng giới giao giới Táng Thiên linh, làm cho nghe nói loại này hoa không chấp nhận hơi nước, không chấp nhận dương quang, chỉ tiếp thụ huyết vũ đổ vào, chính là trên đời nhất thế hiếm tuyệt tình hoa.

Pandora ha ha cười nói: "Từ Nhi, trước hết giết nữ nhân này lại chậm rãi giáo dục tiểu tử này a",

Trong tay trường tiên hát lên liền hướng Hạ Ly rút.

"A , ta đầu hàng",

Vẫn muốn đục nước béo cò Hạ Ly bận rộn bay ra khuôn mặt tươi cười giờ tay lên, nhưng Pandora trong tay roi lại không lưu tình chút nào.

Diệp Nhiên lông mày nhéo một cái, tiến lên một bước đẩy ra nàng trường tiên.

Hắn tự nhiên biết Hạ Ly chịu nặng như vậy tổn thương là bởi vì chính mình nguyên nhân.

Thâm Uyên bên trong cự ảnh xuất hiện thì Hạ Ly dùng Niệm Lực hòa khí trường vì chính mình bảo vệ, Pandora thừa cơ tập kích, bằng không lấy thực lực của nàng tuyệt sẽ không e ngại Pandora.

Hạ Ly thè lưỡi cố nén đau xót trốn đến Diệp Nhiên sau lưng.

Pandora ha ha cười nói: "Ồ!!!, tiểu tử, ngươi luôn là thích anh hùng cứu mỹ nhân sao?",

"Pandora, ngươi chúng ta ma có khác, chúng ta từ trước đến nay cũng không phải bằng hữu, lần này ta tới Tây Tắc chỉ là vì báo đáp ân công ân cứu mạng, ta Diệp Nhiên có ân báo ân, có cừ oán báo thù, Thần Sứ cứu ân tình của ta ta đồng dạng phải báo đáp",

Hạ Ly có chút ngoài ý muốn nhìn hắn một cái, vốn tưởng rằng tiểu tử này đầu tiên là đối với chính mình dụng độc, lại cùng Ma tộc cấu kết với nhau làm việc xấu, tính cách nhất định là âm hiểm gian tà, nhưng lúc này xem ra lại là ân oán rõ ràng, bản tính cương liệt.

Pandora cười cười nhìn về phía tóc tím cô gái nói: "Từ Nhi, xem ra chỉ có thể ngươi động thủ",

Tóc tím nữ tử xoay người, nhìn về phía Diệp Nhiên thì ánh mắt vẫn là bình thản như nước.

"Ân công, ngươi cũng là Ma tộc?",

"Ma tộc đệ tam tà mạch, Tử Hoàng Cung Tử Nguyệt",

Mặc dù có hoài nghi, nhưng làm đạt được đáp án Diệp Nhiên vẫn là một hồi kinh ngạc.

"Ân công, ta không rõ. . .",

Nàng rõ ràng là Trùng tộc, lúc trước dưới mặt đất sào huyết tầng thứ nhất Lục Cự Rắn Mối rõ ràng gọi nàng "Tam tỷ", hắn nghe được rõ ràng, tuyệt không có sai, liền Hồng Diệp Học Viện nguyên lão Spain cùng Thái Dương Thần Apollo cũng nói nàng là Trùng tộc.

"Nàng minh bạch",

Cung Tử Nguyệt nhìn về phía Hạ Ly.

Hạ Ly liếc nàng một cái.

Diệp Nhiên kinh ngạc nhìn nhìn nàng, gật gật đầu, thật lâu, kiên quyết nói: "Ân công, vô luận ngươi là Trùng tộc là Ma tộc Diệp Nhiên đều không để ý, thiếu nợ ân tình của ngươi đã còn, chuỗi kiếm này cũng vật quy nguyên chủ, hi vọng chúng ta không có sinh tử đối với hướng một ngày",

Hắn đem trong tay tử sắc danh mũi nhọn ném cho Cung Tử Nguyệt, Cung Tử Nguyệt đưa tay tiếp được.

"Ân công, Thần Sứ Hạ Ly cứu ta một mạng, nàng bởi vì ta mà chịu khổ, ta không thể thấy chết mà không cứu được, Diệp Nhiên không cầu các ngươi buông tha nàng, nhưng muốn giết nàng không thiếu được muốn qua ta này quan",

Một lần cuối cùng dứt khoát, hắn xoay người kéo tay của Hạ Ly bước đi xuất mờ mịt từ khí, đi vào trắng xóa tuyết trong rừng.

Thần kinh của hắn căng thẳng, nắm tay nắm chặt, trong nội tâm nghĩ đến chỉ cần Pandora cùng Cung Tử Nguyệt xuất thủ làm khó, chính mình không thiếu được muốn liều mình đánh một trận.

Nhưng thẳng đến hắn lôi kéo Hạ Ly đi đến tuyết lâm chỗ sâu trong Pandora cùng Cung Tử Nguyệt cũng không có xuất thủ.

"Từ Nhi, như thế nào không giết đi bọn họ?",

Thấy bọn họ càng chạy càng xa, Pandora không có cam lòng.

Cung Tử Nguyệt nói: "Trên người hắc song sinh nguyên rủa còn không có tiêu thất",

...

Đi ra rất xa cũng không thấy Pandora cùng Cung Tử Nguyệt đuổi theo, không chỉ như thế, hai người bọn họ khí tức dần dần còn trở nên yếu ớt, Diệp Nhiên cùng Hạ Ly lúc này mới yên lòng lại.

"Khục khục. . . .",

Buông lỏng trễ hạ xuống Hạ Ly liền cảm thấy bị thương nặng khó chống, trong miệng có phun ra một búng máu, thân thể gần như đứng không vững.

"Ta cũng ngại",

Diệp Nhiên không nói lời gì mang nàng công lên, một bước một cái dấu chân đi về hướng phương xa Tuyết Cảnh Trường Thành đi đến.

Lạnh buốt thấu xương gió rét thổi tới, Hạ Ly không khỏi lạnh run.

Nếu là bình thường nàng quả quyết sẽ không sợ hãi như vậy phong tuyết, nhưng lúc này Bản Nguyên của nàng cùng Khí Kinh gần như tiêu thất hầu như không còn, như vậy gió lạnh quả thật muốn mạng của nàng.

Trong nội tâm nàng thầm suy nghĩ đến, nếu như bị đông lạnh chết ở chỗ này đã xong, trên sử sách nhất định sẽ ghi lại Thần Sứ Hạ Ly là Dương Giác Đại Lục trong lịch sử vị thứ nhất cũng là một vị duy nhất bị đông cứng chết Thần Sứ, chính mình một đời tên tuổi anh hùng liền toàn bộ phá hủy.

Đang suy nghĩ miên man, đột nhiên trông thấy Diệp Nhiên cúi khoan hậu bông vải da bào trở tay khoác trên vai ở trên người mình, nàng ngẩn người, lập tức cười nói: "Tiểu tử, coi như ngươi có lương tâm",

Diệp Nhiên hừ một tiếng, tựa hồ không nguyện ý phản ứng nàng.

Hạ Ly thở dài, lẳng lặng nằm ở trên lưng hắc, nghĩ thầm tiểu tử này thật sự là tính tình cổ quái, rõ ràng là hắc hại chính mình bị thương còn tính tình lớn như vậy, một bộ hồ hững lạnh lẽo bộ dáng.

Hạ Ly lại cùng hắc đến gần vài câu, nhưng kết quả giống như đúc, Diệp Nhiên dường như đang giận nàng, Hạ Ly cũng trong nội tâm không cam lòng, dứt khoát không hề phản ứng đến hắc, chỉ chốc lát sau liền ghé vào trên lưng hắc ngủ rồi.

Diệp Nhiên lại tỉnh ngủ vô cùng, trong cơ thể hắc từ khí nhanh chóng xói mòn, tại đây mảnh Cự Ma bộc phát, Huyết người lùn qua lại trong rừng rậm tình cảnh của hắc trở nên càng ngày càng nguy hiểm. Hiện tại, đi qua từ khí tẩy luyện bản thân lực lượng hơi có tăng cường, nhưng tối đa cũng bất quá chính là Khí Kinh bốn đoạn trình độ, ở chỗ này hắc không thể không cẩn thận.

Không ngoài sở liệu, hắc rất nhanh liền đã tạo ngộ Cự Ma cùng Huyết người lùn, lưng mang Hạ Ly tại trong rừng mà lại chiến mà lại đi, làm đi ra tuyết lâm thì sắc trời đã tối.

Tuyết Cảnh Trường Thành rốt cục sừng sững tại trước mắt, Diệp Nhiên mơ hồ trông thấy đốt bó đuốc cười ngửa dò xét đêm du khách.

"Ban đêm du khách",

Hạ Ly cũng tỉnh, thấy được đêm du khách thì nhin không được hưng phấn mà phát phát tay.

Tiếng vó ngựa rất nhanh truyền đến, tuần tra ban đêm đêm du khách cũng nhìn thấy bọn họ, nhưng lúc này sắc mặt của Diệp Nhiên lại càng thêm ngưng trọng, lẳng yên lui lại hai bước tới gần sau lưng tuyết lâm, mắt liếc thấy nhanh chóng chạy tới đêm du khách, nhìn tư thái của hắc đúng là nghĩ lui nhập tuyết lâm bộ dáng.

Hạ Ly cả kinh: "Tiểu tử, ngươi muốn làm gì",

Diệp Nhiên khẽ nói: "Hạ Ly, ta chỉ hỏi ngươi một câu, ta, Tiểu Mạnh cùng chuyện của Tân Khắc Lai ngươi định xử lý như thế nào?",

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Giáo hoạt Thần Sứ

Chương 93: Giáo hoạt Thần Sứ

Hạ Ly không khỏi nhẹ nhàng thở ra, nguyên lai tiểu tử này lo lắng là chuyện này.

Nàng cười nói: "Biết, ta thay các người giấu diếm là được",

Diệp Nhiên gật gù đầu, nhưng cũng không có tiến lên, nhìn nét mặt của hắn tựa hồ đang do dự.

Tiếng vó ngựa càng ngày càng gần, mỏng manh ánh lửa đã truyền đến, Diệp Nhiên mơ hồ có thể trông thấy thân mặc hắc sắc áo khoác đêm du khách càng ngày càng gần.

"Ăn hết",

Diệp Nhiên không do dự nữa, từ trong túi tiền lấy ra một hạt bạch sắc dược hoàn không nói lời gì nhét vào Hạ Ly trong miệng, mát lạnh ý tứ chảy về phía yết hầu.

Hạ Ly không tình nguyện địa "A..." một tiếng, nuốt vào dược hoàn, rất là u oán địa nhìn nàng một cái, trong nội tâm tức giận bất bình, cúi đầu hung hăng tại trên vai hắn cắn một cái.

Diệp Nhiên nói: "Vậy là độc hoàn, ba ngày sau phát tác, qua Tuyệt Cảnh Trường Thành ta sẽ cho người giải dược",

Hạ Ly hừ một tiếng quay đầu đi.

Đêm du khách rất nhanh đến nơi, phía sau ngũ đồng hồ ả Cự Ma cùng Huyết người lùn lặng yên tản đi, hai đội tổng cộng 16 danh đêm du khách tiến lên dò xét, khi biết được Diệp Nhiên người sau lưng cư nhiên là Thần Sứ Hạ Ly là bị hù lẫn xuống ngựa, người kia đội trưởng cư nhiên đem chính mình tâm ái tọa hạ bảo câu tặng cho Hạ Ly.

Mà đội trưởng tự mình cho Hạ Ly dẫn ngựa, thần thái vô cùng cung kính.

"Hừ, Thần Sứ địa vị có cao như vậy sao? Ta cũng muốn cười ngựa",

Bị gạt ở một bên Diệp Nhiên ề ề mà nói.

"Vị này chính là...",

Đội trưởng nhìn hắn một cái, hiển nhiên không sao cả chú ý người trẻ tuổi này.

Hạ Ly bực lấy dày đặc bông vải da bào ngồi ở trên ngựa, dương dương đắc ý nhìn thoáng qua Diệp Nhiên nói: "Hắn là người hầu của ta, ngựa cũng không cần, để cho hắn đi tới a, Zack đội trưởng, phiền toái người cho hắn Kopp một chút thân phận Thần Sứ cùng địa vị, hắn là ta tâm thu tôi tớ, vô tri vô cùng",

Nàng mượn cơ hội đem Diệp Nhiên đem một trận, tâm tình không khỏi tốt.

"Vâng, Thần Sứ đại nhân",

Tên là Zack đêm du khách tiểu đội trưởng nói: "Tôi tớ huynh đệ, Thần Sứ địa vị tại Dương Giác Đại Lục địa vị là cao thượng, bởi vì bọn họ là vất vả cần cù người làm vườn, là thiêu đốt ngọn nến, là rộng lớn đại địa. . . .",

Diệp Nhiên có chút ít ngạc nhiên địa nghe hắn nói qua buồn nôn thở phào.

Zack là trong a lắm điều một đồng lớn, Diệp Nhiên cũng coi như nghe được một ít môn đạo.

Thân phận Thần Sứ đích xác cùng lúc trước hắn tương tượng không đồng nhất, thân phận của bọn hắn là nhất mạch đơn truyền, tiền một nhiệm Thần Sứ hành tẩu đại lục, vì Thần Tộc cùng Nhân Tộc truyền bá tri thức, bồi dưỡng năng lực của bọn hắn.

Bọn họ không chỉ là có mắt nhìn người trưởng lão, cũng là Thần Tộc đang phát triển không thể thiếu đạo sư.

Lành nghề đi đại lục thời kỳ bọn họ cũng sẽ thu học sinh của mình, vì Thần Sứ truyền thừa chuẩn bị, muốn trở thành Thần Sứ truyền nhân hắn là phẩm đức cao thượng, công chính vô tư, lòng mang cứu thế đại nguyện người, đem so sánh ra thiên phú căn cốt ngược lại là thứ yếu.

Diệp Nhiên vốn cho là Thần Sứ bất quá là vì tất cả đại thần điện tìm kiếm thần tuyển giả mà thôi, trong lòng hắn loại này chức nghiệp cùng ma cô không

kém bao nhiêu, cho tới bây giờ mới biết mình sai thái quá.

Hắn nhìn thoáng qua Hạ Ly nói: "Phẩm đức cao thượng, công chính vô tư, lòng mang cứu thế đại nguyện, hừ, một chút cũng nhìn không ra tới",

Hạ Ly hướng hắn làm cái mặt quỷ không để ý đến hắn nữa.

Zack rất nhanh mang theo bọn họ trở lại Tuyệt Cảnh Trường Thành, thủ thành kỵ trưởng lại một lần nữa nhìn thấy Thần Sứ Hạ Ly rất là ngoài ý muốn.

"Thần Sứ đại nhân", hắn hướng Hạ Ly bái, quay đầu thấy được đi theo ngựa Diệp Nhiên, ngạc nhiên nói: "Bối Ngọc Hữu tiên sinh, ngài nhanh như vậy liền thăm người thân trở về sao? Phu nhân không cùng ngài một chỗ sao?",

"Nàng tưởng niệm trong nhà hoa lan",

Diệp Nhiên qua loa nói.

Zack có chút đầu óc không thông, thiếu niên này không phải là Thần Sứ đại nhân người hầu không? Tại sao lại trở thành Cách Lỗ Tư Bảo Bối Ngọc Hữu sao?

Hạ Ly tại trên lưng ngựa che miệng cười trộm.

Kỵ trưởng gật đầu nói: "Thần Sứ đại nhân, Hoàng Kim Đầu Sĩ Cung đầu túc lúc trước đã tới, nói ngài đang tìm một cái gọi người của Diệp Nhiên, ta đã phái đem du khách đi đến Tây Tắc vì ngài điều tra, nếu có cái khác cần ngài cứ việc phân phó",

Diệp Nhiên không khỏi nhú mày.

Hạ Ly giả hoạt giả nhìn hắn một cái, ngược lại trên mặt giả bộ khuôn mặt u sầu, thờ dãi: "Ài, Diệp Nhiên đó thế nhưng là cái sâu sắc bại hoại, các người bắt đến hắn nhất định phải thay ta hảo hảo giáo huấn hắn, nghe nói hắn ngay tại Tây Tắc, cách Tuyệt Cảnh Trường Thành rất gần đâu",

Diệp Nhiên nhất thời đối với nàng tròn mắt nhìn, người cũng cảnh giác lên, sợ nàng ngọc đá cùng tan đem mình cho cắn ra.

Nhưng Hạ Ly chuyển giọng cười nói: "Chuyện này làm phiền kỵ trưởng, ta cùng người hầu của ta đi phía trước nghỉ ngơi dưỡng thương, nơi này đều là nam nhân, lưu lại có nhiều bất tiện",

"Lúc trước lệnh kiểm soát cũng hủy bỏ a, Diệp Nhiên, Mạnh Kỳ cũng không có cướp đi Thần Điện phạm nhân, đó là một hồi hiểu lầm, hai người này phạm có ít sai lầm, hơi thêm khiển trách là tốt rồi",

"Vâng, Thần Sứ đại nhân",

Kỵ trưởng cùng Zacks cung kính đưa mắt nhìn Diệp Nhiên cùng Hạ Ly rời đi.

Diệp Nhiên dắt ngựa trốn tránh Hạ Ly ánh mắt giả hoạt, thật lâu mới kiên trì nói một tiếng "Cảm ơn",

Rồi mới còn bắt chột nhìn Hạ Ly của hắn nhất thời hừ một tiếng, ôm cánh tay giả dạng làm cao lạnh bộ dáng.

Diệp Nhiên nói: "Vừa rồi cho người ăn không phải là độc dược, xin lỗi",

Hạ Ly cười nói: "Người cho rằng ta không biết? Đó là Tiểu Tuyết bóng",

Nàng lúc nói chuyện dương dương đắc ý, hàm chứa trào phúng.

Diệp Nhiên ho một tiếng nói: "Từ trên mặt đất nhặt, bên trong có không ít bùn đất",

"A . . . A phì . . . Người tên hỗn đản này. . . . Ô ô..."

...

Diệp Nhiên dắt ngựa đứng ở phía trước trong trấn nhỏ khách sạn trước.

Trước đó không lâu hắn và Pandora mới vừa ở nơi này dừng lại qua.

Hắn cẩn thận từng li từng tí địa tiếp được từ trên lưng ngựa nhảy xuống Hạ Ly, vừa tiến vào liền cảm nhận được không ít hâm mộ và ghen ghét mục quang.

Nhà này khách sạn chính là sơn dã tiêu điểm, bên trong rất nhiều đều là phụ cận lão khách, bọn họ đối với Diệp Nhiên ấn tượng cực sâu, bởi vì trước đó không lâu hắn mới mang theo một vị thiên kiều bá mị, làm cho người ta nhìn nước miếng cũng có thể chảy xuống "Phu nhân",

Lúc này mới mấy ngày hắn liền lại dẫn theo một cái, này một vị luận mỹ mạo tuy so ra kém "Tiền nhiệm phu nhân", nhưng thắng tại ánh mắt linh động, lớn lên cũng rất nết lòng mà nhìn xem lần hai.

"Hai gian phòng",

Tại những ánh mắt kia nhìn chăm chú Diệp Nhiên cảm thấy trên mặt nóng rát, đang phục vụ thành viên trên choker dưới ánh mắt cảm hai thanh cái chìa khóa lưng mang Hạ Ly vội vàng lên lầu.

Hai người gian phòng thì ở cách vách, Diệp Nhiên đem Hạ Ly dàn xếp tốt liền rời đi.

"Hạ Ly",

Đi tới cửa thì Diệp Nhiên kêu nàng một tiếng, hỏi: "A Tuyệt nàng. . . Có khỏe không?",

Thanh âm trầm thấp, hần tựa hồ không nguyện ý nhắc tới tên.

Đã từng đẹp nhất hảo, lúc này lại không nguyện ý lại nhớ lại.

Chỉ bất quá chính mình còn thiếu nợ nàng một tiếng thăm hỏi, bất kể thế nào nói Hồng Diệp Học Viện võ khảo thi lúc trước thật sự của nàng là vì chính mình mà đến.

Hạ Ly bực lấy chần, miễn nhìn nhìn bóng lưng của hần, phảng phất có thể cảm nhận được trong lòng của hần đau xót, không có lại trên choker hần, nói: "Nàng rất tốt, hiện tại đã tiến nhập Bạch Ngân Đầu Sĩ Cung, trong nội tâm nàng nhất định còn treo nhớ kỹ ngươi. . . .",

"Ừ, như vậy là tốt rồi",

Diệp Nhiên đột nhiên cắt đứt nàng, nhẹ nhàng vì nàng kéo cửa lên, tiếng bước chân dần dần đi xa.

Hạ Ly không khỏi thở dài một hơi, người trẻ tuổi này tính tình thật đúng là cổ quái a.

...

→Câu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Ừ không ừ, hận khó bình

Chương 94: Ừ không ừ, hận khó bình

"Cung Tử Nguyệt là Ma tộc Tam Hoàng nhất, đệ tam tà mạch vương giả, Tử Hoàng. Từ lúc mười năm trước đã tiến nhập dưới mặt đất sào huyệt thôn phệ tầng thứ tư thủ quan người, nàng hoàn toàn lấy được lực lượng Nhện (Tri Chu) cùng ký ức, bởi vậy thu lại ma khí cái khác sáu người thủ quan người cũng không cách nào phân biệt xuất thân phận của nàng",

Chỉ ở khách sạn nghỉ ngơi một ngày Diệp Nhiên cùng Hạ Ly liền rời đi thị trấn nhỏ.

Tuyệt Cảnh Trường Thành tuần mã thừa thốt, nhìn tại Thần Sứ mặt mũi của Hạ Ly trên có thể mượn tới một thốt đã không tệ.

Diệp Nhiên tự nhiên là vô phúc tiêu thụ, chỉ có thể đi ở đằng trước cho Hạ Ly dẫn ngựa nắm cương, ẩm áp xuân phong thổi tới, hai người đều là tâm tình thật tốt.

"Ngươi nha, tâm cũng không phải xấu, chính là tính tình cổ quái, lạnh như băng một chút cũng không đáng yêu",

Cùng Diệp Nhiên ở chung thời gian không nhiều lắm, nhưng Hạ Ly đối với hần ấn tượng đã sâu sắc đổi mới, nhất là đối với hần tri ân đồ báo (*có ơn tất báo) sự tích đại thêm tán dương.

Diệp Nhiên nói: "Nàng ngủ đông ở ẩn lâu như vậy, chính là vì thượng cổ thần binh?",

Chợt nhớ tới ngày đó tại khốn long lĩnh, sơn lĩnh chỗ sâu mạnh mẽ Đại Ma tộc đột nhiên không đánh mà lui, có lẽ lúc đó kia Ma tộc đã biết hiểu thân phận

Cung Tử Nguyệt a.

Hạ Ly gật đầu nói: "Thượng cổ bảy thần binh là Nhân Tộc cổ võ chiến sĩ chinh chiến mới bắt đầu thì chế tạo binh khí, có kinh thiên địa, quỷ thần khiếp chi năng. Thần Ma cuộc chiến không thể tránh né, nhiều một kiện thần binh là hơn một phần phần thắng, đáng tiếc đâu, hiện tại Ma tộc được ba kiện, hai kiện tung tích không rõ, Thần Điện vẹn vẹn được một chuỗi tuyệt ma thứ",

"Ba kiện?",

Diệp Nhiên trong nội tâm khẽ động.

Hạ Ly quay đầu nhìn về phía hắn cười nói: "Diệp Nhiên, ngươi không tính tại tính kế, tự nhiên không nghĩ được Cung Tử Nguyệt đầu tiên là ngủ đông ở ẩn trên mặt đất dưới sào huyết để cho sáu người thủ quan người nghĩ lầm nàng là Trùng tộc, sau đó không ngừng phóng thích thượng cổ binh khí tại sào huyết ở trong tin tức đưa tới Thần Điện tiên công, tiếp theo cùng Pandora nội ứng ngoại hợp giáp công Thần Tộc cao thủ, bức Athena cùng Apollo xuất thủ, đồng thời cũng đem Trùng tộc bức ra Bạo Lưu Thành",

"Này vẫn chưa xong, kế tiếp mới là đặc sắc nhất, bị ép rời đi Bạo Lưu Thành Trùng tộc không có chỗ để đi, chỉ có thể chạy trốn tới trăm chân thiên trùng địa bàn, Tây Tắc, ở trước đó lại làm cho phân bố tại Tây Tắc bên trong Ma tộc phóng ra tiếng gió, rời đi Bạo Lưu Thành tam đại Trùng tộc cùng Thần Điện cao thủ liên hợp, cùng nhau đối phó trăm chân thiên trùng. Lại sau đó nàng chỉ cần đang cùng Thần Điện cao thủ đang dây dưa tùy ý ngộ sát mấy cái trăm chân thiên trùng liền có thể gây xích mích tam phương chiến hòa",

"Thế nào, có phải hay không chính xác và đáng sợ vài bố tính?", Hạ Ly cười nói: "Liền chúng ta cũng bị mơ mơ màng màng, vừa mới biết được chân tướng, Cung Tử Nguyệt trí tuệ thế nhưng là thâm bất khả trắc đây nè",

Diệp Nhiên thật lâu không nói gì, loại này thận trọng từng bước tính kế, cẩn thận từng li từng tí bố cục hắn thật sự thương thức không đến, tại lòng hắn trong mắt thực lực tuyệt đối, đường đường chính chính chiến đấu mới là nam nhân với tư cách là.

Bất quá với tư cách là một cái dự thính người mà nói cũng hiểu được tâm kế của Cung Tử Nguyệt thật sự là thâm trầm.

"Ta minh bạch các nàng bố cục, nhưng vẫn là không rõ nàng tại sao phải cứu ta",

Hồi tưởng ngày đó, Diệp Nhiên thật sự tìm không được nàng xuất thủ cứu giúp lý do, quý vì Tam Hoàng nhất Tử Hoàng hạ gục trời kỳ tài chưa thấy qua? Muốn nói là vì thương thức thiên tư của mình, nghị lực các loại lý do hắn một vạn cái không tin.

Hạ Ly thanh thúy mà cười nói: "Ngươi a, chính là cái đầu gỗ đầu, nàng đã sớm đem mạng của mình cũng coi như tiến cuối cùng trong cục, nàng biết muốn lấy được thần binh không thiếu được cuối cùng cùng mấy cái cường đại Trùng tộc cùng nhau táng thân giấu ở trong Thâm Uyên kia trăm chân thiên trùng chi miệng, cho nên trước đó ở trên người ngươi hạ xuống song sinh cùng mệnh nguyên rủa, đem hai người các ngươi sinh mệnh buộc chặt cùng một chỗ, như vậy chỉ cần ngươi còn sống nàng liền không cần lo lắng táng thân tại trăm chân thiên trùng trong miệng",

"Đương nhiên, song sinh cùng mệnh nguyên rủa là có cự ly cùng thời gian hạn chế, cho nên Pandora không thể không tìm kiếm nghĩ cách đem ngươi đưa đến Tây Tắc",

Nói đến đây Diệp Nhiên dừng bước lại, bình tĩnh nhìn về phía trước mỏng manh bụi cỏ, cười nói: "Ta hiểu được, nếu như nàng tùy tiện tìm một người gieo xuống cùng mệnh nguyên rủa không thiếu được khiến cho hoài nghi, dễ lộ tiếng gió, chỉ có mượn cứu thời điểm của ta thừa cơ gieo xuống song sinh cùng mệnh nguyên rủa mới là tự nhiên mà vậy, sẽ không khiến cho bất kỳ hoài nghi, bao gồm chính ta ở trong",

"Chính là như vậy, thật không biết nên hỏi ngươi là may mắn hay là bất hạnh đâu", Hạ Ly cười nói.

Diệp Nhiên lại dần dần thu lại nụ cười, thay vào đó là bi ai biểu tình: "Khó trách nàng hội cứu ta, khó trách ta bị hãm tại khốn long lĩnh, quý quái sạn đạo thì nàng hội xuất thủ cứu giúp, ta còn tưởng rằng nàng là chân tâm rất tốt với ta, nguyên lai. . . Chỉ là lợi dụng ta",

"A, trên đời này nguyên ý chân tâm đối với ta thủy chung đều chỉ có Vân Mộng, Phù Nhị Nhị. . . Còn có từng là A Tuyệt...",

Phong Dương lên mái tóc dài của hắn, Hạ Ly trông thấy hắn mặt không biểu tình mặt, trong hai mắt khắc đầy bi ai.

Nàng bỗng nhiên phát giác chính mình trong lúc lơ đãng xúc động hắn ở sâu trong nội tâm đau xót, phát triển tại khu dân thường, nhận hết bạch nhãn thiếu niên là để ý như vậy bị người đối với hắn tốt.

Cung Tử Nguyệt đối với hắn có ân, hắn không tiếc lấy tương mệnh báo.

Chính mình đã cứu nàng, hắn đồng dạng không tiếc cùng Cung Tử Nguyệt đoạn tuyệt với Pandora.

Lại không biết khi biết được chân tướng với hắn mà nói lại là cỡ nào châm chọc.

"Diệp Nhiên...",

"Hạ Ly cô nương, chúng ta như vậy phân biệt a, ta nên đi đến Y Ba Tà Địa",

Diệp Nhiên nói.

Hắn biết Hạ Ly muốn hướng hắn nói xin lỗi, cũng biết cô bé này từ trước đến nay cũng không có đau lòng hắn, nàng không cần phải xin lỗi.

"Y Ba Tà Địa. . . .",

Bất tri bất giác đã đi rồi ba ngày, xa hơn trước cách đó không xa chính là bốn phương đại đạo.

Nguyên lai đã đến phân ra lúc khác, không biết tại sao Hạ Ly lại có chút không muốn bỏ, nàng tuy nhiên nho nhỏ niên kỷ nhưng đã đi theo tiền nhiệm Thần Sứ hành tẩu hơn phân nửa cái đại lục, thường thấy nhân thế ly biệt, trăng tròn trăng khuyết, nhưng chưa từng có một lần như hiện tại như vậy không muốn bỏ qua.

Kia cái đứng ở trong gió nhìn ra xa phương xa thiếu niên rõ ràng đơn giản như vậy, rồi lại phức tạp như một điều bí ẩn đoàn, rõ ràng nàng liếc một cái liền biết này là một người như thế nào, nhưng không biết tại sao nàng cảm giác, cảm thấy trên người hắn còn có nó chuyện xưa của hắn.

"Diệp Nhiên, thế giới lớn như vậy, vì cái gì nhất định phải đi Y Ba Tà Địa?",

Nàng hỏi.

Diệp Nhiên tự giấu mà cười nói: "Bạo Lư Thành cũng rất lớn, nhưng ngoại trừ khu dân thường cùng Bùn Ngói Phổ còn không phải là không có ta cùng Phù Nhị Nhã đất dung thân, thế giới lớn như vậy, chẳng lẽ có địa phương đơn giản liền dung nạp được chúng ta nghèo như vậy quang trũng, đứa nhà quê, Quá Giang Long?",

"Chỉ có Y Ba Tà Địa loại Hỗn Loạn Chi Địa kia mới là ta, Tiểu Mạnh cùng tân huynh loại này ngoại trừ một lời nhiệt huyết bên ngoài hai bàn tay trắng người lang bạt địa phương, ngoại trừ chỗ đó, ta nghĩ không được chúng ta có thể đi địa phương",

Cho đến giờ phút này Hạ Ly mới biết được trong lòng của hắn che dấu lấy như thế nào bi ai, cũng mới minh bạch Hồng Diệp Học Viện một lần cự tuyệt để lại cho hắn rất dày đau xót.

Sai người từ trước đến nay cũng không phải hắn, nhưng mỗi một lần đều là hắn tới nhấm nháp kia đắng chát trái cây, thế sự đối với hắn quá mức bất công.

Hạ Ly lặng yên quay đầu ngựa lại đi đến bên cạnh hắn, cười nói: "Diệp Nhiên, chúng ta cùng đường, ta cũng muốn đi Y Ba Tà Địa, không bằng một chỗ kết cái bạn a" .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Một đường hướng bắc

Chương 95: Một đường hướng bắc

Y Ba Tà Địa ở vào Bạo Lư Thành chi bắc, vừa vặn là Thần Ma hai tộc lãnh địa chỗ giao giới.

Y Ba Tà Địa lấy nam là Ma tộc cùng Ma tộc dưới trướng Liệt Thần Tộc cắm địa, mà Y Ba Tà Địa hướng bắc, từ Lục Ma Rừng Rậm bắt đầu thì là nổi danh Hỗn Loạn Chi Địa, Thần Ma không để cho, Liệt Thần Tộc cùng Liệt Ma Quân Đoàn quanh năm huyết chiến.

Từ Bạo Lư Thành đến Y Ba Tà Địa còn có xa xôi lữ trình, Diệp Nhiên ngồi trong xe ngựa vén rèm lên nhìn nhìn ven đường lóe lên rồi biến mất cây cối hoa cỏ, trong nội tâm trầm vị Trần tạp.

Xe ngựa là Hạ Ly từ Bạo Lư Thành bên trong Tiền Đa Đa đại lý xe mượn tới, đó là Bạo Lư Thành bên trong lớn nhất đại lý xe, dĩ vãng Diệp Nhiên mỗi lần tại từ kính ngoại liếc mắt nhìn mới tinh xa hoa xe ngựa thì còn có thể rước lấy đại lý xe bên trong người bán hàng bạch nhãn, nhưng Hạ Ly lại có thể miễn phí thuê xe ngựa của bọn hắn.

Không thể không nói người có thân phận chính là không đồng nhất.

Thần Sứ Hạ Ly lại khôi phục nó đoạn trang đáng vẻ, một bộ nhà giàu thiên kim rụt rè bộ dáng ngồi ở Diệp Nhiên bên cạnh, trong tay ôm tiểu Ấm lô, vô

hình khí lưu dung nhập trong cơ thể nàng.

"Hạ Ly, ngươi không cần theo giúp ta đi Y Ba Tà Địa. . .",

"Tiểu tử, ít tự mình đa tình, chúng ta Thần Sứ lấy giúp đỡ người nghèo tế yếu vì nhiệm vụ của mình, đi khắp đại lục, tương trợ cần tương trợ người, truyền bá yêu cùng hòa bình",

Hạ Ly chậm rãi mà nói, nói nàng thân là Thần Sứ chức trách.

Diệp Nhiên thở dài, mày dạn mặt dày nói: "Giúp đỡ người nghèo tế yếu, ngươi muốn là muốn giúp ta cũng có thể cho ta tiền a",

"Khục khục. . . Ngươi sao có thể dùng tiền tài loại này dung tục đồ vật tới vũ nhục Thần Sứ đâu này? Chúng ta Thần Sứ hành tẩu đại lục từ xưa nay cũng không mang tiền",

"Vậy các ngươi đều là ăn com chùa, đánh giấy vay nợ sao?",

Diệp Nhiên liếc nàng một cái.

Hạ Ly lắc đầu nói: "Đi qua trăm ngàn năm truyền thừa, chúng ta Thần Sứ dấu chân đã trải rộng đại lục, chỉ cần là Thần Sứ đi qua địa phương nhà hàng, khách sạn đối với chúng ta đều là miễn phí",

Điểm này nàng ngược lại là không có nói sai, Tuyệt Cảnh Trường Thành phụ cận khách sạn, tiệm com cũng không chịu thu tiền của nàng.

"Y Ba Tà Địa cũng bao gồm ở trong sao?",

Nàng vừa nói như vậy Diệp Nhiên ngược lại là có chút mong đợi, nếu mang theo nàng đi Y Ba Tà Địa có thể hưởng thụ đến đãi ngộ như vậy dường như cũng không tệ, bất quá

"Thật đáng tiếc, tại Y Ba Tà Địa Thần Sứ không có loại kia đặc quyền, dừng chân, ăn com gì đó đó không thiếu được muốn ngươi tốn kém",

"Hừ, ngươi ký sinh trùng",

Diệp Nhiên lập tức trở mặt.

Hạ Ly cũng không cam chịu yếu thế: "Ngươi này tên tiểu tử thú vị, chỉ cần ta nghĩ không biết bao nhiêu người nguyện ý xếp hàng mời ta ăn com đâu",

"Hả? Ngươi cho rằng trên đời nam nhân đều là ngu ngốc thêm mù lòa sao?",

"Ngươi. . . Hồn dân, đợi ta Niệm Lực khôi phục xem ta như thế nào giáo huấn ngươi.",

. . .

Hai người một đường đầu võ mồm, không biết tại sao đã lẫn nhau chán ghét lấy lại không hiểu nhiều một ít thân cận cảm giác.

Đại khái tại trong lòng hai người lẫn nhau chân chính tính cách đều cùng mặt ngoài bất đồng a.

Hạ Ly một chút cũng không có Thần Sứ đoan trang cẩn thận, Diệp Nhiên cũng không giống bề ngoài nhìn nhìn như vậy trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Nói ngắn lại, hai người trên người đều là điểm đen rất nhiều.

Xe ngựa tại lại đến bên ngoài trấn tiệm mì công môn dừng lại, đang tại ăn mì khách hàng đều kinh ngạc nhìn nhìn này chiếc từ Bạo Lưu Thành tới xa hoa xe ngựa.

Ngồi loại này bọc lấy hoàng vải bố, thêu lên viền vàng, lấy bốn thất dăng trào tuần mã kéo bằng ngựa lấy xe ngựa chính là có tiền quý tộc a, không có khả năng tới đây khai mở tại ven đường tiệm mì ăn com a.

Nhưng sự thật hết lần này tới lần khác chính là như thế, Diệp Nhiên cùng Hạ Ly xuống xe ngựa liền vào tiệm mì.

Không chỉ như thế, kia cỗ xe ngựa hai con tuần mã cũng ngừng lại.

"Lão bản, một chén Mì Dương Xuân, một chén Thanh Thủy mặt",

Diệp Nhiên thả hai mai tiền đồng tại trên quầy.

Hạ Ly nhất thời bất mãn, nói: "Lão bản, ta muốn một chén mì thịt heo",

Nói qua nháy nháy con mắt nhìn về phía Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên bắt đầu đi, lại lấy ra ba miếng tiền đồng, đi đến bên cạnh bàn nhỏ giọng nói thầm: "Các người Thần Sứ không phải là hần là ngài không sao? Ăn cái gì thịt heo?",

Hạ Ly hi hi cười nói: "Ta là Thần Sứ, cũng không phải nữ tu sĩ, lại là vượn người thể thời điểm, đương nhiên muốn ăn thịt a",

Lúc nói chuyện nhìn về phía công môn.

Diệp Nhiên cũng theo ánh mắt của nàng quay đầu lại đi, đợi thấy được công môn kia cái cười trên tuấn mã nam tử thì lông mày không khỏi nhăn lại.

Tên nam tử kia thân mặc da lấp, bên hông vác lấy tên ngắn, lớn lên cũng không phải tính khó coi, chỉ là sắc mặt lộ ra âm trầm, nhất là hần nhô lên mũi ung, khiến cho hần cả khuôn mặt đều tràn ngập sát khí,

Nam tử nhếch miệng cười cười, hướng Diệp Nhiên cùng Hạ Ly phát phát tay liền thúc ngựa mà qua.

Hạ Ly thấp giọng nói: "Hần cũng là từ Bạo Lư Thành tới, không có tận lực đi theo chúng ta, chỉ là vừa hảo tiện đường a",

"Vừa rồi hần dường như tại đánh với người gọi, là bằng hữu của người sao?",

Diệp Nhiên tiếp nhận phục vụ viên đưa tới Mì Dương Xuân nói: "Chưa tính là bằng hữu, hần gọi André (An Đức Liệt), một cái rất người tà ác",

"Rất tà ác?",

Diệp Nhiên gật đầu không có nhiều lời.

Sài lang André (An Đức Liệt), Mập Mạp An Đa Lỗ kia cái xú danh vang dội cậu, nổi danh là mạo hiểm gia, đồng thời cũng là hèn hạ thương nhân, việc buôn bán của hần không chỉ trải rộng Bạo Lư Thành, liền Bạo Lư Thành xung quanh thành trấn cũng có chỗ liên quan đến. Chỉ bất quá hần sinh ý phần lớn không thể lộ ra ngoài ánh sáng, nói thí dụ như chủng tộc mua bán, Bạo Lư Thành bên trong ả nhân bối bao khách trong có rất nhiều chính là hần từ Cự Ma rừng rậm bắt trở về sau đó tại chợ đêm bán đi.

Trừ đó ra còn có hần còn có khoáng sản, tinh thạch cùng vật nguy hiểm sinh ý, cùng khu dân thường chơi nhiều Vương Thực Nhân Thử, Bá Vương Thố trong đó cũng có giao dịch.

Diệp Nhiên cùng hần tiếp xúc không nhiều lắm, chẳng qua là khi đó An Đa Lỗ đã chết lão ba thời điểm André (An Đức Liệt) đã tới tìm hần.

Đối với cái này Diệp Nhiên không nguyện ý nói thêm.

André (An Đức Liệt) là một cái đạo đức không có người, cũng là một cái cực kỳ nguy hiểm người, hần một mực trốn tránh.

Hạ Ly mì thịt heo cũng đã bùng lên, nàng dùng chiếc đũa đem thịt heo kẹp lại thành, khép lại thành hai nửa, một nửa kẹp đến Diệp Nhiên trong chén.

Diệp Nhiên khẽ giật mình, hiển nhiên không nghĩ tới nàng sẽ đối với chính mình sao hảo.

"Nhanh ăn đi, người cái tuổi này luôn canh sung quả nước sao được, chịu chút thịt, không cần cảm ơn ta",

Hạ Ly nói.

"Cảm ơn. . .", Diệp Nhiên hay là nói tạ, nhưng lập tức liền phiên muộn nói: "Đáng giận, rõ ràng này là ta trả đích tiền, có cái gì tốt tạ?",

Cúi đầu xuống buồn buồn ăn mì.

Ngoài cửa rất nhanh lại có mấy cỗ xe ngựa cùng mấy đám tuấn mã đi ngang qua, bọn họ có rất nhiều kết bè kết đội, có rất nhiều một mình thành hàng.

Lại đến trấn người chưa từng gặp qua nhiều như vậy lũ khách, không khỏi tò mò đều nghị luận.

Hạ Ly cũng cảm thấy kỳ quái.

"Tiêm Long cùng miêu nữ như thế nào cũng tới?", nàng nói.

"Tiêm Long? Miêu nữ?",

Diệp Nhiên ngẩng đầu.

Hạ Ly gật đầu nói: "Khoác lên đen áo choàng bộ hành cái đó là Tiêm Long, lúc trước ta du lịch đại lục thời điểm còn giáo huấn qua hần đâu, kia đỉnh hắc sắc trong xe ngựa chính là miêu nữ, còn xứng sáu con ngựa, hai cái người chấn ngựa, nữ nhân này chính là thích phô trương",

Diệp Nhiên quay đầu lại, quả nhiên thấy kia chiếc uốn lượn mà đi hắc sắc xe ngựa, cách hơi mỏng màn xe mơ hồ có thể thấy trong xe ngựa một cái vô cùng yếu điệu thân ảnh.

Trên đầu của nàng dường như mọc ra hai cái Miêu Nhĩ đỏá.

"Rất nhiều là Bạo Lư Thành tới, nhìn phương hướng của bọn hắn dường như cũng là muốn đi Y Ba Tà Địa đầu",

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Máu tươi tẩm bia đá

Chương 96: Máu tươi tẩm bia đá

Ra lại đến trấn mạo hiểm già quả nhiên nhiều không ít, bọn họ có từ Bạo Lư Thành mà đến, có từ Lâm Sương Thành mà đến, mà bọn họ phần lớn là hướng Y Ba Tà Địa mà đi.

Muôn hình muôn vẻ xe ngựa cùng tuần mã làm cho người ta hoa mắt, càng có một người tọa kỵ khác người.

Đó là một người thân mặc đen áo tơ thanh niên, tướng mạo tuấn lãng, sắc mặt cuồng ngạo, hấn ôm hai tay ngồi ở một cái Cự Ma trên bờ vai.

Đúng vậy, Cự Ma, một cái chừng ba mét cao Cự Ma.

Muốn biết rõ Cự Ma nhất tộc tuy không phải là thập phân cường đại chủng tộc, nhưng chúng từ trước chương mắt nhân loại, đối với Nhân Tộc có mạng thật sâu địch ý cùng khinh miệt, muốn phục tùng một cái Cự Ma so với giết một trăm vẫn còn khó hơn.

Nhưng thần sắc kiêu căng thanh niên chính là làm được.

"Lâm Sương Thành Huyết Báo nhà kiệt xuất Lan Đốn, tin đồn hắn là Lâm Sương Thành trẻ tuổi bên trong có thể xếp tiến Top 10 người, hắn cũng tới",

Dọc theo con đường này kiến thức các lộ cao nhân, nhưng chân chính để cho Diệp Nhiên tò mò lại có thể đếm được trên đầu ngón tay, kiệt xuất Lan Đốn không thể nghi ngờ xem như một cái trong đó.

Lâm Sương Thành cùng Bạo Lư Thành muốn đi không xa, Bạo Lư Thành tại Dương Giác Đại Lục Tây Nam, Lâm Sương Thành tại đại lục đông nam, Bạo Lư Thành lấy thương nghiệp phân hoa lấy xưng, là thương nghiệp thành thị, mà Lâm Sương Thành lại là dùng vũ lực lấy xưng, nội thành Kim Sư, Sài Lang, Huyết Báo tam đại gia tộc cao thủ tại toàn bộ Dương Giác Đại Lục đều dây thượng đẳng.

Đem so sánh ra Bạo Lư Thành liền khó coi nhiều, ngày xưa Bạo Lư Thành đệ nhất cao thủ Tiềm Long tại từng khiêu chiến qua Kim Sư nhà sáu đồ ngựa, nhưng còn không đã bị "Tiểu Sư Từ Cầu" ghim người cho chặn, hai người cư nhiên đấu cái lực lượng ngang nhau.

Muốn biết rõ "Tiểu Sư Từ Cầu" tại Bạo Lư Thành căn bản chính là bất nhập lưu nhân vật, lại cũng có thể cùng Bạo Lư Thành đệ nhất cao thủ Tiềm Long đấu cái người tới ta đi, Tiềm Long cũng lười lại tự rước lấy nhục, còn chưa đi đến Kim Sư nhà cửa liền dẹp đường hồi phủ.

Chuyện này một lần là Lâm Sương Thành bên trong trò cười, Lâm Sương Thành cũng từ trước đến nay đều xem thường Bạo Lư Thành cái gọi là "Cao thủ" cùng "Võ binh",

Ngồi ở Cự Ma trên vai kiệt xuất Lan Đặc vênh mặt, đối với ngẫu nhiên đi ngang qua Bạo Lư Thành xe ngựa căn bản không che dấu chính mình khinh thường.

"Tiểu tử này có thể kiêu ngạo rất đâu, hai năm trước ta đi Huyết Báo nhà muốn mời hắn tiến nhập Đệ Lục Thiên Thần Điện bồi dưỡng, bị hắn cự tuyệt, cũng nói đại lục ở bên trên nhất lưu quý tộc tiến Thần Điện, nhị lưu quý tộc tiến Học Viện, tam lưu quý tộc Gia Lý Tồn, Huyết Báo gia tộc lại thái độ khác thường, bọn họ có huấn luyện của mình sư",

Hạ Ly nói.

Phía trước kiệt xuất Lan Đặc ngồi xuống Cự Ma rất nhanh tăng nhanh tốc độ, ba mét cao Cự Ma đem mặt đất giẫm được ầm ầm rung động, rất nhanh liền giờ lên một hồi bụi đất tiêu thất tại phía trước.

Diệp Nhiên nói: "Nói như vậy Huyết Báo nhà người so với Thần Điện còn lợi hại hơn sao?",

Hạ Ly lắc đầu: "Không hẳn như vậy, Bạch Ngân Đầu Sĩ Cung cùng Vũ Anh Điện tinh anh không hẳn như vậy liền so với Huyết Báo nhà người trẻ tuổi chênh lệch, chỉ bất quá từng người tu hành phương thức bất đồng mà thôi",

"Diệp Nhiên", nàng bỗng nhiên kêu hắn một tiếng.

Diệp Nhiên quay đầu buông xuống màn xe nhìn về phía nàng.

"Người nghĩ tiến nhập Thần Điện sao?",

"Nếu như chín tháng trước ngươi hỏi ta, ta nhất định nói muốn, nhưng hiện tại, ta vô pháp tiến nhập Thần Điện",

Lập tức đem chuyện của Phù Nhị Nhã nói một lần.

Hạ Ly không khỏi tắc tắc kêu kỳ lạ.

"Chỉ có chín tuổi Nhị Đại Thần, thần lực bị phong ấn, ta ngược lại là rất muốn gặp nàng một chút đâu",

Diệp Nhiên nhún vai.

Hắn không rõ Thần Sứ đối với Thần Tộc mà nói ý vị như thế nào.

"Nếu như có thể mà nói về sau có lẽ có thể giúp nàng xây dựng một tòa Thần Điện cũng nói bất định, chỉ là không biết nàng có năng lực gì", Hạ Ly suy nghĩ một chút nói.

"Thần Điện?",

Diệp Nhiên lông mày nhướng lên, như Athena Đệ Lục Thiên Thần Điện, Thor Lôi Thần Điện đồng dạng Thần Điện sao?

Làm tình hắn nghĩ đều chưa từng nghĩ tới.

Hạ Ly cười nói: "Nhị Đại Thần đương nhiên phải có Thần Điện, bất quá còn phải nhìn nàng thần lực như thế nào, ít nhất nàng phải có được có thể vì người thức tỉnh Bốn Nguyên năng lực",

"Thần Sứ đối với thần dẫn đạo có thể là am hiểu nhất, Diệp Nhiên, đừng phải ta thật là của ngươi phúc khí đâu".

Lời của Hạ Ly để cho Diệp Nhiên thoáng cái đối với tương lai tràn ngập chờ mong, hắn vốn cho là đời này không thiếu được muốn "Hủy ỡ" Phù Nhị Nhã trong tay, ai bảo chính mình dúi mũi trở thành nàng thần tuyền giả đâu này? Ai ngờ trong lúc bất chợt phong hồi lộ chuyển. . .

Xe ngựa đi nhanh, ba ngày sau đến một mảnh thưa thớt trong bụi cỏ, bọn họ làm được chậm, sớm đã bị cái khác mạo hiểm giả xa xa ném tại phía sau.

Lúc này đã nhanh vào đêm, thưa thớt thấp bé lùm cây phía trên mấy cái con quạ lẫn quần, "Oa oa" thanh âm truyền đến, khắp bụi cỏ tựa hồ cũng bị bao phủ tại một loại điểm xấu trong không khí.

Càng đi về phía trước chính là một mảnh đầm lầy, đầm lầy không lớn, chỉ là phía trên bay một tầng hắc khí, thoạt nhìn mười phần âm tà.

Hạ Ly cùng người chặn ngựa nói mấy thứ gì đó, xe ngựa liền đường cũ đi vòng vèo trở về, mà Hạ Ly cầm lấy một túi tiền nhỏ tung tăng như chim sẻ địa chạy chậm qua.

"Lại 'Mượn' trước rồi?",

Diệp Nhiên đi vào lùm cây.

Hạ Ly đi theo phía sau cười nói: "Ta cũng không muốn, là hắn chủ động cho ta, coi như là khó hiểu khẩn cấp, Y Ba Tà Địa cũng không mua cái gì món nợ của Thần Sứ",

Diệp Nhiên không có lại trả lời, bước nhanh đi vào bụi cỏ chỗ sâu trong.

Dọc theo con đường này cũng không có có thể liên lạc với Tân Khắc Lai, Mạnh Kỳ cùng Phù Nhị Nhã, tại Y Ba Tà Địa loại địa phương này liền Tiềm Long đều muốn cẩn thận từng li từng tí, nếu ba người bọn họ tùy tiện tiến nhập liền nguy rồi.

"Oa oa",

Sau lưng con quạ lượn vòng, không nhanh không chậm dán tại phía sau hai người, Diệp Nhiên cùng Hạ Ly đều cảm thấy rất không thoải mái.

"Chán ghét con quạ",

Hạ Ly xoay lên ống quần nhắc tới Khí Kinh đi ở đầm lầy, Diệp Nhiên cũng bắt chước làm theo, Tây Tắc đánh một trận Khí Kinh của hắn tăng lên không

ít, vận khí cũng thuần thực rất nhiều, chỉ là này trong ao đầm tràn đầy người cùng động vật hủ thi, tanh tươi xông vào mũi.

Diệp Nhiên cùng Hạ Ly cũng nhin không được che lại cái mũi, ánh trắng đem hai người bóng dáng kéo được thật dài.

"Diệp Nhiên, nhìn, máu tươi tẩm bia đá",

Hạ Ly mục quang vô cùng tốt, xa xa đã nhìn thấy cắm ở đầm lầy phần cuối kia khối cỏ xưa tẩm bia đá.

Diệp Nhiên hóa hầu vượn xa không hơn năng, tại đây trong bóng tối chỉ có thể nhìn đến xa xa nhất điểm hồng quang, lại đi hơn nửa giờ mới nhìn rõ kia khối tẩm bia đá.

Một khối chừng một người cao hồng sắc tẩm bia đá cắm ở đầm lầy phần cuối, theo lý thuyết loại này trọng lượng tẩm bia đá sớm nên hãm vào trong ao đầm mới đứng, nhưng này khối tẩm bia đá hết lần này tới lần khác đứng vững vàng.

Trên tẩm bia đá mơ hồ một tầng tro, nhưng vẫn xưa cũ là hồng mang lượn lờ, trong tẩm bia đá có khắc phác hoạ như cỏ thượng cổ văn tự, dường như tại bút lông ngỗng dưới ưu nhã lưu chảy mực nước.

Toàn bộ đầm lầy đều là đen đỏ giao thoa, hủ thi khắp nơi, tanh tươi xông vào mũi, nhưng nơi này lại hoàn toàn bất động.

Máu tươi tẩm bia đá phương viên 10m vị trí không có một cổ hủ thi, không có một tia mùi thúi, cũng không có chút nào huyết khí, liền phụ cận đầm lầy địa đều hiển lộ thanh tịnh.

Diệp Nhiên bình tĩnh nhìn nhìn trên tẩm bia đá hắc sắc văn tự, hấn cũng không nhận ra những cái này văn tự, nhưng trong đầu lại cảm thấy có chút hoảng hốt, rất nhanh trước mắt liền xuất hiện tượng tượng, trong mắt hấn những cái kia hắc sắc văn tự dường như nhất câu về một cái đều tại kéo dài mở rộng, rất nhanh liền trải rộng cả khối tẩm bia đá.

Hấn nhắm mắt lại xoa xoa cái trán, lại mở mắt ra hàng tươi huyết tẩm bia đá mới khôi phục nguyên trạng, nhưng rõ ràng đang lúc lại phát hiện mình cùng Hạ Ly bóng dáng phần cuối lại xuất hiện từng cái một điểm đen.

Diệp Nhiên vẻ sợ hãi cả kinh quay đầu lại.

→Câu phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và tích vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Thanh Oa, Ngưu Đầu, Mã Diện

Chương 97: Thanh Oa, Ngưu Đầu, Mã Diện

"Oa",

Hai cái con quạ quanh quẩn trên không trung, ánh mắt của bọn nó không còn là lúc trước hắc sắc, mà là huyết đồng dạng hồng sắc. (

Mấy cái thấp bé thân ảnh từ trong ao đầm leo ra, tràn đầy nước bùn thân thể leo đến ăn mòn bên cạnh há miệng gặm nuốt ăn mòn, trong miệng phát ra làm cho người sồn tóc gáy thanh âm, rồi bờ tóc rủ xuống trên mặt đất.

Diệp Nhiên cùng Hạ Ly quay đầu lại thì trông thấy chính là này bức cảnh tượng, dù là Diệp Nhiên to gan lớn mật tại đây tối như mực ban đêm nhìn thấy này bức cảnh tượng cũng bị hủ không nhẹ.

Hạ Ly lại càng là bị hủ sắc mặt trắng bệch.

Luận lực lượng năng mạnh hơn Diệp Nhiên không biết ít nhiều, nhưng lá gan nhưng không thấy được lớn hơn hấn, nhất là đối với loại này khủng bố đồ vật năng lại càng là sợ không được.

Lập tức bắt lấy tay của Diệp Nhiên lui về phía sau một bước, chân đạp tại trong ao đầm phát ra rất nhỏ tiếng vang.

"Cô. . .",

Đang tại gặm nuốt ăn mòn thấp bé thân ảnh nghe được thanh âm trong cổ họng phát ra một cái cổ quái thanh âm quay đầu lại, lần này đầu vốn là bị hù không nhẹ Hạ Ly lại càng là cả kinh hồn phi phách tán.

Dưới ánh trăng gương mặt đỏ căn bản cũng không phải mặt người, mà là một trương che kín nếp uốn Thanh Oa mặt, quai hàm thì cổ thì co lại, hồng sắc mạch máu như ẩn như hiện, trong miệng máu tươi lâm li.

Chúng tứ chi ngắn nhỏ, hình thể quái dị, phối hợp này trương khủng bố Thanh Oa mặt tại đây trong bóng đêm quả thật so với Quỷ hồn còn đáng sợ hơn.

Diệp Nhiên cũng không khỏi lui về phía sau một bước, hẳn chưa từng gặp qua loại quái vật này, cũng không biết lai lịch của nó cũng không biết chúng bản tính, phản ứng đầu tiên chính là chạy trốn.

Nhưng hẳn còn chưa kịp khởi hành hai cái con quạ liền oa oa kêu loạn bay đến Diệp Nhiên trên đỉnh đầu, cánh đập lầy.

Thanh Oa mặt quái vật ngẩng đầu nhìn thoáng qua mắt đỏ con quạ vừa liếc nhìn Diệp Nhiên hai người, hai lời chưa nói ngắn nhỏ tứ chi tại trong ao đầm gầy đầy một chút liền đánh tới, động tác của bọn nó, đáng đáp đều cùng đồng ruộng đang lúc Thanh Oa giống như đúc.

Thế nhưng loại hung ác thần thái lại hoàn toàn bất đồng, trong mắt của bọn nó phảng phất mang theo vô tận oán hận.

Làm cự ly Diệp Nhiên cùng Hạ Ly còn có nửa mét thời điểm hai cái con ếch mặt quái vật "Phốc" một tiếng phun ra từ hồng sắc đầu lưỡi.

Tanh tươi cùng mùi máu tươi xông vào mũi, Hạ Ly lúc này liền trong dạ dày sôi trào, may mà Diệp Nhiên phản ứng nhanh chóng, giơ tay một đao một kiếm cắt đứt con ếch mặt quái vật đầu lưỡi, tiếp theo một quyền một cái đem khác hai cái con ếch mặt quái vật đánh bay ra ngoài.

Bản thân hẳn cũng bị một con quái vật thè lưỡi ra liếm đến, ngực một mảnh máu đen.

"Phốc phốc",

Bốn cái quái vật gần như đồng thời rơi xuống đất, hai cái bị Diệp Nhiên cắt đầu lưỡi, hai cái hoàn hảo không tổn hao gì, nhìn về phía Diệp Nhiên thì không có bất cứ gì e ngại, trương phản, ánh mắt của bọn nó so với lúc trước càng thêm khát máu.

"Các ngươi đến tột cùng là . . .",

"Vèo",

Hắn muốn hỏi, nhưng con ếch mặt quái vật căn bản cũng không cho hắn cơ hội, ngắn nhỏ tứ chi bắn ra liền đem đầu đánh tới, trên người chúng thù không một tia Bồn Nguyên cùng Khí Kinh, nhưng có làm cho người ta không thể bỏ qua khát máu cuồng tính, đối với Diệp Nhiên mà nói loại này khát máu bản tính so với tinh diệu chiến đấu kỹ xảo càng làm cho hắn kiên trì.

Hắn hừ lạnh một tiếng bước nhanh nghênh tiếp dẫn đầu đánh tới con quái vật kia, áp đặt khai mở nó xoắn tới đầu lưỡi, lập tức thả người nhảy lên mãnh liệt đè lại đầu của nó đem nó "Phù phù" một tiếng đè xuống, toàn bộ thân thể đều ẩn lại trong ao đầm, tay trái đoàn kiếm kiếm kiếm mang lóe lên liền đâm vào phía sau lưng của nó.

"Phốc" tiếng vang không ngừng, Diệp Nhiên liên tiếp Cừu Kiếm, mỗi một kiếm đều cả gốc chui vào con ếch mặt quái vật thân thể, tay phải đoàn đao cũng liên tiếp không ngừng đâm vào đầu của nó, rất nhanh trong ao đầm liền toát ra huyết bong bóng, bị đặt tại trong ao đầm con ếch mặt quái vật chỉ còn lại xuất khí, không có tiến tức giận.

Còn dư lại ba con con ếch mặt quái vật vốn muốn đánh giết thiếu niên ở trước mắt, nhưng dẫn đầu đi qua kia đồng bạn vẫn chưa tới một phút đồng hồ đã bị hung hăng địa chọc chết rồi, lúc trước còn một bộ cả người lẫn vật vô hại lãnh đạm bộ dáng thiếu niên trong chớp mắt trên người liền dâng lên một cỗ làm lòng người kinh sợ khiếp sợ huyết khí, ba con quái vật hít vào một hơi khí lạnh, kim lòng không được hướng lui về phía sau đi, thân thể rất nhanh chưa đi đến trong ao đầm.

Đỉnh đầu hai cái con quạ nhất thời bất mãn lên, vỗ vẫy cánh gọi càng vui mừng.

"Hạ Ly, chúng ta đi",

Diệp Nhiên không để ý đến này hai cái nhỏ yếu sinh vật, bước đi hướng Hạ Ly, nhưng hẳn vừa đi ra hai bước đầm lầy dưới liền truyền đến một tiếng gầm nhẹ.

Một cái mạnh mẽ hữu lực đại thủ bỗng nhiên từ trong ao đầm duỗi ra, một phát bắt được Diệp Nhiên chân khóa thân, Diệp Nhiên vội vàng không kịp chuẩn bị một cái lao đảo quỹ gối quỹ xuống đất, nửa người đều hãm vào trong ao đầm.

"Hô",

Không đợi hắn đề khí lên kia cái bàn tay liền mãnh liệt mà dùng lực đưa hắn ngã bay ra ngoài, mà Phương Nghênh tiếp hẳn chính là một chuỗi vô cùng lợi hại đại phù.

"Diệp Nhiên. . . .",

Hạ Ly cả kinh, nhìn không được lên tiếng kinh hô, không kịp thương thế trên người cường ép vận khí Niệm Lực, lực lượng vô hình như Phong Tảo động đánh về phía Diệp Nhiên, mới từ trong ao đầm leo ra cự Đại Quái Vật bị cổ này Niệm Lực quét qua cũng không khỏi khẽ giật mình.

Nhưng rất nhanh liền phát giác cổ lực lượng này đối với chính mình căn bản không tạo thành uy hiếp, gầm nhẹ một tiếng nhắc tới mới vừa ở trong ao đầm bắt người nhái lặn ngẩng đầu lên nhét vào trong miệng.

"Xi xào. . .",

Người nhái lặn kêu thảm bị nó dùng miệng xé thành hai đoạn, máu tươi tách ra khuôn mặt của nó, trên người nước bùn nhao nhao rơi xuống, một cái hung ác Ngưu Đầu dần dần thành hình.

tay cầm cự chùy, thân cao lại 2m quái vật lại là một cái nửa người nửa ngưu quái vật, cánh tay cùng chân vô cùng trắng kiện.

"Bán Thú Nhân. . .",

Hạ Ly sắc mặt càng thêm trắng xám, nếu là bình thường năng tự nhiên đối với loại người này cùng thú nhân giao phối xuống kết quả không hề sợ hãi, nhưng lúc này năng có thương tích bên người, kiêng kỵ nhất là không có lý trí, chỉ có cậy mạnh gia hỏa, chúng quái lực quả thực là năng yếu ớt Niệm Lực khắc tính.

Chỉ là nơi này đến cùng là như thế nào chỗ? Đầu tiên là chưa từng gặp qua con ếch mặt quái vật, là hiếm thấy Bán Thú Nhân. . . .

"Bành",

Phía sau Diệp Nhiên cũng bị một cây búa to bổ xuống, trùng điệp ngã tại trong ao đầm, nếu không phải Hạ Ly cho hắn té ra lấp kín tường khí chỉ sợ hắn đương trường liền sẽ bị đánh thành hai đoạn.

Dù là như thế hắn cũng khó có thể thừa nhận cổ này cự lực, trong miệng thốt ra một tiếng lớn huyết.

Máu tươi đem đầm lầy nhuộm thành màu đỏ nhạt, Diệp Nhiên lau đi khóe miệng đứng dậy nhìn thoáng qua kia cái nửa người nửa ngưu quái vật.

Cùng cầm trong tay chiến chùy Ngưu Đầu Bán Thú Nhân đồng dạng, thân cao 2m mặt ngưu quái vật cũng là một cái Bán Thú Nhân, trên người cơ bắp sừng rỗng kết, đứng ở nơi đó dường như một tòa cột điện bằng sắt.

Nó dưới chân máu tươi lâm li, một cái chưa kịp chạy trốn người nhái lặn bị nó một cước giẫm trở thành thịt nát, bốn cái con ếch mặt quái vật chỉ có một cái chạy thoát rồi, không biết tung tích.

Mà Diệp Nhiên thời điểm này mới phát hiện này trong ao đầm hủ thi rất nhiều không phải là người, cũng không phải động vật, mà là người cùng động vật tụ họp Hợp Thể, có thậm chí thô ráp như bị người dùng máy may khe hở cùng một chỗ.

Thi khối khắp nơi, máu tươi nhuộm đỏ đầm lầy, hai cái Bán Thú Nhân tay cầm không lồ binh khí dường như hai cái cột điện bằng sắt.

Diệp Nhiên nắm chặt trong tay óng ánh xanh ngọc binh khí ngắn kéo ra một đạo tàn ảnh vượt qua Ngưu Đầu ngăn cản đến Hạ Ly trước người, trên người một cổ kinh người huyết khí tuôn ra, hắn âm thanh lạnh lùng nói: "Quái vật, tốc chiến tốc thắng a, ta cho các ngươi thống khoái",

Đối với cái này loại khát máu sinh vật hắn cũng không lưu tình

"Rống",

Ngưu Đầu Bán Thú Nhân kéo lấy cự chùy liền vọt tới, mỗi một cước giẫm ra trong ao đầm đều nhiều hơn xuất một cái dấu chân thật sâu.

→Cầu phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và tích vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Huyết Sắt

Chương 98: Huyết Sát

Y Ba Tà Địa là một kích thích và thú vị địa phương.

Ít nhất đối với Mạnh Kỳ cùng Tân Khắc Lai là như vậy, tuy vừa tới không có vài ngày cùng với nơi này tình linh duyên dáng, thợ săn địa đạo tà ác thợ săn cùng thụ nhân phát sinh qua xung đột, nhưng là cùng đến từ Lục Ma Rừng Rậm Ngưu Đầu Nhân từ trường kết thâm hậu tình hữu nghị.

Đó là tại một cái tiểu trong tửu quán, ngay thẳng chất phác Ngưu Đầu Nhân từ trường bị một cái người lùn treu chọc, Tân Khắc Lai gặp chuyện bất bình giúp hắn một tay dạy dỗ kia người lùn, đối với Tân Khắc Lai mà nói đây bất quá là tiện tay mà thôi, nhưng chất phác thành thật Ngưu Đầu Nhân từ trường Ban Nạp Nhĩ lại đối với hắn rất có hảo cảm.

Đều là hào sảng giống đực động vật, Mạnh Kỳ lại giỏi về kết giao bằng hữu, giao bôi đối chén nhỏ ba người rất nhanh liền biến thành bằng hữu.

Ban Nạp Nhĩ từ trường tuy đầu óc không quá linh quang, nhưng dù gì cũng là tộc trưởng, tại Y Ba Tà Địa vẫn còn có chút địa vị, Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ cũng bởi vậy tại Y Ba Tà Địa dùng chân.

Hai người đem Phù Nhị Nhã an bài tại tửu quán phụ cận khách sạn trong, Mạnh Kỳ cùng Tân Khắc Lai thay phiên cùng nàng, ba người cùng nhau chờ đợi Diệp Nhiên đến.

Ba người trái đợi không đến, phải đợi không đến, lại chờ đến một cái tin xấu, tân giống Cẩm khu có mấy cái thất bại quái vật trốn ra cấm địa hướng Y Ba Tà Địa tới.

Đối với Y Ba Tà Địa mà nói đây chính là một đại sự, tuy ở nơi này cũng không phải hạng người lương thiện gì, liền Ma tộc cũng nhìn mãi quen mắt, nhưng tuyệt không người nào nguyện ý cùng tân giống Cẩm khu đám kia tên điên giao tiếp.

Về phần đám kia tên điên chế tạo ra tân giống càng làm cho bọn họ đánh trong đáy lòng chán ghét, chỉ cần có tân giống hướng Y Ba Tà Địa, bọn họ phản ứng đầu tiên chính là tiêu diệt tiêu diệt lại tiêu diệt.

"Mạnh huynh đệ, ngươi như thế nào cũng tới? Không muốn chiếu cố tiểu Phù Nhị Nhã sao?",

Lúc chạng vạng tối Ban Nạp Nhĩ lãnh địa mấy cái Ngưu Đầu Nhân liền chuẩn bị tốt vũ khí, bên cạnh Tinh Linh tộc cũng chuẩn bị tốt cung.

Tất cả mọi người đã làm xong ý định, chỉ cần phát hiện đám kia buồn nôn tân giống lập tức liền đem chúng bắn chết ở chỗ cũ.

Mạnh Kỳ ăn mặc một thân bạch y, rất là có phong độ bộ dáng, không được hoàn mỹ chính là tay phải của hắn là giả tay, Ban Nạp Nhĩ bỏ ra năm miếng kim tệ tìm Y Ba Tà Địa tốt nhất ai nhân thợ rèn giúp hắn làm.

"Tân ca tại cùng nàng, ta cùng các ngươi cùng đi, ở lại nhà đều khó chịu xuất cái kén tới",

Hắn nói.

Ban Nạp Nhĩ ha ha cười nói: "Hảo, vậy ngươi cùng sau lưng chúng ta, Lạp Bố Lạp Đa, ngươi bảo vệ tốt Mạnh huynh đệ "

Lạp Bố Lạp Đa là một cái thấp bé nhưng cường tráng Ngưu Đầu Nhân, tự ý Sừ Song búa, bổ người như chém dưa thái rau, sâu Ban Nạp Nhĩ coi trọng.

Ngưu Đầu Nhân đều là hết hy vọng mất, đã đáp ứng bảo hộ Mạnh Kỳ liền một tác cũng không rời.

Một đoàn người trùng trùng điệp điệp địa hướng tà địa phía đông mà đi, Ngưu Đầu Nhân, tinh linh, còn có bản địa tiếng tăm lừng lẫy thợ săn địa đạo thợ săn đều tới, vụn vặt lẻ tẻ chừng mấy trăm người.

Mạnh Kỳ nhìn thoáng qua nói: "Lạp Bố Lạp Đa, tân giống rất lợi hại phải không? Muốn nhiều người như vậy tới?",

Lạp Bố Lạp Đa ngu ngơ mà nói: "Mạnh huynh đệ, bọn họ rất lợi hại, chỉ có tù trưởng có thể đánh thắng bọn họ",

Mạnh Kỳ gật gù đầu âm thầm lưu luyến, Ngưu Đầu Nhân từ trường chính là lợi hại hắn là biết, tại Y Ba Tà Địa không dám nói dây thượng đẳng, nhưng tuyệt không người dám đại ý hắn quái lực.

"Đúng rồi, ta kia cái huynh đệ có tin tức sao?",

Ban Nạp Nhĩ quay đầu nói: "Ta đã phái người đi nghe ngóng, không cần bao lâu sẽ có tin tức, huynh đệ của ngươi ta cũng rất muốn nhận thức một chút",

Nó thân cao ba mét, so với bình thường Cự Ma cũng không thua kém bao nhiêu, lúc nói chuyện ồm ồm, cực lớn âm thanh lại dễ nghe, cao quý các tinh linh nhao nhao mặt lộ vẻ không vui.

Thiên rất nhanh liền tối, mây đen dường như hắc sắc màn sân khấu đồng dạng phủ ở thiên không, thỉnh thoảng có thể thấy thấp bé cây cối.

Lúc này vốn là đêm khuya, tối như mực một mảnh, cộng thêm xung quanh bóng cây lắc lư tăng thêm một loại bí hiểm cảm giác, các tộc thanh âm đều trở nên rất nhỏ, dần dần liền lặng ngắt như tờ, chỉ còn lại lộn xộn tiếng bước chân vang lên tại bên tai.

"Rống ——",

Xa xa địa đã nhìn thấy kia khối cấm ở phía đông đầm lầy phần cuối máu tươi tẩm bìa đá, to lớn gào to từ trong ao đầm truyền đến, các tộc tất cả giật mình.

Những cái kia chết tiệt Bán Thú Nhân cùng thất bại phẩm đã tiến nhập đầm lầy sao?

Hai bên có thấp bé bụi cỏ che, thấy không rõ bên trong tình hình.

"VẬY NHIỀU, NGƯỜI ĐI NHÌN XEM", NGURU ĐÀU NHÂN TỰ TRƯỞNG PHÂN PHÓ NÓI.

Cầm đầu tinh linh quý tộc cũng nói: "NGÀI PHI LỢI Á, NGƯỜI ĐI NHÌN XEM",

"VẮNG",

Một cái thân thủ thoãn thoát tinh linh giương cung cài tên, mấy cái tung nhảy liền biến mất ở phía trước, nhưng chỉ qua không được một phút đồng hồ bọn họ liền đều ra, bên trong tử thi khắp nơi, phần còn lại của chân tay đã bị cụt khắp nơi cảnh tượng nhưng làm tiểu Nguru Đầu Nhân cùng tinh linh sợ hãi.

"MẶC KÊ, CHÚNG TA MỘT CHỖ TIẾN VÀO",

Thấy bọn họ thật sự không nên thân, Nguru Đầu Nhân tự trưởng xiết chặt trong tay chùy bước nhanh đi thẳng về phía trước, những người khác cũng không cam chịu yếu thế, nhao nhao bước nhanh về phía trước.

Nhưng bọn họ còn chưa đi đến máu tươi tẩm bìa đá vị trí liền ngừng lại, cầm đầu mấy người không khỏi là lộ ra vẻ kinh ngạc.

Phía trước, một người thân mặc vải tơ áo nữ tử suy yếu địa tựa ở trên tấm bìa đá, hai đạo thật dài ảnh Tử Mạn kéo dài tại chân hắc biên.

Đó là một thiếu niên cùng một cái Nguru Đầu Bán Thú Nhân bóng dáng, tại bọn họ phía sau còn có một cái mặt ngựa Bán Thú Nhân ngược lại trong vũng máu, thi thể của nó vô cùng thê thảm, rậm rạp chằng chịt lỗ máu làm cho người ta nhìn da đầu run lên.

Mà thiếu niên cùng Nguru Đầu Nhân huyết chiến cũng là tàn khốc vô cùng, đánh cận chiến từng chiêu vô tình, thiếu niên trong tay đao kiếm giao thoa, mỗi một lần xuất thủ Nguru Đầu trên người Bán Thú Nhân đều không thiếu được nhiều hơn một cái huyết lỗ thủng, mà gần như vậy cự ly Nguru Đầu Bán Thú Nhân trong tay không hề chiến chùy không hề có ưu thế, dứt khoát ném vũ khí cùng hắc tay không solo.

Hắn chỉ là ngăn ngừa địa hóa giải thương thế của mình, tại thiếu niên tinh xảo vũ kỹ dưới Nguru Đầu Bán Thú Nhân rất nhanh liền phát ra cuối cùng một tiếng gào thét ngược lại trong vũng máu.

Thiếu niên hừ lạnh một tiếng đi lên trước tại trên đầu nó bỏ một đao, kia lãnh huyết thủ đoạn thấy được chư tinh linh cùng Nguru Đầu Nhân đều là trong nội tâm cả kinh.

Thiếu niên lắc lắc đao trong tay kiếm xoay người, cầm đầu Nguru Đầu Nhân tự trưởng cư nhiên kim lòng không được địa rút lui một bước.

Dưới bóng đêm kia cái khuôn mặt lạnh lùng thiếu niên toàn thân đỏ thắm giao thoa, máu tươi từ cái trán cùng ngực chảy ra, dường như từ trong đồng người chết đi ra Sát Thần đồng dạng, ngay cả là quanh năm du tẩu cùng núi rừng dã thú rừng nhện lúc trước Nguru Đầu Nhân tự trưởng cũng không khỏi cảm thấy trong nội tâm lạnh lẽo.

Diệp Nhiên cũng nhìn thấy bọn họ, bước đi đến Hạ Ly trước người, thần kinh lại kéo căng lên.

"Oa oa",

Hai cái con quạ không cam lòng theo sát hắn, tại đỉnh đầu hắn lượn vòng, cánh không ngừng đập.

"Hừ, om sòm!",

Diệp Nhiên ánh mắt lạnh lẽo thò ra tay bắt lấy hai cái nhao nhao người con quạ, hai cái mắt đỏ con quạ kêu sợ hãi lấy không khỏi phịch cánh kịch liệt gãy dựa.

Nguru Đầu Nhân tự trưởng cùng tinh linh bỗng nhiên biến sắc.

"KHÔNG MUỐN GIẾT CHÚNG, CHÚNG LÀ. . .",

"BÀNH",

"BÀNH",

Hai tiếng nổ vang từ Diệp Nhiên trong lòng bàn tay truyền đến, giết đỏ cả mắt rồi Diệp Nhiên thoáng cái đem hai cái mắt đỏ con quạ bóp vỡ, lông vũ cùng thịt nát mắt rơi trên mặt đất, chỉ có bốn khoả hồng sắc ánh mắt lưu ở tay hắn tâm.

Con quạ chết rồi, thế nhưng bốn con mắt lại rõ ràng còn tại Diệp Nhiên hai cánh tay trong lòng bàn tay chuyển động, mà ánh mắt phía sau liên tiếp lấy một cây như có như không chỉ đỏ.

→Cầu nguyệt phiêu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Tà quỷ

Chương 99: Tà quỷ

"Đạp",

Trầm thấp tiếng bước chân từ phía sau truyền đến, Diệp Nhiên thấy được trước Phương Ảnh ảnh ảo là người điều lộ ra cảnh giới thần sắc.

Một cỗ cực kỳ âm tà khí tức từ phía sau truyền đến, ở đây mỗi người đều cảm thấy trên người lạnh lẽo.

Diệp Nhiên xoay người trông thấy một người thân hình cao to nam tử chậm rãi đi tới, hần ăn mặc bạch sắc lớn lên y, sắc mặt hiển lộ trắng xám, cả người đều tốt như bao phủ một loại Huyết Tinh Khí.

Cỗ này Huyết Tinh Khí nồng đậm mà thâm thiết.

Tinh Linh tộc cung tiến trước tiên toàn bộ nhắm ngay hần, Ngưu Đầu Nhân cùng rải rác mà đến chủng tộc khác cũng cảnh giác mà nhìn người nam tử này.

Mặc dù tại Y Ba Tà Địa loại Ngư Long này hỗn tạp địa phương cũng không có ai hoan nghênh đến từ tân giống Cẩm khu quái vật, tên điên.

"Diệp ca",

Mạnh Kì vội vàng từ trong đám người chạy đến, Lạp Bố Lạp Đa cũng không thể tới kịp ngăn cản.

Hần vừa phân biệt xuất Diệp Nhiên, lúc này sao dám để cho hần một mình đối mặt đến từ phía đông nhân vật nguy hiểm?

Diệp Nhiên lại hướng về sau phát phát tay ý bảo hần không được qua đây.

Bạch áo khoác ngoài nam tử hai tay cầm ở túi áo trong, một cái mắt đỏ con quạ an tĩnh địa đứng ở trên bả vai hần, hần đi đến cự ly Diệp Nhiên còn có một mũi tên chỉ địa thì dừng bước lại.

Nhìn nhìn Diệp Nhiên trên mặt lộ ra coi như hữu hảo tiểu ý.

"Đem những cái kia giao cho ta được không nào?",

Hần từ một cái trong túi vơ tay.

Diệp Nhiên nhìn nhìn hần, lại nhìn một chút trong tay bốn con mắt, bốn con mắt dường như toàn bộ bị như có như không hồng sắc dây nhỏ bao quanh.

Diệp Nhiên nói: "Đây là người dùng để giám thị công cụ?",

Nam tử gật gật đầu.

Diệp Nhiên vung tay đem bốn khóa ánh mắt ném cho hần, hần tự tay tiếp được ước lượng tiến trong túi quần nói tạ, sau đó quay người lấy ra một lọ bạch sắc thuốc bột vẩy vào Ngưu Đầu cùng mặt ngựa trên người Bán Thú Nhân, "Híz-khà zz Hí-zzz" thanh âm lập tức vang lên, khói trắng bốc lên, có kích thích tính mùi truyền vào trong mũi.

"Phốc",

Tay hần chỉ mảnh liệt xen vào trong ao đầm, âm tà và cường đại Khí Kinh về phía trước truyền lay động mà đi, rất nhanh một hồi quái dị tiếng vang truyền

đến, phía trước 10m vị trí đầu tiên là một đạo máu tươi phun ra, tiếp theo một cánh tay bay lên. . . . Cuối cùng là một cái đầu lâu, đầu lâu trên gương mặt là một Trương Thanh con ếch mặt.

Hắn tiến lên phía trước đem đồng dạng thuốc bột vẩy vào Thanh Oa mặt quái vật phần còn lại của chân tay đã bị cụt.

Diệp Nhiên đám người không khỏi nhủ may, người nam tử này thủ đoạn quả thực đáng sợ.

Khói trắng sau khi biến mất tên nam tử kia cũng đã biến mất.

Ngưu Đầu Nhân cùng các tinh linh lúc này mới vây quanh hướng Diệp Nhiên hồi lung tung này kia, khi biết được thân phận Hạ Ly lại càng là kinh ngạc miệng đều không khép lại được...

Đi qua một phen hỏi Diệp Nhiên mới biết mình cùng Hạ Ly không cần thận lạc đường, bọn họ từ mặt phía nam, lại mà vây quanh phía đông máu tươi tẩm bia đá.

"Thần Sứ đại nhân, chúng ta cư nhiên lạc đường, lạc đường a. . . .", hắn rất có thâm ý địa đối với Hạ Ly nói.

Biết hắn đang giễu cợt chính mình, Hạ Ly hừ một tiếng quay đầu không để ý tới hắn.

Mà tân giống Cẩm khu sự tình cũng làm cho Diệp Nhiên cùng Hạ Ly tỉnh ngủ, hai cái Bán Thú Nhân cùng bốn cái Thanh Oa mặt quái vật, còn có kia cái thân phận không rõ, nhưng thực lực khủng bố trung niên nam tử, tân giống Cẩm khu hết thấy đến bây giờ cũng còn là một câu đố.

Hai người đồng dạng cũng hiểu rõ đến Y Ba Tà Địa rắc rối phức tạp, đến từ Cự Ma rừng rậm tất cả đại chủng tộc, Cách Lỗ Tư Bảo mặt xanh chiếc, thợ săn địa đạo tà ác thợ săn, đến từ các nơi Đại Cao Thủ. . . . Thật sự là ngư long hỗn tạp, địch ta khó phân.

Đường trở về hơn mấy danh mặt mang Thanh Quỷ mặt nạ người lóe lên rồi biến mất, ai cũng không có để trong lòng, bọn họ đối với cái này đã sớm quá quen thuộc.

"Mạnh huynh đệ, Diệp huynh đệ, ta sẽ đưa các ngươi đến nơi đây",

Những người khác đều đã tản đi, chỉ có Ngưu Đầu Nhân từ trường tự mình đưa mấy người đạo khách sạn công môn.

Hắn cũng là hôm nay lấy được lợi ích tối đa rồi, nguyên bản cùng chiến lực xa xỉ Tân Khắc Lai cùng khéo léo Mạnh Kì kết giao để cho hắn được lợi rất nhiều, hôm nay lại thêm Diệp Nhiên như vậy một cái lãnh khốc lại có thực lực bằng hữu.

Rồi mới tại máu tươi tẩm bia đá trước Ái nhân tộc biết Diệp Nhiên không thiếu được sẽ cùng Ngưu Đầu Nhân "Một đám" thì sắc mặt cũng thay đổi.

Ngưu Đầu Nhân từ trường đi rồi mấy người đang lúc bầu không khí trở nên vi diệu lên.

Mạnh Kì thật sự nghi không ra Diệp Nhiên làm sao có thể cùng Thần Sứ cùng đường, hơn nữa nhìn bộ dáng bọn họ quan hệ của hai người còn giống như rất tốt bộ dáng.

Diệp Nhiên đại khái giải thích một phen, đi trước thăm Phù Nhị Nhã.

Phải nhìn...nữa Diệp Nhiên thì tiểu nha đầu thiếu chút nữa khóc nhào đầu về phía trước, từ khi nàng hàng lâm nhân gian thì lên còn chưa từng cùng Diệp Nhiên chia lìa lâu như vậy qua.

Bất quá thấy được Diệp Nhiên toàn thân bùn máu đen ô bộ dáng hay là ngừng lại.

Chỉ là Hạ Ly thấy được Phù Nhị Nhã cũng rất là kinh dị.

"Họa mộng trở thành sự thật",

Hạ Ly ngồi xổm người xuống tinh tế nhìn nhìn Phù Nhị Nhã nói.

Thấy Phù Nhị Nhã nắm bắt cái mũi nhỏ ghét bỏ vẻ mặt ghét bỏ bộ dáng nàng mới ngượng ngùng địa đứng lên nói: "Đợi ta tắm rửa xong tới nữa a",

Diệp Nhiên cũng đi tắm rửa một cái, đem mấy ngày nay tới chuyện phát sinh cáo tri Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kì, hai người đều tắc tắc kêu kỳ lạ.

Về phần Thần Sứ Hạ Ly, kia tự nhiên là niềm vui ngoài ý muốn, ai cũng không nghĩ tới vốn tưởng rằng muốn một mực đề phòng Thần Sứ có thể cùng chính mình trở thành bằng hữu.

"Diệp lão đệ, ngươi thật giỏi a, liền Thần Sứ cũng có thể hàng phục rồi, về sau huynh đệ chúng ta tại Y Ba Tà Địa còn sợ ai?",

Tân Khắc Lai bong bóng trong bốn tám ha ha cười nói.

Tại Y Ba Tà Địa ngăn ngừa mấy ngày hắn và Mạnh Kì liền quét qua tại Bạo Lư Thành thì mù mịt, hắn đánh nội tâm thích nơi này mới lạ và kích thích sinh hoạt.

Mạnh Kì cười nói: "Có Thần Sứ đại nhân tương trợ, chúng ta tự nhiên là làm ít công to, nhưng là không thể khinh thường, Cách Lỗ Tư Bảo mặt xanh chiếc cũng không mua Thần Sứ đại nhân sổ sách, Bạo Lư Thành, Lâm Sương Thành những người kia cũng chỉ là mặt ngoài cung kính mà thôi, sau lưng nên làm gì hay là làm gì, đối mặt lợi ích ai cũng sẽ không buông tay",

Tân Khắc Lai nói: "Tiểu Mạnh, người đem kế hoạch của người cùng Diệp lão đệ cũng nói một chút đi",

"Kế hoạch?",

Đang thoải mái mà ngâm mình ở trong nước nóng Diệp Nhiên khó hiểu.

Mạnh Kì gật đầu nói: "Mấy ngày nay ta cùng Tân ca dưới sự giúp đỡ của Ngưu Đầu Nhân tình tế dò xét một phen, phát hiện cái chỗ này so với chúng ta trong tưởng tượng còn muốn kinh hi nhiều lắm",

Hắn phủ thêm áo tắm đi ra phòng tắm, rất nhanh liền lấy tới một tấm bản đồ trải rộng ra.

"Diệp ca, người xem, đây là Y Ba Tà Địa địa đồ, ta ở phía trên ghi chú rõ phân tán ở các nơi thế lực cùng sản nghiệp của bọn hắn, Ải nhân tộc gần như nhận thầu tất cả Thiết Tượng Phô, đám thợ săn là các nơi nhà hàng nơi cung cấp thực vật, tinh linh không có bất kỳ sản nghiệp, toàn bộ nhờ Lục Ma Rừng Rậm bên trong Tinh Linh Vương Quốc phân nhánh cung cấp nuôi dưỡng, chỉ có Cách Lỗ Tư Bảo mặt xanh chiếc chiếm lĩnh phía tây mà tinh khoáng sản",

"Nguyên tinh quáng sản?", nghe được cái tên này Diệp Nhiên không khỏi hai mắt tỏa sáng.

Mạnh Kì gật đầu nói: "Nguyên tinh thạch là chế tác nguyên khí thạch trọng yếu tài liệu, mà nguyên khí thạch tại Khí Kinh trong quá trình tu luyện cực kỳ trọng yếu, không thể không nói Cách Lỗ Tư Bảo mặt xanh chiếc một bước này đi lại ổn vừa chuẩn, nhưng bởi vì chỗ này nguyên tinh quáng sản bọn họ cũng thành cái đích cho mọi người chỉ trích, tất cả mọi người thêm thường tại bọn họ",

"Nhưng không ai phát hiện nơi này còn có một cái khác trọng yếu tài phú",

"Quặng sắt",

Mạnh Kì chỉ vào gần như không có thế lực xâm chiếm phía đông cười nói: "Đối với thợ săn cùng ả nhân mà nói đều cực kỳ trọng yếu quặng sắt, chỉ cần đạt được quặng sắt chúng ta liền nắm giữ ả nhân cùng thợ săn mạch máu".

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Phù Nhị Nhã thần lực

Chương 100: Phù Nhị Nhã thần lực

Diệp Nhiên tắm rửa xong xuất ra thì Hạ Ly đang ngồi ở Phù Nhị Nhã trên giường nhỏ, ngón tay chỉ tại trán của nàng.

Con mắt của Hạ Ly trở nên vô cùng sáng ngời, hình như có điểm một chút vàng sáng lấp lánh, mà Phù Nhị Nhã hai mắt thật to thì nháy a nháy, thấy được Diệp Nhiên thì chỉ chỉ Hạ Ly, bàn tay nhỏ bé khua lấy làm ra một cái "Đồ ngốc" thủ thế.

Diệp Nhiên buồn cười.

Nhưng Hạ Ly thần sắc lại cực kỳ chăm chú, luồng thứ nhất lực lượng chảy vào Phù Nhị Nhã trong cơ thể thì nàng hoảng không chỗ nào cảm giác, nhưng làm đợt thứ hai lực lượng theo trán của nàng thì nàng bỗng nhiên cảm giác trong cơ thể có đồ vật gì dường như bùng nổ một chút.

Nhìn về phía Diệp Nhiên thì ánh mắt cũng thay đổi, mê mẩn mà hiểu kỳ.

Diệp Nhiên làm thủ thế ý bảo nàng dụng tâm cảm thụ, Phù Nhị Nhã liền nhắm mắt lại.

Cơ hồ là đồng thời, hắn phảng phát thấy được một cái màu hồng phấn vòng từ Phù Nhị Nhã trong cơ thể khuếch tán, sau đó biến nhạt, tiêu thất.

Lại nhìn Phù Nhị Nhã bây giờ là nhưng hay là kia phó phần hồng trắng nõn nà bộ đáng, nhưng cảm giác, cảm thấy thay đổi một cách vô tri vô giác bên trong dường như cái biến cái gì.

Tùng đạo khí tức ở trong cơ thể Phù Nhị Nhã lưu chuyển, sắc mặt của Hạ Ly đầu tiên là mừng rỡ, sau đó trở nên kỳ quái, cuối cùng lộ ra trầm tư thần sắc.

Ước chừng một phút đồng hồ Hạ Ly mở mắt, Phù Nhị Nhã cũng mở mắt, nàng linh động trong hai mắt tựa hồ nhiều chút thánh khiết hương vị.

"Diệp Nhiên, ngươi nhất định được bảo bối a",

Đây là Hạ Ly câu nói đầu tiên.

Phù Nhị Nhã thì tại bàn vẽ trên viết: "A Nhiên, Phù Nhị Nhã trở nên rất lợi hại rất lợi hại a",

Trên mặt tràn đầy gioia hoạt cùng đắc ý.

Diệp Nhiên cho các nàng tất cả rót một chén nước ấm lôi ra cái ghế ngồi xuống, sờ lên Phù Nhị Nhã cái đầu nhỏ nói: "Nói một chút coi, ta một mực chờ ngày hôm nay đâu",

"Thật sự của nàng là Nhị Đại Thần, bẩm sinh ba loại năng lực theo thứ tự là Thần Chi Nhân, Tinh Thần Yêu Chúc Phúc cùng Họa Mộng trở thành sự thật",

"Thần sở dĩ có thể dẫn đạo Bốn Nguyên cũng là bởi vì Thần Chi Nhân, bởi vì thần có thể trông thấy tổ khắp hậu thế giới từng góc hẻm lánh khí lưu, trong cơ thể con người Bốn Nguyên tự nhiên cũng không ngoại lệ, đây là cường đại Nhị Đại Thần cơ sở nhất năng lực",

"Tinh Thần Yêu Chúc Phúc, ha ha ha, Diệp Nhiên, loại năng lực này ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy",

Nói đến loại năng lực này thời điểm liền kiến thức rộng rãi Hạ Ly cũng thập phần hưng phấn.

"Thần cùng người chỗ bất đồng ngay ở chỗ 'Thần ban tặng', 'Thần ban tặng' cùng loại với Nhân Tộc giáo sư dạy bảo, nhưng trực tiếp hơn, cũng càng thuận tiện, giáo sư dạy bảo đệ tử quá trình mười phần chậm chạp, còn phải nhìn đệ tử tư chất, mà 'Thần ban tặng' lại là trực tiếp cho",

"Thí dụ như Athena có thể ban tặng người trí tuệ, Lôi Thần có thể ban tặng nhân lực lượng, thần hậu Hera có thể ban tặng người đẹp mạo, những cái này đều là trực tiếp cho",

"Phù Nhị Nhã cũng có chính mình ban tặng, chính là lời chúc phúc của nàng",

Hạ Ly nói.

Phù Nhị Nhã bóp eo nhỏ dương dương đắc ý.

"Thế nhưng là, chúc phúc có gì hữu dụng đâu?",

Nếu như nàng "Tam Thần khí" đồng dạng lời kia chẳng phải phí công sao, Diệp Nhiên trong nội tâm thầm nghĩ.

Hạ Ly cười nói: "Tinh Thần Yêu Chúc Phúc có thể vì mọi người mang đến may mắn, Diệp Nhiên, có nàng tại người xấu vận khí liền đến đây chấm dứt rồi",

Phù Nhị Nhã nghe xong nội tâm lại càng là ngọt ngào.

Mặc dù chỉ là kiến thức nửa vời, nhưng nàng biết chỉ cần từ đó sau này Diệp Nhiên mỗi sáng sớm tiếp nhận lời chúc phúc của hân sẽ có một ngày vận khí tốt.

Quả thực là nằm mơ cũng nghĩ không ra thần kỳ năng lực.

"Về phần Họa Mộng trở thành sự thật, người hân là không xa lạ gì, lực lượng của ta có hạn, còn không giải được tầng thứ ba phong ấn, đối đãi ta thương thế khôi phục sau lại thử một chút xem sao",

"Tiểu Phù Nhị Nhã, đi ngủ sớm một chút a, ta cũng nên về nghỉ ngơi",

Nàng đứng người lên, cho Diệp Nhiên đưa mắt ra ý qua một cái.

Diệp Nhiên cùng Phù Nhị Nhã nói mấy câu dỗ dành nàng chìm vào giấc ngủ liền đi theo ra ngoài.

Khách sạn ngoại tối như mực một mảnh, chỉ có ánh trăng sáng trong vẩy vào trên mặt đất mang đến một vòng ngân bạch.

Hạ Ly xiết chặt trên cổ khăn quàng cổ, sau lưng rất nhanh liền truyền đến Diệp Nhiên tiếng bước chân.

"Hạ Ly, người còn có lời muốn nói",

Diệp Nhiên đem mang ra bông vải da bào khoác trên vai trên người nàng.

Hạ Ly ngoài ý muốn nhìn hán một cái, bề ngoài lạnh lùng thiếu niên cũng là thận trọng như nha.

Trong thoáng chốc lại nghĩ tới hán giết hai cái Bán Thú Nhân thì lãnh khốc vô tình bộ dáng, thủ đoạn của hán quả thật so với hai cái Bán Thú Nhân còn muốn tàn khốc gấp mười. Nói thực ra khi đó nàng thật sự là lại càng hoảng sợ. . . .

"Hạ Ly",

Thấy nàng kinh ngạc bộ dáng Diệp Nhiên còn gọi là nàng một tiếng, nàng này mới hồi phục tinh thần lại, trêu chọc trêu chọc trên trán tia nói: "Ừ. . . A. . .
Diệp Nhiên. . . .",

"Ta vừa rồi đích xác chỉ nói một nửa, về chuyện của Phù Nhị Nhã", Hạ Ly sửa sang suy nghĩ nói: "Nàng mặc dù là Nhị Đại Thần, nhưng chỉ có chín tuổi, theo lý thuyết không nên có nhiều như vậy thiên phú năng lực, nhưng nàng hết lần này tới lần khác có được, không chỉ như thế, nàng đã biết năm loại năng lực toàn bộ đều bị phong ấn, cảnh này khiến nàng nhìn lên cùng Nhân Tộc tiểu cô nương hoàn toàn giống nhau",

"Nguyên bản lấy lực lượng của ta bây giờ vô pháp bỏ niêm phong thần lực của nàng, có người ở ta lúc trước. . . .",

"Là Cung Tử Nguyệt", Diệp Nhiên nói.

Hạ Ly nhìn hán một cái cười nói: "Vô luận là phong ấn nàng thần lực người, hay là Cung Tử Nguyệt, đều không có hảo ý a",

"Như vậy là sao?",

Diệp Nhiên khó hiểu.

Hạ Ly lắc đầu nói: "Hiện tại ta chỉ biết nàng bốn loại năng lực, ngoại trừ đã biết ba loại —— Thần Chi Nhân, Họa Mộng trở thành sự thật, Tinh Thần Yêu Chúc Phúc, còn có một loại nguy hiểm năng lực, gọi thần thất thủ",

"Ách. . . Đây là vật gì? Vì cái gì nghe kỳ quái như thế?",

Hạ Ly khoát tay bắt đắc dĩ nói: "Có chút thần minh lực lượng chính là như vậy không thể tưởng tượng, không thể nào giải thích, thí dụ như Tinh Thần Yêu Chúc Phúc",

"Thần tình yêu thất thủ cũng giống như vậy, nếu như một ngày kia nàng đối với người sinh ra cảm tình. . . .",

"Này này, Thần Sứ đại nhân, đầu óc người lý tưởng đều là mấy thứ gì đó? Phù Nhị Nhã mới chín tuổi",

Diệp Nhiên với tư cách là thiết cốt boong boong nam tử hán tới chịu không được loại này buồn nôn hề hề giả thiết.

Hạ Ly trợn mắt nhìn hán: "Người rốt cuộc muốn không nên nghe?",

"Nghe, người nói tiếp a", Diệp Nhiên có chút bắt đắc dĩ nói.

"Nói thực ra, loại năng lực này ta cũng chỉ là kiến thức nửa vời, nhưng có thể khẳng định là nàng có thể dùng loại năng lực này tới triệu hoán tiểu Ái thần Cupid, để cho Cupid cung tiễn lưu lại người yêu, trừ đó ra thần tình yêu thất thủ nhất định còn thông cảm lấy một loại khác không ai biết năng lực",

Diệp Nhiên gãi gãi đầu: "Phù Nhị Nhã thần lực như thế nào luôn là như vậy. . . Vô dụng lại không có trò chuyện",

Hán hiện tại nhu cầu cấp bách chính là đề thăng chính mình Bốn Nguyên cùng Khí Kinh năng lực, hết lần này tới lần khác Phù Nhị Nhã tiểu nha đầu này thần lực luôn là như vậy làm cho người ta đầu óc không thông, làm nàng thần tuyến giả quả thật làm cho người ta phát điên.

"Cho dù là đối với Nhị Đại Thần mà nói có được này bốn loại năng lực coi như là hán hữu, mà Phù Nhị Nhã nàng còn có loại thứ năm năng lực, theo ta đoán chừng lúc trước Cung Tử Nguyệt muốn bỏ niêm phong chính là loại năng lực này, chỉ bất quá lấy lực lượng của nàng cũng không thể bỏ niêm phong thành công",

Hạ Ly nói.

"Cung Tử Nguyệt cũng không cách nào bỏ niêm phong, đó là cái gì năng lực?",

Hạ Ly lắc đầu nói: "Không biết, nhưng tuyệt đối là một loại để cho Thần Ma hai tộc đều kiêng kỵ khủng bố năng lực, Diệp Nhiên, về sau không thiếu được người muốn lưu tâm nhiều".

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 101: Người liên đầy đủ mạnh?

Chương 101: Người liên đầy đủ mạnh?

"A Nhiên, tốt đẹp một ngày từ Phù Nhị Nhã chúc phúc bắt đầu",

Từ khi cởi bỏ phong ấn Phù Nhị Nhã cũng rất đặc ý, sáng sớm rửa mặt qua đi liền sôi nổi chạy đến Diệp Nhiên gian phòng viết xuống như vậy một hàng chữ, sau đó đứng ở đầu giường hai tay bùng lấy một cái màu hồng phấn từng vòng.

Màu hồng phấn từng vòng đầu tiên là phóng đại, đem Diệp Nhiên lung phủ ở, sau đó màu hồng phấn quảng sáng hóa thành nhàn nhạt vàng sáng một chút tán nhập Diệp Nhiên trong cơ thể.

Diệp Nhiên cảm giác mình như một đóa ngọc đồng dạng, thì thảo lắm bầm: "Vật này thật sự có dùng sao?",

Phù Nhị Nhã rất có lòng tin gật gật đầu, ngày hôm qua Hạ Ly cho nàng cởi bỏ phong ấn thời điểm nàng cứ thể nhiều hơn rất nhiều ký ức, trong đó có "Tinh Thần Yêu Chúc Phúc",

Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ cũng nghe nói loại này thần kỳ năng lực, mặc quần áo tử tế bỏ chạy tới cọ vụn khí, bọn họ vừa vận trông thấy kia màu hồng phấn vòng tròn tiêu thất tại Diệp Nhiên ngoài thân cảnh tượng, chỉ cảm thấy thần dị vô cùng.

"Phù Nhị Nhã, cũng cho ta chúc phúc một chút đi", Mạnh Kỳ cười nói.

Tân Khắc Lai cũng nói: "Còn có ta, ha ha, nghe Thần Sư đại nhân nói vô cùng kì diệu",

Phù Nhị Nhã lắc cái đầu nhỏ, đang vẽ trên bảng viết: "Thần lực có hạn, chỉ có A Nhiên có",

"Được rồi, vậy ngày mai a, để ta cùng Tân ca cũng tự nghiệm thấy một chút, hai người các người dù sao lâu ngày đi",

Mạnh Kỳ cười nói.

Nói qua ôm Diệp Nhiên nói: "Diệp ca, chúng ta đi đi uống rượu, Ban Nạp Nhị ngày hôm qua liền lắm bầm",

"Thế nào, Diệp ca, Tinh Thần Yêu Chúc Phúc là cảm giác gì? Có phải hay không sáng khoái tinh thần, tinh thần vô cùng phấn chấn?",

"Dường như cũng không có cảm giác đặc biệt gì. . . .",

"Ai, Diệp ca, tiểu Tâm Môn. . .",

"Đồng",

Đang dùng tâm cảm thụ thân thể biến hóa Diệp Nhiên một cái không cẩn thận cúi tại trên ván cửa, đau nhe răng trợn mắt, sau lưng Phù Nhị Nhã trên mặt tự tin nhất thời thiếu đi vài phần.

"A.... . Đáng giận, Hạ Ly gia hỏa kia nhất định là nói hươu nói vượn. . . .",

. . .

Nửa Đêm Từ Quán là Y Ba Tà Địa lớn nhất từ quán, gian phòng này từ quán từ phẩm tối đầy đủ hết, giá cả cũng tối công đạo, cùng chuyên vì Nhân Tộc mở từ quán bất đồng, nửa Đêm Từ Quán không có chút nào chủng tộc thành kiến, cho dù là Cự Ma cũng có thể tiến vào uống hai chén.

Trên thực tế tinh linh, Cự Ma, thợ săn cùng Ngưu Đầu Nhân nhóm tổng là tới nơi này uống rượu, bọn họ đối với cái chỗ này có một loại cố chấp yêu thích, tại Y Ba Tà Địa đại khái chỉ có cái chỗ này có được tự do không khí.

Ở chỗ này có một cái đội, bọn họ gần như có được tất cả người muốn đồ vật, vô luận là bị mệnh lệnh rõ ràng cầm được vật, nguy hiểm công cụ hay là thừa thốt nguyên khí thạch, chỉ cần người trở ra giá bọn họ tổng có thể giúp người đoạt tới tay.

Tuy tên gọi Nửa Đêm Từ Quán, nhưng nhà này từ quán là toàn thiên buôn bán.

Mười giờ sáng, nếu là bình thường lúc này từ quán nhất định là huyền não âm ỉ, nhưng hôm nay lại hoàn toàn bất đồng, tại bích hai tiếng tiếng vang toàn bộ từ quán đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Đang tại uống rượu tinh linh, Ái Nhân cùng Ngưu Đầu Nhân nhóm đều theo tiếng vang nhìn về phía chính giữa bị bị đâm cho tan tành cái bàn, hai người trẻ tuổi ngã vào đồ đầy đất trong rượu, mấy cái tinh linh che miệng đứng ở một bên. n∈n∈ mạng lưới,

Ngay tại vừa rồi, bọn họ đang tại vui sướng uống rượu, thấp thoáng nghe thấy trong góc có cãi nhau thanh âm, bọn họ khởi điểm cũng không có để ý, nhưng rất nhanh đám người kia cãi lộn liền trở nên kịch liệt, sau đó vung tay đánh nhau, lại sau đó hai cái này đáng thương người trẻ tuổi đã bị ném tới, liền cái bàn cũng bị bọn họ bị đâm cho nhào nhọt.

Mà ở phía đông vị trí gần cửa sổ, người khởi xướng — kia Cự Ma đang cầm lấy một bình rượu hướng trong miệng ngược lại.

Ngồi ở Cự Ma bên cạnh là một cái có chút tuổi trẻ thiếu niên, hần ăn mặc đen áo tơ, vẻ mặt kiêu căng thần sắc.

Nếu là Diệp Nhiên ở chỗ này nhất định có thể liếc một cái nhận ra hần chính là Lâm Sương Thành Huyết Báo gia tộc kiệt xuất Lan Đồn.

Lúc này trong tay hần cầm lấy hai mai huy hiệu trường, hơi nhìn lướt qua cười nhạo nói: "Thái Đình Học Viện, Triệu Khải, Cổ Lạc Tư, nếu như ta nhớ không lầm là người của Võ Bình Bảng trên, so với ta trong tưởng tượng yếu nhược a",

"Thật đáng tiếc, chúng ta Lâm Sương Thành kính nể cường giả, không có đồng tình kẻ yếu tình huống, này mấy cái chỗ ngồi ta toàn bộ muốn, lời không phục bằng nắm tay nói chuyện",

Hần đem hai mai huy hiệu trường ném xuống đất đập một cước. ◆

"Người tên hồn dân này. . .",

Thân hình cao lớn Cổ Lạc Tư đứng người lên liền bẻ một mảnh băng ghế chân, trong cơ thể Khí Kinh phun ra, nhưng vào lúc này lại có hai người đi đến, trực tiếp hướng về kiệt xuất Lan Đồn bên kia đi đến.

Đi ở phía trước là một cái mang theo mũ rom thiếu nữ, một tiếng màu vàng kim cao bồi lấp, kim sắc cuốn từ mũ rom dưới rủ xuống.

Đi ở phía sau thanh niên thì một đầu Trường, đầy người huyết khí, phong mang tất lộ, cái kia một đôi hẹp dài con mắt nhất là làm cho người ta kiêng kỵ, bị đôi mắt này nhìn chằm chằm thì Cổ Lạc Tư chỉ cảm thấy toàn thân cũng không được tự nhiên.

"Kiệt xuất Lan Đồn, người lại gây tai họa sao?",

Mang theo mũ rom thiếu nữ đi đến kiệt xuất Lan Đồn bên cạnh, tháo xuống mũ rom lộ ra một trương xinh đẹp lại đường hoàng gương mặt, nàng cầm lấy rượu trên bàn hướng trong miệng ngược lại một ngụm, sau đó đưa thay sờ sờ kia Cự Ma đầu.

Ra ngoài ý định, từ trước đến nay đối với kiệt xuất Lan Đồn phục tùng Cự Ma đối với người này thiếu nữ lại cũng không phản kháng, ngược lại rất hưởng thụ nàng vuốt ve bộ dáng.

Đầy người huyết khí thanh niên cũng đi đến kiệt xuất Lan Đồn đối diện ngồi xuống.

Kiệt xuất Lan Đồn khoát tay áo nói: "Từ quán xung đột lại bình thường bất quá, Bạo Lưu Thành lũ tiểu gia hỏa cùng ta đoạt vị trí, ta xuất thủ giáo huấn bọn họ một hồi mà thôi",

Hần nói phong khinh vân đạm, toàn bộ không có tại ý Triệu Khải cùng Cổ Lạc Tư sau lưng lại có một người thân hình cao to bạch y thanh niên đứng lên.

Người kia cùng Triệu Khải, Cổ Lạc Tư liếc nhau một cái, hai lời chưa nói nắm lên cái ghế bên cạnh liền đánh hướng kiệt xuất Lan Đồn, người cũng nhảy lên mà đến, cường đại Khí Kinh trực bức ba người, hần rồi mới uống rượu thì còn như một người hữu lễ có đoạn quý tộc, nhưng lúc này động thủ nhưng thật giống như một cái xuống núi Mãnh Hổ.

Kiệt xuất Lan Đồn bên cạnh Cự Ma nhất thời quay đầu một tiếng rống giận vang lên muốn đứng người lên, nhưng đeo mũ rom thiếu nữ cũng không vui vẻ nói: "To con, ngồi xuống, Hôi Lang một người là đủ rồi",

"Bành",

Nàng vừa dứt lời đối diện Trường Thanh năm liền cười lạnh một tiếng một tay đè lại bay tới cái ghế, trên không Khí Kinh cứng rắn đụng đánh bay Triệu Khải cùng Cổ Lạc Tư, tiếp theo đưa tay bắt lấy người kia bạch y thanh niên cổ chân.

Người kia bạch y thanh niên lại cường hần vô cùng, đem Trường Thanh năm cứng rắn áp lui hai bước.

Hai bước, nhưng là chỉ là hai bước mà thôi, tên là Hôi Lang thanh niên ha ha cười cười một trào kéo ra, ba đạo tơ máu liền đem không bay lên, người kia bạch y thanh niên cũng bay ngược lại.

Bạch y thanh niên giữa đầu bay ngược, khó khăn dùng Khí Kinh tháo bỏ xuống Hôi Lang lực đạo vững vàng rơi xuống đất, không đến mức như Triệu Khải giống như Cổ Lặc Tư chặt vật.

Nhưng dù vậy hắn cũng thay đổi sắc mặt.

Hôi Lang phúi tay ngồi xuống, cười nói: "Người của Bạo Lưu Thành đều nhuộm thủ mềm chân, liền Bạch Hồ cũng bắt quá chỉ như vậy",

Thân hình kia cao to bạch y thanh niên chính là Thái Đình Học Viện Võ Bình Bảng xếp hạng thứ nhất Bạch Hồ, hắn lần đầu tiên chịu nhục này vũ nhục, trong lòng giận dữ liền muốn lại công.

Nhưng hắn vừa ngồi thẳng lên chỉ nghe thấy "Hô" địa một tiếng hướng gió, một cái quái vật khổng lồ đột nhiên đang lúc từ cổng môn bay tới đánh hướng ngồi xuống không lâu sau Hôi Lang.

Lúc hắn thấy rõ kia quái vật khổng lồ thì gần như ngây người, kia cư nhiên là tửu quán công môn ô khách dùng pho tượng, nửa người lớn nhỏ, nặng đến 200 cân.

Một cái thanh âm quen thuộc từ cổng môn truyền đến.

"Hừ, ngươi cho rằng ngươi liền đầy đủ mạnh?"

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Biến ảo khôn lường

Chương 102: Biến ảo khôn lường

Nửa người lớn nhỏ pho tượng, trọng chừng 200 cân, tầm thường cao thủ muốn nâng lên cũng không dễ dàng, mà công môn người kia cư nhiên có thể đem không cần tốn nhiều sức bộ dáng đem nó ném qua, thực lực có thể nghĩ.

Hôi Lang am hiểu chính là vũ kỹ, lực lượng phương diện không có cái gì ưu thế. Kiệt xuất Lan Đồn vỗ tay phát ra tiếng, bên cạnh Cự Ma gầm nhẹ một tiếng chỉ dùng một tay liền tiếp được kia khối cự thạch, trên không "Ken két" tách ra thành hai đoạn ném xuống đất, mục quang hung ác mà nhìn về phía cửa kia bốn mảnh thân ảnh.

Đúng vậy, bốn người, vì cái gì một người tướng mạo lạnh lùng, trên người cổ này huyết khí lại dường như còn mạnh hơn Hôi Lang.

Đằng sau hai người một người cao lớn, một cái tuấn nhã, thù không chỗ đặc biệt.

Mà đứng tại cuối cùng lại là một cái cao lớn Ngưu Đầu Nhân, nhìn thân hình của nó ít nhất cũng là tù trưởng cấp bậc.

"Giáo quan. . .",

Làm nhìn Thanh Đại Học bước mà đến người kia lạnh lùng thiếu niên thì Triệu Khải cùng Cổ Lặc Tư đều là khê giật mình.

Mà Hôi Lang thì cười lạnh một tiếng quỳ gối bắn ra lảng không càng ngày, "Keng keng" hai tiếng từ trong lòng ngực móc ra thiết trao bọc tại trên tay, trên không hai đạo ngân quang liền vạch hướng Diệp Nhiên.

Hắn là thân kinh bách chiến cao thủ, tự nhiên nhìn ra được Diệp Nhiên mỗi đi ra một bước liền súc một phần lực, hắn thích nhất chính là xuất kỳ bất ý cắt đứt đối thủ thuật pháp vũ kỹ.

"Bành",

Nhưng mà Diệp Nhiên đồng dạng không tại hắn dự kiến ở trong, chỗ cũ kéo ra một đạo tàn ảnh, tái hiện thì đã thiếp thân mà lên, huyết nhục chi quyền lại cứng rắn cùng hắn thiết trao đúng rồi một kích, hai cổ Khí Kinh trên không va chạm, phía dưới mấy người đầu bay ngược, nhưng phía trên hai người lại đều là không chút sứt mẻ.

"Khí Kinh bốn đoạn, ngươi so với bọn họ còn không bằng. . .",

Lời còn chưa nói hết Diệp Nhiên một tay hai tay phát một cái, một cổ khí lưu bình địa lên, cứng rắn đem Hôi Lang Khí Kinh ép xuống.

Diệp Nhiên một cái chương đao cắt tại Hôi Lang trên cổ tay, lập tức đè lại đầu của hắn đưa hắn đòn giảo chỉ cần xoa bóp hạ xuống.

"Ken kết",

Dưới chân sàn nhà xuất hiện nứt thanh âm, hai người vừa mới rơi xuống đất chính là kịch liệt quyền trao giao thoa, Hôi Lang trao đang lúc tia sáng gai bạc trắng trong chớp mắt liền biến thành tia máu, chỉ cần cạo tới chính là một đạo vết máu, lực sát thương kinh người.

Nhưng hắn đụng với hết lần này tới lần khác là thể thuật tinh xảo Diệp Nhiên, gần như hình thành hình lưới đầu móng tay đúng là đều không ngoại lệ toàn bộ đều rơi vào khoảng không, lập tức Diệp Nhiên thiếp thân mà lên một quyền chấn tại lồng ngực của hắn.

Hôi Lang rốt cục ngưng lỏng mày, hắn rất ít gặp được tại vũ kỹ trên có thể cùng chính mình sánh vai cao thủ, trước mắt yên lặng vô danh thiếu niên tại thể thuật trên tại hắn gặp được qua đối thủ trong tuyệt đối xem như cực kỳ hiếm thấy.

"Bành",

Hắn lấy Khí Kinh cứng rắn hóa giải Diệp Nhiên quyền thế.

Hắn tại trên lực lượng cũng không có cái gì ưu thế, nhưng lúc này lại không thể lui, một khi lui tại trên mặt mũi liền khó coi, nhưng hắn vừa hóa giải Diệp Nhiên nắm tay Diệp Nhiên liền lại là một chương đánh tới, một chương này bí mật mang theo lấy cực kỳ mãnh liệt sức gió, Hôi Lang kêu lên một tiếng khó chịu bay ngược lại.

Hắn trên không trung xẹt qua một đạo tàn ảnh vũng vàng rơi xuống đất, xem ra cũng không chặt vật, nhưng cùng người này lạnh lùng thiếu niên so sánh ai mạnh ai yếu lại là vừa nhìn liền rõ ràng.

Trong tửu quán trong lúc nhất thời trở nên tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, sau đó là thì thầm to nhỏ, rất nhiều người đều nhận ra Diệp Nhiên.

"Cái kia người không phải là tối hôm qua giết đi hai cái Bán Thú Nhân kia cái lãnh huyết gia hỏa sao?",

"Đúng vậy a, là hắn, tuy tối hôm qua tương đối đen, nhưng ta thấy rõ, nhất định là hắn không sai",

"Hắn xuất thủ vẫn là như vậy hung ác a",

. . .

Triệu Khải, Cổ Lạc Tư, Hồ Bí ba người hai mắt nhìn nhau. $n \in n \in$ mạng lưới,

Bọn họ đối với Diệp Nhiên thực lực là hiểu rõ, mạnh mẽ tại thể thuật, gần bản là Khí Kinh, nhưng mới gần gần vài ngày đi qua Khí Kinh của hắn cũng đã đột nhiên tăng mạnh đến trình độ này.

"Bằng hữu, ngươi cũng là người của Bạo Lưu Thành?",

Hôi Lang tuy thất bại, nhưng cũng không có hổ hển bộ dáng.

"Bạo Lưu Thành, Diệp Nhiên",

Diệp Nhiên?

Chưa từng nghe qua cái tên này, Hôi Lang buồn bực, thiếu niên này thực lực so với Thái Đình Học Viện Bạch Hồ còn mạnh hơn, làm sao có thể chưa từng nghe nói?

Đeo mũ rom người thiếu nữ kia lại quay đầu cười nói: "Cùng Triệu Tử Dương giao thủ qua Diệp Nhiên sao?",

Diệp Nhiên gật gật đầu.

"Ngươi so với bọn họ danh như ý nghĩa nhiều, kiệt xuất Lan Đốn, chúng ta đi thôi, nơi này để cho bọn họ",

Nói qua đứng người lên cầm lấy trên bàn mũ rom kẹp tại trên đầu, kiệt xuất Lan Đốn cũng không thể không đứng người lên, vỗ tay phát ra tiếng móc ra mấy mai tiền bạc phóng tới quầy hàng nói: "Những rượu này ta xin",

"Diệp Nhiên, nếu có hứng thú không ngại đi Lâm Sương Thành, Bạo Lưu Thành như vậy địa phương là bồi dưỡng không ra cao thủ chân chính",

Đi đến Diệp Nhiên bên cạnh là mũ rom thiếu nữ nói.

"Có cơ hội ta sẽ đi",

Rồi mới hần chỉ là bởi vì lòng căm phẫn mới cùng Hôi Lang giao thủ, rốt cuộc Triệu Khải cùng Cổ Lạc Tư đã từng cũng là học sinh của mình, Bạo Lưu Thành cũng coi như quê hương của mình.

Lúc này đối với ba người này lại không có chán ghét cảm giác, bọn họ không phải là có thù tất báo người, tương phản, tính cách của bọn hắn rất đúng Diệp Nhiên khẩu vị.

"Tiểu Mạnh, Tân ca, Ban Nạp Nhĩ đại ca, ta cùng bọn họ nói vài câu, rất nhanh sẽ tới",

Đưa mắt nhìn ba người sau khi rời đi Diệp Nhiên cùng Tiểu Mạnh ba người lên tiếng chào liền đi hướng Triệu Khải ba người.

"Giáo quan. . .",

"Diệp Nhiên. . .",

Như vậy gặp nhau đối với tất cả mọi người mà nói đều là ngoài ý muốn, Diệp Nhiên nghĩ không đánh, Triệu Khải ba người đồng dạng không nghĩ được.

Diệp Nhiên từng ở Thái Đình Học Viện đảm nhiệm giáo quan, nhưng chỉ cho bọn họ trải qua một tiết khóa, sau đó liền mặc danh kỳ diệu mất tích, đối với cái này trường học cũng không có cho ra thông cáo, có người hỏi thì mà nói một câu "Diệp Giáo Quan chính mình tạm rời cương vị công tác" liền qua loa đi qua.

"Các người tại sao lại ở chỗ này, rất nhanh muốn tốt nghiệp võ khảo thí a",

Diệp Nhiên cho bọn họ tất cả cầm một bình rượu.

Triệu Khải nói: "Cũng là bởi vì sắp tốt nghiệp võ khảo thí ta cùng Cổ Lạc Tư mới đến đây trong rèn luyện, ai biết gặp được Lâm Sương Thành đám kia hỗn đản",

Nói đến Hôi Lang, kiệt xuất Lan Đốn ba người Triệu Khải hay là ngăn không được phẫn nộ.

Diệp Nhiên cười cười, quay đầu nói: "Người sao? Hồ huynh?",

Hồ Bí cười nói: "Người có lẽ có thể đoán được một ít mảnh khốc",

Diệp Nhiên nghĩ nghĩ, sau đó gật gật đầu nói một câu dường như không liên quan gì.

"Hồ Bí, người nói một cái say mê tại tính kế người của người khác có thể đạt được nhân tâm sao?",

Dù cho có Cao Thái Thanh lời bình luận, cũng kiến thức qua thủ đoạn của La Ninh, Diệp Nhiên vẫn là đối với vị La Công Tử này không ưa.

Hắn và La Ninh tựa hồ nhất định sẽ đi tại hoàn toàn bất đồng trên đường, một cái tin tưởng lực lượng, đối với rất cao rõ ràng tính kế đều chẳng thêm ngó tới. Một cái đối với đại não coi trọng xa quá lực lượng.

Hồ Bí nhún vai nói: "Có lẽ nhân tâm cũng ở nàng nằm trong kế hoạch của đầu này?",

"Hi vọng nàng không có thông minh quá sẽ bị thông minh hại một ngày", biết hai người nói không được cùng đi, Diệp Nhiên cũng không lãng phí miệng lưỡi, chỉ là hàn huyên vài câu trên mặt mũi không có trở ngại liền đi tìm Tiểu Mạnh ba người.

"Diệp ca, xem tình hình mấy ngày nay dường như có chuyện muốn sinh", hắn vừa ngồi xuống Tiểu Mạnh liền thần thần bí bí mà nói.

Diệp Nhiên rót một chén trà đường nước chảy: "Vì cái gì nói như vậy?",

"Gần đoạn thời gian rất không phải tầm thường, các lộ đội ngũ đều hướng nơi này xống, Tiềm Long, miêu nữ những cái này cao thủ thành danh, Cách Lỗ Tư Bảo loại này chính tà khó phân thể lực, mấy ngày nay đi đến Y Ba Tà Địa cao thủ so với quá khứ một tháng đều nhiều hơn",

"Có tin tức nói, Huyết tộc bí bảo muốn hiện thế "

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Huyết tộc bí bảo

Chương 103: Huyết tộc bí bảo

"Huyết tộc bí bảo?",

Diệp Nhiên để cái chén trong tay xuống, hắn không là lần đầu tiên nghe nói chuyện này, nhưng hiểu rõ cũng không nhiều, lúc này Mạnh Kỳ nhắc tới lòng hiếu kỳ của hắn cũng không khỏi bị chọn lấy lên. L

Mạnh Kỳ nói: "Huyết tộc tuy sớm đã tuyệt diệt, nhưng tin đồn Huyết tộc tại Y Ba Tà Địa để lại ba kiện bảo vật, một mai thánh giới, chống cự dương quang, tinh lọc linh hồn, một kiện áo choàng, có thể đem người che giấu tại trong bóng tối, triệu hoán huyết Biên Bức. Còn có một quyển sách sách, sách trên ghi lại lấy Huyết tộc vĩnh viễn bảo thanh xuân, vĩnh sinh bất tử bí mật",

"Người nói, này ba kiện bí bảo có phải hay không đủ để cho các lộ cao thủ thêm thưởng?",

"Mấy ngày nay chỉ là Bạo Lưu Thành gương mặt quen là hơn đếm không hết, trừ đó ra còn có Lâm Sương Thành kiệt xuất Lan Đốn, 'Hồi Lang' Mễ Nhĩ Tư, 'Tiểu Ly Miêu' Lạc Y Ti, những cái này cũng tuyệt không phải cuối cùng một đám, còn có càng nhiều cao thủ hội tiến nhập Y Ba Tà Địa",

Mạnh Kỳ lời thề son sắt nói.

Huyết Bảo nhà kiệt xuất Lan Đốn, Sài Lang nhà "Hồi Lang" Mễ Nhĩ Tư cùng sinh ra đồng dạng, bằng thực lực tuyệt đối đưa thân Lâm Sương Thành trẻ tuổi Top 10 "Tiểu Ly Miêu" Lạc Y Ti, ba vị này vừa mới kiến thức qua.

Kiệt xuất Lan Đốn cùng Tiểu Ly Miêu không có xuất thủ qua, thực lực không tốt đoán chừng, nhưng "Hồi Lang" lực lượng Mễ Nhĩ Tư Diệp Nhiên là biết, lực lượng của hắn chỉ sợ không kém Lâm Uyên.

Mà "Hồi Lang" Mễ Nhĩ Tư tại Lâm Sương Thành nhiều nhất cũng chính là học sinh xuất sắc mà thôi, xa không tính là nổi tiếng.

Lâm Sương Thành trẻ tuổi thực lực có thể thấy được rõ ràng.

Diệp Nhiên nói: "Những cái này đều là bên ngoài, âm thầm còn có. . . . Được rồi, hay là không nói bọn họ",

Hắn vốn định hỏi một ít về La Ninh cùng chuyện của Bối Ngọc Minh, Hồ Bí ở chỗ này, La Ninh tự nhiên cũng sẽ tới.

"Chỉ là. . . . Tiềm Long, Miêu Nữ cấp bậc kia người đều tới, trẻ tuổi cao thủ lại cầm tay chẳng phải là dư thừa?", Diệp Nhiên nói.

"Vậy có thể chưa hẳn", Mạnh Kỳ cho ba người thêm vào từ nói: "Có một chút người trẻ tuổi thể nhưng là mảnh khoé thông thiên, Thái Đình chẳng phải có hai cái tên gia hỏa như vậy đi",

Nói qua ý vị thâm trường nhìn Diệp Nhiên liếc một cái.

Diệp Nhiên nhìn không được cười lên, nguyên lai hắn cũng biết La Công Tử cùng Ngọc Hầu Tước danh hào.

"Nếu như Vân tỷ nguyện ý, cũng có thể cùng bọn họ ganh đua dài ngắn", Tân Khắc Lai đột nhiên nói, nhưng lời vừa ra khỏi miệng liền hối hận, Diệp Nhiên cùng chuyện của Vân Mộng hắn là biết.

Bất quá Diệp Nhiên tựa hồ cũng không có để ý, hắn và Diệp Nhiên đụng phải một lý tùy tiện tìm cái chủ đề qua loa tới.

Bữa này từ Diệp Nhiên uống sươg khoái lâm li, Ban Nạp Nhĩ thật cao hứng làm quen Diệp Nhiên, trong bữa tiệc không ngừng cùng hắn chạm cốc.

Diệp Nhiên cũng được biết chính mình dĩ nhiên là Y Ba Tà Địa danh nhân rồi, tối hôm qua giết chết hai cái chuyện của Bán Thú Nhân bị thổi làm vô cùng kì diệu, rất nhiều người đều cho rằng hắn sẽ ở Y Ba Tà Địa đánh xuống một phiên thiên địa.

Lúc chạng vạng tối Ban Nạp Nhĩ uống nhiều, say ngã vào dưới đáy bàn, Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ cũng say khướt.

Diệp Nhiên uống ít nhất, cũng tối thanh tỉnh, quay đầu lại nhìn thoáng qua, vừa vặn cùng sau quầy người kia ăn mặc âu phục ục ịch thanh niên bốn mắt nhìn nhau.

Ục ịch thanh niên cười cười cúi đầu.

Diệp Nhiên đứng người lên đi đến bên quầy, trước thanh toán một mai tiền bạc tìm hắn muốn một bình rượu, sau đó hơi nhìn hắn một cái nói: "Bằng hữu, chúng ta nhận thức sao? Người đã quan sát ta đã lâu rồi",

Hắn quanh năm trên mặt đất dưới sào huyết sẵn sẵn, đã sớm đường thành nhân quan lục lộ, tai nghe bát phương đích thói quen.

Uc ịch thanh niên bên cạnh một cái cách ăn mặc lòe loẹt thanh niên vì hắn lấy ra từ thủy.

Hắn rõ ràng là người đàn ông, nhưng hết lần này tới lần khác ăn mặc nữ nhân y phục, trên đùi cũng phủ lấy hắc sắc, bôi lấy son môi, thoa nhả ảnh, đầy người mùi nước hoa.

Tại Diệp Nhiên trong nội tâm Duy Khắc Đa liền mẹ ôi đủ hắn chịu được, nhưng người này thanh niên so với Duy Khắc Đa còn muốn mẹ gấp mười, nhất là nổi bật chính là hắn trên đầu hai cái lông xù lỗ tai thỏ.

"Người là Thỏ Nhân tộc?",

"Đúng vậy, tiên sinh", thanh niên nói,

"Cũng là Liệt Thần Tộc?", Diệp Nhiên mày nhăn lại.

Thanh niên như cũ cười nói: "Đúng vậy, tiên sinh",

"Diệp Nhiên, Y Ba Tà Địa là một cái bao dung địa phương, ngoại trừ tân giống Cẩm khu tên điển ngoại tất cả chủng tộc cũng có thể tiến nhập",

"Ồ, đã quên giới thiệu, ta là 'Miêu Đầu Ưng' Phú Ân", hắn khoát tay cười nói: "Đừng hiểu lầm, ta cũng không phải thần thông quảng đại, cũng không có điều tra qua người, hết thấy về người đều là Bá Vương Thổ nói cho ta biết, nâng đề ta trông nom người",

Diệp Nhiên lông mày lúc này mới giãn ra, ngón tay nhẹ nhàng đập đập bóng loáng mặt bàn nói: "Duy Khắc Đa, Phát Ân. . . . Các người Thực Nhân Thử đội thật đúng là không chỗ nào không có a. . . .",

"Diệp Nhiên tiên sinh, tên của chúng ta cũng không phải Thực Nhân Thử đội, ở chỗ này chỉ có Miêu Đầu Ưng đội",

Diệp Nhiên lông mày lại nhăn lại.

Phú Ân dáng điệu thơ ngây chân thành cười nói: "Chúng ta là một cái đặc thù tổ chức, rất nhiều lời không có cách nào khác nói thâu, bất quá ít nhất hiện tại chúng ta là bằng hữu, dù cho nhìn tại mặt mũi của Bá Vương Thổ coi trọng ta cũng sẽ tận lực vì người cung cấp tương trợ",

"Cảm ơn, vậy người có cái gì chỉ giáo sao? Về ta tình cảnh hiện tại",

Diệp Nhiên hỏi.

Phú Ân thâm thúy mà cười nói: "Rất vi diệu, chỗ sâu trong lóc xoáy bên trong, rất nhanh sẽ gặp phải càn khôn bão lốc, tiếp qua không lâu sau chân chính cường đại Liệt Thần Tộc muốn tới, Thần Điện người có lẽ cũng tới, cái chỗ này hội càng thêm ngưng long hỗn tạp, về phần có thể hay không đục nước béo cò kiếm điểm chỗ tốt liền đều xem chính người",

Diệp Nhiên buồn cười: "Thật sự là cao minh giải thích a",

Phú Ân khoát tay, đối với hắn loại trình độ này nói móc cũng không thêm đề ý.

"Hiện tại không còn sớm, một hồi sẽ qua nơi này muốn công việc lu bù lên, hôm nào có rảnh rồi hãy tới tìm ta a, tin tưởng ta, người sẽ có thu hoạch",

"Cảm ơn",

Diệp Nhiên lại một lần nữa gửi tới lời cảm ơn, cầm lấy bình rượu nhìn thoáng qua người kia cạo lấy móng tay Thỏ Nhân tộc thanh niên nói: "Uy, các người Thỏ Nhân tộc có phải hay không nơi này. . .", hắn chỉ chỉ đầu của mình nói: "Cũng không quá quan tâm bình thường?",

Trước mắt mới chỉ hắn nhìn thấy ba con Thỏ Nhân tộc, Đại Thỏ, Nhị Thỏ còn có trước mắt Thỏ Nhân tộc tất cả đều một bộ vui buồn thất thường bộ dáng.

Mẹ phảo Thỏ Nhân tộc thanh niên nhún vai từ chối cho ý kiến.

Diệp Nhiên cùng Mạnh Kỳ vịn Ban Nạp Nhĩ cùng Tân Khắc Lai đi ra từ quán thời điểm thiên thượng đã nổi lên mịt mờ mưa phùn, thiên thượng tối tăm mịt mịt, Diệp Nhiên trở về tìm Miêu Đầu Ưng cho mượn hai thanh cái dù.

"Đầu tiên là đung vào cửa, lại cùng người đánh một trận, trở về thì còn có mưa, Tinh Thần Yêu Chúc Phúc dường như căn bản không có dùng a",

Diệp Nhiên vịn Ngưu Đầu Nhân tù trưởng Ban Nạp Nhĩ nói.

"Ồ, tiền bạc",

Hắn bỗng nhiên trông thấy mịt mờ Tế Vũ Trung một chút tia sáng gai bạc trắng, cúi người nhặt lên trên mặt đất tiền bạc.

Mạnh Kì cười nói: "Người xem, vận khí này chẳng phải tới, Tinh Thần Yêu Chúc Phúc ít nhiều vẫn có chút dùng a, người thiên vận quá kém, tổng không có khả năng thoát cái là tốt rồi, mọi thứ đều có cái quá trình nha.",

"Ta thiên vận luôn luôn rất tốt, ngày mai để cho Phù Nhị Nhã cũng cho ta chúc phúc một chút thử một chút",

Diệp Nhiên gật đầu đồng ý, đang muốn đem tiền bạc bỏ vào trong túi, bỗng nhiên trong hơi thở người được một tia khác thường khí tức.

Hắn cúi đầu nghe nghe, bỗng nhiên lông mày ngưng tụ.

"Ma khí"

→Cầu phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và tích vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Ác Ma hàng lâm (thượng)

Chương 104: Ác Ma hàng lâm (thượng)

Trời mưa một đêm, Diệp Nhiên sớm liền tỉnh, ngồi ở đầu giường nghe ngoài cửa sổ mưa rơi chuỗi tít tách thanh âm, trong tay vuốt vuốt tới hôm qua nhặt được kia mai tiền bạc.

Ngay từ đầu hắn không có nhìn kỹ, trở lại khách sạn thì mới phát hiện mai này tiền bạc chiếu phim lấy không phải là chúng thần cùng Nhân Tộc tiên thánh ảnh chân dung, mà là một cái cực kỳ hung ác Ác Ma đầu hàng.

Ma tộc tiền, Diệp Nhiên tâm lúc ấy liền trầm xuống.

"Đồng đồng", tiếng đập cửa truyền đến.

Diệp Nhiên bận rộn mặc quần áo tử tế lý hào đệm chặn nói: "Đi vào",

"Diệp Nhiên, sớm như vậy tìm ta có chuyện gì?", Hạ Ly đánh một cái ngáp đi tới, nàng còn mặc đồ ngủ, một bộ mắt say lơ đãng lung bộ dáng.

"Nhìn xem cái này, tới hôm qua tại Nửa Đêm Tửu Quán ngoại nhặt được", Diệp Nhiên đưa trong tay tiền bạc ném cho nàng.

Hạ Ly đánh một cái ngáp, nhưng lập tức chính là khẽ giật mình, đem kia mai tiền bạc lật qua lật lại tỉnh tể nhìn một phen nói: "Ma tộc... .",

"Ta hỏi qua, là Nửa Đêm Tửu Quán trong một cái Thổ Nhân tộc cột, cũng không có cái gì đặc thù ý nghĩa, nhưng loại này tiền bạc hiện tại có thể tại Y Ba Tà Địa lưu thông tựa hồ đã nói rõ một vài vấn đề",

Diệp Nhiên cho nàng rót một chén nước ấm.

Hạ Ly gật gật đầu.

Y Ba Tà Địa Bất Quy thần cai quản, cũng không phải Ma tộc lãnh địa, nhưng cho tới nay dùng để giao dịch đều là Nhân Tộc tiền tệ, lúc Ma tộc tiền tệ cũng có thể lưu thông thời điểm đã nói lên trong lúc bắt tri bắt giác Ma tộc ở chỗ này đã có sức ảnh hưởng rất lớn.

Diệp Nhiên nói: "Ta tới hôm qua ra ngoài đi đi, không có tìm được Ma tộc, nhưng như vậy càng làm cho ta lo lắng, nếu như không phải là có người quanh năm ở chỗ này khai thông quản lý, Ma tộc tiền tệ không có khả năng lưu thông. Theo ta suy đoán, đã biết thế lực lớn bên trong tất có một phương âm thầm vì Ma tộc hiệu lực",

"Người phân tích không sai, nơi này nhất định có Ma tộc thế lực, nhưng sẽ là ai chứ? Tinh Linh tộc, Cụ Ma tộc, Ngưu Đầu Nhân đều cùng Ma tộc không hòa thuận, bằng chúng cũng chơi không chuyển Nhân Tộc quy tắc",

Diệp Nhiên cười khổ nói: "Đây mới là ta lo lắng, nếu như là Nhân Tộc thế lực nói chuyện tình liên khó giải quyết. . . .",

Hắn tự nhiên có hoài nghi đối tượng, nhưng không dám nói ra, bởi vì kia tam phương vô luận cái nào lấy ra đều làm cho người ta kinh khủng.

Đạp đạp đạp.

Ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một hồi chạy chậm thanh âm, Phù Nhị Nhã dát dát dát chạy tới đây một chút từ bỏ nhào vào trong lòng ngực của hắn, lúc ngẩng đầu lên con mắt đỏ bừng, nước mắt rơi như mưa.

Diệp Nhiên cả kinh: "Phù Nhị Nhã, người làm sao vậy. . . .",

Lời còn chưa nói hết, trên mặt đã biến sắc.

"Ma khí",

Cường đại đến cực điểm ma khí lại mà tỏ khắp trên không trung, Diệp Nhiên tiếp xúc qua Ma tộc cùng Liệp Thần Tộc, đối với loại này ma khí vô cùng miễn cảm, nhất là nhiều phần ma khí hỗn tạp cùng một chỗ hình thành khủng bố khí tức, hần đời này đều sẽ không quên.

Mà Phù Nhị Nhã đối với ma khí chính là cảm ứng so với hần càng miễn cảm.

"Hạ Ly, chăm sóc tốt Phù Nhị Nhã, ta đi gọi Tân Khắc Lai cùng Tiểu Mạnh",

Diệp Nhiên buông ra Phù Nhị Nhã đứng dậy bước đi ra ngoài, nhưng đến cổng môn kéo cửa lên lại trở nên cẩn thận từng li từng tí.

Lúc này trời còn chưa sáng, trong hành lang mở ra đèn, sáng ngời nhưng im ắng một mảnh, tất cả mọi người còn trong giấc mộng, liền khách sạn trước sân khấu cũng gục xuống bàn ngủ rồi, mà cổ này ma khí lại gần như hình thành như thực chất ngưng kết tại cổng môn, lại còn càng lúc càng nồng nặc.

"Bành",

Không hề có dấu hiệu một thanh âm vang lên động, khách sạn đại môn bỗng nhiên mở ra, đóng cửa tại ma khí chính là trùng kích dưới vỡ thành hai mảnh lên tiếng rơi xuống đất, một cỗ thể lãnh, mang theo Huyết Tinh Khí phong bỗng nhiên thổi vào, đang tại đang ngủ say trước sân khấu nhân viên phục vụ đột nhiên bừng tỉnh.

"Ba",

Không trung một đạo lôi điện giao thoa, tại đen kịt trong đêm mưa hiển lộ vô cùng chói mắt, khách sạn cổng môn, mưa to trong mưa to một đạo cao lớn thân ảnh đứng ở gió thâm mưa sâu, đầu hần mang mũ rộng vành, trên người rộng lớn hắc sắc áo khoác cứng ngắc lấy trên người sừng rồng kết cơ bắp đường cong.

so với thường nhân ít nhất cao hơn hai cái đầu tới nam tử trên người tản ra một cỗ làm cho người run rẩy mùi huyết tinh, phảng phất từ lúc sinh ra liền sống ở sát lục bên trong.

Mà phía sau hần một đoàn người tròn vẹn gần trăm cái đều là đầu đội mũ rộng vành, thân mặc áo xám, đầy người huyết tinh chi khí.

Tại đây gió thâm mưa sâu bên trong chột nhìn thấy loại cảnh tượng này nhân viên phục vụ bị hù tóc đều dựng lên.

Không đợi nàng nói chuyện, cầm đầu nam tử cao lớn liền bước nhanh đi đến, tháo xuống trên đầu đại mũ rộng vành, kéo áo khoác lộ ra một trương làm cho người ta sợ hình vuông mặt.

Hần cười vô cùng âm mưu, trên mặt một đạo từ mã trái xuyên qua cái mũi thông đã có mặt vết sẹo khiến cho hần cười có chút khủng bố.

Hướng về sau phát phát tay người áo xám liền tản đi hai phần ba.

Hần cùng với trước sân khấu ngắn gọn nói chuyện với nhau vài câu trước sân khấu liền cho hần một chuỗi cái chìa khóa, lập tức trầm trọng tiếng bước chân từ trong hành lang truyền đến, người áo xám chỉnh tề địa mở cửa đi vào từng người gian phòng, mà kia cái hình vuông mặt bước chân không chút nào cũng không có ngừng.

"Là Y Phàm",

Cảm nhận được cỗ này khí tức Hạ Ly cũng sắc mặt cũng không khỏi trở nên ngưng trọng, nếu là mình hoàn hảo không tổn hao gì tự nhiên không sợ Ma tộc này dưới trướng hiển hách hung danh tay sai, nhưng lúc này coi nàng còn thừa không có mấy Niệm Lực liền Bán Thú Nhân đều không đối phó được, làm sao nói Y Phàm?

Diệp Nhiên trong nội tâm càng chìm, Y Phàm này thế nhưng là tiếng tăm lừng lẫy Liệp Thần Tộc, cùng Sát Thần Ma Tử Thạch Phàm nổi danh, hội hành hạ đến chết.

Lúc trước chỉ là nghe nói, lúc này cảm nhận được trên người hần gần như ngưng tụ thành thể rắn Huyết Tinh Khí Diệp Nhiên lại càng là cảm thấy da đầu đều muốn nổ ra, quay đầu lại nhìn thoáng qua, liền từ trước đến nay đứng mảnh Tân Khắc Lai cũng run đến lợi hại, Phù Nhị Nhã cũng run đến lợi hại.

Mạnh Kỳ đã từ cửa sau rời đi hướng Ngưu Đầu Nhân tù trưởng Ban Nạp Nhĩ cầu viện, không biết lúc nào có thể gặp trở về.

Diệp Nhiên cắn răng, trong tay đao kiếm lặng yên ra khỏi vỏ.

"Đạp",

"Tư",

"Bành",

Hắn căn bản không có cái gì chuẩn bị thời gian, Y Phàm so với hắn trong tưởng tượng còn muốn cuồng bạo nhiều, một bước bước ra đúng là tại bóng loáng trên sàn nhà trượt mà đến, năm ngón tay nắm thành quả đấm, liên tục lực đều không cần Diệp Nhiên dán chặt lấy vách tường liền phát ra một tiếng vang thật lớn toàn bộ ngã xuống.

"Tách ra đi",

Thời khắc máu chót Diệp Nhiên phản ứng nhanh chóng, hướng về sau khê đao trốn tránh qua tuôn ra mà đến quyền phong, quơ lấy trốn ở trong chắn Phù Nhị Nhã nhắc tới Khí Kinh ra sức va chạm liền phá khai cùng bên cạnh tương liên vách tường, Tân Khắc Lai cùng Hạ Lỵ cũng hợp lực phá khai bên trái vách tường.

"Móa, ai, ai. . .",

"Người nào?",

Hai cái trong phòng truyền đến hai tiếng kinh hô, bên cạnh đang tại đang ngủ say một người trung niên nam tử gần như từ trên giường nhảy dựng lên, lúc hắn trông thấy một thiếu niên đem hắn vách tường đều đụng sập trông mắt đều nhanh mất xuất ra.

"Bành Bành",

Mà tên thiếu niên kia mảy may cũng không có đình chỉ ý tứ, liên tiếp có đụng sập hai bức tường, trực tiếp xuyên qua ba cái gian phòng, một tay ôm một cái tiểu cô nương một tay hướng về sau vung ra một chuỗi đoàn kiếm, trung niên nam tử đang muốn lần nữa lên tiếng kinh hô liền trông thấy một người thân hình cao lớn mặt chữ điền nam tử.

Mặt chữ điền nam tử nhếch miệng nhìn hắn một cái, hắn lập tức bị hù cảm như hén.

Tiếp theo tại hắn kinh hãi dưới con mắt mặt chữ điền nam tử há miệng khê hấp tiếp được Diệp Nhiên phóng tới óng ánh xanh ngọc đoàn kiếm, "Ken két" vài tiếng liền cắn thành vụn sắt, lập tức há mồm phun một cái phía trước liền truyền đến "Phốc phốc" vài tiếng động tĩnh.

Diệp Nhiên phía sau lưng một mảnh huyết vũ phun ra, vụn sắt nhập vào cơ thể, hắn lập tức biến thành một cái huyết hồ lô.

Thời gian phẳng phất tại thời khắc này đình trệ, mới vừa rồi còn liều mạng chạy thoát thân Diệp Nhiên bỗng nhiên dừng bước, buông xuống Phù Nhị Nhã xoay người, con mắt chậm rãi biến thành tử sắc.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Ác Ma hàng lâm (hạ)

Chương 105: Ác Ma hàng lâm (hạ)

Tử sắc khí tức từ trong cơ thể dâng lên, con mắt cũng chậm rãi biến thành tử sắc, Diệp Nhiên quanh thân khí tức đều phát sinh biến hóa.

Đang muốn đem Nhân Tộc cùng nhỏ yếu Nhị Đại Thần bầm thây vạn đoạn Y Phàm thu tay lại trên đã đem muốn phát ra ngoài hắc sắc lợi hại Khí Kinh, nhìn nhìn tử khí lan tràn Diệp Nhiên lặng lẽ cười nói: "Tiểu tử, ngươi là Tử Hoàng đại nhân người, giao ra Nhị Đại Thần đó chút ngay, ta tha cho ngươi một cái mạng",

Hắn sờ không rõ lai lịch của Diệp Nhiên, nhưng cổ này tử sắc khí tức lại hết sức quen thuộc.

Hắn là cường đại Liệp Thần Tộc, có bàn tay khủng bố danh xưng, tuy không thuộc về Từ Hoàng nhất mạch nhưng mũi của nàng lại muốn cho, ai cũng biết Ma tộc nữ nhân tâm ngoan thủ lạt chộc không được, huống chi là Từ Hoàng tâm cơ như vậy thâm trầm, thực lực lại thâm bất khả trắc ma?

Diệp Nhiên hai mắt lại trở nên lạnh lẽo vô cùng, nhìn về phía trước mắt Liệp Thần Tộc thì ánh mắt giống như dao găm.

Đau đớn, phần nộ. . . . Đối với Liệp Thần Tộc thống hận tại trong chớp mắt xông lên đầu, Bồ Lan Công quán bên trong đối mặt Nhị Thò thì vô lực, quý quái sạn đạo trên hiểm ác, giờ này khắc này lại là Liệp Thần Tộc, khủng bố vừa xuất hiện để cho hắn trở thành chó nhà có tang, loại này vì Sát Thần mà tồn tại quái vật đã trở thành Diệp Nhiên thống hận nhất sinh vật.

"Người muốn giết nàng?",

Bốn chữ này là hắn cắn răng nói ra.

Y Phàm dựng thẳng lên một ngón tay lắc nhếch miệng cười nói: "Sai rồi, tiểu tử, ta không phải là muốn giết nàng, mà là muốn ăn nàng, ha ha ha ha",

Nói qua bước đi về phía trước.

Phù Nhị Nhã hoảng sợ co lại đến Diệp Nhiên sau lưng.

Diệp Nhiên nhìn một hồi lo lắng, về mặt dữ tợn nói: "Năm lần bảy lượt, năm lần ba phen, các người những quái vật này không nên gây động đến ta sát tâm sao?",

Đầy người sát ý như cuồng phong tuôn ra, hắn rút cuộc khổng chế không nổi cổ này sát khí, trong tay óng ánh xanh ngọc đoản đao phong mang vừa chuyển thẳng hướng Y Phàm.

Y Phàm cười ha hả.

"Tiểu tử, chính người tự tìm chết nhưng không trách được ta, cắt đứt người mấy cây xương cốt chắc hẳn Từ Hoàng đại nhân cũng sẽ không trách tội",

Hắn một tay duỗi ra, năm ngón tay mở ra, đối phó Diệp Nhiên loại trình độ này đối thủ hắn cảm thấy dùng một tay đều là nhiều, nhưng vào lúc này một đạo màu đỏ thẩm hóa điểm đột nhiên đang lúc xông tập kích mà đến, Y Phàm lông mày ngưng tụ, đao kia hóa điểm đúng là từ Diệp Nhiên sau lưng bay lên, trong chớp mắt lại càng qua Diệp Nhiên ở trước người tự mình hóa thành một cây hồng sắc trường thương.

Cây thương này tới quá mức đột nhiên, muốn tránh né thì dĩ nhiên không còn kịp rồi, Y Phàm trở mắt nhìn nhìn kia cán trường thương xuyên qua lồng ngực của mình, hắc sắc khí lưu cũng bởi vậy trì trệ.

"Vèo",

Một kích đắc thủ, rồi mới còn từ khí tỏa khắp, sát khí lạnh lạnh Diệp Nhiên lại quỳ gối bắn ra lảng không bắn ngược trở về, một đạo thủy lưu hóa thành hình người từ sau lưng của hắn trong nháy mắt chột hiện tới, hắn tự tay cầm chặt màu đỏ thẩm trường thương báng thương.

Một đầu tóc vàng trút xuống hạ xuống, tiếp theo một trường bát cần đòi mặt đập vào mi mắt.

"Ha ha ha, Tiềm Long",

Y Phàm cúi đầu bao quát đột ngột mà ra thanh niên tóc vàng, hắn so với thanh niên tóc vàng trọn vẹn cao một cái đầu, mặc dù bị đánh lên thực hiện được, Hòa Thương Quán Thể nhìn về phía hắn thì cũng là giễu cợt cùng khinh thường ánh mắt.

Mà người tới chính là Tiềm Long, rồi mới Diệp Nhiên đụng sập vách tường chạy đến cái thứ ba gian phòng thời điểm thấy chính là Tiềm Long, hắn làm cái chó có lên tiếng thủ thế liền dùng Thủy hệ thuật pháp khiến cho chính mình thấu minh hóa thuần di đến Diệp Nhiên trước người, cùng thân ảnh của hắn trùng điệp.

Hết thấy đều ở không nói lời nào, Diệp Nhiên vận dụng Khí Kinh bức ra sau lưng vụn sắt, ôm lấy Phù Nhị Nhã rồi đi chiến trường, gần như tại đồng thời sau lưng vách tường phát ra kịch liệt tiếng vang, tại hai cổ cường đại Khí Kinh trùng kích dưới ba mặt vách tường lại hóa thành bột phấn.

"Bành",

Khí lưu tung hoành trùng kích, Y Phàm tiếng cuồng tiếu từ phía sau truyền đến, Liệp Thần Tộc bàn tay khủng bố cùng Bạo Lưu Thành đệ nhất nhân giao thủ kịch liệt cực kỳ, Diệp Nhiên chạy đến khách sạn công môn thì sau lưng đã bị di trở thành bình địa, một sóng lớn quần áo không chỉnh tề người rất nhanh chạy trốn.

Mà công môn đã dính đầy người, mười mấy tên áo xám Liệp Thần Tộc đứng ở bên trái, còn lại thì đều là mới từ khách sạn trốn ra người, trong đám người còn có một cái cao lớn Ngưu Đầu Nhân.

Ngưu Đầu Nhân tù trưởng Ban Nạp Nhĩ trong đám người hiển lộ vô cùng đáng chú ý.

Hắn đến có trong chốc lát, Ngưu Đầu Nhân trụ sở cực kỳ nơi này cũng không xa, Mạnh Kỳ rất nhanh liền đem tình huống nơi này cáo tri hắn, giảng nghĩa khí Ngưu Đầu Nhân tù trưởng hai lời chưa nói liền chạy đến, nhưng đến công môn thì lại e sợ trận.

Tại Cự Ma rừng rậm thì hân và Ma tộc, Liệt Thần Tộc giao thủ qua, tiền nhiệm tù trưởng chính là chết ở trong tay Ma tộc, ngay tiếp theo nó trong nội tâm cũng có bóng mờ, bởi vậy xoa xoa tay chậm chạp không dám tiến nhập.

"Diệp Nhiên. . .",

Tân Khắc Lai cùng Hạ Ly vội vàng chạy qua, thấy Diệp Nhiên như một huyết hồ lơ đãng trong nội tâm đều là lại giật mình lại vui mừng.

Có thể từ Y Phàm trong tay chạy trốn đã rất kỳ tích, đâu còn dám hy vọng xa vời hoàn hảo không tổn hao gì?

Diệp Nhiên buông xuống Phù Nhị Nhã, trên người từ khi không có tản đi ngược lại có đề thăng thể, Cung Tử Nguyệt ở trong cơ thể hân lưu lại lực lượng chỉ còn lại nhiều như vậy, vậy một lần toàn bộ tiêu hao hết a

Hân ngẩng đầu nhìn lướt qua, Ban Nạp Nhĩ xấu hổ cúi đầu xuống.

Con mắt của Diệp Nhiên rất nhanh nhảy qua hân chuyển tới trên người Tân Khắc Lai nói: "Tân huynh, cho ngươi mượn búa dùng một lát",

Tân Khắc Lai khó hiểu, nhưng vẫn là đem búa đưa cho hân.

Diệp Nhiên tiếp nhận búa, trong cơ thể Khí Kinh bùng bùng, vung tay ném ra chính là một tiếng phong vang, chuỗi này búa liền vội nhanh chóng xoay tròn lấy xẹt qua một mảnh đường cung bay về phía Y Phàm, gió rít thanh âm liệt liệt rung động, lợi búa phá vỡ phân tán Khí Kinh.

Trong lúc kích chiến Y Phàm tự nhiên có thể phát giác được, nhưng hân liền phòng ngự cũng chẳng muốn phòng ngự, đảm nhiệm chuỗi này búa hướng chính mình bổ tới, chỉ là cổ này phân tán Khí Kinh liền khiến cho được búa bốc đồng suy kiệt.

Mất thấy búa sẽ bị bắn bay trở về, Diệp Nhiên lông mày nhéo một cái hừ lạnh một tiếng kéo ra một đạo khí lưu xông tới.

"Diệp Nhiên. . .",

Hạ Ly bản năng muốn bắt lấy tay của hân, nhưng thoáng cái nắm cái không, Diệp Nhiên một cái lách mình tiến nhập vòng chiến, cầm chặt búa mãnh liệt chặt bỏ, từ dưới đất trong sao huyết có được búa sắc bén dị thường, Diệp Nhiên tay cầm lợi búa cứng rắn phá vỡ hắc sắc Khí Kinh mãnh liệt nhìn tại Y Phàm phía sau lưng, "Thông suốt kéo" một tiếng tại sau lưng của hân mở mảnh lỗ hồng.

"Tiểu tử, ngươi tự tìm chết",

Toàn bộ khách sạn đã thành một mảnh phế tích, Y Phàm trở tay liền bóp hướng Diệp Nhiên cái cổ, nhưng Tiềm Long hóa điểm lại hóa thành xiềng xích quần đi lên, tựa như gài trong xương khóa trụ tứ chi của hân.

Diệp Nhiên không để ý phá vỡ từ khí trước mặt mà đến hắc sắc Khí Kinh cắn răng lại là một búa rơi xuống, nhưng Y Phàm chỉ là há mồm phun một cái màu đen kia khí lưu liền đem hân chấn động mở đi ra, lập tức trên người màu đỏ thẫm dây xích phát ra "Ken két" thanh âm.

"Ha ha ha, tiểu tử, ngươi nhất định phải chết",

Lấy một địch hai Y Phàm đầy người ngông cuồng, nếu không phải Tiềm Long lại kết pháp quyết đều phóng thích trong cơ thể hỏa điểm e rằng ổ khóa này liệm [dây xích] đã đứt đoạn.

Dù là như thế Tiềm Long cũng hiểu được hết sức, Y Phàm tuy cùng hân thực lực tương đương, nhưng trong cơ thể Khí Kinh nhưng thật giống như vô cùng vô tận, đem so sánh ra bản thân lực lượng tiêu hao lại là cực nhanh, tại tiếp như vậy chính mình sẽ bị hao tổn chết ở chỗ này.

"Ca",

Lại là một tiếng nứt ra vang, hân xiềng xích đứt đoạn một mảnh.

"Vèo",

Đúng lúc này vừa bị đẩy lùi Diệp Nhiên bỗng nhiên ngược lại lướt lảng không mang theo một hơi cường đại khí lưu, tiếp theo như Đại Bàng giương cánh đột nhiên rơi xuống, trong tay óng ánh xanh ngọc đoản đao hung hăng đâm vào Y Phàm mắt trái.

"A ——",

Hét thảm một tiếng phát ra, cường đại khí lưu bạo trùng, phương viên trăm dặm đều phong vân biến sắc.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Chương 106: Huyết Thủ Đồ Ma

Chương 106: Huyết Thủ Đồ Ma

Vứt mạng một đao, một nửa lưỡi đao chui vào Y Phàm mắt trái.

Tất cả mọi người ngây người, Liệp Thần Tộc, Ải Nhân, Nguru Đầu Nhân. . . . , không có ai nghĩ đến Diệp Nhiên đẳng cấp người dám cùng hiền hách hung danh bàn tay khủng bố chính diện chết đập đầu.

"A ——",

Y Phàm kêu thảm một tiếng che mắt trái, trong miệng phát ra vậy khốn thủ gào thét, hắc sắc khí lưu ở trên mặt đất lên, hần giờ tay một quyền trùng điệp đánh vào Diệp Nhiên ngực, Diệp Nhiên vũ kỹ lỗi lạc, cánh tay như xà thò ra quán quanh tại trên cổ tay hần, dù vậy cũng không có thể ngăn cản hần cự lực.

Ngực "Bành" một thanh âm vang lên, hần chỉ cảm thấy cả người đều cơ hồ tán giá, mảnh lớn máu tươi từ sau lưng phun ra, trong cổ họng một mảnh ngại ngái, hần "A..." một tiếng nuốt xuống đã không có qua yết hầu máu tươi, phát tay một quyền trùng điệp một quyền nện ở trên chuỗi đao đem đoạn đao Liên Nhận mạng chuỗi toàn bộ cắm vào mắt trái của hần bên trong.

"Phốc",

Không đợi Y Phàm làm vùng vẫy gãy chết, Tiềm Long đem còn lại hóa điểm ngưng tụ thành một chuỗi màu đỏ thẫm lợi kiếm hung hăng địa xuyên qua trái tim của hần.

Máu tươi từ miệng Y Phàm tuôn ra, không ai bì nổi bàn tay khủng bố rõ ràng địa cảm nhận được tánh mạng của mình trôi qua, muốn dùng hết cuối cùng lực lượng giết chết mạo phạm chính mình kiến hôi, nhưng ở Tiềm Long cuồng bạo công kích đến thân thể khí cơ lại bị rất nhanh chặt đứt.

Đau nhức kịch liệt từ trên đầu truyền đến, Diệp Nhiên đao dĩ nhiên hoàn toàn chưa đi đến đầu lâu của hần, thay vào đó là sắc bén búa, hần đỏ tròng mắt một búa lại một búa chém vào Y Phàm trên đầu.

Ngày hôm nay, tất cả tại khách sạn bên ngoài người đều nhớ rõ kia cái lạnh lùng thiếu niên dùng một chuỗi búa đem bàn tay khủng bố Y Phàm chém vào óc bắn ra.

Thiếu niên kia thân ảnh như ác mộng khắc ở trong đầu của bọn hần

Ngày hôm nay, Diệp Nhiên so với Ác Ma còn khủng bố hơn gấp trăm lần,

Thẳng đến Y Phàm ngược lại trong vũng máu lại không có chút nào sinh cơ thời điểm hần còn một búa lại một búa hung hăng địa vung xuống, mà đầu của Y Phàm đã sớm cùng bạo tạc tây qua đồng bừa bọn một mảnh.

"Đã đủ rồi, tiểu tử, hần đã chết",

Liên một bên Tiềm Long cũng nhìn không được.

"Hả?",

Diệp Nhiên thốt nhiên quay đầu lại, nhuộm máu dưới Lưu Hải là một đôi tử hồng sắc con mắt, bị ánh mắt như vậy nhìn chăm chăm liên Tiềm Long giật nảy mình.

Nhưng Diệp Nhiên chỉ là nhìn hần một cái, lại quay đầu nhìn thoáng qua đầu lâu nổ tung Y Phàm, trên người tử khí chậm rãi tiêu tán, cổ này kinh người lệ khí cũng tùy theo thu lại.

Phù Nhị Nhã chạy qua tới bỏ nhào vào trong lòng ngực của hần nước mắt rơi như mưa.

Diệp Nhiên thê lương mà cười một tiếng, đưa tay sờ sờ đầu của nàng nói: "Phù Nhị Nhã, ta thật hận. . . Bọn họ luôn là muốn thương tổn ngươi, vô duyên vô cớ liền nghĩ tổn thương ngươi, nếu có một ngày. . . . Ta. . . . Bởi vậy trở nên giống như bọn họ, ngươi còn có thể cùng ở bên cạnh ta sao?",

Nước mắt mơ hồ hai mắt, hần nhìn thấy Phù Nhị Nhã lệ rơi đầy mặt liễu mạng gât đầu, duỗi ra bàn tay nhỏ bé run rẩy muốn vì hần chà lau trên mặt vết máu, nhưng máu tươi càng chảy càng nhiều, nàng như thế nào cũng sát không hết.

Diệp Nhiên cười thầm một tiếng, lập tức cắn răng nói: "Phù Nhị Nhã, ta tuyệt không để cho ngươi lại. . . . Ngươi đang ở hiểm cảnh",

Mười mấy tên Liệp Thần Tộc tại Y Phàm bại vong thì liền không biết tung tích, những người khác cũng không có lưu tâm bọn họ, tất cả mọi người đều bị trận này tàn khốc huyết chiến kinh sợ ngây người, thật lâu Tân Khắc Lai cùng Mạnh Kỳ mới hồi phục tinh thần lại, chạy qua tới một trái một phải vịn Diệp Nhiên đi bệnh viện.

Giữa trưa trong khách sạn chuyện phát sinh liền truyền khắp toàn bộ Y Ba Tà Địa.

Bàn tay khủng bố Y Phàm tiến nhập Y Ba Tà Địa không được nửa ngày đã bị Bạo Lưu Thành đệ nhất cao thủ cùng một cái gọi Diệp Nhiên thiếu niên liên thủ đánh chết, đầu bị tàn nhẫn địa chém trở thành bạo tạc dưa hấu.

"Huynh đệ, nghe nói không? Y Phàm bị một cái gọi Diệp Nhiên gia hỏa cho chém chết, nghe nói chết vô cùng thảm",

"Đại ca, không chỉ nghe nói, ta lúc ấy ngay tại trận đấu, Diệp Nhiên đó thật sự là không được, hai ngày trước vừa giết đi hai cái Bán Thú Nhân, hôm nay liền đem Y Phàm cho chém chết, ngươi không nhìn thấy, hần lúc giết người so với Liệp Thần Tộc còn đáng sợ hơn",

"Ai, Y Phàm thế nhưng là nổi tiếng Đại Ma Đầu, chết trong tay hần bốn đời thần ít nhất cũng có hai mươi, Diệp Nhiên đó là lai lịch gì, không có nghe nói a",

"Ta cũng không biết, bất quá nghe nói hần mới mười bảy tuổi, còn là một mao đầu tiểu tử đâu",

.

Trong khoảng thời gian ngắn tất cả đại tửu quán, tiệm cơm mọi người trà dư tửu hậu đàm luận đều là chuyện này, suy đoán lai lịch của Diệp Nhiên, có người nói hần đến từ Thần Điện, có người nói hần cũng là Liệp Thần Tộc, còn có người nói trên người hần ma khí lượn lờ, căn bản chính là cao đẳng Ma tộc., trong khoảng thời gian ngắn chúng thuyết phân vân.

Mà lúc này người khởi xướng đang lẳng lặng địa ngồi ở Ngưu Đầu Nhân trụ sở đằng sau trên đồng cỏ.

Diệp Nhiên bị thương rất nặng, ngực cơ hồ bị làm bể, trên mặt, trên người khắp nơi đều là miệng vết thương. Tiềm Long tìm đến Miểu Nữ dùng thuật chữa trị vì hần thi triển Hồi Phục Thuật, thuật pháp tăng thêm phía dưới cuối cùng ổn định thương thế của hần.

Hạ Ly ở một bên cẩn thận cho hần băng bó, nhìn nhìn hần lạnh lùng bên mặt nhìn không được thờ dài một hơi, đại khái chỉ có nàng biết rồi mới Diệp Nhiên nổi giận nguyên nhân a.

Thiếu niên này đã chịu rất nhiều đau xót, Y Phàm chỉ là một cái bất hạnh dây dẫn nổ, đưa hần tất cả tàn bạo một mặt đều dẫn xuất ra.

"Hạ Ly, Phù Nhị Nhã. . . Có khỏe không?",

Diệp Nhiên đột nhiên nói, dường như một chút cũng không có cảm giác được trên người đau nhức.

Hạ Ly cười nói: "Nàng rất tốt, đã ngủ, nàng chỉ là tiểu hài tử, cho dù bị sợ đến chỉ cần ngủ một giấc sẽ hảo",

Diệp Nhiên gật gật đầu, tựa ở trên cành cây, đối mặt ấm áp dương quang.

Giữa trưa dương quang vô cùng ấm áp, chỉ là với hần mà nói này ấm áp tựa hồ luôn là tới có chút muộn.

Hạ Ly nhẹ nhàng nâng lên cánh tay của hần cho hần chà lau miệng vết thương, nói khẽ: "Diệp Nhiên, ngươi vừa rồi bộ dáng. . . Thực dọa người, về sau nhất định phải. . . .",

"Được rồi, nói với ngươi cũng vô dụng",

Nàng vốn định để cho Diệp Nhiên học được không chế chính mình, nhưng lời đến bên miệng lại sửa lại miệng, nàng ngược lại là chân tâm hi vọng hần có thể chính xác thừa thừa tâm tính của mình.

"Hạ Ly, Thần Điện là dạng gì địa phương?",

Diệp Nhiên hỏi.

Hạ Ly nghĩ nghĩ cười nói: "Thần Điện nha, có điểm giống Học Viện, nhưng lại có thật nhiều bất đồng, nhiều một ít trang nghiêm thần thánh, nhưng lén lút cũng không thiếu niềm vui thú, tóm lại là một cái rất đẹp địa phương tốt",

"Như thế nào, ngươi nghĩ tiến nhập Thần Điện sao? Ta có thể giúp ngươi a, Athena, Thor, Ares đều cùng ta rất quen đâu",

Hạ Ly cười, nội tâm lại âm thầm thờ dài một tiếng, nếu như ngày đó không là bởi vì chính mình tình cảnh của hần chắc hần nếu so với hiện tại tốt hơn nhiều.

Diệp Nhiên lại lắc đầu nói: "Ta nghĩ vì Phù Nhị Nhã xây dựng một tòa Thần Điện",

Hạ Ly cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, trừng mắt nhìn nói: "Bây giờ còn quá sớm điểm a, Phù Nhị Nhã nàng còn nhỏ như vậy",

Phù Nhị Nhã mới chín tuổi, tâm trí hoàn toàn là tiểu hài tử, chiến lực lại càng là không, xây dựng một tòa cung phụng nàng thần đế cũng không khó, khó khăn là tìm kiếm thần tuyền giả, không có người nguyện ý trở thành nàng thần tuyền giả.

Diệp Nhiên lắc đầu: "Sớm cũng phải xây dựng, thần tuyền giả có thể không có, người ủng hộ có thể không có, nhưng ít ra muốn trước có một cái danh mục tới báo cho người nơi này, ta Diệp Nhiên từ đó tại Y Ba Tà Địa đặt chân".

→Câu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Ách lực

Chương 107: Ách lực

"Tiểu tử, bị thương thành như vậy còn luyện thể thuật, ngươi là thật không đem mạng của mình làm cùng một loại a",

Miêu Nữ đem sáng sớm hái tới thảo dược thoa tại Diệp Nhiên trên vết thương, cho hắn tiêm vào một chỉ dược tề, sau đó dùng thuật chữa trị chữa thương cho hắn.

Miêu Nữ người cũng như tên, giống như Ba Tư Miêu cao quý trang nhã, nàng là Bạo Lư Thành bên trong thuật chữa trị đệ nhất nhân, Bốn Nguyên năng lực chính là trị liệu. Nếu như không phải là sinh ra quý tộc lại trời sinh tính cực lười e rằng Bạo Lư Thành những thầy thuốc kia sẽ không cơm ăn.

Nàng thuật chữa trị chỉ dùng ở trên người mình, lần này bởi vì Tiềm Long nguyên nhân nàng mới phá lệ vì Diệp Nhiên thi triển thuật chữa trị.

Diệp Nhiên đảo kia vốn phiếm vàng "Cao Đẳng Thể Thuật" đạo hoàn toàn thất vọng: "Loại trình độ này động tác ảnh hưởng không được thương thế",

Miêu Nữ té ra một mảnh thủ chương lớn nhỏ lá xanh nổi Diệp Nhiên đỉnh đầu, dẫn dắt trong cơ thể Bốn Nguyên phổ chiếu hạ xuống khiến cho Diệp Nhiên cả người đều đắm chìm ở điểm một chút lực sắc huỳnh quang bên trong.

"Nếu Tiềm Long gia hỏa kia có người một nửa nỗ lực cũng sẽ không liên 'Tiểu Sư Tử Cầu' cũng đánh không lại",

Diệp Nhiên nói: "Ta không có thiên phú, chỉ có thể lấy cần bỏ vụng về",

Miêu Nữ từ trong túi tiền lấy ra một khối nguyên khí thạch nỗ bữu môi nói: "Ân, cái này cho ngươi, Tiềm Long để ta thay hắn hướng ngươi nhận lỗi bồi thường",

"Xin lỗi?",

"Hắn nói trên mặt đất dưới sào huyệt thì không nên đối với bạn gái của ngươi thấy chết mà không cứu được",

"Hừ",

Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng, nhắc đến chuyện này hắn sẽ tới khí. Ban đầu ở dưới mặt đất sào huyệt thì Vân Mộng bị Hỏa Diễm Chuột truy sát, Bạo Lư Thành đường đường đệ nhất cao thủ Tiềm Long cư nhiên bị Lực Sĩ Cung Trương Mục mê hoặc mà thấy chết mà không cứu được.

Miêu Nữ lắc đầu: "Ngươi a, tính tình thật là lớn rất, khó trách liên Tiềm Long đều sợ ngươi",

Nàng hé miệng cười nói: "Sáng sớm hôm nay hắn liên ba ba tới tìm ta, hi vọng ngươi không muốn ghi hận hắn, này khối nguyên khí thạch để ở chỗ này, Bốn Nguyên Lực Lượng của ta không nhiều lắm, ngày mai lại đến cho ngươi kiểm tra miệng vết thương",

Diệp Nhiên gật đầu nói tiếng cảm ơn.

Mặt phía nam cỏ tranh trong phòng, Ngưu Đầu Nhân tù trưởng Ban Nạp Nhĩ vừa uống rượu biên thờ dài.

"Ai, Diệp lão đệ đừng nỡn thật sự là không thể chê, hấn hiện tại nhất định xem thường ta, ngày hôm qua tại nơi này đứng nửa ngày sừng sốt không dám giúp hấn",

Mạnh Kỳ an ủi hấn nói: "Ban Nạp Nhĩ đại ca, đừng nhảy cẫng, Ngưu Đầu Nhân, người lùn, tinh linh. . . . Đến từ rừng rậm các tộc đối với Ma tộc cùng Liệp Thần Tộc có bẩm sinh sợ hãi, Diệp ca sẽ không đem chuyện này để trong lòng",

Tần Khắc Lai nói: "Đúng vậy, Ban Nạp Nhĩ đại ca người quá đa tâm, Diệp huynh đệ không phải là loại kia tính toán chi li người, bất quá nói thực ra ngày hôm qua ta cũng đã giật mình, người xem Diệp huynh đệ bình thường lạnh lùng không thích nói chuyện, một chỗ phần nộ tới quả thật so với kia cái Y Phàm gì đáng sợ gấp mười",

Nhớ tới ngày hôm qua Diệp Nhiên bộ dáng Phong Ma hấn còn cảm thấy lòng còn sợ hãi.

Mạnh Kỳ nhìn không được cười lên: "Tân ca, người là khó hiểu Diệp ca, hấn tuy đơn giản không hòa, nhưng hấn cũng không phải nhân từ nương tay người, cũng không phải hữu dũng vô mưu thất phu, ta cam đoan không được đêm nay Diệp ca sẽ tìm chúng ta thương lượng kế tiếp ứng đối kẻ sách",

Mạnh Kỳ một câu thành thiam, buổi trưa thời gian Diệp Nhiên liền không thể chờ đợi được tìm đến ba người.

"Tiểu Mạnh, ta nghĩ che một tòa Thần Điện, người xem có thể thực hiện sao?",

Diệp Nhiên đi thẳng vào vấn đề.

Tần Khắc Lai cùng Ban Nạp Nhĩ liếc nhau, đều thầm nghĩ Mạnh Kỳ liệu sự như thần.

Mạnh Kỳ nhưng không khỏi ngạc nhiên, hấn đoán được Diệp Nhiên sẽ tìm hấn thương lượng đối sách, nhưng không nghĩ tới hấn lại muốn xây dựng Thần Điện.

"Diệp ca. . . . Đây không quá dễ dàng a",

Diệp Nhiên gật gật đầu: "Ta biết không dễ dàng, nhưng nếu như ta cố ý muốn xây dựng, các người sẽ giúp ta sao?",

Một lòng nghĩ bù đắp Ngưu Đầu Nhân tù trưởng Ban Nạp Nhĩ cái thứ nhất vỗ ngực nói: "Diệp huynh đệ, ta Ban Nạp Nhĩ có thể xuất tiền cũng có thể xuất lực, nhất định rất người đến cùng",

Hấn đã tỏ thái độ Mạnh Kỳ cùng Tần Khắc Lai tự nhiên cũng không phản đối, lúc này biểu thị duy trì.

Diệp Nhiên gật gật đầu, lại hỏi: "Tiểu Mạnh, nếu như ta nghĩ thanh lý mất Y Ba Tà Địa bên trong tất cả Ma tộc cùng Liệp Thần Tộc, ai hội là bằng hữu của ta? Ai trong hội lập, ai lại là địch nhân?",

Ba người lại là khẽ giật mình, bọn họ cũng đều biết theo như lời Diệp Nhiên "Thanh lý" là có ý gì.

Hấn muốn giết tuyệt Y Ba Tà Địa bên trong Ma tộc cùng Liệp Thần Tộc.

Mạnh Kỳ ngạc nhiên nói: "Diệp ca. . . . Người là rất nghiêm túc sao?",

Diệp Nhiên gật gật đầu, dung nhan lạnh túc.

Mạnh Kỳ nuốt miếng nước miếng nói: "Được rồi, Diệp ca, ta cảm thấy được không có ai hội là bằng hữu của chúng ta, Y Ba Tà Địa ghét Ác Ma Tộc cùng Liệp Thần Tộc chúng tộc cũng không ít, nhưng không có cái nào chúng tộc dám giúp người đối kháng Ma tộc cùng Liệp Thần Tộc",

Nói đến đây Ngưu Đầu Nhân tù trưởng Ban Nạp Nhĩ không khỏi mặt già đỏ lên.

"Bọn họ tới đa bảo trì trung lập, về phần thợ săn địa đạo, Cách Lỗ Tư Bảo chỉ lưu tuy cường đại, nhưng muốn cho bọn họ giúp người đối phó Ma tộc vẫn rất khó khăn",

Hấn nói rất bảo thủ.

Diệp Nhiên cũng biết hấn muốn nói không phải là rất khó khăn, mà là không thể nào.

Diệp Nhiên gật đầu nói: "Cùng ta nghĩ đại khái tương đồng, nhưng còn có rất nhỏ khác biệt, không có ai sẽ cho ta đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, dệt hoa trên gấm cũng không phải hội ít",

"Hừ, sợ là sợ bọn họ không có cơ hội này",

"Tiểu Mạnh, phiền toái cho ta họa một tấm bản đồ, ta nghĩ biết Y Ba Tà Địa bên trong Nhân Tộc bên ngoài tất cả chúng tộc phân bố, còn có bọn họ từng người lĩnh danh tự, có kỹ càng tư liệu tốt hơn",

Mạnh Kỳ thật sâu liếc hấn một cái, trong nội tâm đối với hấn ấn tượng thay đổi rất nhiều.

"Diệp ca, ta cái này chuẩn bị cho ngươi, bất quá có một câu ngươi nói sai",

"Y Ba Tà Địa có người sẽ cho ngươi đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, ta cùng Tân ca chính là",

"Còn có ta, Diệp huynh đệ, lần này ta nhất định toàn lực giúp ngươi",

Ban Nạp Nhĩ vỗ ngực nói, là bằng hữu lại là tộc trưởng, lại nhu nhược liền không thể nói nổi.

Diệp Nhiên đạo tiếng cảm ơn liền đi hướng Phù Nhị Nhã gian phòng, nàng đã tỉnh ngủ, lẳng lặng ngồi ở đầu giường, Hạ Ly đang cùng nàng đọc sách, Thần Sứ đã bắt đầu đối với nàng dẫn đạo.

Phù Nhị Nhã trở nên an tĩnh rất nhiều, nhìn về phía Diệp Nhiên thì trong mắt tựa hồ thật nhiều cái gì.

"Phù Nhị Nhã, ngươi khí sắc thoát nhìn thật nhiều",

Diệp Nhiên sờ sờ đầu nhỏ của nàng lôi ra cái ghế ngồi xuống nói: "Giúp ta nhìn xem Bồn Nguyên Lực Lượng a, ta đã sớm muốn biết trong cơ thể ta những cái này rốt cuộc là cái gì thuộc tính",

Hạ Ly nói: "Diệp Nhiên, Phù Nhị Nhã còn không hiểu Bồn Nguyên. . . .",

"Vậy từ giờ trở đi học a, Phù Nhị Nhã, chỉ cần đem ngươi thấy họa hạ xuống liền có thể",

Phù Nhị Nhã gật gật đầu, tinh tế nhìn chăm chăm Diệp Nhiên, thần đồng tử phía dưới Diệp Nhiên trong cơ thể Kỹ Năng Thụ dần dần thành hình, nàng "nhìn quả bầu mà vẽ ra chiếc gáo" đem Kỹ Năng Thụ vẽ ở bàn vẽ, liên tiếp lấy thật nhỏ khí lưu "Thân cây" dị thường thô to, dùng bút máy thoa xong mới phát hiện này trên cành cây quanh quần khí cơ đúng là hắc bạch nhị sắc, trong đó hắc sắc chiếm đa số, bạch sắc hơi ít.

Nhưng Phù Nhị Nhã tại bạch sắc một bên ghi chú rõ chính là "Kim sắc", không có biện pháp, nàng tranh không ra loại kia nhan sắc.

"Hắc sắc cùng kim sắc, hắc sắc. . . Rất đặc biệt",

Diệp Nhiên đem bàn vẽ đưa cho Hạ Ly, Hạ Ly đầu tiên là liếc mắt nhìn, mặt không biểu tình, nhưng sau đó lông mày liền giãn ra, vẻ mặt thần sắc mừng rỡ.

"Diệp Nhiên, là ách lực, này hắc sắc tuân trào đồng dạng cảm giác, nhất định là ách lực".

Hai ngày này cận bã trò chơi, có chút tâm lực lao lực quá độ. . .

→Cầu phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và tích vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Trong sương mù dày đặc huyết tinh

Chương 108: Trong sương mù dày đặc huyết tinh

"Diệp Nhiên, nhắm mắt lại, làm con mắt vô pháp giúp ngươi thấy rõ chính mình thời điểm ngươi muốn học được dụng tâm nhìn",

"Người con mắt rất khó coi đến Khí Kinh, Bồn Nguyên, nhưng ngươi có thể cảm nhận được. Thật giống như ngày xuân phong hòa ấm áp, ngươi xem không thấy chúng, nhưng chúng nhưng vẫn bên người ngươi",

Tại Hạ Ly hướng dẫn từng bước dưới Diệp Nhiên nhắm mắt lại, trong nội tâm một mảnh không rõ ràng. Trong cơ thể khí lưu tự động địa lưu động, trong đầu dần dần đan chéo thành một bức giao thoa hỗn loạn nhân thể mạch lạc đồ án, tiếp theo mạch lạc trở nên hư vô, mà khí lưu lại tăng cường lên.

"Nhân thể khí cùng Bồn Nguyên hỗ trợ lẫn nhau, Bồn Nguyên là khí căn bản, khí là Bồn Nguyên thi triển vật dẫn, cả hai thiếu một thứ cũng không được, thấy rõ trước mắt hắc sắc cùng kim sắc giao thoa thân cây sao? Màu đen kia tuân trào sẽ là của ngươi Bồn Nguyên, tên là ách lực",

"Cùng phong hỏa lôi điện hoàn toàn bất đồng, đây là một loại đặc thù Bồn Nguyên",

"Ta từng ở hẻo rữ Thế Giới Chi Thụ dưới gập qua an khang, hần là Địa Mẫu Gaia chi tử, chỉ cần có thể tiếp xúc mặt đất liền có được vô cùng vô tận lực lượng, đây là lực Bồn Nguyên phân nhánh, người ách lực là trời cao ban tặng, có một ngày người sẽ có được cùng an khang đồng dạng lực lượng cường đại. . .",

Diệp Nhiên hai tay hiện lên ôm hết thức, khí lưu toán loạn, thỉnh thoảng vung lên hần trên trán Lưu Hải.

Hần mặt không biểu tình, lạnh lùng trên mặt chăm chú và kiên nghị. Lúc này Hạ Ly liền khoảng cách gần như vậy mà nhìn mặt hần.

Nhìn nhìn mặt hần, nhìn nhìn hần cau lại lông mày, Hạ Ly phảng phất có thể trông thấy hần gian khổ đi qua.

Một người kinh lịch khó khăn là vô pháp bồi diệt, chỉ có thể theo thời gian quên đi.

Hạ Ly hướng Phù Nhị Nhã trừng mắt nhìn nhẹ nhàng đi ra nhà cò.

"Hạ Ly, ta thấy được",

Diệp Nhiên đột nhiên nói, trên người khí lưu chậm chạp kéo lên.

"Cái gì?",

Hạ Ly khó hiểu.

Diệp Nhiên nói: "Bồn Nguyên, nó như là muốn phá xác mà ra sinh mệnh, lại phá không rách hắc sắc xác",

Hạ Ly cười nói: "Khiến nó lại thai nghén trong chốc lát a, đợi có một ngày nó đầy đủ cường đại thời điểm hội phá xác mà ra",

"Ừ",

Diệp Nhiên đáp ứng, trong cơ thể khí lưu lưu động nhanh hơn.

Hạ Ly nhẹ nhàng cho hần kéo cửa lên, cô tranh trong phòng trở nên hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có khí lưu lưu động xuất rất nhỏ tiếng vang, Diệp Nhiên phóng thích cách người mình Khí Kinh bỗng nhiên co rút lại, tất cả khí lưu đều hướng trong cơ thể chảy tới.

Mà ở Diệp Nhiên cảm ứng bên trong nhân thể mạch lạc hoàn toàn biến mất, đã có chút tăng cường khí lưu nhanh chóng đảo lưu hướng cổ này hắc sắc khí tức ngược lại đọng mà đi.

Hần muốn phá vỡ vây khốn lấy Bồn Nguyên chi lực vô ngoài.

Khí lưu chảy trở về, trước bị thương tổn chính là gân mạch cùng mạch máu, là lần đầu tiên trùng kích trên tay hần cùng trên mặt liền gân xanh quá hiện, từng đạo huyết văn rậm rạp tại da thể.

Trong hơi thở ngửi được tí ti ngai ngái, Diệp Nhiên mang tương khí lưu khôi phục nguyên trạng, nhưng chỉ sau một lúc lâu công phu hần liền liễm khí bắt đầu rồi lần thứ hai trùng kích. . .

Cô tranh trong phòng yên tĩnh mà nguy hiểm, chính như lúc này Y Ba Tà Địa, mặt ngoài nhìn sóng yên biển lặng nhưng trong thâm tâm lại là sát cơ tứ phía.

Huyết tộc bí bảo đưa tới Bạo Lưu Thành, Lâm Surong Thành các lộ đội ngũ, Liệp Thần Tộc cũng rất giống người được mùi máu tươi linh cầu. Tinh Linh tộc, Ải nhân tộc, thợ săn toàn bộ nghe tin lập tức hành động.

Trong khoảng thời gian ngắn Y Ba Tà Địa sườn núi, túa quán, đầm lầy, rừng cây. . . . Khắp nơi đều là tìm kiếm Huyết tộc bí bảo người, nhưng vài ngày hạ xuống lại là không thu hoạch được gì.

Liệp Thần Tộc cái thứ nhất ngừng tay, bàn tay khủng bố Y Phàm đột nhiên tử vong cho bọn họ tạo thành thật lớn chấn động.

Y Phàm là Liệp Ma Quân Đoàn trọng yếu tội phạm truy nã, hần không phải là Liệp Thần Tộc bên trong tối cường, thậm chí tại lần này cùng hần đồng hành đội phó lão cách liệt mẫu cũng hơn một chút hần một bậc, nhưng hần tuyệt đối là tối tùy tiện hung tàn nhất, như vậy Liệp Thần Tộc quả thực là Ma tộc trong nội tâm bản mẫu nhân vật.

Thế nhưng là bị ký thác kỳ vọng khủng bố nhân vật cư nhiên chết ở một cái gọi Diệp Nhiên hạng người vô danh trong tay, tuy bây giờ còn sóng yên biển lặng, nhưng ai cũng biết có thù tất báo Liệp Thần Tộc muốn đối với kia cái mới ra đời tiểu tử thống hạ sát thủ.

Lúc chạng vạng tối, Ngưu Đầu Nhân trụ sở phi thường náo nhiệt, Lạp Bố Lạp Đa ra ra vào vào từ phòng bếp bưng tới một bàn bàn thái đồ ăn.

Dù cho ra Cự Ma rừng rậm đầm này Ngưu Đầu Nhân vẫn là bảo lưu lấy bộ lạc sinh hoạt tập quán, lúc ăn cơm luôn là cùng một chỗ. Mạng lưới

Nhưng bọn họ cũng tham khảo nhân loại một ít sinh hoạt tập quán, thí dụ như cái bàn, bát đĩa, không còn là đơn thuần tay bắt răng cắn, ăn tươi nuốt

sống nguyên thủy tập tục.

"Thần Sứ đại nhân, Diệp ca đâu này?",

Trước bàn đồng lửa trên nường hai cái gà rừng, toàn thân du hoàng, mùi thơm tràn ra bốn phía.

Hạ Ly kéo xuống một cái đùi gà đưa cho Phù Nhị Nhã cười nói: "Tiểu tử kia vẫn còn ở dụng công đâu, đoán chừng muốn tới đã khuya, này gà rừng cho hán giữ đi",

Phù Nhị Nhã chạy chậm đi qua dùng giấy dầu cẩn thận đem kia hoàn chỉnh gà rừng gói kỹ.

Ngưu Đầu Nhân tù trưởng Ban Nạp Nhĩ nói: "Phương diện này Diệp huynh đệ thật sự là làm cho người ta kính nể, ta cam đoan, không ra hai năm Diệp huynh đệ nhất định sẽ tại Y Ba Tà Địa sáng chế thuận theo thiên địa tới",

Nói qua giờ lên chung rượu uống một ngụm

"Uông uông",

Cửa Liệp Cầu bỗng nhiên một hồi đồ chó sủa.

Ngưu Đầu Nhân trụ sở nuôi dưỡng cũng không phải là đồng dạng nuôi trong nhà chó, mà là từ Cự Ma trong rừng rậm bắt bớ

Chó hoang, vừa ra sinh ra được phải đối mặt nguy hiểm Cự Ma, người lùn cùng với sói rừng hổ báo các loại, khứu giác không phải là đồng dạng linh mẫn.

Sắc trời hôn ám, hỏa diễm bốc lên khói trắng lượn lờ tại cổng môn, cùng Hắc Ám hòa làm một thể, hình thành một mảnh tối tăm mờ mịt sương mù như, nồng đậm nhiều sương mù trong có trầm trọng tiếng bước chân truyền đến, trong đó xen lẫn xiềng xích nhẹ vang lên.

Tân Khắc Lai đám người không khỏi thả ra trong tay đồ ăn nhìn về phía nồng đậm sương mù.

"Các người ăn, ta đi nhìn xem",

Tại nhà mình bị người mạo phạm, thân là tộc trưởng Ngưu Đầu Nhân tù trưởng có thể nào dễ dàng tha thứ? Cảm lên dựa vào ở một bên chiến chùy liền bước đi tiến trong sương mù.

"Ban Nạp Nhĩ đại ca, cùng đi, Tiểu Mạnh, các người lưu ở chỗ này",

Tân Khắc Lai cũng nắm lên chính mình kia nhỏ hơn một chút chiến chùy, trong tay áo búa lặng yên rơi xuống.

"Tư tư",

Ngưu Đầu Nhân tù trưởng kia gần ba mét dài chiến chùy kéo trên mặt đất sát xuất một mảnh tia lửa, hai người bước đi tiến trong sương mù, phía trước cái bóng đen kia cũng càng rõ ràng, một cô làm cho người buồn nôn Huyết Tinh Khí truyền vào hơi thở, hai người tại cự ly bóng đen kia còn có năm mét thời điểm dừng bước.

Ngưu Đầu Nhân tù trưởng giờ lên búa tạ "Bịch" một tiếng rơi trên mặt đất, trầm giọng nói: "Xuất ra",

"Ca lạp lạp",

Chói tai khóa sắt âm thanh truyền đến, bóng đen phá sương mù mà đến, một cái to lớn đen Dã Trư từ trong sương mù dày đặc tập tễnh, toàn thân lông màu đen tựa như gai sắt, hai cây răng nanh vừa nhọn vừa dài, lộ ra miệng ngoại chừng dài hơn một mét.

Hai cái mắt to hung thần ác sát, nó toàn thân đều tán lấy hắc khí, này đầu Hắc Sơn Trư dường như lấp kín tiểu sơn.

To như tay em bé khóa sắt kéo tại đen Dã Trư phía sau, Ngưu Đầu Nhân tù trưởng cùng Tân Khắc Lai lúc này mới hiện này đầu trên người Hắc Sơn Trư còn ngồi lên một người.

Toàn thân trầm trọng hắc sắc Thiết Giáp, trên đầu hắc sắc mũ sắt chừng người bình thường ba cái đầu lớn như vậy, nhưng thân thể của hắn so với người bình thường cao không có bao nhiêu, chỉ là làm cho người ta một loại cực kỳ chắc nịch cảm giác, dường như trên người có dùng không hết cây mạnh.

Nó một tay xiềng xích một tay Lang Nha đại bổng, che kín tư máu khủng bố con mắt nhìn về phía Tân Khắc Lai cùng Ngưu Đầu Nhân tù trưởng.

Làm trông thấy nó khoe mắt điểm đen cùng thô ráp thì Tân Khắc Lai hít vào một hơi khí lạnh.

Này cười đen Dã Trư căn bản không phải người, mà là một đầu Huyết người lùn linh.

→Cầu phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và tích vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Bốn Nguyên thức tỉnh

Chương 109: Bốn Nguyên thức tỉnh

"Jimmy, người cư nhiên không chết",

Thấy được con ghé con tử đen Dã Trư chỗ ngồi Huyết người lùn thủ lĩnh thì không chỉ là Tân Khắc Lai hít vào một hơi khí lạnh, Nguru Đầu Nhân tù trưởng Ban Nạp Nhĩ cũng là trong nội tâm trầm xuống.

Không có ai so với hắn hiểu rõ hơn trước mắt Huyết người lùn này thủ lĩnh, nếu là đồng dạng Huyết người lùn Nguru Đầu Nhân căn bản sẽ không để vào mắt, những cái kia thân thể nhiều nếp nhăn, xấu xí, còn dài chân vòng kiềng quái vật tuy thủ đoạn tàn nhẫn, nhưng lực lượng thật sự là không đáng nhắc tới.

Nhưng Jimmy bất đồng, không chỉ tại trên thể hình so với tầm thường Huyết người lùn lớn hơn gấp ba không chỉ, nó lực lượng lại càng là không thua Cự Ma, thêm với nó giao hoạt ác độc thủ đoạn, tại Cự Ma rừng rậm thì hắn lại dẫn dắt Huyết người lùn đem Nguru Đầu Nhân, Cự Ma, Ải Nhân tam tộc ép tới khó có thể thở dốc.

Phía sau tam tộc lần đầu liên thủ chính là vì đối phó Jimmy, tại Ải nhân tộc trí giả Tataara vài bố tính dưới tam tộc đem Huyết người lùn chia ra mà đánh, cuối cùng vây kín tại Cự Ma rừng rậm Rose bờ sông, trận chiến ấy đem Rose trưởng hà đều nhuộm thành hồng sắc, tất cả Huyết người lùn cũng bị giết chết tại trên bờ sông, chỉ có thủ lĩnh Jimmy nhảy sông tự vận mất tích.

Không nghĩ tới thì cách ba năm ngày xưa danh chấn Cự Ma rừng rậm Huyết người lùn thủ lĩnh lần nữa xuất hiện, trên người còn nhiều thêm một bộ trọng vũ sắt giáp.

Cười đen Dã Trư Huyết người lùn thủ lĩnh dùng tràn ngập tơ máu hai mắt nhìn chăm chăm hai người, miệng rộng rạn nứt, đưa tay từ phía sau lưng lấy ra một cái vài bố túi ném về phía Ban Nạp Nhĩ.

Vài bố túi lăn đến Ban Nạp Nhĩ bên chân, một cái đầu lâu cũng từ miệng trong túi cút ra, là một khóa đầu của Ải Nhân.

"Còn nhiều sét. . .",

Ải nhân tộc tộc trưởng, trí giả ca ca của Tataara còn nhiều sét, thiện lương Ải Nhân cũng là Ban Nạp Nhĩ kết giao được nhiều năm hảo hữu.

"Ban Nạp Nhĩ, người biết ta Jimmy là có thù tất báo, các người Nguru Đầu Nhân, Ải Nhân, Cự Ma một cái đều trốn không thoát, ha ha ha. . .",

Tọa hạ đen Dã Trư một tiếng rít gào đập đề chấp tay về phía vọt tới trước, trong sương mù giờ lên một mảnh bụi đất, Huyết người lùn thủ lĩnh trong tay ồ ồ xích sắt dẫn đầu mãnh liệt ném qua.

Nguru Đầu Nhân tù trưởng cũng là một tiếng rít gào tay nâng chiến chùy đón đầu mà lên, "Keng" một tiếng đem xích sắt đặt ở trên mặt đất, cự chùy rơi xuống đất chính là một tiếng rền vang, nặng đến 500 cân thiết chùy đem mặt đất đập ra một cái hố to, tia lửa văng khắp nơi.

Nguru Đầu Nhân tù trưởng lập tức song thu nắm chùy quay người trọng kích, chiến chùy trùng điệp đánh hướng đầu của Jimmy, Jimmy nhếch miệng cười cười trong tay Lang Nha đại bổng nện xuống, chiến chùy cùng Lang Nha cự bổng trên không đồn sức đụng, tại đen Dã Trư xung lực lượng cùng Huyết người lùn thủ lĩnh quái lực phía dưới đứng mãnh như Nguru Đầu Nhân tù trưởng lại cũng bị ép tới hướng về sau không ngừng rút lui.

Thừa dịp hai người lẫn nhau áp chế không lúc Tân Khắc Lai khê quát một tiếng làm ăn chùy mãnh liệt nện Jimmy tọa hạ đen Dã Trư, một kích đắc thủ, hắn chiến chùy mãnh liệt đánh vào đen trên đầu Dã Trư đem nó chấn động máu tươi lâm li, nhưng muốn giết chết này cường tráng như trâu độc đen Dã Trư lại là khó khăn.

Jimmy hừ lạnh một tiếng khua tay chấn khai Nguru Đầu Nhân tù trưởng, Lang Nha cự bổng một cái làm ăn quét liền đem Tân Khắc Lai nện bay ra ngoài.

Tại Huyết người lùn thủ lĩnh quái lực phía dưới Tân Khắc Lai căn bản ngăn cản không nổi, hướng về sau rút lui mấy chục bước, thủ chương đau nhức kịch liệt, cúi đầu vừa nhìn miệng hồ đã nổ tung, nếu không là Nguru Đầu Nhân tù trưởng rất nhanh ngăn trở Huyết người lùn e rằng mình tại Huyết người lùn thủ lĩnh truy kích dưới đã lãnh ít dữ nhiều rồi.

"Con mẹ nó, liêu", dù gì cũng là ngày xưa Sa Lê Học Viện Võ Bình Bàng trên thứ nhất, Tân Khắc Lai nhiệt huyết xông vào, trên tay lòng bàn tay thối ngum khí liền kéo lấy chùy lần nữa xông tới.

Tiếng nổ lớn không ngừng từ trong sương mù dày đặc truyền đến, Ngưu Đầu Nhân trụ sở bên trong tất cả mọi người cảnh giới, vèn vèn nghe thanh âm liền biết phía trước chiến đấu kịch liệt dị thường.

Sợ Ban Nạp Nhĩ cùng Tân Khắc Lai có sai sót, Mạnh Kỳ nói: "Lập Bỏ Lập Đa, người đi trợ giúp bọn họ, nơi này giao cho chúng ta",

Thấp lè tè nhưng cường tráng vô cùng Lập Bỏ Lập Đa buồn bực thanh âm gập gập đầu quơ lấy búa chạy tiến trong sương mù dày đặc.

Tay áo bỗng nhiên giật giật, quay đầu nhìn lại thấy là Phù Nhị Nhã, nàng chẳng biết tại sao khuôn mặt nhỏ nhắn trở nên trắng xám, lấy ra bút đang vẽ trên bảng vẽ lấy cái gì, nhưng tay lại run đến lợi hại, như thế nào họa cũng họa không tốt.

Hạ Ly vẫn còn ở suy tư, Mạnh Kỳ lại vỗ đầu một cái: "Ta hiểu được, nguy rồi, đây là Điều Hồ Ly Sơn, mau đi xem một chút Diệp ca",

Nàng vừa nói như vậy Hạ Ly cũng hiểu được, Mạnh Kỳ vội vàng chỉ huy, một mặt lưu lại Hạ Ly ở chỗ này làm phòng ngự, một mặt mang theo mười mấy tên Ngưu Đầu Nhân chạy tới mặt phía nam.

Đi về phía nam đi lại một Lupin tinh vô cùng, Mạnh Kỳ không khỏi kỳ quái, chẳng lẽ mình đoán chừng sai rồi? Dịch nhân là hướng về phía Ngưu Đầu Nhân tới, không có ý định Điều Hồ Ly Sơn đánh lên nơi này?

Rất nhanh hẳn đã nhìn thấy Diệp Nhiên chỗ cái gian phòng kia có tranh phòng, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, nhưng Huyết Tinh Khí nhưng theo có tranh trong phòng truyền đến.

"Diệp ca",

Mạnh Kỳ cả kinh chạy tới đẩy cửa ra.

Sau đó ngốc đứng ở chỗ cũ.

Nhà cô bên trong khắp nơi là thi thể, trên mặt đất, trên tường, khắp nơi đều là vết máu, thuần một sắc mũ rộng vành áo xám, liếc mắt nhìn qua lại có hai mươi chiếc nhiều.

"Ca",

Diệp Nhiên vận gậy cuối cùng một người người áo xám cái cổ, quay đầu nhìn nhìn hẳn.

Quanh thân hắc sắc khí tức lượn lờ, hai mắt u ám thâm thúy, chỉ là một ngày không thấy Diệp Nhiên đã là đại biến, trên mặt, trên cánh tay nổi gân xanh, có nhiều chỗ thậm chí hiện ra chuẩn bị tơ máu, thoát nhìn quái dị mà khủng bố.

Chỉ là trên người hẳn một cỗ lực lượng kinh người lại làm cho Mạnh Kỳ cảm thấy khiếp sợ, loại lực lượng kia dường như có thể xé rách hết thấy.

"Tiểu Mạnh, Bản Nguyên Lực Lượng của ta đã thức tỉnh",

Diệp Nhiên bình tĩnh mà nhìn hẳn một cái, sau đó đi ra khỏi phòng.

"Diệp ca. . .",

Gặp thoáng qua thì Mạnh Kỳ mới kịp phản ứng, vội vàng đuổi theo.

"Vèo",

Hai người vừa đi ra nhà cô tiềm phục tại nóc nhà đã hai người áo xám Liệp Thần Tộc liền nhảy xuống, một người trong tay xích sắt lay động quán hướng Diệp Nhiên, tên còn lại trong tay Dịch Cốt Cương Dao xuyên thẳng hướng Diệp Nhiên đầu lâu.

Mặt đọc bất thành linh công kích Diệp Nhiên liền cũng không quay đầu lại, trở tay níu lại khóa sắt đi phía trước kéo một phát người kia áo xám nam tử liền thân bắt do kỷ về phía trước một cái lao đảo.

"Bành Bành",

Hai tiếng trầm đục, Diệp Nhiên trở tay một quyền đánh nổ đầu lâu của hẳn, một quyền hai mệnh, một gã khác người áo xám Cương Dao vẫn không có thể rơi xuống đầu lâu cũng thành bạo tạc dưa hấu, hai cổ không đầu thi rơi xuống, Cương Dao xích sắt rơi xuống đất phát ra Thương Nhiên tiếng vang.

Diệp Nhiên lắc lắc máu tươi lâm li cánh tay bước đi xuất Ngưu Đầu Nhân trụ sở, sau lưng Mạnh Kỳ xoa xoa xây dựng ở trên mặt hồng bạch chất lỏng. . .

Trong sương mù dày đặc nổ mạnh không ngừng, Tân Khắc Lai cùng Ngưu Đầu Nhân tù trưởng chiến khó khăn, mặc dù có Lập Bỏ Lập Đa trợ trận cũng áp không dưới Jimmy cuồng bạo, một thân cứng rắn áo giáp, cộng thêm ngồi xuống hung mãnh đen Dã Trư, Huyết người lùn thủ lĩnh càng đánh càng hăng, Lang Nha đại bổng phía dưới liền Ngưu Đầu Nhân tù trưởng cũng thấy đỏ.

Tần Khắc Lai, Ban Nạp Nhĩ, Lạp Bố Lạp Đa đều là thờ hồng học, nhìn nhìn trên người Jimmy áo giáp một hồi tuyệt vọng.

Này bức trăm trọng khôi giáp không biết là ai thủ bút, lực phòng ngự cư nhiên đạt đến loại trình độ này.

"Ba cái, ha ha ha, vụ sự vô bổ đi",

Huyết người lùn thủ lĩnh không có sợ hãi, tọa hạ lộn rùng rít gào lần nữa vọt tới.

Nhưng vào lúc này phía trước trong sương mù dày đặc xuất hiện một cái điểm đen, một cỗ lực lượng cường đại bỗng nhiên đè xuống.

"Hô",

Lập tức là một cỗ hắc sắc khí lưu, phía trước điểm đen nhanh chóng biến lớn.

"Tiểu tử, dừng lại cho ta",

Trong tay Lang Nha cự bổng chiếu vào người kia vào đầu rơi xuống, nhưng lập tức chính là một cỗ cự lực phản phệ đè xuống, người tới hừ lạnh một tiếng đè xuống Lang Nha của hắn cự bổng.

Diệp Nhiên một cước dẫm nát lộn rùng đỉnh đầu, một tay đè lại Lang Nha Bổng, cúi đầu mất lạnh bao quát toàn thân gắn vào khôi giáp bên trong Huyết người lùn thủ lĩnh.

Kế tiếp Y Ba Tà Địa chương và tiết đều là, có phiếu thỉnh duy trì một chút a

→Cầu phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và tích vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Huyết quang lên

Chương 110: Huyết quang lên

"Hắc, tiểu tử, nghĩ so khí lực sao?",

Huyết người lùn lĩnh nở nụ cười, Nhân Tộc từ trước đến nay cũng không phải lấy lực lượng sở trường, mà với tư cách là một cái lực lớn vô cùng, có thể cùng Cự Ma, Nguru Đầu Nhân liều khí lực Huyết người lùn lĩnh như thế nào lại đem một cái Nhân Tộc để vào mắt?

Nhếch miệng cười cười trên cánh tay cơ bắp hở ra, Lang Nha cự bổng mãnh lực ép xuống, nhưng mà thiếu niên trước mắt đè lại tay của Lang Nha Bổng nhưng thật giống như có thiên quân chi lực, mặc dù lấy hắn quái lực lại cũng cảm thấy vô cùng vất vả.

Tần Khắc Lai cùng Ban Nạp Nhĩ liếc nhau, trong mắt đều là ngạc nhiên.

"Bành",

Lực lượng chi tranh thắng bại còn không có phân ra Diệp Nhiên đã lực quan toàn thân, một cước đem đen Dã Trư đầu giẫm vào trong đất, giơ lên một mảnh bụi đất.

"Rống",

Bị cự lực áp chế đen Dã Trư chia làm rít gào, nhưng lúc này nó muốn thừa nhận chính là Diệp Nhiên cùng Jimmy hai cỗ quái lực, mặc dù nó hình dáng như trâu độc cũng không chịu nổi.

"Tiểu tử, đi xuống cho ta",

Mất thấy tâm ái tọa kỵ bị thương, Jimmy sát cơ nổi lên, không hề cùng hắn đấu lực, tay trái khóa sắt hất lên liền cuốn lấy thân thể của hắn.

Diệp Nhiên lạnh giọng cười cười, trong cơ thể Khí Kinh toàn bộ phóng thích, "Bành" một tiếng đem đen Dã Trư giẫm được óc văng khắp nơi. Tiếp theo đưa tay phải ra nín lại khóa sắt trên tay trên lòng bàn tay quần hai vòng, vỗ tay đẩy ra Lang Nha Bồng, tiến lên một bước trọng quyền đánh vào Huyết người lùn lĩnh bộ mũi sắt.

"Đương",

Một tiếng vang thật lớn, sáng lạn tia lửa bắn tung toé ra, Huyết người lùn lĩnh to lớn thân hình lại cũng rút lui hai bước.

"Người",

Jimmy trong nội tâm không khỏi cả kinh, thiếu niên ở trước mắt cùng tầm thường Nhân Tộc hoàn toàn bất đồng, không cần thuật pháp, chỉ dùng vũ kỹ, lực lượng mạnh bất khả tư nghị.

Mắt thấy hần bước nhanh vượt qua không có đầu đen Dã Trư, Ban Nạp Nhĩ cùng Tân Khắc Lai, Lạp Bố Lạp Đa cũng làm hảo công kích chuẩn bị, biết tiếp tục đánh xuống không thiếu được muốn gây ở chỗ này, Jimmy đưa tay đem khóa sắt cứng rắn tùm đoạn, kéo thành mấy đoạn khối sắt vận đủ khí lực mãnh liệt chạy qua, một kích qua đi xoay người rời đi.

"Ban Nạp Nhĩ, ta còn hội lại đến",

Tiếng cuồng tiếu tại trong sương mù dày đặc dần dần từng bước đi đến.

"Hừ, người đợi không được lần sau",

Diệp Nhiên vung tay lên đem bay tới khối sắt đều Saul, thân thể một cạnh xéo muốn đuổi theo tiến trong sương mù dày đặc, nhưng vào lúc này chợt nghe tiếng xé gió vang lên.

Ngay sau đó một đạo chói mắt hồng quang từ phía đông dâng lên, kia phóng lên trời quang trụ chừng một mét kích thước.

Diệp Nhiên không khỏi dừng bước lại, ngẩng đầu nhìn đạo kia Kinh Thiên chi trụ huyết quang càng lên càng cao, đem nửa cái Y Ba Tà Địa đều theo sáng, lập tức cột máu phân thành bốn đạo hồng mang hướng đông tây nam bắc một cái phương hướng rơi xuống.

"Cái đó đúng . . .",

"Huyết tộc bí bảo?",

Bốn người gần như đồng thời nghĩ đến cái này danh tự, liếc nhau đều cảm thấy có chút khó tin, bị truyền đi vô cùng kì diệu Huyết Tổ bí bảo chẳng lẽ liền lấy loại phương thức này hiện thế sao?

Bọn họ đang do dự, mà tiếng gió đã vang lên, từng đạo khí tức hướng huyết quang phương hướng đuổi theo, kinh hô thanh âm từ đằng xa truyền đến, Y Ba Tà Địa cao thủ gần như toàn bộ đều xuất động.

"Thà tin rằng là có còn hơn là không, cơ hội tại đây một lần, mau đuổi theo a, ta đi phía tây",

Tân Khắc Lai tuy bị thương nhưng chiến ý không.

Nguru Đầu Nhân tù trưởng Ban Nạp Nhĩ quyết định thật nhanh: "Để cho Lạp Bố Lạp Đa cùng với người, ta đi mặt phía bắc",

"Ta đi phía đông, ta một người đủ rồi",

Diệp Nhiên nói, lần hành động này chắc là Huyết người lùn lĩnh rõ rệt kiểm chế Nguru Đầu Nhân, Liệp Thần Tộc thừa cơ ám sát chính mình. Lúc này Huyết người lùn lĩnh đã rút đi, Liệp Thần Tộc toàn bộ bị chính mình đánh chết, Nguru Đầu Nhân trụ sở rất an toàn.

Cuối cùng quay đầu lại nhìn thoáng qua, Diệp Nhiên chạy mau tiến trong sương mù dày đặc.

Từ Nguru Đầu Nhân trụ sở đến phía đông máu tươi tắm bia đá cũng không xa xôi, đạo kia huyết quang rơi xuống về sau liền biến mất, ai cũng không biết nó cụ thể rơi vào chỗ đó.

Bốn phía phong vang không ngừng, không ngừng có người hướng phía nơi này tới.

Ánh trăng thê lương, trong đêm tối bóng cây lắc lư, trông gà hoá cuốc, Diệp Nhiên mới vừa gia nhập trong bụi cỏ chợt nghe đến một tiếng phong vang, ngay sau đó một chuỗi mũi tên nhọn đột nhiên phóng tới, tiếp theo phong vang không ngừng, dày đặc trường kiếm toàn bộ hướng phía chính mình phóng tới.

"Hừ",

Diệp Nhiên hai tay tách ra bắt lấy hai khóa bụi cỏ, khẽ quát một tiếng liền đem chúng nhỏ tận gốc, hai cây bụi cỏ ngăn tại trước người, dày đặc mũi tên đuổi lông vũ toàn bộ xuất tại bụi cỏ, Diệp Nhiên một bên dùng bụi cỏ ngăn cản một bên chạy như bay phía bên trái bên cạnh kia cái nhanh chóng di động thân ảnh.

"Bành Bành",

Đúng lúc này lại có mấy cái thân ảnh bắn vào trong bụi cỏ, trong đó một người tay cầm trường cung, thân lưng (vác) tiễn hũ tinh linh một mặt thành linh hướng phía mọi người bắn tên trộm một mặt thân người cong lại chạy hướng đầm lầy.

Mà bên trái kia cái nhanh di động thân ảnh thủ pháp cùng hần không có sai biệt, chỉ là rõ ràng cho thấy tại yểm hộ kia cái thân lưng (vác) tiễn hũ tinh linh.

Vài đạo thân ảnh đương trường trúng tên, kêu thảm một tiếng ngược lại rơi vào địa phương.

"Ophelia, chi thương không giết",

Người kia tinh linh hô to một tiếng.

Bên trái nhanh di động thân ảnh làm cái "Mình bạch" thủ thế, trong tay mũi tên dài liên liên tục.

"Chi thương không giết, ha ha, có chút ý tứ",

Trong bụi cỏ đang lúc một người sắc mặt kiêu căng thanh niên cười nhạo một tiếng, vỗ vỗ tọa hạ Cự Ma, Cự Ma trong miệng xuất một tiếng rống giận vang lên cuồng ủng hộ hay phản đối lấy tiễn hũ tinh linh phóng đi, lại là một sóng dày đặc mũi tên đuôi lông vũ hất vẩy mà đến, nhưng Cự Ma da dày thịt béo, không thêm quan tâm.

Cùng lúc một cái mấy cái cường tráng Ái Nhân thao lấy đao thuẫn, trong miệng xuất tiếng kêu kì quái thẳng hướng bên trái nữ tinh linh.

Lâm Sương Thành kiệt xuất Lan Đốn?

Diệp Nhiên nhìn lướt qua ngồi ở Cự Ma trên vai người thanh niên kia, ném đi trong tay hai khóa bụi cỏ dùng sức đập mạnh như mũi tên rời cung bắn về phía người kia nữ tinh linh.

Hai cái tinh linh phối hợp quá mức ấn ý, chỉ là trong một khắc trong bụi cỏ liền có gần một nửa người bị tinh linh tiễn bắn bị thương, ai cũng biết nếu như không giải quyết mất này hai cái tinh linh căn vốn không có cách nào khác tìm kiếm đạo kia tia máu tung tích.

Ái Nhân tiếng kêu kì quái lấy phóng tới nữ tinh linh Ophelia, nhưng bọn này Ái Tử độ so với tinh linh lại là không đáng nhắc tới, chỉ chốc lát sau liền lại bị bắn bị thương một mảnh lớn, chỉ có Diệp Nhiên chạy khí thế mười phần, đã linh hoạt lại mạnh mẽ.

Ophelia hiển nhiên cảm nhận được đến từ lạnh lùng thiếu niên áp lực, ngửa đầu lật ra một cái té ngã hai chân dẫm nát hai khóa bụi cỏ, ba chi mũi tên lông vũ khoát lên dây cung, nhìn nhìn dây ra mũi tên đuôi lông vũ không ngừng tiến gần Diệp Nhiên khoe miệng câu dẫn ra, "Suru suru" vài tiếng xuất ba tiễn, tiếp theo rút ra ba chi mũi tên lông vũ nhắm ngay Diệp Nhiên ba tiễn liền.

Dây cung vang lên, bốn chi mũi tên lông vũ lượn thành một đường bắn về phía Diệp Nhiên, Ophelia một khắc liên tục mượn lực bắn ra nhảy đến bên cạnh bụi cỏ, cong người lên từ nhanh bơi lội.

Mũi tên nhọn phá không, bốn chi mũi tên lông vũ tránh cũng không thể tránh, Diệp Nhiên dứt khoát đưa tay đón đỡ, bắt lấy một cây mũi tên lông vũ trong tay chuyển xuất hai đạo đường cung đánh bay phía sau ba chi mũi tên lông vũ, "Đương đương đương", ba cây mũi tên lông vũ xuất tại bụi cỏ phía trên, kinh lực mười phần.

Mất thấy Ophelia vừa muốn đào tẩu, Diệp Nhiên vùng tay bắn ra trong tay mũi tên lông vũ, người cũng đi theo mũi tên lông vũ về sau chạy như bay đi qua.

"Phốc",

Mũi tên lông vũ lau Ophelia da đầu bay qua cắm trên mặt đất, nòng lộn một vòng lạng không vỗ vỗ ngực một bộ đại nạn chấn kinh bộ dáng, nhưng lập tức một đạo nhân ảnh liền xuất hiện ở trước mắt, không đợi cực kỳ hoảng sợ nữ tinh linh lui về phía sau liền đề xuống đầu vai của nàng.

...

→Cầu phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và tích vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Loạn đấu

Chương 111: Loạn đấu

Diệp Nhiên một bả đề lại Ophelia đầu vai, nữ tính linh kinh hãi, từ phía sau lưng rút ra một cây mũi tên lông vũ liền đâm về bờ vai Diệp Nhiên. △

"Hừ", Diệp Nhiên lấy tay chặn đứng cổ tay của nàng mang nàng cả người đều ép đến tại tháp bé bụi cỏ.

"Người. . . Buông tay",

Lần này là làm kinh sợ, Ophelia chưa từng cùng nam tính dựa vào gần như vậy qua, trước mắt lạnh lùng thiếu niên mặt tím tím xanh xanh gân nổi bật, càng có tơ máu rậm rạp, nếu không là bị hấn một mực đề lại e rằng nàng đã bị hù nhảy dựng lên.

Diệp Nhiên thô lỗ túm lấy nàng trường cung cùng tiễn hũ mới buông tay ra, xoay người.

Đáng thương Ophelia trong nội tâm tràn đầy oán khí, nhưng đôi mắt này cái Ác Ma thiếu niên cũng không dám mở miệng, sợ chọc giận hấn sẽ có tệ hơn kết quả.

Diệp Nhiên đang muốn hướng kiệt xuất Lan Đốn phương hướng đi, lại thấy bị Ophelia chọc giận Ái Nhân phản phạt rồi một mảnh xông lên, tiếng kêu kì quái âm thanh tại ban đêm hiển lộ vô cùng đáng sợ.

Tinh Linh tộc cùng Ái Nhân tộc cơ hồ là kẻ thù truyền kiếp, cao quý Tinh Linh tộc từ trước đến nay đều xem thường Ái Nhân tộc, hai tộc bởi vậy kết không ít thù hận, lúc này lại bị này tinh linh đã thương không ít người, không giết nàng sao có thể cho hả giận?

Đáng thương Ophelia kinh hô một tiếng quay người liền bỏ chạy. Lại nghe sau lưng "Bành" một tiếng vang thật lớn truyền đến, quay đầu trông thấy Diệp Nhiên một cước đem đầu Ái Nhân đạp bay ra ngoài, còn dư lại Ái Nhân giận dữ, đều là một tay cầm thuẫn một tay cầm đao đem Diệp Nhiên vây vào giữa, không nói hai lời đao bầu liền đón đầu mà lên.

Diệp Nhiên cũng không giải thích, một quyền quật ngã dẫn đầu xông lại Ái Nhân, tránh thoát đao thuẫn đem Ái Nhân chém vào thất linh bát lạc, chỉ chớp lát sau liền đem Ái Nhân đánh tan, còn lại mấy cái Ái Nhân chạy trời chết.

"Người. . . Người là Diệp Nhiên. . .",

Ophelia lúc này mới nhận ra thiếu niên này thân phận.

Bóng lưng của hấn cùng Bán Thú Nhân kêu rên kia cái buổi tối giống như đúc, không thể so với đêm đó còn lạnh hơn khóc.

"Tạ.",

"Hừ, nuông chiều từ bé",

Ophelia nói lời cảm tạ lời còn chưa nói hết chợt nghe Diệp Nhiên nói như vậy một câu, sau đó đem tiễn hũ trường cung vác tại sau lưng, một tay cầm đao một tay giữ cao thuẫn hướng phương xa chạy tới.

"Người. . . Hừ.",

Giáo đường tốt đẹp chính là Ophelia cuối cùng vẫn còn không có đem lời mắng người nói ra miệng, dậm chân chạy ra lùm cây.

Trong bụi cỏ đã kêu rên một mảnh, bị thương tinh linh, Ái Nhân cùng Nhân Tộc cao thủ bùm lấy miệng vết thương buồn bã hô liên tục.

Diệp Nhiên chạy như bay qua bọn này thương binh bên người, mắt thấy kia lưng mang tiễn hũ tinh linh vẫn còn ở cùng kiệt xuất Lan Đốn run rẩy.

Hấn tiến so với Ophelia tiến muốn bề trên hai phần, tiễn pháp cũng càng cao minh, thân pháp linh hoạt, kiệt xuất Lan Đốn trong khoảng thời gian ngắn cũng khó có thể tới gần hấn, hai người một mặt du đấu (hit and run) một mặt hướng máu tươi tắm bia đá phương hướng chạy tới.

Làm tới gần máu tươi tắm bia đá thì hai người chiến đấu nhất thời trở nên kịch liệt, kiệt xuất Lan Đốn cùng kia tinh linh đều nhìn thấy trong ao đầm ngân tuyến ba đạo hồng quang.

Diệp Nhiên cũng chú ý tới biến hóa của bọn hấn, một mặt chạy một mặt giương cung cái tên, hấn lần đầu tiên dùng Tinh Linh tộc trường cung, cây cung này với hấn mà nói còn chưa đủ cứng rắn, hấn một lần lên hai cây mũi tên lông vũ, cung nỏ đẩy nguyệt tạt bắn mà ra.

Mũi tên lông vũ phá vỡ khí lưu, mang theo tiếng xé gió so với Ophelia kịch liệt gấp mấy lần, dường như khí lưu tuôn động tê mình.

Chợt một nghe được thanh âm này nam tính tinh linh cùng kiệt xuất Lan Đốn tất cả giật mình, bản năng ý định trốn tránh, nhưng quen thuộc liệu kia hai cây mũi tên lông vũ mạnh mẽ thì mạnh mẽ vậy, chính xác lại có thể nói là một chút không có, trên không trung xẹt qua hai đạo đường cung liền bay qua hai

người đỉnh đầu.

Hai cây mũi tên lông vũ cao hơn bọn họ lại có 10m xa.

Giờ khắc này kiệt xuất Lan Đồn cùng nam tính tinh linh không hẹn mà cùng địa hướng về phía Diệp Nhiên giờ lên ngón tay giữa, nhưng lập tức chính là "Bành" một thanh âm vang lên, hai cây mũi tên lông vũ rơi xuống đất đem đầm lầy nổ bùn đen bay tán loạn, lực lượng kinh người nhìn trong lòng hai người cả kinh.

"Bà mẹ nó, đây là cái gì lực lượng?",

Đối mặt Diệp Nhiên uy hiếp kiệt xuất Lan Đồn cùng nam tính tinh linh đều bảo lưu lại lực lượng, không dám ở liều mạng từ đầu, đồng thời nhanh chóng về phía đầm lầy dời đi.

"Sưu sưu",

Lại là hai tiếng phong vang truyền đến, lần này Diệp Nhiên không còn là hai mũi tên liên phát, mà là nhìn đúng hai người tất cả phát một mũi tên, tinh linh nhanh nhẹn và linh hoạt, kia cây mũi tên lông vũ lau thân thể của hắn mà qua.

Cự Ma sẽ không vận tốt như vậy, Diệp Nhiên mũi tên lông vũ ở giữa phần chân của nó, tại hắn lực lượng đáng sợ phía dưới kia cây mũi tên lông vũ càng đem Cự Ma bấp chân ghim mặc.

Cự Ma gào thét một tiếng quỳ một chân trên đất, nhưng lập tức liền thẳng lên thân thể cao lớn nhỏ mũi tên lông vũ, bước nhanh hướng trong ao đầm chạy tới.

Cảm nhận được Diệp Nhiên đột biến lực lượng, kiệt xuất Lan Đồn cũng không dám ở đại ý, từ bờ vai Cự Ma trên nhảy xuống chia ra hai đường chạy vào đầm lầy chỗ sâu trong.

Xa xa địa hai người đã nhìn thấy tán rơi trên mặt đất hồng mang.

Là một quả hồng sắc giới chi, tinh linh cùng kiệt xuất Lan Đồn đều là kẻ giết mình, nhưng dưới chân tốc độ lại trong nháy mắt tăng nhanh.

"Khanh khách, các ngươi không đủ nhanh a",

Bọn họ nhanh, có người lại nhanh hơn bọn họ.

Một cô thiếu nữ đột nhiên đang lúc bắn ra, dường như một cái thoăn thoắt Kitty rơi vào trên mặt nhẵn, đưa tay quơ lấy hồng sắc giới chi, động tác nhanh đến bất khả tư nghị.

Kiệt xuất Lan Đồn cùng nam tính tinh linh đều dừng bước lại, kinh ngạc mà nhìn đột nhiên xuất hiện thiếu nữ.

Trên người nàng mặc một bộ hắc sắc áo da, dáng người thon dài uyển chuyển, toàn thân đều tràn ngập một loại dã tính đẹp.

Trở lên nhìn kia trương cười nói tự nhiên mặt lại càng là thiên kiều bá mị.

Nàng nhẹ giọng cười cười cúi đầu nhìn nhìn giới chi liền muốn đặt ở trong túi.

"Vèo",

Đúng lúc này lại là một tiếng kịch liệt tiếng xé gió, một chuỗi thật dài mũi tên lông vũ gió rít mà đến, mặc dù không có chính diện bắn trúng người thiếu nữ kia, nhưng mang theo khí lưu lại khiến cho tay nàng chùng một đưa, kia cái nhẵn lại mất rơi trên mặt đất.

"Bành",

"RẮC...A...Ặ...!! Kéo",

Mũi tên lông vũ cuối cùng xuất tại thiếu nữ sau lưng bụi cỏ, bụi cỏ đầu tiên là rạn nứt, tiếp theo phát ra một tiếng nổ vang tại mũi tên lông vũ trùng kích phía dưới chia năm xẻ bảy.

Ba ánh mắt của người đồng thời tụ tập tại cái đó phát tiễn trên người thiếu niên.

Tất cả mọi người biết hôm nay muốn đạt được này ba miếng giới chi không thiếu được muốn trước đi qua một hồi ác chiến.

Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng đi qua máu tươi tấm bia đá, bước vào đầm lầy, vung tay ném đi trường cung cùng tiễn hũ, Ái Nhân tộc tám chân cùng dao bầu cũng ném vào đầm lầy.

Diệp Nhiên bước đi tới nói: "Bằng thực lực cảm đến Huyết tộc bí bảo a, các vị mời xưng tên",

"Lâm Sương Thành kiệt xuất Lan Đồn",

Kiệt xuất Lan Đồn rút ra giắt ở bên hông mảnh kiếm, hần là thuật võ song tu, chuôi kiếm này là binh khí cũng là pháp khí.

"Tinh Linh tộc La Tân [Robin]",

Nam tính Tinh Linh tộc cho biết tên họ âm thầm lặng lẽ rút lui hai bước, hần am hiểu chính là cung tiễn, cận chiến gây bất lợi cho hần.

Kiệt xuất Lan Đồn có chút hăng hái địa nhìn hần một cái, Tinh Linh tộc thần tiễn thủ La Tân [Robin] tại Y Ba Tà Địa coi như là đại danh đỉnh đỉnh, ở chỗ này phân ra cái thắng bại cũng tốt.

"Ta nha, danh chấn y sóng ma thủ Meow Dilisi là cũng",

Thân mặc áo da thiếu nữ ảo thuật từ phía sau lưng lấy ra một đôi bao tay trắng, mang theo trên tay nện cho chùy nhìn về phía Diệp Nhiên cười nói: "Mới vừa rồi là ngươi hư mất chuyện tốt của ta, ta trước hết đánh ngươi được rồi, xem chiêu",

Hai chân đạp mạnh thẳng lướt qua kiệt xuất Lan Đồn cùng La Tân [Robin], thủ chương "Bành" địa một tiếng toát ra một đoàn bạch khí, tay nàng chương tại bạch khí bên trong nhanh chóng xẹt qua, lại xuất hiện thì trong tay đã nhiều một khối miếng vải đen.

→Câu phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và tích vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Vô địch

Chương 112: Vô địch

Hắc sắc vải bố màn chắn nện hạ xuống, Diệp Nhiên rút lui hai bước chậm đợi Dilisi xuyên qua vải bố màn, nhưng lập tức lại là vài đạo bạch khí bay lên, to lớn hắc sắc vải bố màn phân thành ba mảnh nhỏ phân tán tại Diệp Nhiên trái bên trong phải ba phương hướng, Dilisi lúc này mới thiếp thân mà lên, quyền chương tương liên một hồi khoái công.

Diệp Nhiên lực quan toàn thân, đứng yên chỗ cũ, lấy tĩnh chế động, lấy chậm đánh nhanh, Dilisi khoái công về sau hần tiến lên một chương liền đem nàng chân bay ra ngoài.

Luận Khí Kinh giữa hai người không kém bao nhiêu, luận võ kỹ Diệp Nhiên không sợ bất kỳ bạn cùng lứa tuổi, bởi vậy vừa mới giao thủ Diệp Nhiên liền chiếm thượng phong.

Dilisi vừa lui hai cây mũi tên lông vũ liền tạt bắn mà đến, La Tân [Robin] ba tiễn liền, liên xạ Diệp Nhiên ba người, Diệp Nhiên lướt tay đẩy ra mũi tên lông vũ, tiến lên một bước quyền áp Kiệt Lan Đồn.

Kiệt Lan Đồn thuật võ song tu, kiếm có Thủy hệ Bồn Nguyên, ban đầu là lấy thực lực tuyệt đối hàng phục Cự Ma, kỳ thật thực lực có thể thấy được rõ ràng.

Thấy Diệp Nhiên trọng quyền đối với áp Kiệt Lan Đồn kiêu căng cười cười, không tránh không né kiếm trong tay kéo ra hai cái kiếm hoa mang theo một đạo thủy lưu, thủy lưu cùng mũi kiếm đồng thời đâm về Diệp Nhiên.

"Bành",

Diệp Nhiên chương đao liên hoàn, trước vạch nước lưu lại mợn kiếm mũi nhọn, thân ảnh giao thoa chỉ kịp một quyền đem Kiệt Lan Đồn chấn khai.

"Rầm Ào Ào",

Hộ thể màn nước bị Diệp Nhiên một quyền gần như đánh xơ xác, Kiệt Lan Đồn từ bên cạnh hần bay vút mà qua, lại nhìn Diệp Nhiên trong mắt đều là thương thức.

Đồng thời hai cây cột nước cũng từ lòng đất chui từ dưới đất lên mà ra quán lấy Diệp Nhiên cổ chân.

Thủy hệ của hần thuật pháp cùng Vân Mộng hoàn toàn bất đồng, một người Lấy Nhu Thắng Cương, một người lợi hại không chịu nổi.

"Suru suru",

Lại là hai cây mũi tên lông vũ phóng tới, La Tân [Robin] hiển nhiên đã đem Diệp Nhiên trở thành là địch nhân lớn nhất, quyết ý trước đem hắn đánh bại.

Kiệt Lan Đồn cũng là đối với Diệp Nhiên tràn ngập chiến ý, này tiêu so sánh phía dưới Dilisi lại là không người chú ý đến.

"Đáng giận, xem thường ta",

Thiếu nữ không khỏi giận dữ, phui tay chưởng hắc sắc vải bố màn lần nữa phân liệt, ba khối phân thành sáu khối cách mặt đất một mét cao hơn nhẹ nhàng xoay tròn, nàng thân thể một nghiêng "Vèo" một tiếng chợt hiện nhập hắc sắc vải bố màn bên trong, thủ chưởng tại vải bố màn dưới chợt lóe lên, tái xuất thì trong tay đã nhiều một chuỗi loan đao.

"Đương",

Diệp Nhiên phản ứng nhanh chóng, óng ánh xanh ngọc đoản đao rơi xuống cùng nàng trên không đối với chém một đao, hắc ách lực khó có thể ngăn cản, Dilisi làm sao tới lại thể nào ngược lại lướt trở về.

"Chết tiệt, đây là cái gì lực lượng?",

Hai lần kinh ngạc, Dilisi cũng không khỏi phàn nàn, người này lực lượng quá không hợp với lẽ thường, nhưng nàng biến chiêu cũng không chậm, thủ chưởng tại hắc sắc vải bố màn tiếp theo vạch lấy ra một cây vòng qua vòng lại tiêu, vung tay ném hướng Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên đoản đao "Đương" địa một tiếng đẩy ra bạch sắc vòng qua vòng lại tiêu, thân hình sừng sững bắt động, Dilisi thân hình tại vải bố màn phía dưới hai lần xuyên qua, trong tay đã nhiều một chuỗi đoản kiếm, nàng một tay đao một tay kiếm lần thứ ba khoát công, lại thêm vòng qua vòng lại tiêu không giới hạn lần công kích, việc binh đao va chạm thanh âm vang lên thì nàng đem Diệp Nhiên ép tới liên tiếp lui về phía sau.

Biết khoát công là nàng điểm mạnh, Diệp Nhiên đoản đao quét ngang cường ép phá vỡ đao của nàng kiếm quang mang, Dilisi giả hoạt địa cười cười vọt đến Diệp Nhiên sau lưng.

"Bành",

Không đợi Diệp Nhiên quay lại thân hình phía trước hắc sắc vải bố màn bỗng nhiên một tiếng nổ vang, bạch khí bốc lên, hắc sắc ám khí như bay hoàng tú tán mà ra.

"Suru suru suru",

Lần này là không khác biệt công kích, Diệp Nhiên, Kiệt Lan Đồn cùng La Tân [Robin] đều tại phạm vi công kích ở trong, chỉ là Diệp Nhiên đến khi xông, chính diện kia dày đặc như mưa rơi ám khí.

"Này sẽ là của ngươi sát chiêu sao?",

Ám khí phía trước, Dilisi đao kiếm ở phía sau, đối mặt hai mặt bức giết Diệp Nhiên sừng sững bắt động, nâng lên chân phải "Ầm ầm" một tiếng mãnh liệt đập trên mặt đất.

"Bành",

Một cước rơi xuống đất, Khí Kinh hoàn toàn rót vào đầm lầy, nhanh tận lực bồi tiếp một tiếng nổ vang, tám ngàn vũng bùn bay ngược lên, Dilisi kêu lên một tiếng khó chịu bị cỗ này lực lượng kinh người chấn động bay ngược lại, mà ở vũng bùn bao trùm phía dưới kia dày đặc như bay hoàng ám khí cũng chỉ là bắn vào là té mấy cây, cũng bị Diệp Nhiên dùng đoản đao đẩy ra.

Tóc lên hơn hai mét cao vũng bùn lập tức rơi xuống, Diệp Nhiên xoay người nhìn ngã vào trong ao đầm đầy người bùn ô Dilisi.

Thiếu nữ về mặt phiền muộn, từ khi tiến nhập Y Ba Tà Địa đến nay hắn vẫn là lần đầu tiên thua như thế triệt để, vô luận như thế nào nhanh nhẹn linh hoạt tại lực lượng của hắn phía dưới cũng không có thừa dịp cơ hội.

"Hừ, nhìn cái gì vậy, thua thì thua", thiếu nữ hừ một tiếng đứng người lên thu hồi hắc sắc vải bố màn, đao kiếm trong tay, không trung vòng qua vòng lại tiêu cũng như ảo thuật tiêu thất tại bạch khí bên trong.

Diệp Nhiên nói: "Ngươi nhận thức Miêu Đầu Ưng, Thực Nhân Thử, Bá Vương Thổ sao?",

Thiếu nữ chớp hai mắt: "Ta tại sao phải nói cho ngươi biết?",

Diệp Nhiên nhún vai, xoay người đi về hướng Kiệt Lan Đồn.

"Uy, ta nhận thức bọn họ, Miêu Đầu Ưng là bộ hạ của ta, ta cũng biết tên của ngươi, ngươi gọi Diệp Nhiên đúng hay không?", Dilisi nói.

"Bộ hạ của ngươi. . . .", Diệp Nhiên phảng phất tại tinh tế nhấm nuốt này cái gì, nói: "Vậy ta nhóm còn có thể gặp mặt",

Hắn cúi người xuống nhặt lên giới chỉ.

La Tân [Robin] mũi tên lông vũ cùng Kiệt Lan Đốn mũi kiếm đồng thời nhắm ngay hắn, hiển nhiên, lúc này cầm đến giới chỉ liền có nghĩa là đồng thời cùng hai người là địch.

Diệp Nhiên cười nhẹ một tiếng, đưa tay làm cái "Thình chiêu" thủ thế nói: "Các ngươi cùng lên a",

La Tân [Robin] cùng Kiệt Lan Đốn liếc nhau, đều từ đôi phương trong mắt nhìn ra phần nộ.

Người trước mắt nhìn như tĩnh như mặt nước phẳng lặng, nhưng lúc này cử động lại tràn ngập khiêu khích ý vị.

Kiệt Lan Đốn nhất là hỏa đại, từ trước đến nay đều là hắn lấy một địch nhiều, lúc nào bị người khinh thị như vậy qua? Không nói tiếng nào, hai ngón tay tại trên kiếm phong xẹt qua tề ra một mảnh Thủy Long hướng Diệp Nhiên đột nhiên đánh tới.

La Tân [Robin] tiến xuất liên hoàn, chuyên tâm tại một người hắn tiến vừa nhanh lại lợi, mỗi một mũi tên bắn ra đều có chứa cuồng phong gào thét, Diệp Nhiên chỉ tiếp tiếp theo kiếm liên cảm nhận được trong lòng bàn tay nóng bỏng.

"Bành",

Diệp Nhiên một quyền đánh tan trước mặt mà đến Thủy Long, đưa tay tiếp được La Tân [Robin] phóng tới mũi tên thứ hai, sau đó là mũi thứ ba, đệ tứ chỉ, làm đến đến đệ ngũ chỉ thời điểm tay hắn tâm đã chảy ra tích tích huyết dịch.

Hắn hai tay nắm ở năm chi mũi tên lông vũ hai đoạn, không uống phí khí lực gì liền đem mũi tên lông vũ bẻ gãy, sau đó tiếng vang không ngừng, hắn đem năm chi mũi tên lông vũ toàn bộ chiết thành bốn đoạn, đưa tay một vòng phân bố trước người, tổng cộng hai mươi chi đoạn tiến tại Khí Kinh dưới sự khống chế nổi trước người.

Diệp Nhiên nhìn nhìn La Tân [Robin] nói: "Ngươi còn có thủ thắng cơ hội sao?",

La Tân [Robin] cái trán đã che kín tầng mồ hôi mịn, hắn là Tinh Linh tộc thần tiên thủ, nhưng thể lực trên cùng Diệp Nhiên cùng Kiệt Lan Đốn so sánh cũng không chiếm bất kỳ ưu thế nào, vừa rồi loạn đấu tiêu hao hắn không ít thể lực.

Càng làm cho hắn tiết khí là lạnh lùng thiếu niên lực lượng cường đại, vũ kỹ tinh xảo, độ cực nhanh, mới vừa có trong nháy mắt hắn nhìn giống như tại Dilisi khoải công phía dưới bị áp chế, nhưng trên thực tế hắn mỗi một lần đi động xa xa so với Dilisi tinh ranh hơn hay.

Người như vậy quả thực là Xạ Thủ khác tính.

"Không có",

Giảng co thật lâu hắn rốt cục nói, hô khẩu khí đem mũi tên lông vũ cắm vào tiền trong bầu, không còn nhìn này hỗn loạn chiến cuộc nhảy lên, mấy cái tung nhảy liền tiêu thất tại trong bụi cỏ.

Hỗn chiến cuối cùng đã tới cuối cùng, trong ao đầm chỉ còn lại Diệp Nhiên, Kiệt Lan Đốn cùng Dilisi.

Dilisi từ bên ngoài trong bụi cỏ lại tìm một đồng nhánh cây xếp thành cao nửa thước, sau đó ngồi ở thượng cấp nhìn nhìn Diệp Nhiên cùng Kiệt Lan Đốn, ảo thuật từ phía sau lưng lấy ra một túi cộng khai tây.

Diệp Nhiên cùng Kiệt Lan Đốn đều là quay đầu lại nhìn nàng một cái, ánh mắt kia dường như nhìn đồ ngọc đồng dạng, Kiệt Lan Đốn thờ dài nhún vai hai tay bấm niệm pháp quyết đi về hướng Diệp Nhiên.

→Cầu phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và tích vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Không thôi chiến ý

Chương 113: Không thôi chiến ý

"Bạo Lư Thành thật lâu không có xuất hiện qua như người cao thủ như vậy",

Kiệt Lan Đồn một tay bấm niệm pháp quyết, bên cạnh hai đạo cột nước phóng lên trời, lại tiến về phía trước một bước, Diệp Nhiên sau lưng lại là một đạo cột nước chui từ dưới đất lên mà ra.

Vốn là ẩm ướt đầm lầy trở nên càng thêm lầy lội, thủy lưu nghiêng hạ xuống, Diệp Nhiên lặng yên vận khởi Khí Kinh khiến cho chính mình không đến mức dưới thân thể chìm.

"Một chiêu này vốn là vì Kim Sư mà chế, hôm nay liền vì người phá cái lệ",

Lâm Sương Thành tam kiệt nhất, ngân Khái Kim Sư, hấn mới là Kiệt Lan Đồn địch nhân vốn có.

Đối mặt loại này cải biến địa lý hình dáng tương mạo chiêu thức Diệp Nhiên cũng không dám khinh thường, áp khí hai chân chậm rãi về phía trước.

"Bành",

Hai đạo thủy lưu hóa thành xà hình vào đầu đánh tới, Diệp Nhiên muốn tránh đi, nhưng phía dưới thủy lưu nhưng thật giống như đông kết đưa hấn chân cố định ở chỗ cũ.

Bất đắc dĩ, hấn chỉ có thể lấy lực liều mạng, đem hai cái xà hình cột nước cứng rắn đánh tan.

Cự ly bọn họ ước chừng một trượng chỉ địa Dilisi con mắt nháy động, trong nội tâm hồ nghi.

Kiệt Lan Đồn thủy vực chỉ có 10m phương viên, lấy Diệp Nhiên độ tại ngay từ đầu liền có thể thoát ly cái phạm vi này mới phải.

"Rầm Ào Ào",

Đang tại Diệp Nhiên ung dung thời điểm Kiệt Lan Đồn bỗng nhiên chỗ cũ đứng lại, hai ngón tay đặt tại trên kiếm phong, trong cơ thể Khí Kinh theo mũi kiếm nhanh chóng chảy vào thủy vực bên trong, mà hấn thì trở nên tựa như thạch điêu vẫn không nhúc nhích.

Cả người hấn phảng phát trở thành một cỗ xác không.

"Hà?",

Trong tích tắc này Diệp Nhiên liền cảm nhận được sát cơ, khắp thủy vực đều tại trong chớp mắt khí tức đại biến.

Một tiếng tiếng nước chảy, một đạo thủy lưu hóa thành hình người đột ngột, nhân hình nọ tuy gần như trong suốt, nhưng liếc một cái liền có thể nhìn ra đó là Kiệt Lan Đồn bộ dáng.

Lấy nước biến hóa Kiệt Lan Đồn hai chân nghiêng đạp, mũi kiếm trực chỉ Diệp Nhiên, theo thủy lưu thoáng hiện mà đến.

Diệp Nhiên lông mày không khỏi ngưng tụ, hấn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy loại chiêu thức này, cũng không biết là thuật pháp hay là vũ kỹ.

Hai chân bị động lại tại trên mặt nước, Diệp Nhiên dứt khoát không hề di động, lực đạo ép xuống, cả người trầm xuống một phần ba, quyền chương đối chiến lấy nước biến hóa trong suốt thân ảnh.

"Ầm ầm" một tiếng nổ vang, trong suốt thân ảnh tại quả đấm của hấn dưới bùng nổ, thân thể của hấn cũng ở chỗ này cường đại lực xung kích dưới loáng thoáng một cái.

Nhìn thoáng qua thạch điêu Kiệt Lan Đồn, hấn cái trán đã có mồ hôi, Diệp Nhiên trong nội tâm yên lặng tính ra, trên tay đề khí lên.

Quả nhiên, không đợi hấn tụ lực, đạo thứ hai lấy nước biến hóa thân ảnh liền bay lên, lập tức là đạo thứ ba, đạo thứ tư. . . .

Ngắn ngủn một lát ở trong thủy vực bên trong liền xuất hiện không dưới mười đạo thân ảnh.

Trong suốt thân ảnh giao thoa, Diệp Nhiên không hề tiến công, cũng không hề đối chiến, hấn từ thế công hoàn toàn chuyển trở thành thủ thế, hai tay điệp hợp ngăn trở đầu lâu cùng nửa người trên, đảm nhiệm từng đạo trong suốt thân ảnh ở trước người hấn sau lưng bùng nổ.

"Bành",

"Bành",

"Ầm ầm",

Nổ vang âm thanh trọn vẹn giằng co mười lăm phút, liền tiếp mười một đạo lấy nước biến hóa thân ảnh bùng nổ, cuối cùng một đạo lại chưa kịp bạo tạc liền biến mất.

Nước Ngoại Vực Kiệt Lan Đồn thấp ho một tiếng dường như từ địa ngục hoàn hồn trở về, sắc mặt tái nhợt, cái trán che kín tầng mồ hôi mịn.

Thủy vực vô thanh vô tức rút vào trong ao đầm.

Diệp Nhiên từ vũng bùn bên trong nâng lên hai chân, nói: "Bổn Nguyên của ngươi, Khí Kinh đều tiêu hao hết",

Cánh tay buông xuống, còn sót lại thủy lưu theo ngón tay của hắn nhỏ xuống hạ xuống.

Từ thủy vực xuất hiện thì lên hắn liền đã nhận ra duy trì loại này thuật pháp đối với Kiệt Lan Đồn Khí Kinh thật lớn tiêu hao, nhất là lúc hắn tái sử dụng lấy nước biến hóa thuật pháp, Khí Kinh căn bản vô pháp tiếp tục lâu dài, bởi vậy hắn quyết đoán chuyển thành thủ thế.

Kiệt Lan Đồn ngực phập phồng, nhìn nhìn Diệp Nhiên phiền muộn mà nói: "Đáng giận, lực lượng của ngươi đều dùng không hết sao?",

"Vây đại khái chính là thể thuật ưu thế a, tiêu hao thể lực, đối với Khí Kinh tiêu hao rất ít",

"Ta thể lực cũng rất tốt, ngươi thuật pháp rất khó làm bị thương ta",

Hắn khoát tay bồi thêm một câu để cho Kiệt Lan Đồn hồng mắt.

Hắn có thể thế, dù cho lúc trước chống lại áo giáp bạc Kim Sư thời điểm cũng không có như vậy vô lực qua.

"Hừ, thắng liền thắng, nói cái gì ngồi châm chọc",

Hắn thu hồi kiếm nói thầm một tiếng.

Diệp Nhiên nói: "Tuy ta đối với thuật pháp không phải là hiểu rất rõ, nhưng ngươi lấy nước biến hóa một chiêu kia tựa hồ ngộ nhập lạc lối, nếu như vừa rồi ngươi dùng không phải là xung lực công kích mà là thuần túy Khí Kinh Quán Thế tồn thương e rằng ta mặc dù bất bại cũng bị thương nặng",

"Ai nha nha, bị người đánh bại, còn muốn bị người chỉ điểm, điều này làm cho Lâm Sưong Thành cao ngạo Kiệt Lan Đồn có thể như thế nào tiếp nhận a?",

Dilisi cố ý đem cọng khoai tây nhai vô cùng cao giọng, khẩu khí bên trong đều là chế nhạo.

"Hừ, có cái gì không thể tiếp nhận? Ngươi ít châm chọc ly gián, dụng tâm hiểm ác gia hỏa",

Kiệt Lan Đồn gọi đến Cự Ma thả người nhảy lên nhảy lên đầu vai của nó.

Dilisi bất mãn nói: "Ta đâu dụng tâm hiểm ác, ngươi nói có đúng hay không? Diệp Nhiên?",

Diệp Nhiên chẳng muốn phản ứng đến hắn, đem giới chỉ bỏ vào trong túi ngực đầu nhìn về phía phía nam, nơi này cự ly phía nam Huyết tộc bí bảo gần nhất, ở chỗ này hắn mơ hồ có thể cảm giác được chỗ đó chiến đấu đã tiến nhập gay cấn.

Diệp Nhiên không có ở lâu, thả người nhảy lên đi về phía nam mặt mà đi.

"Uy, Diệp Nhiên, anh đi đâu vậy. . . .",

Dilisi cao giọng hô tên của hắn, nhưng hắn vẫn nhanh đi xa.

Y Ba Tà Địa đi về phía nam là đi thông Bạo Lưu Thành con đường, cái hướng kia máu tươi tẩm bia đá cùng một rừng cây tương liên, tại ba giờ trước huyết quang dâng lên thời điểm liền có một sóng lớn cao thủ hướng tới bên này, đi qua một phen huyết chiến vốn là hôn ám rừng cây lại thêm một ít mùi vị huyết tinh.

Nơi này chiến đấu so với phía đông muốn tàn khốc nhiều, khắp nơi là Ải Nhân cùng Nhân Tộc thi thế, ngược lại trong vũng máu Nhân Tộc phần lớn thân mặc da thú, thân hình thô ráp mà cường tráng, cái nữa xiên thép cùng cung tiễn ném ở một bên.

Vũ khí của bọn hắn cũng rất thô ráp, cùng Tinh Linh tộc tinh xảo trường cung cùng tiễn hũ hoàn toàn bất đồng, bọn họ cái nữa xiên thép, mộc cung cùng thạch đao cũng còn lưu lại lấy đánh bóng dấu vết.

Diệp Nhiên chạy tới nơi này thì đã nghe được nơi xa gà gáy, nhưng này mảnh rừng cây vẫn như cũ là một mảnh hôn ám, nơi này sương mù so với phía đông càng thêm nồng đậm.

Trong sương mù dày đặc có âm thanh xé gió cùng việc binh đao giao kích thanh âm, thấp thoáng có thể thấy một thân ảnh thất tha thất thểu đi tới.

Diệp Nhiên trong nội tâm cảnh giác, từ trên mặt đất nhật lên một chuỗi trường cung cùng một cây cái nữa xiên thép.

"Phốc phốc",

Bóng người kia che ngực lưng la lung lay mà đến, sau lưng mấy cây mộc tiễn đón đầu phóng tới, hắn tựa hồ là mắng một tiếng ngay tại chỗ lẫn một vòng

tránh đi một tiếng, cùng lúc một cây Cự Mộc từ phía bên phải mãnh liệt đánh tới, người kia cả người đều nằm ở trên mặt đất mới khó khăn trốn tránh qua đánh tới Cự Mộc.

Cạm bẫy?

Diệp Nhiên nhướng mày, bước nhanh đi thẳng về phía trước, nhưng hần vừa bước ra một bước đã cảm thấy dưới chân bùn đất khác thường, lập tức không chút do dự lộn một vòng lạng không.

"Tập Ba" một tiếng.

Một cái bộ thú kẹp xuất hiện ở hần rồi mới giẫm đạp địa phương, nhìn nhìn kia rì sét loang lổ bộ thú kẹp Diệp Nhiên mồ hôi lạnh không khỏi chảy xuống, nếu mới vừa rồi bị loại vật này kẹp đến hôm nay không thiếu được liền muốn ở chỗ này dừng lại a.

"Suru suru",

Phía trước lại là vài tiếng âm thanh xé gió truyền đến, một tiếng, Cự Mộc, đá lăn đúng là đồng thời hướng người kia gọi, khắp nơi đều muốn đẩy hần vào chỗ chết.

Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng nhảy lên tại trên cành cây mơn lợc bắn ra bắn vào trong sương mù dày đặc, nhảy đến người kia trên không nắm lên cổ áo của hần một tay bắt lấy đánh tới Cự Mộc, mơn cổ lực lượng kia lay động trở về.

"Người không có việc gì . . . Tiềm Long?"

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Ác chiến

Chương 114: Ác chiến

Làm thấy rõ người kia mặt thì Diệp Nhiên trong nội tâm khẽ động.

Tóc màu vàng, anh tuấn nhưng bất cần đời mặt, đây không phải Bạo Lưu Thành đệ nhất cao thủ Tiềm Long sao?

Chỉ là lúc này Tiềm Long một chút cũng không có đệ nhất cao thủ phong phạm, đầy bụi đất, đầy người máu đen.

Bị Diệp Nhiên từ trong cạm bẫy cứu ra hần đặt móng ngồi dưới đất nói: "Tiểu tử, là người a. . .",

"Người như thế nào. . . .",

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, đừng nói nữa, lão tử mấy ngày nay xem như xui vãi cả nìn rồi, trước là bởi vì người cùng Y Phàm đã làm một trận chiến, người là dương danh lập vạn, lão tử nội thương đến bây giờ còn chưa khỏe. Tới đoạt cái bảo bối còn chưa tới địa phương đã bị Cách Liệt Mỗ lão gia hỏa kia âm một chiêu, thật vất vả chạy đến nơi đây tới lại bị thợ săn địa đạo đám kia hỗn đản cho ám toán, địa phương quỷ quái khắp nơi đều là cạm bẫy, nếu không là ta chạy trốn nói mau bất định sẽ chết ở bên trong",

Nhớ tới vừa rồi chuyện phát sinh hần liền đầy bụng oán khí, đem những cái kia âm hiểm gia hỏa mắng mấy lần.

Diệp Nhiên nhăn nhúm mày đầu nói: "Cách Liệt Mỗ? Liệt Thần Tộc Cách Liệt Mỗ?",

Tiềm Long thở dốc một hơi nói: "Chính là lão bát từ đó hỗn đản, hần cũng ở trong rừng cây, cùng một cái cục sắt cùng một chỗ, muốn không phải là bọn họ thu về hỏa đề đối phó ta, hừ, bằng lão gia hỏa kia có thể gây tổn thương cho đến ta?",

"Bất quá hần cũng không khá hơn chút nào, bị ta Xích Viêm đã thương tim phổi hần khẳng định cũng không nên qua",

Liệt Thần Tộc Cách Liệt Mỗ, đó là mạnh hơn Y Phàm Liệt Thần Tộc, nghe nói hần đã sống hơn một trăm hai mươi tuổi, là một mười phần Lão Quái Vật.

Đồn đại năm nào khi còn bé liền đem linh hồn hiến dâng cho Ác Ma, vì lực lượng không từ thù đoạn, vì tu luyện Ma tộc thuật pháp hấn ngay cả mình một đôi nhĩ nữ đều hiến dâng cho Ma tộc, rất nhiều người nói lão gia hòa này đã đã trở thành nửa ma chi thân.

"Người tìm địa phương an toàn a",

Diệp Nhiên mắt nhìn sương mù tỏ khắp rừng cây nói, đem trường cung vác tại sau lưng, nắm chặt trong tay cái nĩa xiên thép.

"Móa, tiểu tử, người ý định tiến vào chịu chết? Cái chỗ này so với người nghĩ giống như nguy cơ hiểm nhiều",

"Hừ, ai sống ai chết còn không nhất định đâu",

Diệp Nhiên rất nhanh chạy lấy đà, mười bước qua đi thả người nhảy lên trọn vẹn nhảy ra 10m xa, hai chân đạp tại tới lui va chạm Cự Mộc, mượn lực đạp mạnh liền biến mất ở rừng cây chỗ sâu trong.

"Suru suru" âm thanh xé gió cùng cái nĩa xiên thép huy vũ thanh âm từ trong bên trong truyền đến, rất nhanh thanh âm kia liền càng ngày càng nhỏ.

"Cái tên điên này",

Tiền Long lắc đầu phun ra một ngụm máu đen, cổ nén đau xót che ngực đi về hướng Y Ba Tà Địa.

Diệp Nhiên một đầu đâm vào trong rừng cây, bên tai âm thanh xé gió không ngừng, trong tay hấn cái nĩa xiên thép không ngừng đem từ chỗ tối phóng tới mộc tiễn quét phi.

"Ba",

Một sợi thừng tác đứt gãy, phía trước rậm rạp trong lá cây một cây Cự Mộc đột nhiên đánh tới, một người ôm hết Cự Mộc trầm trọng vô cùng, nếu là bị như vậy Cự Mộc đụng vào người bình thường không chết cũng phải trọng thương.

Nhưng lần này đối mặt nó chính là Diệp Nhiên, ách lực thức tỉnh Diệp Nhiên.

"Bành",

Thủ chương mãnh liệt đè lại Cự Mộc, Diệp Nhiên khẽ quát một tiếng dài hơn hai mét Cự Mộc ngược lại đè ép trở về đâm vào một cây đại thụ trên cành cây.

"Ầm ầm",

Hai khóa năm mét cao đại thụ bị hấn lực lượng cường đại áp đảo, một hồi bụi đất giờ lên, cùng lúc một cây mộc tiễn bay tới.

Diệp Nhiên bản năng hướng về sau hướng lên, mặc dù như thế kia cây mộc tiễn vẫn là lau bờ vai của hấn bay qua, mất đi cân đối Diệp Nhiên thân thể thẳng tắp rơi xuống, rơi xuống đất trong tích tắc hấn không chút do dự lăn đến một bên.

Không ngoài sở liệu, bộ thú kẹp khép lại thanh âm ở bên tai hấn vang lên, hấn hiềm hiềm địa trốn tránh qua mộc tiễn cùng bộ thú kẹp khom người thối lui đến dưới một cây đại thụ, lưng tựa thân cây, cúi đầu nhìn lên trên bờ vai chảy ra huyết dịch cư nhiên là hắc sắc.

Kia cây mộc tiễn có độc?

Diệp Nhiên co lại đao đem trên bờ vai một miếng thịt cho nạo hạ xuống, toàn tâm đầu đón truyền đến, hấn cắn răng nhin xuống.

"Suru suru",

Không đợi hấn thở dốc, hai cây mộc tiễn lại từ bên cạnh phóng tới, Diệp Nhiên trong tay cái nĩa xiên thép dựng lên cắm trên mặt đất vừa vặn ngăn trở một cây mộc tiễn, một căn khác mộc tiễn đưa tay xước trong tay, lấy ra trên lưng trường cung cung nỏ đầy nguyệt chính là một mũi tên bắn trở về.

Trong rừng cây rậm rạp chỉ nghe thấy một hồi lay động thanh âm, một bóng người trong chớp mắt biến mất, thấp thoáng có thể thấy trên đầu của hấn mang theo hắc sắc khăn trùm đầu.

Diệp Nhiên ngay tại chỗ lăn một vòng đuổi theo, nhưng vừa chạy đến lá cây um tùm chỗ liền ngừng lại.

Mấy cây gần như trong suốt ngân tuyến quán quanh tại trên cành cây hình thành một trương dày đặc lưới lớn.

Diệp Nhiên hít vào một hơi khí lạnh, rồi mới nếu là tùy tiện tiến lên e rằng mình đã bị phanh thủy.

Tiền Long nói không sai, cái chỗ này khắp nơi là cạm bẫy, khắp nơi gặp nguy hiểm

Bốn phía đều có huyết tinh mùi truyền đến, chưa có chạy xuất vài bước liền có thể thấy được thi thể, đại đa số đều là thợ săn, bọn họ có bị người giết chết, có đã chết tại chính mình chế tạo cạm bẫy.

Trừ đó ra còn có Ải Nhân, Tinh Linh cùng Liệp Thần Tộc thi thễ, có địa phương liền bùn đất đều biến thành màu nâu.

Thấp thoáng có thể cảm nhận được vài cỗ khí tức cường đại, Diệp Nhiên chú ý cẩn thận địa đi về phía trước.

Càng là đi phía trước sương mù lại càng là nồng đậm, càng là an tĩnh, việc binh đao thanh âm gần như biến mất, tàn sát dường như đã tiếp cận khâu cuối cùng.

Nhưng Diệp Nhiên không chút nào cũng không dám buông lỏng cảnh giác, bốn phương tám hướng đều có sát khí bức bách mà đến, cho hắn lấy áp lực cực lớn.

"Suru suru",

Trước mắt bỗng nhiên hiện lên một đạo hồng quang, cùng lúc hai đạo nhân ảnh nhanh chóng tới gần mà đến, lần này không hề có ám khí, cơ quan, cạm bẫy, trong sương mù dày đặc hai người kia đứng là chính diện công tới.

"A, tới tốt lắm",

Diệp Nhiên kéo cung dây cung một mũi tên bắn về phía bên trái thân ảnh, một mũi tên qua đi liền cảm chặt cái nữa xiên thép đi về hướng bên phải thân ảnh.

Nhưng mà hắn còn không có tới gần đã nhìn thấy trong sương mù dày đặc hai điểm u lục sắc hào quang hiển hiện, vội vàng không kịp chuẩn bị hai điểm lục sắc óng ánh mang. Diệp Nhiên trước mắt nhất thời tối sầm lại, ngay sau đó trời đất quay cuồng, chỉ cảm thấy toàn bộ thế giới đều xoay tròn.

"Bành",

Bên trái hắc sắc thân ảnh cười nhạo một tiếng trốn tránh qua mộc tiễn lách mình mà đến, năm ngón tay "RẮC...A...Ặ...!!" Một tiếng mặc lên thiết trào, sắc bén tay trào "Phốc" một tiếng đâm vào Diệp Nhiên ngực đem Diệp Nhiên ép tới từng bước lui về phía sau.

"A.... . . Khục. . . .",

Lợi trào nhập vào cơ thể, đau đớn truyền đến, Diệp Nhiên thần trí cũng trong nháy mắt tỉnh táo lại, trở tay chế trụ người tới cổ tay cùng bờ vai, nhẹ nhàng nhắc tới liền đem hắn ném đi ra ngoài.

Đạp đạp.

Người kia tựa hồ không thể đoán được lực lượng Diệp Nhiên mạnh mẽ đến tình trạng như thế, trở mình rơi xuống đất lão đảo lui về phía sau vài bước kinh ngạc mà nhìn hắn.

Bên phải thiếu nữ cũng hạ xuống.

"Là ngươi. . . .",

"Là ngươi. . . .",

Làm thấy rõ hai người hình dạng thì Diệp Nhiên lòng mi không khỏi nhảy lên, bên trái người kia tóc dài áo xám, tay mang móng vuốt thép, chính là trước đó không lâu mới cùng hắn giao thủ qua "Hôi Lang" Mễ Nhĩ Tư.

Bên phải kia cái mang mũ rom thiếu nữ xinh đẹp và đường hoàng, lại là "Tiểu Ly Miêu" Lạc Y Ti.

Nàng trên vai đeo một mảnh huyết hồng sắc áo choàng.

Rồi mới hai người từ sương mù dày đặc đuổi ra đột ngột mà đến, Diệp Nhiên lại biến hóa quá nhiều, dưới sự gấp gáp đúng là ai cũng không nhận ra đối phương.

Nhưng lúc này nhận ra đối phương bầu không khí lại càng thêm cứng ngắc, Diệp Nhiên lau đi ngực vết máu con mắt nhìn về phía Lạc Y Ti trên vai hồng sắc áo choàng.

Lạc Y Ti cười nói: "Ngươi cũng là vì cái này bí bảo tới?",

"Đương nhiên",

Lạc Y Ti khước miệng gương nhẹ, vung tay đem áo choàng ném cho Hôi Lang nói: "Ngươi đi trước, này một hồi ta tới".

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Lạc Y Ti cuộc chiến

Chương 115: Lạc Y Ti cuộc chiến

"Ta để cho hắn đi rồi sao?",

Diệp Nhiên thân hình lóe lên ngăn tại Hôi Lang Mễ Nhĩ Tư trước người. . . .

Mễ Nhĩ Tư tại Lâm Sương Thành đây không tiến Top 10, nhưng cũng là không ai dám khinh thường cao thủ, hắn vũ kỹ tinh xảo, thân pháp linh hoạt, nhưng hết lần này tới lần khác Diệp Nhiên thể thuật có thể nói cùng tuổi vô địch, đối với Mễ Nhĩ Tư mà nói Diệp Nhiên quả thực là khắc tinh của hắn.

"Ta ở chỗ này, ngươi cũng dám phân tâm sao?", Lạc Y Ti thủ chương đồng dạng một cổ vô hình khí lưu đột nhiên đánh úp lại, Diệp Nhiên tuy nhìn không đến cổ này cường đại khí lưu, nhưng có thể cảm thụ được đến, lúc này ngược lại lướt mà ra trốn tránh qua công kích của nàng.

"Vèo", thừa dịp khe hở Hôi Lang Mễ Nhĩ Tư nhảy lên, mấy cái lên xuống liền biến mất ở trong rừng.

Lại là mấy cây mộc tiễn truy đuổi mà đi, nhưng Hôi Lang đã đi xa.

Lạc Y Ti như con báo uyển chuyển mà đến, Diệp Nhiên không dám nhìn tới cái kia Trương Diễm như đào lý, xinh đẹp và đường hoàng mặt, hai mắt nhìn chăm chăm nàng đi động bước chân.

Nơi xa trong sương mù dày đặc hình như có tiếng gió, Lạc Y Ti trên chọc trên chọc trên trán cong vòng tóc vàng cười nói: "Diệp Nhiên, cẩn thận rồi",

"Hò",

Chỉ là một câu nhắc nhở, lập tức tiếng gió khẽ động, hai chân của nàng đột nhiên biến mất, nhưng sau một khắc chính là một cổ mạnh mẽ khí lưu làm hùng đánh tới, Diệp Nhiên một cái chương đao bỏ ra khí lưu, muốn phản công lại phát hiện mình trước người chính là không có vật gì.

Hắn lòng này một đám ngẩn đầu tìm kiếm thân ảnh của nàng, nhưng ngẩn đầu đã nhìn thấy kia song u lục sắc con mắt, trong đầu nhất thời một mảnh không mơ hồ, chỉ là ngẩn ngừ trống rỗng, nhưng đã đầy đủ cái biến chiến cuộc.

Lạc Y Ti nói đầu gối va chạm đưa hắn đánh bay, lập tức chế trụ cổ tay của hắn quyền chương liền chiêu, tại Diệp Nhiên thanh tỉnh lúc trước xoay người đá trúng chân của hắn ngọt khiến cho hắn quỵ một chân trên đất, trở tay khâm ở cánh tay của nàng.

Khí không, nhu thuật, mơ mộng Chi Đồng trên người nàng hình thành hoàn mỹ nhất phù hợp.

"Phốc",

Diệp Nhiên lại phun ra một ngụm máu tươi, nhưng trong đầu sương mù cũng hoàn toàn biến mất, thay vào đó là dần dần kéo lên chiến ý.

"Hiện tại, nhận thua sao?",

Lạc Y Ti ôm theo cánh tay của hắn cười nói.

"Nhận thua? A, điều này chẳng lẽ không chỉ là bắt đầu sao?",

Cánh tay chấn động Lạc Y Ti liền cảm nhận được một cỗ lực lượng cường đại truyền đến, nàng quỳ gối bắn ra ngược lại lướt ra ngoài, nàng chỉ là rút lui nửa mét, lập tức liền giẫm đạp mặt đất lần nữa thiếp thân mà lên.

Diệp Nhiên trở tay đẩy ra bàn tay của nàng, quanh thân Khí Kinh chấn động cánh tay vượt qua đánh vào nàng ngực mang nàng đạn bay ra ngoài, tiếp theo "Thông suốt kéo" một tiếng kéo xuống một đoạn tay áo che kín con mắt.

Lạc Y Ti hồng nhật trên mặt cũng trở nên nghiêm túc.

Nàng là bằng chính mình thực bản lĩnh đứng vào Lâm Sương Thành mười hùng bên trong, đối với chiến đấu có khắc sâu nhận thức.

Diệp Nhiên rồi mới chiến đấu kỹ xảo tuy không tầm thường, nhưng nàng còn có phá giải kỹ xảo, mà lúc này hắn che kín ánh mắt lại để cho nàng nhớ tới

lúc trước khiêu chiến tam kiệt chiến đấu.

Kia cái được xưng là tam kiệt đứng đầu nữ tử chiến pháp cùng hần lúc này không có sai biệt.

Chẳng lẽ hần cũng chỉ nghe thanh âm liền có thể phán đoán một người hành động?

"Ca",

Không nói tiếng nào, Diệp Nhiên mười ngón nắm chặt, đốt ngón tay phát ra một hồi nứt ra vang, trên người một cỗ tính để nổ lực lượng dâng lên.

Tiếng gió vang lên, không khí lưu động, hần từng bước một đi tới.

Con mắt nhìn không đến đồ vật, liền dùng tâm lại cảm thụ.

Lúc hần nhắm mắt lại thời điểm toàn bộ thế giới đều hãm vào trong bóng tối, nhưng bình thường nhìn không thấy phong cùng khí lưu nhưng thật giống như trở nên có dấu vết mà lần theo.

Tiếng gió lọt vào tai, hần đã nghe được xung quanh lá cây đồ rào rào thanh âm, cảm nhận được tùy theo lưu động khí lưu quỹ tích.

Lại sau đó hần phảng phất thấy được từng cái một ghế trống, đó là xung quanh cây cối hoa cỏ, còn có. . . Đối thủ trước mắt.

"Bành",

Lạc Y Ti không do dự hai tay nhấn một cái một đạo khí lưu liền đột nhiên đánh úp lại, nàng con báo thân thể cũng một chút mà đến, Diệp Nhiên lại trực tiếp về phía trước mà đến, giờ tay một quyền đánh tan khí lưu, tiếp theo chuẩn xác không sai địa ngăn nàng thon dài chân, tiến lên một bước lại là một quyền đè xuống, Lạc Y Ti hiểm hiểm tránh đi hần vừa nhanh vừa nặng nắm tay, nhu nhược không có xương cánh tay quán lên cổ tay của hần.

"Xà Thủ", ra ngoài ý định, tay của nàng vừa quán lên Diệp Nhiên cổ tay cánh tay của Diệp Nhiên tựa như rắn nước tại nàng trên cánh tay chạy thẳng đến vai, nàng nhu thuật cư nhiên bị phản chế ngự.

Lạc Y Ti trong nội tâm trầm xuống, nàng gặp phải cường đại đối thủ không ít, nhưng Diệp Nhiên bức này lấy nhu thuật phản chế chính mình cực kỳ hiếm thấy, lập tức tay phải năm ngón tay dán tại Diệp Nhiên bụng dưới Khí Kinh bưng bưng.

Nhưng nàng Khí Kinh vừa mới phát ra Diệp Nhiên bày tay trái liền dán tại bàn tay của nàng, vô thanh vô tức đang lúc nàng phát ra Khí Kinh liền tiêu tán.

"Ngươi. . .",

"Hô",

Một tiếng hướng gió Lạc Y Ti cả người đều bay ngược lại, lấy Long Xà Tẩu chuyển lực Diệp Nhiên mang nàng khí lưu toàn bộ trả trở về.

Lạc Y Ti "Đồng" một tiếng rơi rơi trên mặt đất, nhưng lập tức đứng người lên, tức giận địa phui phui trên người bần đất.

Diệp Nhiên không có truy kích, tương phản, hần một tay chấp sau lưng, đuổi ra một cái tay phải, đứng ở đó trong đường như cùng bốn phía phong hòa thành một thể.

Hần lúc này nhìn ở trong mắt Lạc Y Ti cùng ký ức chỗ sâu một thân ảnh dần dần trùng điệp, một loại không chê vào đâu được cảm giác từ đáy lòng dâng lên.

"Àm àm",

Ngay tại nàng phân tâm trong tích tắc tiếng nổ vang đột nhiên vang lên, bốn bề đại thụ bỗng nhiên toàn bộ ngược lại sụp xuống đánh hướng nàng cùng Diệp Nhiên hai người.

Cùng lúc vài cỗ khí tức rất nhanh bức tới, trong đó một cỗ mang theo nồng đậm Huyết Tinh Khí.

Diệp Nhiên cũng cảm nhận được khí lưu biến hóa, lông mày không khỏi nhăn lại, bốn bề đại thụ toàn bộ đè ép hạ xuống, hai người tránh cũng không thể tránh.

"Đến nơi này của ta",

Diệp Nhiên lấy xuống che tại trên mắt vài bố, tiến lên phía trước nâng ngã xuống đại thụ, Lạc Y Ti một chút do dự liền chạy hướng Diệp Nhiên.

Đại thụ âm âm sụp đổ, nàng biết loại tình huống này nếu không nhờ vào lực lượng Diệp Nhiên chính mình không thiếu được chịu trọng thương, lập tức lách mình trong đó chạy đến Diệp Nhiên bên cạnh.

"Bành",

"Âm ầm",

Một gốc cây thoáng thấp bé thụ dẫn đầu ngã xuống, Diệp Nhiên hai tay nâng thân cây, thân hình không chút sứt mẻ.

Nhưng lập tức chính là liên tiếp không ngừng oanh minh thanh âm, mấy chục khóa đại thụ sụp đổ hạ xuống áp ở trên người Diệp Nhiên, hắn kêu lên một tiếng khó chịu hai chân hạ xuống trên mặt đất giẫm ra một cái dấu chân thật sâu.

". . . Diệp Nhiên . . .",

Trốn ở hắn còn dư lại Lạc Y Ti trong nội tâm cả kinh, muốn xuất thủ giúp đỡ lại là bất lực, lúc này hai người hoàn toàn bị ngã xuống cây cối bao trùm, căn bản thấy không rõ tình huống bên ngoài.

Nhưng hai người cũng có thể nghe thấy được rất nhanh tới gần cổ này đậm đặc Hắc Huyết tanh.

"Đồng",

Phía trên truyền đến một thanh âm vang lên động, một cái thân ảnh cao lớn rơi vào cây cối phía trên, đáng sợ trọng lượng đè ép hạ xuống, Diệp Nhiên hai chân lại hạ xuống vài phần, hắn chân trái một nửa bấp chân đều cắm vào trong đất bùn.

Một cái thanh âm quen thuộc từ bên trên truyền đến.

"Tiểu tử, lại gặp mặt, lần này nên ta báo thù, ha ha ha ha. . .",

Huyết người lùn thủ lĩnh Cát Mỗ?

Diệp Nhiên lông mày ngưng tụ, trên người sát khí bùng sinh, cả người đều tràn ngập một cỗ sát khí.

"Bành",

Mặc giáp trụ trầm trọng áo giáp Huyết người lùn thủ lĩnh đơn chân trùng điệp đập mạnh dẫm nát Diệp Nhiên trên lưng, Diệp Nhiên không khỏi quỳ một chân trên đất, máu tươi một giọt một giọt từ khóe miệng tràn ra, nhỏ xuống tại Lạc Y Ti cái trán, nhỏ xuống tiến trong đất bùn nhuộm thành một mảnh thê đồ. . . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Cá chết lưới rách

Chương 116: Cá chết lưới rách

Trên người Cát Mỗ áo giáp liền nặng đến hơn hai trăm cân, cộng thêm bản thân nó đáng sợ trọng lượng, một cước đạp dưới Diệp Nhiên dường như nhận lấy thiên quân trọng thương, lúc này quỳ một chân trên đất một ngụm máu tươi phun ra.

Cát Mỗ cười càng thêm can rở, đứng ở trên cây một cước lại một cước mãnh liệt đạp xuống, phía dưới Lạc Y Ti nghe được một tiếng lại một tiếng giẫm đạp thanh âm, ngón tay nhẹ nhàng run rẩy.

Nàng không e ngại chiến đấu, cũng không sợ sợ Huyết người lùn, nhưng lúc này nhìn nhìn Diệp Nhiên thay mình thừa nhận đau khổ lại cảm thấy không nói ra được phần nộ.

"Bành",

"Ha ha ha, tiểu tử, ngươi không phải là rất lợi hại sao? Như thế nào không hoàn thủ a, đánh trả a, ngươi đánh trả a, ha ha ha ha. . .",

Có thù tất báo Huyết người lùn thủ lĩnh tối hưng phấn chính là ngược đãi địch nhân rồi, trên đời này không có cái gì so với dùng huyết tính thủ đoạn phá hủy địch nhân ý chí càng làm cho hắn vui vẻ rồi.

Người bị trọng áp Diệp Nhiên mặt không biểu tình, nhưng hai mắt đã sung huyết, trong cơ thể Khí Kinh lặng yên tụ tập, dần dần áp súc thành một chút, làm áp súc đến tận cùng thì chính là bạo phát bắt đầu.

"Ha ha ha, tiểu tử, ngươi không hoàn thủ ta cần phải giết ngươi",

Huyết người lùn thủ lĩnh giờ lên cao cao trong tay Lang Nha đại bổng, vận đủ khí lực như Diệp Nhiên phía sau lưng đập tới.

Hắn không muốn thoát cái liên giết chết có can đảm mạo phạm Nhân Tộc của mình thiếu niên, hắn muốn trước nện đứt hẳn xương sống sau đó lại chậm rãi tra tấn hắn.

Nhưng đồng thời Diệp Nhiên trong cơ thể Khí Kinh cùng Bồn Nguyên cũng áp súc tới cực điểm.

"Ầm ầm",

Một tiếng vang thật lớn, một cỗ Khí Kinh ngược lại xông lên, Huyết người lùn thủ lĩnh dưới chân đại thụ bổng nhiên trong đó bị tạc được thôn thôn bay tán loạn, mảnh gỗ vụn ngút trời, kia cây Lang Nha cự bổng cũng rất giống đập lấy một cái cực kỳ cứng rắn đồ vật phát ra "Đương" một tiếng vang thật lớn.

Ngay sau đó cổ chân đã bị một đôi tay bắt lấy.

"Tập chúng, cho ta hạ xuống",

"Bành" địa một tiếng vang thật lớn, thân hình to lớn Huyết người lùn thủ lĩnh bị Diệp Nhiên dẫn theo chân phải mãnh liệt quán trên mặt đất, tiến lên một bước chính là một cái trọng quyền đánh vào trên đầu nó.

Huyết người lùn thủ lĩnh trên mũ giáp phát ra một tiếng vang thật lớn, nhưng sắt thép chế tạo mũ giáp cứng rắn vô cùng, luôn là đầu của nó bị ngược lại áp tiến trong đất bùn này bức mũ giáp cũng chỉ là bị nện xuất một cái khe,

Diệp Nhiên lửa giận càng thêm nóng bỏng, hai tay nhéo ở cổ của nó đem nó từ trên mặt đất xách, hung hãn Huyết người lùn thủ lĩnh ra sức phản kích, trong tay Lang Nha cự bổng lần nữa rơi xuống, nhưng ở Diệp Nhiên ách lực phía dưới lực lượng của nó lại là kém hơn một chút.

Diệp Nhiên chưởng đao trùng điệp chém vào cổ tay của nó trên kia cây Lang Nha cự bổng liền rời khỏi tay, lại là một quyền đánh vào đỉnh đầu của nó đem nó chấn động liên tiếp lui về phía sau.

Tiến lên một bước đưa tay tiếp được rơi xuống Lang Nha cự bổng, đồ ập xuống chính là một hồi hành hung.

"Tập chúng, tới a, lại đến, lại đến a",

Lang Nha cự bổng mỗi một lần nện ở Huyết người lùn thủ lĩnh trên người liền phát ra một tiếng kim loại va chạm nổ mạnh, năm lần vung đánh qua đi Lang Nha cự bổng đã bị đánh gãy.

Diệp Nhiên ném Lang Nha Bổng tiến lên một cước đem muốn đứng dậy Huyết người lùn thủ lĩnh giẫm ngã xuống đất, lấy xuống nó đã tan vỡ mũ giáp một quyền đánh vào trán của nó.

"Bành",

Huyết người lùn thủ lĩnh to lớn đầu lâu rơi vào trong đất bùn, giờ lên một mảnh cát bụi, máu tươi từ cái trán chảy ra.

Diệp Nhiên không lưu tình chút nào, một quyền qua đi lại là một quyền.

"Bành Bành" thanh âm bên tai không dứt, Diệp Nhiên một quyền lại một quyền nện ở trên đầu Cát Mỗ, máu tươi cùng bụi đất cùng bay, không ra trong chốc lát Huyết người lùn thủ lĩnh đầu lâu liền hoàn toàn hãm vào trong đất.

Phương xa mấy cái chạy đến trợ giúp Huyết người lùn thấy được này bức cảnh tượng bị hù hồn phi phách tán, cho dù là Cự Ma rừng rậm tàn bạo nhất Cự Ma cũng không có đáng sợ như vậy a.

Lạc Y Ti đứng ở trước người Diệp Nhiên vì hắn ngăn trở âm thầm muốn đánh lên khăn trùm đầu thợ săn, sau một lát người kia thợ săn cũng rút lui.

Huyết người lùn thủ lĩnh tám chín phần mười đã chết, thiếu niên kia khỏi xương cuống tới thật sự là quá đáng sợ, cộng thêm Lâm Sương Thành Tiểu Ly Miêu lại bên cạnh, hắn quyết đoán làm ra lui lại quyết định.

Sau lưng thanh âm cũng dần dần trở nên nhỏ hơn, Diệp Nhiên ồ ồ tiếng thở dốc truyền vào trong tai, hắn thất tha thất thểu đứng người lên, trên tay bạch đồ nhiễm một mảnh lớn.

Mà lúc này Huyết người lùn thủ lĩnh đầu đã nát một nửa, vẫn không nhúc nhích địa nằm ở nơi đó.

Lúc trước đối mặt tam tộc vây quét cũng có thể toàn thân trở ra Huyết người lùn thủ lĩnh triệt để thua bởi trong tay Diệp Nhiên.

Bốn phía khí tức toàn bộ biến mất, toàn bộ rừng rậm chỉ còn lại Diệp Nhiên cùng Lạc Y Ti hai người, thái dương phá vỡ mây mù, ánh nắng sáng sớm vậy

ở trên người Diệp Nhiên.

Hắn toàn thân là huyết đứng ở âm áp Thần Quang (nặng sấm), ngực hơi hơi phập phồng.

Chiến đấu giằng co suốt cả đêm, hắn bị thương rất nặng, trên người mỗi một tác đều đau đớn, nhưng tinh thần lại là vô cùng phấn khởi.

Đây là lực lượng, hắn khát vọng lấy được lực lượng, không thể ngăn cản, xé rách hết thấy.

"Ta đưa ngươi đi đường thương",

Lạc Y Ti đi tới đỡ lấy hắn.

Diệp Nhiên lại nói: "Cách Liệt Mỗ đâu này? Tiềm Long nói Cách Liệt Mỗ cũng tới",

Lạc Y Ti nói: "Hắn bị thương rất nặng, đã rút lui, Tiềm Long cùng đấu Sư liên thủ bức lui hắn",

Đấu Sư là Lâm Sương Thành cao thủ thành danh, cùng Tiềm Long cùng thể hệ, lần này Huyết tộc bí bảo chi tranh hắn cũng tới.

Diệp Nhiên gật gật đầu, ngừng đầu nhìn về phía phương bắc cùng Tây Phương.

Chỗ đó chỉ còn lại lẻ tẻ vài cỗ khí tức, tranh đoạt tựa hồ đã sớm kết thúc.

"Nhìn ngươi một bộ lạnh như băng bộ đáng, nguyên lai tốt như vậy đâu",

Lạc Y Ti cười nói, khóe mắt quét nhìn lườm qua gò má của hắn, chỉ cảm thấy có dừng khí không nói ra được hương vị.

Lạc Y Ti một người ở lại mặt phía nam, nàng cùng Hồi Lang, Kiệt Lan Đốn nơi ở cự ly rất gần, trong nhà thường lưng mang y dược lương, nàng mang theo Diệp Nhiên trở lại trụ sở của mình vì hắn băng bó miệng vết thương.

Kiệt Lan Đốn cùng Hồi Lang trước bọn họ một bước đã trở về, thấy Lạc Y Ti cùng Diệp Nhiên đồng thời trở về không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Nhất là Lạc Y Ti vẻ mặt ôn nhu nhìn bọn họ trên mặt cơ bắp thẳng run, nhận thức nhiều năm như vậy vẫn là lần đầu tiên trông thấy nàng biểu hiện như vậy nữ nhân.

Đương nhiên, những lời này là không dám nói ra khỏi miệng, bọn họ mang đến chính là tin tức khác.

Tối hôm qua Huyết tộc bí bảo chi tranh có chút quái dị, rõ ràng chỉ có ba kiện bảo vật nhưng có bốn đạo hồng mang rơi xuống, lại còn vừa vặn rơi vào đông tây nam bắc bốn khối máu tươi tấm bia đá phụ cận.

Lúc ấy sự tình phát đột nhiên, mọi người cũng không nghĩ tới tầng này, sau đó hồi tưởng lại lại cảm thấy rất nhiều chỗ quái dị.

Phía đông giới chỉ bị Diệp Nhiên đoạt được, khó tránh khỏi ảo choàng vì Hồi Lang Mễ Nhĩ Tư tất cả, phía tây tin tức cũng truyền đến, Huyết tộc bí điển bị Cách Lô Tư Bảo mặt xanh chiếc lấy được, về phần mặt phía bắc thì không có có tin tức gì không.

Mặt phía bắc địa hình đặc thù, thợ săn địa đạo liên tiếp lấy Cự Ma rừng rậm, đem máu tươi tấm bia đá cũng bao quát trong đó, bởi vậy đạo kia hồng quang hạ xuống mặt phía bắc thì trực tiếp rơi vào đám thợ săn địa bàn ở trong.

Người của Y Ba Tà Địa cũng biết đám kia thợ săn am hiểu cạm bẫy, một sóng lớn người đi đến thợ săn ngoài hồ vây sừng sớm không dám tiến vào.

Diệp Nhiên biết thợ săn địa đạo cạm bẫy cũng không phải mặt phía nam trong rừng cây nhỏ như vậy đánh tiêu ồn ào.

Rất nhiều sự tình chung vào một chỗ hiển lộ cả sự kiện trở nên khó bề phân biệt.

"Cái giới chỉ này",

Diệp Nhiên từ trong túi tiền lấy ra chính mình lấy được kia cái nhẫn nhìn nhìn, dùng sức sờ một cái, hồng mang tan hết giới chỉ lại mà thay đổi thành bụi phấn.

"Là giả.",

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Chương 117: Bàn tay trong bóng tối

Chương 117: Bàn tay trong bóng tối

Hồi Lang Mễ Nhĩ Tư cùng Kiệt Lan Đốn trông mắt đều nhanh rơi ra tới, cho dù cái giới chỉ này là giả, có thể sử dụng ngón tay đem nó nghiền thành thiết phấn hồng cũng quá đáng sợ a.

"Người cái tên này. . . Là quái vật sao?",

Ba người đều cùng Diệp Nhiên giao thủ qua, đối với lực lượng của hắn ký ức sâu sắc.

Diệp Nhiên không có phản ứng bọn họ, đối với Hồi Lang nói: "Đó của người kiện áo choàng đầu này?",

Hồi Lang nói: "Đặt ở trong nhà, người sẽ không. . . .",

"Lấy ra a, ta không tin đó là thật sự",

Chính như Diệp Nhiên sở liệu, Hồi Lang cùng Lạc Y Ti cướp được hồng sắc áo choàng cũng không phải cái Huyết tộc gì bí bảo, không cần Diệp Nhiên xuất thủ, Mễ Nhĩ Tư ba đến hai lần xuống liền đem nó xé thành vãi.

Ba người đều mắt choáng váng, nhưng sau đó chính là trong nội tâm trầm xuống, liếc nhau trong nội tâm đều nhắc lên ba đào.

"Huyết tộc bí bảo là giả", Hồi Lang nói.

Kiệt Lan Đốn nói: "Nhưng Y Ba Tà Địa bên trong từng cái thể lực lẫn nhau xung đột, tử thương vô số lại là thật sự",

"Có người cố ý dùng giả bí bảo khiến cho tất cả thể lực ở giữa mâu thuẫn, sau đó thừa cơ đục nước béo cò?",

Lạc Y Ti nói.

Ngẫm lại này thật đúng là một hồi tưởng, có người càng đem tất cả mọi người đùa bỡn tại vỗ tay bên trong.

Diệp Nhiên lắc đầu nói: "Không biết như thế, từ lúc ta tiến nhập Y Ba Tà Địa lúc trước Huyết tộc bí bảo tin tức liền truyền ra, nếu thật là có người muốn âm thầm khai mào Y Ba Tà Địa bên trong đấu tranh, sau đó thừa dịp loạn thủ lợi, vậy hẳn đem các lộ cao thủ đưa tới lại là vì cái gì?",

Ba người gật gù đầu, nhưng chuyện này manh mối phức tạp, nghĩ lý cũng nghĩ không ra một cái đầu tự.

Đã biết trong thế lực gần như toàn bộ tham dự tranh đoạt, Cách Lỗ Tư Bảo, thợ săn địa đạo, Ải Nhân, Tinh Linh, Nguru Đầu Nhân, đến từ các nơi Nhân Tộc cao thủ...

Diệp Nhiên đem tất cả thể lực đều ghi trên giấy sau đó từng cái bài trừ, cuối cùng trên giấy toàn bộ đều bôi lên dấu vết.

"Tất cả mọi người loại bỏ. . . .",

Lạc Y Ti hô khẩu khí.

Không, còn có một cái người.

Diệp Nhiên trong nội tâm nói.

Còn có một cái người rất đã sớm tới Y Ba Tà Địa, nhưng trận này tranh đoạt bên trong lại từ đầu tới cuối cũng không từng xuất hiện.

La Công Tử, La Ninh.

Nàng từ tiến nhập Y Ba Tà Địa lại không có lại xuất hiện qua, những ngày này nàng đang làm cái gì? Không chỉ là nàng, về thuộc về của nàng Hồ Bí đám người cũng không có xuất hiện, chẳng lẽ chuyện này người trừ tính là nàng?

"Diệp Nhiên, Diệp Nhiên. . .",

Lạc Y Ti trắng nõn thủ chương tại trước mắt hắn lung lay.

Diệp Nhiên phục hồi tinh thần lại, thờ dài nói: "Ta không sao, chỉ là muốn đến một sự tình",

"Đừng suy nghĩ, máu của ngươi tràn ra tới, ta cho ngươi thay đổi bằng bó, mấy ngày nay trước ở ở chỗ này của ta a, đường tốt tồn thương trở về nữa",

Nói xong hướng Mễ Nhĩ Tư cùng Kiệt Lan Đốn đưa mắt ra ý qua một cái.

"Khục khục. . . Cái gì kia, trong nhà còn có việc, chúng ta đi về trước, Diệp Nhiên, chúng ta hôm nào trở lại thăm ngươi",

...

Diệp Nhiên tự nhiên không có lưu lại đã tới đêm, Lạc Y Ti nhu tình mất ý, làm gì được Diệp Nhiên tâm sự quá nhiều, tạm thời không rảnh chú ý đến, lúc chàng vạng tới liền hướng nàng từ biệt, khí Lạc Y Ti sau lưng thẳng thẳng hẳn là đầu gối.

Kế tiếp tinh thể phát triển lại vượt quá Diệp Nhiên dự liệu, trở về trên đường đã bị nhất hỏa nhân đánh lên, Diệp Nhiên tự nhiên biết là hướng về phía kia cái nhân tới, nhưng giới chỉ đã bị hắn nghiền trở thành thiết phản hồng.

Giải thích cũng vô ích, Diệp Nhiên thuận thực đem bọn họ giải quyết xong, đợi trở lại Ngưu Đầu Nhân trụ sở thì lại là cả kinh.

Khắp nơi đều là vết máu, khắp nơi đều là thi thể, Huyết Tinh Khí tò khắp trong không khí, xa hơn vị trí là sụp đổ phòng ốc cùng gia đình sống bằng lều, mấy cái Ngưu Đầu Nhân đem vô số cổ thi thể ra bên ngoài phơi lên.

Ngưu Đầu Nhân tù trưởng Ban Nạp Nhĩ chán nản địa ngồi ở một chỗ phế tích, Mạnh Kì đang tại một bên trấn an hắn.

"Tiểu Mạnh, Ban Nạp Nhĩ đại ca, nơi này xảy ra chuyện gì? Phù Nhị Nhã cùng Hạ Ly ở nơi nào?",

Diệp Nhiên kinh sợ ngây người, cuống quýt chạy qua tới đóng cửa bờ vai Ban Nạp Nhĩ.

"Diệp ca, đừng lo lắng, Phù Nhị Nhã bọn họ không có việc gì",

Mạnh Kì đưa hắn kéo đến một bên, thờ dài nói: "Diệp ca, ngươi đi rồi Liệt Thần Tộc lại tới một lần, Tân ca, Ban Nạp Nhĩ đại ca cùng ngươi cũng không, Ngưu Đầu Nhân huynh đệ tử thương rất nhiều, Lạp Bố Lạp Đa liều chết mới bảo vệ Phù Nhị Nhã",

"Ngưu Đầu Nhân huynh đệ đã chết còn hơn một nửa, Ban Nạp Nhĩ đại ca còn không tiếp thụ được, ngươi cũng đừng trách cứ hắn",

"Hồn dân, lại là Liệt Thần Tộc",

Diệp Nhiên nắm tay nắm chặt, nhìn Ban Nạp Nhĩ toàn thân vết máu loang lổ ngồi ở chỗ kia, ngày xưa tộc trưởng phong thái sớm đã biến mất vô tung, hắn phảng phất trong vòng một đêm già nửa mười tuổi.

"Diệp huynh đệ, xin lỗi. . . .",

Nói còn chưa dứt lời hắn nước mắt liền chảy xuống.

Diệp Nhiên lắc đầu: "Cái này cũng không trách ngươi, đều là chết tiết Liệt Thần Tộc, Ban Nạp Nhĩ đại ca, giữ vững tinh thần, ta nhất định phải làm cho bọn họ nợ máu trả bằng máu",

Ban Nạp Nhĩ gật gật đầu nắm chặt nắm tay, trên mặt lão Lê trao vượt qua.

Diệp Nhiên vỗ vỗ bờ vai của hắn thẳng đi về hướng mặt phía nam, gần tại nhà cỏ trông được đến hoàn hảo không tổn hao gì Phù Nhị Nhã thì hắn treo lấy tâm mới buông xuống.

Tiểu nha đầu bỏ nhào vào trong lòng ngực của hắn khóc đến lệ hoa đái vũ, hiển nhiên là bị sợ hư mất.

"Diệp Nhiên. . . Bộ dáng của ngươi. . . .",

Diệp Nhiên dưới làn da gân xanh ẩn hiện, làn da trên tơ máu giao thoa, liếc mắt nhìn qua rất là đáng sợ.

Hắn toàn thân đều có một cỗ sát khí, cả người khí chất thay đổi hoàn toàn.

"Đây chỉ là trùng kích Bốn Nguyên Lực Lượng lưu lại di chứng, Bốn Nguyên của ta đã đã thức tỉnh, thân thể rất nhanh sẽ khôi phục nguyên trạng", Diệp Nhiên nói.

Hạ Ly biểu tình lại là càng thêm kinh ngạc, nhìn chăm chăm thân thể của hắn nhìn thật lâu nói: "Diệp Nhiên, Bốn Nguyên của ngươi chỉ cảm thấy tỉnh một nửa",

"Một nửa?", Diệp Nhiên khó hiểu.

Hạ Ly thờ dài một hơi nói: "Thể chất của ngươi cùng thường nhân bất đồng, đợi Miêu Nữ tới rồi nói sau",

Ngừng một chút nói: "Về sau, không cho phép lại làm loạn",

Diệp Nhiên gật gật đầu, nhưng trong lòng chẳng hề để ý.

Buổi chiều, Y Ba Tà Địa các nơi đều có tin tức truyền đến, Ải Nhân trụ sở, Tinh Linh tộc tòa thành đều bị Liệp Thần Tộc cùng Huyết người lùn tập kích, hai bên đều là tổn thất thảm trọng, Ải Nhân tộc kinh doanh nhiều năm Thiết Tượng Phô bị đánh đập phá mấy chục nhà, cất chứa binh khí cũng bị cướp đi.

Tinh Linh tộc trân tàng thụ miếu cùng kỳ trân dị bảo bị một mối lửa đốt đi cái sạch sẽ.

Ải Nhân cùng các tinh linh phần nộ dị thường, đều thề muốn tìm Liệp Thần Tộc báo thù, nhưng chậm chạp không có hành động.

"Diệp ca, sự tình rất không tầm thường đâu, có người thừa dịp các tộc đoạt bảo cơ hội xuống tay với bọn họ, ta nghĩ không thấu này là vì cái gì",

Dàn xếp tốt trụ sở các hạng công việc Mạnh Kì đã tìm được Diệp Nhiên, Liệp Thần Tộc tuy tạm thời bị đánh lui, nhưng ai cũng không biết bọn họ lúc nào sẽ lại đến. Hiện tại Ban Nạp Nhĩ hăm vào tinh thần sa sút, trụ sở bên trong các hạng công việc không thiếu được đều muốn dựa vào Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên nói: "Ta cũng không biết ý đồ của bọn hắn, đã gây xích mích các tộc mâu thuẫn lại không thể chờ đợi được nhảy ra, nhưng ta biết bây giờ là thời điểm phản kích",

Mạnh Kì lắc đầu: "Ta xem khó, Ngưu Đầu Nhân, Tinh Linh cùng Ải Nhân trong đó mâu thuẫn trùng điệp, có thể nói kẻ thù truyền kiếp, tam tộc vô luận một mình xách xuất phương nào đều không có thành tựu",

Diệp Nhiên khẽ nói: "Cho nên ta mới để lại Cát Mổ một cái mạng, chỉ đem nó đánh cái nửa chết nửa sống",

"Diệp ca, ngươi nói là",

.

Ước chừng một phút đồng hồ Mạnh Kì đi ra Diệp Nhiên gian phòng, nhìn nhìn thiên thượng treo cao trăng sáng lắc đầu cười nói: "Không nghĩ được a, không nghĩ được, không nghĩ được Diệp ca cũng giáo hoạt như thế, ha ha ha. . . ."

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 118: Tin tức

Chương 118: Tin tức

Ban Nạp Nhĩ rất nhanh liền từ đá kích bên trong đi ra, dù sao cũng là tộc trưởng, trên vai trọng trách rất nặng.

Mạnh Kì cùng Ban Nạp Nhĩ thương lượng cùng nhau hướng Tinh Linh tộc cùng Ải Nhân tộc vờn cảnh ô-liu, hi vọng tam tộc liên hợp cùng nhau đối phó Liệp Thần Tộc.

Kết quả cũng trong dự liệu, cao ngạo Tinh Linh cùng bản khắc Ải Nhân từ chối nhả nhận bọn họ.

Ban Nạp Nhĩ ủ rũ trở lại trụ sở thì Miêu Nữ đang cho Diệp Nhiên nhìn tổn thương.

"Gân mạch, mạch máu, làn da đều có tổn thương, may mà không có vĩnh cửu tính tổn thương", Miêu Nữ một mặt vận dụng Bồn Nguyên cho hắn chữa thương một mặt nghiêm túc nói: "Diệp Nhiên, ngươi lại như vậy làm ầu ta cũng không lại chữa thương cho ngươi, theo ngươi cách làm như vậy có mấy cái mệnh cũng không đủ cật, chữa cho tốt mấy lần đều là đồng dạng",

"ta biết", Diệp Nhiên không yên lòng mà nói.

vừa nhìn ánh mắt của hắn liền biết hắn không có nghe lọt, Miêu Nữ hừ một tiếng cảm giận địa đứng người lên liền đi.

Diệp Nhiên lại một phát bắt được tay của nàng, nhìn con mắt nói: "Cô nương, ta nhớ được",

Miêu Nữ sắc mặt lúc này mới quay trở lại, cười nói: "Không phải là ta muốn hung nguoi, tại Y Ba Tà Địa cái chỗ này liền chính nguoi cũng không quý trọng mình còn có ai sẽ để ý nguoi?",

"nguoi xem Tiềm Long, đã sớm học xong quý trọng lông vũ, nếu hần giống như nguoi tính tình đều sớm không biết đã chết ít nhiều trở về",

"Tiềm Long nói, nguoi cứu hần một cái mạng, xem như thiếu nợ nguoi một cái nhân tình, Về sau dùng lấy được địa phương cứ mở miệng",

Diệp Nhiên gật gật đầu: "Rất nhanh liền cần hần hỗ trợ",

thay hần chữa thương hoàn tất Miêu Nữ cùng Hạ Ly nói mấy câu liền rời đi, Diệp Nhiên thấy được sắc mặt Hạ Ly có chút ít kinh ngạc.

"Như thế nào? thân thể của ta Khác thường hình dáng sao?",

Diệp Nhiên phủ thêm áo khoác, Thân thể của hần thân thể to lớn đã khôi phục bộ dáng lúc trước, không hề có làm cho người ta sợ hãi gân xanh cùng tơ máu, chỉ là trên người cổ này sát khí còn không có hoàn toàn tiêu thất.

Hạ Ly chấp tay sau lưng gật đầu cười nói: "Miêu Nữ nói nguoi của nguoi Dây câu nhìn rất đẹp đâu, rất có nam nhân vị a",

"Nhàm chán",

Diệp Nhiên cài lên cúc áo nói: "Ta đi ra ngoài một chuyến, Hạ Ly, ta cũng nghĩ thế thời điểm xây dựng chính chúng ta Thần Điện",

Hạ Ly không khỏi làm khó: "Nguoi nguoi này đem xây dựng Thần Điện trở thành cái gì? Không có cao thủ tọa trấn, Không có thần tán thành, liền trảng địa cũng không có, muốn ta lấy cái gì xây dựng?",

"Nguoi nói những cái kia nếu như tất cả đều có sao còn muốn chúng ta làm gì vậy? Thần Sứ xưng hô như vậy dọa nguoi, nguyên lai cũng chỉ là nói không sao?",

Diệp Nhiên lưu lại cứng như vậy bang bang một câu khoát tay đi ra trụ sở, Hạ Ly nhìn nhìn bóng lưng của hần lại là một bụng hỏa.

Buổi trưa Nửa Đêm Từ Quán không có gì sinh ý, hơn phân nửa cái bàn đều trống không, thấp lè tè Miêu Đầu Ưng đang tại đoái từ.

Kia không quá bình thường Thổ Nhân tộc không ở, thay vào đó là ma tay Miêu Dịch Ly Ti, nàng đang khom nguoi đối với giấy tờ, nhanh nhẹn đường cong liền Diệp Nhiên cũng nhìn không được nữa nhìn nhiều hai mắt.

nàng đang nhỏ giọng thầm thì cái gì, ngẩng đầu nhìn thấy Diệp Nhiên đi tới, thả tay xuống bên trong khoản nghiêng đầu cười nói: "Ồi!!!, khách quý ít gặp đâu, uống chút gì không?",

Diệp Nhiên nói: "Nước sôi là tốt rồi",

"Hào. . . Uy uy, nguoi nguoi này là tới đập phá quán sao?", đang muốn quay nguoi cầm từ Dịch Ly Ti quay đầu như nhìn đồ ngọc đồng dạng nhìn nhìn hần, bóp eo một bộ bất mãn bộ dáng.

"Dịch Ly Ti, đừng nóng giận, Bá Vương Thổ không phải nói, Diệp Nhiên nguoi này cho dù ở chỗ này điểm một bàn rau cỏ xào đậu hũ cũng phải thỏa mãn hần",

Miêu Đầu Ưng cười ha hả địa cho hần rót một chén nước sôi nói.

Diệp Nhiên không khỏi phì cười nói: "Ta trong lòng nàng nguyên lai là cái này loại hiếm thấy sao?",

Dịch Ly Ti trách móc hần nói: "Chính là chính là, nguoi chính là cái hiếm thấy",

Diệp Nhiên nhún vai nói: "Ta ngược lại rất là hiểu kỳ, các nguoi cùng Duy Khắc Đa, an nại không phải là cùng cấp sao? vì cái các nguoi gì thoạt nhìn đều rất nghe an nại lời?",

An nại, ngoại hiệu "Bá Vương Thổ",

Phú Ân cười nói: "Tuy cùng cấp, nhưng phân công bất đồng địa vị liền có khác biệt, Duy Khắc Đa phụ trách độc, ta phụ trách vợ vệt của cái, Dịch Ly Ti phụ trách. . . .",

"Nàng phụ trách mại manh, rõ ràng ngoại hiệu là ma tay, càng muốn đổi thành ma thủ miêu",

Hần còn chưa nói xong Diệp Nhiên nhân tiện nói, Dịch Ly Ti không khỏi phẫn nộ, gương nanh múa vuốt địa chỉ trích hần.

Phú Ân cười ha hả nói: "Dịch Ly Ti luôn luôn rất có cá tính, bất quá không thể phủ nhận nàng là ưu tú Cách đầu gia",

Diệp Nhiên lờm lờm một cái nói: "Nàng. . . Ưu tú Cách đầu gia?",

Hắn trần ngập nghi vấn ánh mắt để cho Dịch Ly Ti đã tức giận lại trên tay, biết người này mắng không được việc, đánh cũng đánh không lại, dứt khoát hừ một tiếng không hề phản ứng đến hắn.

Phú Ân bất đắc dĩ khoát tay đi theo phá nói: "Được rồi, luận chiến đầu thật sự của nàng so ra kém Bá Vương Thố, nhưng nàng làm tin tức lại là một tay hảo thủ đầu",

"Về phần Bá Vương Thố, hẳn là chúng ta chiến lược cọc tiêu, người cũng biết nàng kia bá đạo tính cách, nếu không nghe lời của nàng còn có chịu",

Nói qua lặng lẽ để sát vào Diệp Nhiên áp tai nói: "Người không biết, con thỏ kia chính là năm đó bị Bá Vương Thố tra tấn như vậy khác thường",

Diệp Nhiên không khỏi ngạc nhiên, trong nội tâm đối với con thỏ kia không khỏi trần ngập đồng tình.

Phú Ân nói: "Bất quá người tới nơi này chắc là khác có chuyện quan trọng a?",

Diệp Nhiên gật gật đầu: "Nghe nói ngoại trừ độc dược, vũ khí, đồ ăn đồ khan hiếm phẩm, các người còn buôn bán tin tức?",

Phú Ân cười cười hướng về phía Dịch Ly Ti nỗ lực môi.

"Chúng ta phân công rõ ràng, Duy Khắc Đa phụ trách độc, an nại phụ trách binh khí, ta phụ trách tài vụ, Dịch Ly Ti phụ trách tin tức, đương nhiên từ ta và những người khác trong tay cũng có thể mua được tin tức, nhưng chỉ giới hạn trong Dịch Ly Ti cùng ta chia xẻ, không có ai so với Dịch Ly Ti tin tức càng đầy đủ hết", hắn nhún vai.

Dịch Ly Ti xoay người ha ha cười cười, hết thấy đều ở không nói lời nào.

Diệp Nhiên nội tâm lộp bộp một tiếng, thật sự là báo ứng khó chịu a.

Phú Ân đồng tình nhìn hắn một cái nói: "Dịch Ly Ti có quyền lựa chọn có hay không buôn bán người muốn tin tức, cũng có quyền quyết định tin tức giá cả, cho nên. . . Chính người nhìn nhìn xử lý a",

Diệp Nhiên thờ dãi nói: "Được rồi, Dịch Ly Ti tiểu thư, ta hướng người xin lỗi, vừa rồi không nên miệng ti tiện nhắm vào người",

Dịch Ly Ti cũng không có thừa cơ làm khó hắn, khoát tay áo nói: "Nói đi, người muốn cái gì tin tức",

"Đầu tiên nói trước, tình báo của ta có thể giá cả xa xỉ a",

Diệp Nhiên gật gật đầu: "Ta muốn về La Ninh tin tức, nàng chân thật thân phận, bây giờ chỗ ở. . . . Tất cả có thể tra xét đến ta đây đều muốn",

Dịch Ly Ti kinh ngạc nhìn hắn một cái, nói: "Đợi một chút",

Nàng quay người từ sau quầy Ange đi vào an lầu, chỉ chốc lát sau lấy ra một phần văn bản tài liệu nói: "Về La Ninh tư liệu chỉ có nhiều như vậy, không được đầy đủ, Y Ba Tà Địa lấy đồng tin tức khó tìm, những cái này đều cho người, một trăm kim",

Nói qua đem văn bản tài liệu giao cho hắn.

Diệp Nhiên ngờ ngạc nhìn nàng, hắn biết ở chỗ này mua tin tức sẽ không tiện nghi, nhưng một trăm kim giá cả vẫn cảm thấy quá địa đạo.

Dịch Ly Ti hừ phát cười nhỏ tại món nợ của tự mình bốn thượng ký một bút nói: "Biết người cảm không ra, trước thiếu a, ta giúp người ghi tạc trương mục, tiểu tử, nhớ rõ về sau đối với vốn miếu tôn kính, về sau có người cầu chỗ của ta đâu, hừ hừ "

. . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Không ai phân biệt tâm

Chương 119: Không ai phân biệt tâm

Y Ba Tà Địa phía đông bắc là một chỗ núi cao, nguyên bản nơi này bụi cỏ đại sinh, loạn thạch khắp nơi, nhưng chẳng biết tại sao ba ngày trước cái chỗ này người đột nhiên nhiều hơn.

Đầu tiên là có người ở nơi này xây mấy tòa nhà phòng ở, sau đó có vài người Bạch y nhân bắt đầu thường trú ở chỗ này, bọn họ mang theo mặt trắng chiếc, toàn thân đều là âm lãnh khí tức.

Lại sau đó là vài người quần áo đẹp đẽ quý giá, khí chất không tầm thường người trẻ tuổi, có chút làm người khác chú ý.

Cuối cùng là một đám dân phu, Ải Nhân cùng Cự Ma, bọn họ khiêng cái xẻng, cái xẻng những vật này đến chỗ này. Bọn này Ải Nhân cùng Cự Ma cùng Lục Ma Rừng Rậm bên trong sinh vật hoàn toàn bất đồng, chúng dụ dỗ ngoan ngoãn, cần cù, tại Hồ Bí đám người an bài dưới bọn họ ngay ngắn trật tự địa công việc.

Diệp Nhiên cùng Mạnh Kì đi tới đây thì trông thấy chính là này một bộ cảnh tượng.

Dân phu cùng Cự Ma lau mồ hôi như mưa một mặt thăm dò một mặt đào hầm, Ải Nhân đem bọn họ đào ra thiết cùng khoáng thạch những vật này một giỏ một giỏ ra bên ngoài chuyển. Từ trước đến nay quý trọng lông vũ Hồ Bí tại một cái lều phía dưới kêu gọi.

Thấy như vậy một màn Diệp Nhiên cùng Mạnh Kì đều buồn bực không thôi, hai người đã sớm thương lượng bắt lại nơi này quặng sắt, kết quả ngay cả cộng lông cũng không có chiếm được để cho người cho nhanh chân đến trước.

"Sớm biết ta hai ngày trước nên tìm Ban Nạp Nhĩ đại ca mượn người", Mạnh Kì nói.

Diệp Nhiên lắc đầu: "Cho dù Ngưu Đầu Nhân toàn bộ xuất động cũng làm không được bọn họ loại tình trạng này, La Ninh người này vẫn có chút năng lực",

Chính như lúc trước La Ninh đối với Diệp Nhiên tạm được đánh giá đồng dạng, tại Diệp Nhiên trong nội tâm được xưng là "Thần bí khó lường, trí ký vô song" thiếu nữ cũng chỉ là "Có chút năng lực" mà thôi.

Nhìn lướt qua đã đem khí cơ khóa chặt Bạch y nhân của mình trực tiếp tự đi về hướng kia đang lúc lều.

Hồ Bí xa xa liền nhìn thấy hai người bọn họ, hướng Bạch y nhân đưa mắt ra ý qua một cái, trên người Diệp Nhiên áp lực bỗng nhiên giảm bớt.

"Hồ huynh, người mặc lấy này thân cách ăn mặc ở chỗ này đào quặng, nếu không nhận ra ai sẽ tin người là Thái Đình Học Viện Vũ Bình đệ nhất?",

Hồ Bí đổi lại một bộ áo vải đoàn đả, bởi vì mấy ngày nay đều tại công trường, trên người hắn cũng dính không ít bùn đất.

Nghe hắn trên choker chính mình Hồ Bí cười nói: "Diệp Nhiên, hiện tại tự nhiên là so với không được người rồi, người thế nhưng là Y Ba Tà Địa nhân vật đại danh鼎鼎",

Lời này cũng không phải thổi phồng.

Diệp Nhiên mới đến giết được hai cái Bán Thú Nhân, sau đó liền đánh bại Lâm Sương Thành Hôi Lang, thanh danh lên cao, tên tuổi thoáng cái liền sửa đổi Ải Nhân tộc La Tân [Robin] xưng là danh chấn một thời nhân tài mới xuất hiện.

Nhưng sau đó sự tình lại làm cho người càng thêm chán kinh, cự ly Nửa Đêm Từ Quân cuộc chiến ven ven một ngày Diệp Nhiên liền giết mất hung danh hiển hách bàn tay khủng bố Y Phàm, muốn biết rõ Y Phàm thế nhưng là cùng Tiềm Long cao thủ cùng một cấp bậc, so với Diệp Nhiên trọn vẹn cao một cái bối phận, tất cả mọi người chán kinh tại người trẻ tuổi này thực lực.

Phía sau đoạt bảo chi dạ cũng bị người chỗ nói chuyện say sưa, Diệp Nhiên chạy theo đi về phía nam một đường ác chiến, trước sau đánh bại La Tân [Robin], Dịch Ly Tí, Kiệt Lan Đôn, Lạc Y Tí đội một đám cao thủ, tiếp theo trọng thương Huyết người lùn thủ lĩnh, danh tiếng có một không hai, liền Tiềm Long nhắc tới hắn thì đều chắc chắn có tiếng, tán thưởng không thôi.

Diệp Nhiên nói ngay vào điểm chính: "Đây chỉ là bắt đầu mà thôi, không nói trước những cái này, ta là tới tìm La Ninh",

Hồ Bí gật gù đầu: "Ta mang các người tới",

Từ gia đình sống bằng lều đi về phía đông trên vài trăm mét chính là sắp xếp chỉnh tề nhà ngôi, Diệp Nhiên vốn tưởng rằng lấy thân phận La Ninh hội ở chỗ này, nhưng Hồ Bí lại thẳng dẫn bọn họ hướng kia thấp bé trên núi đi.

Đi thẳng đến nhỏ hẹp trong sơn đạo Diệp Nhiên mới nhìn rõ người thiếu nữ kia bàn lấy chân ngồi ở Tiểu Thổ chổng chất trên một bộ như có điều suy nghĩ bộ dáng.

"Đi ra nơi này đi, ta tự mình đi",

Diệp Nhiên cùng Hồ Bí nói một tiếng tiến lên phía trước, vài người Bạch y nhân khí cơ khẽ quét mà qua.

Sau lưng truyền đến tiếng bước chân, nhưng La Ninh cũng không trở về đầu.

Mà Diệp Nhiên đứng ở sau lưng nàng bao quát phía dưới thì mới phát hiện nơi này tầm mắt vô cùng rộng rãi, phía dưới mở, nơi xa rừng cây, thợ săn địa đạo cũng có thể nhìn rõ ràng.

Sau này nhìn mơ hồ có thể trông thấy tối tăm mờ mịt một mảnh, nơi đó là tân giống Cẩm khu.

"Diệp Nhiên, đã lâu không gặp",

Nàng cũng không quay đầu lại.

Diệp Nhiên nói: "Người sớm đoán được ta sẽ tới?",

La Ninh lúc này mới quay đầu lại nhìn hấn một cái cười nói: "Người cũng học được bộ đồ lời của người ta nữa nha",

Nàng khoát khoát tay bên trong cây quạt nói: "Ta là thông minh, biết nên làm sao chia tích phán đoán, không là chuyện gì cũng có thể sớm dự liệu được",

"Người tìm ta, là gặp gỡ cái gì không tốt chuyện a",

Diệp Nhiên không rõ ràng nàng, nhưng nàng đối với Diệp Nhiên lại hiểu rõ rất, so với việc Sát Lục Chi Đào trên những cái kia phức tạp người thiếu niên này tâm tư thật sự là liếc một cái liền có thể nhìn thấu.

Diệp Nhiên gật gật đầu: "Nói ngắn gọn a, ta tới là vì đêm trước đoạt bảo sự kiện, ta, Tinh Linh tộc, Ải Nhân tộc, Ngưu Đầu Nhân cùng với Lâm Sương Thành cao thủ càng đấu thiên hôn địa ám, kết quả lấy được hai kiện bảo vật lại là giả. Ta hoài nghi có người ở âm thầm thao làm cho thế cục",

"Người hoài nghi người kia là ta, cho nên mới tới tìm ta",

La Ninh là bức nào người? Như thế nào nghe không ra hấn trong lời nói hàm nghĩa?

Diệp Nhiên không có phủ nhận, nói: "Vậy muộn chỉ có người không đếm xỉa đến, rất khó làm cho người ta không nghi ngờ người",

La Ninh trong tay cây quạt "Ba" một tiếng hợp, ngay sau đó chính là một hồi trầm mặc, bầu không khí trở nên lạnh tức lên.

Mạnh Kỳ bận rộn hoà giải nói: "Cô nương, Diệp ca tính tình thẳng, người đừng trách hấn, chúng ta cũng là hảo ý cho nên mới tới hỏi, nếu như chuyện này cùng cô nương không quan hệ chỉ cần đàm ba câu liền có thể hóa giải, ta cùng Diệp ca sẽ không đi tới quấy rầy người",

La Ninh cười nhạo nói: "Hai người các người cho rằng kẻ xướng người hoạ, một cái giả trang mặt đỏ một cái giả trang mặt đỏ ta sẽ gặp các người đạo?",

Tiểu tâm tư bị vạch trần, Mạnh Kỳ cùng Diệp Nhiên cũng không khỏi cười khò, cùng nàng nói chuyện với nhau thật không là chuyện dễ dàng.

Nàng nhìn lướt qua Diệp Nhiên giễu cợt mà nói: "Hay là người cho rằng bằng người từ mười hai yêu chỗ đó mua được điểm này tin tức liền có thể cùng ta địa vị ngang nhau?",

Diệp Nhiên lông mày ngưng tụ.

Mười hai yêu cái tên này hấn tuy chưa từng nghe qua, nhưng chính là đồ ngọc cũng biết chỉ chính là Thực Nhân Thử đội đích danh xưng.

Thật sự là hấn từ Dịch Lý Ti chỗ đó lấy được một ít về La Ninh tin tức, trong đó một ít tương đối miễn cảm, thí dụ như Sát Lục Chi Đào, tân giống Cẩm khu. . . , nguyên bản đây là hấn đòn sát thủ, nhưng không nghĩ tới còn không dùng tới đã bị đem một quân.

La Ninh đứng lên nói: "Còn dư lại lời ta thay người nói hết a, Huyết tộc bí bảo sự tình tất nhiên có người tính kế đã lâu, mà có năng lực bố trí xuống loại này (ván) cục người, lại bị người chỗ biết rõ chỉ có ta cùng Bối Ngọc Minh, dù cho đêm trước hấn ở đây cũng không thể bài trừ hấn là phía sau màn chỉ thủ khả năng, về phần người khởi xướng đến tột cùng là hấn còn là ta sao. . . Liền nhìn các người có thể hay không đoán ra",

Nàng đang đưa cây quạt đi xuống Tiểu Thổ chông chất, trước khi chia tay nhìn về phía Diệp Nhiên ánh mắt tràn ngập giễu cợt.

Một phút đồng hồ hai người đi ra gia đình sống bằng lều, đi qua ngói đỏ phòng thì Diệp Nhiên thấp thoáng có thể thấy một cái thân ảnh quen thuộc, nhưng người kia đi cực nhanh, Diệp Nhiên cũng không có nhận rõ thân phận người kia.

"Diệp ca", trên đường trở về Mạnh Kỳ kêu hấn một tiếng.

"Ừ",

"Bối Ngọc Minh cùng La Ninh là một cấp bậc sao?",

"Theo ta được biết, đúng vậy, ít nhất ở trong mắt Cao Thái Thanh hai người nổi danh", Diệp Nhiên nói.

Mạnh Kỳ lắc đầu cười nói: "Vậy ta cảm thấy chúng ta hay là không nên trêu chọc bọn họ hào, luận đầu óc luận thực lực chúng ta cùng bọn họ căn bản không là cùng một đẳng cấp đối thủ",

....

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Tam tộc chi hội

Chương 120: Tam tộc chi hội

"Bốn Nguyên của người bị cưỡng ép giải khai một nửa, không chết coi như người mạng lớn, một nửa khác cùng loại thứ hai Bốn Nguyên dung hợp ở cùng một chỗ, đổi thân thể của người khỏi ta lại chậm rãi dạy người Bốn Nguyên thức tinh phương pháp",

Ngưu Đầu Nhân trụ sở cỏ tranh trong phòng Hạ Ly cúi đầu nhìn nhìn Phù Nhị Nhã họa đồ.

Diệp Nhiên biên dùng kẹo đùa lấy Phù Nhị Nhã biên không yên lòng mà đáp ứng nàng.

"Phía sau màn độc thủ tìm đến sao?",

Tại Laptop (bút kí) trên làm tốt kỷ lục Hạ Ly hỏi.

Diệp Nhiên lắc đầu, nhưng sau đó có gật gật đầu: "Tóm lại cùng La Ninh, Bối Ngọc Minh hai người này thoát không khỏi liên quan, trước đề đó a, có thể chinh thiện chiến người đã chết tại chiến trường, giới về bồi lợi người chết ở trong nước. Thế sự không có khả năng một mực như bọn họ nguyện",

Lời tuy nghĩ như vậy đến hôm qua tại La Ninh chỗ đó kinh ngạc vẫn cảm thấy không thoải mái.

Cùng cái loại người này giao tiếp thật sự là một kiện đau đầu sự tình,

Hạ Ly cười nói: "Bảo vệ không cho phép bọn họ lần này muốn kinh ngạc",

Diệp Nhiên lắc đầu: "Có lẽ sẽ không, nhìn chung toàn bộ Y Ba Tà Địa cũng tìm không được một cái có thể cùng Cách Lỗ Tư Bảo chống lại tổ chức",

"Về phần Sát Lục Chi Đảo, liên mười hai yêu cũng chỉ biết một góc của băng sơn",

Nói đến đây Diệp Nhiên thanh âm dần dần nhỏ hơn hạ xuống, không biết đồng dạng thần bí khó lường mười hai yêu, Cách Lỗ Tư Bảo cùng Sát Lục Chi Đảo ai thực lực tốt hơn.

Hạ Ly lại không tiếp lời của hắn mãnh vận (gốc), cười mỉm nói: "Diệp Nhiên, người sẽ không cảm thấy từ khi tiếp nhận Phù Nhị Nhã chúc phúc đến nay vận khí so với trước kia tốt hơn nhiều sao?",

Đang ngậm lấy kẹo Phù Nhị Nhã nghe vậy không khỏi buông xuống bút máy nhìn về phía Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên suy nghĩ một chút nói: "Tựa hồ có, nhưng không phải là rất rõ ràng",

"Tiểu tử, người quá trì độn, vận khí có phải hay không thay đổi tốt hơn không phải là xem qua trình, mà là nhìn kết quả",

"Người tại Bạo Lưu Thành thời điểm rất nỗ lực, nhưng kẻ vô tích sự",

"Ách. . . Cũng đối với người nói thâm như vậy a", tuy sự thật thật là như vậy, nhưng Diệp Nhiên hay là bản năng phản bác.

Hạ Ly từng cái liệt kê nói: "Còn nói không phải, đầu tiên là thanh mai trúc mã nữ hài cách người mà đi, là Hồng Diệp Học Viện vô khảo thi mặc danh kỳ diệu bị loại bỏ, thật vất vả trở thành Thái Đình Học Viện giáo quan, không cẩn thận lại để cho người cho hy sinh. Cướp đi Tân Khắc Lai một lần đó nếu

như không phải là gặp được ta người bây giờ lại là cái gì tình cảnh? E rằng toàn bộ đại lục cũng không có người đất dung thân a",

Diệp Nhiên thờ dài, không nói gì.

Nhìn chung Bạo Lưu Thành này mười mấy năm qua thật chính là của hắc huyết lệ lịch sử, Phù Nhị Nhã lặng lẽ tay nắm hắc lung lay bay ra một cái khuôn mặt tươi cười.

"Phù Nhị Nhã thần lực sau khi thức tỉnh lại bất đồng, từ Nửa Đêm Tửu Quán cuộc chiến, Y Phàm cuộc chiến thắng đến trước đó không lâu đoạt bảo cuộc chiến, tuy mỗi một lần đều vết thương chồng chất, nhưng kết quả không có chỗ nào mà không phải là để cho người được lợi, không phải sao?",

Diệp Nhiên xoa xoa cái trán nói: "Bị người vừa nói như vậy, còn giống như thật sự là như vậy",

Tiếp nhận Phù Nhị Nhã chúc phúc đích xác mỗi một lần nguy cơ đều có thu hoạch, trên lực lượng cũng tăng trưởng một mảng lớn.

Phù Nhị Nhã nghe được dương dương đắc ý, đại điểm đầu của nó.

"Nhưng này thật sự cùng lời chúc phúc của nàng có quan hệ sao? Không có gì sức thuyết phục a. . .", Diệp Nhiên lẩm bẩm nói.

"Mệnh cách vừa nói tuy hư vô mờ mịt, vô cùng kì diệu, nhưng cũng không phải không tung tích có thể tìm ra. Nếu quả thật chính là không có lửa thì sao có khói Cao Thái Thanh cũng không có thể trở thành Hồng Diệp Học Viện thượng khách, người cho rằng Hồng Diệp Học Viện đám kia lão bắt tử. . . . Khúc khúc lão tiên bối đều là đồ ngọc sao?",

Hạ Ly tính cách khiêu thoát : nhanh nhẹn, nhưng chế ngự tại thân phận Thần Sư không thể không lúc nào cũng bày ra một bộ đoan trang thần thánh bộ dáng, chỉ có cùng người quen cùng một chỗ thời điểm tài năng đồ xuống nguy trang.

Đang nói qua bên ngoài truyền đến Mạnh Kỳ thanh âm.

"Diệp ca, Ái Nhân tộc Đa Đa La cùng Tinh Linh tộc Cessy tới, Ban Nạp Nhĩ đại ca tìm người một chỗ thương lượng đâu",

Thanh âm hắc bên trong lộ ra hưng phấn.

Diệp Nhiên một ungục tức trên giường nhảy xuống giẫm lên giày vải liền chạy ra ngoài.

Hạ Ly ở phía sau nói: "Uy, Diệp Nhiên, lúc trước có cái nữ hài đã tới tìm người, nàng nói nàng gọi Lạc Y Ti",

. . .

Ngưu Đầu Nhân nhóm tại Y Ba Tà Địa sinh hoạt đã lâu, trên sinh hoạt cũng lấy dính không ít Nhân Tộc đích thói quen, thí dụ như dùng cơm, đãi khách.

Trụ sở trên phần lớn là san sát nối tiếp nhau có tranh phòng, nhưng Ban Nạp Nhĩ đặc biệt ở bên trong vị trí xây xong một tòa cục gạch ngói đỏ nhà trệt dùng để đãi khách.

Hôm nay tới chính là Ái Nhân tộc tộc trưởng đương nhiệm Tatara cùng Tinh Linh tòa thành quốc Vương Cessy.

Vừa đến cổng môn Diệp Nhiên đã nhìn thấy hai tờ quen thuộc gương mặt.

Tinh Linh tộc Ophelia cùng La Tân [Robin].

Trên thực tế Diệp Nhiên đã gặp Ophelia hai lần, một lần là giết Bán Thú Nhân thời điểm, một lần là đoạt bảo thời điểm. Nhưng hai lần đều là tại ban đêm, không thấy rõ nàng hình dạng, cho tới bây giờ mới nhìn rõ này nữ tính Tinh Linh bất quá mười bốn mười lăm tuổi bộ dáng, tướng mạo mỹ lệ, trên mặt có mấy hạt tàn nhang, trên người tràn đầy thanh xuân sức sống.

Thấy được Diệp Nhiên thì Ophelia hừ một tiếng quay đầu.

Đêm đó Diệp Nhiên đầu tiên là đá thương nàng chiếm nàng cung tiễn, sau đó còn nói nàng "Nuông chiều từ bé", cao ngạo Tinh Linh sẽ không tha thứ thô lỗ gia hỏa.

Bởi vậy Diệp Nhiên cùng La Tân [Robin] lên tiếng chào liền đi vào nhà trong.

"Uy, ta cung tiễn đâu này?",

Ophelia rốt cục vẫn phải nhịn không được nói.

Diệp Nhiên không khỏi ngạc nhiên, Ophelia kia một bộ cung tiễn bị hắc ném xuống.

Nhìn ra hắc làm khó, La Tân [Robin] nói: "Ophelia, bây giờ không phải là lúc nói chuyện này",

Ophelia lại hừ một tiếng biểu đạt bất mãn của mình.

Diệp Nhiên hướng La Tần [Robin] làm một cái cảm tạ thủ thế cùng Mạnh Kì một chỗ bước nhanh đi vào nhà.

Cùng hán trong tưởng tượng bất đồng, Nguru Đầu Nhân tù trưởng, Ải Nhân tộc tộc trưởng cùng Tinh Linh Quốc Vương Tam cá nhân ngồi cùng một chỗ một chút cũng bất chính thức, Nguru Đầu Nhân cùng Ải Nhân rất tùy ý ngồi dưới đất, chỉ có Tinh Linh Quốc Vương ngồi ở trước bàn ăn một bộ cao cao tại thượng bộ dáng.

Ải Nhân tộc tộc trưởng đương nhiệm Tataru thoạt nhìn cũng không già nua, Diệp Nhiên đối với Ải Nhân tộc cũng không hiểu rõ, chỉ là này Ải Nhân ăn mặc nhân loại đặc hữu trường bào, trong tay một cây thủ trượng, cùng tâm thường Ải Nhân khí chất hoàn toàn bất đồng.

Cái kia song lam sắc con mắt cũng khác người, so với đồng dạng Ải Nhân sâu hơn thúy nhiều.

Tinh Linh Quốc quốc Vương Cessy so với nó cùng Ban Nạp Nhĩ đều mặc đẹp đẽ quý giá nhiều, một bộ lục sắc trường bào phía trên một chút xuyết lấy đặc biệt vật phẩm trang sức, trên đầu vương miện mang đoàn chính, ngón tay cái trên còn có một khóa lam bảo thạch giới chỉ.

Cao ngạo Tinh Linh vô luận đi đến nơi nào đều đem mình cách ăn mặc thật tốt như Khổng Tước đồng dạng, đối với Cessy mà nói đi đến Nguru Đầu Nhân trụ sở thật sự là hạ mình, bởi vậy một mực kiêu căng ngồi ở thượng vị.

Diệp Nhiên cùng Mạnh Kì hai người đi tới thì cùng Tataru, Cessy mục quang giao thoa.

"Ban Nạp Nhĩ, hai vị này là?",

Tataru nhìn lướt qua cuối cùng mục quang dừng lại ở trên người Diệp Nhiên.

Ở trên người hán thành danh đã lâu trí giả lại có một loại hết sức đặc thù cảm giác.

Ban Nạp Nhĩ nói: "Hai vị này là huynh đệ của ta, đến từ Bạo Lư Thành Diệp Nhiên cùng Mạnh Kì",

"Diệp Nhiên. . .",

Nghe được cái tên này Tataru vuốt ve thủ trượng, trong miệng phảng phất tại nhai nuốt lấy cái gì.

Tinh Linh Quốc quốc Vương cũng ngẩng đầu lên.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121: Một cái đầu lâu một toà Thần Điện

Chương 121: Một cái đầu lâu một toà Thần Điện

Không trách Thừa La cùng Tắc Tây người kinh ngạc, Diệp Nhiên danh tiếng hai ngày nay thực sự là quá kinh. Toàn bộ Y Ba Tà đều biết hán ra rơi mất hai con Bán Thú Nhân, giết khủng bố tay y phạm, lại liên chiến Tinh Linh Tộc, Ải Nhân Tộc, Nhân tộc các lộ cao thủ, chưa từng một bại.

Thiếu niên này đã mơ hồ là Y Ba Tà bên trong không thể coi thường một nhánh sức chiến đấu.

"Nhân tộc dũng sĩ, có thể uống rượu sao?",

Tắc Tây người giờ ly rượu lên.

Tinh Linh Tộc tuy rằng kiêu ngạo, nhưng đối với Nhân tộc thái độ so với Ải Nhân cùng Nguru Đầu Nhân thực sự tốt hơn nhiều.

Nhân tộc mạnh mẽ đã đã tới chưa cái nào chủng tộc dám lơ là mức độ, Thần Ma hai tộc cũng không ngoại lệ.

Tắc Tây người đương nhiên cũng không phải thật sự Tinh Linh quốc vương, hán chỉ có một toà pháo đài, so với Cự Ma Sâm Lâm chân chính Tinh Linh vương quốc địa bàn của hán thực sự nhỏ đến đáng thương.

Diệp Nhiên gật đầu nở nụ cười cầm lấy chén rượu trên bàn lung lay một kính, nấn ảm một chén.

Tắc Tây người không khỏi khen hay, uống tũu để chén rượu xuống thờ dài.

Mạnh Kỳ cùng Diệp Nhiên không có các tọa ở một góc bên trong, Mạnh Kỳ cười nói: "Quốc vương xem ra tâm sự nặng nề, tộc trưởng xem ra cũng tâm tình không tốt, nói vậy là gặp phải phiền phức",

Hắn biết Ái Nhân Tộc cùng Tinh Linh Tộc không để ý nhiều như vậy, bởi vậy vừa lên đến liền đi thẳng vào vấn đề.

Thừa La nói: "Hai người bọn ta tộc sự các người hẳn là đã biết rồi, ngày xưa Cự Ma Sâm Lâm tức địch, Huyết Chu Nho lĩnh Cát Mỗ trở về. Lão tộc trưởng bị giết, bộ tộc ta cô độc khó chi, nếu như không có người trợ giúp, sợ là chúng ta Ái Nhân sau đó không lâu liền muốn tuyệt tích ở y ba",

Mạnh Kỳ cùng Diệp Nhiên liếc mắt nhìn nhau.

Quả nhiên là Cát Mỗ lại một lần nữa thúc đẩy tam tộc tộc trưởng lại một lần nữa tụ họp.

Mạnh Kỳ trong lòng không khỏi bội phục lên Diệp Nhiên đến, có thể ở trong con giận dữ lưu thủ không phải là ai cũng có thể làm đến.

Mạnh Kỳ cười nói: "Nghe nói, nhưng ta cho rằng chỉ là Huyết Chu Nho lĩnh không đủ vì là cư, Cát Mỗ vốn là bại tướng dưới tay các người, chỉ muốn các người ba người liên thủ, đánh giết Huyết Chu Nho lĩnh ngay trong tầm tay",

Thừa La lắc lắc đầu: "Nhân tộc bằng hữu, nếu như chỉ là Cát Mỗ một người chúng ta sẽ không như thế lo lắng",

"Cái kia. . . .",

Thừa La đưa tay trưng xuyên ở trung ương nói: "Cát Mỗ cùng máu của nó Chu Nho bắt quá là một đám chó mất chủ, chân chính phiền phức chính là đứng ở nó nhân vật sau lưng, vì nó rèn đúc áo giáp, cho nó sức mạnh cùng can đảm gia hỏa",

Mạnh Kỳ không khỏi ngạc nhiên nói: "Ngài nói tới ai?",

Thừa La lắc lắc đầu: "Không biết, nhưng có thể khẳng định chính là người kia cùng Liệt Thần Tộc cũng có liên quan, thậm chí thợ săn lừa dối cũng cùng hắn trong bóng tối tiếp xúc",

Ái Nhân Tộc trí giả đã sớm đã điều tra, ngày đó nhảy sông bỏ chạy Huyết Chu Nho lĩnh sau lưng có một luồng cực kỳ thế lực khổng lồ, cái kia cái thế lực thủ mất Thông Thiên, hoàn toàn không phải đang ngồi tù trưởng, tộc trưởng, quốc vương có thể sánh được.

Tắc Tây người nói: "Chúng ta đối mặt uy hiếp không chỉ là Cát Mỗ, còn có hai người tộc khốn nạn, một người tên là An Đức Liệt, một người tên là An Đa Lỗ",

"An Đa Lỗ?",

Nghe được tên Bàn Tử Diệp Nhiên lông mày không khỏi vẩy một cái.

Tắc Tây người tức giận nói: "Hai người này chuyên làm da thịt chuyện làm ăn, mua được thợ săn lừa dối, mang theo một đám lính đánh thuê lui tới ở Cự Ma Sâm Lâm, bắt lấy Ái Nhân, Cự Ma cùng Tinh Linh đến chợ đêm buôn bán",

"Chúng ta mười ngày trước liền hướng Bạo Lưu Thành cao tăng giao thiệp, nhưng cũng không có kết quả gì, Diệp Nhiên, chúng ta chẳng mấy chốc sẽ cùng hai tên khốn kiếp này khai chiến, trận chiến này liên quan đến tôn nghiêm của chúng ta, chúng ta không tiếc một trận chiến",

"Cự Ma Sâm Lâm bên trong chúng tộc cũng nhất định sẽ tham chiến, chúng ta chắc chắn sẽ không cho phép tộc nhân của chúng ta bị người buôn bán",

Thừa La cùng Ban Nạp Nhĩ cũng gật gật đầu.

Tam tộc gia chủ lại một lần nữa liên họp không còn là vì là ngày xưa kẻ địch, mà là bởi vì An Đa Lỗ cùng An Đức Liệt.

Diệp Nhiên cùng Mạnh Kỳ liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn ra lẫn nhau trong mắt kinh ngạc.

Diệp Nhiên sắc mặt khó coi, nói: "Các người xác định An Đa Lỗ tham dự việc này?",

Từ sắc mặt của hắn liền có thể nhìn ra dị thường.

Thừa La gật đầu nói: "Đến từ Bạo Lưu Thành An Đa Lỗ cùng An Đức Liệt, bọn họ xuất từ cùng một gia tộc, không có sai",

"Hay, hay, thật", Diệp Nhiên liền tiếp nói rồi ba chữ "hào", cắn răng dữ tợn nở nụ cười, thần tình kia xem Ban Nạp Nhĩ đều cảm thấy hải hùng khiếp vía.

Diệp Nhiên lạnh rên một tiếng nói: "Chuyện của các người ta biết rồi, bất kể là Cát Mỗ, An Đa Lỗ vẫn là An Đức Liệt, không cần các người động chiến tranh, ta một người là có thể giải quyết",

Tam tộc già chủ không khỏi ngẩn ra.

Chúng nó thương thảo đến hiện tại đều cảm thấy sự tình một con loạn ma, ở bề ngoài xem bất quá là Cát Mỗ, An Đa Lỗ cùng An Đức Liệt ba cái kẻ địch mà thôi. Nhưng trên thực tế nhưng liên lụy đến thọ sản lừa dối, Bạo Lư Thành thượng tằng quý tộc cùng một luồng thể lực thần bí.

Phiền toái như vậy sự thiếu niên này một người liền có thể giải quyết?

Mạnh Kỳ ở trác hạ lặng lẽ lôi kéo tay áo của hắn nhắc nhở hắn không nên vọng động.

Thừa La khắc một tiếng nói: "Diệp Nhiên, ta biết ngươi rất sức mạnh mẽ, dũng khí hơn người, nhưng ngươi muốn đối mặt chính là Cát Mỗ cùng dưới tay hắn mấy trăm con Huyết Chu Nho, An Đa Lỗ cùng An Đức Liệt thủ hạ đoàn lính đánh thuê, cùng với. . . .",

"Những này ta đều biết, ta có thể giải quyết",

Diệp Nhiên xen lời hắn: "Cát Mỗ đầu lâu ngày mai ta liền có thể dâng, nếu như tất yếu phải vậy An Đức Liệt đầu lâu cũng có thể",

Hắn nói bình tĩnh, nhưng ở tràng mấy người đều cảm nhận được uy nghiêm đáng sợ sát khí.

Mạnh Kỳ thầm than một tiếng, Diệp ca vẫn là khó như vậy lấy dự đoán a, cùng với hắn thật giống mỗi thời mỗi khắc đều ở trên mũi đao.

"Ta Diệp Nhiên nói tới ra sẽ làm được, nhưng ta cũng có mấy cái điều kiện",

Không chờ nó môn nổi lòng vững vàng Diệp Nhiên nhân tiện nói.

Ban Nạp Nhĩ nói: "Diệp huynh đệ, ngươi cứ nói đừng ngại",

"Sau đó ta muốn kiến một toà Thần Điện, hi vọng được các vị chống đỡ",

Hắn điều kiện thứ nhất liền đề ở làm mấy người đều trở mắt ngoác mồm.

Người thiếu niên này là điên rồi sao? Trước tiên không nói kiến một toà Thần Điện cần bao nhiêu công nhân, bao nhiêu kiến trúc vật liệu, cũng không nói chúng thần lập xuống hà khắc quy củ, chỉ là nơi này Liệt Thần Tộc liền đủ hắn uống một bình.

Diệp Nhiên tự nhiên có thể nhìn ra ý nghĩ của bọn họ, nói: "Các vị không cần phải lo lắng, ngoại trừ nhất định tiền tài ở ngoài các ngươi chỉ cần trên danh nghĩa chống đỡ là có thể, cái khác ta biết xử lý",

Ban Nạp Nhĩ cái thứ nhất nói: "Diệp huynh đệ, ngươi muốn kiến Thần Điện ta Ban Nạp Nhĩ không có hai lời, chống đỡ đến cùng",

Thừa La cùng Tắc Tây ngươi suy nghĩ một chút cũng gật đầu biểu thị đồng ý, chỉ là tiền tài cùng trên danh nghĩa chống đỡ chúng nó có thể tiếp thu.

"Thứ hai, Ải Nhân Tộc sau đó chỉ có thể từ ta chỗ này mua tiến vào rèn đúc binh khí dùng thiết",

"Chuyện này. . . .",

Thừa La hơi biến sắc mặt, hắn tự nhiên biết Diệp Nhiên điều kiện thứ hai ý vị như thế nào, chỉ từ trong tay hắn mua tiến vào thiết vật liệu, vậy thì mang ý nghĩa hắn có thể tùy ý định giá.

Diệp Nhiên nói: "Chỉ là thiết mà thôi, những tài liệu khác tùy ý, hơn nữa ta bảo đảm giá cả sẽ không ra hợp lý phạm trù",

Thừa La vuốt nhẹ bắt tay trượng nói: "Cái kia sau đó chúng ta thảo luận cái hợp lý bằng giá đi, chỉ cần giá cả hợp lý ta liền đáp ứng rồi",

Mạnh Kỳ vui mừng nhìn Diệp Nhiên một chút.

Đại khái chỉ có hắn biết Diệp Nhiên tại sao đưa ra cái điều kiện này.

Hắn cùng Diệp Nhiên vốn là dự định bao xuống Y Ba Tà hướng đông bắc quặng sắt, nhưng không ngờ bị La Ninh giành trước một bước, kế hoạch rơi vào khoảng không. Diệp Nhiên này một chiêu rõ ràng là vì đối phó La Ninh, làm cho nàng đào ra thiết cũng không cách nào ở Y Ba Tà trực tiếp tiêu thụ, chính mình nhưng có thêm một cái tài lộ, chính là nhất cử lưỡng tiện.

Lắc lắc đầu trong lòng cảm khái, Diệp Nhiên hành vi thực sự là khắp nơi ra nhân ý biểu.

"Cái điều kiện cuối cùng, không, xem như là thỉnh cầu, Ải Nhân Tộc rèn đúc công nghệ tinh xảo, không ngại vì ta chế tạo hai cái binh khí, chỉ cần có tiện tay binh khí, mặc dù An Đức Liệt lại thêm một cái binh đoàn người ta cũng không sợ".

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Cự Ma chiến thương

Chương 122: Cự Ma chiến thương

Đối với Diệp Nhiên cái điều kiện thứ ba Thừa La vui vẻ đáp ứng, rèn đúc là Ái Nhân Tộc từ lúc sinh ra đã mang theo thiên phú, toàn bộ Y Ba Tà hàng rèn đều bị nắm giữ trong tay Ái Nhân.

Thừa La dẫn Diệp Nhiên đi tới mặt phía bắc nhà tranh.

Mặt phía bắc là thợ săn cùng Ái Nhân hoạt động khu vực, Ái Nhân Tộc hàng rèn đại thể thiết ở đây, lại hướng về bắc nhưng là cùng lục Ma rừng rậm giáp giới thợ săn lửa đối.

Dọc theo đường đi Diệp Nhiên nhìn thấy không ít bị Huyết Chu Nho đánh đập cho ngổn ngang không thể tả hàng rèn, đi theo phía sau hai người Mặt Thừa nhắc lên Huyết Chu Nho liền mắng cái liên tục.

Mặt Thừa thân cao một mét năm, như vậy thân cao ở Ái Nhân Tộc bên trong xem như là cao. Hắn là Ái Nhân Tộc hiếm thấy dũng mãnh chiến sĩ, thấp lè tè thân thể nhưng là không võ mạnh mẽ, đã từng dùng eo trên một đôi lưỡi búa to chém chết quá hai con Cự Ma.

"Chết tiết Huyết Chu Nho, bị ta thấy có bọn họ đẹp đẻ",

Nó đều là nói như vậy.

"Thừa La tiền bối, ngài giải cách lỗ tư bảo cùng Sát Lục tới đảo sao?",

Diệp Nhiên đi ở phía trước cùng Thừa La trò chuyện.

Người lùn này trí giả tuyệt không là chỉ là hư danh, trước kia ở lục Ma rừng rậm thì chính là hấn dẫn dắt Ái Nhân Tộc độ sức ở Ma tộc, Cự Ma cùng Tinh Linh trong lúc đó. Sau đó diệt sạch Huyết Chu Nho bộ tộc cũng là tác phẩm của hắn.

Diệp Nhiên biết này con Ái Nhân chỉ là xem ra từ mi thiện mục, nhưng lúc cần thiết tuyệt đối là biết lộ ra cáo già một mặt.

Diệp Nhiên đánh trong đáy lòng không thích "Trí giả" thứ này, nhưng bộ tộc tồn vong mà thích ứng trí tuệ của nhân loại Ái Nhân không nằm trong số này.

Thừa La chống gậy chống chậm rãi đi tới, cười nói: "Thế nào toán là hiểu rõ? Cách lỗ tư bảo là cái không chính không tà địa phương, Sát Lục tới đảo thoát ly ở Thần Ma ở ngoài, thậm chí tự xưng là không thuộc về Nhân tộc, như vậy toán là hiểu rõ sao?",

Không thuộc về Nhân tộc?

Diệp Nhiên lông mày cau lại.

"Cách lỗ tư bảo cùng Sát Lục tới đảo thế lực đại khó có thể tưởng tượng, bằng bộ tộc ta ở đây sức mạnh là không cách nào thăm thấu, nhưng nếu như người muốn đối phó chính là Ngọc Hầu Tước cùng La công tử ngược lại không phải là không có biện pháp",

Thừa La một cái tay bồng ở phía sau, nói hơi hột, nhưng Diệp Nhiên nhưng trong lòng hơi động.

"Tiền bối cũng biết Ngọc Hầu Tước cùng La công tử tên gọi?",

Thừa La cười ha hả nói: "Đại tiên đoán sư mạn Ba Nhĩ trong miệng Song Tử Tinh cùng Thứ Nhật Nguyệt, có thể thay đổi toàn bộ sừng dê đại lục vận thế nhân vật, tuy rằng còn chưa trưởng thành lên, nhưng đã không thể coi thường",

Song Tử Tinh? Thứ Nhật Nguyệt?

Đúng là Diệp Nhiên tới nói lại là cực kỳ xa lạ đồ vật.

Thừa La ánh mắt thâm thúy đảo qua Diệp Nhiên gò má nói: "Song Tử Tinh, Thứ Nhật Nguyệt, Thiên Mã Tọa, Hắc Bộc Nhật, Bạch Ái Tinh, Thiên Cầu Mạn Ba Nhĩ tiên đoán bên trong đã biết sáu loại mệnh cách, La công tử cùng Ngọc Hầu Tước chính là trong đó thứ hai",

"Đã biết sáu loại mệnh cách? Chẳng lẽ còn có cang nhiều? Ngoại trừ La Ninh cùng Bối Ngọc Minh ở ngoài bốn người là ai?",

Diệp Nhiên hỏi.

Thừa La lắc lắc đầu: "Hay là còn chưa có xuất hiện, hay là ở sừng dê tai hại, hay là ngủ say ở thế giới chi thụ, hay là. . . Cũng không phải là nhân tộc. . .",

Phía trước truyền đến leng keng thùng thùng âm thanh, một tòa thật to nhà tranh đập vào mi mắt.

Đó là một gian có tới cao năm mét nhà tranh, không có cửa, một cái cao ba mét bếp lò liền chiếm nhà tranh gần một nửa.

Mấy chục con Ải Nhân ra ra vào vào, có thêm môi nấu nước, có đánh thép rèn đúc, có lắp ráp, có đã luyện quặng sắt, lấy ra tinh thiết. Bọn họ phân công ngay ngắn có thứ tự.

Thừa La mang theo Diệp Nhiên đi vào nhà tranh, Diệp Nhiên lúc này mới nhìn thấy bên trong còn xếp đặt cái bàn cùng võng, các người lùn bình thường liền ăn ở đều ở nơi này.

Trong nhà lá bên trong bốn phía đều bày giá vũ khí, trên giá đao thương kiếm kích, búa rìu qua chùy, lang nha bổng, thiết xỉ câu. . . Không thiếu gì cả, lại đi vào trong còn có vũ khí thất.

Từ bài trên giá toàn bộ đều là sắc bén binh khí, phong mang sắc bén, ánh sáng lạnh chiếu người, Diệp Nhiên lần thứ nhất nhìn thấy nhiều như vậy binh khí, phảng phất đưa thân vào Bình phần mộ kiếm, mở ra tân thế giới cửa lớn, trong lòng tất cả đều là thần phục.

Thừa La nói: "Diệp Nhiên, nơi này binh khí người tùy ý chọn hai cái ba",

Diệp Nhiên gật gật đầu đi lên phía trước, nhìn lướt qua trực tiếp đi tới nhãn hiệu trên viết "Nặng nhất" trường Bình hàng giá trên, hai tay nắm chặt phía cuối cùng cái kia lang nha bổng giờ.

Gió thanh âm vu vu vang vọng, đi theo Thừa La phía sau Mạt Thừa âm thầm hoảng sợ, hẳn là Ải Nhân Tộc mạnh nhất chiến sĩ, nhưng muốn đem cây này lang nha bổng vung vẩy như hần nhẹ nhõm như vậy nhưng tự nhận không làm được.

Loại sức mạnh này thêm vào cây này gần dài hai mét lang nha bổng, một gậy xuống liền biết đánh nhau từ một con Cự Ma đi, Mạt Thừa âm thầm nghĩ.

Mặc dù là chết tiết Cát Mỗ xuyên cái kia bộ khôi giáp cũng nhất định không cách nào hoàn toàn phòng ngự cây này lang nha bổng.

Diệp Nhiên quét hai lần nhưng đem lang nha bổng thả lại chỗ cũ lắc đầu nói: "Nhẹ điểm, cũng không vừa tay, còn có cái khác sao?",

"Ngạch. . . .",

Này còn cảm thấy khinh? Mạt Thừa không khỏi lú lười.

Thừa La suy nghĩ một chút nói: "Mạt Thừa, đem chuôi này cái tạo Cự Ma chiến binh nhắc đến",

"Ta này liền đi",

Mạt Thừa đáp ứng một tiếng lại gọi ba con Ải Nhân mang tới chìa khoá mở ra phía trước kho binh khí, trải qua không lâu lăm liền mang ra Thừa La trong miệng Cự Ma chiến thương.

Từ về mặt ngoại hình xem chuôi này dài hơn hai mét chiến thương vô cùng quái dị, thật giống chỉ là một cái màu bạc thiết côn đem cuối cùng tước tiêm mà thôi, theo Diệp Nhiên cái kia hình dạng thậm chí khá giống phù nhị nhũ bút chì, chỉ là càng to lớn, đầu cũng càng dài, cái kia tước tiêm trụ hình đầu chiếm đầy đủ một phần ba độ dài

Mạt Thừa phát phát tay để cái kia vài con vương bạn Ải Nhân lui ra, hít một hơi cố hết sức đem chiến thương kéo đến.

Diệp Nhiên đi lên phía trước từ trong tay hần tiếp nhận Cự Ma chiến thương, khẽ quát một tiếng liền nhắc lên.

"Trời ạ. . . .",

Mạt Thừa miệng trương đại đại, đây chính là ngày xưa danh chấn lục Ma rừng rậm Cự Ma lĩnh Khắc Lý Phát Vương chiến thương, bình thường Cự Ma đều rất khó sử dụng, người này tộc lại đem nó nhắc lên.

Trầm trọng sức mạnh đè xuống, Diệp Nhiên cười ha ha hai tay đan xen đem Cự Ma chiến thương khi không xoay tròn một vòng, vài con Ải Nhân sợ hãi đến hồn phi phách tán, người này tộc đến cùng có cỡ nào sức mạnh đáng sợ?

Thừa La cũng trong lòng kinh ngạc, hẳn biết Diệp Nhiên dũng mãnh, nhưng không nghĩ tới về mặt sức mạnh lại có thể cùng ngày xưa Cự Ma lĩnh Khắc Lý Phát Vương cùng sánh vai, vậy cũng là Cự Ma từ trước tới nay mạnh nhất lĩnh a.

Lúc này Diệp Nhiên nhưng trong lòng là mừng rỡ, phần khởi, chỉ cảm thấy một luồng sức mạnh mạnh mẽ từ trong cơ thể bay lên, nắm chuôi này dài hơn hai mét chiến thương thì thật giống ụng có sức mạnh vô cùng vô tận.

Nhỏ bé màu đen khí tức từ chiến thương truyền vào trong cơ thể hắn, hắn phảng phất nhìn thấy một bóng người cao to lóe lên một cái rồi biến mất, lập tức trên cánh tay bắp thịt trở nên cứng trảng.

"Ha ha ha, hay, hay, loại này rộng lớn khí thế mới là xứng với ta Diệp Nhiên bình khí, ha ha ha. . . .",

Hắn ức chế không được kích động trong lòng, thân thể một tà chạy ra nhà tranh ở ngoài, theo mặc dù là chiến thương mưa gió hưởng cùng không ngừng truyền đến tiếng nô vang, từng cây từng cây đại thụ âm âm sụp đổ, mãi đến tận một đôn tối hậu đột nhiên đâm vào mặt đất rung ra cái dài hai mét hố sâu sau Diệp Nhiên mới ngừng tay, nắm chiến thương ngửa mặt lên trời cười to.

Phía sau hắn các người lùn cả kinh tròn mắt ngoác mồm

. . . .

Buổi tối hôm đó Diệp Nhiên liền máu me khắp người trở lại nhà tranh, trong tay mang theo một viên đầu lâu to lớn.

Huyết Chu Nho lĩnh Cát Mỗ khi chết con mắt còn tròn trừng lên. . . .

Hai ngày nay sinh vật chung có chút loạn. . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123: Hàn Nha ám độ

Chương 123: Hàn Nha ám độ

Chương 123: Hàn Nha ám độ

Cát Mỗ là ở Tinh Linh Tộc pháo đài cửa bị Diệp Nhiên chặt bỏ đầu.

Giáo hoạt Huyết Chu Nho lĩnh sau bại trong tay Diệp Nhiên sau trở nên thô bạo rất nhiều, hơi một tí tàn sát Ải Nhân cùng Tinh Linh, có lúc liền Nhân tộc cũng sẽ đánh lén.

Tối hôm qua hắn lại tập kích Tinh Linh pháo đài, tuy rằng không thể công kích pháo đài bên trong, nhưng canh giữ ở pháo đài ở ngoài hai con Tinh Linh bất hạnh bị bắt, la tân cùng áo phi lợi á hai người đuổi gấp cản cũng không thể lưu lại Cát Mỗ.

Tinh Linh môn thân pháp linh hoạt, giỏi về bắn tên, nhưng đối đầu với khoác thiết giáp lực lớn vô cùng Huyết Chu Nho lĩnh thì đã bắt mù.

Nguy cấp một khắc Diệp Nhiên đứng lúc chạy tới, lần này hắn không có khách khí nữa, thẳng thần dứt khoát đâm thủng Huyết Chu Nho lĩnh cái cổ, chặt bỏ đầu của nó.

Diệp Nhiên ở nhà tranh ngủ lại một đêm, sáng ngày thứ hai mới trở lại Nguru Đầu Nhân trụ sở.

Khi hắn công lấy chuỗi này dùng trù bố bao bọc Cự Ma chiến thương trở lại trụ sở thì tất cả mọi người đều há to miệng.

"Diệp ca. . . Đây chính là Thừa La đưa bình khí của người?",

Mạnh Kỳ ngạc nhiên mà nhìn chuỗi này Cự Ma chiến thương, nó cao hơn Diệp Nhiên một đoạn, cái chuỗi thương có người bình thường cánh tay thô to như vậy, hắn chưa từng thấy kỳ quái như thế thương.

Tần Khắc Lai cũng nói: "Diệp Nhiên, người này quá khuếch đại đi",

Hạ Ly đợi người cũng là giật mình, còn có vài con Nguru Đầu Nhân xa xa mà nhìn xung quanh.

Ải Nhân đưa Diệp Nhiên bình khí sự bọn họ đều nghe nói, vốn tưởng rằng sẽ là Võ Linh hoặc là thần binh lợi khí, không nghĩ tới nhưng là như vậy một

thanh to lớn binh khí.

"Diệp ca, đây là Võ Linh? Vẫn có thể tăng cường sức mạnh bản nguyên thần binh?",

Mạnh Kỳ hỏi.

Diệp Nhiên lắc đầu nói: "Đều không phải, đây là từ trước tới nay mạnh nhất Cự Ma lĩnh Khắc Lý Phát Vương sử dụng binh khí, Khắc Lý Phát bị Ma tộc giết chết sau chuỗi này thương lưu lạc đến Ái Nhân Tộc trong tay, bọn họ hơn nữa cải tạo đã biến thành bộ dáng này, hiện tại nó gọi Khắc Lý Phát đại thương, ta lên tên",

"Ngạch. . . Đây không phải là cùng không lên như thế sao?",

Trong lòng mọi người nhỏ nước bọt nói.

Mạnh Kỳ thờ dài nói: "Diệp ca, ta thật nghĩ không ra người lùn kia trí giả là làm sao dao động người, bày đặt Võ Linh thần binh không muốn, nhưng cầm cái này cục sắt vụn",

Chuôi này thương nhìn quả thực sót ruột.

Diệp Nhiên ha ha cười nói: "Tiểu Mạnh, ta bản nguyên là cái gì?",

"Ách lực a", Mạnh Kỳ nói.

"Vậy còn có so với chuỗi này Khắc Lý Phát đại thương thích hợp hơn binh khí của ta sao? Dốc hết toàn lực, có chuỗi này đại thương cùng đẳng cấp bất kỳ pháp thuật võ kỹ ta cũng không sợ, hơn nữa, bởi vì chuỗi này Khắc Lý Phát đại thương Thừa La ở quãng sắt giá cả trên cũng làm ra nhất định nhượng bộ",

Diệp Nhiên tối hôm qua ở nhà tranh ngủ lại chính là cùng Thừa La đàm luận quãng sắt giá cả tương quan công việc.

Thần binh có chút khước đại, Ái Nhân Tộc cũng không có cái gọi là thần binh, nhưng Diệp Nhiên bày đặt quý giá Võ Linh không muốn nhưng chọn chuỗi này Khắc Lý Phát đại thương, nói rõ không chịu chiếm Ái Nhân Tộc tiện nghi.

Sau đó lại giết chết Ái Nhân Tộc đại địch Cát Mỗ, hai phiên hạ xuống ở các người lùn trong lòng Diệp Nhiên hình tượng liền vĩ đại lên.

Thừa La tri ân báo đáp, nhận lời Diệp Nhiên trong vòng một năm chỉ từ Diệp Nhiên trong tay mua tiến vào quãng sắt, giá cả so với trên thị trường cao hơn nữa ra một ít.

Nhìn Diệp Nhiên cùng Thừa La đánh hạ hiệp nghị thư Mạnh Kỳ mấy người liếc mắt nhìn nhau đều là thoả mãn.

Mạnh Kỳ lắc đầu cười cợt, này hay là chính là Diệp Nhiên trí tuệ đi.

Ngưu Đầu Nhân Ban Nạp Nhĩ nói: "Tắc Tây người phái người đưa năm ngàn kim tệ cùng một ít bảo bối đến, nói là báo đáp người, ta trong kho hàng cũng có ba ngàn đồng tiền vàng, còn có một chút quý giá động vật da lông đều bán lẻ ra có thể tập hợp đủ 10 ngàn đồng tiền vàng, Thừa La khẳng định cũng sẽ đưa tiền lại đây, tạo Thần Điện hẳn là đủ chứ",

10 ngàn kim

Nghe được con số này Diệp Nhiên trong lòng không khỏi kích thích nhích một chút.

Hắn từ nhỏ đến lớn còn chưa từng thấy nhiều như vậy tiền.

Nhưng lập tức đáy lòng sóng lớn liền bình tĩnh lại, nói: "Cứ dựa theo 10 ngàn đồng tiền vàng dự toán kiến tạo đi, không đủ lại mượn",

Hắn tựa hồ không quá lo lắng tiền sự.

Mạnh Kỳ ngạc nhiên nói: "Diệp ca, người sẽ không phải đã quên cùng Thừa La thăm thỏa thuận đi, chúng ta còn cần một khoản tiền tiến vào thiết vật liệu sử dụng đây",

Diệp Nhiên quay đầu lại giả hoạt liếc mắt nhìn hắn nói: "Có Phù Nhị Nhã ở, còn cần tiền sao?",

"Hạ Ly, người nói có đúng không?"

...

Một phen thương lượng qua sau mấy người rất nhanh phân công được, Hạ Ly đi cùng La Ninh giao thiệp, trao đổi kim loại vật liệu nhập hàng công việc.

Kéo bó kéo nhiều đi tới thợ săn lừa dối cùng Lục Ma Sâm Lâm giao giới đem Diệp Nhiên xác thực đưa cho An Đức Liệt cùng An Đa Lỗ.

Lúc chàng vạng kéo bó kéo nhiều trở lại Ngưu Đầu Nhân trụ sở, không ngoài dự đoán, hán giao thiệp ở lợi ích trước mặt không hề tác dụng, An Đa Lỗ cùng An Đức Liệt đều từ chối đình chỉ bắt lấy cùng buôn bán rừng rậm vật chủng hành vi.

Này ở Diệp Nhiên trong dự liệu, nhưng có một tin tức nhưng không nói ra được bất ngờ.

"Cách Lỗ Tư Bảo đòi chủ",

Đây là buổi chiều mới từ phía tây tin tức truyền đến, Y Ba Tà người tựa hồ cũng không chú ý chuyện này, nhưng Diệp Nhiên nhưng trong lòng kinh ngạc.

Hắn trước tiên đi nửa đêm quán rượu hỏi dò dịch lý tia, thanh toán năm mươi đồng tiền vàng sau được xác nhận.

Cách Lỗ Tư Bảo thật sự đòi chủ, lão lãnh chúa lao đức bị đâm giết, bảo bên trong nhân vật số hai, phụ thân của Bối Ngọc Minh, âm mưu lớn gia bối ngọc thành bất đề tiện người ám sát — -- -- tên Liệp Thần Tộc, sau đó liền đã khổng chế thế cuộc.

Tin tức này nếu truyền ra liền biểu thị Cách Lỗ Tư Bảo đại cục đã định, bối ngọc thành lãnh chúa vị trí đã ngồi vững vàng.

"Chuyện này xác thực kỳ lạ, nhưng xét đến cùng chỉ là Cách Lỗ Tư Bảo chính biến, cùng Y Ba Tà quan hệ không lớn",

Mạnh Kỳ trấn an hán nói.

Diệp Nhiên lắc lắc đầu: "Tiểu Mạnh, Cách Lỗ Tư Bảo rất thần bí, trừ một chút vô căn cứ đồ vật chúng ta đối với nó không biết chút nào, nhưng có thể khẳng định chính là lần này biến cố thời gian đại khái là ở ba ngày trước, ba ngày trước buổi tối sinh cái gì?",

Mạnh Kỳ trong lòng hơi động, nói: "Là khắp nơi tranh cướp Huyết tộc bí bảo buổi tối hôm đó?",

Diệp Nhiên gật đầu nói: "Giả Huyết tộc bí bảo, Liệp Thần Tộc đột nhiên xuất hiện, các lộ cao thủ đến, các tộc xung đột, Cách Lỗ Tư Bảo biến cố. . . Những chuyện này nhất định có liên quan, Cách Lỗ Tư Bảo cùng Huyết tộc bí bảo sự tuyệt không thể tách rời quan hệ",

"Bối Ngọc Minh nhất định tham dự trong đó",

Hán nói.

Mạnh Kỳ cười nói: "Nếu như đúng là hán làm vậy cũng hết cách rồi, hán đã đạt đến mục đích",

"Hon nữa những này chỉ là chúng ta suy đoán, cũng không có chứng cứ cho thấy xác thực là hán làm, Diệp ca, ta cũng không muốn lại đi thăm dò hán",

Mạnh Kỳ tự giễu cười nói, có La Ninh dẫm vào vết xe đổ, hán cũng không muốn sẽ cùng Bối Ngọc Minh giao thiệp với.

Diệp Nhiên suy nghĩ một chút lắc đầu một cái: "Tuy rằng không có chứng cứ, nhưng ta biết chuyện này hán tuyệt đối không thể tách rời quan hệ, hon nữa, hán cũng không có đạt đến mục đích",

Hán thay đổi một thân màu đen bó y, đem cúc áo chụp lên, nhiên trên lưng Khắc Lý Phát đại thương, cả người đều trở nên đàng đàng sát khí.

Mạnh Kỳ vội vàng kéo hán nói: "Diệp ca, ngươi đừng kích động, Cách Lỗ Tư Bảo không phải ngươi có thể xông vào",

"Ai nói ta muốn đi Cách Lỗ Tư Bảo? Ta muốn trước tiên đi tìm bạn cũ của ta",

"Bạn cũ?",

"Hừ, Bàn Tử An Đa Lỗ, cái kia không biết hồi cái khốn nạn",

. . . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Thương chọn binh đoàn

Chương 124: Thương chọn binh đoàn

Y Ba Ta cực bắc là cùng Lục Ma Sâm Lâm giáp giới một rừng cây, ở mới bắt đầu thời gian không người nào nguyện ý ở tại nơi này mảnh quanh năm nơi đang đe dọa bên dưới trong rừng cây.

Chỉ có thợ săn ngoại lệ, quanh năm cùng dã thú giao thiệp với, am hiểu cạm bẫy, độc dược, đi săn thợ săn là Lục Ma Sâm Lâm bên trong sinh vật khác tính, chỉ có bọn họ có thể làm cho những kia hung mãnh sinh vật nghe tiếng đã sợ mất mật.

Thợ săn môn ở đây trụ lâu đem cánh rừng cây này đã biến thành một khối cấm địa, bên trong trải rộng cơ quan cửa ngầm, cạm bẫy độc dược khiến người ta khó lòng phòng bị.

Quá cánh rừng cây này sau chính là chân chính Lục Ma Sâm Lâm, bởi vì thợ săn lừa dối tồn tại phạm vi mười dặm đều hiếm thấy dã thú qua lại, cũng không có ai yên.

Nhưng gần đoạn thời gian nhưng là ngoại lệ, năm ngày trước một cái mũi ưng nam tử cùng một tên béo đi tới nơi này, theo bọn hắn đồng thời đến còn có ba cái binh đoàn. Mũi ưng nam tử hai cái binh đoàn, quen học đòi vẫn về Bàn Tử một cái lính đánh thuê đoàn, lẫn nhau trát thật lều vải không xâm phạm lẫn nhau, ban ngày bên trong từng người đi săn chó về phía nam, buổi tối ở từng người trên địa bàn hoạt động.

Lúc này trung gian đại trước lều năm mươi mét nơi lửa trại sáng rực, vài tên lính đánh thuê ngồi ở chính mình trưởng bông nhỏ trước sưởi ấm cười cười nói nói.

Hai mươi đỉnh trưởng bông nhỏ thật giống như là chúng tinh cùng nguyệt vây quanh trung gian lều lớn bông, mà mỗi cái trưởng bông nhỏ phía trước đều bày mấy cái lồng sắt.

Chính tề bày ra lồng sắt có lớn, có tiểu, đều là thuần cương chế tạo, cứng rắn không thể phá vỡ. Đại trong lồng tre giam giữ sài lang hổ báo, cầu hùng đợi dã thú, tiểu nhân bên trong giam giữ từ Lục Ma Sâm Lâm bên trong chớp tới Ái Nhân.

Khoảng cách lều lớn bông không xa trên cây to cũng treo đầy bị lộ bị thi thể động vật, đầm máu khá là khủng bố, trên đất còn có rải rác da lông, mấy ngày nay đi săn quá nhiều, một người lính đoàn không tới năm mươi người căn bản không có cách nào hoàn toàn thanh lý đi.

Thô to trên cây khô còn có một con Cự Ma bị xiềng xích buộc chặt, thỉnh thoảng phát sinh tiếng gầm nhẹ, nhưng đôi mắt chỉ có trong lồng tre ánh mắt thương hại cùng lồng sắt ở ngoài tiếng cười nhạo.

Trung gian đại trong lều truyền đến nam tử tiếng cười cùng nữ tử cười duyên.

Ngồi ở trước lều sưởi ấm một tên Độc Nhân nam tử nói: "Tên béo đáng chết kia thật hán mẹ tốt số a. Mỗi ngày chờ ở trong lều sống mơ mơ màng màng thì có người thể hán bán mạng",

Trên tay đem một con thỏ mỡ bụng phá đổ, lột ra da lông đặt ở hỏa trên nướng, thủ pháp cực kỳ thành thạo.

Ngồi đối diện hắn mười tên trên người mặc da thú nữ tử, xem ra có chừng ba mươi, da dẻ hiện màu vàng nhạt, cả người toả ra cuồng dã khí tức, nàng cười nhạo nói: "Không phải vậy tại sao gọi quý tộc đây? Thời đại này có tiền còn sợ không ai thể người bán mạng?",

"Mệnh không tốt liền làm thêm sự, chờ các người tránh được rồi tiền cũng có thể giống như hắn",

Lần này nói chuyện chính là một cái cực sự cường tráng nam tử đầu trọc, phương khối mặt, bắp thịt cả người cầu kết, cho dù ngồi cũng so với Độc Nhân nam tử cùng da thú nữ tử cao hơn một cái đầu đến.

Hắn là Hồ Nha Dong Binh Đoàn đoàn trưởng Ba Thác, vũ khí là sau lưng hai cái kim bối Đại Khảm Dao, ở đồng nghiệp bên trong lấy dũng mãnh nghe tên, bọn lính đánh thuê nhắc lên tên của hắn thì đều là biết dựng thẳng lên một cái ngón tay cái, đó là đánh trong đây lòng phúc khí, người này một người, hai cái đao mạnh mẽ từ xã hội tầng dưới chót mở một đường máu đến. Kinh nghiệm lâu năm rèn luyện mới có thành tựu của ngày hôm nay.

Hiện tại Hồ Nha Dong Binh Đoàn tuy rằng chỉ là trung du, nhưng chỉ cần có Ba Thác ở bọn lính đánh thuê đều là hoàn toàn tự tin, cái này trăm mặc ít lời nam tử đều là làm cho người ta một loại cảm giác an toàn.

"Hô",

Ba Thác thủ chính đưa về phía nướng chín thỏ một trận gió lạnh bỗng nhiên thổi tới, lửa trại nhất thời chập chờn lên.

Đạp,

Cực kỳ mạnh mẽ tiếng bước chân truyền đến.

"Ai?",

Độc Nhân nam tử đột nhiên đứng lên.

Quanh năm lính đánh thuê sinh hoạt khiến cho hán vô cùng cảnh giác, liền lúc ngủ đều mở to mắt.

Tiếp theo hán liền xem thấy phía trước trong bóng tối một thân ảnh chậm rãi bước ra.

Là một người mặc màu đen bố y thiếu niên, khuôn mặt lạnh lùng, trong tay nắm một thanh do trừu bổ bao bọc đại thương.

Độc Nhân nam tử không khỏi thở phào nhẹ nhõm, nguyên lai chỉ là một người.

"Bằng hữu, người đi nhầm đường. . . .",

"Bành",

Độc Nhân nam tử lời còn chưa nói hết thiếu niên liền một thương đập ra bên cạnh lao tù.

Liền trừu bổ đều không có gỡ xuống, thiếu niên một thương liền đem lồng sắt cho đập ra, trong lồng tre Ái Nhân kinh ngạc mà nhìn hán.

Hán làm cái đi thủ thế, Ái Nhân cảm động đến rơi nước mắt, bô bô nói rồi vài câu cái gì liền bay cũng tự trốn vào mặt sau trong rừng cây.

"Khốn nạn, người làm gì?",

Độc Nhân nam tử giận dữ, nơi này lồng sắt nhưng là công khai yết giá, một con Ái Nhân chỉ ít trị hai mươi đồng tiền vàng.

Hán nhắc lên bên cạnh đại kiếm liền hướng Diệp Nhiên đi đến.

"Tiểu tử, ngày hôm nay không nói rõ ràng lão tử đem người cút cho đánh ra đến",

Hán càng chạy càng nhanh, mười bộ qua đi một tiếng gầm lên liền chạy như điên tới, đại kiếm trong tay phủ đầu xem rơi xuống, Diệp Nhiên lạnh rên một tiếng, giờ tay chính là một thương.

"Coong",

Một nguồn sức mạnh đón đầu mà lên, đại kiếm cùng Khắc Lý Phát đại thương giữa trời giao kích, Độc Nhân nam tử chỉ cảm thấy một nguồn sức mạnh trong nháy mắt truyền đến, chính cánh tay đều ở giao kích chớp mắt bị chấn động đã tê rần, hán kinh ngạc rút lui mấy chục bước.

Lại nhìn đại kiếm trong tay, không ngờ có một cái to bằng ngón cái chỗ hồng.

Kinh ngạc, ngờ ngạc, Độc Nhân nam tử giật mình mà nhìn trước mắt thiếu niên.

Hán làm sao có khả năng có loại sức mạnh này?

"Loảng xoảng",

Diệp Nhiên lại là một thương đập ra một cái lồng sắt.

"Tiên sư nó, đến khiêu khích sao?",

"Mất không mở khốn nạn, người muốn chết",

Hán cử động đem bọn lính đánh thuê triệt để chọc giận, bọn họ rút ra binh khí liền đem Diệp Nhiên vây nhốt, những lính đánh thuê này quanh năm chấp hành nhiệm vụ, tính cách mạnh mẽ dũng mãnh, tuyệt không là đám người ô hợp, này một sát tướng tới khí thế mười phần.

Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng trong tay đại thương xoay ngang, một người một thương giết hướng về đoàn lính đánh thuê, binh đao tiếng lập tức vang lên, dũng mãnh lính đánh thuê liền hợp lại cũng không thể chống đỡ liền bị đánh cho liểng xiểng, Diệp Nhiên lưng đeo ách lực, lại có Khắc Lý Phát đại thương ở thủ, không tránh không né đầu đá lung tung, loại này ngành hám ngành tranh đầu bọn lính đánh thuê căn bản là không phải là đối thủ.

Thờ ơ lạnh nhạt đầu trọc Ba Thác im lặng không lên tiếng, rút ra sau lưng song đao đi qua đám người, đi tới Diệp Nhiên phía sau bấp thịt một long hai cái đao bầu liền rơi xuống.

Này hai đao không hoa gì tiểu kỹ xảo, cũng không thể nói là cái gì võ kỹ đao chiêu, chỉ là đơn thuần nhanh cùng mãnh. Đây là hán ở trong thực chiến kinh nghiệm lâu năm đánh bóng đao pháp, lưỡi đao hạ xuống thì thật giống mang theo một đạo hắc phong đè xuống.

Nếu là người bình thường đối mặt này hai đao e sợ lập tức liền muốn mất mạng, nhưng lần này Ba Thác đối mặt nhưng là Diệp Nhiên, ách lực tại người, thể thuật lỗi lạc Diệp Nhiên, hán trở tay dè thương liền giá trụ Ba Thác hai thanh đao bầu.

So với khí lực? Ba Thác trong lòng cười gằn hai tay bấp thịt nhô lên, song đao dùng sức ép xuống, nhưng Diệp Nhiên nhưng vẫn không nhúc nhích, một tay dè thương mắt lạnh nhìn hán.

Mồ hôi lạnh từ Ba Thác cái trán chảy xuống, thiếu niên ở trước mắt sức mạnh so với hán tướng tượng bên trong cường quá nhiều.

"Coong",

Diệp Nhiên xoay cổ tay một cái Khắc Lý Phất đại thương chấn động ở hai cái dao bầu trên thân đao, Ba Thác rên lên một tiếng lão đao trở ra, Diệp Nhiên thân thương xoay tròn nện ở chân của hán loan trên, dừng mãnh Ba Thác "Bành" một tiếng quỳ gối quỳ xuống đất, ngẩng đầu lên tức giận nhìn hán.

Diệp Nhiên lại là một thương nện ở trên đầu hán, hán để lại khí lực, nhưng vẫn là đem Ba Thác đánh cho vỡ đầu chảy máu.

Quay đầu lại nhìn trung gian lều lớn bông, bên trong tiếng cười nói đã trừ khử.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125: Tiểu Tinh Linh

Chương 125: Tiểu Tinh Linh

An Đa Lỗ đã sớm nghe đến bên ngoài tiếng đánh nhau, khởi điểm hán cũng không để ý.

Thù ở bên ngoài nhưng là tố chất tốt đẹp răng nanh quân đoàn, bốn mươi sáu tên thân kinh bách chiến lính đánh thuê, trừ phi là tám đoạn trở lên cao thủ, bằng không ai dám tới nơi này mà con cộp cái móng chính là tìm không thoát mái.

Nhưng rất nhanh thanh âm bên ngoài liền thay đổi, lính đánh thuê ** kêu rên càng ngày càng nhiều, mà một luồng làm người sợ hãi khí tức xơ xác nhưng dần dần áp sát.

Từ trước đến giờ quen sống trong nhung lụa An Đa Lỗ vui đùa một chút tâm nhãn vẫn được, vũ đao lộ thương cái gì hán nhưng là luống cuống, lập tức không chút do dự mặc quần áo tử tế mang theo hai cái từ Bạo Lư Thành đèn lồng màu đỏ đường phố tìm đến hai cái nữ tử yêu điểm liền đi cửa sau bỏ chạy.

Nhưng hán mới đi ra hai bước một người liền đẩy ra cửa đi vào.

"An Đa Lỗ, mới vừa gặp mặt liền muốn đi sao?",

Thanh âm quen thuộc từ phía sau vang lên.

An Đa Lỗ trong lòng hơi động, quay đầu liền nhìn thấy cái kia bóng người quen thuộc.

Ngắn gọn một thoáng không gặp, hán khí tức trên người trở nên càng thêm lạnh tức, trong tay mang theo một cây đại thương, một thân khí tức xơ xác.

Sợ hãi đến sắc mặt tái nhợt hai tên nữ tử cũng lén lút xem thêm hán hai mắt, chỉ cảm thấy cái này lạnh lùng thiếu niên không nói ra được có mùi vị.

"Ai nha, lão Diệp, tại sao là ngươi, cái nhóm này chết tiệt, không có mắt lính đánh thuê",

Thấy đến chính là Diệp Nhiên An Đa Lỗ như được đại xá, cười rạo rờ chạy tới, rồi hướng hai tên nữ tử yêu điểm nói: "Còn không mau rót rượu, đây là huynh đệ ta",

Diệp Nhiên tự nhiên biết hai tên nữ tử làm chính là da thịt chuyện làm ăn, tâm trạng không khỏi căm ghét, khoát tay áo một cái ra hiệu không cần.

Nhìn lướt qua thấy An Đa Lỗ trong lều cũng có mấy cái lồng sắt, trong lồng tre giam giữ một ít quý hiếm dã thú cùng Ải Nhân.

Mặt phía bắc bên trong góc còn có một cái màu vàng di động phòng nhỏ.

Diệp Nhiên thẳng hướng đi cái kia di động phòng nhỏ.

"Lão Diệp, trước tiên ăn một chút gì, ngày mai ta dẫn ngươi đi Lục Ma Sâm Lâm săn thú đi, đến, đến",

Thấy Diệp Nhiên ánh mắt đứng ở cái kia phòng nhỏ trên An Đa Lỗ trong lòng biết không được, bèn bịu nói sang chuyện khác.

Diệp Nhiên ánh mắt lạnh lùng đảo qua mặt của hắn, nhanh chân đi hướng về phòng nhỏ, dùng thương đẩy ra cửa nhỏ.

"Hô",

Cửa mới vừa mở ra một con bát sứ liền bay ra, Diệp Nhiên đưa tay tiếp được chén nhỏ, định thần nhìn lại, lông mày không khỏi ngưng lại.

Trong phòng nhỏ một tấm màu trắng giường nhỏ, hai cái bàn, một cái ước chừng mười bốn, mười lăm tuổi thiếu nữ tỏ rõ vẻ tức giận nhìn nàng.

Nàng ăn mặc như tuyết quần trắng, da dẻ bóng loáng trắng nõn, khuôn mặt êm dịu, cảm hơi tiềm, sau lưng hai con cánh gần như trong suốt.

Nàng một cái tay bị khóa ở giường đầu, người nhưng hung vô cùng, thấy con kia bát sứ bị tiếp được không khỏi giận tím mặt, đem trên bàn bình bình lon lon toàn bộ đều ném về Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên dùng thương đem nàng vút đến đồ vật toàn bộ đẩy ra, quay đầu nhìn về phía ở một bên xoa xoa tay An Đa Lỗ.

Diệp Nhiên nanh nhiên nói: "An Đa Lỗ, nàng là ai?",

"Cái này. . . Lão Diệp, ngươi nghe ta giải thích", Diệp Nhiên ánh mắt thật giống muốn ăn thịt người giống như vậy, An Đa Lỗ mập mập mặt to đỏ lên.

"Lão Diệp, ta không nhúc nhích quá nàng một đầu ngón tay, chỉ phụ trách đem nàng chở về Bạo Luru Thành giao cho để lợi ngươi gia lão già, đây chỉ là chuyện làm ăn, là chuyện làm ăn. . . .",

Diệp Nhiên đi lên phía trước một thương đâm về màu vàng phòng nhỏ, tiểu Tinh Linh sợ hãi đến kinh ngạc thốt lên một tiếng che mắt, nhưng sau đó liền nghe "Cheng" một tiếng, cái kia lãnh khốc thiếu niên một thương đánh gãy tay mình oản trên xích sắt.

Nàng ngờ ngạc mà nhìn Diệp Nhiên, sau một chốc bản mặt cười bay ra.

Diệp Nhiên lúc này mới nhìn thấy sau lưng nàng trong suốt cánh hình dạng thật giống hồ điệp như thế.

Tiểu Tinh Linh trên không trung ngất lầy eo nhìn xuống Diệp Nhiên cùng An Đa Lỗ, cảm giận nói: "đừng tưởng rằng ta biết cảm tạ ngươi, nhân loại ti bỉ, bôn cô nương hiện tại liền muốn đi rồi, hừ, ngươi cái tên mập mập này, đầu heo, ta nhất định sẽ trả thù ngươi, nhất định sẽ",

Nàng cánh hơi động liền muốn bay ra lều vải.

Diệp Nhiên nói: "Bên ngoài còn có hai cái binh đoàn, là để bọn họ nắm lấy vấn đề cho ta đưa ngươi theo ngươi lựa chọn",

Tiểu Tinh Linh thân hình không khỏi dừng lại, quay đầu lại oán hận nhìn Diệp Nhiên một chút, nhưng không được không nghe lời ở lại trong lều vải.

"Lão Diệp, tọa, tọa, chuyện này ta chậm rãi cùng ngươi giải thích",

Diệp Nhiên phát y dưới trường đem Khắc Lý Phát đại thương để ở một bên nói: "Không cần giải thích, ta đều biết",

Hắn không có phát hỏa, mà là bình tĩnh nói: "An Đa Lỗ, chúng ta nhận thức cũng có bảy, tám năm, không dám nói giao tình sâu bao nhiêu, nhưng có một số việc ta vẫn nhớ, để quân gia đưa Phù Nhị Nhã ra Bạo Luru Thành cũng là hiện tình của ngươi",

"Lão Diệp, huynh đệ chúng ta nói cái này làm gì? Đến, uống rượu",

Thấy hắn không có phát hỏa dấu hiệu An Đa Lỗ trong lòng dần dần yên ổn.

Nhưng Diệp Nhiên chuyển đề tài.

"An Đa Lỗ, ta vốn tưởng rằng ngươi chỉ là sĩ diện, háo sắc, đồ kị, có chút tiểu khuyết điểm, nhân phẩm trên cơ bản vẫn là có thể, lại không nghĩ rằng có một ngày ngươi biết trở nên cùng cậu của ngươi như thế",

Hắn lời nói đột nhiên trở nên trở nên nghiêm lệ, nhìn An Đa Lỗ nói: "Nói cho ta, An Đa Lỗ, ngươi đã đến không tiếc buôn bán rừng rậm vật chủng đến liêm tài mức độ sao?",

An Đa Lỗ vẫn cứ thiên tươi cười nói: "Lão Diệp, ngươi là không biết, đối đầu tầng những kia ba y lão gia tới nói này bất quá là trò trẻ con mà thôi, vì tiền, dùng nói buôn bán rừng rậm chủng tộc, chính là bọn họ mẹ ruột lão bà cũng có thể bán đi, ta này liền trò đùa trẻ con cũng không tính",

"Hừ, đề tiện vô liêm sĩ, không biết xấu hổ",

Tiểu Tinh Linh giương nanh múa vuốt mắng.

Diệp Nhiên nhưng trầm mặc hồi lâu mới nói: "Có lẽ vậy, những người kia cách làm ta không hiểu, An Đa Lỗ, người từng ngày từng ngày hướng về bọn họ dựa vào gia vị, sớm muộn cũng có một ngày chúng ta biết như người dùng nước lã, nếu như vậy, đơn giản hiện tại liền làm cái chấm dứt, ta lần này tới là phụng thần sứ mệnh lệnh của đại nhân để cho các người đình chỉ bắt lấy cùng buôn bán hành vi",

Nếu như là trước đây Diệp Nhiên, nhất định rất là ánh lửa, nhưng hiện tại Diệp nhưng đã sẽ không lại vì là những chuyện này làm lớn chuyện.

Coi như có nhiều hơn nữa Diệp Nhiên cũng không cách nào thay đổi những kia sa đọa quý tộc, cũng khu không tiêu tan sừng dê trên Hắc Ám.

Hắn từ trong lòng lấy ra Hạ Ly thư tín đưa cho An Đa Lỗ.

"Thần sứ. . . .",

An Đa Lỗ trên mặt bỗng nhiên biến đổi.

"Bất luận người người sau lưng là ai, thần sứ đại nhân thư đích thân viết hẳn là được rồi",

"Lão Diệp. . . .",

"Ta đi rồi, còn muốn gấp gờ người cái kia cậu, người là người thông minh, hẳn là không muốn ở trên chiến trường đụng với ta",

Hắn đứng lên đứng là phiêu trên không trung tiểu Tinh Linh nói: "Đi thôi, ta đưa người trở lại",

Một trận tiếng vỗ ngựa từ bên ngoài truyền đến, Diệp Nhiên mới vừa đi ra An Đa Lỗ lều vài một đám người liền từ bốn phương tám hướng xúm lại, trên lưng ngựa người ăn mặc rộng rãi chiến đấu phục, trong tay nắm cây đuốc, phạm vi mười dặm bị chiếu trong suốt.

Cầm đầu nam tử mũi ưng, sắc mặt âm trầm, mặc trên người màu nâu trang phục. Một nam một nữ cưỡi ngựa cùng sau lưng hắn.

Nam tử xem ra có năm mươi tuổi, màu nâu con mắt lộ ra âm hàn.

Nữ tử cũng tới chút tuổi, trên đầu nếp nhăn rất dễ thấy, trên mặt của nàng thật giống che lại một tầng băng sương.

Hai người kinh khí đều mạnh hơn răng nanh binh đoàn Ba Thác.

Ba con ngựa bước vào An Đa Lỗ vị trí nơi đóng quân, cùng Diệp Nhiên vừa vặn đánh cái đối mặt.

"Này không phải gần đây danh tiếng chính kinh Diệp Nhiên sao? Ha ha ha, người cùng ta tiểu An Đa Lỗ ở đây ôn chuyện sao?",

An Đức Liệt người cưỡi ngựa trước, một mặt âm trầm ý cười

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Cự Ma cúi đầu

Chương 126: Cự Ma cúi đầu

"Tiểu Mạn Đế cũng ở trong đây, thú vị, thú vị",

André (An Đức Liệt) phải tay chường cười nói: "Thoạt nhìn ta tiểu An Đa Lỗ (An Duolu) hàng phục không được này bé đáng yêu Tiểu Tinh Linh, kia để cho cậu làm thay hẳn là không có vấn đề gì a, ha ha ha",

An Đa Lỗ (An Duolu) trong nội tâm không khỏi trầm xuống, trong lúc nhất thời đoán không ra hắn ý đồ đến. +

Đến tốt cùng là vì chính mình giải vây mà đến, hay là vì cướp đoạt này Tiểu Tinh Linh?

"Có gan người liền thử nhìn một chút",

Diệp Nhiên trong tay Khắc Lý không đại thương xoay tròn đi lên trước.

André (An Đức Liệt) vỗ tay cười nói: "Hào, vậy thử nhìn một chút",

Không cần hắn nói sau lưng cô gái kia liền hừ lạnh một tiếng thúc ngựa mà đến, nàng ước chừng bốn mươi tuổi, cái trán khóe mắt đều đã có nếp nhăn, nhưng thân thủ lại cực kỳ nhanh nhẹn, người còn chưa tới trong tay áo liền bay ra hai cây trong tay kiếm.

Diệp Nhiên khinh thường địa quét nàng liếc một cái, trong tay đại thương đẩy ra trong tay kiếm.

"Tiểu tử, ngươi hội nhớ kỹ ta Black Thorns binh đoàn kiêu kéo danh tự",

Tuần mã tê mình, Diệp Nhiên vừa mới đẩy ra trong tay kiếm tên là kiêu kéo nữ tử trong tay ngắn chuỗi búa coi như đầu bỏ xuống.

Tùy theo hạ xuống còn có một cổ dồi dào Khí Kinh, ít nhất sáu đoạn Khí Kinh cường độ.

Nếu là ở trước kia như vậy Khí Kinh đầy đủ cho Diệp Nhiên tạo thành áp lực.

Nhưng hiện tại, không đủ, xa xa không đủ.

"Xùy~",

Diệp Nhiên giờ tay để lại nàng búa, trong tay đại thương đưa ra, lập tức chính là kim loại phá vỡ da thịt thanh âm cùng tuần mã rên rỉ.

Kia cán dài hơn hai mét đại thương "Thông suốt kéo" một tiếng đem tuần mã chọc chọc cái thông thấu, thân thương từ ngựa cái cổ đâm vào, từ lưng ngựa lộ ra, máu chảy đầm đìa mũi thương chống đỡ tại kiêu kéo cổ họng.

Con người của nàng trong chớp mắt phóng đại, sau đó là một cổ cự lực truyền đến, Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng mang nàng túm xuống ngựa quán trên mặt đất, chường đao hết thấy nàng ngắn chuỗi búa liền cắt thành hai đoạn.

"Nhớ kỹ người? Chỉ bằng như vậy năng lực?",

Diệp Nhiên khinh miệt địa nhìn nàng một cái.

"Tiểu tử, còn có ta Nga Lang Binh Đoàn. . .",

"Xùy~",

Diệp Nhiên trở tay nhất thương đâm vào truy kích mà đến nam tử ngực, cổ tay chấn động liền đưa hắn ném ngựa, xoay người một tay đặt tại tuần mã đầu lâu, tuần mã tê mình một tiếng, thể tới sống sờ sờ ngừng lại.

"Ta không có hứng thú biết tên của người",

Diệp Nhiên dưới bàn tay tuần mã trở nên phục tùng, hắn đi lên trước nhất thương đâm vào nam tử trên đùi.

Lại là hét thảm một tiếng vang lên.

André (An Đức Liệt) sau lưng các dòng binh sắc mặt kịch biến, Black Thorns binh đoàn kiêu kéo cùng Nga Lang Binh Đoàn Grey thương đều là nhất đẳng cao thủ, tuy cùng hai đại binh đoàn đoàn trưởng so sánh còn kém điểm hỏa hậu, nhưng ít ra cũng là cùng Ba Thác một cấp bậc, như vậy hai cái dũng mãnh người tại đây thiếu niên tay ngọn nguồn thậm chí ngay cả một chiêu cũng đi không được.

Sắc mặt của André (An Đức Liệt) cũng thay đổi, hắn hoàn toàn không nghĩ tới Diệp Nhiên thực lực hội bạo tăng đến loại tình trạng này, mặc dù sau lưng có hai cái binh đoàn người cũng hiểu được hắn nguy hiểm cực kỳ.

Diệp Nhiên quay đầu lại, lạnh lùng mắt nhìn chăm chăm An Đa Lỗ (An Duolu).

An Đa Lỗ (An Duolu) tự nhiên biết tâm tư của hắn, nuốt nước bọt nói: "Lão Diệp, ta ngày mai sẽ quay về Bạo Lưu Thành, đem Thần Sứ đại nhân tín giao cho nói Lier đại nhân",

Quay đầu hung dữ nhìn thoáng qua cầm lấy song đao ngang ngược ở một bên cường tráng đầu trọc nói: "Ba Thác, bọn này khốn kiếp đều đánh tới địa bàn của chúng ta tới các người còn chưa động thủ sao?",

"Vâng",

Ba Thác phiến muộn địa phát phát tay, còn có thể đứng dòng binh mũi nhọn đều chỉ hướng André (An Đức Liệt) đám người.

André (An Đức Liệt) tọa hạ tuần mã lặng yên lui về phía sau, trên mặt lại treo u ám tiêu ý nói: "Địa bàn của các người, đâu có, đâu có, ta lúc này đi",

Diệp Nhiên cười lạnh nói: "Đi? Ta để cho ngươi đi rồi sao?",

Thủ chương nhân một cái Khắc Lý không đại thương liền bay ra ngoài, thẳng đến André (An Đức Liệt) ngực đâm tới.

André (An Đức Liệt) kiệt kiệt cười cười tay áo run lên một cái cái hộp nhỏ rơi vào trong tay, sau đó liền tiếng gió gấp vang, một mảnh tia sáng gai bạc trắng chắn nệm mà đến, Diệp Nhiên lông mày ngưng tụ ngược lại lướt, chỉ nghe thấy phía trước tiếng xé gió cùng lợi vật xuống mở âm thanh không ngừng vang lên.

Roi xuống đất vừa nhìn, mấy chục cây ngắn chằm chằm ở trước người, sờ sờ mặt gò má, trên ngón tay xuất hiện một tia đỏ thẫm.

Lại nhìn André (An Đức Liệt), hắn đã thúc ngựa thối lui đến các dòng binh sau lưng, gần trăm danh dòng binh cầm lấy bó đuốc tự động địa lui về sau.

Lão hồ ly, Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng tiến lên phía trước rút ra cầm trên mặt đất đại thương, đi đến phía trước dưới đại thụ, đi đến Cự Ma trước người.

Đây là một cái cao hơn ba mét Cự Ma, làn da hiện lên màu xanh lá cây, thân thể mười phần cường tráng, dù cho bị to như tay em bé khóa sắt khóa cũng không giảm hung ác thái độ.

Lúc Diệp Nhiên tiến gần thời điểm trong miệng nó không ngừng phát ra gào to, trong mắt tràn đầy kháng cự.

Diệp Nhiên cái gì cũng không nói, nhất thương đâm vào khóa sắt, trên tay hắn dây xích lên tiếng mà đoạn.

"Rống",

Dây xích vừa đoạn Cự Ma liền hung tính quá, ngang nhiên một chương hướng phía Diệp Nhiên đầu đánh tới.

Nó hiển nhiên là hận thấu Nhân Tộc, vô luận là cái dạng gì Nhân Tộc ở trong mắt nó đều là giống nhau đáng giận.

Diệp Nhiên lông mày nhướng lên, nhất thương nện ở cổ tay của nó, Cự Ma bị đau, nhưng hung tính lại càng lớn, Diệp Nhiên liền tiếp lại là hai phát nện xuống, trầm trọng lực đạo liên Cự Ma cũng chịu không được, trong miệng gào thét thối lui đến dưới đại thụ.

Diệp Nhiên thủ chương lật qua lật lại đang lúc đem trói chặt tại nó trên tay chân khóa sắt toàn bộ nện đứt, thân thương quét ngang chậm đợi nó nổi giận công tới.

Nhưng lần này Cự Ma lại không có lại nhào lên, phảng phất ý thức được lẫn nhau trong đó lực lượng chênh lệch, Cự Ma đục ngầu mắt to nhìn chăm chăm hắn trong tay Khắc Lý không đại thương, đang lúc mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong chậm rãi quỳ xuống đất, thân thể không hề phục hạ xuống, đầu lâu thật sâu chôn ở trên mặt đất.

"Grey phu, Grey phu. . .",

Trong miệng nó mơ hồ không rõ địa đang nói gì đó, đầu lâu nâng lên lại dưới chôn, dường như đang triều bái cái gì.

"Nó nói cái gì?",

Diệp Nhiên hỏi.

Tiểu Tinh Linh Mandy nói: "Hừ, Grey phu, Cự Ma lời nói bên trong Vương",

Diệp Nhiên nhìn nhìn trong tay Khắc Lý không đại thương nói: "Vương, các ngươi Khắc Lý không Vương đã nhanh trăm năm lâu, lưu lại chỉ có này một cây thương cùng số lượng không nhiều lắm khi còn sống sự tích. Chuôi này thương nếu như bị ta đoạt được cũng coi như ta cùng các ngươi hữu duyên, đi thôi, ta cho không được ngươi đừng, chỉ có thể để cho ngươi trở về tự do",

"Mandy, đem lời của ta nói cho nó nghe",

Mandy có phần không tình nguyện địa bô bô nói một trận, Cự Ma hướng phía hắn súng trong tay lại đã bái hai bái mới đứng người lên đi theo hắn đi ra lều vải.

Một đám lính đánh thuê kinh ngạc địa mục đưa bọn họ đi xa.

Ban đêm Lục Ma Rừng Rậm vô cùng âm trầm khủng bố, bóng cây pha tạp, âm trầm quỷ đáng sợ, phảng phất khắp nơi đều cất giấu âm lãnh sát cơ, tựa hồ tùy thời đều có mãnh thú từ cái góc nào trong nhảy ra nhắm người mà cắn.

Thê lương ánh trăng xuyên thấu qua bóng cây vẩy vào trên mặt đất, đem rừng rậm sắc điệu phủ lên càng Gia Sâm lạnh.

Cự Ma cùng Tiểu Tinh Linh cùng sau lưng Diệp Nhiên chậm rãi đi tới, sau đó Diệp Nhiên dừng bước lại.

"Xa hơn trước liền là địa bàn của các ngươi, ta sẽ đưa các ngươi đến nơi đây",

Diệp Nhiên nói.

Cự Ma gầm nhẹ một tiếng cúi người xuống đại thủ cầm chặt bàn tay của hắn, to lớn đầu lâu đỉnh tại đầu của hắn.

Đây là Cự Ma biểu đạt cảm kích thì động tác.

Ngao mạn Tiểu Tinh Linh cũng ôm tay không tình nguyện mà nói: "Nhân loại, người cùng bọn họ bất đồng, có cơ hội ta sẽ báo ân, nhất định sẽ. . .",

"Vào",

Âm thanh xé gió bỗng nhiên truyền đến, một cây mũi tên lông vũ thoáng chớp hướng Mandy phóng tới.

♥ Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện", và nhớ click vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert !

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Bạch mãng xà

Chương 127: Bạch mãng xà

Không hề có dấu hiệu một mũi tên phóng tới, một cái sinh hoạt tại Lục Ma Rừng Rậm tiên nữ bên hồ Tiểu Tinh Linh còn không có phản ứng kịp mũi tên lông vũ đã đến trước mặt.

"Đương",

Diệp Nhiên tiến lên một bước ngăn cản ở trước người Mandy, quét phi trước mặt mà đến mũi tên lông vũ, phía trước đại thụ thụ Diệp Minh hiển chân động, một đạo nhân ảnh rất nhanh dời đi phương vị.

Thợ săn?

Diệp Nhiên không có vội vã truy đuổi kẻ đánh lén, mà là lên trước trước nhặt lên kia mũi tên lông vũ. Mũi tên này cùng Tinh Linh tộc thiết tiền hoàn toàn bất đồng, hình ảnh thô ráp, nhưng thực dụng tính rất mạnh, đằng trước còn mang theo móc câu, bắn vào trong cơ thể muốn rút ra liền ít đi không được mang ra một miếng thịt.

Chỉ có thợ săn địa đạo thợ săn mới có thể dùng ác độc như vậy một tiến.

"Là vì người mà đến?",

Diệp Nhiên hỏi.

Không có thăm dò ý đồ của người kia Diệp Nhiên cũng sẽ không tùy tiện về phía trước, nếu là người kia nhắm vào chính là Mandy cùng Cự Ma vậy mình lại càng không thể đơn giản truy kích.

Mandy ôm tay khẽ nói: "Ta làm sao có thể biết? Ai sẽ biết các người những cái này nhân loại ti bi ý nghĩ?"

Nàng là thượng cổ Di tộc, nguyên bản vô lo vô nghĩ địa sinh hoạt tại tiên nữ ven hồ, không tranh quyền thế. Tại trong truyền thuyết nàng là rừng rậm hóa thân, lưu lạc nhân gian Thiên Sứ, bởi vậy Tinh Linh tộc mỗi tháng sẽ phái người cho nàng đưa trọn một chiếc xe ngựa đồ ăn vật, trong rừng sài lang hổ báo, thậm chí Cự Ma cùng Ma tộc cũng không nỡ bỏ tổn thương nàng, tại tàn khốc và nguyên thủy Lục Ma Rừng Rậm tiên nữ hồ là duy nhất thế ngoại tiên cảnh.

Nhưng Ma tộc cùng Cự Ma không đành lòng làm sự tình đám kia đáng chết nhân loại lại dám làm, từ khi những cái kia làm cho người chán ghét lính đánh thuê tìm đến tiên nữ hồ cuộc sống của nàng đã bị đánh rối loạn, Mandy có thể thề, hèn hạ Nhân Tộc là nàng ghét nhất chủng tộc.

Diệp Nhiên hai mắt nhanh chăm chăm phía trước, kẻ đánh lén lóe lên rồi biến mất, nhưng hắn biết người kia chỉ cần có toan tính mưu liên nhất định còn có thể xuất hiện.

"Hồ",

Rất nhanh, một hồi thâm thiết gió lạnh quét mà đến.

Gió này không ra làm sao mãnh liệt, nhưng cạo tại mặt người trên lại có một loại làm cho người ta hồi hộp cảm giác, Diệp Nhiên nắm thương tay xiết chặt, trong một chớp mắt nhập lâm đại địch.

"Xôn xao",

Phía trước trong rừng cây rậm rạp đầy trời lá cây đồ rào rào rung động, nhánh cây lướt động, dây cung kéo động thanh âm vang lên, từng đạo thân ảnh trong rừng rậm rất nhanh di động, loạn tiễn như mưa rơi bỏ ra.

Kìa mặt như bay hoàng mồi tên đuôi lông vũ nhìn như lộn xộn, nhưng trên thực tế lại là loạn trong có tự, trong đó tuyệt đại bộ phận đều hướng rừng rậm chỗ sâu trong, gió lạnh ngọn nguồn vọt tới, chỉ có một phần nhỏ hướng phía Diệp Nhiên đám người phóng tới.

Diệp Nhiên sớm có chuẩn bị, trong tay đại thương quét qua, từng đợt rồi lại từng đợt mũi tên lông vũ trên không bay vọt cắm trên mặt đất.

Sau lưng Cự Ma thấp giọng gào thét, dường như nghe thấy được làm nó chán ghét khí tức.

Mandy trốn đến Diệp Nhiên sau lưng nói: "Cự Ma nói phía trước có rất nhiều người, còn có rất nhiều không phải người đồ vật",

"Không phải người, đó là dã thú?",

Diệp Nhiên trong tay Khắc Lý không đại thương mãnh liệt cắm trên mặt đất khơi mào một khối nửa người lớn nhỏ cự thạch, một cước đá bay tiến phía trước đen kịt trong rừng rậm.

Cự thạch thể đi cực nhanh cực mãnh liệt cực chuẩn, bay vào trong rừng "Bành" một tiếng liền đâm vào một người sau lưng đem cả người hất đều nên bay ra ngoài.

Sau lưng Cự Ma ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, người được cổ này âm Phong Hậu cư nhiên lui về sau hai bước.

Mandy lúc đầu nói: "Hắn nói không phải người, cũng không phải dã thú, thật là kỳ quái, thứ rất đáng sợ",

Không phải người cũng không phải dã thú?

Diệp Nhiên trong nội tâm càng thêm cảnh giác, lại khơi mào hai khối cự thạch đá vào rừng, nhưng lập tức chỉ nghe thấy phía trước ầm ầm một hồi nổ mạnh, mắt thấy một gốc cây khỏa đại thụ bị cứng rắn nện vào, đồng thời mấy cái đen sì đồ vật bị từ đen kịt trong rừng vút ra xuất ra.

Diệp Nhiên bản năng liền nghĩ dùng đại thương chọc Phi Phi đến từ vật, nhưng lúc đó đen sì vật thể tiếp cận con người của hắn bỗng nhiên co rút lại, thu hồi thương thể đưa tay tiếp được bay tới chỉ vật, tiếp xúc nháy mắt liền cảm thấy trên tay trở nên ẩm ướt nức ních.

"A ——",

Sau lưng Tiểu Tinh Linh một tiếng thét lên.

Diệp Nhiên trong tay viên kia máu chảy đầm đìa đầu lâu tại trong đêm tối hiển lộ vô cùng khủng bố, liền con kiến cũng không có giết qua Tiểu Tinh Linh chưa từng gặp qua cảnh tượng như vậy?

Mà phía trước liên tiếp mấy chục khỏa đầu lâu hướng phía Diệp Nhiên bay tới, đều là làn da thô ráp, hai mắt trợn lên.

Ngay sau đó lại có một đạo nhân ảnh từ trong rừng chạy như bay, ngẩng đầu lại trông thấy tay cầm đại thương Diệp Nhiên, ánh mắt lộ ra vô cùng tức giận thần sắc.

Diệp Nhiên cũng nhìn thấy hắn, hắn ăn mặc da hổ áo đuôi ngắn, thân thể cùng người không khác, nhưng đầu lâu lại là gấu đầu lâu, nhìn kỹ thì mới phát hiện đây không phải là gấu đầu lâu, mà là hắn đem Hắc hùng đầu lâu chặt xuống đem chính giữa lấy hết đội ở trên đầu mới được này bức quái dị khủng bố bộ dáng.

"Hừ, là người",

Diệp Nhiên chợt nhớ tới tranh đoạt Huyết tộc bí bảo một đêm kia, tại phía nam trong rừng cây cũng xem qua trên đầu đeo đầu đen bộ đồ người đánh lên qua đi lóe lên rồi biến mất, lúc ấy người đang ở hiểm cảnh không có thấy rõ, lúc này xem ra mới phát hiện hai người bên ngoài đặc thù hoàn toàn ăn khớp.

Hắn một tay cầm lấy cái nĩa xiên thép một tay mang theo mộc cung, hiển nhiên là thợ săn địa đạo thợ săn.

Trong nháy mắt ánh mắt giao thoa, Diệp Nhiên trông thấy cũng không phải cùng ngày ấy đồng dạng tính trước kỹ càng, cũng không phải rồi mới như vậy trấn định tự nhiên, thay vào đó là ức phần nộ cùng... Kinh khủng.

"Xôn xao",

Thợ săn phía sau lại là một hồi gió lạnh thổi tới, hắn lại không dám dừng lại, hướng phía bên trái liền chạy như bay mà đi.

"Còn muốn đi sao?",

Hắn như là đã hiện ra thân hình, Diệp Nhiên liền cũng không có chú ý đến, chỗ cũ xẹt qua một đạo tàn ảnh bắn về phía đầu gấu thợ săn.

Gấu đen đầu thợ săn ánh mắt rung mình, Diệp Nhiên thân hình tuy tiêu thất thế nhưng cổ Huyết Sát Chi Khí lại trở nên càng thêm mãnh liệt, hắn rất nhanh rút ra tiến trong bầu mũi tên lông vũ, nhưng lần này lại đã chậm một bước. Chỉ cảm thấy phía trước một cổ cường đại Khí Kinh áp bức, ngực bỗng nhiên co rút lại, đáp cung tay muốn buông ra nhưng ở cổ này Khí Kinh áp bức dưới lại như thế nào cũng làm không được.

Trước mắt lóe lên, Diệp Nhiên thân ảnh xuất hiện ở trước người, sau đó trên cổ tay chính là đau nhức kịch liệt truyền đến, bên tai còn nghe thấy "Răng rắc" một thanh âm vang lên.

Diệp Nhiên nhất thương nện ở trên cổ tay hắn, tuy lưu lại lực, nhưng cổ tay của hắn hay là bị đập gãy.

Gấu đen đầu thợ săn trong mắt hung quang xong hiện, tay trái rút ra bên hông đoản đao liền đâm về Diệp Nhiên cái cổ, Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng liền tiếp hai quyền nện xuống, một quyền đánh vào hắn cái trán, một quyền đánh vào hắn trên mũi.

Máu tươi từ lỗ mũi tuôn ra, cầm đao tay cũng mềm nhũn hạ xuống, Diệp Nhiên hai quyền liền đem hắn đánh cho mặt mũi tràn đầy là huyết, lập tức một quyền nện ở chân của hắn ngoặt, gấu đen đầu thợ săn cắn răng quỳ một chân trên đất, ngẩng đầu hung dữ nhìn chăm chăm hắn dùng khăn khăn tiếng nói nói: "Tiểu tử, ngươi hội theo giúp ta cùng chết",

"Hô",

"Rống",

Vừa dứt lời, một cổ ác phong xuyên thấu trùng điệp Lâm Mộc, tùy theo mà đến là một đạo mang theo nồng đậm mùi tanh hắc sắc quái vật khổng lồ, làm vật thể tiếp cận Diệp Nhiên mới phát hiện đó là một mảnh bạch sắc măng xà, măng xà há miệng liền hướng Diệp Nhiên cắn tới.

Diệp Nhiên một cước đá vào gấu đen đầu thợ săn ngực, tiếp theo trở tay đem Khắc Lý không đại thương tiến dần lên bạch măng xà trong miệng.

Trong nháy mắt đó Diệp Nhiên rốt cục cảm nhận được một cổ cùng mình miễn cưỡng có thể đối đẳng lực lượng.

Hắn nhìn thấy một mảnh bạch sắc nhân ảnh một lướt trong đó bay đến ngọn cây, bạch sắc Cự Mãng cái đuôi cùng cánh tay của hắn tương liên, dưới ánh trăng, người tới hình cùng ma quỷ.

"Cảm nhận được sự hiện hữu của ta còn không chạy trốn, nên, phải hỏi ngươi là dùng khí khả gia, hay là không biết lượng sức đâu này?",

Người tới âm trầm nói.

Diệp Nhiên quét mắt nhìn hắn một cái nói: "Ta cũng muốn biết, từ khi ách lực thức tỉnh, cảm đến cây thương này, ta liền không biết mình đến cùng mạnh bao nhiêu, hi vọng ngươi có đủ thực lực tới đo lường được ta".

♥ Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện", và nhớ click vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert !

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Kỳ dị loại

Chương 128: Kỳ dị loại

Từ khi ách lực sau khi thức tỉnh Diệp Nhiên chưa từng một bại, hắn chiến lực đã không phải là dùng Khí Kinh đẳng cấp có thể so sánh rồi. "

Có thể suy đoán hắn chiến lực, chỉ có chiến đấu.

Thê lương dưới ánh trăng, trên ngọn cây người một bộ bạch sắc Trường y, thanh sắc gương mặt hình cùng ma quỷ, cánh tay trái bạch măng xà cắn Diệp Nhiên Khắc Lý không đại thương, trên cánh tay phải huyết nhục ngọ nguậy.

Trong thoáng chốc Diệp Nhiên trông thấy tay phải của hắn hóa thành lưỡi đao hình dạng, nhưng chợt liền biến thành cái dùi hình dạng.

Rồi mới đại khái hắn chính là dùng cái tay này chặt bỏ đám thợ săn đầu lâu a.

Một cây ước chừng dài hai mét cái đuôi từ phía sau lưng mở rộng, quấn quanh tại thắt lưng.

Chợt nhìn đến "Người" Diệp Nhiên liền trong nội tâm hồ nghi, mà gấu đen đầu thợ săn lại là cần răng, trên mặt đã phẫn nộ vừa sợ sợ.

Đạp.

Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng cường ép áp chế đại thương tiến về phía trước một bước, mặc dù bạch mãng xà lực lượng đã không thuộc về nhân loại, nhưng ở trước mặt của hắn hay là hơi thua một bậc.

Thanh sắc gương mặt người ánh mắt lộ ra sáng rọi, nhếch miệng cười nói: "Loại này siêu việt nhân loại cực hạn lực lượng, ha ha ha ha, ta đối với thân thể của ngươi rất có hứng thú",

Ầm ầm.

Lại là một hồi nổ mạnh, phía sau hắn đại thụ một gốc cây tiếp một gốc cây sụp đổ hạ xuống, nguyên bản khu rừng rậm rạp lấy mắt thường có thể thấy tốc độ xuất hiện trông rộng bình địa.

Lúc này Diệp Nhiên mới nhìn rõ hắn cũng không phải là loại một mình.

Một cái mặt người con ếch thân quái vật nhảy đến dưới ngọn cây, cùng hắn lúc trước tại máu tươi tắm bia đá trong ao đầm nhìn thấy con ếch mặt kỳ quái hoàn toàn bất đồng, âm đạm mặt người liền tiếp lấy không lồ Thanh Oa thân hình, màu xanh lá cây đậm làn da trên trái rộng vằn.

Mà ở phía sau bọn họ một đạo lại một đạo gió lạnh thổi tới, thấp thoáng có thể thấy từng đạo ác ảnh qua lại tại trong rừng, tiếng gào thét cùng dã thú tiếng kêu thảm thiết xen lẫn cùng một chỗ, tại đây trong đêm đen hiển lộ vô cùng đáng sợ.

Cự Ma cùng Tiểu Tinh Linh cũng đã sợ hãi.

"Tân giống Cẩm khu?",

Diệp Nhiên ngang nhiên một quyền nện ở bạch mãng xà trên đầu, Cự Mãng bị đau, gào thét một tiếng buông ra đại thương, nhưng lập tức liền rút gào một tiếng hướng về đầu của Diệp Nhiên cắn tới.

Diệp Nhiên đại thương nhảy lên lần nữa đâm vào bạch mãng xà trong miệng, lần này không còn là bị nó cắn trúng, mà là hung hăng vào cổ họng của nó.

"Rống",

Cự Mãng gào thét thanh âm càng thêm thảm thiết, Diệp Nhiên lại không lưu tình chút nào rút ra đại thương liền ghim hướng ánh mắt của nó, nhưng không trung quái vật không lồ dĩ nhiên đề xuống, kia mặt người Thanh Oa nhảy lên trong đó lại nhảy ra 10m xa, thân thể áp đảo Diệp Nhiên trên không chỉ kịp há miệng khê hấp, to lớn thân thể lập tức liền vỗ tay, dường như khí cầu đồng dạng biến lớn.

Hạ xuống phương cũng là khí lưu kích xạ, nứt ra vang không ngừng bên tai, từng đạo khí lưu sụp đổ Liệt Địa bề ngoài.

Tại đây nguy hiểm bước ngoặt Diệp Nhiên lại mà không vội mà chính mình lui lại xa xa, ngược lại nhất thương khơi mào bị thương gấu đen đầu thợ săn mang theo cổ của hắn đưa hắn ném đi ra ngoài, lập tức mình mới ngược lại lướt đi.

Thanh Diện Nhân khoe miệng câu dẫn ra, tâm niệm vừa động trong đó bạch mãng xà cắn một cây khô, dùng sức kéo một phát người tựa như Tật Phong bay tới, bạch sắc Trường y trên không trung xẹt qua một đạo đường cung vây quanh Diệp Nhiên sau lưng, tay phải huyết nhục nhúc nhích trong đó biến thành lưỡi đao, gió rít luôn luôn liên cắt tại Diệp Nhiên cổ chân.

Hả?

Diệp Nhiên nhất thương cắm vào trong đất ổn định thân hình, máu tươi từ cổ chân vị trí cuộn cuộn chảy xuống, hắn lao đảo một bước lui về phía sau đã cảm thấy khó có thể đứng vững.

Rồi mới Thanh Diện Nhân một đạo tinh chuẩn địa cắt đứt chân của hắn gân.

Nhanh, chuẩn, hung ác, cộng thêm bạch mãng xà cùng con ếch mặt quái vật cuồng bạo, loại này phương thức chiến đấu Diệp Nhiên từ trước đến nay chưa từng thấy.

Nhưng mà, hắn cũng không sợ, trên chân cốt cách nứt ra vang, hắn cứng rắn đem chân trái giẫm vào mặt đất.

Mặt người Thanh Oa dĩ nhiên sức đã xong lực, hai mắt quai hàm khua lên, "Oa" một tiếng hướng phía Diệp Nhiên va chạm mà đến.

Tiếng gió gào thét, mặt người Thanh Oa rít mà đến, còn không có tới gần Diệp Nhiên liền cảm nhận được kinh phong đập vào mặt.

Thanh Diện Nhân cười nhẹ một tiếng cũng từ phía sau lưng đánh úp lại.

Tiền hậu giáp kích, gân chân đứt gãy, tình thế xấu hiển thị rõ, nhưng Diệp Nhiên không chỉ không e sợ ngược lại chiến ý càng đậm.

Điều phóng thích trong cơ thể Khí Kinh, một tay phát một cái chim bay thành thế, phía trước tất cả Khí Kinh cũng bị hấp thụ đến trước người hắn, sau đó liền một tiếng kinh thiên rung mạnh, ầm ầm một tiếng vang thật lớn, Diệp Nhiên dưới chân mặt đất hoàn toàn sụp đổ.

Bốn chỉ nhất câu cường đại khí lưu đều dừng mãnh vào trong cơ thể, lập tức chảy qua trong cơ thể tất cả xương cốt tứ chi truyền tới tay phải, hắn trở tay nhất thương đâm ra, quanh mình không khí phát ra hai tiếng kinh sợ bạo, sau đó liền Thanh Diện Nhân kêu rên.

Diệp Nhiên Long Xà Tẩu đưa tới mặt người Thanh Oa Khí Kinh từ tay trái truyền tới tay phải lại lần nữa đến lớn thương phía trên, một phát này trực tiếp đâm phát nổ bạch mang xà đầu lâu, tiếp theo vào ngực của Thanh Diện Nhân từ sau tâm lộ ra.

Cổ tay chấn động nửa người trên của Thanh Diện Nhân tiêu ra máu mưa bay tán loạn, hắn kêu thảm một tiếng bay ngược lại.

"Ầm ầm",

Lúc này Diệp Nhiên mới đưa tay đè lại trước mặt đánh tới mặt người Thanh Oa, trong miệng máu tươi mãnh liệt mà ra, dưới chân phát ra nặng nề tiếng vang, hắn bị người mặt Thanh Oa áp chế ngược lại đẩy ra năm mét xa mới dừng lui thế.

Mà mặt người Thanh Oa khí lực cũng đã dùng hết, Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng giơ lên trong tay Khắc Lý không đại thương, sau đó trùng điệp nện xuống đem người mặt Thanh Oa thân thể cao lớn áp tiến trong đất bùn.

Lại là một tiếng rền vang nổ mạnh, bụi đất bay tán loạn, Diệp Nhiên dùng đại thương đem người mặt Thanh Oa chọc chọc cái thông thấu mới xoay người nhìn bản thân bị trọng thương Thanh Diện Nhân nói: "Loại này chính là các ngươi cái gọi là 'Thành công tác phẩm' sao?",

"Ta đã từng thấy qua hai cái Bán Thú Nhân, bọn họ nói đó là các ngươi 'Thất bại tác phẩm', còn có một loại chiều dài hồng sắc con mắt con quạ, kia đều là kiệt tác của các ngươi, phải không?",

Thanh Diện Nhân đứng người lên lặng lẽ cười cười, một nửa thân thể rất nhanh phục hồi như cũ.

"Tây cách lai mất đồ con quạ cùng hắn thất bại tác phẩm, ha ha ha, cùng kiệt tác của ta so sánh hắn chế ra đồ vật quả thực là thứ phẩm bên trong thứ phẩm, đồ bỏ đi bên trong đồ bỏ đi",

"Tây cách lai, tên của hắn sao?",

Diệp Nhiên cười nhạo nói: "So với hắn, lực lượng của ngươi lại hoàn toàn chưa đủ nhìn",

Mặc dù không có chính diện giao phong, nhưng Diệp Nhiên biết ngày đó tại máu tươi tắm bia đá bên cạnh gặp phải kia cái thân mặc bạch áo khoác ngoài nam tử thực lực tuyệt đối vượt xa chính mình.

Về phần Thanh Diện Nhân này, Diệp Nhiên quét mắt nhìn hắn một cái, mặc dù hắn có được cường đại hơn nữa khôi phục năng lực Diệp Nhiên cũng không sợ chút nào.

"Tiểu tử, ngươi vô tri thật sự là vượt quá dự liệu của ta a", Thanh Diện Nhân đồng dạng xem thường hắn, từ trong lòng ngực lấy ra một chi ống kim, đem ống kim bên trong lam sắc dược tề tiêm vào nhập vào cơ thể bên trong cười nói: "Có thể chế tạo ra cường đại kỳ dị loại Tạo Mệnh Sư mới thật sự là Tạo Mệnh Sư, đã mạo chiến sĩ mới đưa đơn đã độc đấu coi như cường đại so sánh tiêu chuẩn",

Kỳ dị loại?

Tạo Mệnh Sư?

Diệp Nhiên cúi đầu nhìn thoáng qua bị đâm chết mặt người Thanh Oa, đây chính là hắn trong miệng kỳ dị loại sao?

Có thể gánh chịu nổi "Tạo Mệnh Sư" ba chữ lại là nhân vật bậc nào?

Hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua phương xa, tiếng gào thét xa xa truyền đến, gió lạnh càng thêm hùng hực.

Chắc hẳn Lục Ma Rừng Rậm chỗ sâu trong đã trải rộng lấy kỳ dị loại.

Diệp Nhiên nghĩ nghĩ buông xuống thương nói: "Ngươi đi đi, ngươi không phải là đối thủ của ta, ta có thể đánh bại ngươi, nhưng vô pháp giết chết ngươi",

"Nơi này cũng không phải là các ngươi nơi ở lâu, không có ai hội dễ dàng tha thứ các ngươi loại này tên điên "

♥ Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện", và nhớ click vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert !

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Mạch nước ngầm tuôn động

Chương 129: Mạch nước ngầm tuôn động

Ánh trắng thê lương, bóng cây pha tạp, Diệp Nhiên hết sức mà đi ở trong Lục Ma Rừng Rậm. . .

Cự Ma đi sau lưng hắn, nó trên bờ vai khiêng người Cầu Hùng kia đầu thợ săn.

"Tân giống Cẩm khu kỳ dị loại là sắp tới mới tiến nhập Lục Ma Rừng Rậm, đám kia tên điên chế tạo ra các loại cường đại nhưng làm cho người buồn nôn quái vật, ở trong mắt chúng ta bọn họ so với Cự Ma còn đáng chết",

"Rống",

Cự Ma tức giận gầm nhẹ một tiếng, chúng cùng thợ săn địa đạo thợ săn chính là kẻ thù truyền kiếp, nếu không phải Diệp Nhiên ở một bên nó nhất định đương trường liền đem thợ săn xé thành mảnh nhỏ.

Diệp Nhiên quét nó liếc một cái nó liền an tĩnh lại.

Đi theo phía sau Tiểu Tinh Linh Mandy bất mãn nói: "Các người những cái này nhân loại ti bỉ mới có thể ác, so với xấu xí Cự Ma ghê tởm hơn",

Cự Ma lập tức lại là một tiếng rống giận vang lên, hai cái này nói năng lỗ mồm gia hỏa luôn là khiến nó nằm thương.

Diệp Nhiên không để ý đến bọn họ, hỏi: "Tân giống Cẩm khu Tạo Mệnh Sư đến cùng là như thế nào người? Tạo Mệnh Sư đó tuy lực lượng không đủ mạnh, nhưng cho ta cảm giác lại cực kỳ nguy hiểm",

Cầu Hùng đầu thợ săn nói: "Cảm giác của người không có sai, kia cái thanh mặt Tạo Mệnh Sư gọi Simon, mới quét khỏi tuổi trẻ Tạo Mệnh Sư, cùng cái khác Tạo Mệnh Sư bất đồng, hắn không chỉ ở trên người người khác làm thí nghiệm, cũng đem thân thể của mình coi như vật thí nghiệm. Tân giống Cẩm khu Tạo Mệnh Sư đều là phản nhân loại, phản thần linh, làm trái hết thảy giống tên điên, bọn họ tin tưởng vững chắc mình có thể chế tạo ra vượt qua trước mắt đã biết tất cả chủng tộc tối cường sinh vật, cho nên mới tự xưng 'Tạo Mệnh Sư', kỳ dị loại chính là bọn họ chế tạo ra quái vật",

Hắn nâng đỡ Cầu Hùng của mình đầu mũ.

Từ khi khi còn bé bị một hồi đại hỏa hủy diệt hé mở gương mặt hắn liền mang lên trên Cầu Hùng này đầu, lúc ngủ cũng chưa từng lấy xuống qua.

"Tôi cường sinh vật?",

Diệp Nhiên không khỏi ngưng lông mày.

Cầu Hùng đầu thợ săn nói: "Hừ, đó chính là tên điên nhóm suy nghĩ một phía ý nghĩ mà thôi, nhưng bọn họ lại bởi vì vậy mục đích cố chấp địa bắt đại lượng người sống, không, vật sống làm các loại buồn nôn thí nghiệm, Bán Thú Nhân chính là bọn họ thành quả nhất",

"Cũng bởi vậy đám kia Tạo Mệnh Sư trở thành Y Ba Tà Địa công địch, tại Y Ba Tà Địa, tuy từng cái chủng tộc, từng cái thể lực phân tranh không ngừng, nhưng ở thái độ đối với Tạo Mệnh Sư trên lại là nhất trí, chúng ta quyết không cho phép đám kia hỗn đản bước vào tà địa nửa bước",

"Lúc trước công kích người cũng là hiểu lầm, nghĩ đến người cùng bọn họ là đồng lứa, xin lỗi",

Tuy Diệp Nhiên đã thương hắn, nhưng là cứu hắn một mạng, Cầu Hùng đầu thợ săn cũng không ghi hận hắn.

Diệp Nhiên nói: "Ta có thể lý giải, nhưng ban đầu ở mặt phía nam rừng rậm thì tại sao đối với ta tràn ngập địch ý?",

Cầu Hùng đầu thợ săn nói: "Tiểu huynh đệ, đó là thợ săn bản năng, thợ săn tại săn bắn thời điểm hội theo bản năng thanh trừ tất cả trở ngại",

Diệp Nhiên tự giễu mà nói: "Nói như vậy ngược lại là ta tự tìm sao?",

"Cũng không thể nói như vậy, người chung quy có vận khí kém thời điểm, người nói là sao?",

Diệp Nhiên nhún vai cười trừ.

Một đường nói chuyện với nhau, bọn họ rất nhanh đi đến trước đó không lâu An Đa Lỗ (An Duolu) cùng André (An Đức Liệt) đóng quân địa phương.

Trên mặt đất còn có một ít lều vải, đồng lửa cũng không có dập tắt, nhưng đã nhìn không thấy người ở, An Đa Lỗ (An Duolu) cùng Mercenary của hắn đều rời đi.

André (An Đức Liệt) chỗ trụ sở cũng giống như vậy.

Bọn họ sau nửa đêm thì mới đi đến thợ săn địa đạo, xa xa Diệp Nhiên trông thấy nhen nhóm bó đuốc cùng một ít cỏ khô đốt.

Chuẩn bị dây nhỏ quấn quanh tại trên cành cây, dây nhỏ trên chuỗi lấy linh đăng, đây là đám thợ săn chế tác gián dị cạm bẫy.

Diệp Nhiên biết càng đi về phía trước chính là đám thợ săn địa bàn, bên trong trải rộng cơ quan, nguy hiểm trùng điệp.

Hắn lúc đến đặc biệt tránh được phiên khu vực này đường vòng mà đến, lúc này trở về nhưng ý định lượn hành trở về, quay đầu ý bảo Cự Ma đem Cầu Hùng đầu thợ săn buông xuống, nói "Ta sẽ đưa người đến nơi đây",

Cầu Hùng đầu thợ săn tuy đã thương cổ tay, nhưng hắn từ nhỏ ngay ở chỗ này lớn lên, đối với nơi này cơ quan vô cùng quen thuộc, lập tức nói: "Tiểu huynh đệ, đa tạ, chúng ta cũng coi như không đánh nhau thì không quen biết, về sau có việc cứ việc phân phó",

Hắn vừa chấp tay đi vào trong rừng.

Diệp Nhiên mang theo Cự Ma cùng Tiểu Tinh Linh thẳng đường vòng trở về, đi thẳng xuất rất xa Diệp Nhiên mới vỗ đầu một cái nói: "Cái kia Cầu Hùng đầu đại thúc cũng không có nói cho ta biết tên của hắn, muốn như thế nào báo đáp ta?",

...

Lúc sáng sớm Diệp Nhiên trở lại Ngưu Đầu Nhân trụ sở.

Khi thấy đi theo hắn phía sau Tiểu Tinh Linh Mandy thời điểm tất cả mọi người ngơ ngác.

Tiểu Tinh Linh loại sinh vật này rất nhiều người đều tại trên sách đã từng gặp, thậm chí ngay cả người của Học Thuật Giới cũng hoài nghi trên đời đến cùng có hay không sự hiện hữu của các nàng, bọn họ làm sao từng nghĩ tới có một ngày có thể tận mắt chứng kiến truyền thuyết này giữa dòng roi nhân gian Thiên Sứ, đại tự nhiên hóa thân?

"Thật sự ai, Tần ca, người xem nàng cánh",

Mạnh Kì vươn tay muốn sờ nàng kia gần như cánh, nhưng bị Mandy ghét bỏ địa mở ra tay, khẽ nói: "Người đáng ghét loại, bỏ đi, bỏ đi",

Nàng trong suốt cánh mở ra, ôm tay nổi không trung một bộ trường mắt bộ dáng.

Nhưng hết lần này tới lần khác nàng lớn lên phần hồng điều ngọc mài, khuôn mặt động lòng người, làm cho người ta nghĩ chán ghét cũng chán ghét không lên.

Mạnh Kì cười hắc hắc rút tay về lơ đãng.

Ngưu Đầu Nhân tù trưởng Ban Nạp Nhĩ là tù Lục Ma Rừng Rậm bên trong đi ra, đối với Tiểu Tinh Linh lý giải so với Diệp Nhiên đám người thêm một ít.

Khi biết được Mandy tại tiên nữ hồ tao ngộ đối với nàng tràn ngập đồng tình, lúc này gọi Lạp Bố Lạp Đa cho Mandy đại nhân tạo một căn phòng.

"Mandy tiểu thư, ta lập tức đem ngài đến nơi tin tức báo cho biết Tataara cùng Cessy, Ngưu Đầu Nhân, Ái Nhân cùng Tinh Linh hội trước sau như một địa cung phụng ngài",

Chất phác Ngưu Đầu Nhân tù trưởng nói.

Mandy ôm tay đốt cao ngạo đầu lâu nói: "Ừ, ừ, đi thôi, đi thôi, đừng quên chuyển cáo Tinh Linh Quốc quốc Vương phát binh đánh kia cái đám bắt cóc ta hèn hạ nhân loại",

"Này. . . Ta tận lực",

Lục Ma Rừng Rậm tao ngộ biến cố, Mandy không thể không tạm thời ở lại Ngưu Đầu Nhân trụ sở, chất phác trung thực Ngưu Đầu Nhân nhóm đem ăn ngon đều lấy ra cung phụng nàng, chịu đựng lấy sự kiêu ngạo của nàng cùng xấu tính, Diệp Nhiên trong nội tâm xúc động thật lâu, vậy đại khái chính là mệnh a, có người trời sinh lao lực mệnh, ví dụ như bọn này Ngưu Đầu Nhân. Cũng có người trời sinh liền có ngạo mạn vốn liếng, thí dụ như này Tiểu Tinh Linh.

Cự Ma cùng Ngưu Đầu Nhân là không đội trời chung cừu nhân, nhưng bị Diệp Nhiên từ An Đa Lỗ (An Duolu) trong doanh địa cứu ra này bất đồng, nó

tuy tánh khí táo bạo, nhưng cũng không đơn giản tức giận, không có Diệp Nhiên cho phép càn sẽ không động thủ.

Nó cũng không cách nào trở lại Lục Ma Rừng Rậm, ở tạm tại Ngưu Đầu Nhân trụ sở, Diệp Nhiên cho nó nổi lên cái tên gọi đại hắc.

"Tân giống Cẩm khu nhân đại khái là tại năm ngày trước tiến nhập Lục Ma Rừng Rậm, cùng An Đa Lỗ (An Duolu), André (An Đức Liệt) tiến nhập Lục Ma Rừng Rậm thời gian nhất trí, hơn nữa theo ta được biết giữa bọn họ chưa từng có phát sinh qua xung đột",

Xử lý xong Mandy cùng đại hắc sự tình Diệp Nhiên trở nên ưu tâm, Y Ba Tà Địa tây có Cách Lỗ Tư Bảo, đồng có tân giống Cẩm khu cùng Sát Lục Chi Đảo, hướng bắc còn có Lục Ma Rừng Rậm, tùy tiện cái nào thế lực đều có chiếm đoạt tà địa thực lực, hắc tướng tượng không ra địa phương nhỏ bé làm thế nào chống đỡ đến bây giờ.

"An Đa Lỗ (An Duolu) cùng André (An Đức Liệt) sau lưng là Bạo Lư Thành cao tầng, nếu như bọn họ cùng tân giống Cẩm khu Tạo Mệnh Sư có quan hệ sự tình liên phức tạp".

♥ Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện", và nhớ click vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert !

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Không gì không biết Tiểu Tinh Linh

Chương 130: Không gì không biết Tiểu Tinh Linh

Miêu Nữ giúp đỡ Diệp Nhiên tiếp thượng gân chân.

Đối với cái này cái không biết sống chết gia hỏa Miêu Nữ cũng là không có biện pháp, cho Diệp Nhiên chữa thương thời điểm khuôn mặt bất đắc dĩ.

"Liya, các người có thể cùng Cách Lỗ Tư Bảo bắt được liên lạc sao?",

Diệp Nhiên cảm lấy sững tựa ở trên cành cây, hắc rất hưởng thụ này khóa dưới cây râm mát.

Liya là tên Miêu Nữ, Diệp Nhiên cũng là vừa mới biết được.

Liya lắc đầu: "Cách Lỗ Tư Bảo cùng Bạo Lư Thành rất ít lui tới, ta cùng Tiêm Long đều không nói nên lời, tiểu tử, người lại muốn chuyện nguy hiểm sao?",

"Sẽ không, chỉ là muốn biết rõ ràng một việc mà thôi",

Liya đem nổi Diệp Nhiên đỉnh đầu lá cây tháo xuống, tại chân hắc trên cổ tay đập được đạo: "Ta rất nhanh muốn rời đi nơi này, tiểu tử, về sau muốn yêu quý thân thể của mình",

"Ta biết", Diệp Nhiên nói.

"Liya, cảm ơn người, ta chỉ là muốn... Xây dựng một tòa Thần Điện, Phù Nhị Nhã từ đó không cần lại lang bạc kỳ hồ",

Hắn dựa vào thân cây nhắm mắt lại.

Liya ngón tay nhẹ nhàng rung động một chút, nhìn nhìn hắc lạnh lùng gương mặt thờ dài: "Vậy cũng không cần làm được loại tình trạng này a",

"Có lẽ vậy, hoặc giả hứa làm được một bước này vẫn như cũ là kém đến quá xa",

...

Liya rất nhanh mang theo y dược rương rời đi, Diệp Nhiên tựa ở trên cành cây nhắm mắt dưỡng thần, lúc hắc tỉnh lại thì đã là buổi trưa.

Mở mắt ra thì liền trông thấy Phù Nhị Nhã ngồi ở trước người tự mình.

Trên người đang đắp một kiện hắc sắc bông vải bào, trông thấy cái này bông vải bào thì Diệp Nhiên suy nghĩ phảng phất bị kéo đến phương xa.

Hắn chợt nhớ tới Pandora cùng Cung Tử Nguyệt, nhớ tới cùng Pandora một đường đồng hành thì kiêu diễm, hắn còn muốn lên tại thông qua Tuyệt Cảnh Trường Thành thì Pandora cùng mình giả trang qua vợ chồng, ngày đó chính mình giả mạo ca ca của Bối Ngọc Minh, Bối Ngọc Hữu. . . .

Bối Ngọc Hữu, Diệp Nhiên bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, bỗng nhiên đứng dậy.

Thấy hắn không để ý chính mình Phù Nhị Nhã nhảy dựng lên hướng hắn vẫy tay.

Diệp Nhiên hít và một hơi sờ lên đầu nhỏ của nàng cười nói: "Phù Nhị Nhã, cái này áo choàng là ngươi lấy ra sao?",

Phù Nhị Nhã gật gật đầu đang vẽ trên bảng sần sật viết: "Tại A Nhiên trên giường cảm",

"Nhờ hồng phúc của ngươi, ta ngược lại là nhớ tới một việc", Diệp Nhiên nói.

Một kiện nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ sự tình, là chuyện này ảnh hưởng có lẽ sẽ rất lớn

Phù Nhị Nhã cười vô cùng tươi đẹp, đang vẽ trên bảng viết: "A Nhiên, Phù Nhị Nhã dẫn ngươi đi nhìn Tiểu Tinh Linh",

Tiểu nha đầu tham ngủ, Diệp Nhiên sáng sớm lúc trở lại nàng còn đồ thừa giường, khi tỉnh lại thấy được Ngưu Đầu Nhân nhóm đang bận rộn tạo lấy tiểu phòng ở, sau đó nàng đã nhìn thấy kia kiều ngạo Tiểu Tinh Linh.

Diệp Nhiên nhìn không được cười lên: "Có cái gì tốt nhìn? Tiểu Tinh Linh đó hay là ta từ Lục Ma Rừng Rậm mang về đâu",

Lòng tràn đầy vui mừng Phù Nhị Nhã đẹp lên miệng, dặt lấy tay áo của hắn lắc, tội nghiệp mà nhìn hắn.

"Được rồi, dù sao chuyện của ta cũng không nóng nảy, đi trước nhìn Tiểu Tinh Linh a",

Diệp Nhiên tới chịu không được nàng loại này tội nghiệp ánh mắt.

Phù Nhị Nhã lập tức tước được, dặt lấy tay của hắn đi về phía nam biên chạy tới.

Ngưu Đầu Nhân trụ sở bên trong cỏ tranh phòng đều tập trung ở mặt phía bắc, tới trông trái mặt phía nam vốn là ý định lưu lại chồng chất cỏ khô, đó là Ngưu Đầu Nhân đồ ăn cũng là bọn họ thích nhất chăn nệm.

Tiểu Tinh Linh Mandy đến nơi chất phác Ngưu Đầu Nhân liền đem nơi này tặng cho nàng, rộng lớn trên đất trống chỉ có Mandy này tòa tinh xảo tiểu phòng ở đứng sừng sững lầy.

Vì cho Diệp Nhiên kiến tạo Thần Điện, Ban Nạp Nhĩ gần như lấy ra tất cả tích góp, che gian phòng này tiểu phòng ốc tiền xem như nó quan tài bốn, nhưng nó một chút cũng không keo kiệt, cho Mandy đánh tốt nhất đồ dùng trong nhà, công môn còn tạm thời sửa một tòa tiểu hoa viên.

Phù Nhị Nhã lôi kéo tay của Diệp Nhiên đi đến bên cửa sổ tung tăng như chim sẻ địa hướng phía bên trong chỉ trỏ, để cho Diệp Nhiên coi chừng ở bên trong Tiểu Tinh Linh.

Diệp Nhiên nhưng trong lòng bỗng nhiên đau xót, hắn nhớ tới trước kia tại Báo Lưu Thành, mỗi lần mang theo nàng dạo phố thì nàng đều cách đồ chơi điểm từ kính nhìn a nhìn, cuối cùng lại chỉ có thể lưu luyến địa dặt lấy tay của hắn rồi đi.

Dần dần nàng liền dưỡng thành cái thói quen này, đụng phải thích đồ vật luôn là cách cửa sổ nhìn, tựa hồ rất sợ hãi bị người biết.

Đang nằm ở trên giường ăn đồ ăn vặt Mandy tự nhiên cũng nhìn thấy sau cửa sổ kia trương khuôn mặt, nàng đầu tiên là lộ ra khinh bỉ thần sắc, nhưng sau đó con mắt liền sáng ngời.

"Thần Tộc?",

Sau lưng nàng cánh đột nhiên mở ra, bay tới mở cửa trên dưới đem Phù Nhị Nhã đánh giá một phen, thiếu nữ trước mắt chỉ có chín tuổi, ăn mặc thiêm thiếp bảo, trên đầu đeo kẹp tóc, trên người có nhân nhạ mùi sữa truyền đến, nàng phấn hồng trắng nõn nà bộ dáng thoát nhìn cùng Nhân Tộc tiểu cô nương không khác nhiều, nhưng ở trong mắt Tiểu Tinh Linh nàng lại có được cùng Nhân Tộc hoàn toàn bất đồng khí cơ.

Phù Nhị Nhã dặt lấy tay của Diệp Nhiên, chớp chớp hai mắt thật to, mang theo hiếu kỳ nhìn nhìn Tiểu Tinh Linh.

Mandy trên mặt ngạc nhiên rất nhanh tiêu thất, thay vào đó là ngạo mạn, nàng ôm tay khẽ nói: "Cái gì sao? Bị làm phong ấn vô pháp phát triển Thần Tộc, lại là Zeus lão đầu làm chuyện tốt",

"Cô nương, ngươi nói cái gì?", Diệp Nhiên khó hiểu.

Phù Nhị Nhã lại như có điều suy nghĩ, đang vẽ trên bảng viết: "Tiểu Tinh Linh, ngươi như thế nào không ở tại Thần giới?",

Mandy khẽ nói: "Thần giới ở đâu là một đám ngạo mạn gia hỏa, một chút cũng không dễ chơi",

Nàng trong miệng "Ngao mạn gia hỏa" chỉ tự nhiên là Thần giới thần linh.

Trên cao nhìn xuống mà nhìn Phù Nhị Nhã nói: "Tiểu nha đầu, ngươi so với bọn họ nhiều, nhưng nhìn tình cảnh của ngươi so với bọn họ sai, ta liền lòng từ bi địa cho ngươi chỉ một con đường sáng a, cùng Ải Nhân, các tinh linh vị trí hảo quan hệ, tại hoàng hôn lúc trước chúng thể nhưng là 'Bán Thần', chúng có thể làm được Thần Tộc làm không được sự tình",

Hoàng hôn lúc trước?

Bán Thần?

Trong lời nói của nàng ẩn chứa rất nhiều tin tức, Diệp Nhiên nói: "Cô nương, có thể nói rõ? Về hoàng hôn lúc trước cùng Bán Thần",

Theo hần biết bây giờ Nhân Tộc Bán Thần so với Ải Nhân cùng Tinh Linh muốn cường đại hơn rất nhiều.

Tiểu Tinh Linh ngao mạn địa lắc đầu nói: "Ta mới không nói cho ngươi, ta ghét nhất Nhân Tộc",

Nói xong chấp tay sau lưng hừ phát cười nhỏ đi vào phòng nhỏ, giữ cửa từ bên trong khóa lên.

Quay đầu thấy Phù Nhị Nhã cái hiểu cái không bộ dáng, Diệp Nhiên bất đắc dĩ khoát tay: "Được rồi, đợi nàng có hứng thú thời điểm lại đến a",

Lúc chạng vạng tối Ngưu Đầu Nhân trụ sở có ba người khách không mời mà đến tìm hiểu.

Lâm Sương Thành Lạc Y Ti, Kiệt Lan Đôn cùng Hồi Lang, cùng với Bạo Lư Thành Tiềm Long.

Bốn người bọn họ đều là là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy, thốt nhiên đến tìm hiểu để cho Ban Nạp Nhĩ được sủng ái mà lo sợ.

Nhưng Diệp Nhiên đối với cái này lại một chút cũng không kinh hãi, dẫn bọn họ đến trụ sở đơn sơ phòng bếp, cho bọn họ bung lên một chậu com trứng chiên.

Lạc Y Ti bốn người nhìn tròn mắt đều nhanh rút xuống.

"Diệp Nhiên, ai vậy làm?",

"Lập Bó Lạp Đa", Diệp Nhiên nói, lập tức lại bổ sung một câu: "Ta giáo nó",

"Đừng khách khí, ăn nhiều một chút, chắc hẳn các ngươi cũng mệt mỏi hư mất, ta biết cùng La Ninh đây dưa không phải là một chuyện dễ dàng", Diệp Nhiên hô.

Mấy người hai mặt nhìn nhau, chết tiệt, keo kiệt quỷ, ai đối với về mặt bồn com trứng chiên sẽ có muốn ăn a?

♥ Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện", và nhớ click vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert !

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 131: Đả kích ngấm ngầm hay công khai

Lâm Sương Thành ba Đại Cao Thủ, Bạo Lư Thành đệ nhất cao thủ đi đến Ngưu Đầu Nhân trụ sở.

Bọn họ tại Ngưu Đầu Nhân trụ sở phòng bếp ăn nửa bồn com trứng chiên.

Sau đó. . . Đi.

Mạnh Kì thê, đây là hần đời này gặp qua tối dở khóc dở cười một sự kiện, bốn người đi vào rừng thì kia khí muốn chửi mẹ biểu tình để cho hần nín cười nhận được thiếu chút nữa biệt xuất nội thương.

"Diệp ca, cho ta nói một chút a, ngươi không nói rõ bạch ta đêm nay cảm giác đều ngủ không đến",

Thay Diệp Nhiên tiễn khách Mạnh Kỳ sau khi trở về bỏ chạy đến Diệp Nhiên nhà có cổng môn.

Diệp Nhiên đang ngồi ở cổng môn lau sạch lấy cái kia cán Khắc Lý không đại thương, hấn đối với cây thương này bảo bối vô cùng, mỗi Thiên Đô muốn chà lau hai lần.

Diệp Nhiên không có xấu khẩu vị của hấn, nói: "Người nghĩ hỏi bọn họ đặc biệt đến tìm hiểu, ta vì cái gì chiêu đãi không chu toàn?",

Mạnh Kỳ thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Trong nơi này gọi chiêu đãi không chu toàn a, rõ ràng chính là khó coi tới cực điểm.

"Đây chỉ là ta vui đùa mà thôi", Diệp Nhiên nói: "Nhập Gia Tùy Tục nha, ta trước kia cũng một mực ăn cơm trứng chiên, đây không tính là bạc đãi bọn họ",

"Hơn nữa, ta sợ đối với bọn họ quá tốt, về sau thỉnh thần dễ dàng đưa thần khó",

Mạnh Kỳ cười nói: "Diệp ca, người như thế nào trở nên thần thần bí bí? Trong lời nói hàm nghĩa ta một chút cũng nghe không rõ",

Diệp Nhiên cười cười không có tiếp tục cái đề tài này, mà chỉ nói: "Lần này gặp mặt là chúng ta ước hẹn, Tiểu Mạnh, người biết mấy ngày nay bọn họ đang làm cái gì sao?",

Mạnh Kỳ lắc đầu.

"Làm khó dễ La Ninh, lút qua phân ra càng tốt",

Diệp Nhiên nói.

Hấn lời nói bình thản, Mạnh Kỳ lại biểu tình kinh ngạc địa quay đầu nhìn nhìn hấn.

"Diệp ca. . . Là người gọi bọn họ. . .",

Diệp Nhiên gật đầu nói: "Là ta thỉnh bọn họ làm, lấy điều tra giả Huyết tộc bí bảo làm lí do đầu, có thể như thế nào làm khó dễ liền như thế nào làm khó dễ nàng",

Mạnh Kỳ miệng thật lâu cũng không có có thể khép lại.

Hấn và La Ninh nói chuyện với nhau qua một lần, một lần đó Diệp Nhiên cùng hấn đều là không công mà về, La Ninh triển lộ ra tâm trí để cho hấn vô cùng kiêng kị.

Sau lưng của nàng thế nhưng là thần bí khó lường Sát Lục Chi Đảo, vốn cho là Diệp Nhiên tránh nàng đều sợ hãi không kịp, không nghĩ tới. . .

"Diệp ca, ta nghĩ mãi mà không rõ. . .",

Hấn cảm giác mình càng ngày càng nhìn không thấu Diệp Nhiên người này.

Diệp Nhiên lục lọi Khắc Lý không đại thương hỏi ngược lại: "Người cảm thấy Huyết tộc bí bảo sự kiện người giết gây sau lưng sẽ là ai?",

Mạnh Kỳ lắc đầu nói: "Ta làm sao có thể biết",

Diệp Nhiên nói: "Ta hiện tại cũng không biết, người kia làm việc bí ẩn, không có lưu lại bất cứ dấu vết gì, có lẽ vĩnh viễn cũng sẽ không có người biết",

"Tiểu Mạnh, thế giới này cũng không phải tà không áp đang, phải không? Loại kia lời chỉ là lừa gạt tiểu hài tử, đại nhân sẽ không tin tưởng, có người đó là có thể đủ chuyện xấu làm quá cũng không bị trừng phạt, chung quy có Hắc Âm ẩn núp trong góc vô pháp trục xuất",

"Diệp ca. . . .",

Lời của Diệp Nhiên hấn càng ngày càng nghe không hiểu.

"Tên kia là ai đối với chúng ta tới nói cũng không trọng yếu, quan trọng chính là, hấn có thể làm được, ta cũng có thể",

Diệp Nhiên thốt nhiên nắm chặt trong tay Khắc Lý không đại thương, quanh thân Khí Kinh chấn động, tóc dài bay ngược lên.

Mạnh Kỳ rõ ràng địa cảm nhận được trên người hấn cổ này kinh người sát khí, cả người đều có loại như rót vào hăm băng cảm giác.

Không biết từ chừng nào thì bắt đầu giữa hai người lực lượng chênh lệch đã đến loại trình độ này.

"Diệp ca, ta vẫn là không hiểu người đang nói cái gì",

"Cái kia người dùng ba kiện đồ dóm liền đưa bốn tất cả mọi người, hẳn có thể làm được ta đây cũng có thể, lại còn làm so với hẳn tốt hơn, Bối Ngọc Minh, La Ninh, Dịch Ly Ti, Ái Nhân, Tinh Linh, Y Ba Tà Địa ở trong người toàn bộ tại liệt. . .",

"Tiểu Mạnh, rất nhanh người liền sẽ rõ",

...

Ngày hôm sau trời còn chưa sáng Tinh Linh tộc cùng Ái Nhân tộc phái tộc nhân đã đến Ngưu Đầu Nhân trụ sở, hai sóng người tất cả kéo một xe vật phẩm

Ái Nhân tộc tới chính là Pado, Ái Nhân tộc dũng mãnh chiến sĩ, nó cùng hai cái Ái Nhân kéo tới tràn đầy một xe kim tệ.

Pado nói, đây là Tatara tộc trưởng đưa cho Diệp Nhiên "Tiền đặt cọc", cảm tạ Diệp Nhiên đuổi đi đến từ Bạo Lưu Thành hai cái Sài Lang, từ giờ trở đi trong một năm Ái Nhân tộc chỉ từ Diệp Nhiên trong tay mua sắm cục thiết, cũng nhận lời Ái Nhân tộc từ trên danh nghĩa chấp nhận Diệp Nhiên sắp kiến tạo Thần Điện.

Tinh Linh tộc tới chính là Ophelia cùng La Tân [Robin], hai cái Tinh Linh đồng dạng mang đến rất nhiều tài bảo, so với việc Ái Nhân tộc Tinh Linh tộc muốn xa xỉ nhiều lắm, ra tại bọn họ mắt Trung Thổ bỏ đi kim tệ ngoại còn đưa tới trân quý mã não, kim cương, thủy tinh những vật này, Tinh Linh Quốc Vương Cessy cũng nhận lời từ trên danh nghĩa thừa nhận Diệp Nhiên sắp kiến tạo Thần Điện.

"Thình thịch ta hướng Cessy quốc Vương gửi tới lời cảm ơn",

"Còn có Tatara tộc trưởng, Diệp Nhiên sẽ là Tinh Linh tộc cùng Ái Nhân tộc vĩnh viễn bằng hữu",

Nhìn hai tộc thư tín Diệp Nhiên nói.

"Diệp huynh đệ khách khí, chúng ta Ái Nhân rất nguyện ý kết giao người như vậy dũng sĩ", Pado nói.

Hắn vốn là kính nể Diệp Nhiên, từ khi Diệp Nhiên lấy được Khắc Lý không đại thương đuổi đi làm cho người chán ghét Mercenary hắn tại các ả nhân đích trong nội tâm đã biến thành cứu tinh tồn tại.

Diệp Nhiên cười nói: "Chắc hẳn ta viết cho Tatara tộc trưởng cùng Cessy quốc Vương tín các người cũng biết, ba ngày này thỉnh các người tạm ở chỗ này, ba ngày sau ta chắc chắn thực hiện hứa hẹn, cùng Y Ba Tà Địa liên quân một chỗ trực xuất tấn công Cẩm khu kỳ dị loại cùng Tạo Mệnh Sư",

Pado không có nói.

La Tân [Robin] cùng Ophelia cũng gật gật đầu.

Bọn họ đều đón đến từng người trong tộc mệnh lệnh, trong ba ngày này nghe theo Diệp Nhiên điều động, tuy không rõ trong đó nguyên do, nhưng bọn họ đều tin tưởng Nhân Tộc.

Ngưu Đầu Nhân nhóm đem hai tộc đưa tới kim tệ cùng châu báu toàn bộ đem đến trong kho hàng, Diệp Nhiên cùng Mạnh Kỳ kiểm lại một chút, tổng cộng năm vạn mai kim tệ, cái khác trần bảo giá trị tại mười Vạn Kim trở lên, che một tòa ít một chút Thần Điện miễn cưỡng là đủ rồi.

Từ nay về sau trong ba ngày Diệp Nhiên thường xuyên ngồi ở nhà cỏ cổng môn lau sạch lấy Khắc Lý không đại thương, thỉnh thoảng nhìn nhìn Ngưu Đầu Nhân trụ sở cổng môn, dường như tại thật mong chờ cái gì.

Thật sự là hắn đang đợi một người, khởi điểm hay là một bộ bộ dáng phong khinh vân đạm, nhưng theo thời gian trôi qua lông mày cũng vặn, trong nội tâm trở nên nôn nóng. Hắn đã làm rất nhiều chuẩn bị, nếu như người kia không tới đã nói lên chính mình thua cuộc, lúc trước tất cả suy đoán đều muốn đây ngã lập lại.

Tối ngày thứ ba, ngay tại Diệp Nhiên sát hảo súng bắn tính vào nhà thì một người mặc hắc sắc áo da thiếu nữ hừ phát cười nhỏ đi vào Ngưu Đầu Nhân trụ sở, thẳng đi đến nhà cỏ công môn tìm được hắn.

"Đương đương đương. . . Nhìn, đây là cái gì?", tay của Dịch Ly Ti khăn mở ra áo thuật lấy ra một phong thư kiện.

Diệp Nhiên lúc này mới cau mày triển khai, tiếp nhận thư tín tinh tế nhìn nhìn trên mặt lộ ra tiểu ý, nắm chặt trong tay đại thương nói: "Thông báo tất cả mọi người, nên xuất thủ",

"Bingo", Dịch Ly Ti dựng thẳng lên hai ngón tay, khăn tay triển khai biến thành miếng vải đen, người nàng cũng tùy theo tiêu thất tại miếng vải đen phía dưới.

Diệp Nhiên quay đầu mở cửa, Phù Nhị Nhã đang ngồi ở trên giường vẽ tranh.

"Phù Nhị Nhã, chờ ta trở lại liền cho người xây dựng một tòa Thần Điện, thuộc về người Thần Điện",

....

Y Ba Tà Địa phía nam, mây đạo nhân ánh lóe lên rồi biến mất chạy về phía phương bắc.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Hoàn hoàn đan xen

Y Ba Tà Địa mặt phía bắc, thợ săn địa đạo cùng Lục Ma Rừng Rậm tiếp giáp địa phương hoàn toàn yên tĩnh, trời chiều ánh tà dương rơi, mặt đất một mảnh khô héo.

Cánh rừng rậm này cũng là lá rụng rục rờ, nhất phái điêu hieu, tại đây hoàng hôn bên trong bình thien một vòng thể lương.

Rậm rạp trong rừng có một gian nhà cỏ, nhà cỏ ngoại vài người thợ săn cầm trong tay dò xét thiết cùng cái kim các loại công cụ đem phụ cận cạm bẫy toàn bộ thu hồi bỏ vào sau lưng ba lô trong.

Mấy người trầm mặc lại lưu loát.

Thu thập nhanh nhất chính là một cái Cầu Hùng đầu thợ săn, lưng của hắn cái sọt rất nhanh liền đầy, đứng người lên nhìn lướt qua rừng rậm phần cuối, mờ hồ trong đó có thể trông thấy vài đạo thân ảnh màu trắng.

"Lão đại, hôm nay có khách người muốn tới sao?", hỏi hắn.

Phía sau hắn mọc ra râu quai nón râu mép đại hán cũng không ngẩng đầu lên nói: "Không có",

Cầu Hùng dưới đầu hai cái lông mi nhấn nhàu, cuối cùng lại lựa chọn trầm mặc.

Thợ săn chính là như thế, quanh năm săn bắn sớm đã dưỡng thành thói ít hơn nhìn nhiều đích thói quen.

Râu quai nón đại hán đem một cái bộ thú kẹp khoi mào bỏ vào ba lô trong, lại đem mấy cây ngân tuyến lượn quanh thành một đập bỏ vào trong túi, quét mắt nhìn hắn một cái nói: "Người trẻ tuổi, lòng hiếu kỳ đừng nặng như vậy, đối với người không có chỗ tốt",

Cầu Hùng đầu thợ săn gật gật đầu: "Ta hiểu được",

Hắn lưng mang cái sọt đi ra rừng cây, râu quai nón đại hán cùng cái khác thợ săn cũng rất nhanh ra cánh rừng.

Thợ săn trực giác mười phần miễn cảm, Cầu Hùng đầu thợ săn mặc dù không có nghe được bất kỳ thanh âm gì, nhưng cảm nhận được một loại như vác trên lưng cảm giác. Sau lưng dường như có đồ vật gì rất nhanh di động tới.

Hắn nhìn không được quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Trong chớp mắt đồng tử co rút lại.

Chỉ là một lát công phu đằng sau trong rừng đã xuất hiện từng đạo thân ảnh, xanh trắng giao thoa dựng ở ngọn cây, tất cả mọi người mang theo mặt nạ, bóng đêm đến, mà bọn họ phảng phất chính là trong bóng tối ma quỷ.

Râu quai nón đại hán lạnh lùng từng mắt liếc hắn một cái, trong ánh mắt tràn đầy ý cảnh cáo.

Cầu Hùng đầu thợ săn hướng hắn hơi gật đầu, mở ra bước chân rất nhanh rồi đi...

Hoàng hôn ở dưới rừng cây lúc này đã là một mảnh lạnh lùng khắc nghiệt chi khí, từng đạo thân ảnh giống như quỷ mị xuất hiện ở đầu cành ngọn cây, từng đầu bóng đen bị kéo thật dài, cùng pha tạp bóng cây xen lẫn cùng một chỗ.

Đeo mặt trắng chiếc Bạch y nhân cùng đeo Thanh Quý mặt nạ thân ảnh đều đều tập trung ở nhà cỏ bốn phía, thân ảnh biến hóa, không biết lúc nào một cái mang theo Bạch Hồ mặt nạ nữ tử đóng cửa quạt xếp đi vào nhà cỏ.

Không lâu sau, một người thân mặc màu nâu áo da, đeo viền vàng con mắt thiếu niên cũng đẩy cửa ra đi vào nhà cỏ.

"Ước ta ở chỗ này gặp mặt, người nhất định gặp không ít phiền toái",

Nhà cô bên trong sớm đã chuẩn bị tốt lá trà cùng đồ uống trà, đeo mắt kiếng thiếu niên đem hai bức đồ uống trà thoáng xông tắm một cái, đem trà bỏ đây.

Thiếu nữ tháo mặt nạ xuống, thân thể tựa ở trên mặt ghế cười nói: "Chẳng lẽ không phải báỉ người ban tặng sao? Bối Ngọc Minh?",

Nhà cô bên trong hai người chính là Sát Lục Chi Đảo La Ninh cùng Cách Lỗ Tư Bảo Bối Ngọc Minh.

Đại khái ai cũng sẽ không nghĩ tới hai người kia sẽ ở thợ săn địa đạo địa bàn lấy loại phương thức này gặp mặt a.

Bối Ngọc Minh suy nghĩ một chút nói: "Nói một chút coi, người gặp phiền toái gì?",

La Ninh đóng cửa quạt xếp nói: "Báỉ người ban tặng, Diệp Nhiên, người của Lâm Sương Thành còn có Ái Nhân, Tinh Linh cũng bắt đầu nhắm vào ta, nhìn bọn họ tư thế không đem ta bức ra Y Ba Tà Địa là sẽ không bỏ qua",

Bối Ngọc Minh nở nụ cười.

"Lấy năng lực của người, cho dù bọn họ thêm vào thì phải làm thế nào đây?",

La Ninh có chút hăng hái mà nhìn hấn, nói: "Ta không sợ bọn họ, nhưng tại sao phải giúp người đối phó bọn họ",

Bối Ngọc Minh cười nhạo nói: "Không hề có lý do, dựa vào cái gì nói đây là bởi vì ta?",

La Ninh chậm rãi rời địa quạt chén trà, nói: "Vậy ta liền bắt đầu lại từ đầu cho người nói một chút a",

"Dưới mặt đất sào huyết sự kiện về sau người ta từng người mang theo thương cổ thần binh rời đi Bạo Lưu Thành, vì che dấu tai mắt người khác, không cho người hoài nghi đến trên người chúng ta, người ta từng người phái người tàn Huyết tộc bí bảo sẽ xuất hiện tại tin tức về Y Ba Tà Địa, nguyên bản tại trong kế hoạch đây là duy nhất mục đích. Nhưng ai ngờ dã tâm của người cùng đám lược xa xa so với ta nghĩ giống như bên trong càng lớn",

"Tại kế hoạch của người bên trong Huyết tộc bí bảo (ván) cục còn có bốn cái công dụng, một, khơi mào Y Ba Tà Địa bên trong từng cái thế lực đấu tranh, suy yếu từng người thế lực, có lợi cho kế tiếp Cách Lỗ Tư Bảo đem chính mình râu kéo dài đến nơi đây",

"Hai, lấy Huyết tộc bí bảo sự tình che dấu tai mắt người khác, sẽ cùng Liệp Thần Tộc cấu kết, mượn đao giết người, thừa cơ là cha đoạt quyền, chương không Cách Lỗ Tư Bảo",

"Ba, chính mình tham dự trong đó, lại làm cho ta không đếm xỉa đến, cố ý đem tất cả điểm đáng ngờ dẫn hướng ta, chế tạo ta cùng với toàn bộ Y Ba Tà Địa xung đột, đợi tất cả mọi người tình trạng kiệt sức thời điểm Cách Lỗ Tư Bảo đại cục cũng định rồi, lúc này quy mô tiền công Cách Lỗ Tư Bảo làm ít công to, đại sự có thể thành",

"Người xem, chỉ là một cái Huyết tộc bí bảo tin tức giả liền có có thể diễn sinh ra nhiều như vậy kế hoạch, lẫn nhau hoàn hoàn đan xen, người tọa trấn Cách Lỗ Tư Bảo liền có nhiều như vậy chỗ tốt, lại làm cho ta lau cho người bờ mông, Bối Ngọc Minh, trên đời có chuyện tốt như vậy sao?",

"Người cho rằng ta La Ninh chính là tốt như vậy tính kế?",

Nàng "Ba" địa một tiếng ngã mắt trong tay cái chân, vốn cũng không cùng bầu không khí thoáng cái trở nên sát cơ lạnh lạnh.

Nhà cô ngoại bầu không khí cũng trở nên cực kỳ lạnh lẽo, Thanh Quỷ cùng mặt trắng chiếc thân bất động, trong cơ thể hăng say dĩ nhiên đã bùng bùng.

Bối Ngọc Minh cũng không có bị La Ninh hù đến, nâng cằm lên nghĩ nghĩ cười lạnh nói: "La Ninh, những cái này không sẽ là của người phỏng đoán sao? Người cho rằng bằng những lời này liền có thể hù đến ta?",

"Hừ, chưa thấy quan tài không rơi lệ",

La Ninh từ trong tay áo lấy ra một phong thơ ném tới trên bàn.

"Người viết cho Y Phàm tín còn muốn ta đọc cho người nghe sao?",

Thấy được phong thư này Bối Ngọc Minh sắc mặt rốt cục biến đổi, nhíu mày nói: "La Ninh, người là nhứt định không chịu tin tưởng ta sao?",

"Người để ta như thế nào tin tưởng người?",

Bối Ngọc Minh nói: "La Ninh, người phỏng đoán tất cả mọi chuyện đều đúng, nhưng có một việc là sai, ta chưa bao giờ có cố ý đem họa thủy dẫn hướng người, cho ta ba ngày thời gian, ta sẽ cho người một cái công đạo "

"Chỉ sợ người không có thời gian này",

Một thanh âm bỗng nhiên truyền đến, nhà cỏ bên trong hai người rõ ràng cả kinh, Bối Ngọc Minh bỗng nhiên đứng dậy.

Hai người giương mắt chung quanh lại nhìn không đến một bóng người.

Mà nhà cỏ ngoại khí cơ trong nháy mắt liền tập trung vào nóc nhà.

"Bành",

Nhà cỏ phía trên trên xà ngang một khối hắc sắc vải bố màn đột nhiên bay xuống hạ xuống, sau đó là một tiếng nổ vang, hai đạo nhân ảnh từ trên trời giáng xuống.

Bên trái thiếu niên khuôn mặt lạnh lùng, tay cầm Khắc Lý không đại thương, bên phải thiếu nữ một bộ hắc sắc áo da, dáng người nhanh nhẹn, xinh đẹp không gì sánh được.

Hai người vừa mới rơi xuống liền một trước một sau ngăn trở La Ninh cùng Bối Ngọc Minh, Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng nhìn nhìn Bối Ngọc Minh nói: "Phía sau màn độc thủ quả nhiên là ngươi, Bối Ngọc Minh",

Bị vạch trần âm mưu hai người cũng không có thất kinh, cũng không có thẹn quá hoá giận, tương phản, hai người phong khinh vân đạm, vô cùng trấn tĩnh.

La Ninh lui về phía sau một bước cười mỉm nhìn nhìn Dịch Ly Ti, trong tay quạt xấp "Ba" địa một tiếng thu về.

Bối Ngọc Minh cười nhạo một tiếng lấy mắt kiếng xuống vung tay ném đi, không có bất kỳ khúc nhạc dạo há mồm phun một cái thật dài đầu lưỡi liền hướng phía Diệp Nhiên xoắn tới.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 133: Toàn diện khai chiến (thượng)

Đột nhiên xuất hiện một kích, Diệp Nhiên cũng không có đánh giá thấp qua Bối Ngọc Minh, nhưng như thế nào cũng không nghĩ ra hấn hội lấy loại phương thức này công kích chính mình.

Từ miệng hấn duỗi ra đầu lưỡi dài khắp móc câu, móc câu trên dính làm cho người buồn nôn dịch nhờn. Diệp Nhiên bản năng trốn tránh qua này một thè lưỡi ra liếm, lập tức chính là trùng điệp nện xuống một thương, quen thuộc liệu Bối Ngọc Minh đầu lưỡi trong nháy mắt lần nữa thân dài.

Diệp Nhiên đồng tử co rút lại, xẹt qua một đạo tàn ảnh hiện lên đầu lưỡi của hấn công kích phạm vi, mà chỉ là này nháy mắt bị ngăn trở Bối Ngọc Minh đã cười lạnh một tiếng thu hồi đầu lưỡi mũi chân đạp mạnh phá khai nóc nhà tiêu thất ở phía trên.

"Bành",

Bên kia Dịch Ly Ti so với Diệp Nhiên cũng không khá hơn chút nào, La Ninh trong tay quạt xấp thu về trên mặt hiện ra làm cho người nghiền ngẫm nụ cười, lập tức liền hướng phía Dịch Ly Ti chạy như bay mà đến.

Dịch Ly Ti hi hi cười cười ném ra ba khối miếng vải đen phiêu phù ở trước người, nàng đang muốn từ miếng vải đen bên trong rút ra binh khí lại trông thấy trước mắt khuôn mặt của La Ninh rất nhanh biến hóa, đầu tiên là mặt của cô gái, sau đó là mặt của cô gái, cuối cùng lại có biến thành một trương hoàn toàn lạ lẫm gương mặt, nàng không khỏi ngạc nhiên, đợi phục hồi tinh thần lại thì chỉ cảm thấy bụng dưới đau xót, người đã bị đụng bay ra ngoài "Đồng" địa một tiếng đụng vào tường trên vách đá.

Mà "La Ninh" dĩ nhiên phá khai cửa phi chạy ra ngoài.

"Truy đuổi",

Diệp Nhiên không nói hai lời quỳ gối bắn ra nhảy lên thật cao.

"Đáng giận, đau quá",

Thân là mười hai yêu nhất Dịch Ly Ti tự nhiên càng nuốt không trôi khẩu khí này, thân thể một nghiêng đi theo ra ngoài.

"La Ninh" cùng "Bối Ngọc Minh" cũng không e ngại đột nhiên hàng lâm Diệp Nhiên cùng Dịch Ly Ti, tương phản, bọn họ muốn đem hai cái này tiểu tử không biết trời cao đất rộng giết lại ở chỗ này, bằng hai người bọn họ cùng phía ngoài Thanh Quỷ, mặt trắng chiếc giết chết hai người kia thật sự là dễ như trở bàn tay.

Nhưng hai người vừa chạy đến nhà cỏ ngoại lông mày chính là nhíu một cái.

Thanh Quỷ cùng mặt trắng chiếc ngược lại một mảnh lớn, miệng vết thương của bọn hắn phần lớn là ở sau lưng, mà trong rừng Khí Kinh xao động, hai người thanh niên tóc vàng cùng cuối cùng chín người Thanh Quỷ, mặt trắng chiếc chiến túi bụi.

"Tiềm Long, Tiểu Sư Tử Cầu?",

Thấy được hai người kia thì "Bối Ngọc Minh" lông mày ngưng tụ, nhất thời minh bạch đã minh bạch sự tình nguyên do.

Sự thật cũng đúng như hắn đoán trước đồng dạng, Tiềm Long cùng Tiểu Sư Tử Cầu là Diệp Nhiên đưa đến cứu binh, tại hai phe bàn bạc thời điểm liền một cái đeo lên mặt trắng chiếc, một cái đeo lên Thanh Quỷ mặt nạ ẩn nấp, Diệp Nhiên cùng Dịch Ly Ti xuất thủ vây khốn nhà cỏ bên trong hai người thì Tiềm Long cùng Tiểu Sư Tử Cầu ghim người cũng đột nhiên xuất thủ.

Lấy thực lực của hai người bọn họ tự nhiên vô pháp đem Thanh Quỷ cùng mặt trắng đầy đủ bộ giết chết, cho nên hình thành cục diện bây giờ.

Khí Kinh đan xen ngang dọc, xung quanh tất cả đại thụ đều trở nên thành tổ ong, Cách Lỗ Tư Bảo Thanh Quỷ cùng Sát Lục Chi Đảo mặt trắng chiếc chiến lực lồi lạc, ngay cả là Tiềm Long liên thủ với Tiểu Sư Tử Cầu cũng khó chiếm thượng phong.

Hai người mục đích chỉ là kiềm chế, bởi vậy thoạt nhìn đánh túi bụi, nhưng trên thực tế đều lưu lại một tay.

"Đi",

Thấy tình thế như thế, "La Ninh" cùng "Bối Ngọc Minh" không hề ở lâu, thả người hướng ngoài rừng mà đi.

Đang tại kiềm chế mặt trắng chiếc Tiềm Long nghe được cái thanh âm này trong nội tâm khẽ động, quay đầu đã nhìn thấy thay đổi một bộ gương mặt "La Ninh", ngược lại giận tím mặt.

"Hắn đặt con mẹ, là người",

Ngày đó hắn cứu tử nhất sinh nắm lấy ngàn dặm Viêm Long Thương chạy về Hồng Diệp Học Viện, lại bị một người xinh đẹp nữ tử cho đục nước béo cò trộm đi, vì thế hắn không ít bị Miêu Nữ đám người cười nhạo, mỗi lần nhớ tới chuyện này hắn đã cảm thấy tặc mao, lúc này lại gặp nhau hắn liếc một cái liền nhận ra nữ tử này chính là trộm đi hắn ngàn dặm Viêm Long Thương đầu sỏ gây nên, lập tức hai tay bấm niệm pháp quyết biến ảo bức lui mặt trắng chiếc muốn truy đuổi hướng cô gái kia, nhưng mặt trắng chiếc chỉ là thoáng vừa lui, tùy cơ liền lần nữa đề lên.

"Tiềm Long Tiền Bối, hai người kia giao cho ta cùng Dịch Ly Ti",

Từ nhà cỏ chạy vừa xuất Diệp Nhiên lưu lại một câu như vậy liền hướng ngoài rừng đuổi theo.

"Con mẹ nó, tiểu tử, người muốn là bắt được kia cái nữ nhân chết tiết cho dù lão tử lại thiếu nợ người một cái nhân tình", Tiềm Long cả giận nói.

"Yên tâm, bọn họ chạy không thoát",

Diệp Nhiên cùng Dịch Ly Ti thân ảnh giao thoa lấy chạy như bay về phía trước.

"Hai người kia cũng không phải chân thân, giả trang Bối Ngọc Minh chính là tân giống Cẩm khu kỳ dị loại, còn có một cái ta cũng không biết lai lịch. . . .",

"Giả trang La Ninh chính là Avril, cùng kỳ dị loại bất đồng, Bản Nguyên của nàng chính là biến hóa năng lực",

Dịch Ly Ti hi hi cười nói: "Diệp Nhiên, luận tin tức người có thể không phải là đối thủ của ta",

Diệp Nhiên cau mày nói: "Trọng yếu như vậy tin tức như thế nào không còn sớm nói cho ta biết?",

Dịch Ly Ti làm cái mặt quỷ cười nói: "Người tên quỷ nghèo này, ký sổ còn có lý",

Diệp Nhiên oán hận địa nhìn nàng một cái tăng thêm tốc độ về phía trước đuổi theo.

Tiếng gió gấp vang, Avril cùng kỳ dị loại Bối Ngọc Minh rất nhanh chợt nghe đến sau lưng thanh âm, biết là Diệp Nhiên cùng Dịch Ly Ti đuổi tới, bọn họ liếc nhau liền phân biệt phía bên trái phải bỏ chạy, nhưng vào lúc này ——

"Sưu sưu",

Hai cây mũi tên lông vũ đột nhiên từ trong rừng phóng tới, Avril cùng kỳ dị loại Bối Ngọc Minh trong nội tâm cả kinh trốn tránh qua hai mũi mũi tên lông vũ.

Mũi tên lông vũ "Keng keng" hai tiếng xuất tại trên mặt đất, lập tức là một tiếng rống giận vang lên, một cái cường tráng trong tay lái nhân vác lên hai thanh lưỡi búa to từ trong rừng nhảy ra ngoài.

"Hai người các ngươi gia hỏa đi không được nữa, Diệp Nhiên đã sớm an bài chúng ta mai phục tại nơi này",

Pado nhếch miệng cười nói.

Avril cùng kỳ dị loại Bối Ngọc Minh không cách nào nữa bảo trì trấn định, trên mặt nhan sắc thay đổi lại biến.

Tuy nhìn không thấy trong rừng người, nhưng hai người cũng có thể cảm nhận được một cỗ không hiểu áp lực, dường như bị vật gì một mực tập trung vào.

Không cần phải nói, trong rừng Xạ Thủ tự nhiên là Tinh Linh tộc La Tân [Robin] cùng Ophelia.

Chỉ là này do dự một lát Avril cùng kỳ dị loại Bối Ngọc Minh liền mất đi cơ hội đào tẩu, Diệp Nhiên cùng Dịch Ly Ti đã xuất hiện ở sau lưng.

Trước có Ái Nhân cùng Tinh Linh, sau có Diệp Nhiên cùng Dịch Ly Ti, hai người không đường có thể trốn.

Dịch Ly Ti từ khăn tay bên trong biến ra hai cây dây thừng ném cho Pado nói: "Đem bọn họ trói lại",

Nhìn nhìn Avril hi hi cười nói: "Thành thật một chút a, thúc thủ chịu trói lời chúng ta liền không áp dụng bạo lực thù đoạn, nếu phản kháng, hừ hừ",

Nàng nhéo nhéo ngón tay nói: "Nếu là dám phản kháng liền đem ngươi xương cốt ý định, để cho ngươi động cũng không nhúc nhích được, ta có thể nhớ kỹ ngươi vừa rồi đừng ta kia một chút đâu",

Ái Nhân đem lưỡi búa to cắm vào bên hông, cầm lấy dây thừng đi lên trước, quen thuộc liệu đúng lúc này biến hóa nảy sinh, trong rừng rậm một hồi đồ rào rào tiếng vang truyền đến, nhánh cây kịch liệt lay động, Pado còn chưa đi đến hai người trước mặt chợt nghe đến hai tiếng kêu rên, mai phục tại trong rừng La Tân [Robin] cùng Ophelia thân thể thẳng tắp bay ra.

"La Tân [Robin], Ophelia",

Diệp Nhiên cả kinh, nhưng hần còn chưa kịp tiến lên kia một đen một trắng hai đạo nhân ảnh cũng đã nhảy lên, bạch sắc thân ảnh lấp lánh trong đó xuất hiện sau lưng Pado, không nhìn thấy bất kỳ động tác Diệp Nhiên chỉ nghe thấy "Rắc" một tiếng nứt ra vang, Ái Nhân tộc tối cường chiến sĩ bị tá đi cánh tay.

Mà kia bóng người màu đen một cái công kích liền đến trước mặt Dịch Ly Ti, hăng say bỗng nhiên đè xuống, Dịch Ly Ti cảm thấy ngực đau xót kêu lên một tiếng khó chịu lần nữa bay ngược lại.

"A, Hắc Xà, Bạch Xà, nơi này liền giao cho các ngươi",

Avril cùng kỳ dị loại Bối Ngọc Minh thả người nhảy lên một trái một phải chạy ra rừng rậm.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Toàn diện khai chiến (trung)

Một đen một trắng hai đạo nhân ảnh nhanh đến bất khả tư nghị, Dịch Ly Ti còn không có phục hồi tinh thần lại liền lại ăn một lần thiệt thòi, bị đạo kia hắc sắc thân ảnh một quyền đánh bay rơi trên mặt đất cú ra gân năm mét xa.

Trong nội tâm nàng không khỏi giận dữ, nhưng vẫn không có thể đứng dậy hai đạo thân ảnh kia đã một trước một sau đến trước người của nàng, hai phát chương đao rơi xuống, quyền chương giao tiếp thanh âm đồng thời vang lên.

Diệp Nhiên Khắc Lý không đại thương ngang mà đến gần trở hai phát chưởng đao, đơn quyền tiếp được hai chưởng, trong cơ thể Khí Kinh đột nhiên tuôn ra, hần cùng với Hắc Xà Bạch Xà đều thối lui một bước.

Hần lúc này mới thấy rõ hai người hình dạng.

Hai cái nhìn như chỉ có mười sáu mười bảy tuổi thiếu nữ, từ bên ngoài nhìn lại các nàng giống như đúc, khuôn mặt điểm như đào lý, ánh mắt lạnh lùng, cái cảm hơi nhọn, trước sau lồi lõm đáng người nhất là làm cho người ta nhìn chăm chú.

Địch Ly Ti từ trước đến nay cũng lấy thân hình của mình tự ngạo, nhưng cùng này hai thiếu nữ so sánh lập tức liền thua chị kém em.

Các nàng khác biệt duy nhất chính là một người thân mặc hắc sắc áo da, một người thân mặc hồng sắc áo da.

"Đáng giận, Cách Lỗ Tư Bảo Hắc Xà nữ cùng Bạch Xà nữ", Địch Ly Ti thở phì phì địa đứng người lên.

Diệp Nhiên nhìn lướt qua đã đào tẩu Avril cùng kỳ dị loại Bối Ngọc Minh nói: "Các nàng giao cho ta để đối phó, ngươi đi truy đuổi kia cái kỳ dị loại",

Vừa liếc nhìn bị thương không nhẹ Tinh Linh cùng Ải Nhân nói: "Các ngươi về trước trụ sở a, Ophelia chờ một chút",

Hắc Xà Bạch Xà tỷ muội lại không có bọn họ nhiều như vậy tâm tư, Hắc Xà nữ mũi chân đạp mạnh dưới chân giờ lên một hồi bùn đất, sau một khắc một cổ kính phong bỗng nhiên đánh úp lại.

Đôi mắt nàng khí thế hung hung Diệp Nhiên sững sững bất động, trong tay đại thương mãnh liệt quét ngang quét một cổ khí lưu mãnh liệt mà ra, mang theo khắp Thiên Trần đất, Hắc Xà nữ nghĩ lấy độ thù thắng, hần lợi dụng lực lượng áp chế.

"Vào",

Hắc Xà nữ nghiêng người trốn tránh qua hùng vĩ khí lưu, cúi người một cái đá ngang quét về phía Diệp Nhiên hạ bàn, mà Bạch Xà nữ thì thả người nhảy lên chưởng đao thẳng đến Diệp Nhiên cái cổ, hai tỷ muội độ lực lượng gần tương đương, chẳng chịt phối hợp ăn ý khăng khít, nếu là đối lại người bên ngoài không thiếu được luống cuống tay chân, nhưng ở trong mắt Diệp Nhiên loại này thuần túy thể thuật lại là sơ hở chổng chất.

Đơn chân trước đạp, đảm nhiệm Hắc Xà nữ đá ngang chạm vào nhau, mà đối với Bạch Xà nữ thì là một quyền đánh ra.

"Bành Bành" hai tiếng trầm đục, hai tỷ muội liền bị Diệp Nhiên chấn bay ra ngoài, lẳng không tung bay rơi xuống đất.

Địch Ly Ti lúc này mới yên lòng lại, cười đùa nói: "Diệp Nhiên, lật thủ tội hoa hoạt động ngươi rất lành nghề nha, này đối với hoa tỷ muội liền giao cho ngươi rồi, thay ta hảo hảo giáo huấn các nàng",

Diệp Nhiên hơi hăm: "Ngăn chặn kia kỳ dị loại, ta rất nhanh liền giải quyết các nàng",

"Bingo",

Địch Ly Ti hai ngón tay dựng dựng nhanh tiêu thất tại phía trước.

Mà Hắc Xà nữ cùng Bạch Xà nữ hai tỷ muội khí tức trên thân lại càng thêm lạnh lùng, các nàng là Cách Lỗ Tư Bảo tiếng tăm lừng lẫy nhân tài mới xuất hiện, liền Bối Ngọc Minh đều đối với các nàng cực kỳ coi trọng.

Nhưng trước mắt lạnh lùng thiếu niên nhưng thật giống như căn bản không có coi các nàng là thành cường địch.

Hoa tỷ muội trên mặt hiện ra tí ti lệ khí, Diệp Nhiên lại hồn nhiên không quan tâm, trong tay Khắc Lý không đại thương chấn động dưới chân địa nứt ra ba thước, lực lượng cường đại để cho các nàng áp lực đột nhiên tăng.

Lần này là Diệp Nhiên trước công, không đợi các nàng phản ứng hần xẹt qua một đạo tàn ảnh liền lướt qua giữa lẫn nhau 10m cự ly, trong tay đại thương quét ngang đem hai người cứng rắn làm cho tách ra.

Hắc Xà nữ Bạch Xà nữ đều là ngược lại lướt ba thước, sau đó liền quỳ gối đạp mạnh phản công đi lên, hai người hăng say vô cùng lẳng lẹ, một trước một sau áp hướng Diệp Nhiên.

Diệp Nhiên trong tay đại thương xoay tròn đâm về phía trước Hắc Xà nữ, Khí Kinh của nàng tại rít trong tiếng bị cứng rắn phá vỡ, Khắc Lý không đại thương phong mang hùng lực, nàng chỉ có thể tạm lánh phong mang.

Diệp Nhiên lập tức vung tay nhất thương quét về phía Bạch Xà nữ, bão cát bình địa lên, Khí Kinh của nàng chỉ dựa vào gần Diệp Nhiên ngoài thân nửa mét liền biến mất.

Máy may cũng không cho hai người cơ hội, Diệp Nhiên đem Khắc Lý không đại thương mãnh liệt cắm trên mặt đất, cổ tay chấn động trong cơ thể Khí Kinh toàn bộ theo thân thương truyền vào mặt đất, tay hần cánh tay run lên liền nghe "Ầm ầm" một tiếng, tất cả mặt đất đều nổ ra, Hắc Xà nữ vừa lui lui nữa.

"Các ngươi bại cục đã định",

Lui là các nàng bại bắt đầu, cũng là các nàng từ vừa mới bắt đầu liền nhất định kết cục, bạn cùng lứa tuổi bên trong không ai có thể tại thuần túy thể thuật vũ kỹ trên cùng Diệp Nhiên chống lại.

Sau lưng Bạch Xà nữ lấp lánh, mềm mại cánh tay câu quán hương cổ của hắn, nhưng quen thuộc liệu Diệp Nhiên Xà Thủ lại dẫn đầu quán lấy cánh tay của nàng, lập tức duy nhất dùng sức mang nàng vung đến phía trước, không đợi nàng đánh trả Diệp Nhiên lần nữa tiến lên một bước một quyền đánh vào lồng ngực của nàng.

Bạch Xà nữ ánh mắt lạnh hơn, mi tâm đều ngưng cùng một chỗ, tay trào câu dẫn ra kéo ra ba đạo tia sáng gai bạc trắng.

Diệp Nhiên cười lạnh một tiếng một chương lướt khai mở lợi hại ngân quang, thân hình thoáng hiện, lần này nàng không hề có cơ hội phản kháng, Diệp Nhiên một cái chương đao cắt tại trên cổ của nàng nàng ngã gục liền.

Bạch Xà nữ bại, Hắc Xà nữ lại càng là một cây chẳng chống vững nhà, không ra một lát liền tại Diệp Nhiên thế công dưới phun ra một ngụm máu tươi té trên mặt đất.

Gặp được Diệp Nhiên như vậy khắc tinh các nàng căn bản không có phần thắng.

Diệp Nhiên đem Dịch Ly Ti dây thừng đưa cho Ophelia nói: "Ophelia, thỉnh cầu ngươi đem hai người bọn họ đưa về Ngưu Đầu Nhân trụ sở, để cho Tiểu Mạnh cùng các nàng hảo hảo tâm sự về chuyện của Cách Lỗ Tư Bảo",

"Ừ",

Ophelia tay run run tiếp nhận dây thừng.

Người nam nhân này thật sự là không hề có thân sĩ lãn gió, luôn là thích đánh nữ nhân. . .

Ra thợ săn địa đạo lâm hương Cách Lỗ Tư Bảo có một mảnh hẹp hòi đường núi, qua này đường núi sau lại đi ba mươi dặm chính là Cách Lỗ Tư Bảo địa bàn.

Nếu là bình thường này ba mươi dặm đường núi đối với kỳ dị loại mà nói căn bản cũng không tính là gì, nhưng lần này bất đồng.

Với tư cách là Bối Ngọc Minh nuôi dưỡng gần mười năm thể thân, nó mưa dầm thấm đất thiếu niên kia thiên tài nhất cử nhất động, bất chước hắn suy nghĩ phương thức, tuy người khác cũng nói hắn chẳng qua là Song Tử Tinh bên trong vịnh viễn không thể lộ ra ngoài ánh sáng viên kia, nhưng hắn một mực tin tưởng vững chắc trí tuệ của mình cũng không so với kia tốt mệnh tuổi trẻ hầu tước kém bao nhiêu.

Chỉ là hiện tại hắn không phải không thừa nhận giữa lẫn nhau chênh lệch, cho tới bây giờ hắn cũng không hiểu Bối Ngọc Minh kêu mình tới cùng Avril gặp mặt mục đích.

Người kia thân ảnh thủy chung đều tốt giống ma quỷ đồng dạng ép tới hắn không thở nổi.

Sợ hãi, phần nộ, tự ti. . . , đủ loại tâm tình dâng lên từ đáy lòng, kỳ dị loại lại chỉ có thể như một mảnh chó nhà có tang đồng dạng bị Dịch Ly Ti truy đuổi khắp nơi chạy thực mạng.

Thanh Quỷ là không trông cậy được vào, Hắc Xà nữ Bạch Xà nữ tỷ muội thực lực hắn là biết, muốn ngăn trở bây giờ Diệp Nhiên quả thực là khó như lên trời, lần này bố trí là người kia duy nhất một lần nét bút hồng.

Không, không đúng.

Người kia bố cục từ trước đến nay cũng không có thất bại qua, một lần cũng không có, chẳng lẽ nói lần này là rõ ràng muốn hi sinh chính mình?

đáng sợ ý niệm trong đầu vừa xuất hiện liền rút cuộc xua không tan, đáng thương kỳ dị loại tức phần nộ lại tự ti, quay đầu về mặt dữ tợn, há mồm phun một cái lửa mồm lần nữa cuốn hướng Dịch Ly Ti.

"Hừ, quái vật, nhìn ngươi còn có thể chống bao lâu",

Ba khối hắc sắc màn sân khấu phiêu khởi, Dịch Ly Ti thân ảnh chỉ một thoáng tại màn sân khấu phía dưới đan xen, kỳ dị loại bắt đầu đi, thu hồi đầu lưỡi lần nữa chạy trốn.

Nhưng phía sau một tiếng phong vang lại gấp truyền đến, một khối nửa người lớn nhỏ cự thạch đột nhiên đang lúc lướt qua Dịch Ly Ti trùng điệp nện ở phía sau lưng của hắn, hắn kêu thảm một tiếng bị cự thạch đặt ở dưới mặt đất, máu tươi nhất thời từ miệng bên trong tràn ra.

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135: Toàn diện khai chiến (hạ)

Cự thạch trùng điệp nện ở kỳ dị loại phía sau lưng, hắn có thể rõ ràng địa nghe được chính mình xương sống đứt gãy thanh âm, đau đớn mãnh liệt để cho hắn nghẹn ngào kêu thảm thiết.

Sau lưng có tiếng bước chân truyền đến, Dịch Ly Ti lặng lẽ cười cười từ thân núi trên nhảy xuống, nhìn nhìn lưng (vác) thương mà đến Diệp Nhiên cười nói: "Xử tiểu tử, ngươi rất lợi hại đi",

"Qua này quan lại khoa trương ta cũng không muộn",

Nhìn lướt qua phía trước đường núi phần cuối rất nhanh tới gần thân ảnh, Diệp Nhiên bước nhanh đến phía trước đem mũi thương chống đỡ tại kỳ dị loại cổ họng.

Vừa buông lỏng xuống Dịch Ly Ti thần kinh lại căng thẳng lên.

Phía trước chỉ có ba đạo thân ảnh, nhưng mang cho áp lực của nàng lại thật lớn, liền thở dốc đều cảm thấy khó khăn.

Thời gian dần qua kia ba đạo nhân ảnh dựa vào tới gần, một cái màu nâu thân ảnh dần dần xuất hiện ở trên đường núi.

Màu nâu áo da, xoải bước dài lưng, đeo viền vàng con mắt, thiếu niên chấp tay sau lưng đi tới.

Sau lưng hai cái Thanh Quỷ đi theo

Cùng kỳ dị loại tương đồng gương mặt, tương tự khí chất, nhưng tính tế so sánh lên sẽ phát hiện kỳ dị loại kia giả vờ lãnh tĩnh cùng trí tuệ cùng thiếu niên này căn bản cũng không phải một cái cấp bậc.

Chân chính Bối Ngọc Minh, Diệp Nhiên vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy bị đại Dự Ngôn Gia Mamba người tôn sùng đầy đủ Song Tử Tinh.

"Đứng lại",

Diệp Nhiên đại thương lại tới gần thêm vài phần.

"Ta không cho rằng ngươi dám giết hắn",

Uy hiếp của hắn không hề có tác dụng, Bối Ngọc Minh bước chân không có chút nào đình trệ.

Diệp Nhiên cười nhạo nói: "Ngươi cho rằng ngươi mang theo hai người kia liền có thể uy hiếp được ta",

Bây giờ Diệp Nhiên sớm không phải là ngày đó mao đầu tiểu tử, luận thực lực luận tâm trí đều cao hơn một mảng lớn.

Hắn tự nhận không phải là hai cái Thanh Quỷ, nhưng hai cái Thanh Quỷ muốn lưu lại hắn và Dịch Ly Ti đồng dạng khó khăn.

Bối Ngọc Minh lắc đầu: "Có thể uy hiếp được ngươi không phải là bọn họ, mà là ngươi tính sót một cái khâu",

"Diệp Nhiên, giỏi về mưu tính, chuẩn xác, tâm tư kín đáo, tỉ mỉ tỉ mỉ, chu đáo người tài năng được xưng là trí giả, cái gọi là bố cục đã phải có sát chiêu, cũng phải có hậu đường, muốn đem trong cục từng cái khả năng biến hóa đều tính tiến vào, cũng nghĩ ra ứng đối phương pháp",

"Ngươi tự cho là nhằm vào ta cùng La Ninh (vấn) cục thiết lập hoàn mỹ vô khuyết, nhưng trên thực tế lại là trăm ngàn chỗ hở",

Diệp Nhiên há có thể bị hắn đâm ba câu liền hù đến cười lạnh nói: "Vậy sao",

Bối Ngọc Minh khẽ cười nói: "Nói thí dụ như Ngưu Đầu Nhân trụ sở, nếu như ta dùng ngươi đối phó La Ninh phương pháp đối phó ngươi, hậu quả ngươi chịu đựng được ư",

Chỉ là hỏi hột một câu Diệp Nhiên liền đột nhiên biến sắc.

Hắn tự nhiên minh bạch ý tứ của Bối Ngọc Minh, Diệp Nhiên lúc này tất cả chiến lực đều phân bố tại thợ săn địa đạo cùng La Ninh quặng sắt, Ngưu Đầu Nhân trụ sở là từ huyết của hắn.

Bây giờ Ngưu Đầu Nhân trú địa lực lượng bạc nhược, chỉ cần hai cái Thanh Quỷ liên có thể đối với bọn họ tạo thành to lớn uy hiếp, Phù Nhị Nhã, Tân Khắc Lai, Mạnh Kỳ, Ban Nạp Nhĩ... Bọn họ đều đem ở vào nguy hiểm phía dưới.

Nghĩ tới đây hán mồ hôi lạnh trên trán liền chảy xuống.

Hán có thể mạnh như thác đổ mà nghĩ đến một sự tình, nhưng bố cục thật sự không phải là hán am hiểu.

Diệp Nhiên âm thanh lạnh lùng nói: "Ta không chịu nổi, nhưng chuyện của thần khí, cùng cấu kết tội Cách Lỗ Tư Bảo lại thừa nhận được ư",

Lần nhau đều có tử huyết, hán cũng không phải dễ trên.

Nhưng Bối Ngọc Minh lại phong khinh vân đậm nói: "Không hề có căn cứ, không có ai chứng nhận, ai sẽ tin tưởng Thần Điện sẽ vì ngươi hoặc là Tiềm Long một câu không có lừa thì sao có khối lời đối địch với Cách Lỗ Tư Bảo ư",

Hán cúi đầu nhìn nhìn trên tay ngân bệ ngoài nói: "Ngươi nên làm ra quyết định, ngươi suy nghĩ thời gian không nhiều lắm, ta có thể nghĩ đến La Ninh đồng dạng dự đoán được",

"Hừ, chúng ta đi",

Diệp Nhiên một cước đá văng ra đất ở kỳ dị loại trên người cự thạch, rất nhanh tiêu thất tại phía trước.

"Hắc Xà cùng Bạch Xà không cần các ngươi trả lại, các nàng có thể tìm tới quay về con đường của Cách Lỗ Tư Bảo", Bối Ngọc Minh nói, giống như giễu cợt, giống như vui đùa.

Kỳ dị loại vùng vẫy từ trên mặt đất đứng lên, cúi đầu giữ im lặng.

Bối Ngọc Minh chỉ là nhàn nhạt nhìn hán một cái, quay người đi ra đường núi.

Kỳ dị loại cắn răng cùng sau lưng hán, hai người có tương đồng hình dạng, nhưng lúc này một cái cao cao tại thượng, một cái khác lại hèn mọn đến tận xương tủy.

"Tiểu Minh, ngươi nghĩ thay thế ta sao",

Tiểu Minh, kỳ dị loại danh tự, mười mấy năm qua Bối Ngọc Minh vẫn luôn gọi như vậy hán.

Ôn hòa lời nói nghe vào kỳ dị loại trong tai nhưng thật giống như kinh lôi.

Hán thân thể run lên, run giọng nói: "Không dám, không dám",

Bối Ngọc Minh gật gật đầu: "Ừ, nghĩ, nhưng không dám",

"Không phải, không phải, ta không muốn. . . .",

"Vì cái gì không muốn ngươi nghĩ sống ở ta bóng mờ tiếp theo cuộc đời ai không nghĩ mây mưa thất thường ai không nghĩ cao cao tại thượng", Bối Ngọc Minh cười nhạt nói: "Chỉ là, ngươi vì cái gì chỉ học đã tâm của ta lại không nghĩ nghĩ tới ta có như thế nào vốn liếng truy đuổi như vậy đã tâm vì cái gì không suy nghĩ dựa vào cái gì ta cùng La Ninh có thể tại Cách Lỗ Tư Bảo, Sát Lục Chi Đảo chỗ như thế cũng chiếm hữu một chỗ nhỏ",

Tiểu Minh thân thể run rẩy lợi hại, khúm núm không dám ngôn ngữ.

Bối Ngọc Minh quay đầu lại quét mắt nhìn hán một cái nói: "Ngươi muốn học còn rất nhiều, nếu có năng lực, ngươi đại khái có thể làm Cách Lỗ Tư Bảo một cái ngoài ý muốn",

"Tựa như Diệp Nhiên như vậy",

...

Diệp Nhiên cùng Dịch Ly Ti lòng như lửa đốt chạy về Ngưu Đầu Nhân trụ sở.

Bối Ngọc Minh nói không sai, hán có thể nghĩ đến La Ninh đồng dạng dự đoán được, lấy Ngưu Đầu Nhân trụ sở bây giờ lực lượng phòng ngự căn bản ngăn không được Sát Lục Chi Đảo mặt trắng chiếc.

Thấy xa xa Ngưu Đầu Nhân trụ sở nổi thành một mảnh nhà cỏ, vài cỗ khí tức từ trong bên trong truyền đến, tùy cơ một cỗ lực lượng vô hình mãnh liệt mà ra hóa thành lấp kín tường khí, vài đạo bạch sắc nhân ảnh bị trong chớp mắt bức lui, lấp lánh trong đó lướt qua Diệp Nhiên bay về phía phía đông.

Niệm Lục, Diệp Nhiên đầu tiên là cả kinh, lập tức chính là vui vẻ.

"Hạ Ly, Hạ Ly",

Hắn lưng mang thương chạy như bay tiến vào, trụ sở bên trong quả nhiên có tranh đấu dấu vết.

Hạ Ly đánh một cái ngáp từ nhà cỏ bên trong đi ra, thấy là lòng như lửa đốt Diệp Nhiên ôm tay cười nói: "Như thế nào, tiểu tử, lo lắng an toàn của chúng ta cho nên về trước tới",

"Thương thế của người. . . Niệm Lực khôi phục",

"Đương nhiên, Miêu Nữ tới nhiều lần như vậy, ta cũng không phải đồ gỗ",

Đối với Diệp Nhiên mà nói đây tự nhiên là cái kinh hi, Hạ Ly khôi phục hẳn liền cũng không có nỗi lo về sau.

Phù Nhị Nhã cũng từ nhà cỏ bên trong thò ra cái đầu nhỏ.

Diệp Nhiên xông nàng vẫy vẫy tay quay đầu nói: "Hạ Ly, nơi này giao cho người rồi, đợi ta đoán lý La Ninh sẽ trở lại",

"Uy, Diệp Nhiên",

...

Phía đông quãng sát từ lâu loạn thành một bãi, Avril mang theo đi mặt trắng chiếc đi đến thợ săn địa đạo lâm thi Kiệt Lan Đồn, Hồi Lang cùng Lạc Y Ti tìm lên cửa.

Lưu ở quãng sát ngoại nhà lều bên trong chỉ có La Ninh, Hồ Bí, Ngải Lệ Toa (Alissa) cùng số lượng không nhiều lắm mặt trắng chiếc.

Khi Kinh ủng hộ, một người đầu đầy tóc đỏ thanh niên ôm tay ngăn tại mặt trắng chiếc trước mặt, sáu người mặt trắng chiếc Khi Kinh ở trước mặt hẳn cũng bị vững vàng áp chế.

Hắn khuôn mặt tựa như đao gọt búa khắc, thân hình cao to, lam sắc Trường y trong gió cũng là vẫn không nhúc nhích, không ra làm sao thân hình cao lớn đứng ở nơi đó lại làm cho người ta mang đến cực kỳ không lộ áp lực.

Lâm Sương Thành, Kim Sư nhà, huyết Sư sáu đồ ngựa.

. . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Huyết nữ, vương bài

Lâm Sương Thành, Huyết Sư Lục đồ ngựa.

Cùng trong núi không hổ, hầu tử xưng đại vương "Bạo Lưu Thành đệ nhất cao thủ" Tiềm Long bất đồng, tại Lâm Sương Thành từng cái "Cao thủ" danh xưng đều là rất có hàm kim lượng, là trải qua vô số lần chiến đấu, tại trong thực chiến từng điểm từng điểm tích lũy thanh danh.

Cùng Bạo Lưu Thành bất đồng, Lâm Sương Thành có rất ít như Hồng Diệp Học Viện Spain loại này trong vòng một đêm thanh danh lên cao nhân vật, Lâm Sương Thành cao thủ phát triển thời gian càng dài, quá trình cũng vất vả nhiều.

Từ lúc Spain cùng Tiềm Long hay là hạng người vô danh thời điểm sáu đồ ngựa đã độc thân đi đến Viễn Đông Đại Mạc rèn luyện, trước sau giết chết đại mạc rắn mối không lồ, thượng cổ Sa Hồ, chiến qua Ma tộc, Liệt Thần Tộc cùng đại mạc thần bí trong ma đàn tế tự, thẳng đến hai năm trước hẳn tìm đến ma đàn tại Viễn Đông trong sa mạc hang ổ, nhất cử đánh giết bảy mươi danh tế tự huyết Sư danh tiếng mới quật khởi tại phương đông.

Tại Lâm Sương Thành cùng hẳn nổi danh tháp chuột, linh báo cũng đều là đồng dạng, thanh danh đều là một đao nhất thương đập ra. Cũng chính là nguyên nhân này, có thể cùng Tiềm Long đánh khó bỏ khó phân Tiểu Sư Tử Cầu ghim người tại Lâm Sương Thành lại chỉ là bất nhập lưu nhân vật.

Sáu đồ ngựa lần này tới đương nhiên không phải là bởi vì mua mặt mũi của Diệp Nhiên, hẳn là không yên lòng Lâm Sương Thành ba khóa tân tinh mới đến đây trong áp trận.

Không cần động thủ, Huyết Sát Chi Khí hồi một chút ngăn chặn mặt trắng chiếu, sáu đồ ngựa mục quang lại phiêu hướng nhà lầu ngoại một cô thiếu nữ.

Trừ đó ra hần mơ hồ cảm nhận được gia đình sống bằng lầu nhà trệt bên trong ngoại trừ bên ngoài La Ninh còn có một cỗ cực kỳ khí tức cường đại.

Lạc Y Ti, Kiệt Lan Đồn cùng Hồi Lang Mễ Nhĩ Tư ba người thừa dịp quãng sát hư không thời điểm tập kích nơi đây, bởi vì đại lượng mặt trắng chiếu cũng bị La Ninh phải đi bảo hộ Avril, quãng sát chỉ có một chút không hề có chiến lực Ải Nhân, dân phu cùng tính tình ôn hòa Cự Ma.

Ba người mới đầu thế như chẻ tre, tiến quân thần tốc, nhưng rất nhanh liền gặp đối thủ.

Gia đình sống bằng lầu ngoại một người bạch y thanh niên cùng một cái song đuôi ngựa thiếu nữ hai người liền ngăn trở Lâm Sương Thành ba người cao thủ tiến công.

Kia một thân bạch y như tuyết chính là Thái Đình Học Viện Vũ Bình đệ nhất Hồ Bí, trên tay hần mang lên trên quyền đàm, chiến lực so với lần trước tại nửa đêm tửu quán thì tăng lên một mảng lớn, nhưng cùng Kiệt Lan Đồn ba người so sánh vẫn như cũ là kém một ít.

Chân chính để cho ba người đau đầu chính là người kia ghim lấy hai cái đuôi ngựa, ăn mặc móc treo áo thiếu nữ, nàng một đầu cong vòng tóc rủ xuống tại sau thắt lưng, trong tay hai thanh điêu khắc Tiểu Dao nhẹ nhàng xoay tròn.

Thái Đình Học Viện Vũ Bình đệ nhị Ngải Lệ Toa (Alissa) sự xuất hiện của nàng tại tất cả mọi người ngoài ý liệu.

Mà thực lực của nàng càng tại ngoài ý liệu, Lạc Y Ti, Kiệt Lan Đồn cùng Hồi Lang Mễ Nhĩ Tư ba người hợp lực lại cũng khổ chiến thật lâu đều bất không được nàng.

"Thực mẹ nó cổ quái, nữ nhân này quả thật mạnh thái quá",

Trong ba người Hồi Lang Mễ Nhĩ Tư cái thứ nhất bị đánh lui, cúi đầu mắt nhìn trước ngực mình vết máu có dừng khí thẹn quá hoá giận cảm giác.

Phía trước Kiệt Lan Đồn đã té ra tuyệt học thủy vực, nhưng Ngải Lệ Toa (Alissa) hành động không chút nào cũng không bị ảnh hưởng, không chỉ như thế, nàng không có chịu một lần công kích chiến lực liền tăng cường một phần.

"Bành",

Lần thứ sáu sau khi bị bức lui Ngải Lệ Toa (Alissa) thực lực tăng lên tới một cái đáng sợ tình trạng, chỉ dựa vào trong cơ thể dâng lên cỗ này hắc sắc Khí Kinh liền lật ngược Kiệt Lan Đồn thủy vực.

Đúng vậy, một loại hắc sắc Khí Kinh, sau lưng nàng mơ hồ trong đó hiện ra một cái hắc sắc Ma ảnh.

Lạc Y Ti thân pháp linh hoạt trước tiên tránh được cỗ này Khí Kinh trùng kích, Kiệt Lan Đồn lại không có thể tránh khai mở, cứng rắn chịu Khí Kinh trùng kích thổ huyết bay ngược trùng điệp đập xuống đất.

"Đáng giận, này không hợp Logic",

Kiệt Lan Đồn lau đi khóe miệng huyết, lại nhìn Ngải Lệ Toa (Alissa) thì chỉ cảm thấy càng thêm khó có thể tin.

Hần thân kinh bách chiến, cùng bạn cùng lứa tuổi chiến đấu chưa từng có bị bại thảm như vậy qua, cùng lần trước Diệp Nhiên tiêu hao hần Khí Kinh chiến pháp bất đồng, lần này tuyệt học của hần cư nhiên bị cứng rắn kích phá.

Mà thiếu nữ trước mắt trên người lực lượng không một vị trí không thấu lấy cỗ quái, nhất là sau lưng nàng dần dần ngưng thực Ma ảnh, nó đã đến liếc mắt nhìn để cho người cảm thấy hãi hùng khiếp vía trình độ.

Ba người liếc nhau, từng người cường chế thương thế, dưới chân bộ pháp biến ảo.

Lạc Y Ti lặng yên lui về phía sau, Hồi Lang Mễ Nhĩ Tư cùng Kiệt Lan Đồn chia làm bên cạnh ngăn cản ở trước người nàng.

Lạc Y Ti cười nhẹ một tiếng đồng tử nhan sắc dần dần trở nên u lục, mang theo một tia quỷ dị, một tia mơ tưởng.

Mễ Nhĩ Tư cùng Kiệt Lan Đồn lợi trào cùng đoàn kiếm đều đã khóa chặt Ngải Lệ Toa (Alissa), chỉ cần nàng lớp 10 Lạc Y Ti ảo thuật sẽ lập tức công đi lên.

Nhưng cùng bọn họ chỉ có mười bước ngăn cách Ngải Lệ Toa (Alissa) lại cười càng quỷ dị hơn, nàng nhìn thẳng vào con mắt của Lạc Y Ti, trong con mắt hiện lên xuất máu tươi nhan sắc.

Nàng thấp giọng cười nói: "Người nghĩ nhìn sao? Vậy thấy rõ ràng",

"A.... . . .",

Vừa dứt lời, Lạc Y Ti trong hai mắt liền chảy ra hai đạo máu tươi.

Trong một chớp mắt một vài bức tàn khốc hình ảnh ánh vào trong đầu, sấm la địa ngục, Thi Sơn Huyết Hải, tứ chi khắp nơi cảnh tượng tại trước mắt nàng xua không tan.

Lập tức hết thấy trước mắt đều biến thành hồng sắc, đại địa, nguồn nước, thân núi, cây cối. . . . Toàn bộ biến thành huyết hồng sắc, vô số cổ thi cốt chồng chất như núi, tản ra mực nát khi tức thi cốt chất đầy lòng sông, chất đầy trong núi cốc nói, chất đầy rừng rậm, chồng chất được so với phía trước sơn phong còn cao.

Mà ở Thi Sơn đỉnh, một vòng cung dưới ánh trắng, một cái huyết sắc Ma ảnh kiệt ngạo địa ngời ở phía trên một nửa thi thể, đầu đầy tóc đỏ bay ngược, một tia huyết sắc hướng phía trong cơ thể hần dừng mãnh lao tới.

"A.... . . .",

Chỉ là nhìn thoáng qua Ma ảnh đó Lạc Y Ti hai mắt tiêu ra máu lưu như rót, đầu đầu muốn nứt, nàng cắn răng không để cho mình kêu ra tiếng, nhưng trên người Khí Kinh lại bắt đầu không bị khống chế địa chạy, đau đớn mãnh liệt trải rộng toàn thân, nàng cảm giác thân thể của mình dường như sắp nổ tung ra.

Làm đau đớn lại một lần nữa truyền khắp toàn thân thì nàng một mực căng thẳng thần kinh rốt cục không chịu nổi, dường như kéo căng thẳng tắp sợi tơ bỗng nhiên đứt gãy, một ngụm lớn máu tươi phun ra, trước mắt nàng tối sầm ngã xuống.

"Lạc Y Ti, Lạc Y Ti. . . .",

Làm lại một lần nữa có tri giác thì nàng đã nghe được một cái thanh âm quen thuộc, cái thanh âm kia bên trong lộ ra làm cho người ta lòng chua xót lo lắng.

Diệp Nhiên, là Diệp Nhiên thanh âm

Lạc Y Ti trong nội tâm vui vẻ, mở mắt muốn xem thanh mặt hần.

Nhưng mà đập vào mi mắt cũng không phải Diệp Nhiên mặt, mà là một mảnh mờ lung huyết sắc.

"Ta. . . Ánh mắt của ta. . . .",

To lớn chênh lệch để cho nàng thoáng cái ngã tiến vào địa ngục, khi mất đi Quang Minh, bị Hắc Ám bao phủ tùy theo mà đến chính là kinh khủng, tự tôn cùng kiêu ngạo không cho phép nàng lộ ra kinh hoàng thần sắc, nhưng hai hàng nước mắt đã đột nhiên rơi xuống.

Diệp Nhiên trong nội tâm áy náy, tự trách. . . , cuối cùng lại chỉ có thể ôn nhu an ủi nàng nói: "Lạc Y Ti, đừng sợ, cho dù mang người đi khắp chân trời góc biển ta cũng nhất định khiến người gặp lại Quang Minh",

Lạc Y Ti gật gật đầu lẳng lặng nằm ở trong lòng ngực của hần.

Mễ Nhĩ Tư cùng Kiệt Lan Đồn sắc mặt âm trầm, sát khí hùng hực, bọn họ cùng Lạc Y Ti tình bạn thâm hậu, Lạc Y Ti bị thương tới mức giận không gì qua được hai người bọn họ.

Diệp Nhiên quay đầu lại nhìn thoáng qua đang cùng Avril dây dưa Dịch Ly Ti, trầm giọng nói: "Mễ Nhĩ Tư, Kiệt Lan Đồn, thỉnh cầu các người mang nàng đưa về Ngưu Đầu Nhân trụ sở",

"Nơi này giao cho ta",

. . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Tương đồng mặt

Huyết Sát Chi Khí bay lên, cùng quanh thân Khí Kinh một chỗ tại trong chớp mắt tăng vọt.

Huyết Sư Lục đồ ngựa cũng không khỏi ghé mắt, người trẻ tuổi này trên người Huyết Sát Chi Khí cư nhiên so với năm đó chính mình còn muốn hùng hực.

Diệp Nhiên sắc mặt âm trầm, kéo lấy đại thương từng bước một đi về hướng Ngải Lệ Toa (Alissa).

Hắn không biết mình có nhiều lâu không có tức giận như vậy qua, Kiệt Lan Đồn cùng Mễ Nhĩ Tư bị thương, Lạc Y Ti mù, hết thấy đều là bái thiếu nữ trước mắt ban tặng.

Hồ Bí cau mày nói: "Diệp Nhiên, bình tĩnh một chút, ngươi không phải là Ngải Lệ Toa (Alissa) đúng . . .",

"Bành",

"Đối thủ" hai chữ còn chưa nói xong Diệp Nhiên dưới chân liền phát ra một tiếng nổ vang, kinh người Khí Kinh khuếch tán ra, dưới mặt đất bụi bặm như nước sông nổi lên rung động từng vòng khuếch tán ra.

Thật mạnh, sáu đồ ngựa trong nội tâm thầm khen một tiếng, người trẻ tuổi này thực lực cho dù là Bây giờ Tiềm Long cũng không dám bỏ qua a.

Diệp Nhiên ba bước bước ra dưới chân khe nứt đã khuếch tán đến Ngải Lệ Toa (Alissa) trước người.

đôi mắt Diệp Nhiên như thể hung mãnh thể công Ngải Lệ Toa (Alissa) không sợ hãi không sợ, tương phản, trong cơ thể năng máu tươi hoàn toàn sôi trào lên, thủ chương nâng lên, Trong cơ thể Khí Kinh ứng hộ tập trung tới tay, vung tay quảng ra điều khắc Tiểu Dao liền bay về phía tiến đến.

lập tức chính là một tiếng nổ vang, Diệp Nhiên xoáy thương ngăn trở Tiểu Dao của nàng, Việc binh đao chạm vào nhau phát ra không phải là kim loại chi âm, mà là khí lưu chạm vào nhau kinh sợ bạo.

Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng hai chân đạp mạnh đột ngột từ mặt đất mọc lên, tiếng gió gào thét, thân thể của hắn bỗng nhiên nâng cao trên không trung, mang theo một hồi cuồng đại khí lưu.

Từ xa nhìn lại dường như có một cổ gió mạnh tại hắn ngoài thân cuồng quyền, hai tay của hắn mãnh liệt cầm chặt đại thương liền muốn nện xuống, nhưng hắn còn không có tung tích phía dưới liền có một đạo hắc sắc bão lốc bình địa lên.

Đúng vậy, hắc sắc bão lốc.

Ngải Lệ Toa (Alissa) sau lưng Ma Ảnh phảng phát mở mắt, trong khoảng khắc cát bay đá chạy, Bạo Phong cuồng quyền. Ngải Lệ Toa (Alissa) cười nhẹ một tiếng vọt đến không trung.

Động tác của nàng so với Diệp Nhiên đã chậm một bước, nhưng phát sau mà đến trước, Lập lách trong đó liền xuất hiện ở bão lốc đỉnh, Diệp Nhiên phía trên, lấy bao quát đáng đáp nhìn nhìn hắn, tiếp theo mang theo cuồng phong, nhờ vào tung tích xu thế cường ép đè ép hạ xuống.

kinh phong như dao găm đồng dạng đập vào mặt, Diệp Nhiên tuy phần nộ nhưng cũng không có mất đi lý trí, ngựa đầu lộn một vòng lạng không vừa rơi xuống hạ xuống, khí Lưu Phong lực theo thân thể của hắn cùng nhau tung tích.

Diệp Nhiên "Oanh" một tiếng đập xuống đất, bụi đất giơ lên chừng ba mét chí cao, hắn tùy cơ hai chân sai khai mở, toàn thân lực lượng trầm xuống, giờ tay nhất thương ngang mà ra nghênh tiếp Ngải Lệ Toa (Alissa) từ trên trời giáng xuống một kích.

"Ầm ầm",

"Ầm ầm",

Hai cổ lực lượng vừa mới giao tiếp chính là một tiếng kinh thiên nổ mạnh, đất sóng từ Diệp Nhiên dưới chân nhấc lên hướng ra phía ngoài cuộn cuộn khuếch tán, Khí Kinh kịch liệt va chạm, bốn đạo kẻ đất rạn nứt ra, Diệp Nhiên chỗ lập chỗ bình địa đã xuất hiện một cái hố to.

Mặc dù toàn lực ngăn cản Ngải Lệ Toa (Alissa) Khí Kinh như cũ không ngừng thẩm thấu đi vào, Diệp Nhiên trên mặt, trên người tất cả đều là bị nàng hắc sắc Khí Kinh mở ra lỗ hổng.

"Phốc phốc",

Hai thanh đoản đao từ Ngải Lệ Toa (Alissa) trong tay áo bắn ra, tinh chuẩn địa cắm vào ngực của Diệp Nhiên.

Tại hắc sắc Khí Kinh gia trì dưới hai thanh đao trực tiếp xuyên qua ngực của Diệp Nhiên.

Đây là Diệp Nhiên cảm đến Khắc Lý không đại thương lần đầu tiên chịu nặng như vậy, đau nhức kịch liệt từ ngực truyền đến, toàn thân hắn máu tươi dâng lên, nói đầu gối dòn sức đựng tại trên cán thương đem Ngải Lệ Toa (Alissa) cường ép đánh bay, tiếp theo vung tay nhất thương trùng điệp nện ở lồng ngực của nàng.

Khắc Lý không đại thương trầm trọng như núi, càng thêm có Diệp Nhiên đáng sợ ách lực Bồn Nguyên, mặc dù Ngải Lệ Toa (Alissa) có Ma Ảnh gia trì

cũng không cách nào toàn bộ ngăn trở đại thương lực lượng, Ngải Lệ Toa (Alissa) lúc này trong miệng nôn ọe đỏ bay ngược lại.

Diệp Nhiên hừ lạnh một tiếng thân thể một nghiêng thiếp thân truy đuổi, hần nhìn thấy con mắt của Ngải Lệ Toa (Alissa) đã hoàn toàn biến thành huyết hồng sắc.

thấy máu điên cuồng thiếu nữ lực lượng so với lúc trước tại Bạo Lưu Thành thì tăng lên một mảng lớn, lúc này thấy huyết càng thêm điên cuồng, cho dù là Vô Bình Bảng trên hiển hách cao thủ nổi danh cũng tuyệt không dám trêu chọc nàng.

Nhưng lúc này Diệp Nhiên lại hoàn toàn bất đồng, không triệt để đánh bại thiếu nữ trước mắt trong lòng của hần tự trách cùng phần nộ liền vô pháp thổ lộ.

"Bành",

Ngải Lệ Toa (Alissa) hai ngón tay kẹp lấy Tiểu Dao, nhẹ nhàng hất lên lưỡi đao liền hóa thành huyết quang bay tới, 10m bên ngoài sau lưng của Diệp Nhiên liền bay ra một mảnh huyết vụ.

Nhưng Diệp Nhiên thể công không chút nào cũng không có bị ngăn trở, liên tiếp bị ba thanh đoản đao xuyên qua thân thể hần cũng vọt tới Ngải Lệ Toa (Alissa) trước người, trong tay Khắc Lý không đại thương không lưu tình chút nào gai đất nhập thân thể của nàng.

"Hạ xuống",

Diệp Nhiên gầm lên một tiếng một quyền nện trên trán nàng, nàng trong miệng lại phun ra một ngụm máu tươi, nhưng trên người Khí Kinh cuối cùng là xuất hiện suy kiệt dấu hiệu, hai người cùng nhau từ không trung rơi xuống rơi vào phía dưới đường hầm trong.

Hai người thân pháp đều rất linh hoạt, nhưng Diệp Nhiên thể thuật lại kỹ cao một bậc, trên không liền trùng điệp một quyền đem Ngải Lệ Toa (Alissa) đánh rơi, chính mình thì nhờ vào Phi Điều Lưu Khí Kinh ổn định thân hình, lúc hần rơi như đường hầm thì thắng bại đã chống đỡ đình.

Khắc Lý không đại thương chống đỡ tại Ngải Lệ Toa (Alissa) yết hầu.

"Người là người của La Ninh, ban đầu ở Bạo Lưu Thành cùng ta một chỗ tiến nhập dưới mặt đất sào huyết là cái gì duyên cớ?",

Diệp Nhiên hai đầu lông mày sát khí quá hiện, Khắc Lý không đại thương hung hăng gai đất tiến lòng ngực của nàng.

Nhưng mà Ngải Lệ Toa (Alissa) lại phảng phất không cảm giác được đau đớn, dần dần khôi phục hắc sắc hai mắt nhìn nhìn Diệp Nhiên cười nói: "Bởi vì chúng ta có đồng nguyên lực lượng",

Diệp Nhiên khí nở nụ cười.

"Chuyện cho tới bây giờ người còn muốn lừa gạt ta? Người thật sự cho là có điểm tiểu thông minh là có thể đem tất cả mọi người lừa bôn tại vỗ tay bên trong? Ngải Lệ Toa (Alissa), ta đã sớm không phải là lúc trước non nớt thiếu niên",

"Xùy~", quay đầu trên tay tăng lực, Khắc Lý không đại thương xuyên thấu qua Ngải Lệ Toa (Alissa) phía sau lưng vào trong bìn.

Con mắt của Ngải Lệ Toa (Alissa) trở nên càng thâm thúy hơn, khóe miệng câu dẫn ra một cái quỷ dị đường cong.

"Người không tin, vậy thấy rõ ràng",

Trên người hắc sắc Khí Kinh thu nạp, sau lưng Ma Ảnh bỗng nhiên co rút lại trở nên ngưng thực, Ma Ảnh mặt cũng dần dần trở nên rõ ràng, một thân quần áo dính máu, quanh thân oán khí, trên đầu dài ra tóc dài, khuôn mặt trở nên lạnh lùng.

Diệp Nhiên đồng tử bỗng dừng co rút lại.

Một khắc này hần nhìn thấy một trương cùng mình hoàn toàn tương đồng mặt.

Ngải Lệ Toa (Alissa) sau lưng Ma Ảnh cư nhiên biến thành bộ dáng của hần, chỉ là ánh mắt lạnh lùng, may may cũng không có tình cảm của nhân loại.

Này ra ngoài ý định một màn liền Diệp Nhiên cũng ngây dại.

Nhưng Ma Ảnh cũng rất nhanh liền biến mất, lực lượng Ngải Lệ Toa (Alissa) tại Khắc Lý không đại thương phía dưới tan vỡ, Ma Ảnh cũng không cách nào chống đỡ, rất nhanh tiêu tán tại sau lưng nàng.

Ngải Lệ Toa (Alissa) thấp giọng cười nói: "Nhìn thấy không, đó chính là ta bản thể",

"Có lẽ cũng là người bản thể",

"Người cho rằng bằng loại này ảo giác liền có thể đã lừa gạt ta? Ngải Lệ Toa (Alissa), người nghĩ sai rồi, Cung Tử Nguyệt ảo thuật cao hơn người rõ ràng nhiều lắm",

Có Cung Tử Nguyệt vết xe đổ, Diệp Nhiên trong ý nghĩ hỗn loạn suy nghĩ rất nhanh làm rõ, thay vào đó là băng lãnh sát ý.

Nhìn nhìn thiếu nữ trước mắt hần lại cảm giác vô pháp không chế được sát ý của mình.

"Dừng tay a",

Liên ở trong cơ thể Diệp Nhiên Khí Kinh sắp sửa lần nữa tuôn ra thời điểm một thanh âm từ bên trên truyền đến, đồng thời một cỗ lực lượng vượt qua Huyết Sư Lục đồ ngựa ngăn chặn Diệp Nhiên trong cơ thể Khí Kinh.

Đường hãm phía trên xuất hiện một bộ bạch y.

La Ninh đóng đưa cây quạt tự tiểu phi tiểu quét hai người liếc một cái, cuối cùng mục quang dừng lại ở trên người Diệp Nhiên.

"Lên đây đi, ta nghĩ chúng ta nên hảo hảo nói chuyện rồi "

Hôm nay đêm 30 rồi, chúc các vị thư hữu tân một năm hoa cảnh xuân đầy, Thiên Tâm trắng tròn, độc thân sớm một chút tìm đến bạn gái

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Nhìn không thấu người

"Ta không thể không nói người vãn này bài bố không sai, mượn tay của ta dẫn xuất Bối Ngọc Minh, sau đó một mẻ hốt gọn",

La Ninh một tay kéo tay áo một tay cho hần châm trà.

Bề ngoài nhìn như đơn sơ nhà trệt bên trong lại là có khác Động Thiên, trên tường treo hai bức tranh, bằng gỗ sàn nhà không nhiễm một hạt bụi, trên bàn bày biện quý trọng bằng bạc dụng cụ.

Lúc này nàng cho Diệp Nhiên châm trà chén trà chính là bằng bạc.

Sau lưng nàng là một cái bình phong, mờ mịt bạch khí bốc lên, dường như tại hun lấy cái gì.

Trừ đó ra còn có một cái thân ảnh ngồi ở bình Phong Hậu, Diệp Nhiên biết lúc trước liền là người này đề xuống chính mình vô pháp không chế sát ý, theo đoán chừng, lực lượng của hần so với Huyết Sư Lục đồ ngựa cũng không kém ít nhiều.

"Chỉ là, Diệp Nhiên, vì cái gì người trăm phương ngàn kế đối phó chúng ta? Chúng ta có cái gì ăn tết (quá tiết) sao?",

La Ninh buông xuống ấm trà lại dao động nổi lên quạt xếp.

Diệp Nhiên không có trả lời vấn đề của nàng, mà chỉ nói: "Người vì cái gì không trước giải thích một chút Ngải Lệ Toa (Alissa) vấn đề",

Hần bị thương không nhẹ, nhưng chỉ là lên điểm thuốc cầm máu liền bình yên an vị.

"Giải thích đi", La Ninh chậm rì rì đóng đưa cây quạt cười nói: "Bất quá là vì phòng ngừa dưới mặt đất sào huyết biến cố mà thôi, cũng là ta dự lưu một tay, cũng không phải nhằm vào người, trên mặt đất dưới trong sào huyết nàng cũng không có liên lụy các người, không phải sao?",

"Dưới mặt đất sào huyết, ngàn dặm Viêm Long Thương, Liệt Thần Tộc, thợ săn địa đạo, tân giống Cẩm khu, La Ninh, trên người các người đến cùng còn có dấu ít nhiều bí mật?",

"Người hỏi ta vì cái gì trăm phương ngàn kế đối phó các người, những cái này chẳng lẽ còn chưa đủ sao?",

Cùng Liệt Thần Tộc cấu kết, cùng tân giống Cẩm khu hợp tác, cướp đoạt ngàn dặm Viêm Long Thương, vô luận kia một mảnh đều đầy đủ khiến cho Diệp Nhiên chán ghét.

Huống chi bởi vì Huyết tộc bí bảo sự kiện Y Ba Tà Địa gần như tất cả chủng tộc đều cuốn vào trong đó, tạo thành vô số tổn thương.

La Ninh cười cười, lắc đầu: "Những cái này đều là về sau sự tình, Diệp Nhiên, ngươi cùng Mạnh Kỳ đến xem xét ta, để cho Lâm Sương Thành người đối phó thời điểm của ta chuyện của Bối Ngọc Minh còn không có bại lộ, ngươi nói những cái này nguyên nhân một cái cũng không tồn tại, lúc đó ngươi liền đối với ta có địch ý, từ vừa mới bắt đầu, ngươi liền coi ta là thành địch nhân",

Diệp Nhiên lông mày trong lúc lơ đãng nhăn lại.

Tựa hồ đích xác cùng nàng nói đồng dạng, tại chân tướng rõ ràng lúc trước hẳn đối với nữ nhân này lại không có hảo cảm.

"Là nguyên nhân gì đã không trọng yếu, quan trọng chính là. . .",

La Ninh lắc đầu cắt đứt hắn: "Diệp Nhiên, nguyên nhân rất trọng yếu, ngươi thủy chung không chịu thừa nhận trong đáy lòng đối với ta cùng Bối Ngọc Minh kiêng kỵ",

"Ngươi sở dĩ một mực nhắm vào chúng ta, là vì tại ngươi cho là ta cùng Bối Ngọc Minh như vậy một khi làm ác, tạo thành nguy hại so với bình thường người xấu muốn nghiêm trọng nhiều, dù cho chúng ta cũng cái gì cũng không có làm",

Diệp Nhiên cười nhạo nói: "Bây giờ còn có như vậy 'Dù cho' sao?",

La Ninh khẽ cười nói: "Lần này ngươi tính kế tuy trăm ngàn chỗ hở, nhưng có một chút là thực",

"Ta thật sự tưởng rằng Bối Ngọc Minh có tâm đem tất cả mũi nhọn đều chuyển di hướng ta, trừ đó ra, hết thảy đều tại chúng ta trong lòng bàn tay, hiện tại ngươi tất cả át chủ bài đều đã dùng hết, mà ta cùng Bối Ngọc Minh lại chỉ hiển lộ ra một góc của băng sơn, Diệp Nhiên, dù cho ngươi đánh bại Hắc Xà Bạch Xà, đánh bại Ngải Lệ Toa (Alissa), bắt được Avril, vấn đề này ngươi như cũ vô pháp thắng được",

Nàng khép lại cây quạt nhấp một ngụm trà, trầm mặc một hồi xinh đẹp cười nói: "Ngươi vận khí không tệ, Diệp Nhiên",

"Ta cùng Bối Ngọc Minh đều rời khỏi Y Ba Tà Địa",

"A, phải không?",

Diệp Nhiên buông xuống chén, mặt ngoài phong bình vân đạm trong đầu lại nhanh chóng suy tư về.

Bối Ngọc Minh cùng La Ninh cũng còn có thừa lực, lúc này lựa chọn rời khỏi nhất định có nguyên nhân khác.

"Cách Lỗ Tư Bảo, tân giống Cẩm khu, Sát Lục Chi Đảo, ba người trong đó quan hệ vi diệu, đã muốn hợp tác vừa muốn đề phòng lẫn nhau, Y Ba Tà Địa vị trí đặc thù, những năm gần đây vì mảnh đất này bàn chúng ta âm thầm một mực ở kèm chế lẫn nhau, tiêu hao lực lượng nhiều lắm, bằng không, ngươi cho rằng những Ải Nhân đó, Tinh Linh có thể ở nơi này đặt chân sao?",

"Nếu như không có Cách Lỗ Tư Bảo cùng tân giống Cẩm khu, ta trong vòng một ngày liền có thể xua đuổi nơi này tất cả ngăn cản người của ta",

Ôn hoà ngữ điệu, lại lộ ra cường đại tự tin.

"Hiện tại, Cách Lỗ Tư Bảo đại cục vừa định, cần nghỉ ngơi dưỡng sức. Tân giống Cẩm khu muốn bồi dưỡng tân Tạo Mệnh Sư cùng kỳ dị loại, Sát Lục Chi Đảo cũng phải ứng phó đến từ hải dương đầu bên kia địch nhân, chúng ta cũng không có tinh lực ở chỗ này lãng phí thời gian",

"Nếu như quyết định muốn đi, ta liền dứt khoát làm nhân tình, đem quặng sắt tặng cho ngươi",

Diệp Nhiên bưng trà im lặng không nói.

Cùng La Ninh nói chuyện với nhau, hẳn một khắc cũng không dám phân tâm, đối với nàng mỗi một câu Diệp Nhiên cũng hoài nghi nó tính là chân thật.

Thật lâu, Diệp Nhiên nói: "Nếu là có chút bất đắc dĩ, lại tính nhân tình gì?",

Hắn cũng không nghĩ nhận người khác tình, nhưng quặng sắt đối với hắn hấp dẫn lại khó có thể kháng cự. Đây chính là ổn định tiền tài khởi nguồn, có quặng sắt hẳn đại khái có thể tu kiến một tòa hoa lệ Thần Điện.

"Sĩ diện cái lão, ngươi không quan tâm ta sẽ đưa người khác", La Ninh nói.

"Muốn, ta cũng không nói không muốn a", Diệp Nhiên vội hỏi, nói qua cúi đầu xuống nhìn nhìn chén trà.

La Ninh buồn cười: "Vậy ta nhóm sẽ làm thủ tục, viết biên nhận theo a, ta hiện tại liền đem quặng sắt chuyển cho ngươi",

"Thủ tục, ngươi không phải nói đưa ta sao?",

"Vậy cũng phải viết biên nhận theo, nhân tình này ngươi cần phải nhớ rõ, về sau có cơ hội hảo hảo báo đáp ta",

Tiểu Hồ Ly này. . .

"Mặt khác, Ngài Lệ Toa (Alissa) hội lưu lại hiệp trợ người", nàng bổ sung, thấy Diệp Nhiên tự tiểu phi tiểu nhìn mình nàng nói: "Người yên tâm, nàng sẽ không giám thị người, nhưng Cách Lỗ Tư Bảo cùng tân giống Cẩm khu tại Y Ba Tà Địa động tác ta phải nắm giữ"

Diệp Nhiên đi rồi La Ninh một người nhìn nhìn chuyển nhượng văn bản tài liệu uống trà, bình Phong Hậu bạch khí mờ mờ, một đạo nhân ảnh dần dần trở nên ngưng thực.

"Vô Tông, hấn như thế nào đây?",

"Tư chất trung thượng, Bôn Nguyên đặc thù, có thể tu chiến thể",

"Chiến thể", La Ninh không khỏi cười khê, lắc đầu dùng nắp bình gậy gậy lá trà. . .

"Hải dương đầu bên kia địch nhân càng ngày càng lớn mạnh, Sát Lục Chi Đảo lại vẫn là chia năm xẻ bảy, lúc hấn ở chỗ này tích góp đến đầy đủ lực lượng cường đại có lẽ có thể trợ giúp đến chúng ta",

"Có lẽ vì hấn bày mưu tính kế cũng là không tệ lựa chọn",

Nhà trệt ngoại gia đình sống bằng lầu bên trong Avril, Hồ Bí cùng Ngài Lệ Toa (Alissa) ba người đang thì thầm to nhỏ.

Với tư cách là đưa tặng quặng sắt hoàn lễ, Avril tự nhiên cũng phải trao đổi cho La Ninh.

Nơi xa Dịch Ly Ti hàm hừ ôm tay.

"Ngài Lệ Toa (Alissa), cùng ta đi một chút đi",

Diệp Nhiên đến gần gia đình sống bằng lầu.

Đang vuốt vuốt điều khắc Tiểu Đào Ngài Lệ Toa (Alissa) gật gật đầu đi ra gia đình sống bằng lầu, cùng hấn cùng đi tại bùn đất lộn xộn trên đường nhỏ.

"Hiện tại người tổng nên nói cho ta biết cô lực lượng kia khởi nguồn",

Tuy che dấu rất tốt, thể nhưng tương cùng mình mặt giống nhau như đúc sớm đã khắc vào trong đầu của hấn, nhất là kia song không có có cảm tình con mắt.

Nếu là không hiểu rõ khó cái khuôn mặt lai lịch hấn đem khó ăn khó ngủ.

Ngài Lệ Toa (Alissa) nói: "Ma tộc, tổ tiên lực lượng",

Diệp Nhiên lắc đầu: "Vậy không phải là cùng ta đồng nguyên lực lượng, ta cảm nhận được chính là cùng ách lực gần tương đương chiến lực",

Ngài Lệ Toa (Alissa) liếc mắt nhìn hấn thấp giọng cười nói: "Cái đó đúng. . . . Quý nguyệt chi lực",

. . .

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: Lời tâm tình

Quặng sắt giao tiếp rất thuận lợi, La Ninh cùng ngày liền mang theo mặt trăng chiếc lui hướng Sát Lục Chi Đảo, Mạnh Kỳ mang theo một đám Ngưu Đầu Nhân tiến vào chiếm giữ quặng sắt. . ?`

Nguyên bản phụ trách đào quặng Ái Nhân, dân công cùng Cự Ma đều còn nguyên trao do Mạnh Kỳ quản lý.

Dịch Ly Ti cũng ý lại nơi này.

"Ha ha ha ha, đạt, đạt, Tiểu Mạnh, lần này đoạt được quảng sát vốn miêu có công lao to lớn, có phải hay không các người cân nhắc phân ra ít tiền cho ta?",

Gia đình sống bằng tiền trong Dịch Ly Ti hưng phấn hoa chân múa tay vui sướng.

Nàng cùng Mạnh Kỳ chỉ là thấy qua vài lần mà thôi, nhưng nàng là từ trước đến nay quen thuộc, tuyệt không cảm thấy không có ý tứ.

Ngược lại là Mạnh Kỳ hơi có chút bất đắc dĩ, nhún vai: "Người biết muốn do Diệp ca quyết định, ta chỉ là thay hắn nhìn quản mà thôi",

"Hừ, keo kiệt", Dịch Ly Ti chép miệng, bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, trong tay áo một mai tiền xu rơi xuống.

"Tiểu Mạnh, nếu không chúng ta ném tiền xu tới quyết định quảng sát quyền sở hữu a, nếu chính diện quảng sát liền cho ta, phản diện lời liền cho người, thế nào, công bình a",

"Khục khục. . . . thật sự muốn hỏi Diệp ca. . .",

hiếm thấy, nghĩ vừa ra là vừa ra, Mạnh Kỳ trong nội tâm âm thầm oán thầm.

Lúc này Diệp Nhiên cũng không tại quảng sát, chấm dứt chuyện nơi đây về sau hắn trước tiên chạy về Ngưu Đầu Nhân trụ sở.

Con mắt của Lạc Y Ti không biết thế nào, nhớ tới nàng tựa ở trong lòng ngực của mình lệ rơi đầy mặt bộ dáng hắn đã cảm thấy trong nội tâm đau đớn, áy náy khó tả. ? ? '

"Lạc Y Ti trời sinh tính mạnh hơn, cho dù có cái gì tâm tình cũng chỉ hội dấu ở trong lòng, người muốn chiếu cố tốt nàng",

Huyết Sư Lục đồ thân ngựa trên mang theo Huyết Sát Chi Khí, làm cho người ta một loại khó có thể tiếp cận cảm giác, nhưng trên thực tế lại là thận trọng như.

Lần này hắn vốn là chịu Lạc Y Ti nhờ vả mới có thể xuất thủ tương trợ, hắn tính tình cao ngạo, người bình thường rất khó mời được đến hắn, nhưng Lạc Y Ti bất đồng, kia cái xinh đẹp mà đường hoàng thiếu nữ là vì số không nhiều có thể cùng hắn nói trên lời người.

Lạc Y Ti bị thương tới tức giận không gì qua được Hồi Lang Mễ Nhĩ Tư cùng Kiệt Lan Đốn, tiếp theo chính là hắn, chỉ là hắn luôn luôn đem tâm tình của mình che dấu rất tốt.

Diệp Nhiên gật gật đầu: "Nam tử hán đại trượng phu có ân báo ân, ta quyết không phụ hắn",

Sáu đồ ngựa liếc mắt nhìn hắn, tiểu tử này thật sự là như vậy hậu tri hậu giác sao? Lạc Y Ti đối với tình cảm của hắn đều rõ ràng như vậy.

Nhưng trong lòng cũng tò mò, tâm cao khí ngạo Lạc Y Ti làm sao lại nhìn trúng hắn. . .

"Ánh mắt của nàng bị thương nghiêm trọng, tuy không đến mức mù, nhưng một ít vĩnh cửu tính tổn thương là không cách nào tránh khỏi",

Diệp Nhiên trở lại Ngưu Đầu Nhân trụ sở thì Miêu Nữ đã vì Lạc Y Ti mất nhìn con người, ánh mắt của nàng bị hao tổn nghiêm trọng, nhưng cuối cùng không đến mức mù.

Diệp Nhiên trong nội tâm âm thầm thở dài một hơi, nhưng lòng mày cũng rất nhanh liền nhú lại.

Miêu Nữ thu thập xong y dược lương thảo dài: "Ta hiện tại Y Ba Tà Địa đoạn này thời gian cái gì cũng không có làm, quang vì người quan tâm",

Diệp Nhiên miễn cưỡng bay ra tươi cười nói: "Làm phiền người",

"Trước đi thăm nàng một chút đi, người nha. Một chút cũng không hiểu nữ hài nhi tâm tư", nói qua trọn mắt nhìn hắn.

Ngưu Đầu Nhân trụ sở bài trí đơn sơ, tốt nhất hai gian phòng một cái là Tiểu Tinh Linh Mandy phòng nhỏ, một cái là Thần Sư Hạ Ly khuê phòng, lúc này Lạc Y Ti đã bị thu xếp tại Hạ Ly khuê phòng.

Hạ Ly tuy đã hai mươi mấy tuổi người, nhưng vẫn là tiểu táng tình trẻ con, trên giường bày biện búp bê vải, bên cửa sổ gieo bồn hoa, ánh mặt trời chiếu đi vào hiên lộ ấm áp mà yên tĩnh.

Lạc Y Ti lẳng lặng nằm ở trên giường, trên mặt mặt che bạch sắc băng gạc.

"Diệp Nhiên, người tới rồi",

Nàng tựa hồ đối với Diệp Nhiên tiếng bước chân rất quen thuộc.

"Ừ",

Diệp Nhiên nghe không ra trong lời nói của nàng có thương tích cảm giác hoặc sợ hãi tâm tình, thẳng đi đến bên cửa sổ mở cửa sổ ra, sau đó đi đến đầu giường lôi ra cái ghế nói: "Cảm giác khá hơn chút nào không?",

Cầm qua bên cạnh bàn quả táo cùng Tiểu Đào, hần liếc qua Lạc Y Ti bên mặt, trước kia không có chú ý, cho tới bây giờ mới phát hiện người thiếu nữ này lớn lên rất tinh xảo, làn da trắng nõn trắng nõn, ngũ quan đã thanh tú lại nén lòng mà nhìn xem lần hai.

Lạc Y Ti tiêu sái mà cười nói: "Ít nhiều sóng gió đều trải qua, còn có thể bị điểm này vết thương nhỏ hù đến sao?",

Diệp Nhiên gọt lấy vỏ trái cây nói: "Miêu Nữ nói ngươi sẽ không mù, chỉ là cần tĩnh dưỡng một đoạn thời gian",

Dùng một chút, động tác trên tay cũng ngừng lại.

Trong đầu hiện lên Mặt Tuyết cùng khuôn mặt Vân Mộng, nhớ tới trên mặt đất dưới trong sào huyết dùng cảm một ôm, nhớ tới ngày đó lưu luyến chia tay, tiếp theo tất cả tâm tình đều bình phục lại, hần nói: "Về sau. . . Ta chiếu cố ngươi",

Hần dùng rất lớn dũng khí mới nói ra những lời này.

Sau khi nói xong trong phòng một mảnh lặng im, Lạc Y Ti lặng yên cười cười không có ngôn thanh âm, ngồi dậy tựa ở mềm mại nhưng trên đệm vươn tay ý bảo hần đem quả táo cùng Tiểu Đào đưa qua.

Diệp Nhiên do dự một chút vẫn là đem quả táo cùng Tiểu Đào đưa cho nàng.

"Diệp Nhiên, ngươi là đáng thương ta còn là chân tâm yêu thích ta",

Nàng tuy nhìn không thấy, nhưng tiêu diệt quả động tác cũng không có bị ảnh hưởng gì.

Diệp Nhiên thẳng thắn thành khẩn nói: "Hần là người sau nhiều hơn một chút, ngươi giống như ta, không cần người khác thương cảm",

Nói ra những lời này thì hần nhìn thấy Lạc Y Ti ngón tay dùng một chút, nhưng sau đó liền khôi phục thái độ bình thường.

Nàng cười nói: "Vậy ngươi nói một chút nhìn, ý định như thế nào chiếu cố ta?",

Vạn không nghĩ tới nàng hỏi như vậy, Diệp Nhiên nghĩ một lát mới nói: "Nhớ ngươi suy nghĩ, tư ngươi chăm chiều, không bị lời đồn đãi chỗ nhiều, không bị trần thế chỗ một mối, ngươi nguyên ý cùng ta đi bao lâu ta hãy theo ngươi đi bao lâu",

"Tuy ta xem lên không phải là rất thông minh, nhưng là không phải là đồ ngốc, ngươi đối với tâm ý của ta ta hiểu",

Lạc Y Ti trên mặt không khỏi đỏ lên, quay đầu nói: "Không biết xấu hổ, ai đối với ngươi có tâm ý?",

Lúc nói chuyện khoe miệng lại tràn đầy tiểu ý.

Diệp Nhiên cười nhẹ một tiếng cầm chặt tay của nàng, nàng do dự một chút liền tùy ý hần cầm lấy, hết thấy đều ở không nói lời nào.

Y Ba Tà Địa hướng đông là một mảnh rộng lớn đất hoang, nơi này mặt đất vô cùng kỳ lạ, cát vàng cùng bùn đất hỗn tạp, ngày đêm độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày thật lớn, đồng cát đen bạo luôn luôn liền cuốn một lần, tại đây dạng gian khổ trong hoàn cảnh như cũ có người cư trú, bạch sắc phòng ở san sát nối tiếp nhau.

Một người đeo Bạch Hồ mặt nạ thiếu nữ đang đưa quạt xếp đi qua hoang vu đường đi đi đến phố dài phần cuối bạch cửa phòng trước.

Không đợi nàng gõ cửa một mảnh bạch mãng xà liền từ trên nóc nhà rủ xuống, mở ra miệng lớn dính máu hướng phía thiếu nữ gào thét một tiếng.

Thiếu nữ sau lưng mặt trắng chiếc mực quang lập tức chính là lạnh lẽo, bạch mãng xà cánh giới địa rút về đầu.

"Thật sự là không có lễ phép khách nhân a",

Cửa mở ra, một người mặc bạch sắc Trường y, thanh sắc da mặt thiếu niên thò ra tay tới sờ lên tiểu Bạch mãng xà nói: "Người của Sát Lục Chi Đào thật sự là thô lỗ, đừng sợ, Bảo Bảo",

Bạch Hồ dưới mặt nạ La Ninh khoe miệng lộ ra tiểu ý, nói: "Tungus, ngươi giăng co nhiều năm như vậy này tiểu Bạch mãng xà làm sao lại là chưa trưởng thành, học không nghe lời?",

Tungus ha ha cười nói: "Nếu dễ dàng như vậy vừa được cuối cùng hình thái hay là Sông Nile bạch mãng xà sao?",

Hần đi vào nhà bên trong chuyển ra một cái rương hòm nhỏ bữu môi nói: "Ngươi muốn được tề đều ở nơi này, cần thận vận chuyển, bên trong tất cả đều là thủy tinh dụng cụ, rất dễ dàng vỡ",

La Ninh sau lưng một người mặt trắng chiếc đi lên trước tiếp nhận cái rương đen.

"La Ninh, không muốn táng thân tại quái vật biển chi miệng a, ta còn chờ người quản lý Sát Lục Chi Đảo, Bối Ngọc Minh chương không Cách Lỗ Tư Bảo, đem cái này đại lực quấy đến long trời lở đất đâu",

"Ta tận lực",

Thiếu nữ lắc quạt xếp, rất nhanh tiêu thất tại phổ dài phần cuối.

...

→Câu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 140: Hắc Dạ đã hết

Trong vòng một đêm Cách Lỗ Tư Bảo, Sát Lục Chi Đảo cùng tân giống Cẩm khu thể lực toàn bộ rời khỏi Y Ba Tà Địa, bọn họ đi đột nhiên, rất nhiều người cũng không biết đã sinh cái gì.

Nhưng sau đó Diệp Nhiên cùng Bối Ngọc Minh, La Ninh lẫn nhau tính kế sự tình liền truyền ra, trong khoảng thời gian ngắn các loại lời đồn đãi chuyện nhảm bay đầy trời, cái Diệp Nhiên gì quyền đánh Bối Ngọc Minh, chân đá La Ninh, một hòn đá ném hai chim lui song hùng, Bình không Huyết Nhận lấy quặng sắt. , đủ loại bố trí đem Diệp Nhiên thổi trúng vô cùng kì diệu.

Từ huyết chiến Bán Thú Nhân, chém giết bàn tay khủng bố đến Huyết tộc bí bảo chi tranh lại đến trí lui La Ninh, Bối Ngọc Minh, Diệp Nhiên thanh danh cũng nhảy lên tới đỉnh phong, tại Y Ba Tà Địa cư dân trong nội tâm hẳn đã nghiêm nhiên trở thành không thể chiến thắng nhân tài mới xuất hiện.

"Xây dựng Thần Điện không phải là một chuyện dễ dàng, chúng ta một nghèo hai trắng (công nông nghiệp và khoa học kỹ thuật kém phát triển), không có cái gì, Phù Nhị Nhã lại là tuổi nhỏ ngây thơ niên kỷ, Thần Điện cho dù che được lại hoa mỹ cũng sẽ không có người làm nòng thần tuyền giả, cho nên từ ách lực sau khi thức tỉnh ta liền không ngừng khiêu chiến tà trong đất cao thủ nổi danh",

Quặng sắt lều trong Diệp Nhiên cùng Mạnh Kì ngồi đối diện.

Nhớ tới tại Bạo Lưu Thành kia đoạn thời gian nghỉ, nhớ tới mấy ngày nay tới giờ gian khổ, hai người đều rất có cảm khái.

"Phía sau vô luận là tranh đoạt Huyết tộc bí bảo, lôi kéo Ải Nhân, Tinh Linh, trực xuất Mercenary đoàn hay là nhằm vào La Ninh cùng Bối Ngọc Minh thiết lập vãn cục, kỳ thật đều không là vì cái gì chính nghĩa, mà là vì hôm nay, vì kiến tạo thuộc về chính chúng ta Thần Điện",

Nhìn nhìn gia đình sống bằng lều ngoại vất vả cần cù làm việc tay chân Ải Nhân cùng dân phu, Diệp Nhiên dường như nhìn thấy ngày xưa thân ảnh của mình, không khỏi thở dài một hơi.

Mạnh Kì cười nói: "Diệp ca, ta hôm nay mới phát hiện người cũng là thâm tàng bất lộ a, tuy Nghiêm Cách trên ý nghĩa mà nói cuối cùng nhất cục vận khí thành phần chiếm đa số, nhưng có thể cùng Bối Ngọc Minh, La Ninh đấu đến loại tình trạng này là ta tự đáy lòng bội phục",

Hắn lúc này mới hiểu được Diệp Nhiên tất cả dụng ý, nói là nhìn xa trông rộng, thận trọng từng bước một chút cũng không quá.

Diệp Nhiên lắc đầu nói: "Luận thực lực ta cùng bọn họ kém xa. Ngày sau nếu là lại cùng bọn họ giao tiếp nhất định phải đánh lên hoàn toàn tinh thần",

"Nhưng bất kể thế nào nói, chúng ta xấu vận khí cuối cùng chấm dứt",

Diệp Nhiên mắt nhìn chân trời cười nói: "Thẳng đến hôm nay ta mới cảm giác chính mình đi ra Hắc Ám, nghênh đón ánh sáng mặt trời",

Từ Bạo Lưu Thành khu dân thường đến Bùn Ngói Phố giầy dụa, thay đổi rất nhanh, nhiều lần khảo nghiệm rốt cục đi đến một bước này, Diệp Nhiên trong nội tâm không nói ra được sướng khoái.

Mạnh Kì cũng cười nói: "Ngày đó rời đi Bạo Lưu Thành ta đã nói, thiên hạ to lớn, chung quy có chúng ta nơi sống yên ổn, hiện tại rốt cục có thể hành diện , tới, Diệp ca, cạn một chén",

Hai người hào khí địa bung chén rượu lên một hơi uống cạn, Diệp Nhiên nói: "Tiểu Mạnh, hết thấy chuẩn bị cũng đã sẵn sàng, nhưng rất nhiều việc vật ta

còn không có đầu mối, thí dụ như Thần Điện tuyên chi? , nghi thức, quặng sắt kế tiếp kinh doanh",

Hắn cười khổ nói: "Những sự tình này tất cả toàn bộ ném qua, ta dường như mù chữ đồng dạng",

Mạnh Kỳ cười nói: "Không cần lo lắng, những chuyện này ta cùng Ban Nạp Nhĩ đại ca tự nhiên sẽ giúp ngươi chăm chú, Thần Điện đương nhiên muốn che ở Y Ba Tà Địa trung tâm, hơi có phồn hoa giống biên quang vinh khu, ta xem qua món nợ của chúng ta mục, tại nơi này mua cái hơn mười mẫu đất đa không là vấn đề. Nghi thức đi trên sách đều có, làm từng bước là được, quặng sắt kinh doanh có ta cùng Ngải Lệ Toa (Alissa) cũng không là vấn đề, Diệp ca, ta lo lắng là một chuyện khác",

"Tất cả đại thần điện có thể sùng sững không ngã đều là bởi vì có cường đại thần linh cùng cao thủ tọa trấn, che một tòa Thần Điện dễ dàng, chỉ sợ che lại chỉ là bài trí a",

Mạnh Kỳ ý vị thâm trường mà nói.

Chỉ có Diệp Nhiên một người tọa trấn Thần Điện thủy chung là một cây chổng chống vững nhà.

Diệp Nhiên cười nói: "Vấn đề này ta ngược lại là nghĩ tới, chúng ta đã có một người cao thủ tọa trấn, còn có mấy cái nhân tuyển cũng đang tại trao đổi bên trong" .

"A ~ ngươi nói là. . .",

Diệp Nhiên nói trong cao thủ một cái tự nhiên là Lâm Sương Thành Huyết Sư Lục đồ ngựa, từ trước đến nay độc lai độc vãng huyết Sư đối với Lạc Y Ti hình cầu lại là hữu cầu tất ứng, tại Thần Điện treo cái danh chỉ là là việc rất nhỏ.

Huyết Sư Lục đồ ngựa nếu như nguyện ý hạ mình, Tiểu Sư Từ Cầu ghim ngươi cũng không có sĩ diện cái lão, hắn và Kiệt Lan Đốn, Mễ Nhĩ Tư đều rất có giao tình, tại Thần Điện trên danh nghĩa chỉ là lời ong tiếng ve một câu sự tình.

Ngoại trừ Lâm Sương Thành hai người cao thủ ngoại Dịch Ly Ti cũng nguyện ý tại Thần Điện trên danh nghĩa, đối với nàng mà nói đây là cùng có lợi cùng có lợi sự tình, từ quân cùng Thần Điện hợp tác kế hoạch cũng đã thành hình.

Như vậy, Thần Điện còn không có xây dựng thành công liền đã có hai người Đại Cao Thủ tọa trấn, Diệp Nhiên lòng tin tăng nhiều.

"Thần Điện tên gọi Phúc Trạch Thần Cung, cùng Đệ Lục Thiên Thần Điện, Lôi Thần Điện, Vũ Anh Điện đều bất đồng, mặc dù nói nó hiện tại hữu danh vô thật cũng không quá, ta cũng không có tính toán trắng trợn chiêu dụ thần tuyển giả, mà là muốn đem nó kiến tạo thành một cái tu đạo viện đồng dạng địa phương",

Giữa trưa Nửa Đêm Tửu Quán chỉ có lác đác mấy người, Diệp Nhiên luôn là chọn lúc này đi đến.

Lúc này ngồi ở hắn đối diện chính là một cái đầu đầy kim thanh niên.

Bạo Lưu Thành đệ nhất cao thủ Tiềm Long, đây cũng là hắn cái cuối cùng muốn tranh thủ người.

Tiềm Long khoát tay áo nói: "Cho nên, ngươi muốn cho ta tại tu đạo viện đồng dạng địa phương treo cái danh? Diệp Nhiên, ngươi không muốn chơi ta được không",

Bởi vì chuyện Avril tâm tình của hắn hơi có không tốt, nhưng đối với Diệp Nhiên cũng rất khách khí.

"Ta còn là Đệ Lục Thiên Thần Điện thần tuyển giả đâu, nếu tại ngươi nơi này trên danh nghĩa không bị đám kia hận không thể quỳ thè lưỡi ra liếm Athena thối tía mắng chết, ngươi biết, 'Nữ thần' loại vật này rất đáng sợ",

Trí Tuệ Nữ Thần Athena không hề nghi ngờ là cầm giữ độn người tối đa thần linh, Đệ Lục Thiên Thần Điện có rất nhiều nguyện ý vì nữ thần đi tìm chết ngu ngốc.

Diệp Nhiên nhìn không được cười lên: "Đệ Lục Thiên Thần Điện cao thủ nhiều như mây, tiền bối thực lực của ngươi nói có cao hay không, nói thấp không thấp, tính cách cũng rất đường hoàng, chỗ đó cũng không thích hợp ngươi",

"Tại Đệ Lục Thiên Thần Điện như vậy địa Phương Tiên Bối chỉ có thể làm Phượng Vĩ, mà long, có thể nào làm Phượng Vĩ?",

Long, có thể nào làm Phượng Vĩ?

Một câu đốt lên Tiềm Long trong cơ thể huyết dịch, chiếu sáng hắn trong lồng ngực đồi núi, hắn buông xuống chân, mền có chút hăng hái mà nhìn Diệp Nhiên nói: "Diệp Nhiên, long tự nhiên không cam lòng khuất cư nhân hạ làm Phượng Vĩ, nhưng đầu lúc đó chẳng phải nhạt như nước ốc sao?",

Diệp Nhiên lắc đầu: "Y Ba Tà Địa chìm sẽ tuy nhỏ, ngũ tạng đều đủ, nơi này có phong phú quặng sắt, tinh thạch, hiện tại hai cái này đều về chúng ta tất cả, nơi này Ải Nhân có thể chế tạo ra tinh xảo binh khí, Tinh Linh ít ỏi vô cùng tài phú, mà chúng đều là bằng hữu của ta, Y Ba Tà Địa thế lực tuy nhiều, nhưng lại có mấy cái có thể cùng chúng ta cùng so sánh?",

Hắn khi nói xong lời này lực lượng rất đủ, bây giờ Y Ba Tà Địa tuy như cũ rất loạn, nhưng rất loạn có kết cấu, cho hắn mà nói đây là cơ hội tốt nhất.

"Có huyết Sư tiền bối tọa trấn, có mười hai yêu hiệp trợ, có cường đại tài lực duy trì, cho dù tất cả thần linh đều phản đối ta cũng phải đem phúc trạch Thần Điện che lại, không chỉ như thế, chúng thần mít-tinh hội nghị trên cũng tuyệt không thể thiếu Phù Nhị Nhã một chỗ nhỏ, tiền bối, có nghĩ là muốn Phi Long Tại Thiên liền nhìn chính ngươi quyết định",

Chúng thần mít-tinh hội nghị?

Tiền Long ngạc nhiên mà nhìn hắn, tiểu tử này là động thật sự sao?

...

→Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện" và click vào "Thanks" ở cuối mỗi chương để lấy tinh thần convert!

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Hạo Nguyệt Tinh Huy

Mười năm một lần chúng thần mít-tinh hội nghị là Dương Giác Đại Lục thịnh đại nhất tụ hội, đến lúc đó đại lục ở bên trên Chư Thần đều hàng lâm tại Olympus son mạch đỉnh Chúng Thần Điện.

Nghe nói thiên phụ Zeus từng ở nơi này cư trú qua.

Nghe nói nơi này có từng mảnh từng mảnh hành lang, hành lang phần cuối có dài khắp kỳ hoa dị thảo hoa viên.

Nghe nói ở chỗ này Athena hội tháo xuống mặt nạ của nàng, mọi người sẽ có cơ hội thấy Trí Tuệ Nữ Thần độc nhất vô nhị dung nhan, Phong Hoa Tuyết Đại phong độ tư thái.

Nghe nói ở chỗ này có thể nhắm nháp đến Tửu Thần Bax tự mình nường ở dưới rượu ngon.

Nghe nói tình tình nghiêm túc Ares hàng năm đều mang một chuỗi bội kiếm, đưa hắn khen thưởng cho chân chính dũng sĩ.

Nghe nói đến từ trung đỉnh, đã chết tại Chư Thần Hoàng Hôn, phục sinh tại hi vọng sáng sớm Lôi Thần cũng sẽ dự họp chúng thần mít-tinh hội nghị.

Nghe nói chỉ cần tại mít-tinh hội nghị trên lấy lòng những cái này thần linh liền có thể đạt được uy lực cường đại thần khí cùng nường theo cả đời may mắn.

Nghe nói . .

Về chúng thần mít-tinh hội nghị truyền thuyết quá nhiều, những cái kia đồn đại không gì không thể khiến cho mọi người hiếu kỳ, hướng tới cùng ước mơ, có thể nói Dương Giác Đại Lục Olympus son mạch phía trên, Vân Hải phía trên Chúng Thần Điện là mỗi người nằm mơ đều muốn đi địa phương.

Tiền Long cũng không ngoại lệ.

Vốn lấy hắn "Bạo Lưu Thành đệ nhất cao thủ" thân phận cũng không thể tham gia chúng thần mít-tinh hội nghị, nó độ khó có thể nghĩ.

Bị khơi mào kích động rất nhanh bình phục lại, Tiền Long cười khổ nói: "Diệp Nhiên, này vẫn là gặp nạn dễ thấy ảo giác, chúng thần mít-tinh hội nghị danh như ý nghĩa, là thuộc về thần ngày lễ, gần trăm năm mới cho phép Nhân Tộc tiến nhập, có thể đứng ở người của Chúng Thần Điện tộc lác đác không có mấy, đoán chừng cũng chính là Vũ Thần Điện, Hoàng Kim Đẩu Sĩ Cung cùng một ít nổi danh lão gia hỏa mới có tư cách vào nhập, chúng ta. . . Ha ha, hay là rửa ngủ đi",

"Xác thực nói chỉ có đón đến muốn mời cùng bị thần linh bổ nhiệm nhân tài có thể tham gia Thần Tộc cuồng hoan (*chè chén say sưa), Phù Nhị Nhã cũng là Nhị Đại Thần, có tư cách tiến nhập Chúng Thần Điện",

Diệp Nhiên móc ra Phù Nhị Nhã tiểu thần bài.

"Ha ha, Phù Nhị Nhã. . . . Cái gì, Nhị Đại Thần?",

Tiền Long đầu tiên là ha ha cười cười, nhưng tùy cơ liền cảm lên Na Mai thần bài, cảm ở trong tay trái xem phải xem.

"Bà mẹ nó, thật sự là Nhị Đại Thần, ta vẫn cho là kia cái tiểu không nói gì. . . A không, tiểu cô nương là bốn đời thần đâu",

Thấy Diệp Nhiên nhíu mày một cái hần vội vàng đổi giọng.

Diệp Nhiên rất chán ghét có người gọi Phù Nhị Nhã "Tiểu không nói gì", nhưng Tiềm Long là vô tâm chi mạt, trên mặt hần vẻ không vui lóe lên rồi biến mất, nói: "Nếu như Phù Nhị Nhã có thể tiến nhập Chiến Thần Điện, nàng liền có Nhân Tộc danh ngạch",

Tiềm Long chắc chắn có tiếng, hiển nhiên là động tâm rồi, nhưng ngẫm nghĩ nghĩ như cũ cảm thấy có chút khó tin.

"Tư sự thể đại, ta muốn suy nghĩ thật kỹ một chút",

"Hừ, cái gì tư sự thể đại, không nguyện ý gia nhập cho dù, muốn tham gia chúng thần mít-tinh hội nghị nhiều người rất đúng", Diệp Nhiên một bả túm lấy tiểu thần bài.

"Ai, . . , ta gia nhập, ta gia nhập còn không được sao?",

"Bất quá trước đó đã nói, ta chỉ trên danh nghĩa, không làm sự tình, hơn nữa ngươi muốn giúp ta giữ bí mật, giữ bí mật a. . . .",

. . .

"Hừ, Tiềm Long gia hỏa kia là ta đã thấy tới bà bà mẹ cường giả", vừa về tới Ngưu Đầu Nhân trụ sở Diệp Nhiên liền hướng Hạ Ly đọc miệng nói.

Bất quá tốt xấu hần đã đáp ứng tại phúc trạch Thần Điện trên danh nghĩa, như vậy ít nhất nhân viên hình thức ban đầu liền có, về phần Thần Điện kiến thiết cũng đã bắt đầu, Diệp Nhiên dùng tiền mướn một ít kiến trúc công nhân tại biển quang vinh khu, bọn họ đã bắt đầu đánh nền tảng.

Người phải sợ hãi tay không đủ hần lại tạm thời từ quặng sắt điều động một ít nhân thủ.

Cho Tinh Linh, Ải Nhân, Ngưu Đầu Nhân đám người thiếp mời cũng ở khung chiêng gõ trống chế tác.

Hạ Ly cười nói: "Huyết Sư Lục đồ ngựa, ghim ngươi, Tiềm Long, có ba người bọn họ trên danh nghĩa tạm thời thật là đủ rồi, nhưng ngươi hay là quá mau chút, Thần Điện xây dựng còn cần địa phương phê Văn Hòa Constantine đăng kí bề ngoài, ngoài ra còn muốn ít nhất ba người Thần Sư, hai người Nhị Đại Thần cho phép, những vật này thiếu một thứ cũng không được, chúng ta a chữ Bát (八) còn không có chống đít lên đâu",

"Phiền toái như vậy?",

Diệp Nhiên không khỏi đầu đại, nhưng ngẫm nghĩ nghĩ lại cảm thấy là lạ ở chỗ nào.

"Địa phương phê văn, Constantine phê văn, ba người Thần Sư, hai người Nhị Đại Thần. . . , vì cái gì nghe Thần Điện xây dựng hay không quyền quyết định là tại Nhân Tộc trong tay mà không phải do Thần Tộc quyết định?",

Hạ Ly gật gật đầu: "Đích thực là do Nhân Tộc quyết định, thần có thể cao cao tại thượng, có thể cho mọi người nhìn lên, nhưng lúc bọn họ hàng lâm nhân gian lại muốn tiếp nhận một cái sự thật, Nhân Tộc mới là đại lực chúa tể",

Diệp Nhiên cái hiểu cái không gật gật đầu.

"Y Ba Tà Địa không có chân chính trên ý nghĩa đang cảm quyền người, phê văn có thể lừa gạt, Constantine không thiếu được nhiều hơn chuẩn bị một chút",

Diệp Nhiên nói: "Constantine phê văn giao cho Dịch Ly Ti, mười hai yêu mãnh khoẻ thông thiên, chuyện này không làm khó được nàng",

Hạ Ly "Ừ" một tiếng nói: "Ta đã viết thơ cho Hạo Nguyệt Thần Sư cùng Tinh Huy Thần Sư, bọn họ rất nhanh sẽ đến nơi đây, chỉ cần qua bọn họ cửa ải này sự tình là được định cục",

Đem so sánh ra hai người Nhị Đại Thần cho phép liền dễ dàng nhiều.

"Hạo Nguyệt Thần Sư, Tinh Huy Thần Sư, Hạ Ly, danh hiệu của ngươi là cái gì?",

Diệp Nhiên có chút hăng hái mà hỏi.

Hạ Ly thần nhiên cười cười, dựng thẳng lên một ngón tay tại bên môi lặc lặc nói: "Ta danh xưng đi so với các nàng vang dội nhiều, ta thể nhưng là tiếng tăm lừng lẫy nghiêng nguyệt ba sao★ liệt Dương Thần khiến cho, có phải hay không so với bọn họ danh xưng lợi hại nhiều?",

"Cái quý gì? Khoác lác cũng phải thôi trúng làm cho người ta tin tưởng a",

"Ai. . . Được rồi, nói thật cho ngươi biết được rồi, ta còn không có danh xưng đâu",

"Kỳ quái, vì cái gì ngươi không có danh xưng?",

"Chỉ có làm ra kiệt xuất công hiến Thần Sứ mới có danh hiệu",

"A, khó trách ngươi không có",

"Ừ. . . A. . . Uy uy, ngươi có ý tứ gì, đứng lại, nói rõ ràng lại đi",

. . .

Lúc chạng vạng tối, trời chiều ánh tà dương rơi hạ xuống, mặt đất một mảnh sáng lạn hóa hồng.

Diệp Nhiên cùng Phù Nhị Nhã ngồi ở Ngưu Đầu Nhân trụ sở cửa ghé đầu, hai người mỗi người bung một chén cháo.

"Phù Nhị Nhã, ta nghĩ được rồi, ngươi Thần Điện danh tự tự kêu là Phúc Trạch Thần Cung",

Phù Nhị Nhã dùng bút máy đang vẽ trên bảng sần sật viết: "Là A Nhiên cùng Phù Nhị Nhã Thần cung",

Diệp Nhiên cười nói: "Chúng ta rốt cục rời đi khu dân thường, rời đi Bùn Ngói Phổ, cách khá xa xa, không còn hội trở về, từ ngươi hàng lâm nhân gian ngày đầu tiên lên ta liền thật mong chờ ngày hôm nay, hiện tại, rốt cục thực hiện",

Hắn nhìn lấy dần dần rơi xuống trời chiều, trên mặt lộ ra vui mừng nụ cười.

Phù Nhị Nhã quay đầu nhìn hắn, trời chiều ánh tà dương dưới hắn kiên nghị lạnh lùng bên mặt trở nên có chút nhu hòa.

Nhiều năm như vậy vất vả nỗ lực, nhiều năm như vậy đau khổ giãy dụa, nhiều năm như vậy lên lên xuống xuống rốt cục vào hôm nay nở hoa kết quả.

"A Nhiên, về sau chúng ta mỗi Thiên Đô có thể một chỗ nhìn ánh trăng, đếm sao",

Phù Nhị Nhã vui sướng hài lòng viết, chín tuổi trong lòng của cô bé đây là nàng lớn nhất chờ mong.

Diệp Nhiên cười nói: "Đương nhiên, ta sẽ cùng ngươi nhìn Hạo Nguyệt Tinh Huy, cùng ngươi mấy đầy trời Tinh thần, cùng ngươi đội Ngân Hà trút xuống, một mực cùng đã có một ngày ngươi trưởng thành. . ."

♥ Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện", và nhớ click vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert !

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Thần Sứ giới sĩ nhục

Sáng sớm, dương quang xuyên thấu qua tầng mây chiếu xạ đại địa, rừng rậm còn có chút hôn ám.

Một người trần trụi chân lão nhân chống gậy trượng tập tễnh đi ở trong rừng.

Hắn lớn lên mặt mũi hiền lành, chỉ nhìn lên rất già nua, trên mặt nếp nhăn rậm rạp, eo cũng còng xuống lấy.

Đang tại trong rừng kiểm tra cạm bẫy Cầu Hùng đầu thợ săn dụi dụi con mắt cho là mình hoa mắt nhìn lầm rồi, già như vậy người cũng có thể đi ra nguy cơ trùng trùng Lục Ma Rừng Rậm?

Rất nhanh sau lưng một chiếc xe ngựa xa hoa theo tới, bốn con ngựa song song, màn xe khảm viền bạc.

Một cái kiệu mị nữ từ vén rèm lên, nàng hắn cũng nhanh ba mươi, thể nhưng khuôn mặt lại được bảo dưỡng vô cùng tốt, đã có thiếu nữ trắng nõn lại có thiếu phụ ý vị.

Nữ tử nhìn thoáng qua hai chân trần đầy bùn ô lão nhân cười nói: "Triết La, lên xe a, ta hơi ngại đoạn đường",

"Tốt",

Lão nhân vui mừng như rồng mây, một chút cũng không rụt rè.

Nữ tử ném ra một đôi giày rom cho hắn nói: "Mặc vào giày, không nói vệ sinh lão gia hỏa",

Lái xe xa phu trọn mắt há hốc mồm

Triết La, đây không phải là thân phận hiền hách, bị người kính trọng Hạo Nguyệt tên Thần Sứ sao?

Triết La mặc vào giày rom ném đi quả trứng nhảy lên xe ngựa, thân hình vô cùng kiện tráng.

Người chặn ngựa lại là một hồi ngạc nhiên, không ngờ như thế lão đầu này một chút cũng không suy nhược a, hắn lắc đầu tại trên lưng ngựa rút một bên tử.

Triết La ngồi vào xe ngựa nhìn lướt qua trong miệng chắc chắn có tiếng.

"Nicole, thân là Thần Sứ phò Trương Lăng phí thể nhưng là rất thói quen xấu a",

Nicole, hành tẩu ở đại lục phương bắc - Tinh Huy Thần Sứ.

Nàng tường tận xem xét chính mình màu đỏ tươi móng tay ha ha cười nói: "Triết La, mua danh chuộc tiếng, giả bộ như khổ hạnh tăng, âm thầm lại sinh hoạt cá nhân hỗn loạn cũng không phải Thần Sứ xứng đáng với tư cách là a",

Triết La mặt già đỏ lên, ha ha cười nói: "Những cái này đi đều là cá nhân thói quen nhỏ, không ảnh hưởng toàn cục, không ảnh hưởng toàn cục, đem so sánh ra Hạ Ly đứa bé kia, ai. . .",

Nhắc tới Hạ Ly Nicole sẽ tới khí, khẽ nói: "Người trẻ tuổi chính là tùy hứng, Hạ Ly quả thực là hồ đồ, cư nhiên tại Y Ba Tà Địa cư ngụ một tháng, bây giờ còn để cho chúng ta vì một cái chỉ có chín tuổi Nhị Đại Thần ngàn dặm xa xôi chạy tới nơi này, Xú nha đầu",

Triết La nói: "Nàng còn bị một cái gọi Diệp Nhiên người trẻ tuổi 10 Styl E_t Xt; bắt, quả thực là chúng ta Thần Sứ giới sỉ nhục a",

Xe ngựa còn không có chạy đến Ngưu Đầu Nhân trụ sở Triết La liền sớm thoát khỏi giày xuống xe ngựa, lần nữa giả trang ra một bộ khổ hạnh tăng bộ dáng.

Nicole khinh bỉ nhìn hắn một cái, phản phô người chặn ngựa chậm rãi cùng sau lưng hắn.

Mà Ngưu Đầu Nhân trụ sở cổng môn Diệp Nhiên đám người sớm đã tại cùng chờ đợi hai người Thần Sứ giá lâm.

Diệp Nhiên, Hạ Ly, Phù Nhị Nhã, Mạnh Kỳ, Tân Khắc Lai, Ban Nạp Nhĩ toàn bộ sớm địa chờ ở cổng môn, bọn họ đợi gần hai giờ rốt cục thấy được đại lộ phần cuối kia cỗ xe ngựa cùng người kia cùng xuống lấy eo lão nhân.

Thấy được kia cái còi bỏ chân lão nhân thì mấy người nhao nhao biểu thị tán phục.

"Vị vị chính là tiếng tăm lừng lẫy Hạo Nguyệt Thần Sứ Triết La đại nhân sao?",

Mạnh Kỳ chỉ vào lão nhân hỏi.

Hạ Ly gật gật đầu cho hắn một cái khẳng định đáp án.

Mạnh Kỳ cảm khái vạn phần: "Vị lớn tuổi như vậy còn đi chân trần bộ hành mà đến, thật sự là đạo đức tốt, phẩm cách kiên trì, có thể gọi ta bối mẫu mực a",

"Đúng vậy a, khó trách là đức cao vọng trọng Hạo Nguyệt Thần Sứ, đem so sánh ra Tinh Huy Thần Sứ liền. . .", Tân Khắc Lai cũng phụ họa.

Hạ Ly dở khóc dở cười, nếu đám người kia biết Hạo Nguyệt Thần Sứ một cái là Lão Sắc Quỷ, một cái là không coi ai ra gì người đàn bà chanh chua không biết sẽ là cái gì biểu tình.

Trong khi nói chuyện xe ngựa cùng lão nhân đã đi đến gần.

Diệp Nhiên đám người bận rộn nghênh tiếp.

"Triết La đại nhân, ngài khổ cực",

"Nicole tỷ tỷ, phía trước chính là Ngưu Đầu Nhân trụ sở, ta đỡ ngài xuống đây đi",

Mạnh Kỳ cùng Tân Khắc Lai vịn đức cao vọng trọng Triết La, Hạ Ly thì đi đỡ Nicole.

Nicole quét nàng liếc một cái đẩy ra rềm nói: "Ồi!!!, Hạ Ly, vài năm không thấy trở nên rất có lễ phép nha, miệng cũng càng ngày càng ngọt",

Đi xuống xe ngựa nhìn thoáng qua Diệp Nhiên nói: "Vị này chính là lúc trước bắt cóc Diệp Nhiên của ngươi a",

Vừa mới nói xong, hoàn toàn yên tĩnh, ai cũng không có ngờ tới vị Thần Sứ này thứ nhất liền hùng hổ dọa người.

Mạnh Kỳ cùng Tân Khắc Lai liếc nhau đều cảm thấy không ổn, nếu nàng mượn đề tài để nói chuyện của mình nói lời tạm biệt nói Thần Điện sự tình muốn ngâm nước nóng, làm không tốt chính mình hai người đều giống như lấy gậy đập nạng.

Bọn họ vốn tưởng rằng lấy Diệp Nhiên tính tình không thiếu được cùng nàng tranh phong tương đối, tình cảnh thế tất một phát không thể thu thập.

Nhưng Diệp Nhiên lại không có phát tác, mà là liếc mắt Hạ Ly nói: "Ta không có bắt cóc nàng, không tin ngươi hỏi nàng, ngươi cùng Triết La đại nhân đều, nàng sẽ không lừa gạt ngươi",

Hắn đem bóng da lại đá cho Hạ Ly.

Hạ Ly trong nháy mắt lửa giận thiêu đốt, hận không thể xông lên đem tên hỗn đản này cắn chết.

Nhưng ở Triết La cùng Nicole ý vị thâm trường dưới con mắt nàng hay là hít sâu một hơi bay ra tươi cười nói: "Nicole tỷ tỷ, hắn không có bắt cóc qua ta, ngài nhất định là hiểu lầm",

"A",

Nicole không yên lòng đáp ứng, trong nội tâm đối với Diệp Nhiên lại càng thêm chán ghét lên.

Ngay trước mặt Thần Sứ cũng nói dối, tiểu tử này nhất định không phải là người tốt lành gì.

Nhưng đi vào Ngưu Đầu Nhân trụ sở không có vài bước đã nhìn thấy một cái xinh đẹp tiểu phòng ờ.

Hướng bắc nhìn Diệp Nhiên đám người cô tranh phòng đều rất đơn sơ, mà gian phòng này tiểu phòng ở xoát lấy màu hồng phấn nước son, bên ngoài xây hai tòa tiểu hoa viên, công môn còn có một xe đồ ăn vặt.

Đúng vậy, Tinh Linh tộc đưa tới trọn một con ngựa xe đồ ăn vặt.

tiểu phòng ốc xa hoa cùng Ngưu Đầu Nhân trụ sở khó coi không hợp nhau.

"Tiểu Tinh Linh khí tức",

Nicole liếc một cái kia đang lúc màu hồng phấn tiểu phòng ờ, cùng Triết La liếc nhau đều hướng phía chỗ đó mà đi.

Diệp Nhiên quay đầu lại nhìn thoáng qua, Hạ Ly hướng hắn bắt đầu đi làm thủ thế.

Nicole cùng Triết La thế nhưng là thần thông quảng đại Thần Sứ, chính mình dạng gà mờ cùng bọn họ căn bản không thể so sánh nổi.

"Đừng phiền ta, ra ngoài",

Quả nhiên, Nicole vừa mở cửa một bao khoai lang làm đã bị ném đi xuất ra.

Tiểu Tinh Linh Mandy trước sau như một xấu tính.

Nhưng Nicole lại không có tức giận, không chút sứt mẻ Mandy ném tới đồ vật liền đâm vào một mảnh ánh sáng màu lam phía trên, điểm một chút Tinh thần trước người lóe lên rồi biến mất.

"Ha ha, quả nhiên là Tiểu Tinh Linh",

Thấy được trong phòng mọc ra trong suốt cánh Tiểu Tinh Linh nàng dùng chính là khẳng định ngữ khí, nhưng trong lòng là cảm thấy kỳ quái, ý vị thâm trường nhìn thoáng qua Hạ Ly.

Hạ Ly thấp giọng một tiếng trốn tránh qua nàng hỏi ánh mắt.

Tiểu Tinh Linh Mandy hừ hừ nói: "Nhân Tộc Thần Sứ cũng không thể quý nhiều bản thiếu gia nữ, mau đi ra, mau đi ra",

"Được rồi, chúng ta đi, không nên quý rầy cao quý chính là Tiểu Tinh Linh",

Từ trước đến nay tính tình hòa bạo Nicole hướng Tiểu Tinh Linh ăn xong mềm, lặng yên cười cười vì nàng giải cứu lại.

Quay đầu nhìn lại, Triết La căn bản lại không có tới gần qua.

Trong nội tâm âm thầm một giọng nói "Lão hồ ly" .

"Triết La đại nhân, Nicole đại nhân, bên này thỉnh, yến hội đã vì các người chuẩn bị xong",

Ban Nạp Nhĩ nhiệt tình mà đi ở phía trước.

Nicole gật gật đầu, nói: "Diệp Nhiên",

"Ừ", Diệp Nhiên nhìn nàng một cái

"Có lẽ chúng ta nên tìm cái thời gian hảo hảo nói chuyện",

♥ Cầu nguyệt phiếu "Đề cử", "Vote truyện", và nhớ click vào "Cảm ơn" để lấy tinh thần convert !

Bạn đang đọc truyện *Thần Tộc Hạ Phàm Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.